

II d.
934.

C A B

1 5 4 5

~~Contra 12 a 176~~
~~Sancti Spiritus~~
~~176~~

R
1699

Philol.

977.

R II d 934.

132. 934.

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΟΡΓΑΝΩΝ, ἢ ΤΗΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΧΕΙΡ.

Basileæ, apud Ioannem Bebelium,
Anno D. M. XXXVI.

L. G. Kæstner
Lipz 1754
ex aut. Dordorfi
ana.
Struve et
Kællenerian.
573.

Bonus & doctus dare o. reusabit
1841

SIMON GRYNÆVS PHI-
LOGO

VM sint discipline nobilis, artiumq; bonarū omnium gen-
triciſ Dialecticæ, tam multa paſſim apud præſantiſſimum
quenq; ueterū elogia pleniffima, ueſtigia manifeſta: difficile
creditu ſit, reſtitutis auidēq; receptis poſtliminio tanto lite-
ris bonis omnibus, unam hanc exulare diutius potuiſſe, ni res ipſa clare teſte-
tur. Siue enim libido hic quoq; more hominū ſuperat, ac in iſta noua dulciq;
gloriæ literarum contentione, uiribus quiſq; ſuis ad palmam qualemq;
proximā niti, quā alienis ad certā ueramq; ordine peruenire mauult: ſiue
pauci plenam ſudore uiam terere, ac profundius mentem imprimere ſuſtine-
mus, uixdum unus certe aut alter exortus eſt, cuius illa patrocinio cōtra con-
flatam in ſcholis inuidiam ignominiamq; erigere caput, aut locum in iſtis do-
ctiorum hominū cœtibus inuenire potuerit. Blateratrix etiā uamiloqua
quædam, & artis cuiuſdam cauillatoriæ oſtentatrix inanis, ubiq; gentiū lite-
ratarum audit, magno proſecto cum rerū tum ſtudiorū detrimento. Omnis
enim illa præclare hominum rebus tradita, pulcherrimarū artium omnium
ſupellex, manca reſuſa inops inutiliſq; ſine huius ope iacet. Eſt enim non in-
ſtrumentum ſolum, & ueluti ſecuris hæc quædam, nodum in iſtis naturæ re-
bus quemuis diuidendi, ſed ipſa ſerri, ipſa mentis occiditorum acies eſt Dialecti-
ca, et chalybæa firmitas, ſoliditasq; omnia natura penetrandi, quæq; ſola ſer-
ramentiſ artium omniū uelut manus addita, uim cuiq; ſuam præbet, ac uſui
eſſe facit. Hanc citra ut uniuerſa diſciplinarū familia ceu manibus truncata
utemur: ſic tota præterea lacertorum ingenij ui, nihil amplius proficiemus,
quā is qui ex re præſenti, pro naui cortice, pro uelo ueste, pro remis bra-
chiorū iactatu uſus, quoniam ſtumen traiecit, ſinum eadem fiducia aggreſ-
ſus mergitur. Nec ignoro generoſius hoc uideri, naturæ facultate uel ſola,
uel quamminimū aliunde adiuta niti. Sed hæc ſerarū ſors eſto, quæ expedire
ſalutem ſuam niſi uiribus non poſſunt: arte uero & industria, rationeq; prius
experiri omnia ratione præditum animal hominem decet, niſi ad primoriū
hominū inſcitiam ruditatēq; redire errore inſano lubet. Equidē omnis ſa-
cultas ſiue natura indita, ſiue industria parita, inutiliter tenetur, niſi eſt mente
percepta, niſi eſt ratione prehēſa, ac tanquā ferri mucro duritia huius præ-
fixa. Inde fieri uidemus, ut exercitiæ multis annis artis imperitiſſimus ſit ia-

Πορφυρίου

χρῆσται ἀμφοτέρους. ἀποδιδοῦσιν οὖν τὸ εἶδος, καὶ οὕτως. εἰ-
 δὸς ὅστι, τὸ κατὰ μέγεθος ὑπὸ τὸ γένος, καὶ τὸ γένος γὰρ τὸ τί
 ὅστι κατὰ γένος. ἐπεὶ δὲ καὶ οὕτως. εἰδὸς ὅστι, τὸ κατὰ πλῆθος
 καὶ διαφύοντων ὅτι ἀριθμῶν γὰρ τὸ τί ὅστι κατὰ γένος οὐ μέγεθος.
 ἀλλ' αὐτὴ μὲν ἡ ἀπόδοσις, τὸ εἰδικώτατον αὐτῶν, καὶ ὅστι μόν-
 ον εἶδος, οὐκ ἐστὶ δὲ καὶ γένος, αἱ δὲ ἄλλαι εἰς αὐτὴν καὶ τῶν μὴ
 εἰδικωτάτων. σαφές δ' αὖ εἰναι τὸ λεγόμενον τοῦτον τὸν τρό-
 πον. Καθ' ἑκάστην κατὰ γένος, εἰς ἑκάστην γνησιώτατα, καὶ πάλιν
 ἄλλα εἰδικώτατα, καὶ μετὰ τὴν γνησιώτατων καὶ τῶν εἰδι-
 κωτάτων ἄλλα, καὶ γένος καὶ εἶδος λέγεται περὶ αὐτά. εἰς δὲ γνη-
 σιώτατον μὲν, ὡς οὐκ αὐτὸ εἰς ἄλλο ἐπαναβεβηκός γένος, εἰ-
 δικώτατον δὲ, μετὰ οὐκ αὐτὸ ἄλλο ἐπαναβεβηκός εἶδος, μετὰ τὴν
 τοῦ γνησιώτατου καὶ εἰδικωτάτου ἄλλα, καὶ γένος καὶ εἶδος
 ὅστι τὰ αὐτά, πῶς ἄλλο μὲν τοῦ καὶ ἄλλο λαμβανόμενα. γνησιώ-
 τα δὲ ὑπὸ μιᾶς κατὰ γένος σαφές τὸ λεγόμενον. ἡ οὐσία, εἰς μὲν καὶ
 αὐτὴ γένος, ὑπὸ δὲ ταύτῃ, εἰς σώμα, καὶ ὑπὸ τὸ σώμα, ἐμ-
 ψυχον σώμα, ὑφ' ὃ τὸ ζῶον, ὑπὸ δὲ τὸ ζῶον, λογικὸν ζῶον, ὑφ'
 ὃ οὐρανὸν, ὑπὸ δὲ τὸν οὐρανόν, Σωκράτης, καὶ Πλάτων,
 καὶ οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι. ἀλλὰ τούτων ἡ μὲν οὐσία, τὸ γνη-
 σιώτατον καὶ ὁ μόνον γένος, ὃ δὲ ἄνθρωπος, τὸ εἰδικώτατον καὶ
 ὁ μόνον εἶδος. τὸ δὲ σώμα, εἶδος μὲν τῆς οὐσίας, γένος δὲ τῆς ἐμ-
 ψυχου σώματος. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμψυχον σώμα, εἶδος μὲν τοῦ
 σώματος, γένος δὲ τοῦ ζώου. πάλιν τὸ ζῶον, εἶδος μὲν τοῦ
 ἐμψυχου σώματος, γένος δὲ τοῦ λογικοῦ ζώου. τὸ δὲ λογικόν
 ζῶον, εἶδος μὲν τοῦ ζώου, γένος δὲ τοῦ ἀνθρώπου. ὃ δὲ ἀνθρώ-
 πος, εἶδος μὲν τοῦ λογικοῦ ζώου οὐκ ἐστὶ δὲ καὶ γένος τῶν κατὰ
 μέρος ἀνθρώπων, ἀλλὰ μόνον εἶδος. καὶ πάντες τὸ πᾶν τῶν ἀτόμων
 προσεχῶς κατὰ γένος οὐ μέγεθος, εἶδος αὖ εἰναι μόνον, οὐκ ἐστὶ δὲ καὶ
 γένος. ὡς περὶ οὐκ ἡ οὐσία ἀνωτάτω οὐκ ἔστι, ὅτι μὴ εἶναι περὶ
 αὐτῆς γένος ὡς τὸ γνησιώτατον, ὅτι καὶ ὁ ἀνθρώπος εἶδος ὡς
 μετὰ οὐκ ἐστὶν ἄλλο εἶδος οὐδὲ τι τῶν τε μετέσθαι διωκεμένων εἰς
 εἶδος, ἀλλὰ τῶν ἀτόμων. ἀτομον γὰρ Σωκράτης, καὶ Πλάτων, καὶ
 περὶ

Εὐπαγωγῆς

ποῦτι τὸ λεγόμενον, μόνον αὖ εἰναι εἶδος, καὶ τὸ ἑκάστην εἶδος, καὶ ὡς
 εἰδικώτατον. τὰ δὲ μέσα τῶν μὲν πᾶν αὐτῶν, εἶδος,
 τῶν ἡ μετὰ αὐτά, γένος, ὡς περὶ ταῦτα μὲν εἶναι χεῖρες δύο, τὴν τε
 πῶς τὰ πᾶν αὐτῶν, καὶ ὡς εἶδος αὐτῶν εἶναι λέγεται, τὴν τε πῶς
 τὰ μετὰ αὐτά, καὶ ὡς γένος αὐτῶν εἶναι λέγεται. τὰ ἡ ἄκρα μίαν ἐχέ-
 ρισιν, τὸ τε γὰρ γνησιώτατον, τὴν ὡς πῶς τὰ ὑφ' αὐτὸ εἶναι
 ἑρσιμ, γένος οὐ πάντων τῶν ἀνωτάτων, τῶν ὡς πῶς τὰ πᾶν αὐτῶν
 οὐκ ἐστὶ εἶδος, ἀνωτάτων οὐ καὶ πρώτης ἀρχῆς, καὶ ὡς εἰδικώτατον
 ὅτι αὐτὸ εἰς ἄλλο ἐπαναβεβηκός γένος. τὸ ἡ εἰδικώτατον, μίαν ἐχέ-
 ρισιν αὐτὸ χεῖρ, τὴν μὲν ὡς πῶς τὰ πᾶν αὐτῶν ὡς εἶδος, τῶν
 ἡ ὡς πῶς τὰ μετὰ αὐτῶν, ὅτι ἄλλοιαν ἐχέρσιμ, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν, καὶ
 τῶν ἀτόμων εἶδος λέγεται. ἀλλ' εἶδος μὲν λέγεται τὸ ἀτόμον, ὡς περὶ
 χερσὶν αὐτῶν, εἶδος ἡ πάλιν τῶν πᾶν αὐτῶν ὡς πᾶν χερσὶν αὐ-
 τῶν. Ἀφορίζοντες οὖν τὸ γνησιώτατον γένος, ὅτι γέ-
 νος οὐκ ἐστὶν εἶδος. καὶ πάλιν, ὡς οὐκ αὐτὸ εἰς ἄλλο ἐπανα-
 βεβηκός γένος. τὸ δὲ εἰδικώτατον εἶδος, ὅτι εἶδος οὐκ ἐστὶ
 γένος. καὶ ὅτι εἶδος οὐκ αὐτὸ διελθίμεθα εἰς εἶδος. ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ
 πλῆθος καὶ διαφύοντων τῶν ἀριθμῶν γὰρ τὸ τί ὅστι κατὰ γένος.
 τὰ ἡ μέση τῶν ἀκρῶν, ὡς ἀλλήλατε καλῶσιν εἶδος καὶ γένος, καὶ
 καὶ αὐτῶν εἶδος εἶναι καὶ γένος τίθεται, πῶς ἄλλο μὲν τοῦ καὶ ἄλ-
 λο λαμβανόμενα. τὰ γὰρ πᾶν τῶν εἰδικωτάτων ἄρχει τὸ γνησιώτα-
 τὸ αὐτιότατον, γένος τε λέγεται καὶ εἶδος ὡς ἀλλήλα, ὡς ὁ ἄγαμέ-
 μνων, Ἀτρεΐδης καὶ Πελοπίδης, καὶ Τανταλίδης, καὶ τὸ πᾶν
 ταῦτον εἶδος. ἀλλ' ὡς τὸ γνησιώτατον, εἰς ὅτι ἀνάγει φορὴ εἰ-
 πέειν τὸν δία τῶν ἀρχῶν ὡς ὡς τὸ πᾶν, ὡς δὲ τὸ γνησιώτατον καὶ εἰ-
 δικώτατον οὐκ οὕτως εἶναι. ὅτι γὰρ ὅτι κοινόν γένος πάντων τῶν οὐκ, οὐδὲ
 πάντα ὁμογενῆ καὶ γὰρ τὸ ἀνωτάτω γένος ὡς φησὶν Ἀριστοτέ-
 λης, ἀλλὰ καὶ ὡς περὶ γὰρ ταῦς κατὰ γένος τὰ πρῶτα εἰδικῶς
 γένος, οἷον ἀρχαὶ εἰδικῶς πρῶτος, καὶ διὰ πάντα εἰς ὄντα καλῶς, ὁ-
 μωνύμως φησὶ καλεῖσθαι, ἀλλ' ὁ σιωπώντως. εἰ μὲν γὰρ γὰρ κοινόν
 ὡς γένος πάντων τῶν οὐκ, σιωπώντως αὖ πάντα ὄντα ἐλεγεῖν, διὰ
 καὶ ὅτι τῶν πρῶτων, ἡ κοινωνία ἡ τῶν νομῶν μόνον, ὁ μὲν καὶ
 κατὰ τὸν λόγον, τὸ κατὰ τὸ νομα. εἰδικῶς μὲν εἶναι τὰ γνησιώτατα,
 b

Πορφύριος

γράφουσι δὲ καὶ οὕτω, διαφορά ὅτι τὸ χωρίζειν πεφυκὸς τὴν
ὑποὶ τὸ αὐτὸ γένος. τὸ λογικὸν γὰρ καὶ τὸ ἀλογικὸν τὸν ἀνθρώπου
καὶ τὸν ἵππου, ὅντα ὑποὶ τὸ αὐτὸ γένος τὸ ζῶον, χωρίζει. Ἀπο-
δοδίασι δὲ καὶ οὕτω, διαφορά ὅτι, ὅταν διαφέρει ἐκαστον. ὁ γὰρ
ἀνθρώπος καὶ ὁ ἵππος, καὶ τὸ γένος οὐ διγινώσκει, ζῶα γὰρ
καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἵπποι. ἀλλὰ τὸ λογικὸν πῶς τεθεμελιώθη, διέσσω-
ν ἡμᾶς ἀπὸ ἐκείνων, καὶ λογικοὶ ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ ἄγγελοι. ἀλ-
λὰ τὸ θνητὸν πῶς τεθεμελιώθη, διέσσω-
ν ἡμᾶς ἀπὸ ἐκείνων, πῶς πα-
ξεργαζόμενοι ἢ τὰ πόδια τὴν διαφοράν, μὴ τὸ τυχερὸν φασὶ τὴν χω-
ρίζοντων τὰ ὑποὶ τὸ αὐτὸ γένος εἶναι τὴν διαφοράν, ἀλλ' ὅτι
εἰς τὸ εἶν συμβάλλεται, καὶ εἰς τὸ τί ἡ εἶν, καὶ ὁ τοῦ πράγμα-
τος ὅτι μὲν. οὐ γὰρ τὸ πεφυκέναι πλεονεξία διαφορά ὅτι καὶ
θρῶπον, εἰ καὶ ἴδιον ἀνθρώπου. εἰποιμεν γὰρ ἂν τῷ ζῶον, τὰ
ἢ πλεονεξία πεφυκέναι, τὰ δὲ μὴ, χωρίζοντες τὸν ἀνθρώπου ἀπὸ
τῶν ἄλλων. ἀλλὰ τὸ πεφυκέναι πλεονεξία, οὐκ ἔστι συμπληρωτικόν
ἐν οὐσίᾳ, οὐδὲ μὲν αὐτῆς, ἀλλ' ὑπερθετικόν μόνον αὐτῆς,
ὅτι τὸ μὴ εἶν διαφοράν, οἷον αἱ εἰδηποιοὶ λεγόμεναι διαφοράν.
εἰν οὖν αὐτῶν εἰδηποιοὶ διαφοράν, ὅσαι ἐτέρων εἶδος ποιούσι, καὶ
ὅσαι γὰρ τὴν τί ἡ εἶν πρὸς ἀλλήλους. καὶ περὶ τῆς διαφοράς,
ἀρκεῖ τοσαῦτα.

Περὶ ἰδίου.

Τὸ δὲ ἴδιον διαφέρει τὴν τῶν, καὶ γὰρ ὁ μόνος πρὸς εἶδος συμ-
βεβηκός, εἰ μὴ παντὶ, ὡς ἀνθρώπων τὸ ἰατρικόν, ἢ τὸ γεωμε-
τρικόν, καὶ ὁ παντὶ συμβεβηκός, ὡς εἶδος, εἰ καὶ μὴ μόνος, ὡς τὸ
ἀνθρώπων τὸ εἶν δόλιπον. καὶ τὸ, μόνος καὶ παντὶ καὶ ποτε,
ὡς ἀνθρώπων παντὶ τὸ γνῶναι πολιοῦδι. τέταρτον δὲ, εἴ ὅ
συνδεσθῶμεν καὶ τὸ, μόνος, καὶ παντὶ, καὶ αἰ, ὡς τὸ ἀνθρώ-
πων τὸ γεωμετρικόν. καὶ γὰρ μὴ γελαῖ αἰ, ἀλλὰ γελαστικόν λέγεται,
ὅτι γελαῖ αἰ, ἀλλὰ τὸ αἰ πεφυκέναι. ὅτι ἡ, αἰ αὐτῶν συμ-
φυτὸν ὑπερχει. ὡς καὶ τὸ ἵππων τὸ χρεμετιστικόν. ταῦτα δὲ
καὶ κυρίως ἰδίᾳ φασιν, ὅτι καὶ ἀνίσταται, εἴτι γὰρ ἵππος, καὶ
μελισσικόν, καὶ εἴτι χρεμετιστικόν, ἵππος.

Περὶ συμβεβηκότητος.

Συμβεβηκὸς δὲ ὅτι, ὁ γίνεταί καὶ ἀπογίνεταί χωρὶς τὴν
ὑποκει-

Εἰσαγωγή.

8

ὑποκειμένου φθορᾶς. διακρίνεται δὲ εἰς δύο. τὸ μὲν γὰρ αὐτὸ
χωριστὸν ὅτι, τὸ ἢ ἀχώριστον. τὸ ἢ ἐν καθόλου, χωριστὸν δὲ συμ-
βεβηκός, τὸ ἢ μίλαν εἶναι, ἀχώριστος τὸ ἢ κοινὸν καὶ τὸ ἢ αἰδιόπι-
σμεβήθηκε. διώκεται γὰρ ὑπονοηθῆναι καὶ κοινὰ λελύκως, καὶ αἰ-
θίοις ἀποβαλὼν τὴν χοίαν, χωρὶς τὴν φθορᾶς τοῦ ὑποκειμένου.
ὁρίζονται δὲ καὶ οὕτως, συμβεβηκὸς ὅτι, ὁ γινώσκεται τὸ αὐ-
τὸ ὑπερχει, ἢ μὴ ὑπερχει. καὶ ὅτι γινώσκεται, ὅτι διαφορά
ὅτι εἶδος, οὐτὶ ἴδιον, αἰ δὲ ὅτι γινώσκεται ὑπερχει, ὅτι εἶδος
φορεῖται γινώσκεται πάντων τῶν πεθεγνόντων, λέγω δηλονότι, εἰ-
δους, διαφοράς, ἴδιον, συμβεβηκὸς, ἔκτιον τίνα τε κοινὰ πρὸς
εἰς αὐτοῖς, καὶ τίνα ἴδια.

Περὶ κοινωνίων τῶν διαφορῶν τῶν γινώσκων.

Κοινὸν ἢ οὐκ ἀπάντων, τὸ ἢ πλεονεξία κατηγορεῖται ὡς
ἐρηται, ἀλλὰ τὸ μὲν γένος, τῷ ὑπὸ αὐτὸ εἶδω καὶ ἀτόμω, καὶ
ἢ διαφορά ὡς αὐτῶς, τὸ δὲ εἶδος τῷ ὑπὸ αὐτὸ ἀτόμω, τὸ δὲ
ἴδιον τὸ εἶδος ὅτι εἶδος ἴδιον, καὶ τὸ ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμω, τὸ
δὲ συμβεβηκός, καὶ εἶδος ἀτόμω, τὸ, περὶ ζῶον ἵππου καὶ
καὶ βοὸς κατηγορεῖται εἶδος ὄντων, καὶ τὸ δὲ τὸ ἵππου, καὶ
τὸ δὲ τὸ βοὸς ἀτόμω ὄντων. τὸ δὲ ἀλογον, ἵππου καὶ βοὸς κα-
τηγορεῖται καὶ τῷ κατὰ μέγεθος. τὸ μὲν τοῦ εἶδος οἷον ὁ ἀνθρώ-
πος, τῷ κατὰ μέγεθος ὄντων κατηγορεῖται. τὸ δὲ ἴδιον, τῶ-
ν εἶδους οὐ ὅτι ἴδιον, καὶ τῷ ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμω. οἷον τὸ
γελαστικόν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τῷ κατὰ μέγεθος. τὸ δὲ μίλαν,
τὸ εἶδος τῷ κοινῶν, καὶ τῷ μέρους, συμβεβηκός ὁ ἀχώ-
ριστος. καὶ τὸ κινεῖται ἀνθρώπου τε καὶ ἵππου, χωριστὸν ὁ συμ-
βεβηκός. ἀλλὰ πῶς γινώσκεται μὲν τῷ ἀτόμω, κατὰ δὲ λόγον
δὲ λόγον, καὶ τῷ πρὸς ὅντων τὰ άτομα.

Περὶ κοινωνίων γένους τῶν διαφορῶν.

Κοινὸν δὲ γένους καὶ διαφοράς, τὸ πρὸς ἑκάστην τῶν εἰδῶν. πρὶ-
ν γὰρ ἢ διαφορά εἶδος, εἰ καὶ μὴ παρὰ τὰ ὅσα τὰ γένος. τὸ γὰρ
λογικόν, εἰ καὶ μὴ περιέχει τὰ ἀλογα ὡς πρὸς τὸ ζῶον, ἀλλὰ
περιέχει ἀλογον καὶ ἀνθρώπου, ἀπὸ ὅτι εἶδος. ὅσα τε κα-
τηγορεῖται τὸ γένους ὡς γένους, καὶ τῶν ὑπὸ αὐτὸ εἰδῶν κα-

CM

Περὶ διαφορᾶς

τηγορεῖται, ὅσα τε ἴδιαι διαφοραὶ ὡς διαφοραὶ, καὶ τὰ δὲ αὐ-
τῶν εἶδος κατηγορεῖται. γένος τε γὰρ ὄντος ἢ ζώου, ὡς γένος
κατηγορεῖται ἡ οὐσία, ὡς ἐμφυχόν, ὡς τὸ αἰδιόηκόν. ἀλλὰ καὶ
τῶν ὑπὸ τὸ ζῶον εἰδῶν ὄντων κατηγορεῖται ταῦτα, ἅχι καὶ
τῶν ἀτόμων. διαφορὰς τε δὲ τοῦ λογικοῦ, κατηγορεῖται ὡς
διαφορὰς, τὸ λόγῳ χρῆσθαι. οὐ μόνον δὲ τὸ λογικόν, ἀλλὰ καὶ
τὸ ὑπὸ τὸ λογικόν εἰδῶν κατηγορεῖται, τὸ λόγῳ χρῆσθαι.
κοινόν δὲ καὶ τὸ ἀναιρεθνός τὸ γένος ἢ τὴν διαφορὰς, σιωναναι-
ρεῖται καὶ τὰ ὑπὸ αὐτῶν. ὡς γὰρ μὴ ὄντος ζώου ἔστι ἵππος ὅδε ἀν-
θρώπος, ὅτω μὴ ὄντος λογικῶς ὅδε ἔστι ζῶον, τὸ λόγῳ χρῆσθαι.

Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ διαφορᾶς.

Ἰδιον δὲ τὸ γένος, τὸ ὑπὸ πλείονων κατηγορεῖται ἢ ὑπὸ ἑ-
κατοῦ καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἴδιον καὶ τὸ συμβεβηκός. τὸ μὲν γὰρ
ζῶον, ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ ὄρνεος ὅφρως. τὸ δὲ τετρα-
πουν, ὑπὸ μόνων τῶν τετραπόδων ποσὶας ἔχοντων. ὁ δὲ ἀνθρώπος
ὑπὸ μόνων τῶν ἀτόμων. καὶ τὸ χρεμειστικόν ὑπὸ τῶν ἵππων μόνου
καὶ τὸ κατὰ μέρος. καὶ τὸ συμβεβηκός, ὁμοίως ἐπὶ ἐλαφίωνων.
οἱ δὲ διαφοραὶ λαμβάνειν, αἷς τίμνεται τὸ γένος, οὐ τὰς
συμπληρωματικὰς τὴν οὐσίαν τὸ γένος, ἀλλὰ τὰς διαμερικὰς. ἐπεὶ
τὸ γένος, ποδεῖται τὴν διαφορὰν, διαμέμει. τοῦ γὰρ ζώου, τὸ μὲν
λογικόν, τὸ δὲ ἄλογον. αἱ δὲ διαφοραὶ, οὐ ποδεῖχονσι τὰ γένος.
ἐπεὶ τὰ μὲν γένος, πρότερον τὸ ὑπὸ αὐτὰ διαφορῶν, διὸ σιωναναι-
ρεῖ μὲν αὐτάς, ὁ σιωναναιρεῖται ἢ ὑπὸ αὐτῶν. ἀναιρεθνός γὰρ τὸ
ζῶον, σιωναναιρεῖται τὸ λογικόν καὶ τὸ ἄλογον. αἱ δὲ διαφο-
ραὶ, οὐκέτι σιωναναιρεῖται τὸ γένος. καὶ γὰρ πᾶσαι ἀναιρεθνῶ-
σιν, ὅσῃ ἐμφυχὸς αἰδιόηκῃ ὑπὸ νοεῖται, ἢ πῶς ὑπὸ τὸ ζῶον. ἐπεὶ τὸ
μὲν γένος γὰρ τὸ πᾶν, ἢ δὲ διαφορὰ γὰρ τὸ ὅποῖον τί ὅτι, ὡς
ἐρεῖται καὶ κατηγορεῖται. ἐπεὶ γὰρ μὲν γὰρ ἑκάστον εἶδος. οἶον
ἀνθρώπου γένος τὸ ζῶον, διαφορὰς ἡ πλείους, οἶον λογικόν, ὅτι
τὸν, ὃ καὶ ὑπὸ τῆς δεικνύου, αἷς τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει.
καὶ τὸ μὲν γένος οἰκνύει ὑπὸ, μορφή δὲ ἢ διαφορὰ. προσόντων
δὲ καὶ ἄλλων κοινῶν καὶ ἰδίων τῶν γένος καὶ τῆς διαφορᾶς,
ἀρκεῖ ποσάματα.

Περὶ

CM

Εἰσαγωγή.

Περὶ κοινωνίας γένους καὶ εἶδος.

Γένος δὲ εἶδος, κοινόν μὲν ἔχονσι, τὸ καὶ πλείονων ὡς ἐρη-
ται κατηγορεῖται. εἰδήφω δὲ τὸ εἶδος, ὡς εἶδος μόνου ἀλλ' ἅχι
ὡς γένος, αὐτὸν ἢ τὸ αὐτό, καὶ εἶδος εἶ γένος. κοινόν ἢ αὐτῶν, καὶ
τὸ πρότερον εἶναι ὡς κατηγορεῖται, καὶ τὸ ὅλον τι εἶναι ἐκείνους.

Περὶ διαφορᾶς αὐτῶν.

Διαφέρει ὅτι τὸ μὲν γένος ποδεῖται τὰ εἶδη, τὰ δὲ εἶδη ποδεῖ-
χεται καὶ τὸ ποδεῖται τὰ γένος. ὡς πλείον γὰρ τὸ γένος τὸ εἶ-
δος καὶ κατηγορεῖται. ἐπὶ τὰ γένος, ποδεῖται καὶ εἶδος, καὶ δια-
μορφωθῆντα ταῖς εἰδηποιῖς διαφοραῖς, ἀποτελεῖ τὰ εἶδη. ὁ-
θεν καὶ πρότερον τῆ φύσεως τὰ γένος, καὶ σιωναναιρεθντά, ἀλλ' οὐ
σιωναναιρεθντά. γένος μὲν γὰρ ὄντος, πάντως δὲ καὶ εἶδος.
γένος δὲ μὴ ὄντος, ὁ πάντως ὅστις εἶδος. καὶ τὰ μὲν γένος, σιων
νύμως καὶ κατηγορεῖται τῶν ὑπὸ αὐτὰ εἰδῶν, τὰ δὲ εἶδη τῶν γένων,
οὐκέτι. ἐπεὶ τὰ μὲν γένος, πλεονάζει τῇ τὸ αὐτὰ εἰδῶν πρὶοχῇ,
τὰ δὲ εἶδη τῶν γένων πλεονάζει ταῖς οἰκείαις διαφοραῖς. ἐπεὶ ὅτε
τὸ εἶδος γένος αὐτῶν καὶ γένος εἶδος αὐτῶν.

Περὶ κοινωνίας γένους καὶ εἶδος.

Γένος δὲ καὶ εἶδος κοινόν μὲν, τὸ ἐπεὶ τοῖς εἰδησιν. ἐπεὶ γὰρ ἀν-
θρώπος, ζῶον. καὶ εἶτι ἀνθρώπος, γελασινόν. καὶ τὸ ἐπίσης κα-
τηγορεῖται τὸ γένος τῶν εἰδῶν, καὶ τὸ ἴδιον τῶν αὐτῶν μετεχόν-
των ἀτόμων. ἐπίσης γὰρ καὶ ὁ ἀνθρώπος καὶ ὁ βῆς, ζῶον. ὡς ἄν-
θρωπος καὶ μελῖος γελασινόν. κοινόν δὲ καὶ τὸ σιωνανύμως κατη-
γορεῖται τὸ γένος τῶν οἰκείων εἰδῶν, καὶ τὸ ἴδιον τῶν αὐτῶν ἰδίων.

Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ εἶδος.

Διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν γένος πρότερον, ὕστερον δὲ τὸ ἴδιον. οἷον
γὰρ εἶναι ζῶον, εἶτα διαμερεῖται διαφοραῖς εἰς ἰδίους. ὡς τὸ μὲν γένος,
κατὰ πλείονων εἰδῶν καὶ κατηγορεῖται, τὸ δὲ ἴδιον, γένος εἶδος τινός
ὅστις ἴδιον. ἐπεὶ τὸ μὲν ἴδιον ἀντικατηγορεῖται ὅστις ἴδιον, τὸ δὲ
γένος, ὅστις ἀντικατηγορεῖται. ὅτε γὰρ εἶτι ζῶον, ἀνθρώπος,
ὅτε εἶτι ζῶον, γελασινόν. εἶτι δὲ αὐτός, γελασινόν. καὶ ἐμπαλιν.
ἐπεὶ τὸ μὲν ἴδιον, πάντι τῶν εἰδῶν ἐπαρκεῖ ὅστις ἴδιον καὶ μόνον
αἷς, τὸ δὲ γένος, πάντι μὲν τῶν εἰδῶν αὐτῶν γένος καὶ αἷς, ὁ μὲν γὰρ

C

Πορφυρίδ

Γένους ἢ κῆς συμβεβηκότος κοινόν, τὸ κατὰ πλὴν ὡς ἐρ-
ταί κατηγορεύει, αὐτὴ τῶν ἁλωείων, αὐτὴ τῶν ἀχωείων. καὶ
γὰρ καὶ τὸ κινεῖσθαι κατὰ πλὴν ὡν, καὶ τὸ μέλαν, κατὰ κορ-
κῶν, καὶ αἰθίοπων, καὶ Ἰνῶν ἀφ' ἑνὸς.

Διαφέρει δὲ τὸ γένος τῷ συμβεβηκότος, ὅτι τὸ μὲν γένος, πρὸ
τῶν εἰδῶν, τὰ δὲ συμβεβηκότα, τῶν εἰδῶν ὑτέρα. καὶ γὰρ ἀχώ-
ριστον λαμβάνεται συμβεβηκός, ἀλλ' ἐν προτέρῳ ὅτι τῷ συμ-
βεβηκὶ τῷ συμβεβηκότος. καὶ τὸ μὲν γένος, ἐπίσης τὰ μετέχον-
τα μετέχῃ, τὸ δὲ συμβεβηκότος, ἀκρίτως. ἐπίτασιν γὰρ καὶ
αὐτοὶ ἀποδέχεται ἢ τῷ συμβεβηκότων μετέχῃ, ἢ δὲ τῶν γένων,
ἀκριτῇ, καὶ τὰ μὲν συμβεβηκότα, ὡς τῶν ἀτόμων προσηγορίως
ὀρίζεται, τὰ δὲ γένος ἐν τὰ εἶδη, φύσιν πρότερον τῶν ἀτόμων, ὁ-
σιῶν, καὶ τὰ μὲν γένος, ἐν τῷ τί ὅτι κατηγορεῖται τῶν ὑπ' αὐτά,
τὰ δὲ συμβεβηκότα, ἐν τῷ ὁποῖον τί ὅτι, ἥπως ἔχον ἕκαστον.
ποῖος γὰρ αἰδιόφθωτοι, εἰς ὅτι μελᾶς, ἥπως ἔχει ζωογρά-
της, εἰς ὅτι νοσεῖ, ἢ ὑγιαίνει. τὸ μὲν οὖν γένος ἢ τῶν ἄλλων τε-
τάρων διαφέρει, εἰρητῇ, συμβεβηκὶ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον δια-
φέρειν τῶν τετάρων, ὥστε πρὸντι μὲν ὄντων, γένος δὲ ἕκαστον τῶν
τετάρων διαφερόντος, τετρακίς τὰ πρὸντι, ἕκκοσι γίνεσθαι δια-
φορὰς τὰς πᾶσας. ἀλλ' ὅχ ὅτως ἔχει. ἀλλ' αἱ τῷ φεβῆς κατὰ
θεμελίον, καὶ τῶν μὲν δύο μὲν ἀπομύων διαφορᾶ, ὅσα τὸ ἴδιον
εἰληφθαι, τῶν δὲ τριῶν δυοῖ, τῷ τετάρων τρισί, τῷ δὲ πρὸντι
τέτρασι, δέκα αἱ πᾶσαι γίνονται διαφοραί. τετάρης, τρεῖς, δύο,
μία. τὸ μὲν γὰρ γένος ἢ διαφέρει διὰ διαφορᾶς, καὶ τὸ εἶδος, ἐν τῷ
ἴδιον, καὶ τὸ συμβεβηκότος, εἰρητῇ. τρεῖς αἱ διαφοραὶ, ἢ διὰ
φορᾶ ὅτι τῶν μὲν διδυμῶν τὸ γένος εἰρηται, ὅτι τῶν διαφέρει τὸ
γένος αὐτὸ ἐβῆν, λοιπὸν δὲ τῶν διαφέρει τὸ εἶδος καὶ τὸ ἴδιον,
καὶ τὸ συμβεβηκότος ἐβῆν, καὶ γίνονται τρεῖς, πάλιν δὲ τὸ
εἶδος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ

10

Κοινὸν γίνω^ν τὴ διαφορὰς κατὰ εἰδους, καὶ ἐπίσης μετέχει. ἀνθρώπου π. γὰρ ἐπίσης μετέχουσιν οἱ καὶ μοῖρα ἄνθρωποι, καὶ τὸ λογικὴ διαφορὰς, κοινὸν ἔχει καὶ αἱ πρῆναι πῶς μετέχουσιν, αἱ γὰρ Σωκράτους λογικός, καὶ αἱ Σωκράτους ἄνθρωπος.

ἰδιουρ δὲ διαφορᾶς μὲν, τὸ γὰρ ὅτι οὐκ ὁπιοῦρ τί ὅτι κατηγορεῖσθαι,
 εἰδους ἡ τὸ γὰρ ὅτι πῶς καὶ γὰρ ὁ αὐθροπες ὡς ποιοῦρ ἡ λαμ-
 βανῆται, ὅρα ἀπλῶς αὐτὸν ποιοῦρ, ἀλλὰ κατὰ ὅτι γὰρ προσελ-
 θούσαι αἱ διαφοραὶ ὑπέστησαν αὐτῶν, ἐπὶ ἡ μὲν διαφορὰ, ὡς
 πλόνων πολλὰς εἰδῶν θεωρεῖται, ὡς τὸ τετραπύρ ἐπὶ πλεί-
 στων ζώων διαφερόντων ὅτι εἶδει, τὸ δὲ εἶδος, ὡς μὲν ὅτι
 ὑπὸ τὸ εἶδος αὐτῶν ὅτι, ἐπὶ ἡ μὲν διαφορὰ, προτέρα τὸ κατὰ
 αὐτῶν εἶδος, σιμωναρεῖ γὰρ τὸ λογικὸν ἀναρεῖδε, τὸν αὐθρο-
 πον, ὃ ὁ αὐθροπες ἀναρεῖδε, ὅρα ἀνῆκε τὸ λογικόν, ὅτι ὅτι
 ἀγγέλ. ἐπὶ διαφορὰ μὲν, σιμωναρεῖται μετὰ ἄλλης διαφορᾶς. τὸ
 λογικόν γὰρ καὶ θνητὸν σιμωναρεῖται εἰς ὑπόστασιν τὸ αὐθρόπ, ὅτι
 εἶδος ἡ μετὰ εἶδους, ὅτι σιμωναρεῖται, ὡς τε ἀρχὴν ἡσσαι ἄλλο πῶς
 εἶδος. πῶς μὲν γὰρ ὅτι ὅτι, πῶς ὅτι σιμωναρεῖται εἰς ἡμῶν γέννησιν,
 ὅτι ὅτι ἀπλῶς ὅτι σιμωναρεῖται, ὅρα ἀνὰ ἀρχὴν ἡσσαι ἡμῶν.

Διαφορὰ δὲ καὶ ἴδιον, καὶ ἴδιον μὴ ἔχουσι, τὸ ἐπίσης μετέχουσαι
ἐπὶ τῶν μετεχόντων, ἐπίσης γὰρ τὰ λογικὰ, λογικὰ, καὶ τὰ γε

Πορφύριος

λασικά, γελαστικά. καὶ τὸ αἰεὶ πάντι παρῆναι, καὶ οὐκ ἀμφοῖν. καὶ γὰρ κολοβὸν ὁ δλίπους, ἀλλὰ πρὸς τὸ πεφυκέναι τὸ αἰεὶ λέγεται. ἐπεὶ καὶ τὸ γελαστικὸν ἔχει πεφυκέναι, ἔχει τὸ αἰεὶ, ἀλλ' οὐχὶ τῷ γελαῖν αἰεὶ. Ἰδιὸν δὲ διαφορᾶς, ὅτι αὐτὴ μὲν πλείονων εἰδῶν λέγεται πολλὰς, οἷον τὸ λογικόν, καὶ ἀγγέλου καὶ ἄλλων ἀνθρώπων, τὸ δὲ ἰδίον, ἐφ' ὅσους εἰδούς οὐδεὶς ἰδίον. καὶ ἡ μὲν διαφορὰ ἐπεὶ ἐκείνοις ὡς αὐτὴν διαφορὰ, οὐ μὲν δὲ καὶ ἀντιστρέφει, τὰ δὲ ἰδία, ἀντικατηγορεῖται ὡς ἰδία, ὅτι τὸ ἀντιστρέφει.

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς συμβεβηκότος καὶ διαφορᾶς.

Διαφορὰ δὲ καὶ συμβεβηκότος, κοινωνία μὲν, τὸ πλείονων λέγειν. κοινωνία καὶ πρὸς τὰ ἀχώριστα συμβεβηκότα, τὸ αἰεὶ καὶ πάντι προσεῖναι. τὸ, τε γὰρ διπλῶν, αἰεὶ προσεῖναι ἑκάστῳ, καὶ ὡς ἑκάστῳ, καὶ τὸ μελασιμὸν εἶναι ὁμοίως. Διαφέρει δὲ, ὅτι ἡ μὲν διαφορὰ περιέχει τὰ εἰδῶν, οὐ περιέχεται δὲ. περιέχει γὰρ τὸ λογικόν, τὸ ἀγγέλου καὶ τὸ ἀνθρώπου, τὰ δὲ συμβεβηκότα, τὰ πλείονων ἵνα, περιέχει ἑκάστην, καὶ πλείονων εἶναι. τρόπον δὲ τινὰ ἐκ περιέχει ἑκάστη, μὴ ὅσους συμβεβηκότος εἶναι δεκτικὰ τὰ ὑποκείμενα, ἀλλὰ πλείονων. καὶ ἡ διαφορὰ ἀνεπίστατος τε καὶ ἀνάνητος, τὰ δὲ συμβεβηκότα, τὸ μάλλον καὶ ἡττον ὑποδέχονται. καὶ ἀμειγρῆς ἡ αἰεὶ γινώσκουσα διαφορὰ, μετρίως δ' ἀνποτε τα γινώσκουσα συμβεβηκότα. τοσαῦται μὲν αἱ κοινότητες καὶ ἰδιότητες ἐν διαφορᾶς, καὶ τῶν ἄλλων. τὸ δὲ εἶδος τῶν διαφορᾶς γένους καὶ διαφορᾶς εἶναι, καὶ ὡς ἐλέγχετο τῶν γένους διαφορᾶς τῶν ἄλλων καὶ τῶν διαφορᾶς διαφορᾶς τῶν ἄλλων. λοιπὸν τῶν διαφορᾶς τὸ ἰδίον καὶ τὸ συμβεβηκότος ῥηθῆσεται.

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἰδούς καὶ ἰδίον.

Εἶδος δὲ καὶ ἰδίον, κοινόν μὲν, τὸ ἀλλήλων ἀντικατηγορεῖσθαι. εἰτι γὰρ ἀνθρώπος, γελαστικόν, καὶ εἰτι γελαστικόν, ἀνθρώπος. τὸ δὲ γελαστικόν ὅτι κατὰ τὸ πεφυκέναι γελαῖν ἀνθρώπου, πολλὰς εἶναι. καὶ κοινόν δὲ καὶ τὸ ἐπίσης εἶναι. ἐπίσης τε γὰρ τὰ ἄλλα ἐπὶ τὰ εἶδη τοῖς μετέχουσιν, καὶ τὰ ἰδία ὡς οὐδεὶς ἰδία. Διαφέρει δὲ τὸ εἶδος τῶν ἰδίων, ὅτι τὸ μὲν εἶδος, διώκει καὶ ἄλλων γένος εἶναι, τὸ δὲ

Εἰσαγωγή.

τὸ ἰδίον ἄλλων εἶναι ἰδίον, ἀδιώκετο. καὶ τὸ μὲν εἶδος, προϋφίσταται τῶν ἰδίων, τὸ δὲ ἰδίον, ἐπιγίνεται τῷ εἶδει. διὰ γὰρ ἀνθρώπου εἶναι, ἵνα γελαστικόν. ἐπὶ τὸ μὲν εἶδος, αἰεὶ γινώσκουσα πάντες τῶν ὑποκειμένων, τὸ δὲ ἰδίον, ποτε καὶ διωκόμεν. ἀνὸς μὲν γὰρ αἰεὶ γινώσκουσα ὁ σωκράτης ὅτι, γελαῖν δὲ ἔκ αἰεὶ. καὶ πᾶν αἰεὶ πεφυκὸς εἶναι γελαστικόν. ἐπὶ ὧν οἱ ἄλλοι διαφοροὶ, καὶ αὐτὰ διαφορὰ. ἐπὶ ἡ εἶδος μὲν, τὸ ὑπὸ τὸ γένος εἶναι, καὶ τὸ κατὰ πλείονων καὶ διαφορᾶς τῶν ἀειδόμεν ὡς τῷ τί ὅτι ἀντικατηγορεῖσθαι εἶναι, καὶ ὅτι τῶν αὐτῶν, ἰδίον δὲ, τὸ μόνον καὶ πάντι καὶ αἰεὶ προσεῖναι.

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἰδούς καὶ συμβεβηκότος.

Εἶδος δὲ καὶ συμβεβηκότος κοινόν μὲν, τὸ πλείονων κατὰ κατηγορεῖσθαι, πάντοις ἡ αἰεὶ ἀλλὰ κοινότητες, ὅτι τὸ πλείονων ἀλλήλων διεσπᾶναι, τὸ, τε συμβεβηκότος, καὶ τὸ, ὡς συμβεβηκότος. Ἰδία δὲ ἐκατέρωθεν, τὸ μὲν εἶδος, τὸ γὰρ τῷ τί ὅτι κατὰ κατηγορεῖσθαι ὡς οὐδεὶς εἶδος, τὰ δὲ συμβεβηκότος, τὸ γὰρ τῷ ὅποιον τί ὅτι, ἢ πως ἔχον. καὶ τὸ ἐκαστῷ ὅτι καὶ μὲν εἶδος μετέχει, συμβεβηκότων δὲ, πλείονων τε χωριστῶν καὶ τῶν ἀχώριστων. καὶ τὰ μὲν εἶδη, προεπιννοῖται τῶν συμβεβηκότων καὶ ἀχώριστα. διὰ γὰρ εἶναι τὸ ὑποκείμενον, ἵνα ἐκείνῳ τί συμβῇ. τὰ δὲ συμβεβηκότα, ὑπεροχὴν εἶναι πεφυκεν, καὶ ἐπὶ τῷ εἶδει τῶν φύσιν ἐχόν. ὅτι μὲν εἶδος ἡ μετρίως ἐπίσης, τὸ δὲ συμβεβηκότος καὶ ἀχώριστον, ὅτι ἐπίσης. καὶ γὰρ Αἰθίοψ Αἰθίοπος ἐχόν αὐτῷ χροῖαν ἢ ἀνέμενον, ἢ ὑπὸ τῷ ἀνέμενον κατὰ μελανίαν. λαίπεται δὲ περὶ ἰδίον καὶ συμβεβηκότος ἐπὶ τῶν. τῶν γὰρ τὸ ἰδίον ποτε εἶδους καὶ ἐν διαφορᾶς, καὶ τὸ γένους διγινώσκον, εἶρηται.

Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς ἰδίον καὶ συμβεβηκότος.

Κοινόν δὲ τῶν ἰδίων καὶ ἑκάστῳ συμβεβηκότος, τὸ αὐτὸ αὐτῶν μὴ ὑποσπᾶναι ἐκείνῳ, ἐφ' ὧν θεωρεῖται. ὡς γὰρ αἰεὶ τὸ γελαστικόν οὐχ ὑφίσταται ἀνθρώπου, οὕτως ὅτι αἰεὶ τὸ μελανόν ὑποσπᾶν αὐτῷ Αἰθίοψ. καὶ ὡς πᾶν καὶ πάντι καὶ αἰεὶ πάντες τὸ ἰδίον, οὕτως καὶ τὸ ἀχώριστον συμβεβηκότος. διγινώσκον δὲ, ὅτι τὸ μὲν ἰδίον, γὰρ μόνον περὶ εἶδος, ὡς τὸ γελαστικόν ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἀχώριστον συμβεβηκότος, οἷον τὸ μελανόν, ὅτι Αἰθίοψ μόνον

C. 11.

Περὶ φωνῆς ἐπαγωγὴ.

οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ κῶρακι πρόσσει καὶ ἀνθρακι, ὅτι ἐβόη, καὶ ἄλλοις
πῶσι. ἐπεὶ δὲ μὴ ἴδιον ἀντικατηγορεῖται ὅτι ὅτι ἴδιον, καὶ ἐστὶν
ἐπίσης, τὸ δὲ ἀχώριστον συμβεβηκός, ὅτι ἀντικατηγορεῖται. καὶ ὅτι
ἴδιον, ἐπίσης ἢ μετοχή, ὅτι δὲ συμβεβηκότων, ἢ μὴ, μάλ-
λον, ἢ δὲ, ἢ πῶς. εἰσὶ μὲν δὲ ἄλλαι κοινότητες τε καὶ ἴδι-
ότητες τῶν ἐρημιῶν, ἀλλ' ἀνεκδοκίμην καὶ αὐταὶ εἰς
διὰ κρείσιν τε αὐτῶν, καὶ τὴν κοινωσίαν
πράσσειν.

Τέλος τῶν ἐφ' ὧν τὸ Περὶ φωνῆς.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΩΣ ΛΟΓΩΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ΠΕΡΙ ΟΜΩΝΥΜΩΝ.

ΜΩΝΥΜΑ λέγεται, ὡς ὄνο-
μα μόνον κοινόν, ὃ δὲ καὶ τὸ
νομα λόγος ἐστὶν οὐσίας ἑ-
στέρος, οἷον ζῶον, ὃ, τε ἀνθρώπος, καὶ
τὸ γίγας καὶ μύριον. τῶν τῶν
ὄνομα μόνον κοινόν, ὃ ὅτι καὶ
τὸ νομα λόγος ἐστὶν οὐσίας ἑ-
στέρος. εἰάν γ' ἀκρίτως τις πᾶ-
σι αὐτῶν ἐκαστὸν, τὸ ζῶον
εἴη, ἴδιον ἐκαστοῦ λόγον ἀ-

Νομοματι οὐσία
καὶ. Πρὸς τὴν ἐκαστὴν

ποδώσει.

Περὶ συωνυμῶν.

Συωνύμα δὲ λέγεται, ὡς τὸ, τε ὄνομα κοινόν, καὶ ὃ καὶ τὸ νομα
λόγος τῶν οὐσίας ὁ αὐτός, οἷον ζῶον, ὃ, τε ἀνθρώπος, καὶ ὁ βῆς. τῶ-
ν γ' ἐκαστὸν κοινῶν ὀνόματι προσεγορεύεται ζῶον, καὶ ὁ λό-
γος τῶν οὐσίας ὁ αὐτός. εἰάν γ' ἀκρίτως τις, τὸν ἐκαστὸν λόγον,
πᾶσι αὐτῶν ἐκαστὸν αὐτῶν, ζῶον εἴη, τὸν αὐτὸν ἀκρίτως λόγον.

Περὶ παρωνυμῶν.

Παρωνύμα δὲ λέγεται, ὅσα ἀπὸ τίνος διαφέρονται τῇ πᾶσι
τῶν κατὰ τὸ νομα προσγορεύαν ἔχον, οἷον ἀπὸ τῆς γρημμάτης, ὃ
γρημματικός, καὶ ἀπὸ τῆς αἰδρίας, ὃ αἰδρεῖται.

Περὶ τῶν λεγομένων.

Τῶν λεγομένων, τὰ μὴ καὶ συμπλοκῶν λέγεται, τὰ δὲ αὐτῶν
συμπλοκῆς. τὰ μὴ οὐ καὶ συμπλοκῶν, οἷον ἀνθρώπος πρὸς
ἀνθρώπος νικᾷ. τὰ δὲ αὐτῶν συμπλοκῆς, οἷον ἀνθρώπος, βῆς,
πρὸς νικᾷ.

Περὶ τῶν ὄντων.

Τῶν ὄντων, τὰ μὴ καὶ ὑποκειμένων τινός λέγεται, ὡς ὑποκει-
μένων δὲ ὁδὸν ὅτι, οἷον ἀνθρώπος, καὶ ὑποκειμένων μὴ λέγε-
ται, τὸ τινὲς ἀνθρώπου, ὡς ὑποκειμένων δὲ ὁδὸν ὅτι. τὰ δὲ ὅτι

ὑποκειμένῳ μὲν ὅτι, καὶ ὑποκειμένης δὲ ὁδὸν λέγεται. γὰρ
ὑποκειμένῳ δὲ λέγω ὅ ὄντινι μὴ ὡς μόρος ὑπάρχει, ἀδυνάτου
χωρὶς εἶναι γὰρ ὅτι, οἷον ἢ τις γραμματικὴ γὰρ ὑποκειμένῳ μὲν
ὅτι τῇ ψυχῇ, καὶ ὑποκειμένης δὲ ὁδὸν λέγεται. καὶ ταῦτα τὸ
λόγον, γὰρ ὑποκειμένῳ μὲν ὅτι τῷ σώματι. ἀπαν γὰρ χρώμα γὰρ
σώματι, καὶ ὑποκειμένης δὲ ὁδὸν λέγεται. τὰ δὲ καὶ ὑ-
ποκειμένης τε λέγεται, καὶ γὰρ ὑποκειμένῳ ὅτι, οἷον ἢ ὑπὸ στήμῃ,
γὰρ ὑποκειμένῳ μὲν ὅτι τῇ ψυχῇ, καὶ ὑποκειμένης δὲ λέγεται. ὅτι
γραμματικῆς. τὰ δὲ οὐτε γὰρ ὑποκειμένῳ ὅτι, ὅτι καὶ ὑ-
ποκειμένης τινὸς λέγεται, οἷον ὁ τις ἀνθρώπος, ἢ ὁ τις ἵππος. ὅ-
τι γὰρ τῷ τοιούτῳ, ὅτι γὰρ ὑποκειμένῳ ὅτι, ὅτι καὶ ὑποκει-
μένης τινὸς λέγεται. ἀπλῶς δὲ τὰ ἀτομα καὶ γὰρ ἀεὶ μὴ καὶ ὁ-
δὸν ἢ ὑποκειμένης λέγεται, γὰρ ὑποκειμένῳ δὲ γίνασθαι καὶ
λυσιθεῖν. ἢ γὰρ ἡς γραμματικῆς, τῷ γὰρ ὑποκειμένῳ μὲν ὅτι, καὶ
ὑποκειμένης δὲ ὁδὸν λέγεται. ὅταν ἑτέρου καὶ ἑτέρου
κατηγορήται ὡς καὶ ὑποκειμένης, ὅτι καὶ τῇ κατηγορημένης λέ-
γεται, ποσὺν καὶ κατὰ τὸ ὑποκειμένης ῥηθήσεται, οἷον ὁ ἀν-
θρώπου, ἢ τὸ πινος ἀνθρώπου κατηγορεῖται, τὸ δὲ ζῶον κατὰ
τὸ ἀνθρώπου. οὐδὲν καὶ κατὰ πινος ἀνθρώπου τὸ ζῶον κατηγο-
ρηθήσεται. ὁ γὰρ τις ἀνθρώπου, καὶ ἀνθρώπος ὅτι, ὅτι ζῶον. τῶν
ἑτέρου γινώσκων, καὶ μὴ ὑπὸ ἄλλῃ τεταγμένων ἑτέρου τῷ εἶδει
καὶ αἰ διαφέρει, οἷον ζῶον ὅτι ὑπὸ στήμῃ. ζῶον ἢ γὰρ διαφέρει, τὸ
περὶ ζῶον, καὶ τὸ διπρὸν, ὅτι τὸ πῆνόν, καὶ τὸ γινώσκον, ὑπὸ στήμῃς δὲ
ὁδεμία τούτων. ὁ γὰρ διαφέρει ὑπὸ στήμῃς ὑπὸ στήμῃς ὅτι διπρὸν εἶ-
ναι. τῶν δὲ ὑπὸ ἄλλῃ τεταγμένων, ὁδε κωλύει τὰς αὐτὰς
διαφορὰς εἶναι. τὰ γὰρ ἐπ' αὐτῶν, τῶν ὑπὸ αὐτὰ γινώσκων κατηγορεῖται,
ὡς τε ὅσαι τῇ κατηγορημένης διαφέρει εἶσι, ὅσαι καὶ ἢ τῇ ὑπο-
κειμένης εἶσιν. τῶν ἢ μὴ μὲν συμποτικῶν λεγομένων,
ἐκαστον ἢ τοιούτων σημαίνει, ἢ ποσόν, ἢ ποιόν, ἢ πρόσθετον, ἢ ὅτι, ἢ
ποτέ, ἢ καὶ, ἢ ἔχειν, ἢ ποιεῖν, ἢ πάσχειν. ἐστὶ δὲ ὅσα ἢ ὡς γὰρ τῷ
πῶ εἶπαι, οἷον ἀνθρώπου, ἵππου. ποσόν δὲ, οἷον διπρὸν, τρι-
πλῆν, ποιόν δὲ, οἷον λόγον, γραμματικόν. πρόσθετον δὲ, οἷον διπλά-
σιον, ἡμισυ, μείζον. ποτέ δὲ, οἷον γὰρ ἀγορεύειν, γὰρ λυκάειν, ποτέ δὲ,
οἷον

οἷον χθὲς, πέρυσιν. καὶ εἶναι δὲ, οἷον ἀνάκειται, κάθηται. ἔχειν δὲ,
οἷον ὑποδέχεται, ἀπλάττει. ποιεῖν δὲ, οἷον τέμνειν, καίειν. πάσχειν
δὲ, οἷον τέμνεται, καίεται. ἐκαστον δὲ τῶν εἰρημένων, αὐτὸ μὲν
καὶ αὐτὸ γὰρ ὁδεμία κατὰφάσις λέγεται, ἢ ἀπὸφάσις, τῇ δὲ πρὸς
ἄλλῃλα τούτων συμπλοκῇ κατὰφάσις ἢ ἀπόφάσις γίνεται. ἀ-
παρὰ γὰρ κατὰφάσις ἢ ἀπόφάσις δοκεῖ, ἢ τοι αὐθιγῆς ἢ ὑδὸν δὲ
εἶναι, τῷ δὲ ἢ μὴ μὲν συμποτικῶν λεγομένων, ὁδε ὅτι α-
ληθεῖς, ὅτι ὑδὸν δὲ, οἷον ἀνθρώπου, λόγον, τρέχει, νικᾷ.

περὶ ὁσίαις.

Οὐσία δὲ ὅτι, ἢ κυριώτατα τε ὅτι πρῶτως καὶ μάλιστα λε-
γομένη, ἢ μὴ καὶ ὑποκειμένης τινὸς λέγεται, μὴ γὰρ ὑποκει-
μένῳ τινὶ ὅτι, οἷον ὁ τις ἀνθρώπου, καὶ ὁ τις ἵππου. διδύμεται
δὲ ὁσίαις λέγονται, γὰρ οἷς εἰδῶσι αἱ πρῶτως ὁσίαις λεγομέναι
ὑπάρχουσιν, ταῦτα τε ὅτι τὰ εἰδῶν τούτων γινώσκων. οἷον ὁ τις ἀν-
θρώπου, γὰρ εἶδῶν μὲν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ. γινώσκων δὲ εἶδῶν ὅτι
τὸ ζῶον. διδύμεται δὲ αὐτῇ λέγονται ὁσίαις, οἷον ὁ, τις ἀνθρώπου
καὶ τὸ ζῶον. φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων, ὅτι τῇ καὶ ὑπο-
κειμένης λεγομένων, ἀναγκαῖον καὶ τὸνομα καὶ τὸ λόγον κατη-
γορεῖται τῇ ὑποκειμένης. οἷον ὁ ἀνθρώπου καὶ ὑποκειμένης ἢ λέ-
γεται τῇ τινὸς ἀνθρώπου, κατηγορεῖται γὰρ καὶ τὸνομα. τὸν γὰρ
ἀνθρώπου ἢ τὸ πινὸς ἀνθρώπου κατηγορήσεις, καὶ ὁ λόγος δὲ
ὁ τὸ ἀνθρώπου κατὰ τὸ πινὸς ἀνθρώπου κατηγορηθήσεται. ὁ γὰρ
ἡς ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπος ὅτι, καὶ ζῶον. ὡς τε, καὶ τὸνομα, καὶ ὁ
λόγος, ἢ τῇ ὑποκειμένης κατηγορηθήσεται. τῶν δὲ γὰρ ὑπο-
κειμένων ὄντων, ὑπὸ μὲν τῶν πλείων, ὅτι τὸνομα, ὅτι ὁ λόγος
κατηγορεῖται τὸ ὑποκειμένης. ἐπὶ γινώσκων δὲ τὸνομα ἢ ὁδε κω-
λύει κατηγορεῖσθαι ποτε τῇ ὑποκειμένης, τῇ δὲ λόγον ἀδυνάτου,
οἷον τὸ λόγον γὰρ ὑποκειμένῳ ὅτι, ὅτι σώματι κατηγορεῖται τὸ
ὑποκειμένης. λόγον γὰρ σώμα λέγεται, ὁ δὲ λόγος ὁ τὸ λόγον,
ὁδε ποτε κατὰ σώματος κατηγορηθήσεται. τὰ δὲ ἄλλα πάν-
τα ἢ τοι καὶ ὑποκειμένων λέγεται τῇ πρῶτων ὁσίαις, ἢ γὰρ ὑπο-
κειμένης αὐταῖς ὅτι. φανερόν δὲ ὅτι, ἐκ τῶν καθέκαστα προ-
χειρισμένων, οἷον τὸ ζῶον ἢ τὸ ἀνθρώπου κατηγορεῖται, οὐδὲν

ἢ ἢ τινος ἀνθρώπου κατηγορηθῆσεται. εἰ γὰρ ἢ μὴ δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων, εἰ δὲ ἢ τῶν ἀνθρώπων ὅλων. πάλιν τὸ χρώμα ἐν σώματι, οὐκ ἔστι ἐν τινὶ σώματι. εἰ γὰρ μὴ ἐν τινὶ καθέκαστα, εἰ δὲ ἐν σώματι ὅλων. ὥστε τὰ ἅλλα πάντα, ἢτοι καθ' ὑποκειμένων τῶν πρώτων ἐσὶν λέγειν, ἢ ἐν ὑποκειμένοις αὐταῖς εἶναι. μὴ δὲ ἐν τῶν πρώτων ἐσὶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν ἄλλων πᾶσι. τῶν δὲ διδυτῶν ἐσὶν μᾶλλον εἶδος τῶν γένους εἶναι. ἐγγίον γὰρ ἐν πρώτης εἰσίας εἶναι. εἰ γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν πρώτων ἐσὶν τί εἶναι, γνωριμώτερον αὐτῶν οὐκ εἶναι ἀποδοῖναι τὸ εἶδος μᾶλλον, ἢ τὸ γένος ἀφ' ἑαυτοῦ, οἷον τὸ ἕνα ἀνθρώπου γνωριμώτερον αὐτῶν ἀποδοῖναι, ἀνθρώπου ἀποδοῖναι ἢ ζῶον. τὸ μὲν γὰρ ἵδιον μᾶλλον τῶν ἑνὸς ἀνθρώπου, τὸ δὲ κοινώτερον. ἢ τὸ πᾶσι διδυτῶν ἀφ' ἑαυτοῦ, γνωριμώτερον καὶ οὐκ εἶναι ἀποδοῖναι διδυτῶν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ φυτῶν. Ἐπὶ αἱ πρώται εἰσὶν ὅσαι εἰς τοὺς ἄλλους ἀπασιμῶν ὑποκειντοῖς, καὶ πάντα τὰ ἅλλα ἢ τῶν πρώτων καὶ κατηγορηθῆσεται, ἢ γὰρ αὐταῖς εἶναι, ὅσαι μάλιστα, εἰσὶν λέγονται. ὥς δὲ γὰρ αἱ πρώται εἰσὶν πῶς τὰ ἅλλα ἐχθροῖς, ὅταν καὶ τὸ εἶδος πῶς τὸ γένος ἐχθρὸν ὑποκείται γὰρ τὸ εἶδος τῶν γένους. τὰ μὲν γὰρ γένος κατὰ τὴν εἰδῶν κατηγορεῖται, τὰ δὲ εἶδη ἢ τῶν γένους ἐκ ἀντιστρέφει. ὥστε καὶ ἐκ τῶν πρώτων, τὸ εἶδος τῶν γένους μᾶλλον εἶδος. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰδῶν, ὅσα μὴ εἶναι γένος, εἰ μὴ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς εἶναι εἶδος. εἰ δὲ γὰρ οὐκ εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν πρώτων ἐσὶν, ἢ τῶν ἑνὸς ἀνθρώπου τὸν ἑαυτοῦ, ὥς αὐτῶς δὲ καὶ ὡς τῶν πρώτων ἐσὶν, εἰ μὴ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς εἶναι εἶδος. εἰ δὲ γὰρ μᾶλλον ὅτις ἀνθρώπος εἶδος εἶναι, ἢ ὅτις βούς. ἐκόντως οὐ μὲν τὰς πρώτας εἰσίας, μόνον τῶν ἄλλων τὰ εἶδη καὶ τὰ γένος διδυτῶν εἰσὶν λέγονται. μόνον γὰρ διδυτῶν τῶν πρώτων εἰσίων τῶν κατηγορημένων. τὸ γὰρ τίνα ἀνθρώπου, εἰ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ τίς εἶναι, τὸ μὲν εἶδος ἢ τὸ γένος ἀποδοῖναι, οὐκ εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ γνωριμώτερον ποιήσει, ἀνθρώπου ἢ ζῶον ἀφ' ἑαυτοῦ. τῶν δὲ ἄλλων πάντων, ὅτι αὐτῶν ἀποδοῖναι, ἀλλοιῶς εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ, οἷον λόγον, ἢ τῶν, ἢ ἄλλο ὅτι οὐκ εἶναι ποιῶν ἀφ' ἑαυτοῦ. ὥστε ἐκόντως πάντα μόνον τῶν ἄλλων εἰσὶν λέγονται. Ἐπὶ αἱ

πρώται

αἱ πρώται εἰσὶν ὅσαι εἰς τοὺς ἄλλους ἀπασιμῶν ὑποκειντοῖς, καὶ τὰ ἅλλα πάντα ἢ τῶν πρώτων καὶ κατηγορηθῆσεται, ἢ γὰρ αὐταῖς εἶναι, καὶ αὐτῶν εἰσὶν λέγονται. ὥς δὲ γὰρ αἱ πρώται εἰσὶν πῶς τὰ ἅλλα πάντα ἐχθροῖς, ὅταν καὶ τὸ γένος καὶ τὰ εἶδη τῶν πρώτων ἐσὶν, πῶς τὰ λοιπὰ πάντα ἐχθρὰ. ἢ τῶν πρώτων γὰρ πάντα τὰ λοιπὰ κατηγορεῖται. τὸν γὰρ τίνα ἀνθρώπου εἶναι γραμματικόν, οὐκ ἔστι ἀνθρώπου καὶ ζῶον γραμματικόν εἶναι. ὥς αὐτῶς δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων. Κοινόν δὲ κατὰ πάντας εἰσίας, τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. ἢ μὲν γὰρ πρώτη εἰσὶν ὅτι ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ὅτι καθ' ὑποκειμένον πῶς λέγεται. τῶν δὲ διδυτῶν ἐσὶν, φανερόν μὲν καὶ ὅταν, ὅτι ἐκ εἰσίων ἐν ὑποκειμένῳ. ὁ γὰρ ἀνθρώπου καθ' ὑποκειμένον ἢ τῶν πῶς ἀνθρώπου λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. οὐδὲ γὰρ ἐν τῶν πῶν ἀνθρώπου ὁ ἀνθρώπος εἶναι. ὥς αὐτῶς δὲ τὸ ζῶον, καθ' ὑποκειμένον μὲν λέγεται τῶν πῶς ἀνθρώπου, ἐκ ἐπὶ δὲ τὸ ζῶον ἐν τῶν πῶν ἀνθρώπου. Ἐπὶ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ὄντων, τὸ μὲν ὄνομα εἶναι καὶ κατὰ κατηγορηθῆσεται πῶς τῶν ὑποκειμένον, τὸν δὲ λόγον, ἀφ' ἑαυτοῦ. τῶν δὲ γὰρ διδυτῶν ἐσὶν κατὰ κατηγορεῖται ὁ λόγος τῶν ὑποκειμένον, ὁ τῶν ὄνομα. τὸν γὰρ τῶν ἀνθρώπου λόγον ἢ τῶν πῶς ἀνθρώπου κατὰ κατηγορηθῆσεται, καὶ τὸ ζῶον δὲ, ὥς αὐτῶς, ὥς ἐκ αὐτοῦ εἶναι ἢ εἰσὶν ἢ ὑποκειμένον. ἐκ ἑαυτοῦ δὲ εἰσίας εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἢ διαφορὰ τῶν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. τὸ γὰρ πῶς, καὶ τὸ διδυτῶν καθ' ὑποκειμένον ἢ λέγεται τῶν πῶς ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ ἐκ εἶναι. εἰ δὲ γὰρ ἐν τῶν ἀνθρώπου εἶναι τὸ διδυτῶν, οὐδὲ τὸ πῶς, καὶ ὁ λόγος ἢ κατὰ κατηγορεῖται, ὁ τῶν διαφορὰς, καθ' αὐτὸν λέγειν ἢ διαφορὰς, οἷον εἶναι πῶς τῶν ἢ ἀνθρώπου λέγεται, καὶ ὁ λόγος ὁ τῶν πῶς κατὰ κατηγορηθῆσεται τῶν ἀνθρώπου. πῶς γὰρ εἶναι ὁ ἀνθρώπος. Μητὰρ αὐτῶς δὲ ἢ μὴ τὰ μόνη τῶν ἐσὶν ὥς ἐν ὑποκειμένῳ ὄντα τοῖς ὅλοις, μὴ ποτε ἀναγκαζόμεν ἐκ εἰσίας αὐτὰ φάσκειν εἶναι. ὅ γὰρ οὐτῶς τὰ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, τὰ ὥς μὲν ὑπάρχοντα ἐν τινὶ. Ὑπάρχοντα δὲ ταῖς οὐσίαις, καὶ ταῖς διαφοραῖς, τὰ πάντα σωμάτιον ἀπ' αὐτῶν λέγεται. πᾶσαι γὰρ αἱ ἀφ' ἑαυτοῦ πρώτων κατηγορίαι, ἢτοι ἢ τῶν ἀτόμων κατὰ γοροῦνται, ἢ ἢ τῶν εἰδῶν, ἀφ'

μὴ γὰρ ᾧ πρώτης ὀσίας, ὁ δὲ μία κατηγορία εἶναι, κατ' ὁμοίαν
 γὰρ ὑποκειμένης λέγεται. Τῶν δὲ δυνάμεων ὁμοίαν, τὸ μὴ
 εἶναι, καὶ τὸ αὐτὸ κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος, καὶ κατὰ τὴν εἰ-
 δῶν, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὁμοίαν. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ διαφοραὶ, καὶ κα-
 τὰ τὴν εἰδῶν, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν κατηγορεῖνται. καὶ τὸ λόγον
 δὲ ὑποδέχονται αἱ πρώται ὀσίαι τὸν τὴν εἰδῶν, καὶ τὸ γένος,
 καὶ τὸ εἶναι δὲ τὸ τὸ γένος. ὅρα γὰρ καὶ τὸ κατηγορεῖται λέ-
 γεται, ποσῶντα καὶ κατὰ τὸ ὑποκειμένης ῥηθῆναι. ὡσαύτως δὲ,
 καὶ τὸ διαφορῶν λόγον ὑποδέχονται τὰτε εἶδη καὶ τὰ αὐτομα.
 σιωννύμα λέγει, ὡν τὸ, τε ὄνομα κοινόν, καὶ ὁ λόγος ὁ αὐ-
 τός, ὡς τε πάντα τὰ ἀπὸ τὴν ὁμοίαν, καὶ τὸ διαφορῶν σιωννύ-
 μως λέγεται. Πᾶσαι δὲ ὀσίαι δοκεῖ τὸ διὰ τι σημαίνει. ὑπὸ
 μὴν ὅν τὴν πρώτων ὁμοίαν ἀναμφισβήτητον καὶ ἀληθές εἶναι, ὅτι
 τὸ διὰ τι σημαίνει, αὐτομα γὰρ καὶ ἀληθὲς τὸ διὰ τι μὴ ὅν εἶναι.
 ὑπὸ δὲ τὴν δυνάμεων ὁμοίαν φαίνεται μὴ ὁμοίως εἶναι ῥηθῆναι. ἢ
 προσηγορίας, τὸ διὰ τι σημαίνει, ὅταν ἐπὶ αὐθροπῶν ἢ ζώον,
 ἐμὴν γὰρ ἀληθές, ἀλλὰ μᾶλλον ποιοῦν τι σημαίνει, ὅτι γὰρ ὅν εἶναι
 ὑποκειμένης, ὡς πρὸς ἢ πρώτης ὀσίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁμοίαν ὁ αὐθρο-
 πος λέγεται καὶ τὸ ζῶον, οὐκ ἀπλῶς δὲ ποιοῦν τι σημαίνει, ὡς πρὸς
 τὸ λόνιον. ὁ δὲ γὰρ ἄλλο σημαίνει τὸ λόνιον, ἀλλ' ἢ ποιοῦν. τὸ
 δὲ εἶδος δὲ τὸ γένος, ποῦν ὁμοίαν τὸ ποιοῦν ἀφορίζει. ποιοῦν γὰρ
 ἵνα ὁμοίαν σημαίνει, ὑπὸ πλείον δὲ εἶναι ῥηθῆναι τὸ εἶναι τὸ ἀφο-
 ρισμὸν ποιοῦνται. ὁ γὰρ ζῶον εἶναι, ὑπὸ πλείον ποῦντα μεμνῆται ἢ
 ὁ τὸ αὐθροπῶν. Ὑπάρχει δὲ ταῖς ὀσίαις, καὶ τὸ μὴ ὅν αὐταῖς
 γιναντίον εἶναι. τῇ γὰρ πρώτης ὀσίας τὴν αὐτὴν γιναντίον, οἷον εἶναι τι-
 νὶ αὐθροπῶν, ἢ τὸ πνί ζῶον. ὁ δὲ γὰρ εἶναι γιναντίον, οὐδέ γε εἶναι
 αὐθροπῶν, ἢ τὸ ζῶον ὁμοίαν. ὁ δὲ ὁμοίαν τὸ ὁμοίαν εἶναι, ἀλλὰ
 καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, οἷον ὑπὸ τῶν ποσῶν. εἶναι γὰρ διπλῆς ἢ εἶναι
 τριπλῆς ὁμοίαν εἶναι γιναντίον, ὁ δὲ γε τοῖς δέκα, οὐδὲ τὴν τοῖς
 τῶν ὁμοίαν. εἰ μὴ τις τὸ πολλὸν εἶναι ὁμοίαν φαίνεται γιναντίον εἶναι, ἢ τὸ
 μέγα τὸ μικρὸν. τῶν δὲ ἀφωρισμένων ποσῶν, ὁμοίαν εἶναι γιναν-
 τίον ὁμοίαν. Δοκεῖ δὲ ἢ ὀσία μὴ ὑποδέχεται τὸ μᾶλλον, καὶ τὸ
 ἢ ὅν. λεγὼν δὲ ὅτι ὀσία ὀσίας εἶναι μᾶλλον, καὶ ἢ ὅν ὀσία,
 ὅτι

ὅτι μὴ γὰρ εἰρητὴς ὅτι εἶναι, ἀλλ' ὅτι ἐκαστὴ ὀσία τοῦδ' ὅτι εἶναι,
 ὁ λέγεται μᾶλλον καὶ ἢ ὅν. οἷον εἶναι ἢ αὐτὴν ὀσία αὐθροπῶν, ὁ κα-
 εἶναι μᾶλλον καὶ ἢ ὅν αὐθροπῶν, ὅτι αὐτὸς αὐτὸς, ὅτι εἶναι
 εἶναι. ὁ γὰρ εἶναι εἶναι εἶναι μᾶλλον αὐθροπῶν, ὡς πρὸς τὸ λόν-
 ιον εἶναι εἶναι εἶναι μᾶλλον καὶ ἢ ὅν λόνιον, καὶ καλὸν εἶναι
 εἶναι μᾶλλον καὶ ἢ ὅν καλόν. καὶ αὐτὸ ὅτι αὐτὸς μᾶλλον καὶ ἢ ὅν
 τὸν λέγεται. οἷον τὸ σῶμα λόνιον ὅν, μᾶλλον λόνιον λέγεται
 νῦν ἢ πρὸ τῶν, καὶ θερμὸν ὅν, μᾶλλον θερμὸν καὶ ἢ ὅν λέγεται. ἢ
 δὲ γε ὀσία, ὁ δὲ μᾶλλον ὀσία λέγεται, ὁ δὲ ἢ ὅν. ὁ δὲ γὰρ ὁ αὐ-
 θροπῶν, μᾶλλον νῦν αὐθροπῶν ἢ πρὸ τῶν λέγεται, ὁ δὲ γε τὴν
 ἄλλων ὁ δὲ ὅσα εἶναι ὀσία. ὡς τε εἰ καὶ ὑποδέχεται ἢ ὀσία τὸ
 μᾶλλον καὶ τὸ ἢ ὅν. καλίστα δὲ ἴδιον ᾧ ὀσίας δοκεῖ εἶναι
 τὸ τῶν καὶ ὅν ἀληθὲς ὅν τὴν γιναντίον εἶναι δεκτικόν. οἷον ὑπὸ
 μὴ τὴν ἄλλων ὁ δὲ ὅσα εἶναι τὴν τοῖς τῶν προσηγορίαν, ὅσα μὴ
 εἶναι ὀσία, ὁ δὲ ἀληθὲς ὅν δεκτικόν τὴν γιναντίον εἶναι. οἷον τὸ
 γένος, ὁ δὲ ὅν καὶ τῶν τῶν ἀληθὲς, οὐ λέγεται λόνιον
 καὶ μέλαν, ὁ δὲ ἢ αὐτὴν πρᾶξις καὶ μία εἶναι ἀληθὲς φάσκει καὶ
 ἀποδείξει. ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τὴν ἄλλων, ὅσα μὴ εἶναι ὀσία.
 ἢ δὲ γε ὀσία ὅν καὶ τῶν τῶν ἀληθὲς ὅν, δεκτικὴ τὴν γιναν-
 τίον εἶναι. οἷον ὁ τις αὐθροπῶν εἶναι καὶ ὁ αὐτὸς ὅν, ὅτι μὴ λόν-
 ιός, ὅτι δὲ μέλας γίνεται, καὶ θερμός, καὶ ψυχρός, καὶ φάσκει,
 καὶ ἀποδείξει. ὑπὸ δὲ τὴν ἄλλων ὁμοίαν φαίνεται τὸ τοῖς τῶν. εἰ μὴ
 ἄρα τις γιναντίον τὸ λόγον, καὶ τὴν δόξαν φάσκει τὴν γιναν-
 τίον εἶναι δεκτικὴν. ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος, ἀληθὲς τε καὶ ψεύδους
 δοκεῖ εἶναι. οἷον εἰ ἀληθὲς εἶναι ὁ λόγος τὸ καθῆναι τινὰ, αἰσάντος
 αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς οὗτος λόγος ψεύδους εἶναι. ὡσαύτως δὲ καὶ
 ὑπὸ τὴν δόξαν. αὐτὸς γὰρ τις ἀληθὲς δοξάζει τὸ καθῆναι τινὰ, αἰσάν-
 τος αὐτοῦ ψεύδους δοξάζει τὴν αὐτὴν ποῦν αὐτὸς δοξάζει
 εἶναι. εἰ δὲ τις καὶ ὅτι παρὰ δέχεται, ἀλλὰ τὸ γε τῶν, εἰ
 φέρει. τὰ μὴ γὰρ ὑπὸ τὴν ὁμοίαν, αὐτὰ μεταβάλλονται τὴν γιναν-
 τίον δεκτικὴν εἶναι. ψυχρὸν γὰρ ἐκ θερμοῦ γιναντίον, μεταβάλλει.
 ἢ λόνιον γὰρ καὶ μέλαν ἐκ λόνιον, καὶ ἀποδείξει ἐκ φάσκει.
 ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τὴν ἄλλων εἶναι αὐτῶν μεταβολῶν δεχό-

μύλον τῶν γιναντίων δεκτικόν ὄντι, ὃ λέγει λόγος καὶ ἡ δόξα, αὐτὰ μὲν ἀκίνητα πάντη διαμένει, τῷ δὲ πρᾶγματος κινε-
μύλον, τὰ γιναντία πῶς αὐτὰ γίνονται. ὁ μὲν γὰρ λόγος διαμένει
ὁ αὐτὸς τὸ καθ' ἑαυτὸν τινὰ, τὸ δὲ πρᾶγματος κινηθέντος, ὅτι ἡ
ἀληθὴς, ὅτε ἡ φύσις λέγεται. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ δόξας. ὡς
τε τῷ γε πρόπῳ ἴδιον αὐτὸ εἶναι ὅτι τῆς αὐτῆς μετα-
βολῆς, δεκτικῶν τῶν γιναντίων εἶναι. εἰ δὲ τις καὶ ταῦτα πρᾶ-
σιχοιτο τὸ τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν δεκτικὰ τῶν γιναντίων εἶναι,
ὅτι ἐστὶν ἀληθὲς ὅτι. ὁ γὰρ λόγος καὶ ἡ δόξα, οὐ τῷ αὐτῷ δε-
λεχθῆναι τι, τῶν γιναντίων εἶναι δεκτικὰ λέγεται, ἀλλὰ τῷ πᾶσι
τότῳ ἢ τὸ πᾶσι γεγενημένῳ. τῷ γὰρ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἢ μὴ εἶναι,
τότῳ καὶ ὁ λόγος ἀληθὴς ἢ ψευδὴς εἶναι λέγεται, ὅτι αὐτὸς
δεκτικὸς εἶναι τῶν γιναντίων. ἀπλῶς γὰρ ὡς ὁ δόξας, ὅτι ὁ λόγος
κινεῖται, ὅτε ἡ δόξα, ὡς τε ὅτι αὐτὸ δεκτικὰ τῶν γιναντίων, μη-
δὲ γιναντία γιναντίων γινόμενα πᾶσι, ἢ δὲ γε δόξας, τῷ αὐ-
τῷ τὰ γιναντία διεχέει, τότῳ δεκτικὸν τῶν γιναντίων εἶναι λέγε-
ται. νόσον γὰρ καὶ ὑγίαν διεχέει, ὅτι λυσιπύρην καὶ μελαγχολίαν,
καὶ ἑκάστην τῶν τοιούτων αὐτῇ διεχέει, τῶν γιναντίων εἶναι δε-
κτικὸν λέγεται. ὡς τε ἴδιον αὐτῆς εἶναι, τῷ τῶν καὶ τῶν ἀειθμῶν
ὅτι, καὶ τῷ αὐτῆς μεταβολῆς δεκτικῶν τῶν γιναντίων εἶναι, πᾶσι
μὲν οὖν δόξας ὅσα αὐτὰ εἰρηδύω.

Περὶ ποσῶν.

Τὸ δὲ ποσὸν τὸ μὲν ὅτι διωρισμένον, τὸ δὲ συνεχές. καὶ τὸ
ἐκ, θέσιμ ἐχόντων πρὸς ἀλλήλα τῶν γιναντίων μορίων σμικρῶ-
ν, τὸ δὲ ὅτι ἐχόντων θέσιμ. ἐστὶ δὲ διωρισμένον μὲν, οἷον ἀει-
θμός, καὶ λόγος, συνεχές δὲ, οἷον γραμμὴ, ὑπερφάνεια, σῶμα. ἐστὶ
δὲ ἕκαστον ταῦτα, τόπος καὶ χρόνος. τῶν μὲν γὰρ τὸ ἀειθμῶν μορίων
ὅτι εἰς κοινὸν ὅρον, πρὸς ὃν σμικρὰ τὰ μόρια αὐτῶν. οἷον τὰ
πρῶτα εἰς ἐστὶ τῶν δέκα μόρια, πρὸς ὅτινα κοινὸν ὅρον σμικρὰ
τὰ πρῶτα καὶ τὰ πρῶτα, ἀλλὰ διώκει, καὶ τὰ τρία γὰρ τὰ
ἐπὶ πρὸς ὅτινα κοινὸν ὅρον σμικρὰ, ὅτι ὅλως αὐτοὶ ἐπὶ ἀ-
ειθμῶν κοινὸν ὅρον λαβόντες τῶν μορίων, ἀλλ' αἰεὶ διώκει. ὡς τε, ὁ
περιθμὸς τῶν διωρισμένων ὄντων. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ λόγος, ὅτι ἡ γὰρ

ὅτι ποσὸν ὁ λόγος, φανερὸν. καταμετρεῖ γὰρ συλλαβὰς βραχείας
καὶ μακράς. λέγω δὲ τὸ μετὰ φωνῆς λόγον γινόμενον. πρὸς ὅ-
τινα γὰρ κοινὸν ὅρον αὐτὰ τὰ μόρια σμικρὰ. ὅ γὰρ ὅτι κοινὸς
ὅρος πρὸς ὃν αἱ συλλαβὰς σμικρὰ, ἀλλ' αἰεὶ διώκειται αὐ-
τὴ καὶ αὐτῇ, ἢ ἡ γραμμὴ συνεχὴς ὄντι. ἐστὶ γὰρ κοινὸν ὅρον λα-
βόντες γραμμῶν, πρὸς ὃν τὰ μόρια αὐτῆς σμικρὰ. καὶ τὸ ὑπερ-
φάνεια γραμμῶν. τὰ γὰρ τὰ ὑπερφάνεια μόρια πρὸς ἑνα κοινὸν ὅ-
ρον σμικρὰ. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ σῶμα πρὸς αὐτὸ λαβόντες
κοινὸν ὅρον, γραμμῶν, ἢ ὑπερφάνεια, πρὸς αὐτὸ τὸ σῶμα πρὸς
μόρια σμικρὰ. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῶν τοιούτων. ὁ
γὰρ νῦν χρόνος συνεχὴς, πρὸς τὸν πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὸν
μέλλοντα. πάλιν ὁ τόπος τῶν συνεχῶν ὄντων, τόπον γὰρ ἑνα τὰ
σῶματα μόρια κατέχει, ὅτι πρὸς ἑνα κοινὸν ὅρον σμικρὰ. οἷον
καὶ τὰ τοῦ τόπου μόρια κατέχει ἑκάστην τῶν τῶν σῶματος
μορίων, πρὸς τὸν αὐτὸν ὅρον σμικρὰ, πρὸς ὃν καὶ τὰ τῶν σῶ-
ματος μόρια. ὡς τε συνεχὴς αὐτὸ καὶ ὁ τόπος. πρὸς γὰρ ἑνα κοι-
νὸν ὅρον αὐτὰ τὰ μόρια σμικρὰ. ἐστὶ τὰ μὲν ἐκ, θέσιμ ἐχόν-
των πρὸς ἀλλήλα τῶν γιναντίων μορίων σμικρῶν, τὰ δὲ ὅτι
ἐχόντων θέσιμ. οἷον τὰ μὲν τῆς γραμμῆς μόρια, θέσιμ ἐστὶ πρὸς
ἀλλήλα. ἑκάστη γὰρ αὐτῶν κείται πρὸς καὶ ἑαυτὴν αὐτῇ διαλαβὴν καὶ
ἀειθμῶν, πρὸς ἑκάστην κείται γὰρ τῶν ὑπερφάνειαν, καὶ πρὸς τοῖον
μόριον τῶν λοιπῶν σμικρὰ. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τῶν ὑπερφάνειαν
μόρια, θέσιμ ἐστὶ ἑνα. οἷον γὰρ αὐτὴ ἀπὸ δόξης ἑκάστη πρὸς καὶ
καὶ τοῖα σμικρὰ πρὸς ἀλλήλα. καὶ τὰ τῶν σφαιρῶν ὡσαύτως.
καὶ τὰ τῶν τόπων. ὅτι δὲ γε τὰ ἀειθμῶν ὅτι αὐτοὶ ἀειθμῶν ὡς
τὰ μόρια αὐτῶν θέσιμ ἑνα ἐστὶ πρὸς ἀλλήλα, ἢ καὶ πρὸς τὸν
γε πρὸς ἀλλήλα σμικρὰ τὰ μορίων. ὅτι τὰ τῶν χρόνων. ὡσαύτως
γὰρ ὅτι τῶν χρόνων μορίων. ὅτι ἡ μὲν ὄντων ὡσαύτως, ὡς αὐτῶν
τὸ θέσιμ ἑνα ἐστὶ. ἀλλὰ μάλλον τὰ ξίφην ἑνα εἰποὶς αὐτοὶ ἐστὶ, τὸ
μὲν πρότερον εἶναι τὸν χρόνον, τὸ δὲ ὕστερον. καὶ ὅτι τὸ ἀειθμῶν
ὅμοιος τῶν τῶν πρότερον ἀειθμῶν τῶν δυνάμεων, καὶ τὰ δυνάμεις
τῶν, καὶ ὅτι τὰ ξίφην ἑνα αὐτοὶ ἐστὶ, θέσιμ ὅτι πάντων λαβόντες αὐτοὶ. καὶ
ὁ λόγος δὲ ὡσαύτως, ὅτι γὰρ ὡσαύτως τῶν μορίων, ἀλλ' αἰεὶ

ταύτα, ὅτι ἐκείνη ἐπὶ τοῦτο λαβεῖν, ὥστε ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ μὲν
 εἰς αὐτὸ, εἰς γὰρ μὲν ἐπομένῃ, τὰ μὲν οὐκ, ἐκείνη ἐχόντων,
 σωζέσθαι τῶν μετὰ τὰ δὲ, ὅτι ἐχόντων θέσει. Κυρίως δὲ
 ποτὰ, ταῦτα λέγεται μόνον τὰ ἐρημιὰ, τὰ δὲ ἄλλα πάντα
 ἢ συμβεβηκός, εἰς ταῦτα γὰρ ἀφ' ἐχόντων, καὶ τὰ ἄλλα πο-
 σὰ λέγονται, οἷον πολὺν τὸ λούον λέγει, τῷ γὰρ ἡ ἀποφάντα
 πολλὰ εἶναι. ὅτι πρᾶξις μακρὰ, τῷ γὰρ τὸν χρόνον πολὺν εἶναι.
 καὶ ἡ κίνησις πολλή, ὅτι γὰρ καὶ αὐτὸ ἐκαστον τῶν ποσῶν λέ-
 γεται, οἷον ἐκὼν ἀποδιδῶ τις πόση τις ἢ πρᾶξις εἶναι, ἢ χρόνος
 ὅστις, γιναισιν αὐτὸν ἢ τῷ πᾶσι ἀφ' ἐχόντων. καὶ τὸ λούον ποσὸν
 ἢ ἀποδιδῶ, τῷ ἀποφάντα ὅστις, ὅση γὰρ αὐτὸ ἐπὶ φάντα ἢ, ὅση
 τὸν ἢ τὸ λούον φήσιν εἶναι. ὥστε μόνον κυρίως ποσὰ καὶ αὐ-
 τὰ λέγεται τὰ ἐρημιὰ, τῶν ἢ ἄλλων ὅθεν αὐτὸ καὶ αὐτὸ, ἀλλ'
 ἢ ἄρα ἢ συμβεβηκός. ἔτι δὲ ποσὴ ὅθεν ὅθεν γιναισιν.
 ὡς μὲν γὰρ τῶν ἀφωρισμένων φανερὸν ὅτι ὅθεν ὅθεν γιναισιν,
 οἷον ὅθεν διπλῆς, ἢ τῷ τριπλῆς, ἢ τῷ ἐπιφανείῃ, ἢ τῶν ποιούτων
 τινί, ὅθεν γὰρ ὅθεν αὐτῶν γιναισιν, εἰ μὴ ἄρα τὸ πολὺν ὅθεν ὀλί-
 γων φαίνεται εἶναι γιναισιν, ἢ τὸ μέγα τῷ μικρῷ. τῶν ἢ ὅθεν
 ὅθεν ποσὸν, ἀλλὰ μάλιστ' ἢ πρὸς τι, ὅθεν γὰρ αὐτὸ καὶ αὐτὸ μέ-
 γα λέγεται ἢ μικρὸν, ἀλλὰ τῷ πρὸς ἐτόρον ἀναφίρεται, οἷον
 ὅθεν μὲν μικρὸν λέγει, ἢ γὰρ δὲ μεγάλη, τῷ τὴν μὲν, τῶν ὁ-
 μογενῶν μέζονα εἶναι, τὸ δὲ ἐλαττον τῶν ὁμογενῶν, οὐκοῦν πρὸς
 ἐτόρον ἢ ἀναφίρεται. ἐπεὶ εἰ γὰρ καὶ αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα λέγοιτο,
 οὐκ αὖ ποτε τὸ μὲν ὅθεν μικρὸν ἐλέγετο, ἢ ἢ γὰρ δὲ μεγάλη.
 πάλιν γὰρ ἢ τῷ κώμῃ φαμὲν, πολλὰς ἀνθρώπων εἶναι, γὰρ ἀθλίους
 δὲ ὀλίγους, πολλὰς πλάσις αὐτῶν ὄντας, ἢ γὰρ μὲν τῷ οἰκίᾳ πολ-
 λὰς, γὰρ ἢ δὲ θεάτρῳ ὀλίγους, πολλὰς πλάσις αὐτῶν ὄντας. ἐπὶ τὸ
 μὲν διπλῆν καὶ τριπλῆν καὶ ἐκαστον τῶν ποσῶν, ποσὸν ση-
 μαίνει, τὸ δὲ μέγα ἢ μικρὸν, οὐ σημαίνει ποσὸν, ἀλλὰ μάλιστ'
 πρὸς τι. πρὸς γὰρ ἐτόρον θεωρεῖται καὶ τὸ μέγα, ἢ τὸ μικρὸν, ὥ-
 στε φανερὸν ὅτι αὐτὰ τῶν πρὸς τι ὅθεν. ἐπὶ ἐκείνῃ τῷ ἢ ποσὰ
 εἶναι τὰ ποσῶν, ἐκείνῃ μὲν ἢ, οὐκ ἐστὶν γὰρ αὐτοῖς γιναισιν οὐ-
 λῶν, ὅθεν γὰρ μὲν αὐτὸ καὶ αὐτὸ λαβεῖν, ἀλλὰ πρὸς ἐτόρον ἀνα-
 φίρεται,

φέρειται, ὥστε αὐτὸ τῷ τῷ γιναισιν. ἐπὶ εἰς τὸ μέγα καὶ τὸ
 μικρὸν γιναισιν, συμβεβηκὸς τὸ αὐτὸ ἅμα τὰ γιναισιν ἐπὶ δὲ
 εἶναι, καὶ αὐτὰ ἐκαστὸν εἶναι γιναισιν. συμβαίνει γὰρ τὸ αὐτὸ ἅμα
 μέγα καὶ μικρὸν εἶναι. εἰς γὰρ πᾶσι μὲν ὅθεν μικρὸν, πᾶσι
 τῶν δὲ γὰρ τὸ αὐτὸ ὅθεν μέγα, ὥστε τὸ αὐτὸ καὶ μικρὸν, ἢ μέ-
 γα καὶ τὸ αὐτὸν χρόνον εἶναι συμβαίνει. ὥστε ἅμα τὰ γιναισιν
 ἀποδιδῶ. ἀλλ' οὐδὲν δοκεῖ ἅμα τὰ γιναισιν ἀποδιδῶ, οἷον
 ὡς τῷ πρὸς τι. ἀλλ' οὐδὲν δοκεῖ ἅμα τὰ γιναισιν ἀποδιδῶ, ἀλλ' ὅστις
 ἅμα νοεῖ ἢ ὑγιαίνει, οὐδὲ λούον ὅθεν μέλαν ὅθεν ἅμα. ὅθεν τῶν
 ἄλλων οὐδὲν ὅθεν τὰ γιναισιν ἀποδιδῶ. καὶ αὐτὰ δὲ ἐκ-
 αστὸν συμβαίνει γιναισιν εἶναι, εἰ γὰρ ὅθεν τὸ μέγα ὅθεν μικρὸν γιναι-
 σιν, τὸ αὐτὸ ὅθεν ἅμα καὶ μέγα, ὅθεν μικρὸν, καὶ αὐτὸ ἐκαστὸν αὐ-
 τὸ γιναισιν. ἀλλὰ τῶν ἀποφάντων ὅθεν αὐτὸ ἐκαστὸν ἢ γιναι-
 σιν, ὅθεν εἰς ἅμα τὸ μέγα ὅθεν μικρὸν γιναισιν. ὅθεν τὸ πολὺν ὅθεν
 ὀλίγον, ὥστε εἰ μὴ καὶ τὸ πρὸς τι τοῦτ' ἢ εἶναι, ἀλλὰ τὸ ποσὸν,
 οὐδὲν γιναισιν εἶναι. μάλιστ' εἰ γὰρ γιναισιν τὸ ποσὸν, πᾶσι τὸν
 ποσὸν δοκεῖ ὑπερβαίνει. τὸ γὰρ αὐτὸ ὅθεν κάτω γιναισιν τιθέ-
 σιν, τὴν πᾶσι τὸ μεσοῦν χώρον κάτω λέγοντες, δὴ τὸ πλείον
 διάστασιν τὸ μεσοῦν πρὸς τὰ πέρατα τὸ κόσμου εἶναι. εἰρήσιν δὲ
 καὶ τῶν ἄλλων γιναισιν οὐκ ἐκαστὸν ἀφ' ἐχόντων ἀποφάντα. τὰ γὰρ
 πλείον ἀλλήλων διεσπαστά τῶν γὰρ αὐτῶν ἡμῶν, γιναισιν ὁ-
 εῖζοντα. Οὐ δοκεῖ δὲ τὸ ποσὸν ἀποδιδῶ τὸ μάλιστ', καὶ
 τὸ ἢ, οἷον τὸ διπλῆν, οὐ γὰρ ὅθεν ἐτόρον ἐτόρον μάλιστ' δι-
 πλῆν, οὐδ' ὡς τὸ αὐτὸ, οἷον τὰ τρία τὸ πρὸς τι οὐδὲν μάλιστ'
 πρὸς τι τρία λέγεται. οὐδὲ τὰ πέντε τὸ πρὸς τι. ὅθεν γὰρ ὁ χρόνος
 ἐτόρος ἐτόρον μάλιστ' χρόνος λέγεται. οὐδὲ ὡς τῶν ἐρημιῶν ὁ-
 λως ὅθεν τὸ μάλιστ' καὶ τὸ ἢ λέγεται. ὥστε τὸ ποσὸν, οὐκ
 ἀποδιδῶ τὸ μάλιστ', καὶ τὸ ἢ. Ἰδίον δὲ μάλιστ' τοῦ
 ποσῶν, τὸ ἴσον τε καὶ ἀνισον λέγεται. ἐκαστον γὰρ τῶν ἐρημιῶν
 ποσῶν, ἴσον τε καὶ ἀνισον λέγεται. οἷον σῶμα, ἴσον τε καὶ ἀνι-
 σον λέγεται. ὅθεν ἀνισον ὅθεν ἴσον καὶ ἀνισον λέγεται. ὥστε αὐ-
 τὸς ἢ καὶ ὡς τῶν ἄλλων τῶν ὁμογενῶν, ἐκαστον ἴσον τε καὶ ἀνισον
 λέγεται. τῶν δὲ λοιπῶν ὅσα μὴ εἶναι ποσὰ, οὐ πάντων ἀν' ἀφίρεται

συμβεβηκότων ἀποδιδώτω, καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ ὁ λέγεται, οἷον
ὁ δίδω, εἰ μὴ δευτέρως ἀποδοθῇ, ἀλλὰ ἀνθρώπου ἢ διποδὸς,
ἢ ὀπουνού τῶν ποιῶτων, οὐκ ἀντιστρέφει. οὐδὲ γὰρ δυνάτωμ λε-
γειν ὁ ἀνθρώπος δίδω ἀνθρώπῳ, οὐ γὰρ οἰκεία ἢ ἀπόδοσις
ἔστιν. ἐπεὶ ἐὰν μὴ οἰκείως ἀποδιδώμεν ἢ πρὸς ὁ λέγεται, πάν-
των πρὸς αὐτοὺς τῶν ἄλλων, ὅσα συμβεβηκότα ἔστι, καταλι-
πομένης δὲ τὸς μόνον πρὸς ὁ ἀποδοθῇ, οἰκείως αἰς πρὸς αὐτὸ
ῥηθῆσεται. οἷον ὁ δίδω, εἰ μὴ πρὸς τὸν δευτέρως λέγεται, πρὸς
αὐτοὺς τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅσα συμβεβηκότα ἔστι, ὅτε
ἀποδοθῇ, οἷον τὸ διποδὶ εἶναι, ὅτε ὁ ὠπλημὴς δεικνύω, καὶ τῶ ἀνθρώ-
πῳ, καταλιπομένης δὲ μόνον τὸ δευτέρως εἶναι, αἰς ὁ δίδω πρὸς
αὐτὸ ῥηθῆσεται. ὁ γὰρ δίδω δευτέρως δίδω λέγεται, εἰ μὴ διέ-
γειν οἰκείως ἀποδοθῇ πρὸς ὁποτέρωμ λέγεται, πρὸς αὐτοὺς τῶν
ἄλλων, καταλιπομένης δὲ μόνον τὸ πρὸς ὁ ἀποδοθῇ, οὐ ῥηθῆ-
σεται πρὸς αὐτὸ. ἀποδοθῇ γὰρ ὁ δίδω ἀνθρώπῳ, ὅτε ὁ πρὸς
ἄνθρωπον, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀνθρώπου πρὸς αὐτὸν εἶναι, ὅ-
τε γὰρ ἐπὶ δίδω πρὸς ἀνθρώπου ῥηθῆσεται. μὴ γὰρ ὅντος δευτέρως,
οὐδὲ δίδω ἔστιν, ὡς αὐτὸς καὶ τὸ ἄνθρωπον πρὸς αὐτὸν τὸ πρὸς
αὐτὸν εἶναι, οὐ γὰρ ἐπὶ εἶναι τὸ πρὸς ἡ. μὴ γὰρ ὅντος
πρὸς αὐτὸ, οὐδὲ πρὸς εἶναι τινός. ὡς τε δίδω μὴ ἀποδοθῇ πρὸς
ὁποτε οἰκείως λέγεται. καὶ ἡ ὀνομαστικὴ καὶ κείμενη, ῥηθῆσεται ἢ ἀποδο-
θῇ γίνεται, μὴ ὅντος δὲ, ἀναγκαῖον ὅπως ὀνομαστικῶμ εἶναι. ὅ-
τε δὲ ἀποδοθῇ, φανερόν ὅτι πάντα τὰ πρὸς ἡ πρὸς αὐτὸν
φροντα λέγεται. Δοκεῖ δὲ τὰ πρὸς ἡ ἀμα πρὸς αὐτὸν εἶναι, καὶ
ὑπὸ μὴ τῶν πλείων ἀληθὲς ἔστιν, ἐπὶ γνῶμιν δὲ, οὐκ ἀληθὲς. ἀμα
γὰρ διπλάσιόν τε ἔστι ὁ ἡμισυ, καὶ ἡμίσεος ὅντος, διπλάσιόν ἔστι.
καὶ δευτέρως ὅντος, δίδω ἔστι. καὶ δίδω ὅντος δευτέρως ἔστι.
ὁμοίως δὲ τὸς πρὸς ὁ τὰ ἄλλα, καὶ σωματικῶμ γὰρ δὲ ταῦτα ἄλλη-
λα, μὴ γὰρ ὅντος διπλάσιόν, οὐκ εἶναι ἡμισυ, καὶ ἡμίσεος μὴ ὄν-
τος, οὐκ εἶναι διπλάσιόν. ὡς αὐτὸς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὅσα
αὐτὰ, οὐκ ὑπὸ πάντων δὲ τῶν πρὸς ἡ ἀληθὲς δοκεῖ τὸ ἀμα πρὸς
φύσει εἶναι, τὸ γὰρ ὠπλημὴς πρὸς αὐτὸν ἀποδοθῇ τὸ ἐπιστήμης
ἔστιν. ὡς γὰρ ὑπὸ τὸ πρὸς αὐτὸν, πρὸς αὐτὸν τῶν πρὸς αὐτὸν
μαρ

μαρ λαμβάνομεν. ἐπὶ ὀλίγων γὰρ αὐτὸ ἢ ἐπὶ ὀλίγων ἰδὲ τις αὐτὸ, ἀ-
μα τῶ ὠπλημὴς τῶν ὠπλημὴς γνῶμιν, ἐπεὶ τὸ μὴ ὠπλημὴς
ἀναρεθῇ σωματικῶμ τῶν ὠπλημὴς, ἢ δὲ ὠπλημὴς ὠπλημὴς
σωματικῶμ ἐπὶ τῶν γὰρ μὴ ὄντος ἔκείνου ἐπιστήμης, οὐδὲν γὰρ
ἔσται ὠπλημὴς, ὠπλημὴς δὲ μὴ ὄντος, οὐδὲν κωλύει ἐπιστήμης
εἶναι. οἷον καὶ ὁ τὸ κύκλος περὶ ἀγωνισμὸς (εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν
ὠπλημὴς μὴ αὐτὸ οὐκ εἶναι οὐπω, αὐτὸς δὲ ὠπλημὴς ἔστιν. ἐπὶ
ζῶσιν μὴ ἀναρεθῇ, ἔκείνου ὠπλημὴς, τῶν δὲ ὠπλημὴς πολ-
λὰ γνῶμιν εἶναι. ὁμοίως δὲ τὸς πρὸς ἡ τὰ αὐτὸν τὸ αὐτὸν εἶναι. ὅ-
τε γὰρ αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸ αὐτὸν εἶναι, οὐδὲν γὰρ αὐτὸν
τὸν ἀναρεθῇ, σωματικῶμ τῶν αὐτὸν, ἢ δὲ αὐτὸν τὸ αὐτὸν
τὸν οὐ σωματικῶμ, αἰς γὰρ αὐτὸν πρὸς αὐτὸν, καὶ γὰρ σῶμα, καὶ
γὰρ σῶμα, αὐτὸν δὲ ἀναρεθῇ, ἀναρεθῇ τὸ σῶμα. τῶν γὰρ
αὐτὸν τὸ σῶμα, σῶμα δὲ μὴ ὄντος ἀναρεθῇ, καὶ ἢ αὐτὸν
εἶναι, ὡς τε σωματικῶμ τὸ αὐτὸν τῶν αὐτὸν, ἢ δὲ γὰρ αὐτὸν
εἶναι τὸ αὐτὸν τὸ σωματικῶμ, καὶ γὰρ ἀναρεθῇ, αὐτὸν
ἀναρεθῇ, αὐτὸν τὸν ἔσται σῶμα, οἷον θερμὸν, γλυκὺ, πικρὸν,
ἢ τὰ ἄλλα πάντα ὅσα εἶναι αὐτὸν. ἔστι ἢ μὴ αὐτὸν ἀ-
μα τῶ αὐτὸν γίνεσθαι, ἀμα γὰρ τῶ γίνεσθαι καὶ ἢ αὐτὸν
εἶναι, ὅτε γὰρ αὐτὸν ὅτι καὶ πρὸς τὸ ζῶν ἢ αὐτὸν εἶναι. πρὸς
γὰρ καὶ ὅτι καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν εἶναι καὶ τὸ ζῶν σωματικῶμ
εἶναι, καὶ πρὸς τὸ ζῶν ὅλως ἢ αὐτὸν εἶναι. ὡς τε πρὸς αὐτὸν
αὐτὸν εἶναι, τὸ αὐτὸν εἶναι δίδωσιν. ἔχει δὲ ἀποδοθῇ, πρὸς
αὐτὸν ὅτι αὐτὸν πρὸς ἡ λέγεται, καὶ πρὸς αὐτὸν δοκεῖ, ἢ ὅ-
τε γὰρ αὐτὸν τὸ δίδω τῶν ὀπλημὴς. ὑπὸ μὴ γὰρ τῶν πρὸς
αὐτὸν ἀληθὲς ἔστιν. οὐ γὰρ τὰ ὅλα, ὅτε τὰ μέρη τῶν πρὸς
αὐτὸν πρὸς ἡ λέγεται. ὁ γὰρ ἡ ἀνθρώπῳ, οὐ λέγεται ἡνός
ἡ ἀνθρώπου, οὐδὲ ὁ πρὸς ἡνός τις ἡνός, ὡς αὐτὸς δὲ καὶ τὰ
μέρη. ἢ γὰρ τις χεὶρ, οὐ λέγεται ἡνός ἡ χεὶρ, ἀλλὰ τινος χεὶρ, καὶ ἢ
τις κεφαλὴ οὐ λέγεται ἡνός τις κεφαλὴ, ἀλλὰ ἡνός κεφαλὴ. ὡ-
ς αὐτὸς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν δίδω τῶν ὀπλημὴς, ἐπὶ γὰρ τῶν πλείων,
οἷον ἀνθρώπῳ, οὐ λέγεται τινός ἀνθρώπου, οὐδὲ ὁ βούς, τινός
βούς, ὅτε τὸ ξύλον, τινός ξύλον, ἀλλὰ πινός κτήμα λέγεται, ὑπὸ

ἰδίᾳ ἐν τῷ τοῖστων φανερὸν, ὅτι οὐκ ἐστὶ τῶν πρὸς ἡ. ἐπὶ γινώσκοντες δὲ τῶν δυνάμεων οὐσιῶν ἔχει ἀμφοτερότητα, οἷον ἢ κεφαλὴ πινὸς λέγεται κεφαλὴ, καὶ ἢ χεῖρ, τίνος λέγεται χεῖρ, καὶ ἕκαστον τῶν τοῖστων, ὥστε ταῦτα τῶν πρὸς ἡ δόξα ἐστὶν αὐτῶν. Εἰ μὲν ὅν ἰκανῶς ὁ τῶν πρὸς τι ὁρισμὸς ἀποδεδόται, ἢ τῶν πάντων χαλεπῶν, ἢ τῶν ἀδυνάτων ὅστις τὸ δεῖξαι, ὥς οὐδεμία οὐσία τῶν πρὸς ἡ λέγεται. εἰ δὲ μὴ ἰκανῶς, ἀλλ' ἐστὶ τὰ πρὸς ἡ οἷς τὸ εἶναι ταυτὸν ὅστις τῶν πρὸς τι πῶς ἔχει, ἴσως αὐτὸν θέσθαι τὴν ταῦτα. ὁ δὲ πρὸς τὸν ὁρισμὸν παρακολουθεῖ μὴν πᾶσι τοῖς πρὸς ἡ, οὐ μὴν γε ταυτὸν ὅστις τῶν πρὸς ἡ αὐτοῖς ἐστὶν ὅτι αὐτὰ ἀπὸ ὅσων ἐστὶν λέγεσθαι. ἐκ δὲ τούτων, διηλὸν ὅτι ἐάν τις εἰδῇ ἡ ὡρισμένως τῶν πρὸς ἡ, καὶ κείνο πρὸς ὃ λέγεται ὡρισμένως εἰσέταται. φανερὸν οὖν καὶ δὲ αὐτῶν ὅτι. εἰ γὰρ οἶδε τις τὸ δὲ ἡ, ὅτι ὅτι τῶν πρὸς ἡ (εἰ δὲ τὸ εἶναι τοῖς πρὸς ἡ ταυτὸν τῶν πρὸς ἡ πῶς ἔχει) καὶ κείνο οἶδε πρὸς ὃ ὅσον πῶς ἔχει. εἰ γὰρ μὴ οἶδεν ὅλως πῶς ὅσον πῶς ἔχει, οὐδ' εἰ πρὸς ἡ τὸ πῶς ἔχει εἰσέταται. καὶ ἰδίᾳ τῶν λαθεῖσθαι δὲ διηλὸν τὸ τοῖστων, οἷον τὸ δὲ τι εἰ οἶδε τις ἀφωρισμένως ὅτι ὅτι διπλάσιον, ὅτι διπλάσιον ὅτι δὴ δυνάμεις ἀφωρισμένως οἶδεν. εἰ γὰρ μὴ δυνάμεις τῶν ἀφωρισμένων οἶδεν αὐτὸ διπλάσιον, οὐδ' εἰ διπλάσιον ὅτι δὴ ὅλως οἶδεν. ὥσανύτως δὲ καὶ τὸ δὲ τι, εἰ οἶδεν ὅτι κάλλιον ὅτι, ὅτι κάλλιον ὅτι δὴ δυνάμεις ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον εἰδέναι. εἰ ταῦτα, ὅτι ἀορίσως δὲ εἰσέταται, ὅτι τὸ ὅτι χείρονος κάλλιον. ἐπὶ ὅλῃς γὰρ τῶν τοῖστων γίνεται, οὐκ ὡς ἡ. οὐ γὰρ ἐστὶ εἰσέταται ἀκριβῶς ὅτι ὅτι χείρονος κάλλιον. εἰ γὰρ οὕτως ἐτυχεν, οὐδὲν ὅτι χείρονος αὐτῶν. ὥστε φανερὸν ὅτι ἀναγκαῖον ὅτι, ὅτι εἰδῇ τις τῶν πρὸς τι ἀφωρισμένως, καὶ κείνο πρὸς ὃ λέγεται ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον εἰδέναι. τίς δὲ γε κεφαλὴ καὶ τίς χεῖρ, καὶ ἕκαστον τῶν τοῖστων, ἃ εἰσιν οὐσίαι, αὐτὰ μὴ ἀπὸ ὅσων ὡρισμένως εἰδέναι, πρὸς ὃ δὲ λέγεται οὐκ ἀναγκαῖον. τίνος γὰρ αὐτὴ ἢ κεφαλὴ, ἢ τίνος ἢ χεῖρ, οὐκ ἐστὶν εἰδέναι ὡρισμένως. ὥστε οὐκ αὐτὴ εἰν ταῦτα τῶν πρὸς ἡ, εἰ δὲ μὴ ὅτι ταῦτα τῶν πρὸς ἡ, ἀληθὲς αὐτὴν λέγειν, ὅτι οὐδεμία οὐσία τῶν πρὸς ἡ ὅτι. ἴσως ὅτι χαλεπὸν καὶ τῶν τοῖστων

τῶν

τῶν σφοδρῶς ἀφαινεῖται, μὴ πολλὰ κίς ἐπισκευμμένον, ὅτι μὴ τοῖς διηπορηκέναι πᾶσι ἕκαστον αὐτῶν ὅτι ἀκριβῶς ὅτι.

Περὶ τοῖστων καὶ ποιότητος.

Ποιότης δὲ λέγω, καὶ δὲ τῶν ποιότητων ἐστὶν λέγονται. ἐστὶ δὲ ἡ ποιότης τῶν πλεοναχῶς λεγομένων. γὰρ μὴ ὅν εἶδος ποιότητος ἐξὶς καὶ διαθέσεις λεγέσθαι. διαφέρει δὲ ἐξὶς διαθέσεως, τῶν χρονιατόρων εἶναι καὶ μονιμώτορον. τοιαῦτα δὲ αὐτὴν ὡς ἡ, καὶ αἰ ἀρεταί. ἢ τε γὰρ ὡς ἡ δὲ καὶ τῶν μονιμωτόρων εἶναι, καὶ χρονιατόρων, καὶ καὶ μετρίως ὡς ἡ τις λάβη, καὶ πᾶν μὴ μεγάλη μεταβολὴ γινώται ὡς νόσος, ἢ ἄλλος τίνος τοῖστων. ὥσανύτως ὅτι καὶ ἀρετῇ, οἷον ἢ δικαιοσύνη καὶ ἢ σωφροσύνη, καὶ ἕκαστον τῶν τοῖστων, ὅτι δυνάμεις δὲ καὶ εἶναι, οὐδ' ὅτι μεταβάλλονται. διαθέσεις δὲ λέγονται ὅτι δὴ δυνάμεις, καὶ ταῦν μεταβάλλοντα, οἷον θερμότης, καὶ κατὰ φύσιν, καὶ νόσος, καὶ ὡς ἡ, ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. διακρίνεται μὴ γὰρ πῶς ἡ ταῦτα ὅτι ἀνθρώπος. ταῦν ὅτι μεταβάλλει ἐκ θερμῆς φύσεως γινώσκοντος, καὶ ἐκ τῶν ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσῆναι. ὥσανύτως δὲ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἄλλων, εἰ μὴ τις καὶ αὐτῶν τούτων τυγχάνει διακρίνεται πλεοναχῶς ἢ δὴ συμπεφυμένον, καὶ ἀκίνητος, ἢ πάντων δυνάμεις ὅσα, καὶ ἀντις ὡς ἐξὶς ἢ δὴ προσεγορεύσει. φανερὸν ὅτι ταῦτα βέβαιον ἐξὶς λέγειν ὅτι πολλοὺς χρονιατόρα καὶ δυνάμεις τούτων. τὸν γὰρ τῶν ἐπιστημῶν μὴ πάντων κατέχοντες, ἀλλ' ὅτι δυνάμεις ὅντας οὐ φασὶν ἐξὶς ἔχειν, καὶ τι διακρίνεται γὰρ πῶς κατὰ τὴν ἐπιστήμην, ἢ χείρονος, ἢ βελτιονος. ὥστε διαφέρει ἐξὶς διαθέσεως, τῶν τῶν μὴ δυνάμεις εἶναι, τῶν δὲ πολλοὺς χρονιατόρων, καὶ δυνάμεις τούτων. εἰ δὲ αἱ μὴ ἐξὶς καὶ διαθέσεις, αἱ δὲ διαθέσεις οὐκ ὅτι ἀναγκαστικῶς ἐξὶς. οἱ μὴ γὰρ ἐξὶς ἔχοντες, καὶ διακρίνεται γὰρ κατὰ αὐτὰς, οἱ δὲ διακρίνεται, οὐ πάντως καὶ ἐξὶς ἔχουσιν. Ἐτέρων δὲ γινώσκοντες ποιότητος, καὶ δὴ δυναμικὸν ἢ δυνάμεις, ἢ ὑγιαίνοντες, ἢ νοσῶντες λεγόμεν, καὶ ἀπλῶς, ὅσα κατὰ δυνάμεις φυσικῶν, ἢ ἀδυναμίας λέγεται. οὐ γὰρ τῶν διακρίνεται πῶς ἕκαστον τῶν τοῖστων λέγεται, ἀλλὰ τῶν δυναμικῶν ἔχειν φυσικῶν ἢ ἀδυναμίας, τὸ πρῶτον αὐτῶν ὅτι δὴ δυνάμεις, ἢ μὴ δὴ πᾶσι

οἱ ὀρθόδοξοι καὶ ἡρώδιοι λέγοντες, ὅτι ἔστιν ἀπορία πρὸς τὴν
 τὴν διάνοιαν ἔχει φυσικὴν, ἢ ἀδυναμίαν τὴν ποιῆσαι πρὸς
 διάνοιαν. ὡς γὰρ λέγονται, ὅτι διάνοιαν ἔχει φυσικὴν καὶ μηδὲν
 πρὸς τὴν τυχόντων ῥαδίως νοσηθεύει, τὴν ἀδυναμίαν
 ἔχει φυσικὴν καὶ μηδὲν πρὸς τὴν τυχόντων ῥαδίως νοσηθεύει. ὁμοί-
 ως ὡς τῶν σκληρῶν, καὶ τῶν μαλακῶν ἔχει τὴν σκληρότητα
 λέγεται, τὴν διάνοιαν ἔχει τὴν μη ῥαδίως διακρίνει, καὶ ὡς μα-
 λακῶν, τὴν ἀδυναμίαν ἔχει τὴν αὐτὴν τῶν. Τεῖνον ὡς γὰρ ποιοῦ-
 ντες, παθητικὰ ποιότητες, ὡς πᾶσι, ἐστὶν ὡς ποιεῖν, οἱ ὀρθόδοξοι
 αὐτῶν τῶν πικρότης, καὶ στυφνότης, ὡς πᾶσι τὰ τῶν συν-
 γρη, ἐπὶ τῶν καὶ θερμότης, ὡς ψυχρότης, ὡς λευκότης, καὶ μελανία.
 ὅτι ὡς αὐτοὶ παθητικὰ ποιότητες εἰσι φανεροί. τὰ γὰρ δε-
 δεγμένα αὐτὰ ποιεῖ λέγει, καὶ αὐτὰς, οἱ ὀρθόδοξοι ὡς γὰρ λευκὴν
 τὴν δεδεγμένα, λέγει, γὰρ λευκὴν, ὡς τὸ σῶμα λευκόν, τὴν λευκ-
 τητὰ δεδεγμένα, ὡς αὐτῶς καὶ ὡς τῶν ἄλλων. Παθητικὰ δὲ
 ποιότητες λέγονται, ὅτι αὐτὰ τὰ δεδεγμένα τὰς ποιότητας,
 πεπονθῆναι πᾶσι γὰρ τὸ μέλι τὴν πεπονθῆναι καὶ λέγει, γὰρ
 λευκὴν, ὅτι τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων οὐδὲν ὁμοίως ὡς τῶν καὶ θερμότης,
 καὶ ἢ ψυχρότης παθητικὰ ποιότητες λέγονται, ὅτι αὐτὰ
 τὰ δεδεγμένα πεπονθῆναι καὶ, τὴν ὡς καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκείνων τῶν
 ἐκκεντῶν ποιότητων, πᾶσι ὡς ποιητικῶν, παθητικὰ ποιό-
 τητες λέγονται. ὡς γὰρ γλυκύτης πάθος καὶ ὡς τῶν γλυκύτητος ἐμ-
 ποιεῖ, καὶ ἢ θερμότης καὶ ὡς ψυχρότης, ὁμοίως ὡς καὶ αἱ ἄλλαι. λευκότης
 δὲ καὶ μελανία, καὶ αἱ ἄλλαι χροαί, ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς
 ἐκκεντῶν παθητικὰ ποιότητες λέγονται, ἀλλὰ ὅτι αὐτὰς ὡς
 πάθος γινόνται. ὅτι ὡς γὰρ γίνονται ὡς πάθος πολλὰ μετα-
 βολαὶ χρωμάτων δύνανται αἰσχυθεῖν γὰρ ὡς, ὀρθοῦς ἐγγένει, καὶ
 φοβηθεῖς ὡς, καὶ ἐκείνων τῶν ποιούτων, ὡς καὶ ἐπὶ φύσει τῶν
 τοιούτων πᾶσι συμπληρωμάτων, ἢ παθῶν πεπονθεῖ, καὶ ὁμοίαν χροαίαν
 εἰς αὐτὴν ἔχει ὅτι. ὡς γὰρ νῦν ὡς αἰσχυθῆναι διάθεσις
 τῶν πᾶσι τὸ σῶμα ἐγγένει, καὶ ὡς φυσικῶν σύστασις ἢ αὐτὴ
 γίνονται αὐτὰ διάθεσις, ὡς φύσει καὶ τῶν χροαίαν ὁμοίαν γίνονται.
 ὅτι μὲν ὡς τῶν τοιούτων συμπληρωμάτων ἀπο τῶν παθῶν δυ-
 νάμεναι

κινήτων ἢ πᾶσαμόνιμων τῇ ἀρχῇ εἴληφε, παθὴν καὶ ποιότητες
 λέγοντες. εἴτε γὰρ ἐν τῇ ἡττῇ φύσιν συστάσει ὡχρότης ἢ μελανία
 γήνηται, ποιότης λέγεται, ποιοὶ γὰρ ἡττῇ ταύτας λεγόμεθα, εἴτε δὲ
 νόσον μακρὰν, ἢ δὲ καὶ ματὴν αὐτῇ συμβέβηκεν ὡχρότης ἢ με-
 λανία, καὶ μὴ βραδίως ἀποκαθίστανται, ἢ καὶ δὲ βίᾳ πᾶσι μὲν
 παθὴν καὶ ποιότητες ἢ αὐταὶ λέγονται. ομοίως γὰρ ποιοὶ ἡττῇ
 ταύτας λεγόμεθα. ὅσα δὲ ἄρ' ἔραδιως δὲ αὐτομάτως, ὅταν ἀπο-
 καθισταμένων γίνεται, πάθῃ λέγονται, ποιότητες δὲ, ὅταν γὰρ λέ-
 γονται ποιοίτινες κατ' αὐτάς. ὅτε γὰρ ὁ ὀρθοειὼν δὲ τὸ αἰχμῶδες
 λέγεται ὀρθοειάς, ὅτε ὁ ὠχρῶν δὲ τὸ φοβεῖν ὠχρίας, ἀλλὰ μάλ-
 λον τῷ πεπονθέναι. ὥστε πᾶθῃ ἢ τὰ τοιαῦτα λέγονται, ποιό-
 τητες δὲ, ὅμοιως δὲ τῶν ἡττῇ ψυχῇ παθὴν καὶ ποιότητες,
 ὅταν πᾶθῃ λέγονται. ὅσα τε γὰρ ἐν τῇ γήρῃσι δυνύς ἀπὸ πινῶν πα-
 θῶν δυσκινῶν κινήτων γιγνέται, ποιότητες λέγονται ἢ αὐταί, οἷον
 ἢ τε μανικὴ ἐκκασίς, ἢ ὀργή, ὅταν τὰ τοιαῦτα, ποιοὶ γὰρ κατ' αὐ-
 τὰς λέγονται ὀργιλοὶ τε ἢ μανικοί. ομοίως δὲ καὶ ὅσα ἐκκασίς
 μὴ φυσικὰ, ἀλλ' ἀπὸ πινῶν ἄλλων συμπτωμάτων γιγνέσθαι,
 ἢ ἢ ὅλως δυσκινήσει ποιότης, ὅταν τὰ τοιαῦτα, ποιοὶ γὰρ κατ'
 αὐτάς λέγονται. ὅσα δὲ ἄρ' ἔραδιως καὶ ταχὺ καθισταμένων γί-
 νεται, πάθῃ λέγονται, οἷον εἰς λυπτόμενός τις, ὀργιλώτορ ὅταν
 γίνεται. ὅταν γὰρ λέγεται ὀργίλος, ὅταν ὅταν πῶς πᾶθῃ ὀργιλώ-
 τορ ὅταν ὅταν, ἀλλὰ μάλλον ὅταν πεπονθέναι τι, ὥστε πᾶθῃ μὲν λέ-
 γονται τὰ τοιαῦτα, ποιότητες δὲ, ὅταν. Τέταρτον δὲ γήρῃς ποιοί-
 τητες γήρῃς τε, ὅταν πᾶθῃ ἐκκασίς ὑπάρχουσα μορφή, ἐπὶ δὲ πῶς
 τῶν ποιοι, δυνύτης ἢ καμπηλότης, ὅταν ἄλλο τῶν ποιοι ὁμοίον ὅταν.
 καὶ δὲ ἐκκασίς γὰρ τῶν ποιοι ὅταν λέγεται. τὸ γὰρ βίχωνον ἢ τῶν
 γωνον ἐν ποιοι ὅταν λέγεται, ὅταν ὅταν ἢ καμπύλον. ἢ ἢ τῇ μορ-
 φῇ δὲ ἐκκασίς ποιοι λέγεται. τὸ γὰρ μανόν ὅταν πῶς πᾶθῃ ἢ
 λαόν, δέξεται ἢ αὐ ποιοι τι σημεῖον, εἰκοὶ γὰρ ἄλλοτρία τὰ τοιαῦ-
 τα τῶν ποιοι τῶν ποιοι δὲ πῶς πᾶθῃ. θεσιν γὰρ ἴνα μάλλον φαίνεται τῶν
 μορίων ἐκκασίς ὀργῆς. πῶς πᾶθῃ ἢ γὰρ λέγεται ὅταν τὰ μορία
 σωμῆς ἐν ἀλλήλοις, μανόν δὲ ὅταν διεσπῆται ἀπ' ἀλλήλων. ἢ
 λαόν ἢ ὅταν ἐπὶ δυνύας πῶς τὰ μορία ἐκκασίς, βίχων δὲ ὅταν τὸ μὲν

ὅτι φέρεται, ὅτι δὲ ἐλλείπει. ἴσως μὲν ἐν τῷ ἄλλῳ αὖ τις φα-
νείναι τρόπος ποιότητος, ἀλλ' οἷγε μάλιστα σχεδὸν λεγόμενοι τοσοῦ-
τοί εἰσι. ποιότητες μὲν ἐν εἰσὶν αἱ εἰρημύλαι. ποιά δὲ τὰ κατ'
αὐτάς πρῶτον μὲν λεγόμενα, ἢ ὅπως αὐτὰ ἀπ' αὐτῶν. ὡς μὲν ἐν
τῷ πλείων, καὶ σχεδὸν ὡς πάντων πρῶτον μὲν λέγεται, οἷον
ἀπὸ τοῦ λυκότητος, ὁ λυκός, καὶ ἀπὸ τοῦ γραμματικῆς, ὁ γραμ-
ματικός, καὶ ἀπὸ τοῦ δικαιοσύνης, ὁ δίκαιος. ὡσαύτως δὲ καὶ
ὡς τῶν ἄλλων. ἐπ' ἑνὶ δὲ, ὅσα τὰ μὴ ἐκείνῃ τῇ ποιότητι ὀνό-
μαται, οὐκ ἐνδέχεται τὰ λεγόμενα πρῶτον μὲν ἀπ' αὐτῶν λέ-
γεσθαι, οἷον ὁ θροονικός, ἢ ὁ πυκνός, ὅτι δυνάμει φυσικῶς λε-
γόμενος ἀπ' οὐδεμιᾶς ποιότητος πρῶτον μὲν λέγεται. ὅ γιν' καὶ τῶν
ὀνόματ' αὐτῶν δυνάμει, καὶ ὅς ἐστι ποιοὶ λέγοντες, ὡς οὐ ταῦς
ὡς ἐκείναις, καὶ ὅς ἐστι πυκνός, ἢ παλαιστρικός, καὶ δάκτυλον λέγον-
ται. πυκνὸν γιν' ὡς ἐκείνη λέγεται, καὶ παλαιστρικός. ποιοὶ δὲ ἄλλοι
τῶν πρῶτον μὲν οἱ σχεδὸν λέγοντες. γινώσκῃ ὁ ὀνόματος
κείμενος, ὅς λέγεται πρῶτον μὲν τὰ κατ' αὐτὴν ποιοὶ λεγόμενοι, οἷον
ἄλλοι τῶν ἀρετῆς ὁ ἀσπιδάριος. τῷ γὰρ ἀρετῶν ἐχθρὸς, ἀσπιδάριος λέγε-
ται, ἀλλ' ὁ πρῶτον μὲν ἀπὸ τοῦ ἀρετῆς. ἐκ ὧν πολλῶν ἡ τὸ ποιοῦ-
τον ὅτι. ποιά δὲ λέγεται τὰ πρῶτον μὲν ἄλλοι τῶν εἰρημύλων ποιο-
τήτων λεγόμενα, ἢ ὅπως ὅτι ἄλλως. ὑπάρχει ἡ γιν' γινώσκου
καὶ τὸ ποιοῦν, οἷον ἡ δικαιοσύνη ἀδικία γινώσκου, ὁ λυκότης,
μελανία, καὶ τὰ ἄλλα. ὡσαύτως καὶ τὰ κατ' αὐτάς ποιά λεγό-
μενα, οἷον τὸ ἀδίκον τῷ δίκαιῳ, καὶ τὸ λυκὸν τῷ μέλανι. ἐκ ὧν
πάντων ἡ τὸ ποιοῦν συμβαίνει. τῷ γὰρ πυκνῷ ἢ ὡς ἢ ταῦς
ποικύταις χροιαῖς, ὅτι γιν' γινώσκου ποιοῖς ὅτι. ἔτι ἐάν τῶν
γινώσκων δακτύλου ἢ ποιοῦν, καὶ τὸ λοιπὸν ἔσται ποιοῦν. ὅτι ἡ δὲ
λομὴν τὴν καθεύουσαν περὶ τοὺς ποικύταις τὰς ἄλλας καὶ τοὺς ποικύταις. οἷον
εἰ εἰσι ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ γινώσκου, ποιοῦν ἡ δικαιοσύνη,
ποιοῦν ἄρα καὶ ἡ ἀδικία. ὅδε μὲν γὰρ τὰ ἄλλα καὶ τοὺς ποικύταις ἐφαρ-
μόζει τῇ ἀδικίᾳ ὅτι ποιοῦν, ὅτι πρὸς τι, οὐτε πρὸς, οὐδ' ὅλως τὴν
τῶν ποικύταις οὐδὲν, ἀλλ' ἡ ποιοῦν. ὡσαύτως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων
τὴν κατὰ τὸ ποιοῦν γινώσκου. ἐπιδέχεται ἡ τὸ μάλλον καὶ τὸ
ἧτον τὰ ποιά, λυκὸν γιν' μάλλον καὶ ἧτον ἐτόρον ἐτόρον λέγει,
καὶ

καὶ δίκαιον ἐτόρον ἐτόρον, μάλλον καὶ ἧτον, καὶ αὐτὰ δὲ ἐπί-
δοσι λαμβάνει. λυκὸν γὰρ ὅτι ἐπὶ ἐνδέχεται λυκότορον γί-
νεσθαι. οὐ πάντ' αὖ, ἀλλὰ τὰ πλείονα. δικαιοσύνη γὰρ δικαιο-
σύνης εἰ λέγοιτο μάλλον καὶ ἧτον, ἀπορήσειν αὖ τις. ὁμοίως
δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων διαβέβαιον. γινώσκου γιν' ἀμφισβητοῖσι ποιά τῶν
ποικύταις. δικαιοσύνη γιν' δικαιοσύνης ὁ πάντ' φασὶ μάλ-
λον καὶ ἧτον λέγειν, οὐδὲ ὑγίαιεν ὑγίαιεν. ἧτον μὲν τοῖς ἑα-
ρὶ ἐτόρον ἐτόρον ὑγίαιεν φασὶ, καὶ δικαιοσύνη ἐτόρον ἐτόρον
ἧτον ἑαίρην, ὡσαύτως ἡ καὶ γραμματικῶν, καὶ τὰς ἄλλας δια-
βέβαιον. ἀλλ' ἐν ταῖς κατ' αὐτάς λεγόμενα, ἀναμφισβητῶς
ὡς ἐνδέχεται τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧτον. γραμματικῶς γὰρ ἐ-
τόρος ἐτόρος λέγεται, καὶ ὑγινόντορος καὶ δίκαιότορος, καὶ ὡς
τῶν ἄλλων ὡσαύτως. τρίγωνον δὲ καὶ τετράγωνον, οὐ δικαί-
ον καὶ τὸ ἧτον ὡς ἐνδέχεται, οὐδὲ τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ-
δόν. τὰ μὲν γὰρ ὡς ἐνδέχεται τὸν τοῦ τριγώνου λόγον, καὶ τὸν
τοῦ κύκλου, πάντ' ὁμοίως τρίγωνον καὶ κύκλον εἰσὶν. τῶν ἡ μὲν ὡς
δεχόμενον τὸν αὐτὸν λόγον, οὐδὲν ἐτόρον ἐτόρον ῥηθήσεται
μάλλον. ὅδε γὰρ μάλλον τὸ τετράγωνον τὸ ἐτόρον μήκους κύκλος
ὅτι. οὐδὲ ἐτόρον γὰρ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ κύκλου λόγον. ἀπλῶς
δὲ, ἐάν μὴ ἐπιδέχεται ἀμφοτέρω τὸν τοῦ προκειμένου λόγον,
οὐ ῥηθήσεται τὸ ἐτόρον τὸ ἐτόρον μάλλον. οὐ πάντ' αὖ ἐπι-
δέχεται τὰ ποιά τὸ μάλλον καὶ τὸ ἧτον. τῶν μὲν οὖν εἰρη-
μύλων οὐδὲν ἴδιον ποιότητος, ὁμοία δὲ ἢ ἀνόμοια καὶ τὰ μόνως
τὰς ποιότητας λέγεται. ὁμοίον γὰρ ἐτόρον ἐτόρον οὐκ εἰσι κατ'
ἄλλο ὅδε, ἢ κατὰ ποιοῦν ὅτι. ὡς τε ἴδιον αὖ εἴη ποιότητος, τὸ
ὁμοίον ἢ ἀνόμοιον λέγειν κατ' αὐτὴν. οὐ δὲ ἡ ταράχῃ μὴ
πρὸς ἡμᾶς φήσιν ὡς ποιότητος τὴν πρόθεσιν ποικύταις,
πολλὰ τὴν πρὸς τὴν συγκαταριθμείσθαι. τὰς γὰρ ἐξ αὐτῶν τὰς δια-
βέβαιον τῶν πρὸς τὴν ἐλεγομένην εἶναι. σχεδὸν γιν' ὡς πάντων τῶν ποιο-
τήτων τὰ γινώσκου τὴν πρὸς τὴν λέγειν, τὴν κατὰ ἑαίρην ὅδε, ἢ γιν'
ὡς ἐκείνη γινώσκου ὅσα, αὐτὸ ὅτι ὅτι ἐτόρον λέγειν, ἴσως γιν' ὡς
ἐκείνη λέγειν, τῶν δὲ κατὰ ἑαίρην, ὅδε αὐτὸ ὅτι ὅτι ἐτόρον λέ-
γειν, οἷον ἡ γραμματικὴ δὲ λέγειν πινὸς γραμματικῶν, οὐδὲ ἡ κα-

σική, ἀλλ' ἢ ἀφ' ἧς τὸ γένος καὶ αὐτοὶ τῶν πρὸς τι λέγοντες, οἷον ἢ
γραμματικὴ λέγεται πινὸς ἐπισήμη, οὐ πινὸς γραμματικὴ, ὅτι ἢ
μουσικὴ πινὸς ὑπερσημη, ὁ πινὸς μουσικὴ. ὥστε αἱ καθ' ἑκάστην, ὅτι
εἰσι τὰ πρὸς ἡ. λεγόμενα ὅτι ποιοὶ ταῖς καθ' ἑκάστην. ταύτας γὰρ
καὶ ἐχομεν ὑπερσημονες γὰρ λεγόμενα τῷ ἑκάτῃ καθ' ἑκάστην ὑπερ-
σημῶν πινάς. ὥστε αὗται αὐτὴ καὶ πωστῆτες εἰσαν αἱ καθ' ἑκάστην
καθ' ἃς ποτε καὶ ποιοὶ λεγόμενα. αὐτοὶ δὲ ὅτι εἰσι τῶν πρὸς τι.
εἰτε ἐν τύχει τὸ αὐτὸ καὶ ποιοὺν καὶ πρὸς τι ὅτι, ὁ δὲ ἀποποιεῖν ἀμ-
φοτέρους αὐτὸ τοῖς γένεσι καταλαμβάνειν.

Περὶ τῶν ποιῶν ἐν πάσῃ καὶ λοιπῶν κατηγοριῶν.

Ἐπιδίχεται δὲ καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ ἀάχαρον γινανπότητα, καὶ
τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥϊον. τὸ γὰρ θορμαίνειν ἐστὶ ψύχειν γινανπτον,
ἢ τὸ θορμαίνεσθαι ἐστὶ ψύχεσθαι, καὶ τὸ ἥϊον τῷ λυπεῖσθαι, ὥστε
ἐπιδίχονται γινανπότητα, καὶ τὸ μάλλον ἢ τὸ ἥϊον. θορμαί-
ναι γὰρ μάλλον ἢ ἡτόμον ἔστι, καὶ θορμαίνεσθαι μάλλον καὶ ἡτόμον,
καὶ λυπεῖσθαι μάλλον ἢ ἡτόμον. ἐπιδίχεται ὅτι τὸ μάλλον καὶ ἡτόμον
τὸ ποιεῖν καὶ τὸ ἀάχαρον. ἵνα οὖν τότῳ ᾧ πάντα λέγεται.

Εἰρητοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ κεισθαι γν τοῖς πρὸς τι, ὅτι πῶς οὐκ
ἀπὸ τῆς θέσεως λέγεται. ὑπὲρ δὲ καὶ λοιπῶν τῶν ὅτι, καὶ τῶν
ἄλλων, καὶ τοῦ ἔχειν ὅτι τὸ πρὸς αὐτὴν εἶναι, ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν ἄλλο λέ-
γεται, ἢ ὅσα γν ἀρχὴν ἔρρηθ, ὅτι τὸ ἔχειν μὲν σημαίνει τὸ ὑποδε-
δεσθαι, τὸ ὠπλίσθαι, τὸ δὲ πᾶς, οἷον γν λυκείω, γν ἀγορᾷ, καὶ τὰ
ἄλλα δὲ ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἔρρηθ. ὑπὲρ μὲν δὲ τῶν πρὸς ἐθνήτων
γινώσκων καὶ τῶν εἰρημνίων.

Περὶ τῶν ἀντισημίων.

Περὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων ποσачῶς εἰώθη ἀντικείμενα ρητέον.
 λέγεται γὰρ ἐτόρον ἐτόρῳ ἀντικείμενα τετραχῶς, ἢ ὡς τὰ πρὸς
 π, ἢ ὡς τὰ γιναντία, ἢ ὡς σερεσις καὶ εἰς, ἢ ὡς κατὰ φασις καὶ
 ἀπόφασις. ἀντικείμεν δὲ ἐκαστον τῶν πειστων, ὡς τυπῶ ἐπειν, ὡς
 μὲν τὰ πρὸς π, οἶον τὸ διπλάσιον τοῦ ἡμίσει. ὡς δὲ τὰ γιναντία,
 οἶον τὸ καλὸν τοῦ ἀγαθοῦ. ὡς ἡ ἐστὶ σερεσις καὶ εἰς, οἶον τυφλό-
 της ἐστὶς. ὡς ἡ κατὰ φασις καὶ ἀπόφασις, οἶον κἀκεῖται, ὃ κἀ-
 κεῖν, ὅσα μὲν ὄν ὡς τὰ πρὸς ἡ ἀντίκεινται, αὐτὰ ἀπὲρ ὅσα τῶν ἀντικε-
 μένων

εἰς αὐτὸν λέγοντες, ἡ ὁποῦσ' ἄλλως πρὸς αὐτὰ, οἶον το διπλάσιον
 τοῦ ἡμίσεος, αὐτὸ ὁπὸρ' ὅστις ἐπὶ ὁρὸς λέγεται. ἵνα γὰρ διπλάσιον
 καὶ ἡ ὑπὲρ ἡμῆς (ὅτι ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς τὰ πρὸς τὴν ἀντικειντή, καὶ λέγε-
 ται γὰρ ἡ ὑπὲρ ἡμῆς, αὐτὸ ὁπὸρ' ὅστις ἐπὶ ἡμῶν, καὶ τὸ ὑπὲρ ἡμῶν
 δὲ, αὐτὸ ὁπὸρ' ὅστις πρὸς τὸ ἀντικείμενον λέγεται τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.
 το γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λέγεται ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ὑπὲρ ἡμῶν, ὅσα δὲ ἀν-
 τικεῖται ὡς τὰ πρὸς τι, αὐτὰ ὁπὸρ' ὅστις τῶν ἀντικειμένων, ἡ ὁ-
 πως δὴ ποτε πρὸς ἀλλήλα λέγεται. τὰ δὲ ὡς ὁ ἀντικείμενον, αὐτὰ
 ἀπὲρ ὅστις, οὐ διαμῶς πρὸς ἀλλήλα, λέγεται. ὁ ἀντικείμενον μὲν ἀλ-
 λήλων λέγεται. ὅτε γὰρ τὸ ἀγαθὸν τὸ κακὸν λέγεται ἀγαθόν,
 ἀλλ' ὁ ἀντικείμενον. ὥστε διαφύρεσιν αὐτὰ καὶ ἀντιθέσθαι ἀλλήλων.

Ὅσα ἡ ψὴν γεννᾷ τῶν τοιαῦτα ὄντων, ὥστε γὰρ οἷς πεφυκε γίνε-
σθαι, ἢ ὡν καταγγορεῖται, ἀναγκάσιον αὐτῶν θάτορον ὑπάρχειν,
τῶν τῶν ὅδῳ ὄντων ἀνὰ μέσον, ὡρ ἢ μὴ ἀναγκάσιον θάτορον ὑπάρ-
χειν, τῶν τῶν ἀνὰ μέσον ὅσι τι παύτως. οἷον νόσος καὶ ὑγίεια γὰρ
σώματι ζῶσ πεφυκε γίνεσθαι, καὶ ἀναγκάσιον γε θάτορον αὐ-
τῶν ὑπάρχειν ὅτι ἢ ζῶσ σώματι, ἢ νόσῳ ἢ ὑγίειαν. καὶ περὶ-
τήν δὲ καὶ ἀρτίον ἀριθμὸς καταγγορεῖται, καὶ ἀναγκάσιον γε θά-
τορον ὅτι ἀριθμῶ ὑπάρχειν, ἢ περὶ τὴν ἢ ἀρτίον. καὶ ἐκ τῶν τῶ-
ν τῶν ὅδῳ ἀνὰ μέσον, ὅτε νόσος καὶ ὑγίειας, ὅτε περὶ τὴν ὅτε ἀρ-
τίος. ὡρ δὲ γε μὴ ἀναγκάσιον θάτορον ὑπάρχειν, τῶν τῶν ὅσι τι
ἀνὰ μέσον. οἷον μελαν καὶ λευκὸν γὰρ σώματι ζῶσ πεφυκε γίνε-
σθαι, καὶ ἐκ ἀναγκάσιον θάτορον αὐτῶν ὑπάρχειν ὅτι σώματι.
ὅ γὰρ πᾶν σῶμα ἢ τοι λευκὸν ἢ μελαν ὄντων. καὶ φανερὸν δὲ καὶ
ἀποδείξιον καταγγορεῖται μὴ καὶ ἢ ἀνθρώπῳ, καὶ ἢ ἄλλων
πολλῶν, οὐκ ἀναγκάσιον δὲ θάτορον αὐτῶν ὑπάρχειν ἐκείνοις
ὡν καταγγορεῖται. ὅ γὰρ πᾶν ταῖς τοιαῦτα ἀποδείξιαι εἰσι. καὶ
εἰς γὰρ τι τῶν τῶν ἀνὰ μέσον, οἷον τῶ μὴ λευκῷ καὶ μελανῷ, τὸ
φανερὸν ὅτι ὥρον, καὶ ὅσα ἄλλα χρώματα. τὰ δὲ φανερὰ καὶ ἀπο-
δείξιαι τὰ, ὅτε φανερὸν ὅτε ἀποδείξιον, ἐπὶ γινώσκῃ οὐκ ὀνόματι
κεῖται τοῖς ἀνὰ μέσον, οἷον λευκῷ καὶ μελανῷ τὸ φανερὸν καὶ
ὥρον, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα χρώματα, ἐπὶ γινώσκῃ δὲ ὀνόματι μὴ
ἐκ δὲ ὅπου τὸ ἀνὰ μέσον ἀποδείξιαι, τῇ δὲ ἐκαστὸς τῶν ἀκρω-

ἀφ' ὧν τὸ αὐτὸ μέσον οὐκ εἶναι. οἷον τὸ, ὅτι ἀγαθὸν ὅτι κα-
κόν, ὅτι δικαίον οὐτε ἀδίκον. Στέρησις δὲ καὶ εἶς λέγεται
μὴ πρὸς τὸν τόπον, οἷον ἡ ὄψις καὶ ἡ τυφλότης πρὸς τὸν ὀφθαλμόν.
καθόλου δὲ ἀπὸ τοῦ ὅτι αὐτὸν πεφυκέν ἡ εἶς γίνεσθαι, πρὸς τὸ
λέγεσθαι ἐκείνου αὐτὸν γίνεσθαι. ἐστὲν δὲ τὸ ὅτι λέγουσιν ἐ-
κείνου τῷ φησὶν ἐξ ὧν δεκτικῶν, ὅταν γὰρ ὁ πεφυκέν ὑπάρχειν, ἢ
ὅτε πεφυκέν ἔχειν, μὴ δὲ αὐτὸς ὑπάρχειν, νοδὸν τε γὰρ λέγουσιν,
ὅτι μὴ ἔχον ὁδόντας, καὶ τυφλόν, οὐ τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, ἀλλὰ τὸ
μὴ ἔχον, ὅτε πεφυκέν ἔχειν. γὰρ γὰρ ἐκ γνησιότητος, ὅτι ὄψιν ὅτε
ὁδόντας ἔχει. ἀλλ' οὐ λέγεται νοδὸς, ὅτι τυφλός. τὸ δὲ ἐστὲν δὲ
καὶ τὸ ἔχειν τὴν εἶς, ὅτι ἐστὶ στερησις καὶ εἶς. εἶς μὲν γὰρ ὅτι
ἡ ὄψις, στερησις ἢ ἡ τυφλότης, τὸ δὲ ἔχειν τὴν ὄψιν, ὅτι ἐστὶν ὄψις,
ὅτι τὸ τυφλόν ἐστὶν τυφλότης. στερησις γὰρ τις ἢ τυφλότης ὅτι,
τὸ δὲ τυφλόν ἐστὶν, ἐστὲν δὲ ὅτι, οὐ στερησις. ἐπὶ αὖτις ἡ τυφλό-
της ταυτὸν ἐστὶν τυφλόν ἐστὶν, κατηγορεῖται ἀν' ἀμφοτέρω κατὰ
τὸ αὐτὸ. ἀλλὰ τυφλὸς μὲν ὁ ἀνθρώπος λέγεται, τυφλότης δὲ
ὁ ἀνθρώπος οὐδὲ αὐτὸς λέγεται. ἀντιτίθεται δὲ καὶ ταῦτα δοκῶν,
τὸ ἐστὲν δὲ καὶ τὸ τὴν εἶς ἔχειν, ὡς στερησις καὶ εἶς, ὁ γὰρ τὸ
πρὸς τὴν ἀντιθέσεως, ὁ αὐτός. ὡς γὰρ ἡ τυφλότης τῇ ὄψει ἀντί-
κεται, οὕτως καὶ τὸ τυφλόν ἐστὶν ὄψιν ἔχειν ἀντίκεινται. οὐκ
ἐστὶ δὲ ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν κατὰφασιν καὶ ἀπόφασιν κατὰφασιν,
ἀπόφασιν, ἢ μὲν γὰρ κατὰφασιν λόγος ἀπὸ κατὰφασιν,
καὶ ἡ ἀπόφασιν, λόγος ἀπὸ ἀφασιν, τὸ δὲ ὑπὸ τῇ κατὰφασιν,
ἢ ἀπόφασιν, ὅτι λόγος, ἀλλὰ πρᾶγμα. λέγεται δὲ καὶ ταῦ-
τα ἀντικεινὰ ἀλλήλοις ὡς κατὰφασιν, ἀπόφασιν. καὶ γὰρ
ὑπὸ τῶν, ὁ τὸ πρὸς τὴν ἀντιθέσεως ὁ αὐτός. ὡς γὰρ ποτε ἡ κα-
τὰφασιν πρὸς τὴν ἀπόφασιν ἀντίκεινται, οἷον τὸ καθήκον πρὸς
τὸ κατὰφασιν, ὅταν καὶ τὸ ὑφ' ἐκείνου πρᾶγμα ἀντίκεινται, οἷον
τὸ καθήκον πρὸς τὸ μὴ καθήκον. ὅτι δὲ ἡ στερησις
ἢ εἶς, οὐκ ἀντίκεινται ὡς τὰ πρὸς τὴν φανερὸν. ὁ γὰρ λέγεται αὐτὸ
ὅτι ὅτι τὸ ἀντικεινὰ, ἢ γὰρ ὄψις, ὅτι ἐστὶ τυφλότης ὄψις,
ὅτι ἄλλως ὁδὸν αὐτὸ λέγεται. ὡς αὐτὸς γὰρ, ὅτι ἡ τυ-
φλότης λέγεται αὐτὸ τυφλότης ὄψις, ἀλλὰ στερησις μὲν ὄψις

ἢ τυ-

ἢ τυφλότης λέγεται, τυφλότης δὲ ὄψις ὅτι λέγεται, ὅτι ἡ ὄψις
τυφλότης. ἐπὶ τὰ πρὸς τὴν πάντων πρὸς ἀντιθέσεως λέγε-
ται, ὡς καὶ ἡ τυφλότης ἐπὶ τὴν πρὸς τὴν ἀντιθέσεως αὐ-
καίειν, πρὸς ὃ λέγεται. ἀλλ' ὅτι ἀντιτίθεται, ὁ γὰρ λέγεται ἡ ὄψις,
τυφλότης ὄψις. ὅτι δὲ ὅτι ὡς τὰ γνησιότης ἀντίκεινται τὰ κατὰ
στερησις. εἰς μὲν λεγόμενα, ἐκ τῶν δὲ δὴλον. τὸ γὰρ γνησιότης,
ὡς ὅτι ὅτι αὐτὸ μέσον, ἀναγκαῖον γὰρ οἷς πεφυκέν γίνεσθαι, ἢ ὡς
κατηγορεῖται, θάτορον αὐτὸν ὑπάρχειν αἰ. τῶν γὰρ ὅτι αὐτὸν
αὐτὸ μέσον, ὡς θάτορον ἀναγκαῖον αὐτὸν δεκτικῶν ὑπάρχειν.
οἷον ὑπὸ νόσῳ καὶ ὑγιείας, καὶ πρὸς τὴν καὶ ἀρτίς. ὡς δὲ ὅτι
αὐτὸ μέσον, οὐδέποτε ἀνάγκη πάντι ὑπάρχειν θάτορον. ὅτι
γὰρ λόγον ἢ μέλαν ἀνάγκη πάντι εἶναι τὸ δεκτικόν, ὅτι θερμόν
ἢ ψυχρόν. τῶν γὰρ αὐτὸ μέσον ἢ ὅτι κωλύει ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ
καὶ τῶν αὐτὸ μέσον, ὡς μὴ ἀναγκαῖον αὐτὸν θάτορον ὑπάρ-
χειν τῶν δεκτικῶν, εἰ μὴ οἷς φύσει τὸ ὑπάρχειν. οἷον τῶν πρὸς
μὴ εἶναι, καὶ τῇ χιόνι λόγον. ὑπὸ γὰρ τῶν, ἀφωρισμένως ἀναγ-
καῖον θάτορον ὑπάρχειν, καὶ οὐκ ὁπότορον ἐτυχεν. ὅτι γὰρ γν-
διέχεται τὸ πρὸς ψυχρόν ἐστὶν, ὅτι τῇ χιόνι μέλαν. ὡς τὴν
τῇ μὲν οὐκ ἀνάγκη τῶν δεκτικῶν θάτορον αὐτὸν ὑπάρχειν, ἀλλὰ
μόνοις οἷς φύσει τὸ ὑπάρχειν, καὶ τῶν ἀφωρισμένως τὸ γν,
καὶ ὁ ὁπότορον ἐτυχεν. ὑπὸ δὲ τῇ στερήσεως καὶ τῇ εἰς, ὅτι
τόρον τῇ εἰρημνίᾳ ἀληθές, ὁ γὰρ αἰ θάτορον αὐτὸν ἀναγκαῖον
τῶν δεκτικῶν ὑπάρχειν. τὸ γὰρ μὴ πρὸς πεφυκέν ὄψιν ἔχειν, ὅτι τυ-
φλόν ὅτι ὄψιν ἔχειν λέγεται. ὡς καὶ ὅτι αὐτὸν τῇ ποιῶν
γνησιότης, ὡς οὐδὲν ὅτι αὐτὸ μέσον. ἀλλ' οὐδὲ ὡς τὴν αὐτὸ μέσον
ὅτι, ἀναγκαῖον γὰρ ποτε πάντι τῶν δεκτικῶν θάτορον αὐτὸν
ὑπάρχειν. ὅταν γὰρ ἡ πρὸς πεφυκέν ὄψιν ἔχειν, τὸτε ἡ τυφλόν ἢ
ὄψιν ἔχον ἐκείνου. τῶν γὰρ, ὅτι ἀφωρισμένως θάτορον, ἀλλ' ὁ-
πότορον ἐτυχεν. ὁ γὰρ ἀναγκαῖον, ἢ τυφλόν ἢ ὄψιν ἔχον εἶναι,
ἀλλ' ὁπότορον ἐτυχεν. ὑπὸ δὲ γὰρ τῇ γνησιότης ὡς ὅτι τὴν αὐτὸ μέ-
σον, ὅτι ποτε ἀναγκαῖον αὐτὸν πάντι θάτορον ὑπάρχειν, ἀλλὰ
τις, καὶ τῶν ἀφωρισμένως τὸ γν καὶ ὁ ὁπότορον ἐτυχεν. ὡς
τὴν δὴλον ὅτι καὶ ὅτι τῶν τῶν τῶν, ὡς τὰ γνησιότης ἀντί-

κῆρ τὰ ἡτ' εἰρησιν κ' ἐξερ ἀντικείμενα. ἔπ' ὕδ' ἢ τ' γνάν-
 τῶν παρέρχοντες ὅνδε κ' ἐκ, διωκτὶν εἰς ἀλλήλα μεταβολῶν
 γῆρ, εἰ μὴ κ' φύσιν τ' γ' παρέρχ' οἷον τῶ πυρὶ θερμῶ εἶναι, ὅ-
 γ' καὶ τὸ ὑγιαίνειν διωκτὶν νοσῆσαι, καὶ τὸ λυκοῦ μέλαν
 γῆρ, καὶ τὸ ψυχρὸν θερμὸν, ὅ' ἐκ ἀποδιδῶν φαῦλον, καὶ ἐκ
 φαῦλος ἀποδιδῶν διωκτὶν γῆρ, ὅ γ' φαῦλον εἰς βελτίους
 διατρέφας ἀπαγόμενον καὶ λόγος, καὶ μικρὸν γ' ἐπ' ὕδ' ἢ
 εἰς τὸ βελτίον εἶναι, ἐὰν δ' ἀπαξ καὶ μικρὰν ἐπίδοσιν λάβῃ,
 φανερόν ὅτι ἡ τελείως αὐτὸ μεταβάλλει, ἢ πάντων πολλῶν αὐτὴ ἐπί-
 δοσιν λάβῃ. αἰ γ' ὅρ' οὐκ ἐκινετότερον πρὸς ἀρετὴν γίνετ', καὶ ἡν-
 πνα οὕτως ἐπίδοσιν εἰληφὼς, ὅς ἀρχὴς ἢ, ὥστε εἰκὸς καὶ πλείων
 ἐπίδοσιν αὐτὸν λαμβάνειν. καὶ ὅσον αἰ γινόμενον, τελείως εἰς
 τὴν γνάντιαν ἐξερ ἀποκαθίστησιν, ἐὰν πῶρ μὴ χρόνῳ δεῖρηται.
 ὕδ' ἢ γ' εἰς εἰρήσεως καὶ τ' ἐξείως ἀδυνάτομ εἰς ἀλλήλα μετα-
 βολῶν γῆρ, ἀπ' μὲν γ' εἰς εἰρήσεως, ὕδ' ἢ γ' ἐξείως ἀδυνάτομ, ὅτε γ' τυ-
 φλὸς γῆρ, οὐκ ἐστὶν ἀντιβλεψόν, ὅτε φαλακρὸς ὢν πάλιν
 καὶ κῆρ, ὅτε νωδὸς ὢν, πάλιν ὀδυνάσας ἐφυσγν, ὅ-
 σα δ' ὡς κατὰ φασὶς καὶ ἀπόφασιν ἀντίκειται, φανερόν ὅτι κατ'
 ἐδίχοντα τ' ἀρετῶν τρόπον ἀντίκειται. ὕδ' ἢ γ' μόνον γὰρ τῶν
 ἀναγκαῖον αἰ, τὸ μὲν ἀληθές, τὸ δ' ἐπ' ὕδ' αὐτῶν εἶναι, ὅτε γ' ἢ
 ὕδ' ἢ γ' γνάντιον ἀναγκαῖον αἰ θάτορον ἀληθές μὲν εἶναι, θά-
 τορον δ' ἐπ' ὕδ' εἶναι, ὅτε ὕδ' ἢ γ' πρὸς τι, ὅτε ὕδ' ἢ γ' ἐξείως καὶ εἰρή-
 σεως, οἷον ὑγίεια, καὶ νόσος γνάντια, καὶ ὁδὸς τερόν γ' ὅτε ἀλη-
 θές, οὐτε ἐπ' ὕδ' εἶναι. ὡσαύτως δ' καὶ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ
 ἡμισυ, ὡς τὰ πρὸς τι ἀντίκειται, καὶ ὅς ἐστιν αὐτῶν ὁδὸς τερόν,
 ὅτε ἀληθές, ὅτε ἐπ' ὕδ' εἶναι. ὅδε γ' τὰ ἡτ' εἰρησιν, καὶ ἐξερ λεγόμε-
 να, οἷον ἢ ὅψις καὶ ἢ τυφλότης, ὅλως ἢ, τ' ἡτ' μὴδεμίαν συμ-
 πλοκὴν λεγομένων ὅδε, ὅτε ἀληθές ὅδε, ὅτε ἐπ' ὕδ' εἶναι. πάν-
 τα δ' ἐπ' εἰρημνία ἀνδρὶ συμπλοκὴς λέγεται. ὅ μὲν, ἀλλὰ μά-
 λιστα αὐτὸς εἶναι τὸ τοῖσιν συμβαίνειν, ὕδ' ἢ γ' ἡτ' συμπλοκὴν
 γνάντιον λεγομένων. τὸ γ' ὑγιαίνειν σωκράτῳ, πῶρ νοσῆναι Σω-
 κράτῳ, γνάντιον ὅδε. ἀλλ' ὅδε ὕδ' τῶν ἀναγκαῖον αἰ θά-
 τορον

τόρον μὲν ἀληθές, θάτορον δ' ἐπ' ὕδ' εἶναι, ὅντος μὲν γ' Σωκρά-
 τος, τὸ μὲν εἶναι ἀληθές, τὸ δ' ἐπ' ὕδ' εἶναι, μὴ ὄντος δ' αἰ, ἀμφότερα
 ἐπ' ὕδ' εἶναι. ὅτε γ' τὸ νοσῆναι σωκράτῳ ὅτε τὸ ὑγιαίνειν ἀληθές,
 αὐτὰ μὴ ὄντος ὅλως τῶ σωκράτους. ὕδ' ἢ γ' εἰρήσεως καὶ εἰ-
 ξείως, μὴ ὄντος γ' ὅλως, ὅδε τὸν ἀληθές, ὄντος δ' αἰ, ὅδε θά-
 τορον μὲν ἀληθές, θάτορον δ' ἐπ' ὕδ' εἶναι. τὸ γ' ὅψις καὶ ἢ σωκρά-
 τῳ, ὅδε τυφλὸν εἶναι σωκράτῳ ἀντίκειται, ὡς εἰρησιν ὅδε εἶναι,
 καὶ ὄντος γ' ὅς ἀναγκαῖον θάτορον ἀληθές εἶναι ἢ ἐπ' ὕδ' εἶναι. ὅτε
 γ' μὴ πῶρ ὅψις καὶ ἢ ἀμφότερα ἐπ' ὕδ' εἶναι, μὴ ὄντος δ' ὅλως
 τῶ σωκράτους, καὶ ὅτε ἐπ' ὕδ' εἶναι ἀμφότερα, καὶ τὸ ὅψις αὐτὸν
 ὅδε, καὶ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι. ὕδ' ἢ γ' εἰρησιν καὶ εἰ-
 ξείως, αἰ, ἐὰν τ' ἢ, ἐὰν τ' μὴ ἢ, τὸ μὲν ἔτορον εἶναι ἐπ' ὕδ'-
 εἶναι, τὸ δ' ἔτορον ἀληθές. τὸ γ' νοσῆναι σωκράτῳ, ὅδε τὸ μὴ νο-
 σῆναι, ὄντος αὐτῶ, φανερόν ὅτι τὸ ἔτορον αὐτῶν ἀληθές, τὸ δ' ἔ-
 τορον ἐπ' ὕδ' εἶναι. καὶ μὴ ὄντος, ὁμοίως. τὸ μὲν γ' νοσῆναι μὴ
 ὄντος, ἐπ' ὕδ' εἶναι, τὸ δ' μὴ νοσῆναι, ἀληθές. ὡς τὸ μόνον τῶν
 εἶναι αὐτῶν τὸ αἰ θάτορον αὐτῶν ἀληθές ἢ ἐπ' ὕδ' εἶναι, ὅσα ὡς
 κατὰ φασὶς καὶ ἀπόφασιν ἀντίκειται.

Περὶ τῶν γνάντιων.

Ἐναντίον δ' ὅδε, ἀγαθὸν ἢ δ' ἀνάγκης κακόν. ὅσον ἢ δ' ἡλὸν
 τῆ κατ' ἐκαστον ἐπαγωγῆς, οἷον ὑγίεια νόσος, καὶ τῆ δικαιοσύνης
 ἀδικία, καὶ τῆ ἀνδρίας δειλία. ὁμοίως δ' ὅδε αὐτῶν ἄλλων. κα-
 κῶν ὅτε ἢ ἀγαθόν ὅδε γνάντιον, ὅτε δ' κακόν. τῆ γ' γνάντιας
 κακῶ ὄντι, ἢ ἀποβολὴν γνάντιον, κακόν ὄρ. ὁμοίως δ' καὶ ἢ με-
 σότης γνάντια κατὰ τῶν ὅσα, ἀγαθόν ὅδε. ἐπ' ὀλίγων δ' αὐτῶ
 τοῖσιν ἴδιοι τῆ. ὕδ' ἢ γ' πλείων, αἰ ὅδε κακῶ τὸ ἀγαθόν
 γνάντιον ὅδε. ἐπ' ἢ γ' γνάντιον ὅδε ἀναγκαῖον, αὐτὸ θάτορον ἢ, καὶ
 τὸ λοιπὸν εἶναι. ὑγιαίνειν ὅδε γ' ἀπάντων, ὑγίεια μὲν εἶναι, νό-
 σος δ' αἰ. ὁμοίως δ' καὶ λυκοῦ ὄντων ἀπάντων λυκοῦ τῆς μὲν
 εἶναι, μελανία ἢ, ὅδε εἰ ὅδε Σωκράτῳ ὑγιαίνειν τῶ Σωκράτῳ
 νοσῆναι γνάντιον ὅδε, μὴ γνάντιον δ' αἰ ἀμα ἀμφότερα ὅδε αὐτῶ
 παρέρχον, ὅδε αὐτὸν γ' διέχοι τὸ τῶ ἑτέρῳ γνάντιον ὄντος, καὶ τὸ
 λοιπὸν εἶναι, ὄντος γ' τῶ Σωκράτῳ ὑγιαίνειν, ὅδε αὐτὸν τὸ νο-

σὲν Σωκράτῳ. δῆλον δὲ, ὅτι καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ εἶδει ἢ γίνεαι
πέφυκε γίνεσθαι τὰ γιναντία. νόσος μὲν γὰρ καὶ ὑγίεια, γνῶσις
ματι ζῶς πέφυκε γίνεσθαι, λελύκτες δὲ καὶ μελανία, ἀπλῶς γνῶσις
σώματι, δικαιοσύνη δὲ καὶ ἀδικία, γνῶσις ψυχῇ ἀνθρώπου. ἀνάγκη
δὲ πάντα τὰ γιναντία, ἢ γνῶσις αὐτῶν γινεσθαι, ἢ γνῶσις τῶν
τίσις γινεσθαι, ἢ αὐτὰ γινεσθαι. λελύκον μὲν γὰρ καὶ μελαν γνῶσις
αὐτῶν γινεσθαι, μελαν γὰρ αὐτῶν τὸ γινεσθαι. δικαιοσύνη δὲ καὶ
ἀδικία, γνῶσις τῶν γιναντίσις γινεσθαι, τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴ τὸ γινεσθαι,
τὸ δὲ, κακία. ἀγαθὸν δὲ καὶ κακόν, οὐκ ἐστὶ γνῶσις, ἀλλ' αὐ-
τὰ τυγχάνει γινεσθαι τινῶν ὄντων.

Περὶ προτέρου.

Πρότερον ἑτέρου ἐτέρου λέγεται πρῶτον μὲν καὶ
λευρώτατον ἢ τὸν χρόνον, καὶ ὁ πρὸς ἐν τῷ ἑτέρου ἐτέρου,
καὶ παλαιότερον λέγεται. ὅτι γὰρ τὸν χρόνον πλείω εἶναι, καὶ
παλαιότερον καὶ πρὸς ἐν τῷ ἑτέρου λέγεται. Δύο δὲ τὸ
μὴ ἀντιστρέφειν κατὰ τὴν πῶ εἶναι ἀκολουθεῖν. οἷον τὸ γνῶσις
δύο πρότερον. δυνάμει γὰρ ὄντων ἀκολουθεῖ δυνάμει τὸ γνῶσις,
γνῶσις δὲ ὄντων, οὐκ ἀναγκαῖον δύο εἶναι. ὥστε οὐκ ἀντιστρέφει ἀπὸ
τῶ γνῶσις ἢ ἀκολουθεῖ τῶ εἶναι τὸ λοιπόν. πρότερον δὲ δοκεῖ τὸ
ποῦτον εἶναι, ἀπὸ μὴ ἀντιστρέφει ἢ τὸ εἶναι ἀκολουθεῖν. Τρίτον
δὲ κατὰ τὴν τάξιν τὸ πρότερον λέγεται, καθάπερ ὡς τὸ ὡς
σημῶν καὶ τῶ λόγων. γνῶσις γὰρ ταῖς ἀποδείξεσιν ὡς σημάς,
ὡς ἀπὸ τὸ πρότερον καὶ τὸ ὑστερον τῆς τάξεως. καὶ γὰρ σοιχεία πρό-
τερα τῶν ἀριθμημάτων τῆς τάξεως. καὶ ὡς τὸ ἀριθμημάτων τὰ
σοιχεία πρότερα τῶν συλλαβῶν. ἐπὶ τε τῶ λόγων ὁμοίως. καὶ γὰρ
πρωτόμειον τὸ διηγήσεως πρότερον τῆς τάξεως ὅτι. ἐπὶ πρῶτα τὰ εἰ-
ρημικά, τὸ βελτίον καὶ τὸ πμωότερον, πρότερον τῆς φύσεως δὲ-
κῆς. εἰσβάσι δὲ καὶ οἱ πολλοὶ τοὺς γνῶσις, μαλλον ἀγα-
πωμώδης αὐτῶν, πρὸ τῶν πρὸς αὐτοῖς φάσκειν. ἐστὶ μὲν
δὲ καὶ χεῖρον ἀλλοτριώτατον τῶν τρώπων ὅτι. οἱ μὲν οὖν λε-
γόμενοι τρώποι τὸ πρότερον, χεῖρον ποσὶ τοῖς εἰσι. Δόξαι δὲ αὐ-
τῶν πρῶτα τὸς εἰρημώδης, ἐπὶ τῶν πρὸς τῶν τρώπων. τῶν γὰρ ἀν-
τιστρέφοντων κατὰ τὴν τῶν εἶναι ἀκολουθεῖν, τὸ αὐτίον ὅπω-
σοῦν

σοῦν θατέρω τὸ εἶναι, πρότερον ἐκότες τῆ φύσεως λέγεται αὐτῶν, ὅτι
διὲς τὴν ποιῶντα, δῆλον. τὸ γὰρ εἶναι ἀνθρώπου ἀντιτρέφει ἢ
τῶν τῶ εἶναι ἀκολουθεῖν, πρὸς τὸν ἀληθῆ πρὸς αὐτὸ λόγον. εἰ γὰρ
ὅτι ἀνθρώπου, ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς λέγομεν ὅτι ὅτι ἀνθρώπου.
καὶ ἀντιτρέφει γὰρ καὶ ἀληθῆς ὁ λόγος ὡς λέγομεν ὅτι ὅτι ἀν-
θρώπου, ὅτι ἀνθρώπου. ἐστὶ δὲ ὁ μὲν ἀληθῆς λόγος ὁ δὲ αὐτῶν αἰ-
τίος τὸ εἶναι τὸ πρῶτον, τὸ μὲν τῶ πρῶτον φαίνεται ὡς
αἰτίον τῶ ἀληθῆ τὸ λόγον εἶναι. ὅτι γὰρ εἶναι τὸ πρῶτον ἢ μὴ, ἀλη-
θῆς ὁ λόγος, ἢ ψευδῆς λέγεται. ὥστε κατὰ τὴν τῶν τρώπων,
ἐπὶ τῶν ἐτέρων προτέρων λέγεται αὐτῶν.

Περὶ τοῦ ἁμα.

Ἅμα δὲ λέγεται, ἀπλῶς μὲν καὶ κυριώτατα, ὡς ἢ γινεσθαι γνῶσις
τῶ αὐτῶ χρόνῳ. ὅτι ἐπὶ τῶ γὰρ τὸ ποῦτον πρότερον ὅτι, οὐδὲ
ὑστερον. ἁμα ἢ τῶ τῶ χρόνον ταῦτα λέγεται καὶ ὅτι. φύσιν δὲ ἁμα
ὅσα ἀντιτρέφει μὲν ἢ τῶ τῶ ἀκολουθεῖν, μηδὲ αὐτῶν δὲ αἰ-
τίον θατέρω θατέρω τῶ εἶναι ὅτι, οἷον ὡς τὸ διπλασιῶν καὶ τὸ
ἡμίσειος. ἀντιτρέφει μὲν γὰρ ταῦτα. διπλασιῶν γὰρ ὄντων, ἡμισύ
ὅτι, καὶ ἡμίσειος ὄντων, διπλασιῶν ὅτι. ὅτι ἐπὶ τῶ τῶ ὅτι τῶ τῶ
εἶναι ὅτι αἰτίον. καὶ τὰ ἐκ τῶ αὐτῶ γινεσθαι ἀντιδιηρημικά αλλή-
λοις, ἁμα τῆ φύσεως λέγεται. ἀντιδιηρημικά δὲ λέγεται ἀλλήλοις,
τὰ ἢ τῶ αὐτῶν διαίρειν, οἷον τὸ πῆνον τῶ πῆνον, καὶ τῶ γνῶ-
σις. ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντιδιαίρειν ἐκ τῶ αὐτῶ γινεσθαι
ὄντων. τὸ γὰρ ζῶον διαίρειν εἰς ταῦτα, τὸ πῆνον, τὸ πῆνον, καὶ τὸ
γνῶσις. καὶ ὅτι γὰρ τῶ τῶ πρότερον ἢ ὑστερον ὅτι, ἀλλ' ἁμα
τῆ φύσεως τὰ ποιῶντα δοκεῖ εἶναι. διαίρειν δὲ αὐτῶ τῶ τῶ τῶ
εἰς εἰδη πᾶσι, οἷον τὸ πῆνον, τὸ πῆνον, καὶ τὸ γνῶσις. εἰσαι
ἐν κακίῃ ἁμα τῆ φύσεως, ὅσα ἐκ τῶ αὐτῶ γινεσθαι ἢ τῶ αὐτῶ
διαίρειν ὅτι. τὰ δὲ γινεσθαι εἰδη καὶ πρότερα. ὅ γὰρ ἀντι-
τρέφει ἢ τῶ τῶ εἶναι ἀκολουθεῖν. οἷον γνῶσις ἢ ὄντων, ἐστὶ ζῶον,
ζῶον δὲ ὄντων, ὅτι ἀνάγκη γνῶσις εἶναι. ἁμα ἐν τῆ φύσεως λέγεται,
ὅσα ἀντιτρέφει μὲν ἢ τῶ τῶ εἶναι ἀκολουθεῖν, μηδὲ αὐτῶν δὲ
ἐπὶ τῶν ἐτέρων αἰτίον τῶ εἶναι ὅτι, καὶ τὰ ἐκ τῶ αὐτῶ γινεσθαι ἀντιδιη-
ρημικά ἀλλήλοις. ἀπλῶς ἢ ἁμα, ὡς ἢ γινεσθαι γνῶσις τῶ αὐτῶ χρόνῳ.

Κινήσεως δι' ὅτι ἐστὶν ἀδικίαι, γήνησις, φθορά, αὔξεισις, μείωσις, αλλοιώσις, καὶ ἡ ἕξις τόπου μεταβολή. αἱ μὲν οὖν ἅλλαι κινήσεις, φανερόν ὅτι ἐπὶ αἱ ἀλλήλων εἰσὶν. ὁ γὰρ ὅστις ἢ γήνησις φθορά, οὐδέ γὰρ αὔξεισις, μείωσις, ὅδε ἡ ἕξις τόπου μεταβολή. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἅλλαι. ὡς δὲ τ' αλλοιώσεως, ἔχει ἵνα ἀποείη, μή ποτε ἀναγκασθῇ, τὸ αλλοιούμενον κατὰ τινα τ' λοιπὸν κινήσειν αλλοιῶσθαι. ὅθεν δὲ ὅκ ἀλλήως ὅτι, χιλιόρον γὰρ ἕξις πάντα τὰ παρ' ἡν τὰ γε πλείστα συμβεβηκέν αλλοιῶσθαι ἡμᾶς. ὁ δὲ μίαν τῶν ἄλλων κινήσειν κοινωνήσῃς. ὅτι γὰρ αὐξέει ἀναγκασθῇ τὸ ἕξις παρ' ὅτι κινούμενον, ὅτε μειοῦνται. ὡσαύτως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων. ὡς δ' ἐπὶ αὐτῇ, αἱ εἰς τὰς ἄλλας κινήσεις, ἢ αλλοιώσις. εἰ γὰρ ὡς ἡ αὐτή, εἶδει τὸ αλλοιούμενον ὅθεν καὶ αὐξέει, ἢ μειοῦται, ἢ τινα τ' ἄλλων ἀπολαβεῖν κινήσειν. ἀλλ' ὅκ ἀνάγκη. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ αὐξανόμενον, ἢ ἵνα ἄλλου κινήσειν λειψόμενον, εἰδὲ αλλοιῶσθαι. ἀλλ' εἰς τινα αὐξανόμενα, ἀ οὐκ αλλοιῶσθαι. οἷον τὸ τετραγώνου γνώμονος πορευθέντος, ἢ ἕκτου μὲν, αλλοιότατον δὲ οὐδὲν γινώσκται. ὡσαύτως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων τῶν ποιεῖται. ὡς δ' ἐπὶ αὐτῇ εἰσαν αἱ κινήσεις ἀλλήλων, εἰς δὲ ἀπλῶς, πῇ μὲν κινήσει ἡρεμία γιναντίον, ταῖς δὲ καδ' ἕκαστα, αἱ καδ' ἕκαστα. γιναισιν μὲν φθορά γιναντίον, αὐξήσει δὲ μείωσις, πῇ δὲ ἕξις τόπου μεταβολῇ ἢ ἕξις τόπου ἡρεμία. μέγιστα δὲ εἰσὶν ἀντικεινὰ καὶ ἡ εἰς τὸν γιναντίον τόπον μεταβολή, οἷον πῇ κἀπαθῇ ἢ αὐτῷ, πῇ αὐτῷ θῇ ἢ κἀτω. πῇ δὲ λοιπὴ τ' ἀπολαβεῖται κινήσειν, ὁ δὲ ἄλλος ἀπολαβεῖν τί ποτε ὅστις γιναντίον. εἰσὶ δὲ οὐδὲν εἶναι αὐτῇ γιναντίον, εἰ μὴ τις καὶ ὡς ταύτης τὴν κατὰ τὸ ποῖον ἡρεμίαν ἀντιπθεῖν, πῇ εἰς τὸ γιναντίον τοῦ ποιεῖ μεταβολῇ. καθάπερ καὶ ὡς τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ, τὴν ἕξις τόπον ἡρεμίαν, ἢ τῇ εἰς τὸν γιναντίον τόπον μεταβολῇ. εἰς γὰρ καὶ ἡ αλλοιώσις μεταβολή κατὰ τὸ ποῖον. ὡς τε ἀντικεινὰ πῇ ἕξις τὸ ποῖον κινήσει, ἢ κατὰ τὸ ποῖον ἡρεμία, ἢ εἰς τὸ γιναντίον τοῦ ποιεῖ μεταβολή. οἷον τὸ λούκου γίνεσθαι, τὸ μέλαν γίνεσθαι, αλλοιῶται γὰρ, ὅθεν τῇ γιναντίᾳ τῇ ποιεῖ μεταβολῇ γινεσθῆναι.

Τὸ ἔχειν, ἢ πλείονας ῥόπους λέγεται. ἢ γὰρ ὡς ἔχει καὶ δια-
θεσιμ, ἢ ἄλλω ἡνὰ ποιότητα, λεγόμεθα γὰρ ὑπὸ ἑνὶ ἡνὰ ἔχειν
καὶ ἀρετῶν, ἢ ὡς τὸ ποσομ, οἷον ὁ τυγχάνει τις ἔχωρ μίγεθαι, λε-
γεται γὰρ τρίπηχυ μίγεθος ἔχειν ἢ τετράπηχυ, ἢ ὡς τὰ πόδι, τὸ
σώμα, οἷον ἰμάτιον ἢ χιτῶνα, ἢ ὡς γὰρ μορίω, οἷον γὰρ χεῖρ δια-
κτύλιον, ἢ ὡς μόρος, οἷον χεῖρα ἢ πόδια, ἢ ὡς γὰρ ἀγγείω, οἷον ὁ με-
διμνος τὸς πυρετς, ἢ τὸ κεράμιον ἢ οἶνον. οἶνον γὰρ ἔχειν λεγεται
τὸ κεράμιον, καὶ ὁ μεδιμνος πυρετς. ταῦτ' ἐν γὰρ πάντα ὡς γὰρ
ἀγγείω ἔχειν λεγεται, ἢ ὡς κτήμα, ἔχειν γὰρ οἰκίαν ἢ ἀγρὸν λε-
γόμεθα. λεγεται δὲ καὶ ὁ αἰὴρ γυναικὰ ἔχειν, ἢ γυνὴ αἰδρα.
ἔοικε δὲ ἀλλοφρώτατ' ὁ νῦν ῥηθεὶς τρόπος τοῦ ἔχειν εἶν. ὃ δὲ
γὰρ ἄλλο ἔχειν γυναικὰ σημαίνοντι, ἢ ὅτι στωοίκεμ, ἴσως δὲ
αὐ καὶ ἄλλοι πινες φανείησαν τοῦ ἔχειν ῥόποι, οἱ δὲ εἰωθότες λε-
γεσθαι, σχεδὸν ἅπαντες κατηριθμύται.

τέλθ' ἄνδρ' ἀειστέλους καὶ τηροειῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

I

Πῶτον δει θέω^{μεν} τι ὄνομα καὶ τι ῥῆμα, ἐπεί-
τα τι ὅσον ^{πρωτον} πρῶτασις, καὶ κατὰ φασις, καὶ
ἀπόφανσις, καὶ λογι^{σθαι}. ἔστι μὲν οὖν τὰ ἐν τῇ
φωνῇ, τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων συμβο-
λα, καὶ τὰ μεταφορικὰ τῶν ἐν τῇ φωνῇ, καὶ
ὡς ποτ' οὐδὲ γράμματα ὡς πάλαι αὐτὰ, ὅ-
τως οὐδὲ φωναὶ αὐτά. ὥρμεται ταῦτα σημεῖα πρῶτως,
ταῦτα ὡς παθηματα τ' ψυχῆς, καὶ ὥρ ταῦτα ὁμοιωματα,
πραγματα καὶ ταυτά. ποτὶ μὲν οὖν ταῦτα, εἰρησὶ ἐν τοῖς πε-
ρὶ ψυχῆς, ἄλλος δὲ ταῦτα πραγματεύεται. ἔστι δ' ὡς ποτ' ἐν τῇ
ψυχῇ ὅτι μὴ νοήματα εἶναι τῶν ἀληθέων, καὶ φέρεται, ὅτι δὲ
ἡ δὴ ὡς ἀνάλυσις τῶν ὑπάρχον βαθέων, ὅτω καὶ ἐν τῇ φωνῇ.

4174
 ΑΙΣΙΟΤΕΛΕΣ
 ποῦ γ' οὐκ ὀνειδίζουσιν καὶ διακρίνουσι τὸ ψεύδος τε καὶ τὸ ἀλη-
 θές. καὶ ἡ οὐκ ἀνάματα αὐτὰ καὶ τὰ ῥήματα, ἔστιν τῷ ἀνδρὶ σω-
 θέσεως καὶ διακρίσεως νοήματι, οἷον τὸ αὐτὸς ἢ τὸ λυόμεν, ὅταν
 μὴ προσέβη. ὅτι γὰρ ψεύδους, ὅτι ἀληθείας πῶς σημαίον διὰ δε-
 τῶδε, καὶ γὰρ ὁ πρᾶγμα λαφὸς σημαίνει μὲν, ὅπως δὲ ἀληθείας ἢ
 ψεύδους, αὐτὸ μὴ, ὅ ἐστιν, ἢ ὅ μὴ εἶναι πρὸς τὸν, ἢ ἀπλῶς, ἢ καὶ χρόνον.

Περὶ ὀνόματος.
Ὄνομα μὲν οὖν ἔστι φωνῇ σημαίνον κατὰ συνθήκην αὐτοὺς
χρόνους, ὥς μὲν μῦθος δὲ σημαίνον, κεχωρισμένον. γν' γὰρ ἔρ'
κάλλιππος τὸ ἵππος ὅθεν αὐτὸ κατὰ ἑαυτὸ σημαίνει, ὥς πορ γν'
τῷ λόγῳ τῷ καλὸς ἵππος. ἐμὲν ὅτι ὥς πορ γν' τοῖς ἀπλοῖς ὀνό-
μασιν, ὅπως ἔστι καὶ ἐν ταῖς περὶ πλεγμασίαις, ἐν ταῖς οἰσὶν μὲν γὰρ, ὅ-
τι διαμῶς τὸ μῦθος δὲ σημαίνον, γν' δὲ ταῖς βύλεται μὲν, ἀλλ'
ὅθεν ὁ κεχωρισμένον. οἷον γν' ἔρ' ἐπ' ἀποφάσεως, τὸ κελεῖν, ὅθεν
ὁ σημαίνει κατὰ ἑαυτὸ. τὸ δὲ κατὰ συνθήκην, ὅτι φύσει τ' ὀνο-
μάτων ὅθεν ὅστις, ἀλλ' ὅταν γινώσκται σύμβολον. ἐπεὶ δηλοῦσι
γὰρ καὶ οἱ ἀγράμματοι λόγοι, οἷον θηρίων, ὡς ὅθεν ὅστις ὀνο-
μα. ὅτι δὲ ἀνθρώπου, ὅτι ὀνομα, ἐμὲν ὅτι καὶ τὰ γε ὀνομα ὅ-
τι δὲ καλεῖται αὐτὸ. ὅτι γὰρ λόγος, ὅτι ἀποφάσις ὅστις, ἀλλ' ἔσω
ὀνομα ἀποφάσις. ὅτι ὁμοίως ἐφ' ὅσῳ παρὰ τὴν ὄντος καὶ μὴ
ὄντος. τὸ δὲ φίλων ὅτι φίλων, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ὅτι ὀνόματα
ἀλλὰ πῶς ὀνόματος. λόγος δὲ ὅστις αὐτῶν, τὰ μὲν ἄλλα, κατὰ
τὰ αὐτὰ, ὅτι δὲ μετὰ τὸ ἔστιν ἢ ἢ ἔστι, ὅτι ἀληθὺς ἢ ἢ ἔστι
ταῦτα. τὸ δὲ ὀνομα καί, οἷον φίλων ὅστις ἢ ὅτι ἔστι, οὐδὲν γὰρ πῶς
ὅτι ἀληθὺς, ὅτι ἔστι.

Περὶ ῥήματος.
 Ῥῆμα δὲ ὅτι, τὸ προσσημαίνει χρόνον, ὃ μὲν ἐξ ἑνὸς σημαίνει
 χροῖς. καὶ ἐστὶν αἰ τῇ κατ' ἐξέχου λεγομένων σημείων. λέγω δὲ
 ὅτι προσσημαίνει χρόνον, οἷον ὑγιαῖα ἡ, ὀνομαζέτω δὲ ὑγιαίνῃ, ῥῆ-
 μα. προσσημαίνει γὰρ τὸ νῦν παρῆεν. καὶ αἰ τῇ κατ' ἐξέχου
 λεγομένων σημείων ὅστις, οἷον τῇ κατ' ἀποκλεισθῆναι ἢ γὰρ ἀποκλει-
 μένων ὄντων. καὶ ὃ ὑγιαίνῃ, καὶ ὃ ἐκείνη, ὃ ῥῆμα λέγω. πρὸς-
 σημαίνει μὲν γὰρ χρόνον, καὶ αἰ κατὰ τινος παρῆεν, τῇ δὲ δια-

28
 φραζέσθαι ὄνομα οὐ καί τοι, ἀλλ' ἔγωγε ἀφ' ἑστέον ῥήμα, ὅτι ὁμοίως ἐφ' ὃ
 τουτ' ἐπαίρει καὶ ὁ ἄλλος, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ὕψις, καὶ ὁ ὑψίστος, οὐ ῥήμα ἀλλὰ πᾶσις ῥήματι. διαφέρει δὲ τοῦ
 ῥήματος, ὅτι τὸ μὲν τὸν παρόντα προσσημαίνει χρόνον, τὰ δὲ
 τὸν ποιεῖ. αὐτὰ μὲν ἐν καὶ αὐτὰ λεγόμενα τὰ ῥήματα, ὀνό-
 ματὰ τ' ὅσι καὶ σημαίνει τί, ἵσθαι γὰρ ὃ λέγων τὴν διανοίαν, ὅ
 ἀκούσας ἡρέμωσεν, ἀλλ' εἴς μιν ἡ μὴ, ὅπως σημαίνει. ὃ δὲ γ' τὸ εἶν
 ἢ μὴ εἶν σημαίνει ὅσι τὰ πράγματα. οὐ δὲ εἶν τὸ ὄν εἶπες αὐτὸ
 φιλορ. αὐτὸ γὰρ, οὐδὲν ὅσι, προσσημαίνει δὲ τιμῆς ἵνα,
 ὡς αὐτὸ τὴν συγκείμενον, οὐκ εἴς μιν νοῆσαι.

[illegible]

αὐτῶν προκαρζυλβον. τουτων δ' ἡ μὲν ἀπλὴ ἐστὶν ἀπόφασις,
οἷον τί κατὰ λανος, ἢ τί ἀπὸ τινος· ἡ δὲ, ἐκ τῶτων συζυγῶν,
οἷον λόγος τις ἦλκε σὺν ἑτέρῳ. ἐστὶ δὲ ἀπλὴ ἀπόφασις φωνῇ ση-
μειωτικὴ πρὸς τὸ ἀπαρῆναι τι ἢ μὴ ὑπάρχειν, ὡς οἱ ἄλλοι διδάσκουσι.

Περὶ καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως.

Κατέφασις δὲ ὅστις, ἀπόφασις ἵενος ἡ κατὰ τινος, ἀπόφασις
δὲ ὅστις, ἀπόφασις ἵενος ἀπὸ τινός, ἐπεὶ δὲ ὅτι τὸ ὑπάρχον
ἀποφαίνεται ὡς μὴ ὑπάρχον, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον,
καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον, ὡς μὴ ὑπάρχον,
καὶ ποῦ τοῦ ἐκ τούτου ἢ τῆς νυνὶ χρόνος ὡς αὐτως, ἀπὸ αὐτοῦ ὅτι
το, ὅτι κατέφησε ὡς ἀπὸ φησαι, καὶ ὁ ἀπὸ φησε, κατέφησαι. ὥστε
διηγεῖται πᾶσι κατὰ φάσεις ὅστις ἀποφασίς ἀντιλέμεται, καὶ
πᾶσι ἀποφασίς, κατέφασις, καὶ ἕως τῆς ἀντίφασις, κατέ-
φασις, καὶ ἀπόφασις αἱ ἀντιλέμεται. λέγω δὲ ἀντιλέγει τὴν
τῆς αὐτῆς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ, μὴ ὁμοῦ μὲν δὲ, καὶ ὅσα ἄλλα τῶν
πιστῶν προσδίδεται ὁμοῦ, πᾶσι τῶν σοφιστικῶν ἐνὸς γένους.

Трѣма Лѣторомъ.

Περὶ τῆν κατεργασμένων κατεργασμένων προτάσεων.
Ἐπεὶ δὲ ἐστὶ τὰ μὲν καθόλου τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ καθ' ἕκαστον λέγων δὲ καθόλου μὲν, ὃ ὑπὸ πλείονων περιέφυκε κατεργασθεῖς, καθέκαστον δὲ, ὃ μὴ οἶον ἀνθρώπου· μὲν τῶν καθόλου, Καλλιᾶς δὲ τῶν καθέκαστου ἀνθρώπου ἢ ἀρφαίνεσθαι ὡς ὑπάρχει τῇ μὴ, ὅτε μὲν τῶν καθόλου ἐστὶν, ὅτε δὲ τῶν καθέκαστου, καὶ μὲν οὕτω καθόλου ἀρφαίνεται ἕως ὥστε τὸ καθόλου ὅτι ὑπάρχει ἢ μὴ, ἐπὶ τῇ γνῶν-
ταίαι αἱ ἀρφαίνονται, λέγων δὲ ὑπὸ τῶν καθόλου ἀρφαίνεται καθόλου, οἶον ὡς ἀνθρώπου· Ἀλκυονς, ὅστις ἀνθρώπου Ἀλκυονς, ὅτε μὲν δὲ ὑπὸ τῶν καθόλου μὲν, μὴ καθόλου δὲ, ὅτι ἐστὶν γνῶνταίαι, τὰ μὲν ὅτι δηλοσμένα, ἐστὶν εἰναί ποτε γνῶνταίαι, λέγων ἢ τῇ μὴ καθόλου ἀρφαίνεσθαι ὑπὸ τῶν καθόλου, οἶον ἐστὶν Ἀλκυονς ἀνθρώπου, ὅτι ἐστὶν Ἀλκυονς ἀνθρώπου, καθόλου γὰρ ὅτι οὗτος τῶν ἀνθρώπων, ὅπως καθόλου ἀρφαίνεται τῇ ἀρφαίσει, τὸ γὰρ ὡς ὃ τὸ καθόλου σημαίνει, ἀλλ' ὅτι καθόλου, ὑπὸ δὲ τοῦ κατεργασμένου καθόλου, τῶν καθόλου κατεργασμένων, ὅτι ἐστὶν ἀληθές, ὅδε μὲν γὰρ κατὰ φασίς ἀληθὲς εἶναι, γνῶνταίαι

τὸ καθόλου ὁρμημὸν καθόλου, τὸ καθόλου κατηγορεῖται. οἷον ὅτι
 πᾶς ἄνθρωπος, πᾶν ζῶον, αὐτίκειται **ἢ** ἐν κατάφασιν ἀπο-
 φάσει λέγειν, ἀντιφατικῶς, τὴν τὸ καθόλου σημαίνουσιν τῷ αὐ-
 τῷ ὅτι τὸ καθόλου, οἷον πᾶς ἄνθρωπος λόγικος, ὃ πᾶς ἄνθρωπος
 λόγικος. οὐδείς ἄνθρωπος **Θ** λόγικος, ἐσι τις ἄνθρωπος λόγικος.
 φανταίως δὲ, τὴν τὸ καθόλου κατάφασιν, καὶ τὴν τοῦ καθόλου
 ἀπόφασιν. οἷον πᾶς ἄνθρωπος **Θ** δίκαιος, οὐδείς ἄνθρωπος δι-
 κάιος. διὰ ταύτας μὲν, σχοιόν τι ἅμα ἀληθὲς εἶναι, τὰς δὲ ἀντι-
 φωνίας ταύτας, γινώσκειται ποτε **ὑπὲρ** τὴν αὐτὴν συλλαβὴν.
 οἷον ὃ πᾶς ἄνθρωπος λόγικος, **Θ** ἐσι τις ἄνθρωπος λόγικος. ὅσα
 μὲν ἐν ἀντιφάσει **Θ** καθόλου ἐσι καθόλου, ἀναγὰρ τὴν ἐτέραν
 ἀληθὴν εἶναι ἢ ψευδῆ. καὶ ὅσα **ὑπὲρ** τὴν καθόλου ἐσι, οἷον, ἐσι Σωκρά-
 τες λόγικος, οὐκ ἐσι Σωκράτης λόγικος. ὅσα δὲ **ὑπὲρ** τὴν καθόλου
 μὲν, καὶ καθόλου δὲ, ὅκα αἰ ἢ μὲν ἀληθὲς, ἢ δὲ ψευδὲς. ἅμα γὰρ
 ἀληθὲς ὅτιμ ἐπὶ μὲν, ὅτι ὅτιμ ἄνθρωπος λόγικος, καὶ ὅτι οὐκ ἐσιμ
 ἄνθρωπος λόγικος, καὶ ἐσιμ ἄνθρωπος καλός, **Θ** ὅκ ἐσιμ ἄνθρω-
 πος καλός, εἰ γὰρ αἰσχερός, καὶ οὐ καλός, καὶ εἰ γίνεται τι, καὶ οὐκ
 ἐσι. διοξεῖ δὲ αὐτὸν διαφανὲς ἀπογορ εἶναι, εἴα τὸ φαίνεσθαι σημαί-
 νειν τὸ, οὐκ ἐσιμ ἄνθρωπος λόγικος, ἅμα καὶ **ὑπὲρ** τὸς οὐδείς ἄνθρωπος
 λόγικος. τὸ δὲ ὅτι ταυτέρ σημαίνει, ὅδ' ἅμα δὲ ἀνάγκη. φανερ-
 ον δὲ ὅτι **Θ** μία ἀπόφασις, μίας καταφάσεως ἐστίν. τὸ γὰρ αὐ-
 τὸ διὰ ἀποφασίαν τὴν ἀπέφασιν, ὅπου κατὰ φασιν ἢ κατὰ φα-
 σιν, καὶ ἀφ' τοῦ αὐτοῦ, ἢ τὴν καθεκαστε τινος, ἢ ἀπο τὴν καθόλου
 τινος, ὡς καθόλου, ἢ ὡς μὴ καθόλου. λέγειν δὲ οἷον, ἐσι Σωκράτης
 λόγικος, ὅκ ἐσι Σωκράτης λόγικος. ἐάν δὲ ἀλλότῃ ἀφ' τὴν αὐτὴν
 ἀπ' ἄλλου τοῦ αὐτοῦ σχοι ἀντικείμενη, ἀλλ' ἐστὶ ἐκείνης ἐτόρα. τῇ δὲ
 πᾶς ἄνθρωπος λόγικος, ἢ πᾶς ἄνθρωπος λόγικος. τῇ γ' τις ἄν-
 θρωπος λόγικος, ἢ οὐδείς ἄνθρωπος **Θ** λόγικος. τῇ δὲ, ἐσιμ ἄνθρω-
 πος λόγικος, ἢ οὐκ ἐσιμ ἄνθρωπος λόγικος. ὅτι μὲν οὖν μία κα-
 τὰ φασιν, μίᾳ ἀποφάσει ἀντίκειται ἀντιφατικῶς, **Θ** τίνες ἐσιμ
 αὐτοὶ, εἰρηναίκα. καὶ ὅτι αἱ φανταίαι ἀλλαι, καὶ τίνες ἐσιμ αὐτὲς εἰ-
 ρηναί. καὶ ὅτι ὃ πᾶσα ἀληθὲς, ἢ ψευδὲς ἀντίφασιν. καὶ διατι-
 καὶ ποτε ἀληθὲς ἢ ψευδὲς ἢ μία διὰ διὰ κατὰ φασιν καὶ ἀπο-

φασις, ἢ γὰρ καθ' ἑνὸς σημαίνουσα, ἢ καθόλου ὄντος ὡς καθόλου, ἢ
μὴ, ὁμοίως. οἷον πᾶς ἄνθρωπος λυκός, ὅστις, ὡς πᾶς ἄνθρωπος
λυκός, ὅστις, εἰμι ἄνθρωπος λυκός, ὅτι εἰμι ἄνθρωπος λυκός.
ὅστις ἄνθρωπος λυκός, τις ἄνθρωπος λυκός. εἰ το λυκόν γὰρ
σημαίνει, εἰ δὲ διούρι γὰρ ὄνομα κείτ' ὅτι μὴ ὅστις γὰρ, ὅτι μία κατὰ
φασις, ὅδε ἀπόφασις. οἷον εἰ τις θεὸς το ὄνομα ἱμάτιον ἵππου καὶ
ἄνθρωπον, ὅτι ὅστις ἱμάτιον λυκόν, αὐτῇ ὅτι μία κατὰ φασις, ὅδε
ἀπόφασις μία. ὅδε γὰρ διαφέρει ὅτι εἰπεῖν ὅτι εἰμι ἄνθρω-
πος καὶ ἵππος λυκός. ὅτι ὅδε ὅστις διαφέρει το εἰπεῖν ὅτι εἰμι ἄν-
θρωπος λυκός, καὶ εἰμι ἵππος λυκός. εἰ οὖν αὐτοὶ πολλὰ ση-
μαίνουσι καὶ εἰσι πολλὰ, δηλοῦν ὅτι καὶ ἡ πρῶτη, ἡ τοὶ πολλὰ ἢ
ὅδε σημαίνει, ὅτι γὰρ ὅτι εἰς αὐτὸς ἵππος, ὡς ὅτι ὅτι ταύτους
ἀνάγκη τὴν μὴ ἀληθῆ, τὴν δὲ ψευδῆ ἀντίφασιν εἶναι. Ἐπὶ μὲν
οὖν τῶν ὄντων καὶ γυνομνίων, ἀνάγκη τὴν κατὰ φασιν ἢ τὴν
ἀπόφασιν ἀληθῆ ἢ ψευδῆ εἶναι, καὶ οὐ μὴ τῶν καθόλου ὡς κα-
θόλου αἰ, τὴν μὴ ἀληθῆ, τὴν δὲ ψευδῆ εἶναι, ὅτι τῶν καθέκαστα
ὡς πρὸς εἴρηται. ὡς δὲ τῶν καθόλου μὴ καθόλου λεχθέντων, οὐκ
ἀνάγκη, εἴρηται δὲ τῶν πρὸς τούτων. ὡς δὲ τῶν καθέκαστα καὶ μελ-
λόντων, ὅχι ὁμοίως. εἰ γὰρ πᾶσα κατὰ φασιν ἢ ἀπόφασιν ἢ ἀλη-
θῆς ἢ ψευδῆς, καὶ ἅπαν ἀνάγκη ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, εἰ γὰρ
ὁ μὲν, φήσει εἶσεσθαι τι, ὁ δὲ, μὴ φήσει το αὐτὸ ὅτι, δηλοῦν ὅτι
ἀνάγκη ἀληθῆς ἢ ψευδῆς τῶν ἐπὶ τούτων αὐτῶν, εἰ πᾶσα κατὰ φασιν ἢ ἀπό-
φασιν ἀληθῆς ἢ ψευδῆς. ἀμφω γὰρ οὐκ ὑπάρχει ἀμὰ ὡς τῶν
πρὸς τούτων. εἰ γὰρ ἀληθῆς εἰπεῖν ὅτι λυκόν, ἢ ὅτι ὅτι λυκόν, ἀνάγκη
εἶναι λυκόν, ἢ ὅτι λυκόν, καὶ εἰ λυκόν, ἢ μὴ λυκόν, ἀληθῆς ὡς
φάναι ἢ ἀποφάναι. καὶ εἰ μὴ ὑπάρχει, ψευδῆς, ὅτι εἰ ψευδῆς
ὅχι ὑπάρχει, ὡς ὅτι ἀνάγκη αἰ τὴν κατὰ φασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν,
ἀληθῆς εἶναι ἢ ψευδῆς. οὐδὲ γὰρ οὐτε ὅτι ὅτι γίνεται, ὅτι ὅτι
τύχης, οὐδὲ ὅποτερ ἐτυχῇ, ὅδε εἶσαι ἢ ὅχι εἶσαι, ἀλλὰ ἀνάγκη
ἅπαντα καὶ οὐκ ὅποτερ ἐτυχῇ. ἢ γὰρ ὅφας ἀληθῆς, ἢ ὅχι
ποφας. ὁμοίως γὰρ αὐτὸς ἐγένετο ἢ ὅχι ἐγένετο. ὅ γὰρ ὅποτερ ἐτυχῇ,
αὐτὸς μᾶλλον οὕτως, ἢ μὴ οὕτως εἴη ἢ ἐξεί, ἐπὶ δὲ εἰ εἰ λυκόν
καὶ, ἀληθῆς ὡς εἰπεῖν πρὸς τούτων ὅτι εἶσαι λυκόν, ὡς ὅτι αἰ ἀλη-
θῆς

θῆς ὡς εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἐστὶν γυνομνίων ὅτι εἰσι ἢ εἶσαι. εἰ δὲ αἰ ἀ-
ληθῆς ὡς εἰπεῖν, ὅτι εἰσι ἢ εἶσαι, ὅχι οἷον τῶν μὴ εἶναι ὅδε μὴ
σεῖσαι. ὁ δὲ μὴ οἷον τῶν μὴ γινέσθαι, ἀδυνάτομ' ἢ γινέσθαι. ὁ δὲ
ἀδυνάτομ' ἢ γινέσθαι, ἀνάγκη γινέσθαι. ἅπαντα οὖν τὰ ἐσό-
μνα ἀνάγκη γινέσθαι. ὅδε γὰρ ὅποτερ ἐτυχῇ, ὅδε ἀπὸ
τύχης εἶσαι. εἰ γὰρ ἀπὸ τύχης, οὐκ ἀνάγκη. ἀλλὰ μὲν ὅδε ὡς
οὐδέ τούτων γὰρ ἀληθῆς γινέσθαι λέγεται, οἷον ὅτι αὐτὲς εἶσαι, ὅτε
οὐκ εἶσαι. πρῶτον μὲν γὰρ, οὐσης τῆς καταφάσεως ψευδῆς, ἢ
ἀπόφασιν οὐκ ἀληθῆς, καὶ ταύτης ψευδῆς ὅσης, συμβαίνει
τὴν κατὰ φασιν μὴ ἀληθῆ εἶναι, ὅτι πρὸς τούτων, εἰ ἀληθῆς ὡς εἰ-
πεῖν ὅτι λυκόν αἰ καὶ μετὰ, δὲ ἀμφω ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ὑπάρχει
εἰς αὐτοῖς, ὑπάρχει εἰς αὐτοῖς. εἰ δὲ μὴτε εἶσαι μὴτε μὴ εἶσαι εἰς
αὐτοῖς, οὐκ αὐτὸς ὅποτερ ἐτυχῇ, οἷον ναυμαχίαν. διεοῖ γὰρ αὐ-
τὸς γινέσθαι ναυμαχίαν, μὴτε μὴ γινέσθαι. τὰ μὲν δὲ συμ-
βαινοντα ἀποπα, ταῦτα, ὅτι ταῦτα ἐπὶ τούτων, εἰ πρὸς τούτων κα-
ταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, ἢ ὡς τῶν καθόλου λεγομένων ὡς
καθόλου, ἢ ὡς τῶν καθέκαστα ἀνάγκη, τῶν ἀντικειμένων εἶναι, τὴν
μὴ ἀληθῆ, τὴν δὲ, ψευδῆ. μὴδὲ γὰρ ὅποτερ ἐτυχῇ εἶναι, γὰρ τοῖς
γυνομνίοις, ἀλλὰ πάντα εἶναι καὶ γινέσθαι ἀνάγκη, ὡς ὅτι
ὅτε βουλόμεθα διεοῖ αὐτὸς, οὐτε πραγματεύμεθα, ὡς εἰ μὴ
τοῦ τοῖς ποιήσωμεν, εἶσαι τοῦ, εἰ μὴ τοῦ, οὐκ εἶσαι τοῦ. ὅ-
δε γὰρ κωλύει καὶ εἰς μνείαν τοῦ, τοῦ μὴ φάναι ὅτε εἶσαι,
τοῦ δὲ μὴ φάναι, ὡς ὅτι ἀνάγκη εἶσεσθαι, ὅποτερ οὖν αὐτῶν
ἀληθῆς εἰπεῖν τότε. Ἀλλὰ μὲν οὐ τὸ τοῦ διαφέρει, εἰ μὴ εἰ-
πομ' ἢ ἀντίφασιν, ἢ μὴ εἰπομ'. δηλοῦν γὰρ ὅτι ὅπως εἴη τὰ πράγ-
ματα, καὶ μὴ ὁ μὴ καταφάναι, ὁ δὲ ἀποφάναι. ὅδε γὰρ ὅτι
καταφάναι ἢ ἀποφάναι, εἶσαι, ἢ ὅχι εἶσαι, ὅτι εἰς μνείαν
τοῦ μᾶλλον, ἢ γὰρ ὅπως οὐκ, χρόνον. ὡς ὅτι εἰ ἀπαντι τῶν
ὅπως εἴη, ὡς τῶν ἐπὶ τούτων ἀληθῆς, ἀνάγκη οὖν αὐτῶν γινέ-
σθαι. ὅτι γὰρ ἀληθῆς ὡς εἰπεῖν ὅτι εἶσαι, ὅχι οἷον τῶν μὴ γινέ-
σθαι, ὅτι γινέσθαι, ἀληθῆς ὡς εἰπεῖν αἰ, ὅτι εἶσαι. εἰ δὲ ταῦτα, ἀ-
δυνάτομ'. ὁρῶμεν γὰρ ὅτι εἰσι ἀρχὴ τῶν ἐσομένων, καὶ ἀπὸ τῶν βελού-
δης

δὲ καὶ ἀπὸ τῶν πρῶταις, καὶ ὅτι ὅλως, ὅτι γὰρ τοῖς μὴ αἰετῶν
 γῶσι, τὸ δῶνα τὸν εἶναι, καὶ μὴ εἶναι ὁμοίως, γὰρ οἷς ἀμφὶ γινώσκουσι
 καὶ τὸ εἶναι, καὶ τὸ μὴ εἶναι. ὥστε τὸ γινώσκουσι, καὶ τὸ μὴ γινώσκουσι.
 καὶ πολλὰ ἡμῖν διηλάττω δὲ τὸς ἐχόντας. οἷον ὅτι περὶ τοῖς ἰμά-
 τιοις, δῶνα τὸν εἶναι διατηρηθῆναι καὶ οὐ διατηρηθῆναι, ἀλλ' ἐμ-
 προδῶν κατατρίβησεν. ὁμοίως δὲ τὸ μὴ διατηρηθῆναι. δῶνα
 τὸν. ὅτι γὰρ αὐτὸς ἔχει τὸ, ἐμπροδῶν κατατρίβησεν αὐτὸ, εἰ γὰρ
 μὴ δῶνα τὸν, καὶ μὴ διατηρηθῆναι. ὥστε τὸ αὐτὸ ἄλλω γινώ-
 σεω, ὅσα ἡ δῶνα μὴ λέγονται τῶν τοιαύτων. φανερὸν ἄρα
 ὅτι οὐκ ἄπαντα εἰς ἀνάγκης, οὐτ' ἐστὶν εἰς γίνεσθαι, ἀλλὰ τὰ μὲν,
 ὅπου εἶναι, καὶ ὅπου μὴ εἶναι κατὰ φασιν ἢ κατὰ φασιν ὡς
 ἀληθὲς ἢ ψευδὲς, τὰ δὲ, μᾶλλον ἢ, καὶ ὡς ἡδὴ τὸ πολὺ θάττον,
 ἐμὲν ἀλλ' ἐνδέχεται γινώσκουσι καὶ θάττον, θάττον δὲ, μὴ, τὸ
 μὲν οὐκ εἶναι τὸ οὐ ὅταν, καὶ τὸ μὴ ὅταν μὴ εἶναι ὅταν μὴ, ἀνάγκη.
 οὐ μὲν τοι οὐτε τὸ ὅρ' ἄπαν ἀνάγκη εἶναι, οὐτε τὸ μὴ ὅρ', ἀνάγκη
 μὴ εἶναι. οὐ γὰρ ταυτὸν εἶναι τὸ ὅρ' ἄπαν εἶναι εἰς ἀνάγκης ὅτι εἶναι,
 καὶ ἀπλῶς εἶναι εἰς ἀνάγκης, ὁμοίως δὲ καὶ ἡδὴ τὸ μὴ ὄντος. καὶ
 ἡδὴ τὸ ἀντιφάσεως δὲ ὁ αὐτὸς λόγος, εἶναι μὲν ἢ μὴ εἶναι ἄπαν,
 ἀνάγκη, καὶ ἐσεῖναι γὰρ μὴ, οὐ μὲν τοι γὰρ διελόντα εἰπεῖν θά-
 ττον ἀναγκάσιον. λέγω δὲ οἷον ἀνάγκη μὲν ἐσεῖναι ναυμαχίαν
 αὐτοῖς, ἢ μὴ ἐσεῖναι, οὐ μὲν τοι γινώσκουσι γὰρ αὐτοῖς ναυμαχίαν
 ἀνάγκη, ὅδε μὴ γινώσκουσι. γινώσκουσι μὲν τὸ μὴ γινώσκουσι ἀναγκάσιον.
 ὥστε εἰπεῖ, ὁμοίως οἱ λόγοι ἀληθεῖς ὡς περὶ τὰ πράγματα, διη-
 λον ὅτι ὅσα οὕτως εἶναι, ὥστε ὅπου εἶναι, καὶ τὰναντία αὐ-
 τῶν, ἀνάγκη ὁμοίως εἶναι καὶ τῶν ἀντίφασιν. ὅπου συμβαίνει
 ἡδὴ τοῖς μὴ αἰετῶν, ἢ μὴ αἰετῶν. τὸ τὸν γὰρ ἀνάγκη μὲν θά-
 ττον μᾶλλον τὸ ἀντιφάσεως ἀληθὲς εἶναι ἢ ψευδὲς, οὐ μὲν τοι
 τὸ δὲ ἢ τὸ δὲ, ἀλλ' ὅπου εἶναι, ὅπου μᾶλλον μὲν ἀληθὲς τῶν ἐτέ-
 ρων, ὅπου μὲν τὸ ἢ ἀληθὲς ἢ ψευδὲς. ὥστε διηλόντα ὅτι οὐκ ἀνάγκη,
 πᾶσις καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν ἀντικειμένων, τῶν
 μὲν ἀληθῶν, τῶν δὲ ψευδῶν εἶναι. οὐ γὰρ ὡς περὶ ἡδὴ τῶν ὄντων, ὅ-
 πως εἶναι καὶ ἡδὴ τῶν μὴ ὄντων μὲν, δῶνα τὸν δὲ εἶναι, ἢ μὴ εἶναι. ἀλλ'
 ὡς περὶ εἰρητῶν. ἐπεὶ δὲ εἶναι καὶ τὰ πᾶσις ἢ καὶ τὰ φασιν σημαίνου-
 σι, ὡς

σα, ὡς δὲ εἶναι ὄνομα, ἢ τὸ ἀνώνυμον, γὰρ δὲ εἶναι καὶ κατὰ
 γῶσι τὸ γὰρ τῆ καταφάσεως, τὸ δὲ ὄνομα εἰρητῶν καὶ τὸ ἀνώνυμον
 πρότερον, τὸ γὰρ οὐκ ἀνθρώπος, ὄνομα μὲν ὅτι λέγω, ἀλλ' ἀόριστον
 ὄνομα, γὰρ γὰρ πᾶσις σημαίνει τὸ ἀόριστον ὄνομα, ὡς περὶ καὶ τὸ γὰρ
 ὑγιαίνει οὐ γῶσι, ἀλλ' ἀόριστον γῶσι. εἰ αἰετῶν πᾶσις κατὰ φά-
 σις τὸ ἀπόφασιν, ἢ δὲ ὀνόματος τὸ γῶσι, ἢ δὲ ἀόριστον ὀνόμα-
 τος καὶ γῶσι, ἀνδρὶ δὲ γῶσι, ὅδε μία κατὰ φασιν ὅδε ἀπό-
 φασιν. τὸ γὰρ ἐστὶν, ἢ ὡς, ἢ εἰσιν, ἢ γίνεσθαι, ἢ ὅσα ἄλλα τοιαύτα γῶ-
 ματα, ἐκ τῶν κειμένων ὅδε. προσσημαίνει γὰρ χρόνον. ὥστε πρώτῃ
 εἰσιν κατὰ φασιν καὶ ἀπόφασιν, τὸ, ἐστὶν ἀνθρώπος, ὅτι ἐστὶν ἀν-
 θρώπος, εἰτα ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπος, οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπος. πάλιν
 εἰσιν πᾶσις ἀνθρώπος, οὐκ ἐστὶ πᾶσις ἀνθρώπος, ἐστὶ πᾶσις οὐκ ἀνθρώ-
 πος, οὐκ ἐστὶ πᾶσις οὐκ ἀνθρώπος. καὶ ἡδὴ τῶν ἐκτὸς δὲ χρόνων,
 ὅ αὐτῶν λόγος ὅδε.

Τμήμα τρίτον.

Ὅταν δὲ τὸ εἰσιν τρίτον προσσημαίνει γῶσι, ἢ δὲ διχῶς λέγονται
 καὶ ἀντιφάσις. λέγω δὲ, οἷον ἐστὶ δίκαιος ἀνθρώπος, τὸ εἰσιν τρίτον
 φημι συγχεῖν ὄνομα ἢ γῶσι, γὰρ τῆ καταφάσεως. ὥστε εἰτα
 τῆ φάσεως εἰσιν ταῦτα, ὡς τὰ μὲν διχῶς, πᾶσις τῶν κατὰ φασιν καὶ
 ἀπόφασιν εἰσιν ἡδὴ τὸ συγχεῖν ὡς αἰετῶν, τὰ δὲ διχῶς, ὅτι λέγω
 ὅτι τὸ εἰσιν, ἢ τὸ δὲ δίκαιον προσσημαίνεται, ἢ τὸ δὲ δίκαιον. ὥστε
 καὶ ἢ ἀπόφασιν. τῆ φάσεως οὐκ ἐστὶν. νοῦς μὲν δὲ τὸ λεγόμενον, ἐκ
 τῶν ὑπογεγραμμένων. ἐστὶ δίκαιος ἀνθρώπος, τὸ τὸ ἀπόφασιν,
 ὅτι ἐστὶ δίκαιος ἀνθρώπος. ἐστὶ δὲ δίκαιος ἀνθρώπος, τὸ τὸ ἀπό-
 φασιν οὐκ ἐστὶν οὐ δίκαιος ἀνθρώπος. τὸ γὰρ ἐστὶν γῶσι καὶ
 τὸ ὅτι ἐστὶ, τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ οὐ δίκαιον προσσημαίνεται. ταῦτα
 ἢ ὅτι ὡς περὶ γῶσι ἀναλυτικῶς εἰρητῶν, ἅτα τέταται, ὁμοίως
 δὲ εἰσιν, καὶ καθόλου τὸ ὄνοματος ἢ ἢ κατὰ φασιν, οἷον πᾶσις
 ὅδε ἀνθρώπος δίκαιος, ἀπόφασιν τὸ τὸν, ὅτι πᾶσις ὅδε ἀνθρώ-
 πος δίκαιος. πᾶσις ὅδε ἀνθρώπος ὅτι δίκαιος, οὐ πᾶσις ὅδε ἀνθρώ-
 πος οὐ δίκαιος. πάλιν οὐκ ὁμοίως τὰς κατὰ διάμετρον γῶσι εἰ-
 του σωματικῶν, γῶσι εἰσιν καὶ ποτέ.

Περὶ τῆς ἀρετῆς ὑποκειμένην προτάσεων.

Αὐται μὲν οὖν δύο ἀντικεινὲς ἀλλήλαις, ἀλλὰ δὲ δύο πῶς
τὸ δὲ ἀνθρώπος ὡς ὑποκειμένην ἡ προστεθῇ. οἷον ἐστὶ δίκαιος
οὐκ ἀνθρώπος, οὐκ ἐστὶ δίκαιος δὲ ἀνθρώπος. ἐστὶν οὖν δίκαιος δὲ
ἀνθρώπος, οὐκ ἐστὶν οὖν δίκαιος οὐκ ἀνθρώπος. πλείους δὲ τῶτων
οὐκ εἰσὶν ἀντιθέσεις. αὐτοὶ δὲ χῶρις ἐκείνων, αὐτοὶ καὶ αὐτὰς
ἔσονται, ὡς ὀνόματι ἔσθ' οὐκ ἀνθρώπος προσχωμεναι. ἐφ' ὅ-
σων δὲ τὸ ἐστὶ μὴ ἐννόμη, οἷον αὐτὸ τῷ ὑγιαίνειν καὶ βασιλεῖν,
ἡδὴ τῶτων τὸ αὐτὸ ποιεῖ οὕτως πειθόμενον, ὡς αὖτὸ τὸ ἐστὶ προ-
σῆπτε. οἷον, ὑγιαίνει πᾶς ἀνθρώπος, οὐκ ὑγιαίνει πᾶς ἀνθρώ-
πος. ὑγιαίνει πᾶς δὲ ἀνθρώπος, δὲ ὑγιαίνει πᾶς οὐκ ἀνθρώπος.
ὁ γὰρ ὅτι τὸ οὐ πᾶς ἀνθρώπος λικτέον, ἀλλὰ τὸ οὐ πᾶς ἀπό-
φασιν ἔσθ' ἀνθρώπων προδετέον. τὸ γὰρ πᾶς, οὐ τὸ καθόλου ση-
μαίνει, ἀλλ' ὅτι καθόλου. διηλον δὲ, ἐκ τούτου, ὑγιαίνει ἀνθρώπος,
οὐκ ὑγιαίνει ἀνθρώπος. ὑγιαίνει οὐκ ἀνθρώπος, οὐκ ὑγιαίνει δὲ
ἀνθρώπος. ταῦτα γὰρ ἐκείνων διαφέρει τῷ μὴ καθόλου εἶναι. ὥστε
τὸ πᾶς ἢ τὸ μηδὲς, οὐδὲν ἄλλο προσσημαίνει, ἢ ὅτι καθόλου τῷ
ὀνόματος ἢ κατὰφασιν ἢ ἀπόφασιν. τὰ οὖν ἄλλα τὰ αὐτὰ δὲ
προσθεσθῆναι, ἐπεὶ δὲ σημαντὶ ἀπόφασιν ὅτι τῇ, ἀπὸ τῶν ὅτι ζωὴ
δίκαιον, ἢ σημαίνοντα ὅτι οὐδὲν ὅτι ζωὴ δίκαιον, αὐτοὶ μὲν,
φανερὸν ὅτι οὐδὲ ποτε ἔσονται ὅτι ἀληθεῖς ἅμα, ὅτι αὐτὸ
τὸ, αἱ δὲ ἀντικείμεναι ταύταις, ἔσονται ποτε. οἷον, ὅτι πᾶν ὅτι
ζωὴ δίκαιον, καὶ ἐστὶ ζωὴ δίκαιον. ἀποδοῦναι δὲ αὐτοὶ,
τῇ μὲν, πᾶς ἐστὶν ἀνθρώπος δὲ δίκαιος, ἢ, ὅτι δὲ δὲ ἀνθρώπος
δίκαιος. τῇ δὲ, ἐστὶ πᾶς ἀνθρώπος δίκαιος, ἢ ἀντικείμεναι, ὅτι ἐστὶ
οὐ πᾶς ἀνθρώπος οὐ δίκαιος. ἀνάγκη γὰρ εἶναι πᾶς. φανερόν δὲ
καὶ ὅτι ἡδὴ καθέκαστα, εἰ ἀληθεῖς ὁρωτηθέντα ἀποφῆσαι, ὅτι
καὶ καταφῆσαι ἀληθεῖς. οἷον ἀρεὰ γὰρ σωκράτης σοφός; ὅ. σω-
κράτης ἀρεὰ σοφός. ἡδὴ δὲ τὸ καθόλου, δὲ ἀληθὲς ἢ ὁμοίως λεγο-
μένη, ἀληθὲς ἢ ἀπόφασιν, οἷον ἀρεὰ γὰρ πᾶς ἀνθρώπος σοφός;
ὅ. πᾶς ἀρεὰ ἀνθρώπος οὐ σοφός. τὸν το γὰρ ψεύδους. ἀλλὰ τὸ, ὅ
πᾶς ἀρεὰ ἀνθρώπος σοφός, ἀληθὲς. αὐτὴ δὲ γὰρ ὅτι ἢ ἀντικει-
μένη, ἐκείνη δὲ ἢ σημαντὶ. αἱ δὲ κατὰ τὰ ἀρετὰ ἀντικείμεναι
ὀνόματα

ὀνόματα καὶ ῥήματα. οἷον ἡδὴ τὸ ἢ ἀνθρώπος καὶ μὴ δίκαιος.
ὡς πρὸ ἀποφάσεως αὐτοῦ ὀνόματος ἢ ῥήματος ὁρίζου αὐτὸν,
οὐκ εἰσὶ δὲ. αἱ γὰρ ἀνάγκη, ἀληθεῖς ἢ ψεύδους ἢ ἀπόφα-
σιν. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπος, ὅδε μᾶλλον τὸ ὅτι ἀνθρώ-
πος, ἀλλὰ καὶ τὸν ἢ ἀνθρώπων, ἢ ἐψεύσαι, ἐάν μιν τι προστεθῇ.
σημαίνει δὲ τὸ ἐστὶ πᾶς οὐκ ἀνθρώπος δίκαιος, ὅδε μὴ ἐκείνων
ταυτῶν, οὐδὲ ἢ ἀντικείμεναι ταύτη, ἢ δὲ ἐστὶ πᾶς δὲ ἀνθρώπος
δίκαιος. τὸ δὲ πᾶς οὐ δίκαιος οὐκ ἀνθρώπος, ἔσθ' οὐδὲ δὲ δὲ
δίκαιος δὲ ἀνθρώπος, τὸ αὐτὸ σημαίνει. μετατιθεμένη δὲ τὰ ὀνό-
ματα καὶ τὰ ῥήματα, ταυτῶν σημαίνει. οἷον ὅτι λυκὸς ἀν-
θρώπος, ἐστὶν ἀνθρώπος λυκός. εἰ γὰρ μὴ τὸ ὅτι, τὸ αὐτοῦ
πλείους ἔσονται ἀποφάσεις. ἀλλὰ διεδικητὶ ὅτι μὴ μίας. τὸ μὲν
γὰρ, ἐστὶ λυκὸς ἀνθρώπος, ἀπόφασιν, τὸ, δὲ ἐστὶ λυκὸς ἀνθρώ-
πος, τὸ δὲ ἐστὶν ἀνθρώπος λυκός, εἰ μὴ ἢ αὐτὴν ὅτι τῇ δὲ λυ-
κὸς ἀνθρώπος, ἐστὶ ἀπόφασιν, ἢ τὸ δὲ ἐστὶν οὐκ ἀνθρώπος
λυκός, ἢ τὸ οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπος λυκός. ἀλλ' ἢ ἐτόρα μὲν ὅτι
ἀπόφασιν, ἢ δὲ ἐστὶν δὲ ἀνθρώπος λυκός, τὸ, ἐστὶν ἀνθρώπος
λυκός, ἢ ἐτόρα δὲ, τὸ, ἐστὶν λυκὸς ἀνθρώπος, ὥστε ἔσονται δύο
μίας. ὅτι μὲν οὖν μετατιθεμένης τῇ ὀνόματος καὶ τῷ ῥήματος,
ἢ αὐτὴ γίνεται κατὰφασιν, ἢ ἀπόφασιν, διηλον. τὸ δὲ γὰρ ἢ
πολλῶν, ἢ πολλὰ καὶ ὅτι κατὰφῆσαι καὶ ἀποφῆσαι, ἐάν μιν
γνῶντι ἢ τὸ ἐκ τῶν πολλῶν διηλον, οὐκ ὅτι κατὰφασιν μίας, ὅ-
δε ἀπόφασιν. λέγω δὲ γὰρ, οὐκ ἐάν ὀνομα γνῶν καί μιν, μὴ δὲ ἢ
γνῶντι ἐκείνων. οἷον ὁ ἀνθρώπος, ἔσθ' ὅτι ζωὴ δὲ δὲ δὲ δὲ
ἢ μόνον, ἀλλὰ καὶ γνῶντι γινέται ἐκ τῶτων. ἐκ δὲ τῶν λυκῶν ἢ τὸ ἀν-
θρώπος, καὶ τῷ βασιλεῖν, ὅτι γνῶν. ὥστε ὅτι ἐάν γνῶντι κατὰφῆσαι
ἢ τῶτων, ὅ μὴ κατὰφασιν, ἀλλὰ φωνὴ μὴ μίας, κατὰφάσεις
δὲ πολλὰ, ὅτι ἐάν καὶ ὅτι τῶτων, καὶ ὁμοίως πολλὰ. εἰ οὖν
ἢ ἐρώτησις ἢ ἀληθεῖς ἀρετῆς ὅτι αὐτοῖς, ἢ τὸ πρότα-
σεως, ἢ βατὸς μορίου τὸ ἀντιφάσεως, ἢ δὲ πρότασις ἀντιφά-
σεως ὅτι μίας μόριον, δὲ ἀντιφάσεως μίας πῶς ταῦτα. ὅδε
γὰρ ἢ ἐρώτησις μίας, ὅδε ἐάν ἢ ἀληθὲς. εἰρητὶ δὲ γνῶν τοῖς τοπικοῖς
πρὸς αὐτὴν, ἅμα ἢ διηλον, ὅτι ὅδε τὸ ὅτι ἐρώτησις ὅτι ἀληθεῖς

Ζητή. Δεί γὰρ δεδωδὶ ἐκ τ' ὁρωτῆσεως ἐλπίδι ὁπότορον βούληται ἢ
 ἀντιφάσεως μόριον. ἀλλὰ δει τὸν ὁρωτῶντα πρὸς διόρισσιν,
 πότορον τὸ δὲ ὅτι οὐκ ἀνθρώπος, ἢ δὲ τὸ δὲ. ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν, κατὰ
 γορεῖται σωλὺθινα ὡς γὰρ τὸ πᾶν κατὰ γορεῖται γινέσθαι, ἢ
 χωρὶς κατὰ γορεῖται, τὰ δὲ οὐ, τὴν δὲ διαφορά. ἢ γὰρ τὸ ἀν-
 θρώπου ἀληθὲς εἶπαι, καὶ χωρὶς ζῶον, καὶ χωρὶς διπύου, τὸ πᾶν
 ὡς γὰρ καὶ ἀνθρώπου, τὸ λυθὲν, καὶ τῶν ὡς γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐστὶν
 πύου, καὶ ἀγαθός, καὶ σκυτεὺς ἀγαθός. ἐπεὶ ὅτι ἐκαστὸν ἀλ-
 θὲς, εἴν δει καὶ τὸ σωλὺθινα, πολλὰ δὲ ἀποπαίεται. ἢ γὰρ τὸ
 ἀνθρώπου καὶ τὸ ἀνθρώπου ἀληθὲς τὸ λυθὲν, ὡς τε τὸ ἀ-
 παν. πάλιν ἐστὶ τὸ λυθὲν, καὶ τὸ ἀπαν, ὡς τε εἶναι ἀνθρώπου λυ-
 θὲς λυθὲς. καὶ ὅτι εἰς ἀπείρου, καὶ πάλιν μισθὸς λυθὲς βα-
 δίζου, καὶ ταυτὰ πολλὰ καὶ πεπλεγμένα εἰς ἀπείρου. ἐπεὶ δὲ ὁ
 κρατὴς Σωκράτης καὶ ἀνθρώπου, τὸ Σωκράτης Σωκράτης ἀνθρώ-
 πος, τὸ εἰ ἀνθρώπου καὶ διπύου, καὶ ἀνθρώπου ἀνθρώπου διπύου.
 ὅτι ἢ εἴναι ἀπλῶς φησὶ τὰς συμπλοκάς γινέσθαι, πολλὰ συμ-
 βαίνειν λέγειν ἄρπα, δηλῶν, ὅπως δὲ θέτειν λεγομένην. τὸ δὲ
 κατὰ γορεῖται μὲν, καὶ ἐφ' οἷς κατὰ γορεῖται, συμβαίνει, ὅσα μὲν λε-
 γεται ἢ συμβεβηκός, ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ, ἢ θάτορον ἢ θάτορον,
 ταυτὰ δὲ εἶναι γὰρ οἷον ἀνθρώπου λυθὲς δὲ τὸ μισθὸς. ἀλλ' οὐ
 γὰρ τὸ λυθὲν καὶ τὸ μισθὸν, συμβεβηκός, γὰρ ἀμφω. ὅτι ἐστὶ
 λυθὲν, μισθὸν ἀληθὲς εἶπαι, ὁμῶς δὲ εἶναι τὸ μισθὸν λυ-
 θὲν γὰρ. ἢ συμβεβηκός γὰρ τὸ λυθὲν μισθὸν, ὡς τε δὲ εἶναι
 τὸ λυθὲν μισθὸν γὰρ τι. διὸ δὲ ὁ σκυτεὺς ἀγαθός ἀπλῶς, ἀλ-
 λὰ ζῶον διπύου, δὲ γὰρ ἢ συμβεβηκός. ἐπεὶ δὲ ὅσα παρὰ γορεῖται
 τὰ εἰσὶν, διὸ δὲ τὸ λυθὲν πολλὰ καὶ, οὐτε δὲ ἀνθρώπου, ἀν-
 θρώπου ζῶον δὲ καὶ διπύου. γὰρ παρὰ γορεῖται γὰρ ἀνθρώπου τὸ
 διπύου τὸ ζῶον, ἀληθὲς δὲ ὅτι εἶπαι κατὰ τὸ ἴνους, καὶ ἀπλῶς,
 οἷον τὸ ἴνα ἀνθρώπου, ἀνθρώπου, ἢ τὸ ἴνα λυθὲν ἀνθρώπου,
 αὐτὸν λυθὲν, δὲ καὶ δὲ, ἀλλ' ὅτι μὲν γὰρ τὸ πρὸς μὲν γὰρ ἀν-
 τικεινὸν γὰρ γὰρ παρὰ γορεῖται, ὡς τε παρὰ γορεῖται, οὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ
 ψευδὲς οἷον τὸ πρὸς μὲν γὰρ ἀνθρώπου, ἀνθρώπου εἶπαι, ὅταν δὲ
 μὲν γὰρ παρὰ γορεῖται, ἀληθὲς, ἢ ὅταν μὲν γὰρ παρὰ γορεῖται, δὲ καὶ ἀληθὲς, ὅταν
 δὲ μὲν

δὲ μὲν γὰρ παρὰ γορεῖται δὲ καὶ ἀληθὲς. ὡς τε ὁμοίως δὲ τι, οἷον ποιη-
 τὴς, ἀρα εἴναι καὶ εἶναι ἢ δὲ. ἢ συμβεβηκός γὰρ κατὰ γορεῖται τὸ εἶναι,
 τὸ ὁμοίως, ὅτι γὰρ ποιητὴς ὅτι ἀλλ' ὁ κατὰ γορεῖται κατὰ γορεῖται
 ἢ δὲ ὁμοίως τὸ εἶναι, ὡς τε γὰρ ὅσα κατὰ γορεῖται, μὲν γὰρ κατὰ γορεῖται
 τὸ εἶναι, εἴναι λογιστὸν αὐτὸ ἐνομαστὴν λεγόντων, καὶ κατὰ γορεῖται κα-
 τὰ γορεῖται, καὶ μὲν ἢ συμβεβηκός, ὡς τε τὸν τὸ τι καὶ ἀπλῶς,
 ἀληθὲς εἶναι εἶπαι. τὸ δὲ μὲν δὲ ὅτι διφασὶν, οὐκ ἀληθὲς εἶπαι
 ὅτι, π. διότι γὰρ αὐτὸ δὲ οὐκ ὅτι δὲ, ἀλλ' ὅτι οὐκ εἶναι.

Τμήμα τέταρτον.

Τὸ τῶν δὲ διωρισμένων, σὺν πρὸς ὅπως ἐχουσιν αἱ ἀποφάσεις
 καὶ αἱ καταφάσεις πρὸς ἀλήθειαν, αἱ δὲ διωριστὴν εἶναι τὸ μὲν διωρι-
 στὸν, καὶ γὰρ διωριστὸν τὸ μὲν γὰρ διωριστὸν, καὶ πρὸς τὸ ἀδυνάτου
 τε καὶ ἀδυνάτου. εἴναι γὰρ ἀποφάσεις τινάς. ἐπεὶ γὰρ τὸν συμπλοκο-
 μένων, αὐτὰ ἀλήθειαν ἀντικεινὴ καὶ ἀντιφάσεις, ὅσα ἢ τὸ
 εἶναι καὶ μὲν εἶναι τὰ τὸν τὸν, ὅτι εἶναι ἀνθρώπου ἀποφάσεις, τὸ
 μὲν εἶναι ἀνθρώπου, δὲ τὸ εἶναι μὲν ἀνθρώπου, καὶ τὸ εἶναι λυθὲν ἀν-
 θρώπου, τὸ μὲν εἶναι λυθὲν ἀνθρώπου, ἀλλ' ὅτι εἶναι μὲν λυθὲν
 ἀνθρώπου. ἐπεὶ γὰρ ἢ πάντες ἢ καταφάσεις ἢ ἀποφάσεις, τὸ
 ξυλὸν εἶναι ἀληθὲς εἶπαι, εἴναι μὲν λυθὲν ἀνθρώπου. ἐπεὶ γὰρ ὅτι
 τῶς, καὶ ὅσοις τὸ εἶναι μὲν προστίθεται, τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν, τὸ αὐτὸ
 τὸ εἶναι λεγόμενον. οἷον τὸ ἀνθρώπου βαδίζει, δὲ τὸ βαδίζειν κα-
 τὰ ἀνθρώπου ἀποφάσεις εἶναι, ἀλλὰ τὸ δὲ βαδίζει ἀνθρώπου. οὐδὲν
 γὰρ διαφέρει εἶπαι ἀνθρώπου βαδίζειν, ἢ ἀνθρώπου βαδίζειν ὅτι
 εἶναι. ὡς τε εἰ δὲ τῶς πάντας, καὶ τὸ διωριστὸν εἶναι ἀποφάσεις εἶναι,
 τὸ διωριστὸν μὲν εἶναι, ἀλλ' ὅτι τὸ μὲν διωριστὸν εἶναι. δοκεῖ δὲ τὸ αὐτὸ
 διωριστὸν, καὶ εἶναι καὶ μὲν εἶναι. πᾶν γὰρ τὸ διωριστὸν τέμνεται, ἢ βα-
 δίζειν, καὶ μὲν τέμνεται καὶ μὲν βαδίζειν, διωριστὸν, λέγουσιν, ὅτι
 ἀπαν τὸ δὲ διωριστὸν, ὅτι αἱ γὰρ εἶναι, ὡς τε παρὰ γορεῖται αὐτὸ καὶ
 ἢ ἀποφάσεις. διωριστὸν γὰρ καὶ μὲν βαδίζειν τὸ βαδίζειν, καὶ μὲν
 ὁρατὸν τὸ ὁρατὸν. ἀλλὰ μὲν ἀδυνάτου ἢ τὸ αὐτὸ ἀληθὲς εἶναι
 τὰς ἀντικεινὴς φάσεις καὶ ἀποφάσεις. ἐπεὶ ἀρα τὸ διωριστὸν εἶναι
 ἀποφάσεις ὅτι, τὸ διωριστὸν μὲν εἶναι, συμβαίνει γὰρ ἐκ τῶν ἢ τὸ
 αὐτὸ φάναι καὶ ἀποφάναι ἅμα, κατὰ τὸ αὐτὸ, ἢ μὲν ἢ τὸ εἶναι

ὅτι μὴ εἶναι τὰ προσυμβαλόντα, γίνεσθαι φάσεις ὅτι ἀποφάσεις, εἰ δὲ
ἐκείνο ἀδυνάτου, τότε αὖ εἰς αἰρετόν. ἐσιμῶν ἀπόφασιν τὸ
διωατόν εἶναι, ὅτι μὴ διωατόν εἶναι, ἀλλ' ὅτι τὸ διωατόν μὴ εἶναι. ὁ
δὲ αὐτὸς λόγος καὶ πρὸς τὸ γινόμενον εἶναι. ὅτι γὰρ τότε ἀπό-
φασιν, ὅτι μὴ γινόμενον εἶναι. καὶ αὖ τὸ ἀλλαν δὲ ὁμοιοτρόπως.
οἷον ἀδυνάτου τε καὶ ἀναγκαῖον. γίνεσθαι γὰρ ὅτι πρὸς ἐπ' ἐκείνων ὅτι
εἶναι, καὶ ὅτι μὴ εἶναι, πρὸς τὸ εἶναι, τὰ δὲ ὑποκειμένα πράγματα, ὅτι
μὴ λυκοῦ, ὅτι γὰρ ἄνος, ὅπως γινώσκου, ὅτι μὴ εἶναι, ὅτι μὴ εἶναι, ὡς ὑπο-
κειμένου γίνεσθαι, ὅτι γὰρ διωατόν, ὅτι γινόμενον πρὸς τὸ εἶναι. διορίζε-
σαι ὡς πρὸς ἐπ' ἐκείνων ὅτι εἶναι, ὅτι μὴ εἶναι, ὅτι ἀλλαν καὶ ὅτι ὑπο-
δοῦναι, ὁμοίως αὐταὶ αὖ τὸ εἶναι ὁ διωατόν, καὶ εἶναι μὴ διωατόν. ὅτι δὲ
διωατόν μὴ εἶναι ἀπόφασιν, ὅτι ὅτι διωατόν εἶναι, ἀλλὰ ὅτι ὅτι διωα-
τόν μὴ εἶναι. ὅτι ὅτι διωατόν εἶναι, ὅτι ὅτι διωατόν μὴ εἶναι, ἀλλὰ ὅτι μὴ
διωατόν εἶναι. διο καὶ ἀκολουθεῖν αὖ. διο εἶναι ἀλλαν καὶ αὖ τὸ
διωατόν εἶναι καὶ διωατόν μὴ εἶναι, ὅτι γὰρ αὖ διωατόν εἶναι καὶ μὴ εἶναι.
ὅτι γὰρ ἀντιφάσεις ἀλλαν καὶ αὖ τὸ διωατόν εἶναι καὶ διωατόν
μὴ εἶναι, ἀλλὰ ὅτι διωατόν εἶναι, καὶ μὴ διωατόν εἶναι, ὅτι δὲ ποτε αὖ
αὐτὸ ἀμα ἀληθεύοντι. ἀντίκεινται γὰρ. ὅτι δὲ γὰρ ὅτι διωατόν
μὴ εἶναι, ὅτι ὅτι διωατόν μὴ εἶναι, ὅτι δὲ ποτε ἀμα αὖ αὐτὸ ἀλη-
θεύοντι. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι ἀπόφασιν, ὅτι ὅτι ἀναγ-
καῖον μὴ εἶναι, ἀλλὰ ὅτι μὴ ἀναγκαῖον εἶναι. ὅτι δὲ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι,
ὅτι μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. ὅτι ὅτι ἀδυνάτου εἶναι, ὅτι ὅτι ἀδυνάτου μὴ
εἶναι, ἀλλὰ ὅτι μὴ ἀδυνάτου εἶναι. τὸ δὲ ἀδυνάτου μὴ εἶναι, ὅτι οὐκ
ἀδυνάτου μὴ εἶναι. καὶ καθόλου δὲ ὡς πρὸς εἴρηται, τὸ μὴ εἶναι
καὶ μὴ εἶναι, ὅτι εἰ τιθέναι ὡς τὰ ὑποκειμένα, κατὰ φασιν δὲ καὶ
ἀπόφασιν ταῦτα πρὸς τὸ εἶναι, πρὸς τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι σωτάτ-
ται. καὶ ταῦτα οἷον γὰρ εἶναι τὰς ἀντιθέμενους φάσεις καὶ ἀφ-
φάσεις, διωατόν οὐ διωατόν, γινόμενον οὐκ γινόμενον,
ἀδυνάτου οὐκ ἀδυνάτου, ἀναγκαῖον οὐκ ἀναγκαῖον, ἀληθές
οὐκ ἀληθές. καὶ αὖ ἀκολουθεῖ δὲ κατὰ λόγον γίνονται, αὐτὰ
πρὸς τὸ εἶναι. ὅτι μὴ γὰρ διωατόν εἶναι ἀκολουθεῖ τὸ γινόμενον
εἶναι, καὶ αὖ ἐκείνου ἀντιφάσις, καὶ ὅτι μὴ ἀδυνάτου εἶναι, καὶ
ὅτι μὴ ἀναγκαῖον εἶναι, τὸ δὲ διωατόν μὴ εἶναι, καὶ γινόμενον μὴ

εἶναι, ὅτι μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, καὶ ὅτι ἀδυνάτου μὴ εἶναι. τὸ δὲ μὴ
διωατόν εἶναι, καὶ μὴ γινόμενον εἶναι, τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, καὶ
ὅτι ἀδυνάτου εἶναι. ὅτι δὲ μὴ διωατόν μὴ εἶναι καὶ μὴ γινόμενον
μὴ εἶναι, ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι καὶ ὅτι ἀδυνάτου μὴ εἶναι. θεωρεῖται δὲ
ἐκ τῶν ὑπογραφῶν ὅτι λεγόμενον διωατόν εἶναι, γινόμενον εἶναι,
ὅτι ἀδυνάτου εἶναι, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. διωατόν μὴ εἶναι, γιν-
όμενον μὴ εἶναι, ὅτι ἀδυνάτου μὴ εἶναι, ὅτι ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.
ὅτι διωατόν εἶναι, ὅτι γινόμενον εἶναι, ἀδυνάτου εἶναι, ἀναγκαῖον
μὴ εἶναι. ὅτι διωατόν μὴ εἶναι, οὐκ γινόμενον μὴ εἶναι, ἀδυνάτου
μὴ εἶναι, ἀναγκαῖον εἶναι. τὸ μὴ εἶναι ἀδυνάτου καὶ ὅτι ἀδυνάτου,
ὅτι γινόμενον, καὶ διωατόν καὶ μὴ γινόμενον, καὶ ὅτι διωα-
τόν, ἀκολουθεῖ δὲ ἀντιφάτικως, ἀντιφάτικως δὲ. τὸ μὴ γὰρ
διωατόν εἶναι, ἀπόφασιν τὸ ἀδυνάτου ἀκολουθεῖ, ὅτι ὅτι ἀδυνά-
του εἶναι. πρὸς ἀφάσιν, ὅτι κατὰ φασιν. τὸ γὰρ ὅτι διωατόν εἶναι, ὅτι
ἀδυνάτου εἶναι. κατὰ φασιν γὰρ τὸ ἀδυνάτου εἶναι, τὸ δὲ ὅτι ἀ-
δυνάτου εἶναι, ἀπόφασιν. τὸ δὲ ἀναγκαῖον πρὸς ἔχει, ὅτι πρὸς.
φανερὸν δὲ ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι, ἀλλὰ αὖ φανερὸν ἐποντι. αὖ δὲ ἀν-
τιφάσεις χωρεῖ. ὅτι γὰρ ὅτι ἀπόφασιν τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, ὅτι
ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι. γινόμενον γὰρ ἀληθεύοντι αὖ τὸ αὐτὸ ἀμ-
φοτέρως. ὅτι γὰρ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι. αὖτις δὲ
τὸ μὴ ἀκολουθεῖ τὸ ἀναγκαῖον ὁμοίως τὰς ἐπὶ φάσεις, ὅτι φαν-
τικὸς ὅτι ἀδυνάτου τὸ ἀναγκαῖον ἀποδίδεται, ὅτι αὐτὸ διωα-
τόν. ὅτι γὰρ ἀδυνάτου εἶναι, ὅτι ἀναγκαῖον ὅτι εἶναι, ἀλλὰ μὴ εἶναι,
ὅτι δὲ ἀδυνάτου μὴ εἶναι, ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι. αὖτις εἶναι ὁμοίως
ἀκολουθεῖ ὅτι διωατόν καὶ μὴ, ταῦτα δὲ φαντικὸς. ἐπεὶ δὲ οὐ
σημαίνει γὰρ, ταῦτα τότε ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἀδυνάτου, ἀλλ'
ὡς πρὸς εἴρηται ἀντιφάτικως. ὅτι ἀδυνάτου ὅτι εἶναι τὰς ὅτι
ἀναγκαῖον ἀντιφάσεις. τὸ μὴ γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι, διωατόν
εἶναι. εἰ γὰρ μὴ, ὅτι ἀπόφασιν ἀκολουθεῖ. ἀνάγκη γὰρ ὅτι φανταῖ
ἀποφάναι. ὡς εἰ μὴ διωατόν εἶναι, ἀδυνάτου εἶναι, ἀδυνάτου
εἶναι εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι, ὅτι ἀποφάναι. ἀλλὰ μὴ ὅτι γὰρ
διωατόν εἶναι, ἀκολουθεῖ ὅτι ὅτι ἀδυνάτου εἶναι, τὸν τὸ γὰρ μὴ
ἀναγκαῖον εἶναι, ὡς εἰ συμβαίνει, ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι, μὴ ἀναγ-

καίον είναι, ὅπου ἀποπομ, ἀλλὰ μὴ οὐδὲ τὸ ἀναγκάσιον εἶναι ἀπο-
 λαθεῖ τῷ διωκτορι εἶναι, οὐδὲ τὸ ἀναγκάσιον μὴ εἶναι. τῷ μὲν γὰρ
 ἀμφω γνώσεται συμβαίνειν, τῶ τῶν ἡ ὁπότορον αὐτὸ ἀληθές ἢ, οὐκ
 ἐπὶ ἔσται ἐκεῖνα ἀληθὴ, ἀμα γὰρ διωκτορι εἶναι, ἢ μὴ εἶναι, εἰ δὲ ἀναγκά-
 σιον εἶναι, ἢ μὴ εἶναι, οὐκ ἔσται διωκτορι ἀμφω λαίπετ· ἡ γὰρ τὸ οὐκ
 ἀναγκάσιον μὴ εἶναι ἀκολουθεῖν, τῷ διωκτορι εἶναι, ὥστε γὰρ ἀληθὲς ἢ
 κατὰ τὸ ἀναγκάσιον εἶναι. καὶ γὰρ αὕτη γίνεται ἀντίφασις πρὸς
 ἐπομένην ὅτι οὐ διωκτορι εἶναι, ἐκεῖνα γὰρ ἀκολουθεῖ τὸ ἀδιωκτορι
 εἶναι, καὶ ἀναγκάσιον μὴ εἶναι, ὃ ἀπόφασις, τὸ οὐκ ἀναγκάσιον μὴ
 εἶναι. ἀκολουθεῖσι τε ἀρὰ ἢ αὐταὶ αἱ ἀντιφάσεις κατὰ τὴν κο-
 μνην τρόπον, ἢ οὐδὲν ἀδιωκτορι συμβαίνειν πιθανῶς μόνως.
 ἀπορροφῇ δ' αὐτὴς εἰ τῷ ἀναγκάσιον εἶναι, τὸ διωκτορι εἶναι ἔπε-
 ται, εἰ γὰρ μὴ ἔπεται, ἢ ἀντιφάσις ἀκολουθεῖ, τὸ μὴ διωκτορι
 εἶναι, καὶ εἰ τις ταυτῶν μὴ φησὶν εἶναι ἀντιφασιν, ἀναγκὴ λε-
 γειν τὸ διωκτορι μὴ εἶναι, ἀπορροφῇ γὰρ ψευδὴς ἢ τὸ ἀναγκάσιον
 εἶναι, ἀλλὰ μὲν πάλιν τὸ αὐτὸ δοκεῖ εἶναι διωκτορι τέμνεσθαι, καὶ
 μὴ τέμνεσθαι, καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ὥστε ἔσται τὸ ἀναγκάσιον εἶναι,
 γνώσεται μὴ εἶναι. ὥστε γὰρ ἡ ψευδὴς φανερὸν δὲ ὅτι οὐ πᾶν τὸ
 διωκτορι, ἢ εἶναι ἢ βασιλεῖν, καὶ τὰ ἀντικειμένα διώκει, ἀλλ'
 εἰς ἐφ' ᾧ οὐκ ἀληθές, πρῶτον μὲν, ὡς γὰρ μὴ καὶ λόγον διωκα-
 τῶν, οἷον τὸ πῶς θερμοκραῖν, καὶ ἔχει διωκτικὸν ἀλογον, αἰ μὲν
 οὐ μὲν τα λόγους διώκει, αἰ αὐτοὶ πεισόντων ἢ τῶν ἡρώτων,
 αἰ δὲ ἀλογοὶ, οὐ πᾶσαι, ἀλλ' ὥς περ εἰρητὴ τὸ πῶς οὐ διωκτορι
 θερμαίνειν ἢ μὴ, ὥς ὅσα ἄλλα γνώσεται αἰ. ἡ γὰρ μὲν τοὶ διώκει-
 ται καὶ γὰρ κατὰ τὰς ἀλόγους διωκτικὸς ἅμα τὰ ἀντικειμένα
 διεξάγει. ἀλλὰ ὥστε μὲν τουτου χάρις εἰρηται, ὅτι οὐ πᾶσα
 διώκει τῶν ἀντικειμένων, ὅτι δεκτικὴ, ὅτι ὅσαι λέγονται κα-
 τὰ τὸ αὐτὸ εἶδος, ἡ γὰρ διώκει οὐ μόνον αἰσιν, τὸ γὰρ διωκα-
 τῶν, οὐκ ἀπλῶς λέγεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅτι ἀληθὲς ὡς γνώσεται
 ὅτι, οἷον διωκτορι βασιλεῖν, ὅτι βασιλεῖ, καὶ ὡς διωκτορι εἶναι,
 ὅτι ἡδὴ δὲ κατὰ γνώσεται, οὐ λέγεται εἶναι διωκτορι, το δὲ, ὅτι
 γνώσεται αὐτὸν, οἷον ὅτι διωκτορι εἶναι βασιλεῖν, ὅτι βασιλεῖσθαι
 αὐτὸν, καὶ αὕτη μὲν ὑπὸ τοῖς κινήσεσι μόνους ὅτι διώκει, ἐκεῖνη
 δὲ, καὶ

δε, καὶ ὑπὸ τοῖς κινήτοις. ἀμφὸς δὲ ἀληθὲς ὅτιμ' εἶπεν τὸ μὴ ἀ-
 δυνάτομ' εἶναι, βασιλεῖμ' ἢ εἶναι, καὶ τὸ βασιλεῖμ' ἰδίῃ καὶ τὸ γν-
 ὄργουμ', καὶ τὸ βασιτικόν. ὃ μὲν οὕτω δυνάτομ', οὐκ ἀληθές
 κατὰ τὸ ἀναγκαιὸν ἀπλῶς εἶπεν. θάτορον ἢ ἀληθές. ὥστε ἐπεὶ
 τῷ γνῶμῇ καθόλου εἶπε, τῷ δὲ ἀνάγκῃ οὐκ, ἔφατ' ὃ δυνά-
 δει εἶναι, οὐ μὴν τοι πάν. καὶ εἰς διὰ ἀρχὴν ἴσως ὃ ἀναγκαῖον, καὶ
 μὴ ἀναγκαῖον πάντων εἶναι ἢ μὴ εἶναι. καὶ τάλανώς το τοῖς ἀκο-
 λουθοῦντα, ὡς κοπεῖν δίδει. φανερόν δι' ἐκ τῶν εἰρημνίων, ὅτι ὃ
 δὲ ἀνάγκῃ ἂν, κατὰ γνῶμὴν καὶ ὅτιμ'. ὥστε εἰ πρότερά τ' αἰεὶ δα,
 καὶ γνῶμῃ δυνάμειος πρότερον. καὶ τὸ μὴ ἀνδρ' δυνάμειος,
 γνῶμῃ καὶ εἰσιν. οἷον αἱ περὶ τὴν εἶσιν, τὰ δὲ μετὰ δυνάμειος, αἱ
 πῇ μὴ φύσει, πρότερά, ὅρ' δὲ χροῖον, ὑσὸρα, τὰ δὲ ὁδὲ ποτε
 γνῶμῃ καὶ εἰσιν, ἀλλὰ δυνάμειος μόνον.

Τὴν μα πέντητον.

Πότορον δὲ θνάντια δὴν ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει, ἢ ἡ κα-
 τὰφασις τῇ καταφάσει, ὃ ὁ λόγος τῷ λόγῳ, ἀλλ' ἔγωγε ὅτι πῶς
 ἀνθρώπος δικαίος, ὅρ' οὐδεὶς ἀνθρώπος δικαίος, ἢ οἷ' ὅτι πῶς
 ἀνθρώπος δικαίος, ὅρ' πῶς ἀνθρώπος ἀδίκος. οἷον, ἐσι Καλλίας
 δικαίος, οὐκ ἐσι Καλλίας δικαίος, Καλλίας ἀδίκος ὅρ' ἐσι, ποτὶς
 δὲ θνάντια τούτων, εἰ γὰρ τὰ μὲν ἐν τῇ φωνῇ, καταφάσει τις ἐν τῇ
 δυνάμει, ἐκεῖ γ', θνάντια δόξα ἢ τ' θνάντια δὴ, οἷον ὅτι πῶς ἀν-
 θρώπος δικαίος, τῇ πῶς ἀνὸς ἀδίκος, ἢ μὴ τῇ γ' τῇ φωνῇ κα-
 τὰφάσεω, ἀνάγκη ὁμοίως ἔχειν. εἰ δὲ μὴ καί, ἢ τ' θνάντια δόξα
 θνάντια δὴν, οὐδὲ ἡ κατάφασις τῇ κατάφασι' ἔσται θνάντια,
 ἀλλ' ἡ ἀποφάσις ἀποφάσις, ὡς τε σκεπτόμεν, πῶς δόξα ψεύδους,
 θνάντια ἀληθείας δόξαν, πότορον ἢ τῇ ἀποφάσεως, ἢ ἢ τ' θνάντιον
 εἰν δόξα δόξα, λίγῳ γ' αὖτε, ἐσι τις δόξα ἀληθὴς τὸ ἀγαθόν, ὅτι ἀ-
γαθόν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀγαθόν, ψεύδους, ἐτόρ' ὅτι κακόν, πο-
τόρ' αὖτε τούτων, θνάντια τῇ ἀληθείᾳ. ὃ εἰ ἐσι μία, καὶ ὅτι πότορον
 ἢ θνάντια, τὸ μὲν δὲ τούτων σημαίνει τὰς θνάντίας δόξας ἀληθείᾳ,
 τῷ τῇ θνάντιον εἶν, ψεύδους τὰ κακὰ ἀγαθόν, ὅτι ἀγαθόν, καὶ τ'
 κακόν, ὅτι κακόν, πάντα ἡ μὴ ὡς καὶ ἀληθὴς, εἰτε πῆσος, εἰτε μία
 ὅσιν, θνάντια αὖτε τὰ κακὰ καὶ ὅτι τ' θνάντιον εἰν θνάντια, ἀλ-
 λά μᾶλλον ὅρ' θνάντιος, εἰ δὲ, ἐσι μὲν τὸ ἀγαθόν ὅτι ἐσι ἀγα-

et quoniam opus est
 ut de bono, qd
 in bono est;
 et alia falsa, qd
 bonum non sit bonum,
 et mixtum alia qd
 non falsa de bono dicit
 possunt. et alia
 de his istis & mixtis
 sit qd mixta non
 verum bonum opus sit id est
 forma
 s. illud qd bonum
 bonum, mixtum

57. 4.

φύσις ἢ ἀπασιμ. εἰ γὰρ τὸ αὖ πάντι ἢ τινὶ τῷ β' γινώσκῃται, καὶ τὸ
β' τινὶ γινώσκῃται, εἰ γὰρ μὴδὲν, ὅτι αὖ τὸ α' μὴδὲν
γινώσκῃται. διεισδύεται γὰρ τοῦτο πρότερον. γινώσκῃται
ἀποφαντικῶς, οὐκ ὡσαύτως. ἀλλ' ὅρα μὲν γινώσκῃται λέγεται ἢ
τῷ δὲ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν ἢ τῷ μὴ δὲ ἀνάγκης ὑπάρχειν, ὁ-
μοίως. οἷον, εἰ τις φαίη τὸν ἀνθρώπου γινώσκῃται μὴ εἶναι ἵππου, ἢ
τὸ λυκὸν μὴδὲν ἱματίῳ ὑπάρχειν. τότε γὰρ τὸ μὴ δὲ ἀνά-
γκης οὐκ ὑπάρχει, τὸ δὲ, ὅτι δὲ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχει, ἢ ὁμοίως ἀν-
τιστρέφει ἢ πρότασις. εἰ γὰρ γινώσκῃται μὴδὲν ἀνθρώπου ἵππου
εἶναι, ἢ ἀνθρώπου ἐγχαρῆ μὴδὲν ἵππου, ἢ εἰ τὸ λυκὸν ἐγχα-
ρῆ μὴδὲν ἱματίῳ, καὶ τὸ ἱματίου ἐγχαρῆ μὴδὲν λυκῷ. εἰ γὰρ
τινὶ ἀνάγκης, ἢ τὸ λυκὸν ἱματίῳ τινὶ εἶναι δὲ ἀνάγκης. ὅτε γὰρ
διεισδύεται πρότερον. ὁμοίως δὲ ἢ ἢ τὸ γινώσκῃται ἀποφαντικῶς,
ὅσα δὲ γινώσκῃται ὡς ἢ τὸ πολὺ, ἢ τὸ πεφυκέναι λέγεται γινώσκῃται,
καθ' ὃν τρόπον διορίζομεν τὸ γινώσκῃται, οὐκ ὁμοίως ἐξ ὧν
ταῖς ἐκδηλικαῖς ἀντιστροφαῖς, ἀλλ' ἢ μὲν καθόλου ἐκδηλικὴ πρό-
τασις, ὅτι ἀντιστρέφει, ἢ γινώσκῃται, ἀντιστρέφει. ὅτε γὰρ εἶναι φανε-
ρὸν, ὅταν πῶς τὸ γινώσκῃται λέγωμεν. νῦν δὲ ποσὸν ἢ μίαν
εἰς πῶς τοῖς ἐκδηλικαῖς δηλοῖται, ὅτι τὸ γινώσκῃται μὴδὲν ἢ τινὶ
μὴ ὑπάρχειν, καταφαντικὸν ἐστὶ τὸ γινώσκῃται. τὸ γὰρ γινώσκῃται γινώ-
σκῃται ὁμοίως τὰ ἴσα, τὸ δὲ εἰς οἷς αὖ πῶς κατηγορεῖται κα-
ταφαντικῶς αὖ τοῖς, καὶ πάντως. οἷον τὸ εἰς οὐκ ἀγαθόν, ἢ εἰς
οὐ λυκόν, ἢ ἀπλῶς τὸ εἰς οὐ ὅτι. διεισδύεται δὲ καὶ τοῦ-
το, ὅτι τῷ ἐπομένῳ. κατὰ δὲ τὰς ἀντιστροφὰς, ὁμοίως ἐξοσι-
ταῖς ἄλλαις. διωρισμένων δὲ τῶν, λέγωμεν ἢ δηλ' ὅτι τινῶν,
καὶ πότε, καὶ πῶς γίνεται πῶς συλλογισμός, ὅτερον δὲ λε-
κτικόν πῶς ἀποδείξεως. πρότερον γὰρ πῶς συλλογισμὸς λε-
κτικὸν ἢ πῶς ἀποδείξεως, ὅτι τὸ καθόλου μᾶλλον εἶναι τὸν συλλο-
γισμόν. ἢ μὲν γὰρ ἀπόδειξις, συλλογισμός τις, συλλογισμός
δὲ, οὐ πῶς, ἀπόδειξις.

Σχῆμα πρῶτον.

Όταν οὖν ὅροι τρεῖς οὕτως ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους, ὥστε τὸν
ἐκαστὸν γινώσκῃται εἶναι γινώσκῃται μὴδὲν, καὶ τὸν μὴδὲν γινώσκῃται
εἶναι

τῶν εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀνάγκη τῶν ἀκέρων εἶναι συλλογισμόν τρι-
λεγον. καλῶ δὲ μέσον μὲν, ὁ καὶ αὐτὸ γινώσκῃται, καὶ ἄλλο γινώσκῃται
τῶν ὅτι, ὁ καὶ τῷ θεῷ γίνεται μέσον. ἀκρὰ δὲ τὸ αὐτὸ γινώσκῃται
ἄλλο ὅτι, καὶ γινώσκῃται ἄλλο ὅτι. εἰ γὰρ τὸ αὖ κατὰ πάντας τοῦ β',
καὶ τὸ β' κατὰ πάντας τοῦ γ', ἀνάγκη τὸ αὖ κατὰ πάντας
τοῦ γ' κατηγορεῖσθαι. πρότερον γὰρ εἰρηται πῶς τὸ κατὰ
πάντας λέγομεν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μὲν αὖ μὴδὲν μὴδὲν τοῦ
β', τὸ δὲ β' μὴδὲν πάντας τῶ γ', ὅτι τὸ αὖ ὅτι γινώσκῃται γ' ὑπάρχει.
εἰ δὲ τὸ μὲν πρῶτον, πάντι γ' μέσῳ ἀκολουθεῖ, τὸ δὲ μέσον μὴ-
δὲν τῷ ἐκαστῷ ὑπάρχει, ὅτι εἶναι συλλογισμός τῶν ἀκέρων. ὅτε γὰρ
γινώσκῃται συμβαινὲς τῶ ταῦτα εἶναι. ἢ γινώσκῃται μὴδὲν
γινώσκῃται τὸ πρῶτον γ' ἐκαστῷ ὑπάρχει. ὥστε ὅτι τὸ κατὰ
μέρος, ὅτι τὸ καθόλου γινώσκῃται ἀναγκάσιον. μὴδὲν ὅτι οὕτως ἀναγ-
καίως, ὅτι τῶν ὅτι εἶναι συλλογισμός. ὅροι τοῦ πάντι ὑπάρ-
χειν. ζῶον, ἀνθρώπος, ἵππος. τὸ μὴδὲν ὑπάρχειν, ζῶον, ἀνθρώ-
πος, λυκός. ὅτι ὅταν μήτε τὸ πρῶτον τῶ μέσῳ, μήτε τὸ μέσον
τῶ ἐκαστῷ μὴδὲν ὑπάρχει, ὅτι οὕτως εἶναι συλλογισμός. ὅροι
τὸ ὑπάρχειν, ὡς ἢ, γραμμὴ, ἰατρικὴ. τὸ μὴ ὑπάρχειν, ὡς ἢ, ἢ
γραμμὴ, μονάς. καθόλου ἢ ὅντων τῶ ὅρων δηλοῖται, γινώσκῃται
γινώσκῃται πότε εἶναι ἢ πότε ὅτι εἶναι συλλογισμός. ὅτι ὅτι οὐτὸ
συλλογισμὸς, τὸς ὅρους ἀναγκάσιον ὅπως ἔχειν, ὡς εἰπομεν. αὐτὸ
ὅπως ἔχωσι, δηλοῖται, ὅτι εἶναι συλλογισμός. εἰ δὲ ὁ μὲν καθόλου τὸ
ὅρων, ὁ δὲ γινώσκῃται πῶς τὸν ἐπὶ τὸν, ὅταν μὴ τὸ καθόλου τῶ πῶς
τὸ μείζον ἀκρόν, ἢ κατηγορητικὸν ἢ κατηγορητικόν, τὸ δὲ γινώσκῃται πῶς
τὸ ἐλάττω κατηγορητικόν, ἀνάγκη συλλογισμόν εἶναι τέλειον.
ὅταν δὲ πῶς τὸ ἐλάττω, ἢ ἄλλως πῶς ἔχωσι οἱ ὅροι, ἀδυνά-
τον. λέγω δὲ μείζον μὴ ἀκρόν γινώσκῃται τὸ αὖ πάντι τῶ β', τὸ δὲ β'
ἢ τινὶ τῶ γ'. ὅτι οὕτως εἶναι κατὰ πάντας κατηγορεῖσθαι τὸ γινώσκῃται
λεχθέν, ἀνάγκη τὸ αὖ τινὶ τῶ γ' ὑπάρχει. ἢ εἰ τὸ μὴ μὴδὲν τῶ
β' ὑπάρχει, τὸ δὲ β' τινὶ τῶ γ' ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ αὖ τινὶ τῶ γ'
μὴ ὑπάρχειν. ὥστε γὰρ τὸ μὴ μὴδὲν πῶς λέγομεν. ὥστε
εἶναι συλλογισμός τέλειος. ὁμοίως ὅτι καὶ εἰ ἀδύνατον εἶναι τὸ β'

I Modus informatio

II Modus informatio

III Modus primae figurae

III Modus

γ κατηγορικὸν ὁ, ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται συλλογισμὸς ἀδιόριστος τε
 καὶ ἐν μέρει ληφθέντος. ἔαν ἢ πρὸς τὸ ἐλάττω ἀκροῦ ἢ καθό-
 λου πρῆς, ἢ κατηγορικὸν ἢ σόρητικὸν, ὅκ ἔσται συλλογισμὸς, ἢ
 ἀποφατικὸς, ἢ καταφατικὸς, ὅτε ἀδιόριστος, οὐτε ἡτ' ἢ μέρους ὄν-
 τος. οἷον εἰ τὸ μὲν ἄ τινι ἔσθ' ὅτι ἔσται, ἢ μὴ ἔσται, τὸ δὲ ἄ
 παντὶ ἔσθ' ὅτι ἔσται. ὅροι ἔσται ἔσται, ἀγαθόν, ἔξεις, φρόνησις
 ἔσται ἔσται, ἀγαθόν, ἔξεις, ἀμαθία. Πάλιν εἰ τὸ μὴ ἔσται
 ἔσθ' ὅτι, τὸ δὲ ἄ τινι τῷ ὅτι ἔσται ἢ μὴ ἔσται, ἢ μὴ παντὶ
 ἔσται, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμὸς. ὅροι τὸ μὲν παντὶ
 ἔσται, λδνὸν, ἵππος, κύκνος, ἔσται ἔσται, λδνὸν, ἵππος,
 κῆραξ. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ εἰ τὸ ἄ ὅτι, ἀδιόριστος εἶναι, ὅτι ὅταν
 ἔσται, πρὸς ἔσται μέζονι ἀκροῦ καθόλου πρῆς, ἢ κατηγορικὸν ἢ σε-
 ρητικὸν, τὸ δὲ πρὸς ἔσται ἐλάττω σόρητικὸν ἡτ' ἢ μέρους, οὐκ ἔσται
 συλλογισμὸς, ἀδιόριστος τε ὅτι ἐν μέρει ληφθέντος. οἷον εἰ ἔσται
 ἄ παντὶ ἔσθ' ὅτι ἔσται, τὸ δὲ ὅτι τινι τῷ ὅτι ἔσται, ὅτι ἔσται
 αὐτὸν μὴ ἔσται ἔσται μεσοῦ, τῷ ὅτι παντὶ ὅτι ὅταν ἀκροῦ
 τὸ πρῶτον. ὑποκείμενα ὅροι οἱ ὅροι, ἔσται ἀνθρώπου, λδνὸν,
 εἰτα καὶ ὅτι μὴ κατηγορεῖται, λδνὸν ὁ ἀνθρώπου, εἰλήθως κύ-
 κνος, ἢ χιῶν, οὐκ οὐκ, τὸ ἔσται τὸ μὲν παντὸς κατηγορεῖται,
 ἔσται οὐδενός, ὅτε ὅκ ἔσται συλλογισμὸς. πάλιν ἔσται ἄ μὴ ἔσται
 ἔσθ' ὅτι ἔσται, τῷ δὲ ὅτι ἔσται ἔσται ἔσται, καὶ οἱ ὅροι
 ἔσται, ἀψυχρὸν, ἀνθρώπου, λδνὸν. εἰτα εἰλήθως, ὅτι μὴ
 κατηγορεῖται λδνὸν ὁ ἀνθρώπου, κύκνος, καὶ χιῶν. τὸ γὰρ ἄ-
 ψυχρὸν, τὸ μὲν παντὸς κατηγορεῖται, τὸ ὅτι οὐδενός. ἐπὶ ἐπεί ἄ-
 διόριστος τὸ, τινι ἔσθ' ὅτι ὅτι μὴ ἔσται, ἀληθινέτω δὲ καὶ εἰ
 μὴ ἔσται, ἢ εἰ μὴ παντὶ, ὅτι ἔσται ὅτι ἔσται, ληφθέντων
 δὲ τούτων ὅροι ὅτε μὴ ἔσται οὐκ ἔσται συλλογισμὸς.
 ὅτι γὰρ εἴρηται πρότερον. φανερὸν οὐκ, ὅτι τὸ ὅτι ἔσται τοὺς ὅ-
 ρους, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. ὅτι γὰρ αὐτὸ καὶ ὅτι τούτων, ὅμοιος
 δὲ διεκρίσεται, καὶ εἰ τὸ καθόλου πρῆς σόρητικὸν, ὅτι γε εἰ
 ἀμφω τὰ ἀσάμακτα ἡτ' ἢ μέρους ἢ κατηγορικῶς ἢ σόρητικῶς λ-
 γνύται, ἢ τὸ μὲν κατηγορικὸν, τὸ ὅτι σόρητικὸν, ἢ τὸ ἄ ἀδιόριστος
 τὸ δὲ διωρισμένον, ἢ ἀμφω ἀδιόριστος, ὅκ ἔσται συλλογισμὸς οὐ-
 διαμῶς.

οὐτο βυζυγία αβυδα
γισαί

σιλευσας. οροι δε κρινει παντων, ζωον, λυον, ιππον, ζωον,
 λυον, λυον. φανερουν ου εκ τῶν εισημενιων ως εαν συλλογι-
 σμους εν τῷ τῷ ἁματι ητ μορες, επι αυταγκη οδ ορους ετως
 εχει ως επομεν. και εαν ουτως εχαση οι οροι, αυταγκη γηνητα
 συλλογισμοι. αλλως δε εχονταμ, εδιαμως γινεται. δηλον ε
 επι παντες οι εν αυτω συλλογισμοι, τελειοι εσι. παντες γαρ
 επιτελωται δια τῶν ες αρχην ληφθεντων. και οτι παντα τα
 προβληματα διεκινυτ δια τοτο το χρηματος. και γαρ, και το
 παντι, και το μηδενι, και το τινι, και το μη τινι εαρεχαι. ι
 καλω δε το ποιου του αημα, προτω.

Σχῆμα Δεύτερον.

Ὅταν δὲ τὸ αὐτὸ ᾖ μὲν παντὶ τῷ ἢ μηδενὶ ὑπάρχει, ἢ κα-
 τ' ὅρω παντὶ ἢ μηδενὶ, τὸ μὴ ἁπλῶς τοιοῦτον καλῶ δυνάτορον.
 μέσον δὲ ἐν αὐτῷ λεγώ, τὸ κατηγορεύειν ἀμφοῖν, ἅκρᾳ ἢ, καὶ
 ὡς λέγεται ὅτι. μέσον δὲ ἅκρον, το πῶς τὸ μέσω κειμηνον. ἔ-
λαττον δὲ, τὸ πορρωτέρω τρι μέσον. τίθεται τὸ μέσον, ἔω μὲν
 τῷ ἅκρῳ, πρῶτον δὲ τῷ θέσει. τέλει θ' μὲν οὐκ ἔστι συλ-
 λογισμὸς οὐδ' αὖτως ἐν τούτῳ ᾖ ἁπλῶς. διωκτός δ' ἔστι,
 καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ἁκρων ὄντων. καθόλου μὴ ὄν-
 των τ' ὅρων, ἔστι συλλογισμὸς, ὅταν τὸ μέσον ᾖ μὲν παντὶ,
 ᾖ δὲ οὐδενὶ ὑπάρχει, καὶ πῶς ὁποτέρου οὐκ ἢ τὸ σόρητικόν.
 ἄλλως ἢ οὐδ' αὖτως. κατηγορεύειν γὰρ τὸ μὴ τρι μὲν ἢ μηδενός, *hic informat*
 τὸ ἢ ἢ παντί. ἐπεὶ οὐκ αὐτὸς εἶπεν, τὸ σόρητικόν, οὐδενὶ ᾖ
 μὴ ὑπάρχει τὸ ἢ, τὸ δὲ γε μὴ παντὶ ᾖ ἢ ὑπάρχει. ὥστε τὸ
 ἢ, οὐδενὶ τῷ ἢ, ὅτι γὰρ διέδεικται προτέρω. πάλιν εἰ τὸ μὴ *hic informat*
 τῷ μὲν ἢ παντί, τῷ ἢ ἢ μηδενὶ, ὅτι τὸ ἢ, ᾖ ἢ οὐδενὶ ὑπάρ-
 χει. εἰ γὰρ τὸ μὴ οὐδενὶ ᾖ ἢ, οὐδὲ τ' ἢ οὐδενὶ τῷ μὴ ὑπάρχει.
 τὸ δὲ γε μὴ παντὶ ᾖ ἢ ὑπάρχει, τὸ ἢ ἢ οὐδενὶ τῷ ἢ ὑπάρχει,
 γενόμενον γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον ἁπλῶς. ἐπεὶ ἢ αὐτὸς εἶπεν τὸ σόρη-
 τικόν, ὅτι τὸ ἢ οὐδενὶ ᾖ ἢ ὑπάρχει, ὥστε ἔστι ὁ αὐτὸς συλλο-
 γισμὸς. ἔτι ἢ δηκτικὰ ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἀδυνάτονον ἀπάγουσας.
 Ὅτι μὲν οὐκ γίνεται συλλογισμὸς ὅπως ἐχόντων τῶν ὄρων,
 φανερόν, ἀλλ' οὐ τέλος, οὐ γὰρ μόνον ἐκ τῶν δὲ ἀκρῶν, ἀλλὰ καὶ

k 3

δὲ ἄλλων ὑπὸ τέλει τὸ ἀναγκαῖον. ἐὰν δὲ ᾖ μὴ παντὸς τῶν ὄντων καὶ τὸ ἔκκατ' ἑκαστοῦ συλλογισμὸς. ὅροι τῶν ὑποκείμενων, οὐσία, ζῶον, ἀνθρώπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν, οὐσία, ζῶον, ἀνθρώπος, μέσον, οὐσία. ἐὰν δὲ ὅταν μήτε τῶν, μήτε τῶν ἡμετέρων κατ' ἑκαστοῦ ᾖ μὴ ὅροι ὑπάρχον, ἡμετέρων, ζῶον, ἀνθρώπος, τῶν μὴ ὑπάρχειν, ἡμετέρων, ζῶον, ἀνθρώπος. φανερόν οὖν ὅτι αὐτὸς συλλογισμὸς καθόλου ἢ ὁρίων ὄντων, ἀνάγκη τὸς ὅρους ἔχειν ὡς ὑπάρχον ἐπὶ τοῦ. ἄλλως γὰρ ἔχοντων οὐ γίνεται συμπεράσμα ἀναγκαῖον. ἐὰν δὲ πῶς τὸν ὅρον ἢ καθόλου τὸ μέσον, ὅταν ἢ πῶς τὸν μείζον γένετ' ἐκ καθόλου, ἢ κατ' ἑκαστοῦ ἢ ἐκ τῶν ὁρίων, πῶς τὸν ἐκ τῶν ὁρίων δὲ ἢ μὴ ὁρίων τε καὶ ἀντικείμενους ὅροι καθόλου. λέγω δὲ τὸ ἀντικείμενους, εἰ μὴν τὸ καθόλου ἐκ τῶν ὁρίων, ᾧ γὰρ μὴ κατ' ἑκαστοῦ, εἰ δὲ κατ' ἑκαστοῦ τὸ καθόλου, τὸ γὰρ μὴ ἐκ τῶν ὁρίων, ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμὸν ἐκ τῶν ὁρίων ἢ μὴ ὁρίων. εἰ γὰρ τὸ μὴ ὅροι μὴ ὄντων, ὅροι δὲ ἔστιν ὑπάρχον, ἀνάγκη ᾖ ὅτι τινὶ ὅροι ἔστι μὴ ὑπάρχον. ἐπεὶ γὰρ ἀντιφύκει τὸ ἐκ τῶν ὁρίων, ὅθεν ὅροι μὴ ὑπάρχειν τὸ ὄν. τὸ δὲ γὰρ ὑπάρχειν τὸ ὄν ὅροι ἔστι ὑπάρχον, ὥστε τὸ μὴ ὄν ὅροι ἔστι ὑπάρχον. γίνεται γὰρ συλλογισμὸς ὅτι ἢ πρῶτον ἡμετέρων. πάλιν εἰ ᾖ μὴ μὴ παντὶ τῶν ὄντων, τῶν δὲ ἔστι τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ ὄν ὅροι ἔστι μὴ ὑπάρχειν. ἢ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, κατ' ἑκαστοῦ δὲ ἢ ᾖ ᾖ μὴ παντὸς ᾖ ὄντων, ἀνάγκη τὸ μὴ παντὶ ὅροι ἔστι ὑπάρχειν. ὑπάρχειν δὲ ὄντων μὴ ὑπάρχειν, καὶ εἰ τὸ μὴ ὅροι μὴ ὄντων ὑπάρχειν, ὅροι δὲ ἔστι μὴ παντὶ, ἔστι συλλογισμὸς, ὅτι ὅταν τινὶ ὅροι ἔστι τὸ ὄν. ἀποδείξεις δὲ ἢ αὐτῶν. ἐὰν δὲ τῶν μὴ ὄντων, ᾖ ἢ μὴ παντὸς κατ' ἑκαστοῦ ᾖ μὴ ὄντων, ὅροι ἔστι ὑπάρχον, ζῶον, οὐσία, κώρα, τῶν μὴ ὑπάρχειν, ζῶον, οὐσία, κώρα. ἐὰν δὲ ὅταν τῶν μὴ ὄντων, τῶν δὲ ὄντων, ὅροι ἔστι ὑπάρχον, ζῶον, οὐσία, μόνος. ᾖ δὲ μὴ ὑπάρχον, ζῶον, οὐσία, ὑποκείμενον. ὅταν μὴ οὖν ἀντικείμενον ἢ τὸ καθόλου ὅροι ἢ μὴ ὄντων, εἴρηκε πότ' ἔστι, ὅτι ὅταν ὅροι ἔστι συλλογισμὸς. ὅταν δὲ ὁμοιοῦσιν ὡς αἱ προτάσεις, οἷον ἀμφότεραι ἐκ τῶν ὁρίων ἢ κατ' ἑκαστοῦ, ὅτι αὐτῶν ἔστι συλλογισμὸς. ἔσωσαν γὰρ πρῶτον ἐκ τῶν ὁρίων, καὶ τὸ καθόλου καὶ ὅτι πῶς τὸ μείζον ἄνευ, οἷον τὸ μὴ ὄντων μὴ ὄντων, τῶν δὲ ἔστι τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ὅθεν εἴρηκε καὶ

111 modus.

IIII modis.

παντί ἢ μηδενὶ τῷ ξ' τὸ ν' ὑπάρχειν, ὅροι τῷ μὲν μηδενὶ ὑπάρχειν, μέλαν, χιῶν, ζῶν, τὸ δὲ παντὶ ὑπάρχειν, ἔκτεσι λαβεῖν ὁ-
ρος, εἰ τοῦ μ' τῷ ξ' ἔνι μὲν ὑπάρχει, τινὶ δὲ μή. εἰ γὰρ παντὶ τῷ
ξ' τὸ ν', τοῦ δὲ μ' μηδενὶ τῷ ν', τοῦ μ' ἄρα ὅθεν τῷ ξ' ὑπάρξει.
ἀλλ' ὑποκείτο ἔνι ὑπάρχειν, ὅταν μὲν οὐκ ἐγγχωρεῖ λαβεῖν ὁ-
ρος, ἐκ δὲ τῶ ἀδιουρίστου δεικνύει. ἐπεὶ γὰρ ἀληθὲν ἐστὶ το, τινὶ μὴ
ὑπάρχειν τοῦ μ' τῷ ξ', ἢ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει, μηδενὶ δὲ ὑπάρχον-
τος, ἔκ τῳ συλλογισμός, φανερὸν ὅτι ὅθεν νῦν ἐστὶ. πάλιν ἔσα-
σαν κατηγοριῶν, ἢ τὸ καθόλου λαβεῖν ὁμοίως, ὅσον τοῦ μ' τῷ ξ' ἢ
ν' παντὶ, τῷ δὲ ξ' ἔνι ὑπάρχειν. γινώσκειτ' δὲ τὸ ν', τῷ ξ', καὶ
παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, ὅροι τῷ μηδενὶ ὑπάρχειν, λούκον, κύ-
κλος, λίθος, τῷ δὲ παντὶ, ἔκτεσι λαβεῖν εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν,
ἢν πρότερον ἐφασκέν. ἀλλ' ἐκ τῶ ἀδιουρίστου δεικνύει. εἰ δὲ τὸ
καθόλου πῶς τὸ ἐλαττωρ ἄκρον ὄν, ὅτι μ' τῷ ξ' μηδενὶ, τῷ
δὲ ν' ἔνι μὴ ὑπάρχει, γινώσκειτ' το ν' τῷ ξ' ἢ παντὶ καὶ μηδενὶ
ὑπάρχειν, ὅροι τῷ ὑπάρχειν, λούκον, ζῶν, κόραξ, τὸ μὴ ὑπάρ-
χειν, λούκον, λίθος, κόραξ. εἰ δὲ κατηγοριῶν αἱ προτάσεις, ὅροι
τῷ μὴ ὑπάρχειν, λούκον, ζῶν, χιῶν. τὸ ὑπάρχειν λούκον, ζῶν,
λύκος. φανερὸν ἐν ὅταν ὁμοιομήμονες ὡσιν αἱ προτάσεις, ἢ ἢ
μὴ καθόλου, ἢ ἢ γινώσκουσι, ὅτι ὁμοίως γίνεται συλλογισμός. ἀλλ'
ὅθεν εἰ ἔνι ἑκατέρῳ ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ τῷ μ' ἔνι, τῷ ἢ μὴ,
ἢ μηδετέρῳ παντὶ, ἢ ἀδιουρίστου ὅροι ἢ ἡ νομοίῳ πάντων, λούκον,
ζῶν, αἶνος, λούκον, ζῶν, ἀτυχον. φανερὸν ἐν ἐκ τῶν εἰρημίων
ὅτι ἐὰν τε ὅπως ἔχωσιν οἱ ὅροι πῶς ἀλλήλους ὡς ἐλέχθη, γίνεται
συλλογισμός, ὅς ἀνάγκη, αὐτὲς ἢ συλλογισμός, ἀνάγκη τὸς ὁ-
ρος ὅπως ἔχον. διπλὸν ἢ ὅτι πάντες ἀτελεῖς εἰσιν οἱ γινώσκοντες τῷ
σχῆματι συλλογισμοί. πάντες γὰρ ὡς ἐλεχθὲν πῶς λαμβανόμε-
νων ἐν ὧν, ἢ ἢ γινώσκουσι τοῖς ὅροις ὅς ἀνάγκη, ἢ τίθεται ὡς
ὑποθέσεις. οἷον ὅταν εἰς τὸ ἀδυνάτου δεικνύμεν. ὅτι ὅ γινώ-
σκουσι καταφατικὸς συλλογισμός εἰς τοῦτον τοῦ σχήματος, ἀλλὰ
πάντες στερητικὸς, καὶ οἱ καθόλου, καὶ οἱ κατὰ μέρος.

περὶ τὸ τρίτον γήματος.

ὅταν δὲ θεῖ αὐτῷ, τὸ μὲν πάντι, τὸ δὲ μετρίονι ὑπάρχῃ *Tertia Figura* 9d.

Αεισητόλας

In terza figura non
si p[er]fede t[er]minatio
sed potest perfici.

αα συζυγία
λόγισοθ

वेदोक्त

Ἀναλυτικῶν προτύπων, α.

41

καὶ τῶν συλλογισμῶν, αὐτὸς ὁποῦτος ἡ καθόλου τῇ ὁρῳ. εἰ γὰρ τὸ
 μὴ ῥ παντὶ τῷ σ ὑπάρχει, τὸ δὲ π ἵνι, ἀνάγκη το π τινὶ ἔρ
 ῥ ὑπάρχει. ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς εἴρει τὸ καταφατικόν, ὑπάρξει το
 σ τινὶ ἔρ π, ὥστ' ἐπεὶ τὸ μὴ ῥ παντὶ ἔρ σ, τὸ δὲ σ τινὶ τῷ
 π, καὶ τὸ ῥ τινὶ ἔρ π ὑπάρξει, ὥστε καὶ τὸ π τινὶ τῷ ῥ. πάλιν
 εἰ τὸ μὴ ῥ ἵνι ἔρ σ, τὸ δὲ π παντὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη το
 π, τινὶ ἔρ ῥ ὑπάρχει. ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος τῆς ἀποδείξεως.
 ἐστὶ δ' ἀποδείξαι, καὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου, καὶ τῇ ἐκθεσεὶ κα-
 θάπορ ὕπὶ τῶν προτόρων, ἐὰν δὲ ὁ μὴ ἢ κατηγορικός, ὁ δὲ σε-
 ρηλικός, καθόλου δὲ ὁ κατηγορικός, ὅταν ἐλάτῃ ἢ κατηγορι-
 κός, ἔσαι συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ ῥ παντὶ τῷ σ, τὸ δὲ π ἵνι μὴ
 ὑπάρχει, ἀνάγκη το π τινὶ ἔρ ῥ μὴ ὑπάρχει. εἰ γὰρ παντὶ,
 καὶ τὸ ῥ παντὶ ἔρ σ καὶ τὸ π παντὶ ἔρ σ ὑπάρξει. ἀλλ' ὅχ
 ὑπάρχει. δεικνύται δὲ καὶ ἀνδρ' ἐλ' ἀπαγωγῆς. ἐὰν ληφθῇ τι
 τῶν σ, ὃ τὸ π μὴ ὑπάρχει, ὅταν δὲ ὁ μέζω ἢ κατηγορικός, ὁ
 δὲ ἐλάτῃ μορμὸς σερηλικός, οὐκ ἔσαι συλλογισμός. οἷον εἰ τὸ
 μὴ π παντὶ ἔρ σ, τὸ δὲ ῥ τινὶ ἔρ σ μὴ ὑπάρχει. ὅροι τοῦ
 παντὶ ὑπάρχειν, ἐμψυχόν, ἀνθρώπος, ζῶον, τοῦ δὲ μηδενί, οὐκ
 ἐστὶ λαβεῖν ὅρους, εἰ ἵνι μὴ ὑπάρχει τῷ σ τὸ ῥ, τινὶ δὲ μὴ. * εἰ γὰρ
 μηδενὶ τῷ ῥ τὸ π ὑπάρχει, τὸ δὲ ῥ τινὶ τῷ σ, καὶ τὸ π τινὶ ἔρ
 σ οὐχ ὑπάρχειν. ὑπέκειτο ἡ παντὶ ὑπάρχειν. * εἰ γὰρ παντὶ τὸ
 π τῷ σ ὑπάρχει, τὸ δὲ ῥ τινὶ τῷ σ, καὶ τὸ π ἵνι τῷ ῥ ὑπάρχει.
 ὑπέκειτο δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν. ἀλλ' ὥς πορ γν' τοῖς προτόροι, λη-
 πτέον. ἀδοξεῖσιν γὰρ οὐτ' τοῦ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τοῦ μη-
 δενὶ ὑπάρχειν, ἀληθεὶς εἴπειμ' τινὶ μὴ ὑπάρχειν. μηδενὶ δὲ ὑπάρ-
 χοντος, οὐκ ἔσαι συλλογισμός. ἐὰν δὲ ὁ σερηλικὸς ἢ καθόλου τῇ
 ὁρῳ, ὁ δὲ γν' μορβὴ κατηγορικός, ὅταν μὴ ὁ μέζω ἢ σερηλικός,
 ὁ δὲ ἐλάτῃ κατηγορικός, ἔσαι συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ π μη-
 δενὶ τῷ σ, τὸ δὲ ῥ ἵνι ὑπάρχει τῷ σ, τὸ π ἵνι τῷ ῥ ὅχ ὑπάρχει.
 πάλιν γὰρ ἔσαι τὸ πρῶτον σχῆμα, τ' ῥ σ προτάσεως ἀνέστρα-
 φείσης, ὅταν δὲ ἐλάτῃ ἢ σερηλικός, ὅκ ἔσαι συλλογισμός. ὅ-
 ροι τοῦ ὑπάρχειν, ζῶον, ἀνθρώπος, ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν
 ζῶον, ἀνθρώπος, ἄνθρωπος. μείσορ δὲ ἀμφοῖν τὸ ἄνθρωπος, οὐδ' ὅταν

ἀμφοτέρωι σερητικῶι τεθώσιρ, ἢ δ' ὁ μὲν καθόλου, ὁ δ' ἂν μέρει.
 ὅροι τ' μὴ ὑπάρχειν, ὅταν ἐλάττω ἢ καθόλου πῶς τὸ μέσον,
 ζῶν, ὑπὸ μέρει, ἀγειορ. τὸ ὑπάρχον, ζῶν, ἀνθρώπος, ἀγειορ. ὅ-
 ταν δὲ ὁ μέσων ἢ καθόλου, ὁ δ' ἐλάττω ἢ μέρει, τ' μὴ μὴ ὑπάρ-
 χον, λόραξ, χῶν, λδουκῶν. τ' δ' ὑπάρχον δὲ ἐσι λαβῶν ὅρους, εἰ το
 ῖ τινι μὴ ὑπάρχει τῷ σ, τινι δὲ μὴ ὑπάρχει. εἰ γὰρ τὸ π παντί
 τῷ ρ, τὸ δὲ ρ τινι τῷ σ, καὶ τὸ π τινι τῷ σ ὑπάρχει. ὑπὲρ το
 δὲ μὴ δινι. ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀδιδόεισθαι δεικτέον. ὅτι ἂν ἐκ αὐτοῦ ἐνὶ
 τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ ὁ μὴ ὑπάρχει, ὁ δ' ἂν μὴ ὑπάρχει,
 ἢ ὁ μὴ τινι, ὁ δὲ μὴ παντί, ἢ ἀδιδόεισθαι, οὐκ ἔστι συλλογισμός
 οὐδ' αὖτως. ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων, ζῶν, ἀνθρώπος, λδουκῶν,
 ζῶν, ἀψυχῶν, λδουκῶν. φανερὸν δὲ, ὅτι γὰρ τῷ γήματι, πότι
 ἔστι καὶ πότι δὲ ἔστι συλλογισμός. καὶ ὅτι ἐχόντων τε τῶν ὅ-
 ρων ὡς ἐλέχθη, γίνεται συλλογισμός δὲ ἀνάγκης, αὐτὸ ἢ συλλο-
 γισμός, ἀνάγκη τοὺς ὅρους ὅπως ἔχει. φανερὸν δὲ ὅτι παν-
 τες ἀτελεῖς εἰσιρ, οἱ γὰρ τῷ γήματι συλλογισμοί. πάντες
 γὰρ τελειοῦται προσλαμβάνοντων τινῶν. καὶ ὅτι τὸ καθόλου
 συλλογιστέον δια τῶν γήματων δὲ ἔστι, οὐτε σερητικῶν,
 οὐτε ἀφρακῶν. δῆλον δὲ καὶ ὅτι γὰρ ἀπασι τοῖς γήμασι ὅ-
 ταν μὴ γίνηται συλλογισμός, λαττηγορικῶν μὲν ἢ σερητικῶν
 ἀμφοτέρωι, καὶ ὑπὸ μέρει ὄντων τῶν ὅρων, ὅδε ὅπως γίνεται
 ἀναγκάσι. λαττηγορικῶν δὲ καὶ σερητικῶν καθόλου ληφθέντος, το
 σερητικῶν αἰ γίνεται συλλογισμός, τ' ἐλάττω ἢ ἀκρῶ πῶς τὸ
 μέσον. οἷον εἰ τὸ μὲν α παντί τῷ β, ἢ ἐνὶ, τὸ δὲ β μὴ δινι τῷ
 γ. ἀνέστροφον μὲν γὰρ τῶν προτάσεων, ἀνάγκη τὸ γ τινι τῷ α
 μὴ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐτέρω γήματων. αἰ γὰρ γί-
 νεται δὲ ἀντιστροφῆς συλλογισμός. δῆλον δὲ καὶ ὅτι τὸ ἀ-
 διδόεισθαι ἀντὶ τῶν καττηγορικῶν τῶν γήματι, τὸν αὐτὸν
 ποιήσει συλλογισμὸν γὰρ ἀπασι τοῖς γήμασι. φανερὸν δὲ ὅτι
 ὅτι πάντες οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοί, τελειοῦται δὲ τὸ πρῶ-
 τὸ γήματος. ἢ γὰρ δεικτικῶς, ἢ δὲ τὸ ἀδιδόεισθαι, πόραιννται
 ἀπασι. ἀμφοτέρωι δὲ γίνεται τὸ πρῶτον γήμα. δὲ δεικτι-
 κῶς μὲν τελειοῦται, ὅτι δὲ ἀνέστροφος ἐπὶ πόραιννται παν-

τις. ἢ δ' ἀντιστροφῆς τὸ πρῶτον ἐποίει γήμα. δὲ δὲ τὸ ἀδιδόει-
 του δεικτικῶν, ὅτι τῶν τῶν πρῶτον τοῦ πρῶτον, ὁ συλλογισμός
 γίνεται δὲ τῶν πρῶτον γήματος, οἷον γὰρ τῶν τελειοῦται γή-
 ματι. εἰ τὸ α καὶ τὸ β παντί τῷ γ ὑπάρχει, ὅτι τὸ α τινι τῷ
 β ὑπάρχει. ἢ γὰρ μὴ ἐνὶ τῷ α τῷ β, τὸ δὲ β παντί τῷ γ, ὅ-
 δε ἐνὶ τῷ γ τὸ α. ἀλλ' ὡς παντί. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων
 ἐσι δὲ καὶ ἀναγκαῖον πάντας τοὺς συλλογισμούς, εἰς τοὺς γὰρ
 τῶν πρῶτον γήματι καθόλου συλλογισμούς. οἱ μὲν γὰρ γὰρ τῶν
 δεικτικῶν, φανερὸν ὅτι δὲ ἐκείνων τελειοῦται, πᾶσι οὐχ ὁ-
 μοίως πάντες. ἀλλ' οἱ μὲν καθόλου, τοῦ σερητικῶν ἀντιστροφῆς
 τῶν δὲ γὰρ μέρει ἐκ τῶν γ, δὲ τῶν εἰς τὸ ἀδιδόεισθαι ἀπαγω-
 γῆς. οἱ δὲ γὰρ τῶν πρῶτον, οἱ ἢ μέρει, ὑπὸ τελειοῦται ἢ καὶ δὲ
 ἐαυτῶν. ἐσι δὲ καὶ δὲ τῶν δεικτικῶν γήματος δεικτικῶν εἰς
 ἀδιδόεισθαι ἀπάγοντας. οἷον εἰ τὸ α παντί τῷ β, τὸ δὲ β τινι
 τῷ γ, ὅτι τὸ α τινι τῷ γ ὑπάρχει. εἰ γὰρ μὴ ἐνὶ, τῷ δὲ β παντί,
 οὐδὲν τῷ γ τὸ β ὑπάρχει. ὅσον γὰρ ἴσμεν δὲ τῶν δεικτικῶν
 γήματι. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ σερητικῶν ἔστι ἢ ἀπὸ δεικτικῶν.
 εἰ γὰρ τὸ α μὴ ἐνὶ τῷ β, τὸ δὲ β τινι τῷ γ ὑπάρχει, τὸ α τινι
 τῷ γ οὐχ ὑπάρχει. εἰ γὰρ παντί, τῷ δὲ β μὴ δινι ὑπάρχει, οὐ-
 δινι τῷ γ τὸ β ὑπάρχει. ὅσον δὲ ὡς τὸ μέσον γήμα. ὥστε ἐπεὶ
 οἱ μὲν γὰρ τῶν μέσων γήματι συλλογισμοί πάντες ἀπάγονται εἰς
 τοὺς γὰρ τῶν πρῶτον καθόλου συλλογισμούς, οἱ δὲ κατὰ μέρος
 γὰρ τῶν πρῶτον, εἰς τοὺς γὰρ τῶν μέσων, φανερὸν ὅτι καὶ οἱ ἢ μέρει
 ἀναγκάσι εἰς τοὺς γὰρ τῶν πρῶτον γήματι συλλογισμούς.
 οἱ δὲ γὰρ τῶν τρίτων καθόλου μὲν ὄντων τῶν ὅρων, διότι ὑπὸ τε-
 λειοῦται δὲ ἐκείνων τ' συλλογισμῶν, τῶν γὰρ τῶν πρῶτον γήματι.
 ὅταν δὲ γὰρ μέρει ληφθῶσι, δὲ τῶν γὰρ μέρει συλλογισμῶν, τῶν
 γὰρ τῶν πρῶτον γήματι, οὗτοι δὲ ἀνέχθησαν εἰς ἐκείνους. ὥστε καὶ
 οἱ γὰρ τῶν τρίτων γήματι, οἱ κατὰ μέρος. φανερὸν οὖν ὅτι παν-
 τες ἀναγκάσι εἰς τοὺς γὰρ τῶν πρῶτον γήματι καθόλου
 συλλογισμούς. οἱ ἢ ἐν τῶν συλλογισμῶν ὑπάρχει, ἢ μὴ ὑπάρ-
 χον δεικτικῶν, εἰρηται πῶς ἔχουσι καὶ καθ' ἐαυτούς, οἱ ἐκ τῶν
 αὐτῶν γήματι, καὶ πῶς ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἐτέρω γήματων.

μίξεις ἀναγκαίαις ἢ ὑπερχρόνης ἐν τῷ πρώτῳ χρέματι.
 Συμβαίνει δὲ ποτε καὶ ἐνέτορας προτάσεις ἀναγκαίαις
 οὐσης, ἀναγκαῖον γίνεσθαι τὸν συλλογισμὸν, πλὴν ὁ ὑποτόρας
 ἐπιτυχῶν, ἀλλὰ ἐν πῶς τὸ μείζον ἀκροῦ. οἶον ἐν τῷ β' ὅτι
 ἀνάγκη εἰληπταῖ ὑπερχρόνῃ, ἢ μὴ ὑπερχρόνῃ, τὸ γ' ὑπερ-
 χρομόμονον. οὕτως γὰρ εἰλημμένων τῶν προτάσεων, ὅτι ἀνάγκη
 τὸ α' τῷ γ' ὑπερξέει, ὁ δὲ ὑπερξέει, ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῷ β' ὁ δὲ ἀνάγκη

κγς

Ἐπὶ δὲ τοῖς δίδυτορον χήματος, εἰ μὴ ἡ σεβηλικὴ πρότασις
 ὅτι ἀναγκαστικὸν τὸ συμπέρασμα ἐστὶ ἀναγκαστικόν, εἰ δὲ ἡ κα-
 τηγορικὴ, οὐκ ἀναγκαστικόν. ἔγω γὰρ πρῶτον ἡ σεβηλικὴ ἀναγ-
 καστικὰ, καὶ τὸ ἄ τῷ μὴ β' μὴ ἐνὶ ὑποκείμενῳ, ὅθεν δὲ γ' ὑποκείμε-
 νόνον. ἔπειτα οὐκ ἀντιστρέφει τὸ σεβηλικόν, οὐδὲ τὸ β' τῷ α' οὐδὲν
 ὑποκείμενῳ, τὸ δὲ ἄ παντὶ τῷ γ' ὑποκείμενῳ, ὥστ' ὁ δὲν τῷ γ' τὸ β'
 ὑποκείμενῳ. τὸ γὰρ γ' ἵπὸ τὸ α' ὅτιν. ὡς αὐτῶς καὶ εἰ πῶς ὅθεν γ'
 πῶς τὸ σεβηλικόν. εἰ γὰρ τὸ α' μὴ ἐνὶ τῷ γ' ὑποκείμενῳ, ὁ δὲ το γ'
 ὁ δὲν τῷ α' ὑποκείμενῳ, το δὲ ἄ παντὶ τῷ β' ὑποκείμενῳ, ὥστ' ὁ δὲν

Αἰ γὰρ τῷ τρίτῳ ἀνέματι μίξεις.

14

πέραςμα ἔσται ἀναγκάσιον, ἐπὶ ᾧ ὁ ὅρων αὐτὸς φανερὸς.
ἔστω ὁ Α' ἀγαθόν, τὸ δὲ Β' ζῶον, τὸ γ' ἵππος. ὁ Α' δὲ ἀγα-
θόν, γινώσκεται μηδὲν ἵππων ὑπαρχειν, τὸ δὲ ζῶον, ἀναγκάσιον
παντὶ ὑπαρχειν. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη ζῶον ἢ μὴ εἶναι ἀγαθόν, εἴπερ
γινώσκειται πᾶν εἶναι ἀγαθόν, ἢ εἰ μὴ τὸ το διωκτόν, ἀλλὰ τὸ ἐξη-
γορῆσαι ἢ καθεύδειν, ὅσον θεῖον. ἄπαρ γὰρ ζῶον δὲ κινεῖται τῷ
πυ. Εἰ μὲν δὲ οἱ ὅροι καθόλου πρὸς τὸ μέσον εἰσὶν, εἴρηται, πότε
ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκάσιον. Εἰ δὲ ὁ μὲν καθόλου ὁ δ'
ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρωθεν ἔσται τὸ καθόλου
ἐξηγούμενον ἀναγκάσιον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκάσιον. ἀπό-
δειξις δὲ ἢ αὐτὴ ἢ καὶ πρότερον. ἀντιστρέφει γὰρ καὶ τὸ ἐν μέρει
κατηγορικόν. εἰ δὲ ἀνάγκη παντὶ τῷ γ' τὸ Β' ὑπαρχειν, τὸ α'
ὑπὸ τῷ γ' ὅτι, ἀνάγκη τὸ Β' τινὶ τῷ α' ὑπαρχειν. εἰ δὲ τὸ Β'
τῷ α' ἔστι, καὶ τὸ α' τῷ Β' τινὶ ὑπαρχειν ἀναγκάσιον. ἀντιστρέφει
γὰρ. ὁμοίως δὲ εἰ τὸ α' γ' εἶναι ἀναγκάσιον, καθόλου ὅν. τὸ γὰρ Β'
ὑπὸ τῷ γ' ὅτι, εἰ δὲ τὸ ἐν μέρει ὅτι ἀναγκάσιον, ὅτι ἔσται τὸ συμ-
πέρασμα ἀναγκάσιον. ἔστω γὰρ τὸ Β' γ' ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκά-
σιον, τὸ γ' α' παντὶ τῷ γ' ὑπαρχειν, μὴ μὲν τοι ὅτι ἀνάγκη, ἀλλ'
στραφέντος οὕτω τῷ Β' γ', τὸ πρῶτον γίνεται ἄληθες. καὶ ἢ μὲν
καθόλου πρότασις, ὅτι ἀναγκάσιον, ἢ δὲ ἐν μέρει, ἀναγκάσιον. ὅταν
δὲ οὕτως ἐχθρὸν αἱ πρότασις, οὐκ ἔστι τὸ συμπέρασμα ἀναγ-
κάσιον. ὥστε οὐδ' αὐτὸ τὸ πρῶτον. ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν ὁρων φανερὸν, ἔστω
γὰρ τὸ α', ἐξηγορῆσαι, τὸ γ' Β', διότι, εἴπερ ὡς δὲ τὸ γ' ζῶον, τὸ Α'
οὕτω Β', ἔστι γ' ἀνάγκη ὑπαρχειν, τὸ γ' α' παντὶ τῷ γ' γινώ-
σκειται ὑπαρχειν, καὶ τὸ α', τῷ Β', οὐκ ἀναγκάσιον. ὅτι γὰρ ἀνάγκη
διότι οὕτω καθεύδειν, ἢ ἐξηγορῆσαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ α' τὸ πρῶτον
ὅρων διεγερθῆται. καὶ εἰ τὸ α' γ', εἴη ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκάσιον,
καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἔσται ἀναγκάσιον. εἰ δὲ ὁ Α' κατηγορι-
κός, ὁ γ' ἐξηγορῆσαι τῶν ὁρων, ὅταν Α' ἢ τὸ καθόλου ἐξηγορῆσαι καὶ
ἀναγκάσιον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκάσιον. εἰ γὰρ τὸ α'
τῷ γ' μηδὲν ὅτι ἀνάγκη γινώσκειται, τὸ γ' Β', τινὶ τῷ α' ὑπαρ-
χει, τὸ α' τινὶ τῷ Β' ἀνάγκη μὴ ὑπαρχειν. ὅταν δὲ τὸ κατάφα-
τικὸν ἀναγκάσιον τεθῇ, καθόλου ὅν ἢ ἐν μέρει, ἢ τὸ ἐξηγορῆσαι καὶ
μὲρ

οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκάσιον, τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τὰ αὐ-
τὰ, καὶ αὐτὸ τῶν προτέρων ἐξήμην. ὅροι δ' ὅταν μὲν ἢ τὸ κα-
θόλου κατηγορικῶν ἀναγκάσιον, ἐξηγορῆσαι, ζῶον, αὐθροπος,
μέσον αὐθροπος. ὅταν δὲ ἐν μέρει τὸ κατηγορικῶν ἀναγκάσιον,
ἐξηγορῆσαι, ζῶον, λυκόν. ζῶον μὲν γὰρ ἀνάγκη ἔστι λυκὸν ὑπαρ-
χειν, ἐξηγορῆσαι δὲ γινώσκειται μηδὲν. καὶ οὐκ ἀνάγκη τινὶ ζῶον
μὴ ὑπαρχειν ἐξηγορῆσαι. ὅταν δὲ τὸ ἐξηγορικῶν ἐν μέρει ὅν ἀναγ-
κάσιον ἢ, διότι οὐκ, κινεῖται ζῶον, μέσον ζῶον. φανερὸν δὲ ὅτι τὸ μὲν
ὑπαρχειν οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ μὴ ἀμφοτέρωθεν ὡς ἂν αἱ
προτάσεις ἐν τῷ ὑπαρχειν. τὸ δὲ ἀναγκάσιον ὅτι, καὶ εἰ τὸ πρῶτον
μόνον ἀναγκάσιον οὐκ ἔστι. ἐν ἀμφοτέροις δὲ καὶ ἀναγκάσιον καὶ
ἐξηγορικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν, ἀνάγκη τῶν ἐτέρων πρό-
τασιν ὁμοίαν εἶναι τῷ συμπέρασματι. λέγω δὲ τὸ ὁμοίαν, εἰ μὲν
ὑπαρχειν ὑπαρχέσσαν, εἰ δὲ ἀναγκάσιον ἀναγκάσιον. ὥστε τὸ πρῶτον
διήλθον, ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀναγκάσιον, οὐδ' ὑπαρ-
χοῦν εἶναι, μὴ ληφθεὶς ἀναγκάσιον ἢ ὑπαρχέσσης προτάσεως. ποῦ
μὲν δὲ τὸ ἀναγκάσιον πῶς γίνεται, καὶ τίνα διαφορὰν ἔχει πρὸς
τὸ ὑπαρχειν, εἴρηται σχεδὸν ἰκανῶς.

Μίξις τὸ γινώσκον καὶ τῶν δὲ αὐτῶν προτάσεων, καὶ
συλλογισμῶν καὶ εἰ κατ' αὐτὸ ἀντιστροφῆς.

περὶ δὲ τὸ γινώσκον μετὰ ταῦτα λέγωμεν, πότε καὶ πῶς,
καὶ εἴα πῶς ἔσται συλλογισμός. λέγω δὲ γινώσκον, καὶ τὸ
γινώσκον, οὐ μὴ ὄντος ἀναγκάσιον, τεθέντος δὲ ὑπαρχειν, ὅ-
τι ἔσται εἴα τοῦτ' ἀδυνάτοον. τὸ γὰρ ἀναγκάσιον ὁμωνυμῶς γι-
νώσκειται λέγωμεν, ὅτι ἡ τὸ γινώσκον, φανερὸν ἔκτε
τῶν ἀφάσεων καὶ τῶν κατὰ φάσεων τῶν ἀντικειμένων. τὸ γὰρ
οὐκ γινώσκειται ὑπαρχειν, καὶ ἀδυνάτοον ὑπαρχειν, καὶ ἀνάγκη
μὴ ὑπαρχειν, ἢ τοι ταῦτα ὅτι, ἢ ἀποδοθεὶς ἀλλήλοις. ὥστε καὶ τὰ
ἀντικείμενα πούτοις. τὸ δὲ γινώσκειται ὑπαρχειν, καὶ ἐκ ἀδυνά-
τοον ὑπαρχειν, καὶ ἐκ ἀνάγκη μὴ ὑπαρχειν, ἢ ταῦτα ἔσται, ἢ ἀπο-
δοθεὶς ἀλλήλοις. κατὰ παντός γὰρ ἢ κατὰ φάσεις ἢ ἀπό-
φασιν, ἔσται ἄρα τὸ γινώσκον οὐκ ἀναγκάσιον, καὶ τὸ μὴ ἀναγ-
κάσιον γινώσκον, συμβαίνει δὲ πᾶσας τὰς ἡτ' τὸ γινώσκον

προτάσεις, ἀντιστρέφει ἀλλήλους. λέγω δὲ, οὐ τὰς καταφα-
 τικάς, τὰς ἀποφατικάς, ἀλλ' ὅσαι καταφατικῶς ἔχουσι τὸ
 ἡμῶν ἢ τὴν ἀντίθεσιν. οἷον τὸ γινώσκουσι ὑπάρχειν ἢ γν-
 ωσκῶν μὴ ὑπάρχειν. καὶ τὸ παντὶ γινώσκουσι, ἢ γν-
 ωσκῶν μὴ παντί, καὶ τὸ πνί, ἢ μὴ παντί. τὸν αὐτὸν
 δὲ τρόπον καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. ἐπεὶ γὰρ τὸ γινώσκουσι οὐκ
 εἰσι ἀναγκαῖον, ἢ μὴ ἀναγκαῖον ἐγγράφει μὴ ὑπάρχειν, φανε-
 ρόν ἐστι γινώσκουσι τὸ αὐτὸ ἢ ὑπάρχειν, γινώσκουσι καὶ μὴ
 ὑπάρχειν. καὶ εἰ παντὶ γινώσκουσι ὑπάρχειν, καὶ παντὶ γινώσκει-
 ται μὴ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν γν μέρει καταφάσεων.
 ἢ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις. εἰσι δὲ αἱ τοιαῦται προτάσεις, κατηγο-
 ρικαὶ καὶ ἐπικτητικαί. τὸ γὰρ γινώσκουσι ἢ εἶναι ὁμοίως τὰτ-
 τεταται, καὶ ἀπὸρ ἐλέχθη πρότερον. διωρισμένων δὲ τούτων,
 πάλιν λεγόμεν, ὅτι τὸ γινώσκουσι, κατὰ δύο λεγόμεν τρό-
 πους, ἢ αὐτὸ ὡς ὑπὸ τοπολὺ γινώσκουσι, καὶ διαλείπειν τὸ ἀναγ-
 καῖον. οἷον τὸ πολὺ αὐτὸν, ἢ τὸ αὐξάνουσι, ἢ φθίνουσι, ἢ ὅλως
 τὸ πεφυκὸς ὑπάρχειν. ὅτε γὰρ ὁ σωχὴς μὴ εἴη τὸ ἀναγκαῖον.
 εἴη τὸ μὴ αἶε εἶναι ἀνθρώπου. ὅντος μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἢ δὲ ἀνάγ-
 κης, ἢ ὡς ὑπὸ τοπολὺ ὅτε. ἄλλοι γ', τὸ ἀόριστον ὁ καὶ, ὅπως ἢ μὴ
 ὅπως, διωκτόν. οἷον τὸ βαδίζειν ζῶον, ἢ τὸ βαδίζοντος γινώσκουσι
 σφισμόν, ἢ ὅλως τὸ ἀπὸ τύχης γινώσκουσι. ὅτε γ' μᾶλλον ὅπως τὰ
 φυκῶν, ἢ γιναντίως. ἀντιστρέφει μὲν οὖν καὶ κατὰ τὰς ἀντίθε-
 μνάς προτάσεις ἐκείνους τῶν γινώσκουσι, οὐ μὲν τὰ αὐτῶν
 γὰρ τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὴ πεφυκὸς εἶναι, τὸ μὴ δὲ ἀνάγκης ὑπάρ-
 χειν. οὕτω γὰρ γινώσκουσι μὴ πολεῖν ἀνθρώπου. τὸ δὲ ἀό-
 ριστον τῶν μὴ μᾶλλον οὕτως ἢ ἐκείνους. ὑπὸ τῶν δὲ καὶ συλλο-
 γισμὸς ἀφαιρετικὸς, τῶν μὲν ἀφαιρώμεν ἢ ἐστὶ, εἴη τὸ ἀτακτοῦ
 εἶναι τὸ μέσον, τῶν δὲ πεφυκόντων ὅτι. καὶ ὁμοίως οἱ λόγοι
 καὶ αἱ σκέψεις γίνονται, πότε τῶν οὕτως γινώσκουσι, ἐκείνους
 δὲ ἐγγράφει μὲν γινώσκουσι συλλογισμὸν, οὐ μὲν εἰσθε γὰρ ζῆντες.
 ταῦτα μὲν οὖν διοριζόμεθα μᾶλλον γὰρ τοῖς ἐπεμνήσιν. νῦν
 δὲ λεγόμεν πότε καὶ πῶς, καὶ τίς ἐστὶ συλλογισμὸς ἐκ τῶν
 γινώσκουσι προτάσεων. ἐπεὶ γ' τὸ γινώσκουσι τὸδε, τῶν δὲ ὑπάρ-
 χειν.

χειν, διχῶς ὅτε ἐκλαβεῖν. ἢ γὰρ ὡς ὑπάρχει τὸδε, ἢ ὡς γινώσκουσι
 αὐτὸ ὑπάρχειν. τὸ γὰρ καὶ οὐ τὸ β' τὸ α' γινώσκουσι, τούτων
 σημαίνει ὁ αὐτὸς, ἢ καὶ οὐ λέγεται τὸ β', ἢ καὶ ὅ γινώσκουσι
 λέγεται. τὸ δὲ καὶ ὅ γ' τὸ α' γινώσκουσι, ἢ παντὶ ἢ β'
 ἢ α' ἐγγράφει, οὐδὲν διαφέρει. φανερὸν οὖν ὅτι διχῶς αὐτὸν λέγουσι
 τὸ α' ἢ β' παντὶ γινώσκουσι ὑπάρχειν. πρότερον οὖν εἰπωμεν
 εἰ καὶ οὐ τὸ γ' τὸ β' γινώσκουσι, καὶ καὶ ὅ γ' τὸ α', τίς ἐστὶ,
 καὶ ποῖος συλλογισμὸς. οὕτω γὰρ αἱ προτάσεις ἀμφοτέρως
 λαμβανόμεναι ἢ τὸ γινώσκουσι. ὅταν δὲ καὶ ὅ γ' τὸ β' ὑπάρχει
 τὸ α' γινώσκουσι ἢ μὴ ὑπάρχουσι, ἢ δὲ γινώσκουσι ὅτε, ὡς
 εἴη τῶν ὁμοιοσημίων ἀρκτεον καὶ ἀπὸ καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις.

Ὅταν οὖν τὸ α' παντὶ τῶν β' γινώσκουσι, ἢ τὸ β' παντὶ τῶν
 γ', συλλογισμὸς ἐστὶ τέλει. ὅτι τὸ α' παντὶ ἢ γ' γινώσκουσι
 ὑπάρχειν. ὅτε δὲ φανερὸν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ. τὸ γὰρ γινώσκουσι
 παντὶ ὑπάρχειν, οὕτως ἐλεγομεν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν α'
 γινώσκουσι μὴ παντὶ τῶν β', ἢ γ' παντὶ τῶν γ', ὅτι τὸ α' γινώσκει-
 ται μὴ παντὶ ἢ γ'. τὸ γὰρ καὶ οὐ τὸ β' γινώσκουσι, τὸ α' μὴ γν-
 ωσκῶν αὐτὸ μὴ τὸ μὴ ἀπολείπειν τῶν ὑπὸ τὸ β' γινώσκουσι
 μὴ παντὶ. ὅταν δὲ τὸ α' παντὶ ἢ β' γινώσκουσι, τὸ δὲ β' γινώσκει-
 ται μὴ παντὶ ἢ γ', εἴη μὲν τῶν εἰρημνίων προτάσεων, ὅτε
 γίνεται συλλογισμὸς, ἀντιστρέφει δὲ τὸ β' γ' κατὰ τὸ
 γινώσκουσι, γίνεται ὁ αὐτὸς ὡς πρότερον καὶ πρότερον. ἐπεὶ γὰρ γν-
 ωσκῶν τὸ β' μὴ παντὶ ἢ γ' ὑπάρχειν, γινώσκουσι καὶ παντὶ
 ὑπάρχειν. ὅτε γὰρ εἴρηται πρότερον. ὡς εἰ τὸ μὲν β' παντὶ
 ἢ γ', τὸ δὲ α' παντὶ ἢ β', πάλιν ὁ αὐτὸς γίνεται συλλο-
 γισμὸς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πῶς ἀμφοτέρως τὰς προτάσεις ἢ ἀπὸ
 φασὶς τεθεῖν μετὰ τὸ γινώσκουσι. λέγω δὲ οἷον εἰ τὸ μὴ α' γινώσκει-
 ται μὴ παντὶ ἢ β', καὶ τὸ β' μὴ παντὶ ἢ γ'. εἴη μὲν οὖν τῶν
 εἰρημνίων προτάσεων, οὐδὲν γίνεται συλλογισμὸς, ἀπ-
 ερεφομένων δὲ πάλιν, ὁ αὐτὸς ἐστὶ ὡς πρότερον καὶ πρότερον. φανε-
 ρόν οὖν ὅτι τὸ ἀφαιρώμεν πῶς τὸ ἐλαττοῦ ἀκροῦ, ἢ
 πῶς ἀμφοτέρως τὰς προτάσεις, ἢ οὐ γίνεται συλλογισμὸς, ἢ
 γίνεται μὲν, ἀλλ' οὐ τέλει. ἐκ γὰρ τὸ ἀπὸ φασὶς πῶς αἰνείει τὸ

ἀναγκάσιον. ἐάν δὲ ἡ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων, ἡ δὲ γνῶσις
ληφθῇ, πῶς μὲν τὸ μείζον ἄκρον κειμένης ἐπὶ καθόλου, συλλο-
γισμός ἐστι τέλειος. εἰ γὰρ τὸ αὖ πάντι τῷ β' γινώσκεται, τὸ δὲ
β' πινὶ τῷ γ', ὃ αὖ πινὶ τῷ γ' γινώσκεται. ὅθεν δὲ φανερὸν ἐκ τῆς ὁ-
ρισμοῦ τῶν πάντι γινώσκεται. πάλιν εἰ τὸ αὖ γινώσκεται μηδενὶ
τῷ β', ὃ δὲ β' πινὶ τῷ γ' γινώσκεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ αὖ γν-
ώσκεται τινὶ τῷ γ' μὴ ὑπάρχειν. ἀποδείξεις δὲ ἡ αὐτή. ἐάν δὲ
σερητικῇ ληφθῇ ἡ γνῶσις προτάσεως, ἡ δὲ καθόλου καταφατικῇ,
τῇ δὲ θέσει ὁμοίως ἔχουσιν. οἷον τὸ μὲν αὖ πάντι τῷ β' γινώσκ-
ται, ὃ δὲ β' πινὶ τῷ γ' γινώσκεται μὴ ὑπάρχειν, εἰ μὲν τῶν
ἐλημμένων προτάσεων οὐ γίνεται συλλογισμός, ἀπιστοφεί-
σκει δὲ τ' γνῶσις, καὶ τεθέντος τῶ β' πινὶ τῷ γ' γινώσκεται ὑπάρ-
χειν, ὃ αὖ ἔστι συμπέρασμα, ὃ καὶ προτέρω, καθάπερ γν-
ώσις ἀρχῆς. ἐάν δὲ ἡ πῶς τὸ μείζον ἄκρον γνῶσις ληφθῇ, ἡ
δὲ πῶς τὸ ἐλάττω καθόλου, ἐάν τε ἀμφότερα καταφατικῇ
ληφθῶσιν, ἐάν τε σερητικῇ, ἐάν τε μὴ ὁμοιογενήμονες, ἐάν τε ἀμ-
φότερα ἀδόξοι, ἡ κατὰ μέρος, ὁ δὲ αὖ ἔστι συλλογισμός.
οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ β' ὑποστάνειν ὅτι α, καὶ μὴ καταγορεῖ-
σθαι ἐπ' ἴσων. ὡ δὲ ὑποστάνει τὸ β' τῷ α' εἰληφθῶ π' γ'. τοῦ-
τω γὰρ, οὔτε πάντι, οὔτε μηδενὶ, ὅτε τινὶ, οὔτε μὴ τινὶ γινώσκ-
ται τὸ αὖ ὑπάρχειν. εἰπερ ἀντιστρέφουσιν αἱ κατὰ τὸ γινώσκεται
προτάσεις, καὶ τὸ β' πλείοσι γινώσκεται, ἢ τὸ αὖ ὑπάρχειν. ἐπὶ
δὲ καὶ ἐκ τῶν ὅρων φανερὸν, οὕτως ἐχουσιν τῶν προτάσεων
τὸ πρῶτον τῷ ἑχάτω καὶ ὁδὲν γινώσκεται, καὶ πάντι ὑπάρ-
χειν ἀναγκάσιον. ὅροι δὲ κρινοὶ πάντων. τοῦ μὲν ὑπάρχειν ὅτι
ἀνάγκη, ζῶον, λδνὸν ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ γινώσκεται, ζῶον,
λδνὸν, ἱμάτιον. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ πρῶτον τὸν τρόπον ἔχοντων
τῶν ὅρων, οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός. ἡ γὰρ τῶ ὑπάρχειν ἢ τ'
ὅτι ἀνάγκη ἢ τῶ γινώσκεται, πῶς ὅτι συλλογισμός. τοῦ μὲν ὅτι
ὑπάρχειν καὶ τῶ ἀναγκάσιον, φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστι. ὁ μὲν γὰρ
καταφατικῇ, ἀνακρίνεται τῶ σερητικῇ, ὁ δὲ σερητικῇ, τῶ κατα-
φατικῇ. λείπεται δὲ τὸ γινώσκεται εἶναι. τοῦ δὲ ἀδυνάτου. δι-
στικτῇ γὰρ ὅτι οὕτως ἔχοντων τῶν ὅρων καὶ πάντι τῷ ἑχάτω,
τὸ πρῶ-

τὸ πρῶτον, ἀνάγκη καὶ οὐδὲν γινώσκεται ὑπάρχειν. ὥς τ' ἐκ αὐ-
τοῦ γινώσκεται συλλογισμός. τὸ γὰρ ἀναγκάσιον οὐκ ἔστι γν-
ώσκον. φανερὸν οὖν ὅτι καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, γνῶσις
γινώσκοντος προτάσεως, αἰ γίνεται συλλογισμός γνῶσις πρῶ-
τω ὁμοίως, καὶ καταγορεῖται καὶ σερητικῶν ὄντων. πλὴν κα-
τηγορεῖται μὲν ὄντων, τί λδος, σερητικῶν δὲ, ἀτι λδς. διὰ δὲ τὸ
γινώσκον λαμβανόμεν, μὴ γνῶσις ἀναγκάσιον, ἀλλὰ τῇ τῶν σερη-
τικῶν διορισμῶν. γνῶσις δὲ λαμβάνει τὸ τοιοῦτον.

Μίξις γινώσκοντος καὶ ὑπάρχοντος γνῶσις ὁμοίως.

Ἐάν δὲ ἡ μὲν, ὑπάρχειν, ἡ γνῶσις λαμβανόμεν τῶν προ-
τάσεων, ὅταν μὲν ἡ πῶς τὸ μείζον ἄκρον γινώσκεται σημαίνει,
τέλειος τε πάντων ἔσονται οἱ συλλογισμοί, καὶ τοῦ γινώσκοντος
κατὰ τὸν εἰρημικὸν διορισμῶν. ὅταν δὲ ἡ πῶς τὸ ἐλάττω, ἀτι
λδς τε πάντων καὶ οἱ σερητικοὶ τῶν συλλογισμῶν, οὐ τοῦ τῇ
τῶν διορισμῶν γινώσκοντος, ἀλλὰ τοῦ, μηδενὶ ἢ μὴ πάντι ὅτι
ἀνάγκη, ὑπάρχειν. εἰ γὰρ μηδενὶ ἢ μὴ πάντι ὅτι ἀνάγκη, γν-
ώσκεται φανερὸν καὶ μηδενὶ καὶ μὴ πάντι ὑπάρχειν. γινώσκοντος
γὰρ ὃ αὖ πάντι τῷ β', ὃ δὲ β' πάντι τῷ γ' καὶ ὅτι ὑπάρχειν,
εἰπερ οὖν ὑπὸ τῷ β' ἀτι τὸ γ', ὅτι δὲ β' πάντι γινώσκεται τὸ α',
φανερὸν ὅτι καὶ τῷ γ' πάντι γινώσκεται. γίνεται δὲ τέλειος
συλλογισμός. ὁμοίως δὲ καὶ σερητικῇ οὐσης ἐπὶ α β' προτά-
σεως, ἐπὶ δὲ β' γ' καταφατικῇ, καὶ ἐπὶ μὲν α β' γινώσκεται, τ'
δὲ β' γ' ὑπάρχειν λαμβανόμενης, τέλειος ἔστι συλλογισμός. ὅ-
τι τὸ αὖ γινώσκεται μηδενὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. ὅτι μὲν ὅτι ὑπάρ-
χειν τιθεμένου πῶς τὸ ἐλάττω ἄκρον τέλειος γίνονται οἱ συλ-
λογισμοί, φανερὸν. ὅτι δὲ γνῶσις ἔχοντος ἔσονται συλλογι-
σμοί, εἰ μὴ τοῦ ἀδυνάτου διελκτέον. ἀμα δὲ ἔστι διελκτέον, καὶ ὅτι ἀ-
τελεῖς. ἡ γὰρ δεικνύει, οὐκ ἔστι τῶν ἐλημμένων προτάσεων. πρῶ-
τον δὲ λεκτέον. ὅτι εἰ τοῦ α ὄντος, ἀνάγκη τὸ β' εἶναι, καὶ δι-
νατοῦ ὄντος, τοῦ α, δυνατοῦ ἔσται καὶ τὸ β' ὅτι ἀνάγκη. ἔσται
γὰρ οὕτως ἔχοντων, τὸ μὲν ἐφ', ὅ τ' α δυνατοῦ, τὸ δὲ ἐφ' ὅ τ'
β', ἀδυνάτου. εἰ οὖν τ' α δυνατοῦ ὅτι δυνατοῦ εἶναι, γνῶσις
αὖ, τὸ δὲ ἀδυνάτου, ὅτι ἀδυνάτου, ἐκ αὐτοῦ γνῶσις. ἀμα δὲ εἰ τ'
m 3

εἰ μὴ ἀνάγκη

ὅτι ἀνάγκη

μὴ ἀνάγκη

ὅτι ἀνάγκη

μὴ ἀνάγκη

ὅτι ἀνάγκη

μὴ ἀνάγκη

ὅτι ἀνάγκη

μὴ ἀνάγκη

ὅτι ἀνάγκη

καὶ διωκτόν, καὶ τὸ β' ἀδιώκτον, γινώσκειτο αὐτὸ τὸ α' ἡμετέραν
αὐτὸ τοῦ β'· εἰ δὲ γινώσκαι καὶ εἶναι, τὸ γὰρ γεγονός, ὅτι γε-
γονὸν ἔστι. διὰ δὲ λαμβάνειν μὴ μόνον γινώσκουσι τὸ διωκα-
τὸν καὶ ἀδιώκτον, ἀλλὰ καὶ γινώσκουσι ἀληθεύειν, καὶ γινώσκουσι ὅτι
καὶ ὁσαύτως ἄλλως λέγεται τὸ διωκτόν. γινώσκουσι γὰρ
ὁμοίως ἔχει, ἐπὶ τε ὄντος τοῦ α' τὸ β' εἶναι οὐχ ὡς γινώσκουσιν ὄντος
τοῦ α', τὸ β' ἔστι διὰ τοῦ λαμβάνειν. οὐ γὰρ ὅτι οὐδὲν ἔστι ἀνάγκη
γινώσκουσιν ὄντος, ἀλλὰ διδοῖν ἐλαχίστου. οἷον ὅταν αἱ προτά-
σεις οὕτως ἔχωσιν ὡς ἐλέχθη κατὰ τὴν συλλογισμὸν. εἰ γὰρ τὸ
γ' κατὰ τοῦ δ', τὸ δὲ δ' κατὰ τοῦ ζ', καὶ τὸ γ' κατὰ τοῦ ζ'
ἔστι ἀνάγκη. καὶ εἰ διωκτόν δ' ἐκαστόν, καὶ τὸ συμπόρα-
σμα εἶναι διωκτόν, ὡς πόρ' ἐν εἰσὶ θεῖν, τὸ γ' α' τὰς προτάσεις,
τὸ δὲ β' τὸ συμπόρασμα, συμβαίνει αὐτὸ μόνον ἀναγκαίου
τοῦ α' ὄντος, ἀλλὰ καὶ τὸ β' εἶναι ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ διωκτοῦ,
διωκτόν. τούτου δὲ δειχθέντος, φανερὸν ὅτι ψεύδους ὑποθε-
θέντος καὶ μὴ ἀδιώκτον, καὶ τὸ συμβαίνειν δὲ τὴν ὑπόθεσιν
ψεύδους εἶναι καὶ οὐκ ἀδιώκτον. οἷον εἰ τὸ α' ψεύδους μὴ ἔστι
μὴ μὲν τοῖς ἀδιώκτον, ὅντι δὲ τοῦ α' τὸ β' ἔστι, καὶ τὸ β' ἔστι
ψεύδους μὲν, οὐ μὲν τοῖς ἀδιώκτον. ἐπεὶ γὰρ δέδεικται ὅτι τοῦ
α' ὄντος, εἰς τὸ β' καὶ διωκτοῦ ὄντος τ' α', εἶναι τὸ β' διωκα-
τόν, ὑποκείται δὲ τὸ α' διωκτόν, εἰ δὲ τὸ β' ἀρα εἶναι διωκα-
τόν. εἰ γὰρ ἀδιώκτον, ἀλλὰ διωκτόν εἶναι τὸ αὐτό, καὶ ἀδιώκτον.
διωκτοῦ μὲν δὲ τούτων, ὑπερχέτω τὸ α' παντὶ τῷ β', τὸ δὲ β'
παντὶ τῷ γ' γινώσκοντι, ἀνάγκη ἐν παντὶ τῷ γ' τὸ α' γινώσκοντι
ὑπερχέτω. μὴ γὰρ γινώσκοντι, τὸ γ' β' παντὶ τῷ γ' κείδω ὑπερ-
χέτω, ὅσοι γ' ψεύδους μὲν, ὅ μὲν τοῖς ἀδιώκτον. εἰ δὲ τὸ μὲν α' μὴ γι-
νώσκοντι παντὶ τῷ γ', τὸ γ' β' παντὶ ὑπερχέτω τῷ γ', τὸ α' δὲ παν-
τὶ τῷ β' γινώσκοντι. γίνεται γὰρ συλλογισμὸς δὲ τ' τρίτος σχή-
ματος. ἀλλ' ὑποκείμενο παντὶ γινώσκοντι ὑπερχέτω, ἀνάγκη ἀρα τὸ
α' παντὶ τῷ γ' γινώσκοντι. ψεύδους γὰρ ὑποθεθέντος καὶ οὐκ ἀδι-
ώκτον, τὸ συμβαίνειν εἰς ἀδιώκτον. ἐγγράφει δὲ δὲ τ' πρώτου
σχήματος ποιεῖν αὐτὸ ἀδιώκτον, θέντας τῷ γ' τὸ β' ὑπερχέτω. εἰ
γὰρ τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπερχέτω, τὸ γ' α' παντὶ τῷ β' γινώσκοντι, καὶ
τῷ γ'

τῷ γ' παντὶ αὐτὸ γινώσκοντι τὸ α'. ἀλλ' ὑποκείμενο μὴ παντὶ ἐγ-
χαίρειν. διὰ δὲ λαμβάνειν τὸ παντὶ ὑπερχέτω μὴ ἡ γ' χέρον ὁ-
είσαντας, οἷον νῦν, ἢ γ' τῷ δὲ τῷ γ' χέρον, ἀλλ' ἀπλῶς, δὲ τ' ἡ
ποιούτων γὰρ πωτάσεως, τὸς καὶ συλλογισμὸς ποιοῦμεν. ἐπεὶ
κατὰ γὰρ τὸ νῦν λαμβανόμενης τῇ πωτάσεως, οὐκ εἶναι συλ-
λογισμὸς. ὅδε γὰρ ἴσως κωλύει ποτε παντὶ κινώμεν, ἀνθρώ-
πον ὑπερχέτω. οἷον εἰ μὴ δὲ ἄλλο κινώτο. τὸ γ' κινώμεν γινώσκοντι
παντὶ ἵππῳ, ἀλλ' ἀνθρώπῳ οὐδὲν ἵππῳ, γινώσκοντι.
ἐπὶ εἶσω τὸ μὲν πρώτον, ζῶον, τὸ δὲ μέσον κινώμενον, τὸ γ' ἐρχο-
μεν αὐτοῦ. αἱ γ' δὲ πωτάσεως ὁμοίως ἔχουσι, τὸ συμπόρασμα,
ἀνάγκη οὐκ εἶναι γινώσκοντι. ὅδε ἀνάγκη γὰρ ὁ ἀνθρώπῳ ζῶον.
φανερὸν οὖν ὅτι τὸ καθόλου ληψέτω ἀπλῶς, καὶ οὐ χέρον διω-
κόντας. πάλιν εἶσω εὐρηκὴν πρότασις καθόλου ἢ α' β', καὶ
εἰλήφθω τὸ μὲν α', μὴ γινώσκοντι β' ὑπερχέτω, τὸ δὲ β' παντὶ γι-
νώσκοντι ὑπερχέτω τῷ γ'. τούτων οὖν τεθέντων, ἀνάγκη τὸ α'
γινώσκοντι μὴ γινώσκοντι τῷ γ' ὑπερχέτω. μὴ γὰρ γινώσκοντι, τὸ δὲ β'
τῷ γ' κείδω ὑπερχέτω, καθάπερ πρότερον. ἀνάγκη γ' τὸ α' πνί-
τῷ β' ὑπερχέτω. γίνεται γὰρ συλλογισμὸς, δὲ τ' τρίτου σχήμα-
τος. ὅσοι γ' ἀδιώκτον, ὡς γ' γινώσκοντι αὐτὸ α' μὴ γινώσκοντι τῷ γ'. ψεύ-
δους γὰρ ὑποθεθέντος καὶ οὐκ ἀδιώκτον ἀδιώκτον συμβαίνει. ὅσοι
δὲ οὐ συλλογισμὸς, ὅτι εἰς τὸ κατὰ τὸν οἰσμὸν γινώσκοντι,
ἀλλὰ τ' μὴ γινώσκοντι ἀνάγκη. αὐτὴ γὰρ ὅτι ἢ ἀντίφασιν τῇ γ' ἡ
μὲν ὑποθέσεως. ὑποτίθεται γὰρ ὅδε ἀνάγκη τὸ α' πνί τῷ γ' ὑ-
περχέτω. ὁ δὲ δὲ τῷ ἀδιώκτον συλλογισμὸς, τῇ ἀντικειμένης
ὅτι ἀντίφασιν. ἐπὶ δὲ δὲ τῷ ὅρων φανερὸν, ὅτι οὐκ εἰς τὸ
συμπόρασμα γινώσκοντι. εἶσω γὰρ τὸ μὲν ἐφ' ὃ τὸ α', κόραξ,
τὸ γ' ἐφ' ὃ τὸ β' εὐνοοῦμεν, ἐφ' ὃ δὲ γ', ἀνθρώπος. ὅδε γ' δὲ τῷ β'
τὸ α' ὑπερχέτω, ὅδε γὰρ διανοούμενον κόραξ, τὸ γ' β' παντὶ γινώσκοντι
χέτω τῷ γ', παντὶ γὰρ ἀνθρώπῳ γινώσκοντι τὸ διανοοῦμεν. ἀλλὰ
τὸ α' δὲ ἀνάγκη ὅδε γ' δὲ τῷ γ'. ὅτι ἀρα τὸ συμπόρασμα γινώσκοντι
μὲν. ἀλλ' ὅδε ἀνάγκη οὐκ εἶναι. εἶσω γὰρ τὸ γ' α' κινώμενον, τὸ γ'
β' ὑπερχέτω, τὸ γ' ἐφ' ὃ γ', ἀνθρώπῳ. τὸ μὲν δὲ α', οὐδὲν τῷ β'
ὑπερχέτω, τὸ δὲ β' παντὶ τῷ γ' γινώσκοντι, καὶ οὐκ εἶναι τὸ συμ-

πέρασμα ἀναγκάσιον, οὐ γὰρ ἀνάγκη μηδὲν ἀκρίβειαν αὐθιγὰ
 πορ, ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη ἵνα, διὰ τοῦ οὐκ ὅτι τὸ συμπέρασμα εἶναι,
 τὸ μηδὲν δὲ ἀνάγκη ὑπάρχειν. ληπτέον δὲ βέλτιον τοὺς ὁρους,
 ἐὰν δὲ τὸ σὺν ἡλικίᾳ τῆς, πρὸς τὸ ἐλαττωρ ἄκρον γινώσκουσαι συ-
 μαίνον, δὲ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων προτάσεων, οὐδεὶς ἔσαι
 συλλογισμός, ἀντιστραφείσης ἢ ἢ κατὰ τὸ γινώσκουσαι προ-
 τάσεως, ἔσαι κατὰ πόρ γν τοῖς προτάσι. ὑπάρχειτω γὰρ τὸ α
 παντὶ ἔσθ' β', τὸ δὲ β' γινώσκουσαι μηδὲν ἔσθ' γ'. οὕτω μὲν οὐκ
 ἔχοντων τῶν ὁρων οὐδὲν ἀναγκάσιον ἔσαι. ἐὰν δὲ ἀντιστραφῇ τὸ
 β' γ, καὶ ληφθῇ τὸ β' παντὶ ἔσθ' γ' γινώσκουσαι, γίνεται συλ-
 λογισμός, ὡς πόρ πρότερον, ὁμοίως γὰρ ἔχουσιν οἱ ὅροι τῇ θέσει.
 τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τὸ σερηνικῶν ὄντων ἀμφοτέρων τῶν δια-
 σκημάτων, ἐὰν τὸ μὲν α' β' μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ β' γ' μηδὲν γν-
 ωσκουσαι σημαίνει, δι' αὐτῶν μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων, οὐ γίνε-
 ται τὸ ἀναγκάσιον. ἀντιστραφείσης δὲ ἢ ἢ τὸ γινώσκουσαι προ-
 τάσεως, ἔσαι συλλογισμός, εἰληφθῶ γὰρ τὸ μὲν α' μηδὲν ἔσθ' β'
 ὑπάρχειν, τὸ δὲ β' γινώσκουσαι, μηδὲν ἔσθ' γ'. εἰ δὲ ἢ δὲ τούτων.
 οὐδὲν ἀναγκάσιον. ἐὰν δὲ ληφθῇ τὸ β' παντὶ ἔσθ' γ' γινώσκουσαι
 ὅπερ εἶναι ἀληθές, ἢ ἢ α' β' προτάσις ὁμοίως ἔσθ', πάλιν ὁ αὐτὸς
 ἔσαι συλλογισμός. ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχειν τῆς β' παντὶ τῶ γ',
 καὶ μὴ γινώσκουσαι μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἔσαι συλλογισμός οὐ δια-
 μῶς, οὐτε σερηνικῆς οὐσης, ὅτε καταφατικῆς ἢ α' β' προτά-
 σεως. ὅροι δὲ κρινοὶ τῶ μὲν δὲ ἀνάγκη ὑπάρχειν, λόγος, ζῶον,
 χιῶν. τοῦ δὲ μὴ γινώσκουσαι, λόγος, ζῶον, πῖπτα. φανερὸν οὐκ
 ὅτι καθόλου τῶ ὁρων ὄντων, καὶ ἢ μὲν ὑπάρχειν, τὸ δὲ γινώσκουσαι
 λαμβανόμενης τῶν προτάσεων, ὅταν ἢ πρὸς τὸ ἐλαττωρ
 ἄκρον γινώσκουσαι λαμβάνηται πρότασις, αἰ γίνεται συλλο-
 γισμός. πλὴν ὅτε ἢ, δὲ αὐτῶν, ὅτε δὲ ἀντιστραφείσης τ' προ-
 τάσεως. πότε δὲ τούτων ἕκαστος, καὶ διὰ ἵνα αἰτίαν, εἰρή-
 καμν. ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου, τὸ δὲ γν μέρει ληφθῇ τῶ διασκη-
 μάτων, ὅταν μὲν πρὸς τὸ μείζον ἄκρον καθόλου τῆς καὶ γινώσκουσαι
 μινον, εἰτε ἀρφαλικόν, εἰτε καταφαλικόν, τὸ δὲ γν μέρει κατα-
 φατικόν τὸ ὑπάρχον, ἔσαι συλλογισμός τέλειος. κατὰ πόρ ἢ
 καθόλου

καθόλου τῶ ὁρων ὄντων, ἀπόδειξις δὲ ἢ αὐτῇ ἢ πόρ ἢ πρότε-
 ρον. ὅταν δὲ καθόλου μὲν ἢ τὸ πρὸς τὸ μείζον ἄκρον, ὑπάρχον δὲ
 ἢ μὴ γινώσκουσαι, δὲ πόρ δὲ γν μέρει ἢ γινώσκουσαι, ἐὰν τε
 ἀποφατικῶν, ἐὰν τε καταφατικῶν τῶσι ἀμφοτέρω, ἐὰν τε
 ἢ μὲν ἀποφατικῇ ἢ δὲ καταφατικῇ, πάντως ἔσαι συλλογι-
 σμός ἀτελής. πλὴν, οἱ μὲν, εἰ τὸ ἀδυνάτου διεχθίσονται, οἱ
 δὲ, καὶ δι' ἀντιστροφῆς ἢ τῶ γινώσκουσαι, κατὰ πόρ γν τοῖς πρό-
 τέρον, ἔσαι δὲ συλλογισμός εἰ δὲ ἢ ἀντιστροφῆς, καὶ ὅταν ἢ μὲν
 καθόλου τῆς πρὸς τὸ ἄκρον μείζον σημαίνει τὸ ὑπάρχειν,
 ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ δὲ γν μέρει σερηνικῇ ὅση, τὸ γινώσκουσαι λαμ-
 βανῇ, οἱονεὶ τὸ μὲν α' παντὶ τῶ β' ὑπάρχει, ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ
 β' πινὶ ἔσθ' γ' γινώσκουσαι μὴ ὑπάρχειν. ἀντιστραφέντος γὰρ β'
 γ κατὰ τὸ γινώσκουσαι, γίνεται συλλογισμός. ὅταν δὲ τὸ μὴ
 ὑπάρχον λαμβάνῃ ἢ κατὰ μέρος τῆς πρὸς τὰς, ὅτε ἔσαι
 συλλογισμός. ὅροι τῶ μὲν ὑπάρχειν, λόγος, ζῶον, χιῶν, τὸ δὲ
 μὴ ὑπάρχειν, λόγος, ζῶον, πῖπτα. εἰ δὲ γὰρ τὸ ἀδυνάτου διεκτέον
 τῶν ἀποδείξεων. ἐὰν δὲ τὸ καθόλου τῆς πρὸς τὸ ἐλαττωρ ἄκρον,
 τὸ δὲ γν μέρει πρὸς τὸ μείζον, ἐὰν τε σερηνικόν, ἐὰν τε καταφα-
 πικόν, ἐὰν τε γινώσκουσαι, ἐὰν τε ὑπάρχον ὁποτέρου, οὐ δια-
 μῶς ἔσαι συλλογισμός. οὐδὲ ὅταν γν μέρει ἢ ἀδυνάτου τῶσι
 αἰ προτάσις, εἰ γινώσκουσαι λαμβάνουσιν, εἰτε ὑπάρχειν, εἰτε
 γινώσκουσαι, οὐδ' οὕτως ἔσαι συλλογισμός. ἀπόδειξις δὲ ἢ αὐτῇ
 ἢ καὶ ἢ τῶ πρότερον. ὅροι δὲ κρινοὶ τὸ μὲν ὑπάρχειν δὲ ἀνάγ-
 κης, ζῶον, λόγος, αὐτός, τὸ δὲ γινώσκουσαι, ζῶον, λόγος, ἰμάτιον.
 φανερὸν οὐκ ὅτι τὸ μὲν πρὸς τὸ μείζον ἄκρον καθόλου τῆς πρὸς,
 αἰ γίνεται συλλογισμός, τὸ γν πρὸς τὸ ἐλαττωρ, ὅτε ποτε ὁ δένος.

Μίξις ἀναγκάσιον καὶ γινώσκουσαι.

ὅταν δὲ ἢ μὲν, δὲ ἀνάγκη ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ δὲ γν-
 ωσκουσαι σημαίνει, τῶν προτάσεων ὁ μὲν συλλογισμός ἔσαι, τὸν
 αὐτὸν τρόπον ἔχοντων τῶ ὁρων, καὶ τέλει, ὅταν πρὸς τῶ
 ἐλαττωρ ἄκρον τῆς τὸ ἀναγκάσιον. τὸ δὲ συμπέρασμα κατη-
 γορικῶν μὲν ὄντων τῶ ὁρων, τὸ γινώσκουσαι καὶ οὐ τὸ ὑπάρχειν
 ἔσαι, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου πημμένων, ἐὰν δὲ ἢ τὸ ἢ κα-

καταφύκον, το δὲ σερητικόν, ὅταν ᾖ τὸ καταφύκον ἀναγ-
 λιαῖον τῷ γινόμενῳ, καὶ οὐ τῷ μὴ ὑπάρχοντι. ὅταν δὲ ἢ τὸ σερη-
 τικόν ἀναγλιαῖον, καὶ τῷ γινόμενῳ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τοῦ μὴ
 ὑπάρχοντος, καὶ καθόλου, καὶ μὴ καθόλου ᾖ ὅρων ὄντων. τὸ δὲ
 γινόμενόν ἐστιν ὅταν συμπράσματος, τὸν αὐτὸν τρόπον ληψίον,
 ὅν πορ καὶ γὰρ τοῖς πρότερον. τοῦ δὲ ἂν ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, οὐκ
 ἔστι συλλογισμός. ἔτερον γὰρ τὸ μὴ ἂν ἀνάγκης ὑπάρχειν, καὶ
 τὸ ἂν ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, ὅτι μὲν οὐ κατὰ φύσιν ὄντων
 ᾖ ὅρων, οὐ γίνεται συμπράσματος ἀναγλιαῖον, φανερὸν. ὑπαρ-
 χέτω γὰρ τὸ μὲν αὐτῷ τῷ β' ἂν ἀνάγκης, τὸ δὲ β' γινόμενόν
 ἐστὶ πάντι τῷ γ', ἔστι δὲ συλλογισμός ἀτελής, ὅτι γινόμενόν
 τὸ αὐτῷ τῷ γ' ὑπάρχειν, ὅτι δὲ ἀτελής, ἐκ τῆς ἀποδείξεως
 εἰλητον. τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον διεγρήσεται, ὅν πορ καὶ ὡς ἂν
 πρότερον. πάλιν τὸ μὲν αὐτῷ γινόμενόν πάντι τῷ β', τὸ δὲ β'
 πάντι τῷ γ' ὑπάρχειν ἂν ἀνάγκης, ἔστι δὲ συλλογισμός, ὅτι
 τὸ αὐτῷ τῷ γ' γινόμενόν ὑπάρχειν, ἀλλ' οὐκ ὅτι ὑπάρχει.
 καὶ τέλει, ἀλλ' οὐκ ἀτελής. διὸ γὰρ ἐπιτελεῖται δὲ τῷ β' ἂν
 ἀρχῆς πρῶτα. εἰ δὲ μὴ ὁμοιοτήτων αἱ πρῶται, ἔσω
 πρῶτον ἢ σερητικὴ ἀναγκά. καὶ τὸ μὲν αὐτῷ γινόμενόν
 τῷ β' ἂν ἀνάγκης, τὸ δὲ β' πάντι τῷ γ' γινόμενόν, ἀνάγκη δὲ
 τὸ αὐτῷ γινόμενόν ὑπάρχειν. καὶ ὡς γὰρ ὑπάρχειν, ἢ πάντι, ἢ
 τινί, τῷ δὲ β' ὑπάρχει τὸ μὴ γινόμενόν, ἐπεὶ ὅν ἀντιστρέφει
 τὸ σερητικόν, ὅθεν τὸ β' τῷ αὐτῷ γινόμενόν. τὸ δὲ αὐτῷ γ' παν-
 τὶ ἢ τινί καὶ τῷ ὑπάρχειν, ὡς τε ὅθεν, ἢ ὅ πάντι τῷ γ' τὸ β' γι-
 νόμενόν αὐτῷ ὑπάρχειν. ὑπάρχει τὸ δὲ πάντι ἂν ἀρχῆς. φανερὸν δὲ
 ὅτι καὶ τῷ γινόμενῳ μὴ ὑπάρχειν γίνεται συλλογισμός, εἴ πορ
 τῷ μὴ ὑπάρχειν. πάλιν ἔσω ἢ κατὰ φύσιν πρῶτα ἀναγ-
 λιαῖα, καὶ τὸ μὲν αὐτῷ γινόμενόν μὴ γινόμενόν τῷ β' ὑπάρχειν, τὸ δὲ β'
 πάντι τῷ γ' ὑπάρχειν ἂν ἀνάγκης. ὁ μὲν δὲ συλλογισμός ἔστι
 τέλει, ἀλλ' ὅ τῷ μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ τῷ γινόμενῳ μὴ ὑπάρχειν.
 ἢ γὰρ πρῶτα οὕτως ἐλήφθη ἀπὸ τῶν μέλλοντος ἀπὸ, καὶ εἰς τὸ
 ἀδυνάτον ὅτι ἐστὶ ἀπαγαγεῖν. ἐάν τε γὰρ ὑποτίθειν τὸ αὐτῷ γ'
 μὴ γινόμενόν ὑπάρχειν, καὶ τὸ δὲ τῷ β' γινόμενόν μὴ γινόμενόν ὑπάρ-
 χειν.

χειν, οὐδὲν συμβαίνει δὲ τούτων ἀδυνάτον. ἐάν δὲ πῶς ὅτι
 ἐλάττω ἀκρῶ τῷ β', τὸ σερητικόν, ὅταν ᾖ γινόμενόν σημαίνει,
 συλλογισμός ἔστι δὲ τῷ ἀντιστρέφει, καὶ ἀπὸ γὰρ τοῖς πρό-
 τερον, ὅταν δὲ μὴ γινόμενόν, οὐκ ἔστι. οὐδὲ ὅταν ἀμφοτέρω
 σερητικῶν, μὴ ἢ δὲ γινόμενόν τὸ πῶς τὸ ἐλάττω. ὅροι δὲ οἱ αὐ-
 τοί, τοῦ μὲν ὑπάρχειν, λδύκον, ζῶον, χιῶν, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν,
 λδύκον, ζῶον, πῖπτα. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔχει καὶ ὡς ἂν γ'
 μὲν συλλογισμῶν. ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ σερητικόν ἀναγλιαῖον, καὶ
 τὸ συμπράσματος ἔστι τοῦ μὴ ὑπάρχειν. οἷον εἰ τὸ μὲν αὐτῷ
 τῷ β' γινόμενόν ὑπάρχειν, τὸ δὲ β' πάντι τῷ γ' γινόμενόν ὑπάρ-
 χειν, ἀνάγκη τὸ αὐτῷ τῷ γ' μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ πάντι ὑπάρχειν,
 τῷ δὲ β' μὴ γινόμενόν γινόμενόν, οὐδὲ τὸ β' τῷ αὐτῷ γινόμενόν
 ὑπάρχειν. ὡς εἰ τὸ αὐτῷ τῷ γ' ὑπάρχειν, τὸ β' οὐ γινόμενόν τῷ γ'
 γινόμενόν. ἀλλὰ ὑπάρχει τινί γινόμενόν. ὅταν δὲ τὸ γ' μὲν
 κατὰ φύσιν ἀναγκά. τὸ γ' τῷ σερητικῶν συλλογισμῶν.
 οἷον τὸ β' γ', ἢ τὸ καθόλου τὸ γ' κατὰ φύσιν, οἷον τὸ αὐτῷ
 οὐκ ἔστι τοῦ ὑπάρχοντος συλλογισμός. ἀπὸ εἰς δὲ ἢ αὐτῷ ἢ ὡς
 ὡς ἂν πρῶτα. ἐάν δὲ τὸ μὲν καθόλου τῷ πῶς ἐλάττω
 ἀκρῶ ἢ κατὰ φύσιν ἢ σερητικῶν γινόμενόν, τὸ δὲ γ' μὲν
 ἀναγκά. πῶς τῷ μέλλον ἀκρῶ, οὐκ ἔστι συλλογισμός. ὅροι
 δὲ τῷ ἢ ὑπάρχειν ἂν ἀνάγκης, ζῶον, λδύκον, ἀνθρώπος, τῷ δὲ μὴ
 γινόμενόν, ζῶον, λδύκον, ἰμάτιον. ὅταν δὲ ἀναγκά. τὸ καθό-
 λου, τὸ δὲ γ' μὲν γινόμενόν, σερητικῶν ἢ ὄντος τῷ καθόλου,
 τῷ ἢ ὑπάρχειν ὅροι, ζῶον, λδύκον, κῶρα, τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν,
 ζῶον, λδύκον, πῖπτα. κατὰ φύσιν δὲ, τῷ ἢ ὑπάρχειν, ζῶον, λδύ-
 κον, κύκλος, τῷ δὲ μὴ γινόμενόν, ζῶον, λδύκον, χιῶν. ὅτι ὅταν αἰ-
 ριστοὶ ληφθῶσι αἱ πρῶται, ἢ ἀμφοτέρω ἢ μέρους, ὅθεν ὅπως
 ἔστι συλλογισμός. ὅροι δὲ ποινοί, τῷ ἢ ὑπάρχειν, ζῶον, λδύκον,
 ἀνθρώπος, τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ζῶον, λδύκον, ἀψυχόν. καὶ γὰρ τὸ
 ζῶον, τὸ λδύκον, καὶ τὸ λδύκον ἀψυχόν τινί, καὶ ἀναγκά. ὑπάρ-
 χειν, καὶ οὐκ γινόμενόν ὑπάρχειν. καὶ ὡς τῷ γινόμενόν ὁμοίως.
 ὡς τε πῶς ἀπαντα χρῆσιμοι οἱ ὅροι. φανερὸν δὲ ἐκ τῶν εἰρημνίων
 ὅτι ὁμοίως ἐχόντων τῶν ὀρων γ' τῷ ὑπάρχειν καὶ γ' τοῖς

ἀναγκαιῶς, γίνετ' καὶ ὁ γίνετ' συλλογισμός. πλὴν ἡ γ' ἂν μὴ τὸ
ὑπάρχειν πιθανῶς τ' εὐρηκτικῶς προτάσεως, τ' γινώσκουσα μὴ ὁ
συλλογισμός, ἡ γ' δὲ τὸ ἀναγκαῖον τ' εὐρηκτικῶς, καὶ τὸ γινώσκου-
σαι, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. διήλωρον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς οἱ
συλλογισμοί, καὶ ὅτι τελευτῶν τ' εἶναι τ' προσημειωμένων σχημάτων.

Γενεὶ τῶν δὲ ἀμφοτέρων γινώσκουμένων
προτάσεων γ' β' ἡ γ' ἂν.

ἔν δὲ τῷ διδυτέρῳ σχήματι ὅταν ἡ γ' γινώσκουσα λαμβανώ-
ται ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός, οὔτε
κατηγορικῶν, οὔτε σεσημασμένων πιθανῶν, οὔτε καθόλου, οὔτε ἡ γ'
μὲν, ὅταν δὲ ἡ μὴ ὑπάρχειν, ἡ δὲ γινώσκουσα σημαίνει, τ' μὴ
καταφατικῶς ὑπάρχειν σημαίνουσας, οὐδέποτε ἔσται, τ' δὲ
σεσημασμένη τ' καθόλου, αἱ. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ὅταν ἡ γ',
δὲ ἀνάγκης, ἡ δὲ, γινώσκουσα λαμβανώται τῶν προτάσεων. δι-
αί δὲ καὶ γ' τούτοις λαμβανέμεν τὸ γ' τοῖς συμπόροις αἱ γ' γι-
νώσκουσα, ὡς πόρ καὶ γ' τοῖς πρόποροι. πρῶτον οὖν διακτεῖν
ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ γ' τῶν γινώσκουσα σεσημασμένων. οἷον εἰ τ' α'
γινώσκουσα μὴδὲν τῶν β' οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ β' μὴδὲν τῶν α'
α' γινώσκουσα. καὶ ὁ γ' τῶν γ' γινώσκουσα τὸ β' μὴδὲν τῶν α'
ὑπάρχειν, ὁ κοινὸς ἐπεὶ ἀντιστρέφουσιν αἱ γ' τῶν γινώσκουσα κα-
ταφασεις, ταῦς ἀποφάσεις, καὶ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ἀντικεί-
μεναι, τὸ δὲ β' τῶν α' γινώσκουσα μὴδὲν ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι
καὶ παντὶ γινώσκουσα αὐτὸ τὸ β' τῶν α' ὑπάρχειν. τούτο δὲ ψό-
δος, οὐ γὰρ εἰ πᾶσι τῶν γ' παντὶ γινώσκουσα, καὶ τὸ πᾶσι τῶν γ'
γινώσκουσα, ἀναγκαῖον, ὡς τ' οὐκ ἀντιστρέφει τ' σεσημασμένη. ἐπεὶ δὲ,
οὐδὲρ κωλύει τὸ μὴ α' τῶν β' γινώσκουσα μὴδὲν, τὸ δὲ β' ἡ γ'
τῶν α' δὲ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. οἷον τ' ἡ γ' λυτικῶν παντὶ ἀνθρώ-
πῳ γινώσκουσα μὴ ὑπάρχειν, καὶ γὰρ ὑπάρχειν. ἀνθρώπων δ' οὐκ
ἀλλοθὺς εἰπεῖν, ὡς γινώσκουσα μὴδὲν λυτικῶν. πολλοῖς γὰρ δὲ ἀνάγ-
κης οὐκ ὑπάρχει. τὸ δ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἂν γινώσκουσα. ἀλλὰ
μὴ οὐδ' ἐν τῷ ἀδυνάτου διακτεῖνται ἀντιστρέφουσιν. οἷον εἰ τις
ἀξιόσφον, ἐπεὶ ψόδος τὸ γινώσκουσα μὴδὲν τῶν α' τὸ β' ὑπάρ-
χειν, ἀλλοθὺς τὸ μὴ γινώσκουσα μὴδὲν, φάσεις γὰρ καὶ ἀπόφα-
σεις.

σεις. εἰ δὲ ὅσον ἀλλοθὺς, δὲ ἀνάγκης ἡ γ' τῶν α' ὑπάρχειν τὸ β', ὡς-
τε καὶ τὸ α' ἡ γ' τῶν β'. ὅσον δ' ἀδυνάτου. οὐ γὰρ εἰ μὴ γινώσκουσα
μὴδὲν τῶν α' τὸ β', ἀνάγκη τινὶ τῶν α' τὸ β' ὑπάρχειν. τὸ γὰρ
μὴ γινώσκουσα μὴδὲν, διχῶς λέγεται, τὸ μὴ, εἰ δὲ ἀνάγκης
τινὶ ὑπάρχει, τὸ δὲ, εἰ δὲ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχει. τὸ γὰρ δὲ
ἀνάγκης τινὶ τῶν α' μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἀλλοθὺς εἰπεῖν, ὡς παντὶ
γινώσκουσα μὴ ὑπάρχειν. ὡς πόρ οὐδὲ τὸ τινὶ ὑπάρχειν δὲ ἀνάγ-
κης, ὅτι παντὶ γινώσκουσα, ὑπάρχειν. εἰ οὖν τις ἀξιοίη, ἐπεὶ οὐκ
γινώσκουσα τὸ γ' τῶν α' παντὶ ὑπάρχειν, δὲ ἀνάγκης τινὶ μὴ
ὑπάρχειν αὐτό, ψόδος αὐτὸ λαμβανέμεν. παντὶ γὰρ ὑπάρχει
εἰ τυχοί. ἀλλ' ὅτι γινώσκουσα ἀνάγκης ὑπάρχει, εἰ δὲ ὅσον φανερὸν, οὐ
παντὶ γινώσκουσα. ὡς τε τῶν γινώσκουσα παντὶ ὑπάρχειν, τὸ τ'
δὲ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχειν, ἀντικτεῖται, καὶ τὸ δὲ ἀνάγκης τινὶ
μὴ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν γινώσκουσα μὴδὲν. διήλωρον οὖν
ὅτι πᾶσι τὸ οὕτως γινώσκουσα οὐ μὴ γινώσκουσα, ὡς γινώσκουσα
διωρεῖσθαι, οὐ μόνον τὸ δὲ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ
τὸ δὲ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν ληπτέον. τότε δὲ ληφθέντος,
ὅσον συμβαίνει ἀδυνάτου. ὡς τε γίνεται συλλογισμός. φανε-
ρὸν οὖν ἐκ τῶν εὐρηκτικῶν, ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τ' σεσημασμένων. τού-
του δὲ διακτεῖντος, καὶ ὁ γ' α', τῶν μὴ β' γινώσκουσα μὴδὲν,
τὸ δὲ γ', παντὶ. εἰ δὲ μὴ οὖν τ' ἀντιστρέφει, οὐ γίνετ' συλλογι-
σμός. ἐρηκτὴ γὰρ ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει ἡ τοιαύτη πρότασις. ἀλλὰ
οὐδὲ εἰ τῶν ἀδυνάτου. τεθέντος γὰρ τ' παντὶ τῶν γ' γινώσκουσα
ὑπάρχειν, οὐδὲρ συμβαίνει ψόδος. γινώσκουσα γὰρ αὐτὸ τὸ α' τῶν
γ', καὶ παντὶ καὶ μὴδὲν ὑπάρχειν. ὅπως δὲ εἰ εἰσι συλλογι-
σμός, διήλωρον ὅτι, τοῦ γινώσκουσα αὐτὸ εἰναι, εἰ δὲ τὸ μὴδὲν τῶν
πρότάσεων εἰληφθαι γ' τῶν ὑπάρχειν, καὶ οὗτος, ἡ καταφα-
τικός ἡ σεσημασμένος. οὐδὲ τῶν δ' ἐγχαρῆ. καταφατικῶν μὴ
γὰρ τεθέντος, διακτεῖνται εἰ δὲ τῶν ὅρων, ὅτι οὐκ γινώσκουσα
ὑπάρχειν. σεσημασμένου δὲ, ὅτι τὸ συμπέρασμα οὐκ γινώσκουσα,
ἀλλ' ἀναγκαῖον ὅσον. ἐσὼ γὰρ τὸ μὴ α' λυτικῶν, τὸ δὲ β', ἀν-
θρώπων, ἐφ' ὃ δὲ γ', ἵππος. τὸ δὲ α' τὸ λυτικῶν, γινώσκουσα τῶν
μὴ παντὶ, τῶν γ' μὴδὲν ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ β' τῶν γ', ὅτι ὑπάρ-

χαρὶν δὲ λέγεται, οὐτε μὴ ὑπαρχέτω, ὅτι ἢ οὐκ ὑπαρχέτω ἢ ἐν γ-
χωρεῖ, φανερὸν, οὐδὲ γὰρ ἵππος, ἀνθρώπου. ἀλλ' οὐδὲ γινώ-
σκειται μὴ ὑπαρχέτω, ἀνάγκη γὰρ μὴ δυνάεσθαι ἵππον ἀνθρώπου εἶναι.
τὸ δ' ἀναγκαῖον, ὅτι καὶ γινώσκουσιν, οὐκ ἄρα γίνεται συλλο-
γισμός, ὁμοίως δὲ δεικνύσεται καὶ ἀναπαύειν ὅταν τεθεῖ το σερ-
πικόν, καὶ ἀμφοτέρω καὶ καταφατικῶς ληφθῶσιν ἡ σερπικὴ καὶ ὁ δὲ
γὰρ τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται ἢ ἀπόδειξις, καὶ ὅταν ἢ μὴ, καὶ θόλος,
ἢ δ' ἢ μὴ, ἢ ἀμφοτέρω ἢ μὴ μὴ, ἢ ἀδύνατοι, ἢ ὅπως ἀλ-
λως γινώσκειται μεταλαβείναι πᾶς πωτάσεις. αἱ γὰρ ἔσται δὲ τῶν
αὐτῶν ὅρων ἢ ἀπόδειξις, φανερὸν δὲ ὅτι ἀμφοτέρω τῶν πωτά-
σεων ἢ τὸ γινώσκειται πωτάσεις, ὅθεν γίνεται συλλογισμός.

Μίξις γινώσκουσιν καὶ ὑπαρχόντος γινώσκουσιν.

Εἰ δὲ ἢ μὴ ὑπαρχέτω, ἢ γινώσκειται σημαίνει, ἢ καὶ καταφα-
τικῶς ὑπαρχέτω σημαίνει, ἢ δὲ σερπικῶς γινώσκειται, οὐδέ-
ποτε ἔσται συλλογισμός, οὐτε καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, οὐτ' ἢ
μὴ λαμβανουσιν, ἀπόδειξις ἢ αὐτῶν, ἢ καὶ δὲ τῶν αὐτῶν
ὅρων, ὅταν δὲ ἢ μὴ καὶ καταφατικῶς γινώσκειται, ἢ δὲ σερπικῶς ὑπαρ-
χέτω, ἔσται συλλογισμός, εἰλήφθω γὰρ τὸ α, τῶ ἢ β μὴ δυνά-
σθαι, τῶ δὲ γ παντὶ γινώσκειται, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς σερ-
πικῆς, ἢ δὲ τῶ αὐτοῦ ὑπαρχέτω, ἢ δὲ α παντὶ τῶ γ γινώσκειται,
γίνεται δὲ συλλογισμός, ὅτι γινώσκειται τῶ β μὴ δυνά-
σθαι, τῶ γ δὲ παντὶ γινώσκειται, ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πῶς τῶ γ τεθεῖ τῶ σερ-
πικόν, ἐὰν ἢ ἀμφοτέρω ἢ ὡς αὐτῶν σερπικῶς, σημαίνει ἢ ἢ μὴ,
μὴ ὑπαρχέτω, ἢ γινώσκειται μὴ ὑπαρχέτω, δὲ αὐτῶν μὴ τ' εἰλη-
μῶν, ὅθεν συμβαίνει ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς ἢ τὸ
γινώσκειται πωτάσεις, γίνεται συλλογισμός, ὅτι τὸ β τῶ γ
γινώσκειται μὴ δυνά-
σθαι, καθάπερ γινώσκουσιν τοῖς πρότερον, ἔσται γὰρ
παντὶ τὸ πρῶτον γινώσκειται, ἐὰν δὲ ἀμφοτέρω τεθεῖσι καταγο-
ρεῖται, ὅτι ἔσται συλλογισμός, ὅροι τῶ μὴ ὑπαρχέτω, ὑγίεια, ζῶν,
ἀνθρώπος, τῶ δὲ μὴ ὑπαρχέτω, ὑγίεια, ἵππος, ἀνθρώπος, τῶ αὐτῶν
δὲ πρόπον ἐξ ἢ ἢ τῶ γ μὴ συλλογισμῶν, ὅταν μὴ γὰρ ἢ
τὸ καταφατικόν ὑπαρχέτω, καὶ καθόλου εἴτ' ἢ μὴ ληφθῶν, ὅ-
θεν ἔσται συλλογισμός, ὅθεν ὁμοίως δὲ δὲ τῶ αὐτῶν ὅρων δει-

κνύται

κνύται τοῖς πρότερον, ὅταν δὲ τὸ σερπικόν ἔσται δὲ τῶ αὐτῶν
φῶς, ὡς περὶ γινώσκουσιν τοῖς πρότερον, παντὶ καὶ ἀμφοτέρω τῶ δὲ
ματὰ σερπικῶς τεθεῖ, καθόλου δὲ τὸ μὴ ὑπαρχέτω, ὅθεν αὐτῶν ἢ τῶ
υποτάσσειν ὅτι ἔσται ἀναγκαῖον, ἀντιστραφείσης δὲ τῶ γινώσκειται
κατὰ πρόπον γινώσκουσιν τοῖς πρότερον, ἔσται συλλογισμός, ἐὰν ἢ ὑπαρχέτω
μὴ τὸ σερπικόν, γινώσκειται δὲ ληφθῶν, ὅτι ἔσται συλλογισμός, ὅτε
καὶ καταφατικῶς, ὅτε σερπικῶς ὅθεν τῶ ἔτερος προτάσεως, οὐδὲ
ὅταν ἀμφοτέρω ληφθῶσιν ἀδύνατοι, ἢ καὶ καταφατικῶς ἢ ἀνα-
γκαῖον, ἢ ἢ μὴ μὴ, ἀπόδειξις δὲ ἢ αὐτῶν δὲ δὲ τῶ αὐτῶν ὅρων.

Μίξις ἀναγκαῖος καὶ γινώσκουσιν γινώσκουσιν τῶν ὅρων γινώσκειται.

Εἰ δὲ ἢ μὴ ἀνάγκη, ἢ δὲ γινώσκειται σημαίνει τῶν προτά-
σεων, ἢ μὴ σερπικῶς ἀναγκαῖος οὐσης, ἔσται συλλογισμός, οὐ
μόνον ὅτι γινώσκειται μὴ ὑπαρχέτω, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὅτι ὑπαρχέτω, τῶ δὲ
καὶ καταφατικῶς, ὅτι ἔσται, καὶ ὅτι α τῶ μὴ β μὴ δυνά-
σθαι ἀνάγκη, τῶ δὲ γ παντὶ γινώσκειται, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς σερ-
πικῆς, ὅθεν τῶ β τῶ α μὴ δυνά-
σθαι, τὸ δὲ α παντὶ τῶ γ γινώ-
σκειται, γίνεται δὲ παντὶ δὲ τῶ πρῶτον γινώσκειται ὁ συλλογισμός,
ὅτι τὸ β τῶ γ γινώσκειται μὴ δυνά-
σθαι, ἀμὰ ὅτι δὲ ὅτι ὅτι
ὑπαρχέτω τῶ β δυνά-
σθαι τῶ γ, καὶ ὅτι γὰρ ὑπαρχέτω, ὅθεν αὐτῶν α τῶ
β μὴ δυνά-
σθαι γινώσκειται, τὸ δὲ β ὑπαρχέτω ἢ τῶ γ, α ἢ τῶ γ
ὅτι γινώσκειται, ἀλλὰ παντὶ ὑπαρχέτω γινώσκειται, τῶ αὐτῶν ἢ προ-
πον δεικνύσεται, εἰ πῶς τῶ γ τεθεῖ τὸ σερπικόν, παντὶ ἔσται
μὴ καταγορευτὸν ἀναγκαῖον, ὅθεν τῶ σερπικόν, καὶ γινώσκει-
ται, ὅτι α τῶ ἢ β γινώσκειται μὴ δυνά-
σθαι, τῶ ἢ γ παντὶ ὑπαρ-
χέτω δὲ ἀνάγκη, ὅθεν ὅτι ὅτι τῶ δὲ ὅθεν, ὅθεν γίνεται συλλο-
γισμός, συμβαίνει γὰρ τῶ β τῶ γ δὲ ἀνάγκη μὴ ὑπαρχέτω, ἔσται
γὰρ τὸ μὴ α, λόγος, ἐφ' ὃ δὲ τῶ β, ἀνθρώπος, ἐφ' ὃ δὲ τῶ γ,
κύκλος, τὸ δὲ λόγος, κύκλος ἢ δὲ ἀνάγκη ὑπαρχέτω, ἀνθρώ-
πος ἢ γινώσκειται ὅθεν, καὶ αὐτῶν ὅθεν κύκλος δὲ ἀνάγκη, ὅτι ἢ
ἐν τῶ γινώσκειται ὅτι ἔσται συλλογισμός, φανερὸν, τῶ γὰρ δὲ ἀνά-
γκη, ὅτι καὶ γινώσκουσιν, ἀλλὰ μὴ δὲ δὲ τῶ ἀναγκαῖος, τὸ γὰρ ἀνα-
γκαῖον, ἢ δὲ ἀμφοτέρω ἀναγκαῖον, ἢ ἐν τῶ σερπικῶς σιωπῶν-
τα, ἐπὶ ὃ δὲ γινώσκειται τῶν ὅρων καὶ μὴ τῶ β τῶ γ ὑπαρχέτω, οὐ-

κνύται

Λειτουργία

Ἐν γὰρ καὶ τὸ μὲν γ' ὑπὸ τὸ β' εἶναι, τὸ δὲ α' τὸ μ' β' παντὶ
 γινώσκοντι, τὸ δὲ γ' ὑπὸ ἀνάγκης ὑπάρχειν οἷον, εἰ τὸ μ' γ' εἰς ἔρη-
 γορσίς, τὸ δὲ β' ζῶν, τὸ δὲ εἰς τὸ α' κίνησις. τὸ μ' γὰρ ἐρη-
 γορότι, δὲ ἀνάγκης κίνησις εἶναι, ζῶν δὲ παντὶ γινώσκεται. καὶ
 πάν τοι ἐρηγορὸς ζῶν. φανερὸν οὖν ὅτι δὲ τ' μὴ ὑπάρχειν,
 εἰς οὐτως ἐχόντων ἀνάγκη ὑπάρχειν, οὐδὲ δὲ τ' μὴ ἀντικει-
 μένων φάσεω. ὥστε οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός. ὁμοίως δὲ δειχ-
 θήσεται ὅτι ἀναπαλιν τεθείσης ῥ' καταφατικῆς. εἰ δὲ ὁμοιο-
 γήμονον ὡς αἱ προτάσεις, σερητικῶν μὲν οὐσῶν, αἱ γίνονται
 συλλογισμός, ἀντιστροφῆς ῥ' τὸ γινώσκοντι προτάσεως
 καθάπερ γ' τοῖς πρότερον. εἰλήθω γὰρ α' τὸ μ' β' δὲ ἀνάγ-
 κης μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ γ' γινώσκοντι μὴ ὑπάρχειν, ἀντιστροφῆ-
 σῶν οὖν τ' μὴ προτάσεως, τὸ μὲν β' τὸ α' οὐδὲν ὑπάρξει, τὸ δὲ
 α' παντὶ τὸ γ' γινώσκεται, γίνονται δὲ τὸ πρῶτον γῆμα. καὶ εἰ
 πρὸς τὸ γ' περὶ τὸ σερητικόν, ὡς αὐτῶν. εἰ δὲ κατηγορευτικῶν
 περὶ τὸν οὐκ ἔσται συλλογισμός. τοῦ μὲν γὰρ μὴ ὑπάρχειν, ἢ τὸ
 δὲ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, φανερὸν ὅτι οὐκ ἔσται, εἰ τὸ μὴ εἰ-
 λήθω σερητικῶν προτάσιμ. μήτε γ' τὸ ὑπάρχειν, μήτε γ' τὸ
 δὲ ἀνάγκης ὑπάρχειν. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ τὸ γινώσκοντι μὴ ὑπάρ-
 χειν, δὲ ἀνάγκης γὰρ ὅπως ἐχόντων τὸ β' τὸ γ' οὐκ ὑπάρξει. οἷον εἰ
 τ' μ' α' τελεῖται λόγος, εἰς τὸ δὲ τ' β' κύκλος, τὸ δὲ γ' ἀνθρώπος.
 οὐδε γὰρ τ' μὴ ἀντικειμένων φάσεω ἢ ἀφάσεω. εἰς δὲ δεικνύει
 τ' β' τὸ γ' δὲ ἀνάγκης οὐκ ὑπάρχειν. οὐκ ἄρα γίνονται συλλο-
 γισμός ὅλως. ὁμοίως δὲ εἰς τὸ μὲν γ' μὴ συλλογισμῶν.
 ὅταν μὲν γὰρ ἢ τ' σερητικὸν καθόλου τε καὶ ἀναγκαῖον, αἱ συλ-
 λογισμός ἔσται, καὶ τὸ γινώσκοντι καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν. ἀπόδει-
 ξις δὲ εἰς τὸ ἀντιστροφῆς. ὅταν δὲ τ' καταφατικῶν, οὐδέποτε.
 τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον δεικνύσεται, ὅν καὶ γ' τοῖς καθόλου, καὶ
 εἰς τ' μὴ αὐτῶν ὅρων. εἰ δὲ ὅταν ἀμφοτέρω ληθῶσι καταφα-
 τικῶν. καὶ γὰρ τὸ του, ἢ ἀπόδειξις ἢ καὶ πρότερον. ὅταν δὲ ἀμ-
 φότερα μὲν σερητικῶν, καθόλου δὲ καὶ ἀναγκαῖα ἢ τὸ μὴ ὑπάρ-
 χειν σημαίνουσα, δὲ αὐτῶν μὲν τ' εἰλημμένων, οὐκ ἔσται τ' ἀναγ-
 καῖον, ἀντιστροφῆς δὲ εἰς τὸ γ' γινώσκοντι προτάσεως, ἔσται
 συλλο-

Ἀναλυτικῶν προτέρων, α.

53

συλλογισμός. καθάπερ καὶ πρότερον. εἰ δὲ ἀμφοτέρω ἀπόδει-
 ξις ἢ γ' μὴ τελεῖται, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἀπόδειξις δὲ ἢ
 αὐτῇ, καὶ εἰς τ' μὴ αὐτῶν ὅρων. φανερὸν δὲ ἐκ τ' εἰρημνῶν, ὅτι
 εἰ μὲν σερητικῶν καθόλου τελεμένης καὶ ἀναγκαῖας, αἱ γίνονται
 συλλογισμός, ὁ μόνον τὸ γινώσκοντι μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ τ' μὴ
 ὑπάρχειν. εἰ δὲ καταφατικῶν οὐδέποτε. ὅτι τ' αὐτῶν τρόπον
 ἐχόντων τ' ὅρων γ' τελεῖται ἀναγκαῖος. εἰ γ' τ' ὑπάρχειν, γίνε-
 ται καὶ γ' γίνονται συλλογισμός. δεικνύει δὲ ὅτι καὶ πάντες ἀτελεῖς
 οἱ συλλογισμοί, καὶ ὅτι τελεῖται εἰς τ' εἰρημνῶν γῆματων.
 Περὶ τ' δὲ ἀμφοτέρων γινώσκοντων γ' τὸ γ' γῆματι.
 Ἐν δὲ τὸ τελεῖται γῆματι ἀμφοτέρων γινώσκοντων καὶ
 εἰς τὸρας, συλλογισμός ἔσται. ὅταν μὲν δὲ γινώσκοντι σημαίνω-
 σιν αἱ προτάσεις, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται γινώσκοντι. καὶ ὅ-
 ταν ἢ μ' γ' γινώσκοντι, ἢ δὲ ὑπάρχειν. ὅταν δὲ ἢ εἰς τὸρα τελεῖται ἀναγ-
 καῖα, καὶ μὲν ἢ καταφατικῇ, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα οὐτε
 ἀναγκαῖον, οὐτε ὑπάρχειν. εἰ δὲ ἢ σερητικῇ ἢ ἀναγκαῖα, τ' μὴ
 ὑπάρχειν ἔσται συλλογισμός καθάπερ καὶ γ' τοῖς πρότερον. λη-
 πτεον δὲ ὅτι γ' τοῖς ὁμοίως τὸ γ' τοῖς συμπέρασμα σερητικῶν
 γῆματι. ἔσται δὲ πρῶτον γινώσκοντι, καὶ τὸ α' καὶ τὸ β'
 παντὶ τὸ γ' γινώσκοντι ὑπάρχειν. εἰ δὲ ἀντιστρέφει τὸ κατὰ
 φατικόν, μὴ μὲν, τὸ δὲ β' παντὶ τὸ γ' γινώσκεται, καὶ τὸ γ'
 πινὶ τὸ β' γινώσκοντι αὐ. ὥστε εἰ τὸ μὲν α' παντὶ τὸ γ' γινώ-
 σκεται, τὸ δὲ γ' τινὶ τὸ β', ἀνάγκη καὶ τὸ α' τινὶ τὸ β' γινώ-
 σκεται. γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον γῆμα. καὶ εἰ τὸ μὲν α' γινώ-
 σκεται, εἰς τὸ γ' ὑπάρχειν, τὸ δὲ β' παντὶ τὸ γ' γινώσκοντι, ἀνάγκη
 καὶ τὸ α' τινὶ τὸ β' γινώσκοντι μὴ ὑπάρχειν. ἔσται γὰρ πάλιν τὸ
 πρῶτον γῆμα δὲ ἀντιστροφῆς. εἰ δὲ ἀμφοτέρω σερητικῶν τε-
 λεῖται, δὲ αὐτῶν μὲν τ' εἰλημμένων, οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον.
 ἀντιστροφῆς γ' τ' μὴ περὶ τῶν, ἔσται συλλογισμός. καθάπερ
 γ' τοῖς πρότερον. εἰ γὰρ τὸ α' καὶ τὸ β' γινώσκεται, τὸ γ' μὴ ὑπάρ-
 χειν, εἰ δὲ μεταληθῇ τὸ γινώσκοντι μὴ ὑπάρχειν, πάλιν ἔσται τὸ
 πρῶτον γῆμα εἰς τ' ἀντιστροφῆς. εἰ δὲ ὁ μὲν δὲ καθόλου τ' ὅρων,
 ὁ δὲ γ' μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων τ' ὅρων, ὅταν πρὸς τὸν

τὸ ὑπερχῆρ, ἔσαι τε καὶ οὐκ ἔσαι συλλογισμός. γινώσκοντες γὰρ
τὸ μὲν αὖ πάντι τῷ γ, τὸ δὲ β' ἵνι τῷ γ ὑπερχῆρ, ἔσαι δὴ πάλιν
τὸ πρῶτον χῆμα ὅτι γν' μὲν προτάσεως ἀντιστροφῆς.
εἰ γὰρ τὸ αὖ πάντι τῷ γ, τὸ δὲ γ' τινὶ β' ἵνι τὸ αὖ τινὶ τῷ β'
γινώσκοντες, καὶ εἰ πρὸς τὸ γ' τίθειν τὸ καθόλου ὡς αὐτῶς. ὁμοίως
δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν αὖ ἐν σερηνικῷ, τὸ δὲ β' γ' κατὰ φασίαν, ἔσαι
γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον χῆμα ὅτι ἀντιστροφῆς. εἰ γ' ἀμφοτέρω
σερηνικῷ τίθεσιν, ἢ ἢ, καθόλου, ἢ δὴ γν' μὲν, δὴ αὐτῶν μὲν εἰ-
λημμένων οὐκ ἔσαι συλλογισμός, ἀντιστροφῆς γ', ἔσαι καθά-
περ γν' τοῖς πρότερον. ὅταν δὲ ἀμφοτέρω ἀδίοισι, ἢ γν' μὲν
ληφθῶσιν, ὅκ' ἔσαι συλλογισμός, ἵνι γὰρ πάντι ἀνάγκη τὸ αὖ
β' ἵνι μηδὲν ὑπερχῆρ. ὅροι γ' ὑπερχῆρ, ἥτοι, αὐθροπῆς, λόν-
κῳ, γ' μὴ ὑπερχῆρ, ἢ πῶ, αὐθροπῆς, λόνκῳ, μίσην λόνκῳ.

Μίσην γινώσκοντες καὶ ὑπερχοντες γν' γ' χῆμα.

ἔαν δὲ ἢ μὲν, ὑπερχῆρ, ἢ δὲ, γινώσκοντες σημαίνει τῷ προτά-
σεων, τὸ μὲν συμπόρεσμά ἔσαι ὅτι γινώσκοντες, καὶ οὐκ ὅτι
ὑπερχῆρ, συλλογισμός δὲ ἔσαι τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχοντων τῷ
ὅρων, ὅμ' ἵνι γν' τοῖς πρότερον. ἔσωσαν γὰρ πρῶτον κατηγορικῶν,
καὶ τὸ μὲν αὖ πάντι τῷ γ ὑπερχῆρ, τὸ δὲ β' πάντι τῷ γ γν-
ωσκοντες, ἀντιστροφῆς οὐ τῷ β' γ, τὸ πρῶτον ἔσαι χῆμα.
καὶ τὸ συμπόρεσμά ὅτι γινώσκοντες τὸ αὖ τινὶ τῷ β' ὑπερχῆρ.
ὅτι γὰρ ἢ ἐπὶ τῷ προτάσεων γν' τῷ πρῶτῳ χῆμα σημαίνει
γινώσκοντες, καὶ τὸ συμπόρεσμά γν' γινώσκοντες, ὁμοίως δὲ καὶ
εἰ τὸ μὲν β' γ' ὑπερχῆρ, τὸ δὲ αὖ γ' γινώσκοντες ὑπερχῆρ, καὶ εἰ
τὸ μὲν αὖ γ' σερηνικῷ, τὸ δὲ β' γ' κατηγορικῷ, ὑπερχῆρ δὴ
ὅποτερον ἀμφοτέρω, γινώσκοντες ἔσαι τὸ συμπόρεσμά.
γίνετ' γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον χῆμα. διειδὼν δὴ ὅτι τῷ ἐπὶ τῷ
προτάσεως γινώσκοντες σημαίνει γν' αὐτῶν, ὅτι τὸ συμπόρεσμά
ἔσαι γινώσκοντες. εἰ δὲ τὸ γινώσκοντες σερηνικῷ τίθειν πρὸς
τὸ ἐλαττωμένον, ἢ καὶ ἀμφοτέρω σερηνικῷ, δὴ αὐτῶν μὲν τῷ
καμίνω ὅκ' ἔσαι συλλογισμός, ἀντιστροφῆς γ' ἔσαι, κατὰ-
περ γν' τοῖς πρότερον. εἰ δὲ ἢ ἢ, καθόλου τῷ προτάσεων, ἢ δὲ γν'
μὲν κατὰ φασίαν ἢ ὅσον ἀμφοτέρω, ἢ τ' ἢ, καθόλου σερηνικῷ

κῆς, τ' δὴ γν' μὲν κατὰ φασίαν, ὁ αὐτὸς ἔσαι τρόπος τ' συλλο-
γισμῶν. πάντες γὰρ πορεύονται ὅτι τ' πρῶτον χῆμα. ὡς-
τε φανερὸν ὅτι τὸ γινώσκοντες καὶ τ' ὑπερχῆρ ἔσαι ὁ συλλο-
γισμός. εἰ δὲ ἢ μὲν κατὰ φασίαν καθόλου, ἢ δὲ σερηνικῷ γν' μὲν,
ὅτι τὸ ἀδυνάτῃ ἔσαι ἢ ἀπόδειξις. ὑπερχῆρ γὰρ τὸ μὲν β'
πάντι τῷ γ, τὸ δὲ αὖ γινώσκοντες τινὶ τῷ γ μὴ ὑπερχῆρ, ἀνάγ-
κει δὴ τὸ αὖ γινώσκοντες τινὶ τῷ β' μὴ ὑπερχῆρ. εἰ γὰρ πάντι τῷ
β' τὸ αὖ ὑπερχῆρ δὴ ἀνάγκη, τὸ γ' β' πάντι τῷ γ καὶ τ' ὑπερχῆρ
χῆρ, τὸ αὖ πάντι τῷ γ δὴ ἀνάγκη ὑπερχῆρ, ὅσον γὰρ διειδὼν
πρότερον. ἀλλ' ὑπερχῆρ τινὶ γινώσκοντες μὴ ὑπερχῆρ. ὅταν δὲ ἀ-
δίοισι ἢ γν' μὲν ληφθῶσιν ἀμφοτέρω, ὅκ' ἔσαι συλλογισμός.
ἀπόδειξις δὲ ἢ αὐτῇ ἢ γν' τοῖς καθόλου ἢ ὅτι τ' αὐτῶν ὅρων.

Μίσην ἀναγκάει καὶ γν' δεχομένης γν' γ' χῆμα.

Εἰ δὲ ὅσον ἢ μὲν, ἀναγκάει τῷ προτάσεων, ἢ γ', γν' δεχομένη,
κατὰ φασίαν μὲν ὄντων τῷ ὅρων, αἰ τὸ γινώσκοντες ἔσαι συλ-
λογισμός. ὅταν δὴ τὸ μὲν κατὰ φασίαν τὸ δὲ σερηνικῷ, ἔαν ἢ
ἢ τὸ κατὰ φασίαν ἀναγκάει, τὸ γινώσκοντες μὴ ὑπερχῆρ. ἔαν
δὲ τὸ σερηνικῷ καὶ τὸ γινώσκοντες μὴ ὑπερχῆρ καὶ τὸ μὴ
ὑπερχῆρ. τοῦ δὲ δὴ ἀνάγκη μὴ ὑπερχῆρ, οὐκ ἔσαι συλλογι-
σμός, ὡς περὶ ὅτι γν' τοῖς ἐπὶ τοῖς χῆμασι. ἔσωσαν δὴ κατὰ φασίαν
πρῶτον οἱ ὅροι, καὶ τὸ μὲν αὖ, πάντι τῷ γ ὑπερχῆρ δὴ
ἀνάγκη, τὸ δὲ β' πάντι τῷ γ γινώσκοντες ὑπερχῆρ. ἐπεὶ δὴ τὸ
ἢ αὖ πάντι τῷ γ δὴ ἀνάγκη, τὸ δὲ γ' ἵνι τῷ β' γινώσκοντες, ἵνι
τὸ αὖ τινὶ τῷ β' γινώσκοντες ἔσαι, καὶ οὐκ ὑπερχῆρ. οὕτως γὰρ
συνέπιπεν αὐτῷ τὸ πρῶτον χῆμα. ὁμοίως δὲ διειδὼν, ἵνι
εἰ τὸ ἢ β' γ' τίθειν ἀναγκάει, τὸ δὲ αὖ γ' γινώσκοντες. πάλιν
ἔσω τὸ μὲν κατηγορικῷ, τὸ δὲ σερηνικῷ, ἀναγκάει γ' τὸ κα-
τηγορικῷ, καὶ τὸ μὲν αὖ γινώσκοντες μὴ γν' ὑπερχῆρ, τὸ
γ' β' πάντι ὑπερχῆρ δὴ ἀνάγκη τῷ γ, ἔσαι δὴ πάλιν τὸ πρῶ-
τον χῆμα, καὶ τὸ συμπόρεσμά γινώσκοντες, ἀλλ' οὐκ ὑπερχῆρ.
καὶ γὰρ ἢ σερηνικῷ προτάσεως γινώσκοντες σημαίνει. φανερὸν
οὐκ ὅτι τὸ συμπόρεσμά ἔσαι γινώσκοντες. ὅτε γὰρ οὕτως
ἔχοντες αἰ προτάσεις γν' τῷ πρῶτῳ χῆματι, καὶ τὸ συμπόρεσμά

σμά λυ γνδεχόμενον. εἰ δὲ ἡ σεσηλεκὴ πρότασις ἀναγκαῖα, καὶ
τὸ συμπόρασμα ἔσται. καὶ ὅτι γνδεχέται λυ μὴ ὑπάρχειν, καὶ
ὅτι ὅχι ὑπάρχειν. κείδω γν τὸ αὐτῷ γ μὴ ὑπάρχειν, δὲ ἀναγκῆς,
τὸ δὲ β' πάντι γνδεχέσθαι. ἀντιστροφῆτος οὐκ τοῦ β' γ κατὰ
φάτικου, τὸ πρῶτον ἔσω χήμα, καὶ ἀναγκαῖα ἡ σεσηλεκὴ πρό-
τασις, ὅτε δὲ οὕτως εἶχον αἱ προτάσεις, σιωπῶναι τὸ αὐτῷ γ
καὶ γνδεχέσθαι λυ μὴ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. ὥστε καὶ τὸ
αὐτῷ β' ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν. ὅταν δὲ τὸ σεσηλεκὸν τεθεῖ
πρὸς τὸ ἐλαττον ἀκρον, ἐὰν μὴ γνδεχόμενον, ἔσται συλλογισμός,
μεταληφθείσης τῇ πρὸτασεως ὡς πόρ γν τοῖς πρότερον, ἐὰν δὲ
ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται. καὶ γὰρ πάντι ἀνάγκη καὶ ὅθεν γνδεχε-
ται ὑπάρχειν. ὅροι τοῦ πάντι ὑπάρχειν, ὕπνος, ἵππῳ, καθύ-
διον αὐθροπος. τοῦ δὲ μηδενί, ὕπνος, ἵππῳ, ἐξρηγορῶς ἀν-
θροπος. ὁμοίως δὲ ἔξει καὶ εἰ ὁ μὴ καθόλου τῶν ὅρων, ὁ δὲ γν μέρη
πρὸς τὸ μέσον, κατηγορεύων μὴ ὄντων ἀμφωτόρων, τοῦ γν-
δεχέσθαι, οὐ τὸ ὑπάρχειν, ἔσται συλλογισμός. καὶ ὅταν τὸ μὲν,
σεσηλεκὸν ληφθῇ, τὸ δὲ, κατὰφάτικον, ἀναγκαῖον δὲ τὸ κατὰ-
φάτικον τὸ γνδεχέσθαι. ὅταν δὲ τὸ σεσηλεκὸν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ
συμπόρασμα ἔσται τὸ μὴ ὑπάρχειν. ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος ἔσται
τῇ δαίσεως, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων, ἀνάγ-
κη γὰρ δὲ τὸ πρῶτον χήματος τελεῖσθαι συλλογισμός. ὥστε
καθὰ πόρ γν ἐκείνοις καὶ αὐτὸ τούτων ἀναγκαῖον συμπίπτειν.
ὅταν δὲ τὸ σεσηλεκὸν καθόλου ληφθῇ τεθεῖ πρὸς τὸ ἐλαττον ἀ-
κρον, ἐὰν μὲν γνδεχόμενον, ἔσται συλλογισμός δὲ τῇ ἀντισρο-
φῆς, ἐὰν δὲ ἀναγκαῖον ἢ, οὐκ ἔσται. δειχθήσετ' δὲ τὸν αὐτὸν τρό-
πον ὅρ καὶ γν τοῖς καθόλου, καὶ δὲ τῇ αὐτῶν ὅρων. φανερὸν δὲ ὅτι
γν τὸ τῷ τῷ χήματι, πότε δὲ πῶς ἔσται συλλογισμός, καὶ πότε
τ' γνδεχέσθαι καὶ πότε τὸ ὑπάρχειν. διηλον δὲ καὶ ὅτι πάντες
ἡτέλεις, καὶ ὅτι τελευτῶνται δὲ τ' πρῶτον χήματος.

Περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν.

Ὅτι μὲν οὐκ οἱ γν τῶν τοῖς χήμασι συλλογισμοὶ τελεῖσθαι
ταῖς δὲ τῶν γν τῶν πρῶτων χήματι καθόλου συλλογισμῶν, καὶ
εἰς τὸν ἀνάγονται, διηλον ἐκ τῶν εἰρημνίων. ὅτι δὲ πᾶσι
πᾶσι

πᾶς συλλογισμός οὕτως ἔξει, νῦν ἔσται φανερὸν. ὅταν δειχθῇ
πᾶς γινόμενος δὲ τῶν πινὸς τῶν χημάτων, ἀνάγκη δὲ πᾶ-
σαν ἀπόδειξι καὶ πᾶσι συλλογισμοῖς, ἢ ὑπάρχοντι, ἢ μὴ
ὑπάρχοντι δεικνύσθαι, καὶ ὅσοι ἢ καθόλου ἢ τῇ μέρους, ἐπὶ ἢ δει-
κτικῶς ἢ ὑποθέσεως, τ' δὲ ὑποθέσεως μέρους δὲ τ' δὲ τῶν
ἀδιωκτῶν. πρῶτον οὐκ εἰπωμὴν πρὸς τῶν δεικτικῶν. τῶν γν
δὲ χημάτων, φανερὸν ἔσται καὶ αὐτὸ τῶν εἰς τὸ ἀδιωκτῶν, καὶ ὅλως
τῶν δὲ ὑποθέσεως. εἰ δὲ δεικτικῶν τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ β' συλλογισάσθαι
ὡς ὑπάρχον, ἢ μὴ ὑπάρχον, ἀνάγκη λαβεῖν κατὰ ἕνα. εἰ μὲν
οὐκ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ β' ληφθῇ, τὸ δὲ ἀρχῆς ἔσται εἰρημνίων. εἰ δὲ
τῇ τῷ γ, τὸ δὲ γ τῇ μὴ δεικτικῶς, μὴ δὲ ἄλλο κατ' ἐκείνου, μὴ δὲ
τῇ τῷ αὐτῷ, ὅδεις ἔσται συλλογισμός. τῶν γὰρ γν κατ' ἕνα
ληφθῆναι οὐδὲν συμβαίνει δὲ ἀνάγκης. ὥστε προσληπτέον καὶ
ἐτέρων προτάσεων. ἐὰν μὲν οὐκ ληφθῇ τὸ αὐτὸ κατ' ἄλλον, ἢ ἄλλο
τῇ τῷ α, ἢ κατὰ τὸ γ ἐτέρων, εἰ μὲν συλλογισμοῖς ὅδερ κω-
λύει, πρὸς μὲν τῷ β' οὐκ ἔσται δὲ τῇ εἰρημνίων. ὅδ' ὅταν
τὸ γ ἐτέρων, καὶ κείνο ἄλλο, καὶ ὅσοι ἐτέρων, μὴ σιωπῶν δὲ πρὸς
τὸ β', ὅδ' οὕτως ἔσται πρὸς τὸ β' συλλογισμός τῷ α. ὅλως γὰρ
εἰπωμὴν ὅτι ὅδεις ὅδεις ποτε ἔσται συλλογισμός, ἄλλο κατ' ἄλλο
μὴ ληφθῆναι ἕνα μέρους, ὁ πρὸς ἐκείνους ἔχει πᾶσι ταῖς κα-
τηγορίαις. ὁ μὲν γὰρ συλλογισμός, ἀπλῶς ἐκ προτάσεων ὅδερ.
ὁ δὲ πρὸς τὸ δὲ συλλογισμός, ἐκ τῶν πρὸς τὸ δὲ προτάσεων. ὁ δὲ
τοῦ δὲ, πρὸς τὸ δὲ, δὲ τῇ τοῦ δὲ πρὸς τὸ δὲ προτάσεων. ἀδιωκ-
τῶν δὲ πρὸς τὸ β' λαβεῖν προτάσεων, μὴδὲρ μὴτε κατηγορευ-
τας αὐτῶν, μὴτε ἀπὸνυμνίων. ἢ πάλιν πῦ α πρὸς τὸ β',
μὴδὲρ κοινὸν λαμβάνοντας, ἀλλ' ἐκείνους ἰδὲ αὐτὰ κατηγο-
ρευώτας, ἢ ἀπὸνυμνίων. ὥστε ληπτέον ἢ μέρους ἀμφοῖν, ὁ σιωπῶν
ἢ τὰς κατηγορίας, εἰ πόρ ἔσται τοῦ δὲ πρὸς τὸ δὲ συλλογι-
σμός. εἰ οὐκ ἀνάγκη μὲν τι λαβεῖν πρὸς ἀμφοῖν κοινόν, ὅσοι δὲ
γνδεχέται τριχῶς, ἢ γὰρ τὸ α τ' γ, καὶ τὸ γ τ' β' κατηγορεύσαν-
τες, ἢ τὸ γ κατ' ἀμφοῖν, ἢ ἀμφοῖν τῇ τῷ γ, ταῦτα δὲ δὲ τὰ εἰ-
ρημνία χήματα, φανερὸν ὅτι πᾶσι συλλογισμοῖς, ἀνάγκη
γινέσθαι δὲ τούτων ἕνα τῶν χημάτων. ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος καὶ

ἡ δὲ πλὴν ὧν σιμῶνται πρὸς τὸ β'. τὸ αὐτὸ γὰρ ἔσται ἡμῶν
 ὡς τῶν πολλῶν. ὅτι μὲν οὐκ οἱ δεικτικοὶ πρᾶνται πάντες
 δὲ τῶν προσημειῶν ἡ γνησμάτων, φανερὸν. ὅτι δὲ καὶ οἱ εἰς τὸ α'-
 δυνάτομ, διήλθον ἔσται δὲ τῶν. πάντες γὰρ οἱ δὲ τῶν ἀδυνάτων
 πρᾶνται, τὸ μὲν ψόδους συλλογίζονται, τὸ δ' ὅτι ἀρχὴς δὲ
 ὑποθέσεως δεικνύσιν, ὅταν ἀδυνάτεμ τι συμβαίνει ἐλάντι-
 φάσεως τεθείσης. οἶον ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος, δὲ τὸ γίνεσθαι
 τὰ πᾶσι τὰ ἴσα τοῖς ἀρτίοις συμμέτρος τεθείσης. τὸ μὲν οὐκ ἴσα
 γίνεσθαι τὰ πᾶσι τοῖς ἀρτίοις συλλογίζονται, τὸ δ' ἀσύμ-
 μετρον εἶναι τὴν διάμετρον, δὲ ὑποθέσεως δεικνύσιν, ἐπεὶ ψό-
 δους συμβαίνει δὲ τὴν ἀντίφασιν. ὅσον γὰρ τὸ δὲ τῶν ἀδυνάτων
 συλλογίσασθαι τὸ δειξά τι ἀδυνάτομ δὲ τὴν δὲ ἀρχὴς ὑ-
 ποθέσιν. ὥστε ἐπεὶ τὸ ψόδους γίνεσθαι συλλογισμὸς δεικτι-
 κὸς γὰρ τοῖς εἰς τὸ ἀδυνάτομ ἀπαγορεύοις, τὸ δ' ὅτι ἀρχὴς, δὲ
 ὑποθέσεως δεικνύται. τοὺς δὲ δεικτικούς πρότερον εἵπομεν,
 ὅτι δὲ τῶν πρᾶνται τῶν γνησμάτων. φανερὸν οὐκ ὅτι οἱ
 δὲ τῶν ἀδυνάτων συλλογισμοί, δὲ τῶν ἐσόντων τῶν γνησμά-
 των. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ δὲ ὑποθέσεως. γὰρ ἀπα-
 σι γὰρ ὁ μὲν συλλογισμὸς γίνεσθαι πρὸς τὸ μεταλαμβάνοντομ,
 τὸ δ' ὅτι ἀρχὴς, πρᾶνται δι' ὁμολογίας, ἢ τινος ἄλλης ὑπο-
 θέσεως. εἰ δὲ τὸ α' ἀληθές, πᾶσαν ἀπόδειξιν, καὶ πᾶν τὰ συλ-
 λογισμὸν, ἀνάγκη γίνεσθαι δὲ τριῶν τῶν εἰρημνίων γνησμάτων.
 τὸ δὲ δεικνύσιν, διήλθον ὡς ἅπας τε συλλογισμὸς ὡς τελεῖ-
 ται δὲ τὸ πρῶτον γνησματος, καὶ ἀνάγειται εἰς τοὺς γὰρ τῶν
 καθόλου συλλογισμοὺς. ἔτι δὲ γὰρ ἀπᾶσι κατεργασίῃ πῶς τῶν
 ὅρων δεικνύσιν, καὶ τὸ καθόλου ὑποθέσιν. ἀνδρὶ γὰρ τὸ καθόλου, ἢ
 οὐκ ἔσται συλλογισμὸς, ἢ οὐ πρὸς τὸ προκείμενον, ἢ τὸ δὲ ἀρχὴς
 αὐτῶν. καὶ ὡς γὰρ τὴν μυστικὴν ἡ δυνάμειν ὡς πᾶσι, εἰ μὲν
 εἰν ἀξιώσθην ἡ δυνάμειν ὡς πᾶσι, μὴ προδοῖς τὸ πᾶσαν, οὐκ
 ἔσται συλλογισμὸς. εἰ δὲ τινὰ ἡ δυνάμειν, εἰ μὴ ἄλλω, ὅσον πρὸς τὸ
 προκείμενον, εἰ δ' αὐτὴν ταύτῃ τὸ δὲ ἀρχὴς λαμβάνει. μάλλον
 δὲ γίνεσθαι φανερὸν γὰρ τοῖς δὲ γράμμασιν. οἶον ὅτι τῶν ἰσοκελῶν
 ἔσται αἰ πρὸς τῇ βάσει. ἔσσαν εἰς τὸ κέντρον ἡ γνησμάτων αἰ β'.

εἰ οὐκ

εἰ οὐκ ἴσιν λαμβάνει τὴν α' γ' γωνίαν τῇ β' δ' μὴ ὅλως ἀξιώ-
 σαις γωνίας τὰς τ' ἡμικυκλίων, καὶ πάλιν τὴν γ' τῇ δ' μὴ πᾶ-
 σαν προσλαβὼν τὴν τδ' τμήματος, ἔτι δὲ ἀπ' ἴσων οὐσῶν τῶν
 ὅλων γωνιῶν, καὶ ἴσων ἀφρημνίων, ἴσας εἶναι τὰς λοιπὰς τὰς
 ε' ζ', τὸ δὲ ἀρχὴς αὐτῶν, εἰ μὴ λάβῃ ἀπ' ἴσων ἴσα α'-
 φαιρουμένων ἴσα λείπεσθαι. φανερὸν οὐκ ὅτι γὰρ ἀπᾶσι δεικτι-
 κῶν ὑποθέσιν, καὶ ὅτι τὸ μὲν καθόλου, δὲ ἀπᾶντων τῶν ὅρων
 καθόλου δεικνύται, τὸ δ' γὰρ μερῶν, καὶ οὕτως κακείνως. ὥστε
 αὐτὸ μὲν ἢ τὸ συμπόρασμα καθόλου, καὶ τοὺς ὅρους ἀνάγκη κα-
 θόλου εἶναι. εἰ δὲ οἱ ὅροι καθόλου, γὰρ δέχεται τὸ συμπόρασμα
 μὴ εἶναι καθόλου. διήλθον δὲ καὶ ὅτι γὰρ ἀπᾶντι συλλογισμῶν, ἢ
 ἀμφοτέρω ἢ τὴν ἐτέρω πρότασιν ὁμοίαν ἀνάγκη γίνεσθαι τῶν
 συμπόρασματι. λέγω δ' οὐ μόνον τῶν κατὰ φασίαν εἶναι ἢ σε-
 ρηλικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνὰ καίαν, ἢ ὑποθέσιν, ἢ γὰρ δέχεται
 νῦν. ὡς καὶ φασίαν δὲ δεικνύσιν τὰς ἄλλας κατεργασίας. φανερὸν δὲ
 ἀπλῶς, πότε ἔσται τὸ πότε ὁμοίαν συλλογισμὸς. τὸ πότε δυνά-
 τος, καὶ πότε ἀνάγκη, τὸ ὅτι συλλογισμὸς ὄντος, ἀνάγκη εἶναι
 τοὺς ὅρους κατὰ τὴν τὸν εἰρημνίων τρέπομ. διήλθον δὲ καὶ ὅτι
 πᾶσα ἀπόδειξις, ἔσται δὲ τριῶν ὅρων, καὶ οὐ πλὴν ὧν, εἰ μὴ
 δι' ἄλλων καὶ ἄλλων τὸ αὐτὸ συμπόρασμα γίνεσθαι. οἶον τὸ ε'
 διὰ τῶν α' β', καὶ δὲ τῶν γ' δ', ἢ δὲ τῶν α' β' καὶ α' γ', καὶ
 β' γ'. πλείω γὰρ μερῶν τῶν αὐτῶν, οὐδὲν εἶναι κωλύει. τουτῶν
 δὲ ὄντων, οὐχ εἰς, ἀλλὰ πλείους εἰσὶν οἱ συλλογισμοί. ἢ πάλιν
 ὅταν ἐκείνους τῶν α' β' δὲ συλλογισμοῦ ληφθῇ, οἶον τὸ α' δὲ
 τῶν δ' ε', καὶ πάλιν τὸ β', δὲ τῶν ζ' θ'. ἢ τὸ μὲν, ἐπαγωγῇ,
 τὸ δὲ, συλλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ οὕτως πλείους οἱ συλλογισμοί.
 πλείω γὰρ τὰ συμπόρασματὰ δύνανται, τὸ, τε α' καὶ τὸ β' καὶ
 τὸ γ'. εἰ δ' οὐκ ἴσιν μὴ πλείους ἀλλ' εἰς, οὕτως μὲν γὰρ δέχεται γίνε-
 σθαι δὲ πλὴν ὧν τὸ αὐτὸ συμπόρασμα. ὥς δὲ τὸ γ' δὲ τῶν
 α' β', ἀδυνάτομ. ἔσσω γὰρ τὸ ε' συμπόρασμα ἐκ τῶν α' β' γ' δ'.
 ἐκὼν ἀνάγκη τὴν αὐτῶν ἄλλο πρὸς ἄλλο εἰληφθῇ, τὸ δὲ, ὡς ὅλον,
 τὸ δ' ὡς μέρος. ὅσον γὰρ δεικνύσιν πρότερον, ὅτι ὄντος συλλογι-
 σμοῦ, ἀνάγκη ὅπως ἴσιν εἶναι τῶν ὅρων. ἐχέτω οὐκ τὸ α' ὅπως

πρὸς τὸ β'. εἰς αὐτὸν συμπτῶσιν. ἐκ τούτου ἡτοι-
 ῶται ἡ δὲ τῶν γ' δὲ θάτορον, ἢ ἀλλότι πρὸς ταῦτα. καὶ εἰ μὲν τὸ εἰς τὸ
 α' β' μόνον αὐτὸ εἰς τὸ συλλογισμὸς. τὸ δὲ γ' δὲ, εἰ μὲν ἔχει οὕτως
 ὥστε εἶναι τὸ μὲν, ὡς ὅλον, τὸ δὲ ὡς μέρος, ἔσαι τι καὶ δὲ ἐκείνων.
 καὶ ἡτοι ἡ δὲ τῶν α' β' θάτορον, ἢ ἀλλότι πρὸς ταῦτα. καὶ εἰ τὸ
 μὲν εἰς τὸ α' β' θάτορον, ἢ πλείους εἰσονται οἱ συλλογισμοί, ἢ
 ὡς ἐνδέχεται, ταυτὸ δὲ πλείονων ὅρων προαίνεσθαι συμβαίνει.
 εἰ δὲ ἀλλότι πρὸς ταῦτα, πλείους εἰσονται. καὶ ἀσυνάπτῃ οἱ συλ-
 λογισμοὶ πρὸς ἀλλήλους. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ τὸ γ' πρὸς τὸ δ'
 ὥστε ποιεῖν συλλογισμὸν, μάττω εἶσαι ἐκ μὲν αὐτῶν, εἰ μὴ ἐπα-
 γωγῆς ἢ κρύψεως, ἢ τινὸς ἄλλου τῶν πρὸς ταῦτα χάρις. εἰ δὲ ἐκ τῶν
 α' β' μὴ τὸ εἰς, ἀλλὰ ἀλλότι γίνηται συμπτῶσιν, ἐκ δὲ τῶν γ'
 δὲ ἢ τούτων θάτορον, ἢ ἄλλο πρὸς ταῦτα, πλείους τε οἱ συλλο-
 γισμοὶ γίνονται, καὶ οὐ τὸ ὑποκειμένου. ὑποκείμενον γὰρ εἶναι τὸ
 εἰς τὸν συλλογισμὸν. εἰ δὲ μὴ γίνετ' ἐκ τῶν γ' δὲ μὴδὲν συμπτέ-
 ρασμα, μάττω αὐτὰ εἰληφθαι συμβαίνει, καὶ μὴ τὸ δὲ ἀρχῆς
 εἶναι τὸν συλλογισμὸν, ὥστε φανερὸν, ὅτι πᾶσαι ἀπὸ δειξις καὶ
 πᾶς συλλογισμὸς, ἔσαι δὲ τριῶν ὅρων μόνον. τότε δὲ οὐτὸ
 φανερὸν, διπλὸν ὡς καὶ ἐκ δύο προτάσεων καὶ οὐ πλείονων. οἱ
 γὰρ τρεῖς ὅροι, δύο προτάσεις, εἰ μὴ προσλαμβάνοιτο τι, κα-
 θὰπὸρ γνῶσις δὲ ἀρχῆς ἐλεχθῇ, πρὸς τὴν τελείωσιν τῶν συλλο-
 γισμῶν. φανερὸν οὖν ὅτι ὡς ἐν τῷ λόγῳ συλλογιστικῶν μὴ ἀρ-
 πια εἰσι καὶ προτάσεις, δι' ὧν γίνετ' ἡ συμπτῶσιν τὸ ἐν-
 εἶον. γνῶσις γὰρ τῶν ἀνωθῶν συμπτῶσιν ἀναγκάσιον εἶναι προ-
 τὰς. οὐτὸς δὲ λόγος ἢ οὐ συλλογιστικῶν ἢ πλείων τῶν ἀναγκάσιον
 πρῶτη καὶ πρὸς τὴν θέσιν. καὶ ἢ ἐν ταῖς κυρίαις προτάσεις λαμ-
 βανομένων τῶν συλλογισμῶν, ἀπας ἔσαι συλλογισμὸς, ἐκ προ-
 τὰς καὶ μὲν ἀρτίων, δὲ ὅρων δὲ ποδὲ τῶν. γνῶσις γὰρ πλείους ὅροι τῶν
 προτάσεων. ἔσαι δὲ καὶ τὰ συμπτῶσιν, ἢ μίση τῶν προτά-
 σεων. ὅταν δὲ δὲ προσυλλογισμῶν προαίνηται, ἢ δὲ πλείονων
 μέσων μὴ σιωχῶν, οἷον τὸ α' β', δὲ τῶν γ' δὲ, τὸ μὲν πλείονος τῶν
 ὅρων ὡς ἀνέτως γνῶσις ὑπὲρ ξείας προτάσεις. ἢ γὰρ ἐξωθῇ ἢ εἰς τὸ
 μέσον τεθῇ τεταται ὁ πρὸς ἐπίπῃ ὅρος. ἀμφοτέρως δὲ συμβαίνει
 ἐλάττω

ἐλάττω εἶναι τὰ δεικνύματα τῶν ὅρων, αἱ δὲ προτάσεις ἴσαι τοῖς
 δεικνύμασι, ὅ μὲν τοὶ αἱ μὲν αἱ ἀρτίαι εἰσονται, οἱ δὲ ποδὲ τῶν.
 ἀλλὰ ἐλάττω. ὅταν μὲν αἱ προτάσεις ἀρτίαι, ποδὲ τῶν οἱ ὅροι, δ-
 ταν δὲ οἱ ὅροι ἀρτίοι, ποδὲ τῶν αἱ προτάσεις. ἀμα γὰρ τῶν ὅρων
 μία προτιθεῖται πρότασις, αὐτὸς ὅπου ὅπου πρὸς τὴν ὅρος. ὥστε
 ἐπεὶ αἱ μὲν, ἀρτίαι, οἱ δὲ ποδὲ τῶν ἴσαν, ἀνάγκη πρὸς ἐλάττω
 αὐτῆς προδοσεως γινώσκῃς. τὰ δὲ συμπτῶσιν, οὐκέτι
 τὴν αὐτὴν ἐξ ἐλάττω, οὐτε πρὸς τοὺς ὅρους, οὐτε πρὸς τὰς προ-
 τὰς. γνῶσις γὰρ ὅρου προτιθεμένης, συμπτῶσιν πρὸς τὴν
 σεταται γνῶσις ἐλάττω τῶν προτέρων ὅρων. πρὸς μόνον γὰρ τὸν
 ἑκατόν ὅρον οὐ ποιεῖ συμπτῶσιν, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πλεί-
 ον. οἷον εἰ τὸ α' β' γ' πρόσκειται τὸ δὲ, διδύς καὶ συμπτῶσιν
 εἰς δύο πρόσκειται, τὸ, τε πρὸς τὸ α' καὶ τὸ πρὸς τὸ β'.
 ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων. καὶ εἰς τὸ μέσον δὲ πρὸς ἐπίπῃ, τὸν
 αὐτὸν τρόπον. πρὸς γὰρ μόνον οὐ ποιεῖ συλλογισμὸν.
 ὥστε πολλὴ πλείων τὰ συμπτῶσιν καὶ τῶν ὅρων ἔσαι καὶ
 τῶν προτάσεων. ἐπεὶ δὲ ἔχοντι ποδὲ τῶν οἱ συλλογισμοί, καὶ
 ποδὲ τῶν καὶ ἑκάστῳ γήματι, καὶ ποσάως δεικνύται, φανερὸν ἡμῖν
 ὅτι καὶ ποδὲν προβλεψα χελετόν, καὶ ποδὲν διευπείρητον.
 τὸ μὲν γὰρ γνῶσις πλείοσι γήμασι δὲ πλείονων πῶσεων ποδὲ
 νόμον ἔχον, τὸ δὲ γνῶσις ἐλάττω καὶ δὲ ἐλάττωνων, διευπείρη-
 ρητότερον. τὸ μὲν οὖν καταφατικὸν τὸ καθόλου, δὲ τὸν πρῶ-
 του γήματος δεικνύται μόνον, καὶ τούτῳ μοναχῶς. τὸ δὲ σε-
 ρηλικόν, δὲ τὸ πρῶτον καὶ δὲ τὸ μέσον. καὶ δὲ μὲν τὸ πρῶ-
 το μοναχῶς, δὲ δὲ τὸ μέσον, διχῶς. τὸ δὲ γνῶσις καὶ καταφατικόν,
 δὲ τὸ πρῶτον καὶ δὲ τὸ ἑκάστο. μοναχῶς μὲν δὲ τὸ πρῶτον
 τριχῶς δὲ δὲ τὸ ἑκάστο. τὸ δὲ σερηλικόν τὸ καὶ μέρους, γνῶσις ἀπασι
 τοῖς γήμασι δεικνύται. πλείων γνῶσις τῶν πρῶτων, ἀπασι, γνῶσις δὲ
 τῶν μεσῶν καὶ τῶν ἑσάτων, γνῶσις τῶν διχῶς, γνῶσις τῶν τριχῶς. φανε-
 ρόν ἐν ὅτι τὸ καθόλου καταφατικόν, κατασκοδύσασθαι μὲν χαλε-
 πώτατον, ἀνασκοδύσασθαι δὲ, ἔχον. ὅπως δὲ δεικνύται μὲν
 τὰ καθόλου τῶν γνῶσις μερῶν ἔχον. καὶ γὰρ ἢ μὴδὲν καὶ ἢ τινί, μὴ
 ὑποκείμενον, ἀνήρηται. τότε δὲ τὸ μὲν, ἢ μὴ, γνῶσις ἀπασι τοῖς γή-
 μασι

μισοι δίνονται. το δὲ μηδὲν γιν' τοῖς διυσι. τ' αὐτὸν δὲ τρόπον
καὶ ὑπὸ τῶν σοφικῶν. καὶ γὰρ εἰ παντὶ καὶ εἰ τινί, ἀνέηκτ' τὸ εἶ
αἰχῆς. ὡς δ' ἔω γιν' δινο χήμασι. ὑπὸ δὲ τῶν γιν' μόρῃ μοναχῶς,
καὶ παντὶ ἢ μηδὲν δίδεξαντα ὑπερχῆμ. κατασκοδάζοντι ἢ ῥαῶ
τὰ γιν' μόρῃ. καὶ γὰρ γιν' πλείοσι χήμασι καὶ εἴα πλεόνων τρέ-
πων. ὅπως τε, εἰ δὲ λαυθαίνει, ὅτι ἀνασκοδᾶσαι μὲν δι' ἀλλή-
λων ὅτι καὶ τὸ καθόλου εἴα τῶν γιν' μόρῃ, καὶ ταῦτα εἴα τῶν κα-
θόλου. κατασκοδᾶσαι δ' οὐκ ἔστι εἴα τῶν κατὰ μέρος τὰ καθό-
λου, δι' ἐκείνων δὲ ταῦτά εἴη. ἅμα δὲ δηλοῦν ὅτι καὶ τὸ ἀνα-
σκοδᾶζεν ὅτι τοι κατασκοδᾶζεν ῥαῶν. πῶς μὲν ἔν γινέτη πῶς
συλλογισμός, καὶ εἴα πῶσων ὄρων καὶ πωτάσων καὶ πῶς
ἐχουσῶν πῶς ἀλλήλας, ἐπὶ δὲ ποιοιμ πρόβλημα γιν' ἐκείνων χή-
ματι, καὶ ποιοιμ γιν' πλείοσι, καὶ ποιοιμ γιν' ἀλλήλοισι δίδεκνται,
δηλοῦν ἐκ τῶν ἐπιμελῶν.

Περὶ ὁποίας πρὸ τάξεωρ, τμήμα διότιτον.

Πῶς δὲ δι' ὑποπόσθηλον αὐτοὶ πρὸς τὸ τιθεμένων καὶ συλλογι-
 σμῶν, ὧς δ' αὖ ποίως ὁ δὲ λαμβόμεθα τὰς ποδὶ ἕκαστον ἀρχάς, νυν
 ἥδη λεκτέον· ὁ μόνον γὰρ ἴσως δειθεῖται τῇ γήρῳ τῶν συλλο-
 γισμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δυνάμι' ἔχον τ' ὡς αἰν. ἀπαντῶν διηγῶν
 ὄντων, τὰ μὲν ὅτι ποιεῖται, ὥστε καὶ μηδενὸς ἄλλο καταγορεῖ-
 σθαι, ἀλλ' ὡς καθόλου, οἷον, Κλειὼν καὶ Καλλιὰς, καὶ τὸ καθεκασθαι
 καὶ αἰδνητὸν· κατὰ δὲ τούτων, ἀλλὰ καὶ γὰρ ἀνθρώπος καὶ ζῶον
 ἕκαστον τούτων ὅτι, τὰ δὲ αὐτὰ μὲν, κατ' ἄλλων καταγορεῖ-
 ται, καὶ τούτων δὲ, ἀλλὰ πρότερον οὐ καταγορεῖται. τὰ δὲ καὶ
 αὐτὰ, ἄλλων, καὶ αὐτῶν ἔτερα, οἷον ἀνὴρ Καλλίς, καὶ ἀνθρώπος
 ζῶον. ὅτι καὶ οὐ γὰρ τῶν ὄντων κατ' οὐδενὸς πεφικε λέγειν,
 διηλόν. τὸ γὰρ αἰδνητῶν σχεδὸν ἕκαστον ὅτι ποιεῖται, ὥστε μὴ κα-
 τγορεῖσθαι καὶ μηδενος, πάλιν ὡς κατὰ συμβεβηκός. φανερὸν γὰρ
 ποτε τὸ λεκτέον ἐκείνῳ Σωκράτῳ εἶναι, καὶ τὸ πρῶσιον, Καλλιαν.
 ὅτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ αὐτὸ πορδουοιμένοις ἵσταται ποτε, πάλιν ὁρῶ-
 μεν. νυν δ' ἐς τὸ τὰ τοιαῦτα κεκλῆται. καὶ μὲν οὐ τούτων, οὐκ ἐστὶν ἀπο-
 ριβεῖν κατγορεῖσθαι ἔτερον, πάλιν εἰ μὴ καὶ διαφανέως, ἀλλὰ ταῦ-
 τὰ κατ' ἄλλων. οὐδὲ τὰ κατ' ἕκαστον κατ' ἄλλων, ἀλλ' ἔτερον κατ'

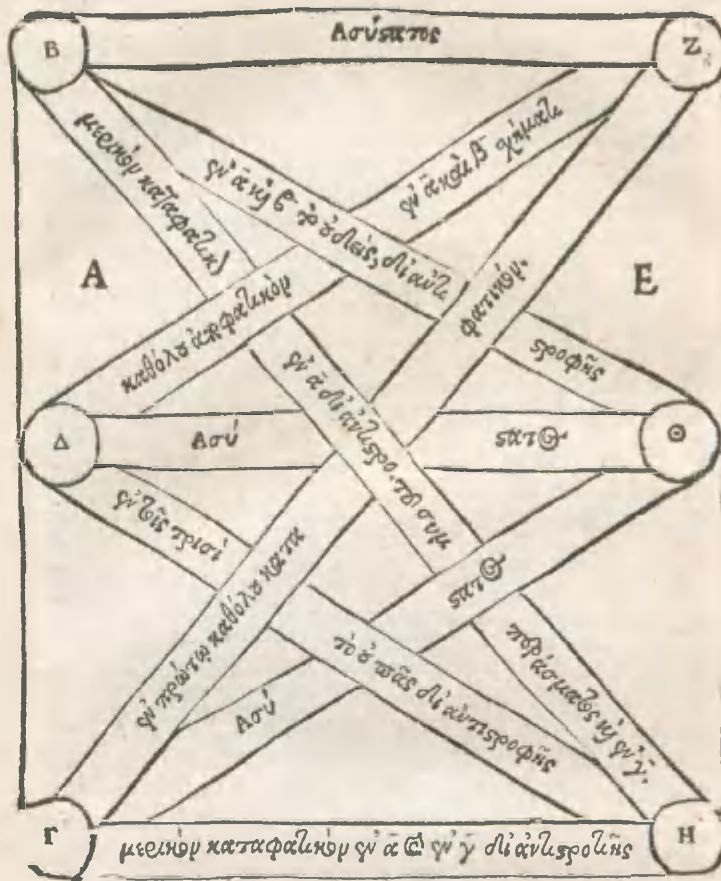
ἐκείνων, τὰ ἢ μεταξὺ, δηλοῦν ὡς ἀμφοτέρως γινώσκειται, καὶ γὰρ
ἢ αὐτὰ, κατ' ἄλλων, καὶ ἄλλα ἢ τὸ τῶν λεγόντων, καὶ ἡμεῖς οἱ
οἱ λόγοι, καὶ αἱ σκέψεις εἰσι μάλιστα πρὸς τούτων, διὰ δὲ τὰς πρὸς
τάσεις πρὸς ἕκαστον τούτων, ὅπως ἐκλαμβάνειν, ὑποτιθεμένων
αὐτὸ πρῶτον, καὶ τὰς δεισμους καὶ ὅσα ἴδια τῷ πράγματι
ὄσιν, εἶτα μετὰ ὧν, ὅσα ἐπεὶ τῷ πράγματι, καὶ πάλιν οἷς
τὸ πρᾶγμα ἀκαλουθεῖ, καὶ ὅσα μὴ γινώσκειται αὐτῷ ὑπαρχόν-
οις δὲ αὐτὸ μὴ γινώσκειται, οὐκ ἐκλήπτεον, ἵνα τὸ ἀντιφρεσιν
τὸ σὸνικόν. διαρετίον δὲ καὶ τῶν ἐπομένων ὅσα τε γινώσκου-
σι δὲ, καὶ ὅσα ἴδια, καὶ ὅσα ὡς συμβεβηκότα κατηγορεῖται.
καὶ τούτων, ποῖα δεξαστικῶς, καὶ ποῖα κατ' ἀλήθειαν, ὅσα
ἢ γὰρ αὐτῶν πλεονόντων ποιούντων δύπορῆς, θάπτεον γινώσκειται,
συμπόρασμα, ὅσα δὲ αὐτῶν ἀληθεσόντων, μάλλον ἀποδείξει, διὰ
δὲ ἐκλέγειν, μὴ τὰ ὑπὲρ ὅμνια, ἀλλ' ὅσα ὅλα ἔσονται πρᾶγμα
ἔπειτα οἷον μὴ τί ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἀλλὰ τί πάντι ἀνθρώπων ἔπι
ταί. ἵνα γὰρ τῶν καθόλου προτάσεων ὁ συλλογισμός. ἀδιο-
ρίστον μὲν οὐκ ὄντος, ἀδιόριστον ἢ καθόλου ἢ πρότασις, διωρι-
σμένον δὲ, φανερὸν. ὁμοίως δὲ ἐκλεκτίον καὶ οἷς αὐτὸ ἐπιτετα-
τοῖς ἵνα τὸ εἰρημένον αἰτίαν. αὐτὸ δὲ τὸ ἐπόμενον, ὅσον κτήρεον
μὴ ὁλορέπειται. λέγει δὲ οἷον ἀνθρώπων πᾶν ζῶον, ἢ μουσικὴν
πᾶσαν ὑψίστην, ἀλλ' ἀπλῶς μονοῦ ἀκολουθεῖν, καθάπερ καὶ
προσφύμεθα. ἵνα γὰρ ἀπὸ τοῦ θάπτεον καὶ ἀδιώκεον, οἷον πάντα
ἀνθρώπων εἶναι πᾶν ζῶον, ἢ δικαιοσύνην, ἅπαν ἀγαθόν, ἀλλ'
ἢ ἐπιτετατὸν ἐπ' ἐκείνου τῷ πάντι λέγεται. ὅταν δὲ ὑπὸ τινος
πείρεται τὸ ὑποκείμενον, ὡς τὰ ἐπόμενα δὲ λαβῆναι, τὰ μὲν
ἔσονται καθόλου ἐπόμενα ἢ μὴ ἐπόμενα, οὐκ ἐκλεκτίον γινώσκου-
ται. εἰληπτὴ γὰρ γινώσκουσι, ὅσα γὰρ ζῶον, καὶ ἀνθρώπων ἐπιτετα-
ται, ὅσα μὴ ὑπαρχόν, ὡς αὐτῶς. τὰ δὲ πρὸς ἕκαστον ἴδια λεγόμενα.
εἰς γὰρ ἅττα τῷ εἰρημένον πρὸς τὸ γένος. ἀναγίνωσκε γὰρ τοῖς ἐπόμενοις
εἰρημένον ἴδια ἅττα ὑπαρχόν. οὐ δὲ διὰ τὸ καθόλου ἐκλεκτίον οἷς
ἐπεὶ τὸ πρὸς ἐπόμενον, οἷον ζῶον, ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ. ἀναγίνω-
σκου γὰρ εἰ ἀνθρώπων ἀκολουθεῖ τὸ ζῶον, καὶ τούτοις ἀπασιν ἀκο-
λουθεῖν, οἰκιστοῦ δὲ τῶν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκλογῆς. λεγόμενα

Αεις. ἀναλυτ. προτέρων α.

δε καὶ τὰ ὡς ὑπὸ πολλὴν ἐπόμνηα, καὶ οἷς ἐπεταί. ἦν γὰρ ὡς
 ὑπὸ πολλὴν προβλημάτων, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἐκ τῆς ὡς ὑπὸ
 πολλὴν προτάσεως ἢ πασῶν ἢ τινῶν ὁμοίων γὰρ ἐκαστον το συμ-
 πύρασμα ταῖς ἀρχαῖς. ἐτι τὰ παῖσι ἐπόμνηα, οὐκ ἐκλεκτῶν.
 οὐ γὰρ ἔσαι συλλογισμὸς ἐξ αὐτῶν, διὰ τοῦτο δὲ αὐτῶν, γνὶ τοῖς
 ἐπομνηαῖς ἔσαι διηλόν, καὶ ασκονάξῃ μὲν ἐν βουλευμένοις κα-
 τάτιν Θ' ὁ λου, τοῖ μὲν καὶ ασκονάξουμένοις, βλεπῆναι εἰς τὰ
 ὑποκαίμνηα, καὶ ὡς αὐτὸ τυχαῖα λεγόμενον. δὲ δὲ κατη-
 γορεῖσθαι, ὅσα τὸ τῶ ἐπιτ. αὐ γὰρ ἔ τούτων ἢ ταυτῶν, ἀνάγκη
 ὑπὸ τοῦ θατόρων ὑπάρχειν. ἢ δὲ μὴ ἐπὶ παντὶ, ἀλλ' ὅτι ἐνι οἷς
 ἐπείγει ἐκαστόροι. εἰ γὰρ ἔ τούτων, ταυτῶν εἴη, ἀνάγκη ἐνι ὑπάρ-
 χειν. ὅταν δὲ μὴ διγνὶ δὲ ὑπάρχειν, ὡ μὲν οὐ δὲ ὑπάρχειν, εἰς τὰ
 ἐπόμνηα, ὃ ἡ δὲ μὴ ὑπάρχειν εἰς ἃ μὴ γνὶ δέχεται αὐτῶ παρῆναι,
 ὃ δὲ ὑπάρχειν, εἰς τὰ ἐπόμνηα. τούτων γὰρ ὄντων τῶ αὐτῶν
 ὅτι οὐκ ὄντων ὅτι διγνὶ γνὶ δέχεται θατόρων θατόρων ὑπάρχειν. γίνε-
 ται γὰρ ὅτε μὲν, ὃ γνὶ ὅτι πρῶτῳ γήματι συλλογισμὸς, ὅτε δὲ ὃ
 γνὶ τῶ μεσῶ. ἐὰν δὲ ἐνι μὴ ὑπάρχειν, ὡ μὲν δὲ ὑπάρχειν οἷς ἐπο-
 μνηα, ὃ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ἃ μὴ διωκτῶν αὐτῶ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ πῖ
 τούτων εἴη ταυτῶν, ἀνάγκη ἐνι μὴ ὑπάρχειν. μάλλον δ' ἴσως
 ὡ δ' ἔσαι τῶ λεγομένων ἕκαστον φανερὸν. ἐσὼ γνὶ τὰ μὲν ἐπό-
 μνηα ὅτι ἃ ἐφ' ὧν Β', οἷς δὲ αὐτὸ ἐπεταί ἐφ' ὧν γ', ἃ δὲ μὴ γν-
 δέχεται αὐτῶ ὑπάρχειν, ἐφ' ὧν δ'. πάλιν ἡ τῶ εἰ, τὰ ἢ ὑπάρ-
 χοντα, ἐφ' οἷς ζ', οἷς δ' αὐτὸ ἐπεταί, ἐφ' οἷς η', ἃ δὲ μὴ γνὶ δέχεται
 αὐτῶ ὑπάρχειν ἐφ' οἷς θ'.

Τὸ το διὰ γραμμα πρὸς δι' ποιείας προῖσάων ὅτι, καὶ νοεῖ-
ται ἡ α, καὶ ε, πρῶτασις ἔχουσα καθ' ἑχορσμένον τὸ α διηλασθῆ
αγαθόν, ὑποκειμένον τὸ ε, διηλασθῆ καθ' ἑχορσμένον τὸ β β, τὰ ἐπόμενα
τῷ α, τὸ δὲ γ, οἷς ἐπεται τὸ α, τὸ δὲ δ', τὰ ἀλλότρια αὐτοῦ.
καὶ πάλιν τὸ ζ', τὰ ἐπόμενα θρ' ε, τὸ δὲ η, οἷς ἐπεται τὸ
ε, τὸ δὲ θ', τὰ ἀλλότρια αὐτοῦ. γίνονται οὕτως συζυγίαι θ' ὁ-
ντως, β ζ', γ η, δ θ, γ ρ, β θ, δ ζ, γ θ, δ η, β η, ὥς αἱ
μετ' ἐξ ὧν ὁρίζονται καὶ ποιοῦσι συλλογισμοί, αἱ δὲ, γ, η τε, β
ζ, γ θ, δ θ, ἀνύκτοι.

E770-

Ἐπὶ μὲν τῷ Α, ὠφέλιμον, ἀρετὴν, δακτ, οἰκείον, ἐφ' ἃ λυ-
σιτελες συμφορὰν. Τὰ αλλότρια τ' Α, ἀπτελες φθογὴν, βλα-
βὴν, καὶ ὄν, ζημιώδους αλλότριον, ἀσύμφορον. Οἷς ἐπεὶ τὸ
Α, ὁδομαμονία, δὲ εἰς αὐτὸ φύσιν, ὅθεν κεν, τέλος, κατ' ἀρετὴν βίαν.

Τὰ ἐπομύλα τῶ Εὐκλείδει, γινώσκοντες ἡτ' φύσιν, ἀνεμποδίστος
ζῶν, τὸ κατὰ φύσιν ὀρεκτὸν, τὸ ἀγνώστου, τὸ αἰρετὸν.

ΑΛΛΟΤΡΙΑ Τῷ ΕΝΟΣΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΑΡΕΙΑ, ΦΟΒΟΣ, ΠΡΑ ΦΥΣΙΜ ΚΙΝΗ
 ΣΙΣ. ΟΙΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕ, ΥΓΕΙΑ, ΔΥΠΟΛΕΙΑ, ΔΥΔΟΛΟΓΙΑ, ΔΥΤΕΚΝΙΑ, ΚΑΤ
 ΑΡΕΤΩΝ ΒΙΟΣ, ΑΠΟΝΟΣ ΖΩΗ.

P 3

P 3

εἰ μὲν οὖν ταυτὲ πῶς γὰρ πινὶ τῷ ζ', ἀνάγκη τὸ α' παρ-
 τὶ τῷ ε' ὑπάρχειν. τὸ μὲν γὰρ ζ' παντὶ τῷ ε', τῷ δὲ γ' παντὶ, τὸ
 α', ὥστε παντὶ τῷ ε' τὸ α'. εἰ γὰρ τὸ γ' τὸ π' ταυτὸν, ἀνάγκη ἔνι
 τῷ ε', τὸ α' ὑπάρχειν. τῷ μὲν γὰρ γ', τὸ α', τῷ δὲ π', τὸ ε' παντὶ α'-
 κολουθεῖ. εἰ δὲ τὸ ζ' ἔνι τὸ δ' ταυτὸν, οὐδὲν τῷ ε' τὸ α' ὑπάρξει
 ἐκ προσυλλογισμοῦ. ἐπεὶ γὰρ ἀντιφύει τὸ σερητικόν, καὶ τὸ
 ζ' τῷ α' ταυτὸν, οὐδὲν τῷ ζ' ὑπάρξει τὸ α', τὸ δὲ ζ' παντὶ τῷ
 ε'. πάλιν εἰ τὸ β' καὶ τὸ θ' ταυτὸν, οὐδὲν τῷ ε' τὸ α' ὑπάρξει.
 τὸ γὰρ β' τῷ μὲν α' παντὶ, τὸ δ' ἐφ' ὃ τὸ ε', οὐδὲν ὑπάρξει.
 ταυτὸ γὰρ ὡς τῷ θ' τὸ β'. τὸ δὲ θ' οὐδὲν ὑπάρχει. εἰ δὲ
 τὸ δ' καὶ τὸ π' ταυτὸν, τὸ α' πινὶ τῷ ε' οὐχ ὑπάρξει. τῷ γὰρ π',
 οὐχ ὑπάρξει τὸ α', ὅτι οὐδὲ τῷ δ', τὸ δὲ π' οὐδὲν ὑπάρχει. ὥστε
 ἔνι τῷ ε' οὐχ ὑπάρξει. εἰ δὲ π' καὶ τὸ β' ταυτὸν, ἀντιφύει
 μὲν οὖν εἶναι ὁ συλλογισμός. τὸ μὲν γὰρ π' τῷ α' ὑπάρξει παντὶ.
 τὸ γὰρ β' τῷ α', τὸ δὲ β' τῷ β'. ταυτὸ γὰρ ὡς τῷ π'. τὸ δὲ α' τῷ ε'
 παντὶ μὲν οὐκ ἀνάγκη ὑπάρχειν, πινὶ δ' ἀνάγκη, εἴτε ἀντι-
 φύει τῷ καθόλου καθήγορίαν πινὶ μὲν. Φανερὸν δὲ
 ὅτι εἰς τὰ προσημνία βλέπῃ, ἐκαστὸν καὶ ἐκαστον πρό-
 βλημα. εἴτε τούτων γὰρ ἅπαντες οἱ συλλογισμοί. εἴτε δὲ καὶ τῷ
 ἐπομένῳ καὶ οἷς ἐπεταί ἐκαστον εἰς τὰ πρῶτα καὶ τὰ καθόλου
 μάλιστα ὑποβλέπῃ. οἷον τ' μὲν εἰ, μάλλον εἰς τὸ κ' ζ', ἢ εἰς τὸ ζ'
 μόνον, τοῦ δὲ α' εἰς τὸ κ' γ', ἢ εἰς τὸ γ' μόνον. εἰ μὲν γὰρ τῷ κ' ζ'
 ὑπάρχει τὸ α', καὶ τῷ ζ' καὶ τῷ ε' ὑπάρχει. εἰ δὲ τούτω μὴ ἐπε-
 ταί, ἐγχωρεῖ τῷ ζ' ἐπεταί. ὁμοίως δὲ καὶ ἐφ' ὃ αὐτὸ ἀκολουθεῖ,
 σκεπτόμεν. εἰ μὲν γὰρ τοῖς πρῶτοις, καὶ τοῖς ὑποκείμενοις ἐπεταί.
 εἰ δὲ μὴ τούτοις, ἀλλὰ τοῖς ὑποταύταις ἐγχωρεῖ. διπλὸν δὲ καὶ
 ὅτι εἴτε τῷ πρῶτῳ ὅρῳ καὶ τῷ δυνάμει προτάσει ἢ σκέψις. καὶ
 εἴτε τῷ προσημνίῳ ὁρημάτων οἱ συλλογισμοί πάντες. εἴτε
 κινῆσαι γὰρ ὑπάρχει μὲν παντὶ τῷ ε' τὸ α', ὅταν τῷ γ' καὶ ζ'
 ταυτὸν ληφθῇ. τούτῳ δ' εἶναι μέσον, ἄκρα δὲ τὸ α' καὶ ε'. γίνε-
 ται οὖν τὸ πρῶτον ὁρημα. ἔνι δὲ, ὅταν τὸ γ' καὶ τὸ π' ληφθῇ
 ταυτὸν. ὅταν δὲ τὸ ἔχον ὁρημα. μέσον γὰρ τὸ π' γίνεταί. μὴ
 βέβαιον δὲ, ὅταν τὸ δ' καὶ τὸ ζ' ταυτὸν. οὕτως δὲ καὶ τὸ πρῶτον
 ὁρημα

ὁρημα, καὶ τὸ μέσον. τὸ μὲν πρῶτον, ὅτι οὐδὲν τῷ ζ' ὑπάρχει
 τὸ α', εἴπερ ἀντιφύει τὸ σερητικόν. τὸ δὲ ζ' παντὶ τῷ ε'. τὸ δὲ
 μέσον, ὅτι τὸ δ', τῷ μὲν α' οὐδὲν τῷ δὲ ε', παντὶ ὑπάρχει. ἔνι
 δὲ μὴ ὑπάρχει, ὅταν τὸ δ' καὶ τὸ π' ταυτὸν ἦ. τοῦτο δὲ τὸ ἔχον
 ὁρημα. τὸ μὲν γὰρ α', οὐδὲν τῷ π' ὑπάρξει τὸ δὲ ε', παντὶ
 τῷ π'. φανερὸν οὖν ὅτι εἴτε τῷ προσημνίῳ ὁρημάτων οἱ συλλο-
 γισμοί πάντες, καὶ ὅτι οὐκ ἐκλεῖπον ὅσα πᾶσι ἐπεταί, εἴτε
 τὸ μὴ ὁρημα γίνεταί συλλογισμὸν ἐξ αὐτῶν. καθάπερ ἐκ τῶν μὲν
 γὰρ ὅλων, οὐκ ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων. ἀποδορεῖ δ' οὐκ ἐνδέχεται,
 εἴτε τῷ πᾶσι ἐπεταί. εἴτε γὰρ τῷ μὲν ὑπάρχει, τῷ δὲ μὴ
 ὑπάρχει. φανερὸν γ' ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι σκέψεις τῷ κατὰ τὰς ἐκλο-
 γὰς ἀρχαί. πῶς τὸ ποιεῖν συλλογισμὸν. οἷον, εἰ τὰ ἐπόμενα
 ἐκαστὸν ταυτὰ ὅτι, ἢ εἰ οἷς ἐπεταί τὸ α', καὶ ἂ μὴ ἐνδέχεται
 τῷ ε', ἢ ὅσα πάλιν μὴ ἐγχωρεῖ ἐκαστὸν ὑπάρχειν. ὅ γὰρ γίνεταί
 συλλογισμός εἴτε τούτων. εἰ μὲν γὰρ τὰ ἐπόμενα ταυτὰ. οἷον τὸ
 β' καὶ τὸ ζ', τὸ μέσον γίνεταί ὁρημα καθήγορικόν ἐχον ἀμφο-
 τέρως τὰς προτάσεις. εἰ δ' οἷς ἐπεταί τὸ α', καὶ ἂ μὴ ἐνδέχεται
 τῷ ε', οἷον τὸ γ' καὶ τὸ θ' τὸ πρῶτον ὁρημα σερητικὸν ἐχον τῷ
 πῶς τὸ ἐλάττω ἄκρον πρότασις. εἰ δ' ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἐκα-
 στὸν, οἷον τὸ δ' καὶ τὸ θ' σερητικὸν ἀμφοτέρω καὶ αἱ προτάσεις, ἢ
 γ' τῷ πρῶτῳ ἢ γ' τῷ μέσῳ ὁρημα. οὕτως δ' οὐδὲν αὐτὸς εἶναι
 συλλογισμός. διπλὸν δὲ καὶ ὅποια ταυτὰ ληπτόμεν τὰ κατὰ
 τῷ ἐπίσκεψιν, καὶ οὐχ ὅποια ἐτόρα ἢ γνῶντία. πρῶτον γ' ὅτι
 τὸ μέσον ἄκρον ἢ ἐπίσκεψις, τὸ δὲ μέσον οὐχ ἐτόρον, ἀλλὰ ταυ-
 τὸν εἰ λαβῇ. εἴτε γ' ὅσοις συμβαίνει γίνεταί συλλογισμὸν τῷ
 ληφθῆναι γνῶντία, ἢ μὴ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, εἰς
 τοὺς προσημνίους ἅπαντα ἀναχθῆναι τῷ πῶς. οἷον εἰ τὸ β'
 καὶ τὸ ζ' γνῶντία, ἢ μὴ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. εἶναι μὲν
 γ' τούτων ληφθῆναι συλλογισμός. ὅτι ὅθεν τῷ ε' τὸ α' ὑπάρ-
 χει, ἀλλ' οὐκ ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ ἐκ τῶν προσημνίων τῶν πῶς. τὸ γ' β'
 τῷ μὲν α' παντὶ, τῷ δὲ ε', οὐδὲν ὑπάρξει. ὥστε ἀνάγκη ταυ-
 τὸ εἶναι τὸ β' τινὶ τῷ θ'. πάλιν εἰ τὸ β' καὶ μὴ ἐγχωρεῖ
 τῷ αὐτῷ πῶς, ὅτι πινὶ τῷ ε' οὐχ ὑπάρξει τὸ α'. καὶ γὰρ οὐκ

τως τὸ μέσον ἐστὶ χῆμα. τὸ γὰρ β' τῷ μὲν α' παντί, ὅρ' δὲ ἢ οὐδενὶ ὑπάρχει. ὥστ' ἀνάγκη τὸ ἢ ταυτὸν ἔχει εἶναι ὅρ' δ'. τὸ γὰρ μὴ γινώσκειναι τὸ β' καὶ τὸ ἢ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, οὐδὲν εἰς φ' α', ἢ τὸ ἢ ὅρ' δ' τινὶ ταυτὸν εἶναι. πάντα γὰρ εἰληπταὶ γν' τῷ δ' τὰ μὴ γινώσκοντα τῷ α' ὑπάρχειν. φανερόν οὖν ὅτι δὲ αὐτῶν μὲν τούτων τῶν ὑπερβληφῶν οὐδεὶς γίνετ' συλλογισμός. εἰ δὲ τὸ β' καὶ τὸ γ' γινώσκται, ταυτὸν ἔχει τὸ β' τῷ γ'. ὅτ' οὖν συλλογισμὸν γίνετ' εἰς τούτων, συμβαίνει δὲ καὶ τοῖς οὕτως ὑποσκηπτοῦσι προσεπιβλεπῆν ἄλλω ὁδῷ ἐλὼν ἀναγκαίως, εἰς τὸ λαμβάνειν ποτὲ τὴν ταυτότην εἰς τὸ β' τῷ γ'. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔχουσι καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδυνάτου ἀπάγοντες συλλογισμοί, τοῖς διελκυσί. καὶ γὰρ οὗτοι γίνονται εἰς τῶν ἐπομένων, καὶ οἱς ἐπεταὶ ἐκάτορ. καὶ ἡ αὐτὴ ἐπισκεψίς γν' ἀμφοῖν. ὁ γὰρ δεικνύται διελκυσί, καὶ εἰς τὸ ἀδυνάτου ὅστις συλλογισμὸς, καὶ εἰς τῶν αὐτῶν ὁδῶν. καὶ ὁ δὲ ἀδυνάτου, καὶ διελκυσί. οἶον ὅτι τὸ α' οὐδενὶ ὅρ' εἰ ὑπάρχει. καὶ ὅρ' αὐτῷ ὑπάρχειν, οὐκ οὐκ, ἐπεὶ τὸ β' παντί ὅρ' α', τὸ δὲ α' ἔστι ὅρ' εἰ, τὸ β' τινὶ ὅρ' εἰ ὑπάρχει. ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχειν. πάλιν ὅτι τινὶ ὑπάρχει. εἰ γὰρ μὴ οὐδενὶ ὅρ' εἰ τὸ α', τὸ δὲ εἰ παντί τῷ ἢ, οὐδενὶ ὅρ' εἰ ὑπάρχει τὸ α'. ἀλλὰ παντί ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων προβλημάτων. αἰ γὰρ εἶσαι γν' ἀπασιν ἢ εἰς τὸ ἀδυνάτου δειξίς, ἐκ τῶν ἐπομένων, ὅτι οἱς ἐπεταὶ ἐκάτορ, καὶ καὶ ἕκαστον προβλημα ἢ αὐτὴ σκεψίς, διελκυσί τε βολομένη συλλογισμῶν, καὶ εἰς τὸ ἀδυνάτου ἀναγαγεῖν. ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὁδῶν ἀμφοτέρω αἰ ἀποδείξεις. οἶον εἰ διελκυσί μὴδενὶ ὑπάρχειν τῷ εἰ τὸ α', ὅτι συμβαίνει τὸ β' ἔστι τῷ α' ὑπάρχειν, ὅπου ἀδυνάτου. εἰαν ληφθῇ ὅρ' α' εἰ μὴδενὶ, τῷ ἢ α' παντί ὑπάρχειν τὸ β', φανερόν ὅτι οὐδενὶ τῷ εἰ τὸ α' ὑπάρχει. πάλιν εἰ διελκυσί συλλογισμῶν τὸ α' τῷ εἰ μὴ οὐδενὶ ὑπάρχειν, ὑποβλημένοις ὑπάρχειν τινὶ, εἰς τὸ ἀδυνάτου δειχθήσεται οὐδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως ἢ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. γν' ἀπασιν γὰρ ἀνάγκη κοινόν ἔχει λαβεῖν ὁδὸν ἄλλω τῶν ὑποκειμένων, πῶς ὁρ' εἶσαι τὸ ψεύδους ὁ συλλογισμός. ὥστ' ἀντιστραφεῖς τῆς ταύτης ἐλὼν πρὸς τὴν σκεψίς, τὸ δὲ τῶν ὁμοίως ἐχέσσης, διελκυσί

κός εἶσαι ὁ συλλογισμός, εἰς τὸ αὐτῶν ὁδῶν. εἰς φ' αὐτῶν γὰρ ὁ δεικνύται εἰς τὸ ἀδυνάτου, ὅτι γν' μὴ ὅρ' δεικνύται, καὶ ἀλὴθιναν ἀμφοτέρω πύγνται αἰ πρὸς τῶν, γν' δὲ ὅρ' εἰς τὸ ἀδυνάτου, ψεύδους, ἢ μία. ταῦτα μὲν εἶσαι μάλλον φανερὰ εἰς τῶν ἐπομένων, ὅταν πρὸς τὸ ἀδυνάτου λέγωμεν. νῦν δὲ τοσούτων ἡμῶν εἶσαι δεικνύται, ὅτι εἰς ταῦτα βλεπόμεν, διελκυσί τε βολομένοις συλλογισμῶν, καὶ εἰς τὸ ἀδυνάτου ἀναγαγεῖν. γν' ἢ τοῖς ἄλλοις συλλογισμοῖς, τῶν δὲ ὑποβληφῶν, οἶον, ὅσοι καὶ μετὰ ληψίμ ἢ καὶ καὶ τῶν ποιότητων, γν' τοῖς ὑποβληφῶν οὐκ γν' τοῖς δὲ ἀρχαῖς, ἀλλ' γν' τῶν μετὰ λαμβανομένων εἶσαι ἢ σκεψίς. ὁ ἢ ἴστος ὁ αὐτὸς ἐλὼν ὑπερβληφῶν. ὑποσκηπταὶ δὲ δεικνύται καὶ διελκυσί ποσσεχῶς οἱ δὲ ὑποβληφῶν. δεικνύται μὲν οὖν ἕκαστον τῶν προβλημάτων, οὕτως. εἰ δὲ καὶ ἄλλω τρόπῳ γν' συλλογισμῶν τούτων. οἶον τὰ καθόλου εἰς τὸ τῶν καὶ μὲν ὑπερβληφῶν δὲ ὑποβληφῶν. εἰ γὰρ τὰ γ' καὶ τὰ ἢ ταυτὰ εἶναι, μόνοις δὲ ληφθῇ τοῖς ἢ τὸ εἰ ὑπάρχειν, παντί αὖ ὅρ' εἰ τὸ α' ὑπάρχει. καὶ πάλιν εἰ τὰ δ' καὶ τὰ ἢ ταυτὰ, μόνοις δὲ ὅρ' εἰ τὸ εἰ κατηγορεῖτο, ὅτι οὐδενὶ ὅρ' εἰ τὸ α' ὑπάρχει. φανερόν οὖν ὅτι καὶ οὕτως ὑπερβληφῶν. τὸ αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων, καὶ τῶν γν' δεχόμενων. ἢ γὰρ αὐτὴ σκεψίς, καὶ εἰς τῶν αὐτῶν ὁδῶν εἶσαι τῶν τῶν, τοῦτε γν' δεχόμεναι, καὶ τὸ ὑπάρχειν ὁ συλλογισμός. ληπόμεν δὲ ὑπὸ τῶν γν' δεχόμενων καὶ τὰ μὴ ὑπάρχειν, δυνατὰ δὲ ὑπάρχειν. διελκυσί γὰρ ὅτι καὶ εἰς τούτων, γίνετ' ὁ γν' δεχόμεν συλλογισμός. ὁμοίως δ' εἰς καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων κατηγορειῶν. φανερόν οὖν ἐκ τῶν ἐπομένων, ὅτι οὐ μόνον ἐγχαρῆς εἰς ταύτης ἐλὼν οὐδὲν γίνετ' αὐτὰς τοὺς συλλογισμούς, ἀλλὰ καὶ ὅτι διελκυσίς ἀδυνάτου. ἀπας μὲν γὰρ συλλογισμός διελκυσί διάπρος τῶν προβλημάτων ζημάτων γινόμενος. ταῦτα δὲ οὐκ ἐγχαρῆς διελκυσί συλλογισμῶν, πάλιν εἰς τῶν ἐπομένων, καὶ οἱς ἐπεταὶ ἕκαστον. ἐκ τούτων γὰρ αἰ προτάσεις, καὶ ἢ τῶν μεσῶν ληψίς. ὥστ' ὁ δὲ συλλογισμὸς ἐγχαρῆς γίνετ' διελκυσί. ἢ μὲν εἰ ὁδὸς καὶ τὰ πάντων, ἢ αὐτὴ. καὶ πρὸς φιλοσοφίαν καὶ πρὸς τέχνην ὅπου αὐτὴ καὶ μάθημα. δει γὰρ τὰ ὑπάρχειν, καὶ οἱς ὑπάρχει

πῶς ἐκείνων ἀφ' ἑνὸς ἢ τῶν ὅρων ὡς πλείων ὅν ποτε. τὰ ταῦτα, εἰς τὴν τριῶν ὅρων σκοπεῖν, ἀσκηδὺν ἀζοντα, μὴ ὥς διὰ κατα-
σκηδὺν ἀζοντα δὲ, ὥς διὰ τὴν μὴ ἀλγύθου ἐκ τῶν κατὰ ἀλήθειαν
ἀγαγεγραμμένων ἀπαρχῶν, εἰς δὲ τὰς διαλεκτικούς συλλογι-
σμούς, ἐκ τῆς δὲ ἀφ' ἑνὸς ἢ τῶν ὅρων πρὸς τὰς αἰτίας. αἱ δὲ ἀρχαὶ τῶν συλλογισμῶν
καθόλου μὴ ἐρῶνται ὅν τρόπον τε εἴησι, καὶ ὅν τρόπον δὲ θη-
ροῦνται αὐτάς, ὅπως μὴ βλέπωμεν εἰς ἀπαντὰ τὰ λεγόμενα, μὴ
δὲ εἰς ταῦτα κατὰ σκηδὺν ἀζοντες ἢ ἀσκηδὺν ἀζοντες, μὴ δὲ κα-
τασκηδὺν ἀζοντες τε καὶ τῶν ὅρων ἢ τινος, καὶ ἀσκηδὺν ἀζοντες ἀφ'
παντῶν ἢ τινῶν, ἀλλ' εἰς ἐλάττω καὶ ὠρισμένα. καὶ ἕκαστον δὲ
ἐκλέγειν τῶν ὄντων, οἷον, πῶς ἀγαθὸν ἢ ὑπέρημιον. ἰδίαι δὲ καὶ
ἐκείνων εἰσὶν, αἱ πλείους. διὸ τὰς μὲν ἀρχὰς τὰς πρὸς ἕκαστον,
ἐμπειρίας δὲ πρὸς ἀποδοῦναι, λέγω δὲ οἷον, τὴν ἀσρολογικὴν μὲν
ἐμπειρίαν, τὴν ἀσρολογικὴν ὑπέρημιον. λαμβάνοντες γὰρ ἰκανῶς τὴν
φαινομένην, ὅπως εὐρέθισαν αἱ ἀσρολογικαὶ ἀρχαὶ εἶξιν, ὁμοίως
δὲ τὴν πρὸς ἄλλω ὁποιοῦν ἐχθρὸν τεχνῶν τε καὶ ὑπέρημιον. ὥς τ'
ἐάν ληφθῇ τὰ ἀπαρχόντα πρὸς ἕκαστον, ἡμέτερον ἢ ὅλην τὰς ἀπο-
δείξεις ἐπιμῶς ἐμφανίζοντες. εἰ γὰρ μηδὲν καὶ τὴν ἰσορίαν πρὸς
λεγεινὴν τῶν ἀκριβῶς δὲ ἀληθῶς ἀπαρχόντων τοῖς πράγμασιν,
ἐξ ὧν πῶς πάντες ὁ μὲν δὲ ἀπόδειξις τῶν ὄντων ἔρῃ καὶ ἀφ'
διφικνωῦν. ὅ δὲ μὴ πεφικνῇ ἀπόδειξις, ὅσοι ποιεῖν φανόρῳ.
καθόλου μὲν οὐδ' ὅν τρόπον τὰς προτάσεις ἐκλέγειν, εἴρηται
ἐν τῷ πρώτῳ. διὰ ἀκριβείας δὲ διεληλυθαμεν γὰρ τῇ πραγματείᾳ τῇ
πρὸς τὴν διαλεκτικὴν. ὅτι δὲ καὶ τῶν γνησίων διαιρέσεων μικρὰν
ἢ μόλιον δὲ τὴν εἰρημὴν μεθόδοις, ἑκάστην ἰδίαν. εἰς γὰρ ἡ διαί-
ρεσις, οἷον ἀδύνατον συλλογισμός. ὁ μὲν γὰρ δὲ δειξάτω, αὐτὸς τῇ.
συλλογίζεται δὲ αἰεὶ τὴν ἀνάγκην. πρῶτον δὲ αὐτὸ ὅσοι ἐλε-
λῆθαι τοὺς χωρὶς αὐτῇ πάντας. καὶ πῶς ἐπεχέροισιν, ὥς
ὅντος διωατὰ πρὸς οὐσίας ἀπόδειξις γνησίου, καὶ τὸ τί εἴη.
ὥς τ' ὅτι ὅτι γνησίου συλλογισαδαι τὸν διαιρέσιμον ἐνυῖ-
σαν, ὅτε ὅτι οὕτως γνησίου ὥς πρὸς εἰρημικῶν. γὰρ μὲν ἐν ταῖς
ἀφ' ἀδείξεσιν ὅταν δὲ καὶ συλλογισαδαι ἀπαρχῶν, δὲ τὸ μέσον
εἰς οὐ γίνεται ὁ συλλογισμός, ἢ ἴσον αἰετῶν, καὶ μὴ καθόλου τὰ

πρῶτον

πρῶτον τῶν ἀκρω. ἡ δὲ διαιρέσις, τὸν ἀντίον βέλεται. τὸ γὰρ
καθόλου λαμβάνει μέσον. ἐπὶ γὰρ ζῶον μὲν ἐφ' ὅ α, τὸ δὲ θνη-
τόν, ἐφ' οὐ β, καὶ ἀθάνατον, ἐφ' οὐ γ, ὁ δὲ ἀνθρώπος, οὐ τὸν ὅρον
δὲ λαμβάνει, ἐφ' ὅ τὸ δ. ἀπαν δὲ ζῶον λαμβάνει, ἢ θνητόν ἢ
ἀθάνατον. ὅσοι δὲ δὲ οὐ αὐτὸ α, ἀπαν εἶναι ἢ β ἢ γ. πάλιν τ'
ἀνθρώπου αἰεὶ διαιρέσιμον τίθεται ζῶον εἶναι. ὥς τε κατὰ τὸ δ
τὸ α λαμβάνει ἀπαρχῶν. ὁ μὲν οὐδ' συλλογισμός, εἰμὶ ὅτι τὸ
δ, ἢ β ἢ γ ἀπαν εἶναι. ὥς τε τὸν ἀνθρώπου ἢ θνητόν ἢ ἀθά-
νατον ἀναγκάσιον εἶναι, ζῶον δὲ θνητόν μόνον, ὅκ ἀναγκάσιον εἶναι,
ἀλλ' αὐτῇται. ὅσοι δὲ καὶ ὅς εἰσι συλλογισαδαι, καὶ πάλιν θεμελίου
τὸ μὲν α ζῶον θνητόν, ἐφ' οὐ δὲ τὸ β ὑπόπου, ἐφ' οὐ δὲ τὸ γ
ἀπου, τὸν δὲ ἀνθρώπου, τὸ δ, ὡς πάντως λαμβάνει. τὸ μὲν α
ἢ τὸ γ τὸ β, ἢ γ τὸ γ εἶναι. ἀπαν γὰρ ζῶον θνητόν, ἢ ὑπόπου
ἢ ἀπου εἶναι. κατὰ δὲ τοῦ δ, τὸ α. τὸν γὰρ ἀνθρώπου ζῶον
θνητόν εἶναι λαβόν. ὥς τ' ὑπόπου μὲν ἢ ἀπου εἶναι ζῶον ἀνάγκην
τὸν ἀνθρώπου. ὑπόπου δὲ ὅκ ἀνάγκην, ἀλλὰ λαμβάνει. ὅσοι δ'
καὶ ὅς εἰσι πάλιν δειξάτω. καὶ τοῦτον δὲ τὸν τρόπον αἰεὶ διαιρέ-
σιμον, τὸ μὲν καθόλου συμβαίνει αὐτοῖς μέσον λαμβάνειν, καὶ
οὐ δὲ δὲ δὲ δειξάτω καὶ τὰς διαφορὰς ἀκρὰ. τέλος δὲ, ὅτι τὸ τ' εἰμὶ
ἀνθρώπου, ἢ ὅτι ποτ' αὐτὸ τὸ ζήτουμένου, οὐδὲν λεγόνσι σα-
φές, ὥς τε ἀναγκάσιον εἶναι. καὶ γὰρ τὴν ἀλλὰ ὅδ' οὐ ποιοῦνται
πᾶσαν, οὐδὲ τὰς γνησίου μὲν δὲ ὑποδείας ὑπολαμβάνοντες ὑ-
παρχῶν. φανόρῳ δὲ ὅτι οὐτ' ἀσκηδὺν ἀσαι ταῦτα τῇ μεθόδῳ
δὲ, οὐτε πρὸς τυμβεθῆναι τὸ ἢ, ἢ ἰδίον συλλογισαδαι, οὐτε
πρὸς γνήσιον, οὐτε γὰρ οἱς ἀγνοεῖται, τὸ, πόσῳ ὥδε, ἢ ὥδε εἴη.
οἷον αὐτὸ ἢ διάμετρος σύμμετρος, ἢ ἀσύμμετρος. εἰ γὰρ λάβῃ ὅτι
πάν μῆκος ἢ σύμμετρον, ἢ ἀσύμμετρον, ἢ ἢ διάμετρος μῆκος,
συλλογισαδαι ὅτι ἢ ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος ἢ διάμετρος. εἰ
δὲ λάβῃται ἀσύμμετρον, ὅς εἰσι συλλογισαδαι, λήψεται, οὐκ
ἀρα δὲ δὲ δειξάτω. ἢ μὲν γὰρ ὁδὸς, αὐτὴ. εἰς ταύτης δὲ ὅκ εἰσι δει-
ξάτω τὸ ἀσύμμετρον ἢ σύμμετρον, ἐφ' ὅ τὸ α μῆκος, τὸ β ἢ σύμ-
μετρος ἢ ἀσύμμετρος, διάμετρος, γ. φανόρῳ δὲ ὅτι ὅτι πρὸς
ἔσσαν σκέψιν ἀρμόζει τὴν ζητήσεως ὁ τρόπος, οὐτ' ὅτι οἱς μάλιστα

q 2

σα διοικῆι πρὶν περὶ τούτοις ὅτι γινώσκουσιν. ἐκ τίνων μὲν οὐκ αἰ-
ἀποδείξεις γίνονται, καὶ πῶς, καὶ εἰς ποῖα, βλέπειν καὶ ἔκασ-
τον πρόβλημα, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημνιών.

Περὶ δὲ ἀναλύσεως συλλογισμῶν τμήμα γ'.

Πῶς δὲ ἀναλύμεν τοὺς συλλογισμοὺς εἰς τὰ προσημνία αἰ-
ματὰ, λεκτέον ἂν εἴη μετὰ ταῦτα. λοιπὸν γὰρ ἐτι δεῖ σκε-
ψασθαι. εἰ γὰρ τῶν γινώσκουσιν τῶν συλλογισμῶν θεωροῦμεν, καὶ τὴν
ἐλπίαν ἐχομεν διωάμεν, ἐτι δὲ τοὺς γενημένους ἀναλύοι-
μεν εἰς τὰ προσημνία αἰματὰ, τέλος ἂν εἴη ἡ ἀρχὴ ὑπό-
θεσις. συμβέσται δὲ ἅμα καὶ τὰ πρότερον εἰρημνία ὑπὲρ
οὐδα, καὶ φανερὰ τεταρτὴν, ὅτι οὕτως ἐχθ' ὅτι τῶν νῦν λεχθέν-
των. διὰ γὰρ πᾶν τὸ ἀληθές αὐτὸ ἐαυτῷ ὁμολογοῦμεν εἶναι
πάντη. πρῶτον μὲν οὐκ εἰς περὶ αὐτὰς τὰς δύο πρὸτασεις ἐκ-
λαμβάνειν τὸν συλλογισμὸν. ῥᾶρον γὰρ εἰς τὰ μείζων διελεῖν ἢ τὰ
ἐλάττω. μείζων δὲ τὰ συγχεύμενα, ἢ τὰ ὅτι ὡς, συγχεύεται, εἴτα
σκοπεῖν ποτὶ ὅρα γν' ὅλα δὲ ποτὶ ὅρα γν' μὲν. καὶ εἰ μὴ ἀμφω εἰ-
λημμένα εἴην, αὐτὸν τιθέντα τὴν ἐτέραν. γνίσκε γὰρ τὴν καθό-
λου πρὸτασαντες, τὴν γν' αὐτὴν ἐλαμβάνουσιν, οὐτε γὰρ φοντες
ὅτι ὁρωτῶντες. ἢ ταύτας ἢ πρὸτασαντες, διὲ ὡς δὲ αὐταὶ πρὸτα-
νοντες, πρὸτασαντες, ἀλλὰ δὲ μάλιστα ὁρωτῶσι. σκεπτικὸν δὲ εἶτι
περιέργον εἰληπται, καὶ εἶτι τῶν ἀναγκαῶν πρὸτασαντες, καὶ
τὸ ἢ, θετικόν, τὸ δὲ ἀφαιρετικόν, ὥς αὐτὸ ἐλθὼν εἰς τὰς δύο πρὸ-
τάσεις. αὐτὸ γὰρ τῶν αἰσιν ἀναγκαῶν τὸς ὅτως κεραιμέ-
νος λόγος. γνίσκε ἢ ἐν ῥᾶδιον ἰδεῖν τὸ γν' δεῖς, γνίσκε δὲ λαμβάνει
σι δὲ δοκῶσι συλλογίζεσθαι, ὅτι τὸ ἀναγκαῶν ἢ συμβαίνειν ἐκ τῶν
κειμένων. οἷον εἰ ληφθῇ μὴ οὐσίας ἀναρριμνίας, μὴ ἀναρριμνίας
οὐσίας. ὅτι ὡς δὲ ἐστὶν ἀναρριμνίων, καὶ τὸ ἐκ τῶν φθέρει. τῶ-
ν γν' τεθέντων, ἀναγκαῶν μὲν, τὸ οὐσίας μέρους εἶναι οὐσίαν, οὐ
μὲν συλλογίζεσθαι ὅτι τῶν εἰρημνιών, ἀλλ' ἐλείπεται αἰ πρὸ-
τάσεις. πάλιν εἰ ἀνθρώπου ὄντος ἀνάγκη ζῶντος εἶναι, καὶ ζῶντος, οὐσίαν,
ἀνθρώπου ὄντος, ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι, ἀλλ' οὐ πῶς συλλογίζεσθαι.
οὐ γὰρ ἐχουσιν αἰ πρὸτασεις ὡς εἶπομεν. ἀπατῶμεθα δὲ γν' πῶς
τοῖς τοῖς, διὰ τὸ ἀναγκαῶν ἢ συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων, ὅτι
καὶ

καὶ ὁ συλλογισμός, ἀναγκαῶν δὲ, αὐτὸ πλέον δὲ τὸ ἀναγκαῶν,
ἢ ὁ συλλογισμός. ὁ ἢ γὰρ συλλογισμός πᾶς, ἀναγκαῶν, τὸ δὲ
ἀναγκαῶν οὐ πᾶν, συλλογισμός, ὡς τὸ δὲ εἶτι συμβαίνειν τεθέν-
των ἴσως, πρὸτασεῖ ἀνάγκη ὁρθῶς, ἀλλὰ πρῶτον ληπτέον τὰς
δύο πρὸτασεις, εἰδ' οὕτω διακρίτεον εἰς τοὺς ὅρους, μέσον δὲ
θετικὸν τῶν ὅρων, τὸν γν' ἀμφοτέρωθεν ταῖς πρὸτασεσιν λεγόμε-
νον. ἀνάγκη γὰρ τὸ μέσον γν' ἀμφοτέρωθεν ὑπάρχειν ταῖς πρὸ-
τάσεσιν, γν' ἀπασι τοῖς αἰμασιν. καὶ μὲν οὐκ ἀναγκαῶν, καὶ
ἀναγκαῶν τὸ μέσον, ἢ αὐτὸ μὲν ἀναγκαῶν, ἀλλο δὲ ἐκείνους ἀ-
παρνήσει, τὸ πρῶτον ἐστὶ αἰμα. καὶ δὲ καὶ ἀναγκαῶν καὶ ἀπαρ-
νήσει ἀπὸ ὅρων, τὸ μέσον αἰμα. καὶ δὲ ἀλλὰ ἐκείνους ἀναγκαῶν
ταῖς, ἢ τὸ μὲν ἀπαρνήσει, τὸ δὲ ἀναγκαῶν, τὸ ἐλαττον. ὅτι
γὰρ εἴη γν' ἐκάστω αἰμα τὸ μέσον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ κα-
θόλου ὡς αἰ πρὸτασεις. ὁ γὰρ αὐτὸς διορισμός τῶν μέσων. φανε-
ρὸν οὐκ ὡς γν' ὡς λόγῳ μὴ λεγεται τὸ αὐτὸ πλεονάζει, ὅ γινεται
συλλογισμός. ὁ γὰρ εἰληπται μέσον. ἐπεὶ δὲ ἐχομεν ποιοῦν γν' ἐ-
κάστω αἰμα πρὸτασεσιν τῶν προβλημάτων, καὶ γν' τίνι τὸ κα-
θόλου, καὶ γν' ποῖα τὸ γν' μέρη, φανερὸν, ὅτι εἰς ἀπαντὰ τὰ αἰ-
ματὰ βλέπειν, ἀλλ' ἐκάστω προβλήματος εἰς τὸ οἰκίον. ὅσα δὲ
γν' πλείους πρὸτασεσιν, τῶν τῶν μέσων θεσφ' γνωρίζμεν τὸ αἰμα.
πολλὰς μὲν ἐν ἀπαντὰς συμβαίνειν πᾶσι τὰς συλλογισμοὺς
ὅτι τὸ ἀναγκαῶν, ὡς πρὸ εἰρηται πρότερον. γνίσκε δὲ πρὸ τῶν
ὁμοιοτήτων τῶν ὅρων θεσφ' ὅτι ὅτι λαμβάνειν ἡμᾶς. οἷον εἰ
τὸ α' ἢ τὸ β' λεγεται, καὶ τὸ β' ἢ τὸ γ', δεῖται γὰρ αὐτὸς οὕτως
ἐχόντων τῶν ὅρων εἶναι συλλογισμός. ὅ γινεται δὲ, οὐτ' ἀναγκαῶν
εἶναι, ὅτι συλλογισμός. ἐσώσαν γὰρ ἐφ' ὅ τὸ α', τὸ αἰ εἶναι, ἐφ'
ὅ δὲ β', διανοητὸς ἀριστομένης, τὸ δὲ ἐφ' ὅ γ', ἀριστομένης. ἀλη-
θές δὲ τὸ α' τῶ β' ὑπάρχειν. αἰ γὰρ ὅτι διανοητὸς ἀριστομένης.
ἀλλὰ καὶ τὸ β' τῶ γ', ὁ γὰρ ἀριστομένης διανοητὸς ἀριστομένης
ὅτι. τὸ δὲ α' τῶ γ' οὐκ ὑπάρχει. φθαρτός γὰρ ὅτι ὁ ἀριστομένης.
οὐκ ἄρα γινεται συλλογισμός ὅτις ἐχόντων τῶν ὅρων. ἀλλὰ εἰδὼς
καθόλου τῶν α' β' ληφθῆναι πρὸτασιν. ὅτι δὲ ὁ δὲ ὁ δὲ, τὸ α'-
ξιοῦν πάντων τὸν διανοητὸν ἀριστομένην αἰ εἶναι, φθαρτὸν ὄν-

τοις ἑξήκοντο ἔξω. πάλιν ἔσω τὸ μὲν ἐφ' ὃ γ' Μίκαλος, τὸ δὲ
 ἐφ' ὃ β' μουσικός Μίκαλος, ἐφ' ὃ δὲ τὸ α', τὸ φθέρειν αὐτοῖον.
 ἀληθὲς δὴ τὸ β' τῷ γ' κατηγορεῖν. ὁ γὰρ Μίκαλος ἐστὶ μουσικός
 Μίκαλος, ἀλλὰ καὶ τὸ α' τῷ β'. φθέρειτο γὰρ αὐτοῖον μουσικός
 Μίκαλος, τὸ δὲ γε α' τῷ γ', ψεύδεται. ἔστι δὴ ταυτὸν ὅτι φθέρ-
 εται αὐτοῖον. οὐ γὰρ ἀληθὲς καθόλου Μίκαλος μουσικός, ὅτι φθέρ-
 εται αὐτοῖον. τούτου δὲ μὴ ληφθῆναι, οὐκ ἔστι συλλογισμός.
 αὐτὴ μὲν οὖν ἡ ἀπάτη γίνεται ἐν τῷ πρῶτῳ μικρῷ. ὥς γὰρ ὁ δὲ
 εἰς ἄλλο ἐπὶ αὐτὴν τὸ δὲ τῷ δὲ ὑποκρίνεται, ἡ τὸ δὲ τῷ δὲ παντὶ ὑποκρί-
 νεται συγχωροῦμεν. πολλάκις δὲ εἰς ψεύδεται συμπεσεῖται
 πρὸς τὸ μὴ καλῶς ἐκτίθεσθαι τὰς ἡγ' τὴν πρότασιν ὁρους. οἷον
 εἰ τὸ μὲν α' ἡ ὑγίεια, τὸ δὲ ἐφ' ὃ β', νόσος, ἐφ' ὃ δὲ γ', ἀνθρώπος.
 ἀληθὲς γὰρ εἰπεῖν ὅτι τὸ α' οὐδενὶ τῶν β' γινώσκειται ὑποκρίνεται. εἰ-
 δεμῖα γὰρ νόσῳ ὑγίεια ὑποκρίνεται. καὶ πάλιν ὅτι τὸ β' παντὶ τῶν
 γ' ὑποκρίνεται. πᾶς γὰρ ἀνθρώπος δεινὸς νόσου. διότι οὐκ οὐ
 συμβαίνει, μηδενὶ ἀνθρώπῳ γινώσκειται ὑγίαν ὑποκρίνεται. τῶ-
 του δὲ αἰτιον, τὸ μὴ καλῶς ἐκτίθεσθαι τὰς ὁρους ἡγ' τὴν λέξιν.
 ἐπεὶ μεταληφθῆναι τῶν κατὰ τὰς ἑξῆς, οὐκ ἔστι συλλογι-
 σμός. οἷον, αὐτὴ μὲν ἡ ὑγίεια, εἰ τεθεῖν τὸ ὑγιαίνειν, αὐτὴ δὲ ἡ
 νόσος, τὸ νοσοῦν. οὐ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς οὐκ γινώσκειται ὅτι νο-
 σοῦντι, τὸ ὑγιαίνειν ὑποκρίνεται. τὸ δὲ μὴ ληφθῆναι, οὐ γίνε-
 ται συλλογισμός, εἰ μὴ τὸ γινώσκειται. ἔστι δὲ οὐκ ἀδυνάτον. γν-
 ώσκειται γὰρ μηδενὶ ὑποκρίνεται ἀνθρώπῳ ὑγίαν. πάλιν αὖτις τῷ
 μεῖον χιματός ὁμοίως ἔστι τὸ ψεύδεται. τὴν γὰρ ὑγίαν, νόσῳ
 μὲν δεμῖα, ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ γινώσκειται ὑποκρίνεται, ὥς τὸ δὲ
 ἀνθρώπῳ νόσῳ, ἐν δὲ ὅτι γ' χιματὸς ἡγ' τὸ γινώσκειται συμβαίνει
 τῷ ψεύδεται. ὅτι γὰρ ὑγίαν, καὶ νόσῳ, ὅτι ὑποκρίνεται, ἡ ἄγνοια, ἡ
 ὅλως τὰ γινώσκοντα, παντὶ τῷ αὐτῷ, γινώσκειται ὑποκρίνεται, ἀλλήλοις
 δὲ ἀδυνάτον. ἔστι δὲ ἡ ὁμολογούμενη τοῖς προσηκείοις. ὅτι γὰρ
 ὅτι αὐτῷ πᾶσι γινώσκειται ὑποκρίνεται, γινώσκειται καὶ ἀλλήλοις.
 φανερὸν οὖν ὅτι ἐν ἀπάτῃ τούτοις ἡ ἀπάτη γίνεται πρὸς τὴν
 ὁρὴν ἐκθεσιν. μεταληφθῆναι γὰρ τὴν κατὰ τὰς ἑξῆς, οὐ δὲν γί-
 νεται ψεύδεται. διόλου οὖν ὅτι ἡγ' τὴν ποιῶντας πᾶσι τῶν, αἰεῖ

το ης τ' εἰμι ἀντίφ' ἑξέως μεταληπθεὶς ἡ βετιέρον ὁρῶν. ὃ δὲ
 τὸς ὁρῶν αἰετὶς ὀνόματι ἐκτίθειται. πολλὰ γὰρ ἔσονται λό-
 γοι, οἷς ὁ κῆρ ὀνόματι. διὸ καὶ χαλεπὸν ἀνὰ τὴν τὸς τοῦτους
 συλλογισμὸς. γνῶτε ὅτι τ' ἀπὸ τῶν σημειώσεων δὲ τ' διαυτῶ
 ἡ τῆς οἰοῦν ὅτι τ' αἰσώμεναι συλλογισμὸς. ἔσω γὰρ τ' αἰσώ-
 μεναι, τὸ δ' ἐφ' ὧ β' τριγώνον, τὸ δ' ἐφ' ὧ γ', ἴσοσκελές. ὅθεν
 ὅθεν γ', ὡς ἐκ τῶ α', δὲ τ' β', τῶ δὲ β' ὅθεν δι' ἄλλο. καὶ αὐτὸ
 γὰρ τὸ τριγώνον ἔχει δύο ὁρθὰς. ὡς τ' ὅθεν αἰσώμεναι τ' α', β' ἀπο-
 δικνύει ὅθεν. φανερόν ὅθεν ὅτι τὸ μέσον οὐχ ὅθεν αἰσώμεναι, ὡς
 τὸ δὲ τι, ἀλλ' γνῶτε λόγον, ὅθεν συμβαίνει κατὰ τ' λεχθέντος. τὸ
 ὅθεν ὡς ἐκ τῶ πρώτου τῶ μέσῳ, ὡς ὅθεν τῶ ἄκρῳ, ὃ δὲ ἀκριβέ-
 νη, ὡς αἰετὶς κατὰ τὴν ὁρθὴν σφαιρῶν ἀλλήλων, ἢ ὁμοίως τὸ, τε πρώ-
 του τὸ μέσον, ὡς ὅθεν τ' ἐκ τῶ αὐτοῦ, καὶ ὡς τ' μὴ ὑπάρχειν δὲ ὡς αὐ-
 τῶς, ἀλλ' ὅθεν τὸ εἶναι λέγεται, καὶ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν αὐτὸ ὅθεν,
 ποσὰ ταχὺς ὅθεν διακρίνει σημαίνει καὶ τὸ ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ. οἷον, ὅτι τ' ὅ-
 γων τῶν δὲ μία ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ. ἔσω γὰρ τὸ α' τὸ, μίαν εἶναι ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ,
 τὰ δὲ γνάντια ἀλλήλοις, ἐφ' ὃ β', τὸ δὲ α' τῶ β' ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ ὅθεν
 τὰ γνάντια, τῶ μίαν εἶναι αὐτῶν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅτι ἀληθὲς εἰ-
 πεῖν κατ' αὐτῶν μίαν εἶναι αὐτῶν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ. συμβαίνει δὲ ὅτι ὅθεν,
 ὡς τῶ μέσον τὸ πρώτον λέγεσθαι, τὸ δὲ μέσον, ὡς τῶ τρίτον
 μὴ λέγεσθαι. οἷον εἰ ἡ σοφία εἰσι μὴ ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, τὸ δὲ ἀγαθὸν ὅθεν ἡ
 σοφία ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, συμπεράσκει ὅτι τ' ἀγαθὸν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ ὅθεν. τὸ δὲ
 δὲ ἀγαθὸν ὅθεν εἰσι μὴ ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, ἢ ὅθεν εἰσι μὴ ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ. ὅτε ὅθεν τ' ὅθεν
 μέσον ὡς τ' τρίτον λέγει, τὸ ὅθεν πρώτον ὡς τ' μέσον ὅθεν λέγει. οἷον,
 εἰ τ' πρὸς τὸν αὐτὸς ὅθεν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, ἢ γνάντιον, τὸ δὲ ἀγαθὸν ὡς ἐκ
 αὐτοῦ τὸ πρὸς τὸν αὐτὸς, συμπεράσκει μὴ, ὅτι τ' ἀγαθὸν ὅθεν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ.
 ὅθεν εἰ τ' τὸ ἀγαθὸν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, ὃ δὲ τὸ πρὸς τὸν αὐτὸς, ὃ δὲ τὸ γνάντιον, ἀλλὰ
 τὸ ἀγαθὸν τῶ αὐτοῦ. εἰ ὅθεν ὅτε τ' πρώτον ὡς τ' τῶ μέσον, μὴ τε
 ὅθεν ὡς τ' τρίτον, τ' πρώτον ὡς τ' τῶ τρίτον ὅτε μὴ λεγομένη, ὅτε
 δὲ μὴ λεγομένη. οἷον εἰ ὅθεν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, εἰ τὸν αὐτὸς γὰρ, τὸ
 δὲ ἀγαθὸν ὅθεν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, συμπεράσκει ὅτι τ' ἀγαθὸν ὅθεν γὰρ.
 κατὰ τὴν ὁρθὴν δὲ οὐδὲν κατ' οὐδένος. εἰ δὲ οὐδὲν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, γὰρ
 ὅθεν ὅθεν, τοῦ δὲ ἀγαθοῦ ὅθεν ὡς ἐκ τῶ αὐτοῦ, συμπεράσκει, ὅτι τ'

ἀγαθόν ὅτι γῆ. ἢ μὲν δὴ τοῦ ἀκρου κατηγορεῖται τὸ πρῶ-
τον, κατ' ἀλλήλων δὲ οὐ λέγεται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ αὐτὸ
τὸ μὴ ἀπαρχει ληπτέον. οὐ γὰρ αἰεὶ σημαίνει τὸ μὴ ἀπαρχειν
τόδε τῷ δε, μὴ εἶναι τόδε τόδε, ἀλλ' ἡνίοτε μὴ εἶναι τόδε τούδε, ἢ
τόδε τῷ δε. οἶον ὅτι οὐκ ἐστὶ κινήσεως κινήσεις, ἢ γῆνεσεως γῆνε-
σεις, ἡδονῆς δι' ὅτι οὐκ ἔστι ἡδονῆς γῆνεσεις, ἢ πάλιν ὅτι γέ-
λωτός ἐστι σκῆψις, σκῆψις δὲ οὐκ ἐστὶ σκῆψις, ὥστε οὐ σκῆψις
ὁ γέλως. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοις ἀναρρεῖται τὸ πρῶ-
τον, τὸ λέγεσθαι πως πρὸς αὐτό, τὸ γῆνός. πάλιν ὅτι ὁ και-
ρὸς οὐκ ἐστὶ χρόνος διέω. θεῶ γὰρ καιρὸς μὲν ὅτι, χρόνος δ' ὅτι ἐστὶ
διέω, εἴτε τὸ μηδὲν εἶναι θεῶ ἀφελίμοι. ὅρως γὰρ θετίον, καιρὸν
ἢ χρόνον διέοντα, καὶ θεόν. τὴν δὲ πρότασιν ληπτέον, κατὰ τὴν
τῷ ὀνόματος πῶσιν. ἀπλῶς γὰρ ὅτι λέγομεν κατὰ πάντων,
ὅτι τοὺς μὲν ὅρους αἰεὶ θετίον κατὰ τὰς κλήσεις τῶν ὀνομάτων,
οἶον ἀνθρώπος ἢ ἀγαθόν, ἢ τὰν ἀντίαν, οὐκ ἀνθρώπος ἢ ἀγαθόν ἢ
ἐκείνους. τὰς δὲ προτάσεις ληπτέον κατὰ τὰς ἐκείνας πῶσας.
ἢ γὰρ ὅτι τὰ τῶ οἶον τὸ ἴσον, ἢ ὅτι τὰ τῶ οἶον τὸ διπλάσιον, ἢ ὅτι
ῥῶ, οἶον τὸ τῷ πῶ, ἢ τὸ ὀρῶν, ἢ ὅτι οὐτος, οἶον ἀνθρώπος, ζῶον.
ἢ εἰ πως ἄλλως πῶσιν τὸν ὄνομα ἢ τῶ πρότασιν. τὸ δὲ ἀπαρ-
χειν τόδε τῷ δε, καὶ τὸ ἀληθὲν εἶναι τόδε ἢ τῶ τῷ δε, τοσαύτως
ληπτέον, ὅσα καὶ αἰεὶ κατηγορεῖται διήρως. καὶ ταύτας ἢ πῶ,
ἢ ἀπλῶς. ἐπὶ δὲ ἢ ἀπλῶς ἢ συμπεπλεγμένας. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ
μὴ ἀπαρχειν. αὐτοσχεπτέον δὲ ταῦτα καὶ διαιρεῖται βέλτιστον. τὸ
δὲ ἔπαι. διπλάσιον γὰρ ταῖς προτάσεσι πρὸς ῥῶ πρῶτον ἀ-
κρῶ θετίον, οὐ πρὸς τὸ μέσον. λέγω δὲ οἶον εἰ γῆνός. συλλογι-
σμός ἐστι τῶ δικαιοσύνης ὅτι ἀπλῶς, ὅτι ἀγαθόν, τὸ ὅτι ἀγα-
θόν ἢ ἀγαθόν, πρὸς ῥῶ ἀκρῶ θετίον. ἔσω γὰρ τὸ ἀπλῶς ὅτι
ἀγαθόν, ἐφ' ὃ δὲ τὸ β' ὅτι ἀγαθόν, ἐφ' ὃ δὲ τὸ γ', δικαιοσύνη. τὸ
δὴ α' ἀληθὲς τῷ β' κατηγορεῖται. τὸ γὰρ ἀγαθόν ὅτι ἀπλῶς
ὅτι ἀγαθόν. ἀλλὰ καὶ τὸ β' τῷ γ'. ἢ γὰρ δικαιοσύνη ὅτι ἀγα-
θόν. ὅπως μὲν οὖν γίνεται ἀνάλυσις, εἰ δὲ πρὸς τῷ β' τίθειν, τὸ
ὅτι ἀγαθόν, οὐκ ἔστι. τὸ μὲν γὰρ α' κατὰ τῷ β' ἀληθὲς ἔστι. τὸ
δὲ β' ἢ τῷ γ' οὐκ ἀληθὲς ἔστι. τὸ γὰρ ἀγαθόν ὅτι ἀγαθόν κα-

τηγορεῖται

τηγορεῖται τῶ δικαιοσύνης ὅτι ἀπλῶς, καὶ οὐ συνετόν. ὁμοίως δὲ
καὶ εἰ τὸ ὑγιὲν διήρως ὅτι ἀπλῶς ὅτι ἀγαθόν, ἢ ἀγαθόν, ἢ ἀγαθόν,
λαφός, ἢ μὴ ὅν, ἢ ἀνθρώπος φθαρτόν, ἢ ἀδύνατον. ὅτι ἀπασιν γὰρ
τοῖς ἀπλῶς κατηγορουμένοις πρὸς τῷ ἀκρῶ τῶ ἔπαι ἀπλῶς πῶσι θε-
τίον. οὐχ ἢ αὐτὴ δὲ θεσις τῶν ὀρῶν ὅταν ἀπλῶς τι συλλογισθῇ,
καὶ ὅταν τόδε α', ἢ πῶ, ἢ πῶς. λέγω δ' οἶον ὅταν τὸ ἀγαθόν
ἀπλῶς διήρως, ἢ ὅταν ἀπλῶς α' ὅτι ἀγαθόν. ἀλλ' εἰ μὲν ἀ-
πλῶς ἀπλῶς διήρως, μέσον θετίον τὸ ὅν, εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν,
τὸ πῶ. ἔσω γὰρ τὸ μὲν α' ἀπλῶς, ὅτι τὸ ὅν, ἐφ' ὃ δὲ β' ὅν τι, τὸ
δὲ ἐφ' ὃ γ' ἀγαθόν. ἀληθὲς δὴ τὸ α' τῷ β' κατηγορεῖται. καὶ γὰρ ἀπλῶς
τῷ πῶ ὅντος ὄντος, ὅτι τὸ ὅν. ἀλλὰ καὶ τὸ β' τῷ γ'. τὸ γὰρ ἐφ'
ὃ γ' ὅν τι. ὥστε καὶ τὸ α' τῷ γ'. ἔστι ἀπλῶς ἀπλῶς τῷ ἀγαθῷ ὅτι
τὸ ἀγαθόν. καὶ γὰρ τὸ τὸ ὅν τῶ ἀπλῶς οὐσίας σκῆψις. εἰ δὲ τὸ ὅν
μέσον τίθει, καὶ πρὸς τῷ ἀκρῶ τὸ ὅν ἀπλῶς, καὶ μὴ τὸ τὸ ὅν ε-
λκῆς, οὐκ αὐτὸ συλλογισμός, ὅτι ὅτι ἀπλῶς τῷ ἀγαθῷ ὅτι
ἀγαθόν ἀλλ' ὅτι ὅν. οἶον ἐφ' ὃ α' ἀπλῶς ὅτι ὅν, ἐφ' ὃ β' ὅν, ἐφ'
ὃ γ' ἀγαθόν. φανερὸν οὖν ὅτι γὰρ τοῖς γὰρ μὲν συλλογισμοῖς, ὅ-
πως ληπτέον τὰς ὀρῶς. διὰ δὲ ἢ μὲν ἀπλῶς α' τὸ αὐτὸ διώα-
ται ὀνόμαϊ ἀντὶ ὀνομάτων, καὶ λόγῳ ἀντὶ λόγων, καὶ ὀνομα,
καὶ λόγῳ, καὶ αἰεὶ ἀντὶ τῶ λόγῳ, τὸν ὄνομα λαμβάνει. ῥῶ γὰρ
ἢ τῶ ὀρῶν ἐκθεσις. οἶον, εἰ μὴ δὲν διαφύρει εἰπεῖν, τὸ ἀπλῶς
τῷ διόξασθαι μὴ εἶναι γῆνός, ἢ μὴ εἶναι ὁπρὶν ἀπλῶς τῷ διόξα-
σθαι. ταυτὸν γὰρ τὸ σημαίνει ὁπρὶν, ἀντὶ λόγῳ τῷ ληφθῆναι, τὸ
ἀπλῶς τῷ καὶ τῷ διόξασθαι ὀρῶς θετίον. ὡς δὲ οὐ ταυτὸν ὅτι
τῶ εἶναι τῷ ἡδονῶν ἀγαθόν, καὶ τῶ εἶναι τῷ ἡδονῶν τὸ ἀγαθόν,
οὐχ ὁμοίως θετίον τοὺς ὀρῶς. ἀλλ' εἰ μὲν ὅτι οὐ συλλογισμός ὅτι
ἡδονῆς τὸ ἀγαθόν, ὅρῳ θετίον τὸ ἀγαθόν, εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν, ἀγα-
θόν. οὕτως δὲ καὶ ὡς τῶ ἡδονῶν, οὐκ ἐστὶ δὲ ταυτὸν οὐτ' εἶναι οὐτ'
εἰπεῖν, ὅτι τῶ β' ἀπλῶς, τῶ πῶ παντὶ τὸ ἀπλῶς, καὶ τὸ εἰ-
πεῖν τὸ πῶ παντὶ τὸ β' ἀπλῶς, καὶ τὸ ἀπλῶς παντὶ. οὐδὲν
γὰρ κωλύει τὸ β' τῷ γ' ἀπλῶς, μὴ παντὶ δὲ. οἶον ἔσω τὸ μὲν
β', καλόν α', τὸ δὲ γ' λόνος. εἰ δ' ἡνίκα λόνος ἀπλῶς καλόν α',
ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι λόνος ἀπλῶς καλόν, ἀλλ' οὐ παντὶ ἴσως, εἰ

ε

μέν οὖν τὸ ἄπειρον β' ὑπερέχει, μὴ παντὶ δέ, καὶ δ' οὐ τὸ β', οὐτ' εἰ
 παντὶ, τῷ γ' τὸ β', ὅτ' εἰ μόνον ἔνι ὑπερέχει, ἀνάγκη τὸ α' εἶναι ὅτι
 ὁ παντί, ἀλλ' οὐδ' ὑπερέχει τῷ γ'. εἰ δὲ καὶ ὅπου αὐτὸ τὸ β' λέ-
 γηται ἀληθῶς, τότε παντὶ τὸ α' ὑπερέχει, συμβήσεται τὸ α',
 καὶ δ' οὐ παντός τὸ β' λέγεται, κατὰ τὸτο παντός λεγέσθαι. εἰ
 μὲν γὰρ τὸ α' λέγεται καὶ ὅπου τὸ β' λέγεται ἤτις παντός, οὐδὲ
 κωλύει τῷ γ' ὑπερέχειν τὸ β'. μὴ παντὶ γ' τὸ α', ἢ ὅπως μὴ ὑπερέ-
 χῃ, ἢ δὴ τοῖς τρισὶν ὅροις, διήλωσεν ὅτι τὸ καὶ δ' τὸ β' παντός, τὸ
 α' λέγεται, τὸ γ' εἰ καὶ ὅπου τὸ β' λέγεται, ἤτις πάντων λέγε-
 σθαι καὶ τὸ α'. καὶ εἰ μὲν κατὰ παντός τὸ β', καὶ τὸ α' οὕτως.
 εἰ δὲ μὴ κατὰ παντός, οὐκ ἀνάγκη τὸ α' ὑπερέχειν κατὰ παν-
 τός. οὐδὲν δὲ οἶσθαι πᾶσι τὸ ἐκτίθεσθαι συμβαίνειν ἢ ἀποποιεῖν. ὁ-
 δὲ γὰρ προσχωρεῖν τῷ, τὸ δὲ ἔστιν, ἀλλ' ὥσπερ ὁ γεωμέτρης
 τῷ ποσειδίαν καὶ θυέαν τῷ δὲ εἶναι καὶ ἀπλατῇ λέγει σκευ-
 σαν. ἀλλ' ἐκ τῶς χρῆται ὡς ἐκ τῶτων συλλογισμῶν. ὅπως
 γὰρ ὁ μὲν ὅτι, ὡς ὅλον πῶς μέρος, καὶ ἄλλο πῶς ὅσον ὡς μέρος
 πῶς ὅλον, ὁ δὲ ὁλόγος τῶν τοῦτων διένυσσιν ὁ δικνύνων. ὁ δὲ γὰρ
 γίνεσθαι συλλογισμὸς. τὸ δ' ἐκτίθεσθαι, ὅπως προσχωρεῖν, ὡς-
 περ καὶ ὅτι αἰδιάνεσθαι, τὸν μανθάνουσιν λέγοντες. ὁ γὰρ ὅπως
 ὡς αὐτὸ τῶτων, ἐκ οἷον τε ἀφ' ἀλλήλων, ὡς πᾶσι ὡς ὁ συλλογι-
 σμὸς. μὴ λαθάνειν δὲ ἡμᾶς ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ τῷ συλλογισμῷ
 ἐκ ἀπαντᾶ τὰ συμποράσματα δι' ἑνός, τοιαῦτα ἡγήματος ὅτι,
 εἰλα τὸ λ', δὲ αὐτὸς, τὸ δὲ, δι' ἄλλα. διήλωσεν οὖν ὅτι καὶ τὰς ἀνα-
 λυσεῖς, ὅπως ποιητέον. ἐπεὶ δ' ὁ πᾶν πρόσβλημα ἐν ἀπαντᾷ ἡ-
 μά, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ τῇ ἀγαθῇ, φανερὸν ἐκ τοῦ συμποράσματος
 ὅτι, ἐν ᾧ ἡγήματος ζητητέον, τὰς τε πῶς ὁρισμὸς τῶν λόγων, ὅσοι
 πῶς ἐν τι τυγχάνουσι διδλεγμαῖν ὅτι ἐν τῷ ὅρῳ, πῶς ὁ δὲ αἰ-
 κῆαι θετέον ὅρον, καὶ ὁ τὸ ἀπαντα λόγον. ἡτέρον γὰρ συμβήσεται
 παρὰ τῶν δὲ τὸ μήκος, οἷον, εἰ τὸ ὅπως ἐδίδεξεν ὅτι ὑπερὸν πο-
 τῶν, τὸ ποτὶ καὶ τὸ ὅπως, ὅρος θετέον. ἐπεὶ δὲ τὰς δὲ ὑποθέσεως
 συλλογισμὸς ὁ πᾶσι ἀνάγκη. ὁ γὰρ ὅτι ἐκ τῶν κειμένων
 παραγαγῶν, ὁ γὰρ δὲ συλλογισμοῦ διδλεγμαῖν οἷον, ἀλλὰ δὲ
 πᾶσι ὡς ὁ μολογημένοι πάντες, οἷον ἐκ ὑποθέμενος, εἰ μία τις
 δυνάμις

διωάμεις μὴ εἴη τ' ἑνάντιον, μὴ δὲ ὑπὸ σήμετι εἶν' ἑμῶν, εἴτε δὲ
 λεχθέντι ὅτι οὐκ ἐστὶ μία διωάμεις τ' ἑνάντιον, οἷον εἰ τοῦ ὕψους
 καὶ τοῦ νοσήσαντος. ἅμα γὰρ ἔστι τὸ αὐτὸ ὕψινον καὶ νοσήσαντος.
 ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶ μία πάντων τῶν ἑνάντιον διωάμεις, ὑπὸ δὲ διὰ
 ἵκται, ὅτι δὲ ὑπὸ σήμετι οὐκ ἐστὶν, ὅ δὲ διὰ ἵκται, καὶ τοὶ γε ὁμολογεῖν
 ἀναγκαῖον, ἀλλ' οὐκ ἐκ συλλογισμοῦ, ἀλλ' ὅς ἐκ ποθέσεως. τοῦ τε
 μὲν οὐὲ οὐκ ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὅτι δὲ ὁ μία διωάμεις ὅστις. οὗτος
 γὰρ ὡς ἴσως ἐκ λογισμοῦ, ἐκένον ἢ ἐκ ποθέσεως. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ
 τῶν δὲ τοῦ ἀδιωάτου ποραινουμένων. οὐτε γὰρ τοῦτους ὅστις
 ἀναλύει, ἀλλὰ τὴν ἢ εἰς τ' ἀδιωάτον ἀπαγωγῇ ὅστις. συλλο-
 γισμῶ γὰρ δέκνυνται, θάτορον δὲ οὐκ ἐστὶν. ὅς ἐκ ποθέσεως γὰρ
 ποραινέται. δὲ ἀφ' ἐροῦσι δὲ τῶν ποραινουμένων, ὅτι γὰρ ἐκένον ἢ
 διὰ προδιομολογησάσθαι, εἰ μέλλει συμφέσθαι. οἷον, ἐὰν διὰ τῶν
 μία διωάμεις τῶν ἑνάντιον, ἐκ ὑπὸ σήμετι εἶν' τὴν αὐτῇ, γνῶναι
 θα δὲ καὶ μὴ προδιομολογησάμενοι συγχαρήσονται, δὲ τὸ φανε-
 ρόν εἶναι τὸ φθόνον. οἷον τῶν ποραινουμένων συμμετρῶν,
 τὸ τὰ ποραινουμένων εἶν' τοῖς ἀρτίοις. πολλοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ποραι-
 νονται ὅς ἐκ ποθέσεως οὐκ ὑπὸ σήμετι φασὶν εἶναι, καὶ διασημῶς
 καθαρώς. τίνος μὲν οὐ καὶ διαφέρει τούτων, καὶ ποσῶς γί-
 νονται οἱ ὅς ἐκ ποθέσεως, ὕστερον ἐρῶμεν. καὶ δὲ ποσὸν ἡμῶν ἔσω
 φανερὸν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀναλύει τὰ γήματα τοὺς ὁδοῦς συλ-
 λογισμοῦ. καὶ διὰ τὴν αὐτῇ, εἰρήνηται. Ὅσα δὲ γὰρ πλείοσι γή-
 μασι δέκνυνται τῶν προβλημάτων, αὐτὰ γὰρ θάτορον συλλογισμῶν,
 ἐστὶν ἀναγκαῖον τὸν συλλογισμὸν εἰς θάτορον. οἷον τὸν γὰρ ὅστις
 πρώτον, εἰρηκὸν εἰς τὸ δυνάτορον, καὶ τὸν γὰρ ὅστις μὲν, εἰς τὸ
 πρώτον, ἀπ' ἀπαντας δὲ, ἀλλ' ὅστις. ἔστιν ἢ φανερὸν γὰρ τοῖς ἐπο-
 μένοις. εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν ὅστις β', τὸ δὲ β' παντὶ ὅστις γ', τὸ αὐ-
 τὸν τῶν γ'. ὅστις μὲν τὸ αὐτὸ γήμα. ἐὰν ἢ ἀνίσταται τὸ εἰρηκ-
 νόν, τὸ μέσον ἔστιν. τὸ γὰρ β' τῶν μὲν α', ὅστις τῶν γ' παντὶ ὅστις
 εἰ. ὁμοίως ἢ ἐκ εἰς μὴ καθόλου, ἀλλ' ὅστις ὁ συλλογισμὸς. οἷον εἰ
 τὸ μὲν αὐτὸ τῶν β', τὸ ὅστις β' παντὶ τῶν γ'. ἀνίσταται γὰρ τὸν
 εἰρηκνόν, τὸ μέσον ἔστιν γήμα. τὸ δὲ γὰρ τῶν δυνάτορον γήμα συλ-
 λογισμῶν, οἱ μὲν καθόλου, ἀναχθῆσονται εἰς τὸ αὐτὸ γήμα, τῶν δὲ γὰρ

μόρφη ἀτόμος μόνον, ἔσω γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β' μολογνί, τῷ δὲ γ', παν-
 τί ὑπάρχει. ἀντιστραφέντος οὖν τ' ἐκτελέσει, τὸ αὐτὸ ἔσται ἡμῶν. τὸ
 μὲν γὰρ β', οὐδενὶ τῷ α', τὸ δὲ α', παντί τῳ γ' ὑπάρχει. ἐάν δὲ
 τὸ κατηγορικὸν μὲν ἢ πρὸς β', τὸ δὲ σεληνικὸν πρὸς γ',
 πρῶτον ὅρον θέτοισι τῷ γ'. ὅσοι γὰρ ὁδὸν τῷ α', τὸ δὲ α', παντί
 τῷ β', ὥστε ὁδὸν τῷ β' τῷ γ'. οὐδ' ἄρα τὸ β' τῷ γ' ὁδὸν ἀν-
 ὑστρέφει γὰρ τὸ σεληνικόν, ἐάν δὲ γ' μὲν ἢ ὁ συλλογισμὸς, ὅταν
 μὲν ἢ τὸ σεληνικὸν πρὸς β' μέζονι ἀκρῶ ἀναλυθῇ εἰς τὸ
 πρῶτον ἡμῶν. οἷον εἰ τὸ α' μολογνί τῷ β', τῷ δὲ γ' ὑπὸ ἀν-
 τιστραφέντος γὰρ τῷ σεληνικῷ, τὸ αὐτὸ ἔσται ἡμῶν. τὸ μὲν γὰρ β', ὁ-
 δὸν τῷ α', τὸ δὲ α' πνί τῷ γ'. ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, ὅκ' ἀνα-
 λυθῇ εἰς τὸ α' μὲν β' παντί, τῷ δὲ γ' μὲν παντί.
 οὐτε γὰρ ὡς δέχεται ἀντιστροφῶν τὸ α' β', οὐτε ἡμοιοῦντος ἔσται
 συλλογισμὸς. πάλιν οἱ μὲν γ' τῷ β' τρίτῳ ἡμῶν ὅκ' ἀναλυθῇ
 σοντ' ὡς εἰς τὸ α', οἱ δὲ γ' τῷ α' πάντες, εἰς τὸ γ'. ὑπὲρ τῷ
 γὰρ τὸ μὲν α' παντί τῷ β', τὸ δὲ β' ὑπὸ τῷ γ', ὅκ' οὐκ ἐπεί ἀν-
 ὑστρέφει ἢ τὸ γ' μὲν κατηγορικόν, ὑπάρχει τὸ γ' πνί τῷ β'.
 τὸ δὲ α' παντί ὑπάρχει τῷ β', ὥστε γίνεται τὸ γ' ἡμῶν. καὶ εἰ
 σεληνικὸς ὁ συλλογισμὸς, ὡς αὐτῶς. ἀντιστρέφει γὰρ τὸ γ' μὲν
 κατηγορικόν. ὥστε τὸ μὲν α' οὐδενὶ τῷ β', τὸ δὲ γ', ὑπὸ ὑπάρχει.
 τῷ γ' γ' τῷ πρῶτον αὐτῶν ἡμῶν συλλογισμῶν, εἰς μόνον ὅκ' ἀνα-
 λυθῇ, εἰς τὸ α', ὅταν μὴ καθόλου περὶ τὸ σεληνικόν, οἱ δὲ ἄλλοι
 πάντες ἀναλύονται. κατηγορεῖσθαι γὰρ παντός τῳ γ' τὸ α', καὶ
 τὸ β', ὅκ' οὐκ ἀντιστρέφει τὸ γ' πρὸς ἐκείνους ὡς μέγας, ὑπάρχει
 ἄρα τὸ α' πνί τῷ β', ὥστε ἔσται τὸ α' ἡμῶν, εἰ τὸ μὲν α' παντί τῷ
 γ', τὸ δὲ γ' ὑπὸ τῷ β'. καὶ εἰ τὸ μὲν α' παντί τῷ γ', τὸ δὲ β' πνί τῷ
 γ', ὁ αὐτὸς λόγος. ἀντιστρέφει γὰρ πρὸς τὸ β' τὸ γ'. ἐάν δὲ τὸ μὲν
 β' παντί τῷ γ', τὸ δὲ α' πνί τῷ γ', πρῶτον ὅρον θέτοισι τὸ β'. τὸ
 γ' β' παντί τῷ γ', τὸ δὲ γ' ὑπὸ τῷ α', ὥστε τὸ β' ὑπὸ τῷ α'. ἐπεί
 δ' ἀντιστρέφει τὸ γ' μὲν, καὶ τὸ α' ὑπὸ τῷ β' ὑπάρχει. καὶ εἰ σελη-
 νικὸς ὁ συλλογισμὸς καθόλου τ' ὅρων ὄντων, ὁμοίως ληπτέον. ὑπάρ-
 χεται γὰρ τὸ β' παντί τῷ γ', τὸ δὲ α' μολογνί, οὐκ ἔστιν ὑπὸ τῷ β'
 οὐκ ὑπάρχει τὸ γ', τὸ δὲ α' οὐδενὶ τῷ γ', ὥς ἔσται μέγας τὸ γ'. ὁμοίως
 δὲ καὶ

δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν σεληνικόν καθόλου, τὸ δὲ κατηγορικόν γ' μὲν. τὸ
 μὲν γὰρ α' οὐδενὶ τῷ γ', τὸ δὲ γ', ὑπὸ τῷ β' ὑπάρχει. ἐάν δὲ γ'
 μὲν ληφθῇ τὸ σεληνικόν, ὅκ' ἔσται ἀνάλυσις. οἷον εἰ τὸ μὲν β' παν-
 τί τῷ γ', τὸ δὲ α' ὑπὸ μὴ ὑπάρχει. ἀντιστραφέντος γὰρ τῷ β' γ',
 ἀμφότεροι αἱ προτάσεις ἔσονται καὶ τὰ μέρη. φανερὸν δὲ ὅτι
 καὶ πρὸς τὸ ἀναλύνειν εἰς ἄλληλα τὰ ἡμῶν, ἢ πρὸς τῷ ἐλάττω
 ἀκρῶ πρότασις, ἀντιστρέφει γ' ἀμφότεροις τοῖς ἡμῶν. ταύ-
 τος γὰρ μεταβλημένης, μετάβασις γίνεται, τῷ δὲ γ' τῷ μέγας
 ἡμῶν ἀτόμος μὲν, ἀναλύεται, ἀτόμος δὲ ὅκ' ἀναλύεται εἰς τὸ γ'.
 ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ καθόλου σεληνικόν, ἀναλύεται. εἰ γὰρ τὸ α' μὴ
 ὁδὸν τῷ β', τῷ δὲ γ' ὑπὸ, ἀμφότερα ὁμοίως ἀντιστρέφει πρὸς
 τὸ α', ὥστε τὸ μὲν β', οὐδενὶ τῷ α', τὸ δὲ γ', ὑπὸ, μέγας ἄρα τὸ α'.
 ὅταν δὲ τὸ α' παντί τῷ β', τῷ δὲ γ' ὑπὸ μὴ ὑπάρχει, οὐ γίνεται
 ἀνάλυσις. οὐδετέρω γ' τῷ προτάσεων ἐκ τῷ ἀντιστροφῆς κα-
 θόλου, καὶ οἱ ἐκ τῷ τρίτου δὲ ἡμῶν ἀναλυθῇ εἰς τὸ μέ-
 γας, ὅταν ἢ καθόλου τὸ σεληνικόν, οἷον, εἰ τὸ α' μολογνί τῷ γ', τῷ
 δὲ β' ὑπὸ ἢ παντί, καὶ γ' τὸ γ' μὲν αὐδενὶ, τῷ δὲ β' ὑπὸ
 ὑπάρχει. ἐάν δὲ ὡς μέρη ἢ τὸ σεληνικόν, ὅκ' ἀναλυθῇ, οὐ
 γὰρ δέχεται ἀντιστροφῶν τὸ γ' μὲν ἀποφατικόν. φανερὸν οὖν
 ὅτι οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ οὐκ ἀναλύονται γ' τοῦτοῖς τοῖς ἡμ-
 ῶν, οἱ περὶ οὐδ' εἰς τὸ πρῶτον ἀναλύονται. καὶ ὅτι εἰς τὸ πρῶ-
 τον ἡμῶν τῷ συλλογισμῶν ἀναγομένων, οὗτοι μόνον εἰς τὸ
 ἀδυνάτου πρᾶνται. πῶς μὲν οὖν εἰς τοὺς συλλογισμοὺς
 ἀνάγναι, καὶ ὅτι ἀναλύεται τὰ ἡμῶν εἰς ἄλληλα, φανερὸν ἐκ
 τῶν εἰρημένων. Διαφέρει δὲ τι γ' τῷ κατηγορικῷ καὶ τῷ ἀνα-
 σκευάζειν τὸ ὑπολαμβάνειν, ἢ ταυτὸν ἢ ἑτέρου σημαίνειν, τὸ μὴ
 εἶναι τὸδε, καὶ εἶναι τὸδε. οἷον, τὸ μὴ εἶναι λόγον, τῷ εἶναι μὴ λό-
 γον. οὐ γὰρ ταυτὸν σημαίνειν, οὐδ' εἰς ἀπόφασιν τὸ εἶναι λό-
 γον, τὸ εἶναι μὴ λόγον, ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι λόγον. λόγος δὲ τὸδε,
 ὅδε. ὁμοίως γὰρ ἐκ τῶν δυνάται οὐ βαδίζειν, πρὸς τὸ δυνάται ὅ
 βαδίζειν, τῷ εἶναι λόγον, πρὸς τὸ εἶναι οὐ λόγον. καὶ τὸ ἐπίσταται
 τὰ γὰρ πρὸς τὸ ἐπίσταται τὸ οὐκ ἀγαθόν, τὸ γὰρ ἐπίσταται τὸ
 ἀγαθόν ἢ εἰς ὡς ἀγαθόν τὸ ἀγαθόν, ὅδε εἰς ἀγαθόν. οὐδὲ τὸ

Ἀνάστα βασιλῆα, ἢ ἐστὶ διωκόμενος βασιλεὺς, ὥστε καὶ τὰ ἀν-
 τικείμενα οὐ διώκται βασιλῆα, ἢ ἐστὶ διωκόμενος βασιλῆα, εἰ δὲ
 τὸ οὐκ ἐστὶ διωκόμενος βασιλῆα, ταυτὸ σημαίνει, καὶ ἐστὶ διωκ-
 μένος ὁ βασιλεὺς, ἢ μὴ βασιλεὺς, ταυτὶ γὰρ ἅμα ὑπάρχει ἔρ-
 αὐτῷ, ὁ γὰρ αὐτὸς διώκται καὶ βασιλῆα, ἢ μὴ βασιλῆα, καὶ ὡς
 μὴ τοῦ ἀγαθῆς καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι φάσις δὲ καὶ ἀπόφασις,
 οὐκ ὑπάρχουσιν αἱ ἀντικείμεναι ἅμα ἔρῃ αὐτῷ. Ὡς πορ οὐκ ἔ-
 σται τὸ μὴ ἐπίσταται τὸ ἀγαθόν, καὶ ἐπίσταται τὸ μὴ ἀ-
 γαθόν, οὐδὲ εἶναι μὴ ἀγαθόν καὶ μὴ εἶναι ἀγαθόν, ταυτὸν. ἢ γὰρ
 ἀνάλογον αὐτὸ θάτορα ἢ ἐτόρα, καὶ θάτορα. ὅθεν τὸ εἶναι μὴ ἴσον
 καὶ τὸ μὴ εἶναι ἴσον. τῷ μὲν γὰρ ὑποκρίνεται, ἔρῃ οὐκ ἴσων,
 καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ αἰσισμὸν, τῷ δὲ, οὐδὲν. διόπορ ἴσον μὲν ἢ αἰ-
 σισμὸν, οὐκ αὐτὸ ὑπάρχει, ἴσον δὲ, ἢ οὐκ ἴσον, ταῦτ' ἐστὶ τὸ εἶναι ὁ λυ-
 κὸν ξύλον, καὶ τὸ οὐκ εἶναι λυκὸν ξύλον, ἢ ἅμα ὑπάρχει. εἰ γὰρ
 ὅτι ξύλον οὐ λυκὸν, εἶσαι ξύλον, τὸ δὲ μὴ ὁ λυκὸν ξύλον, οὐκ
 ἀνάγκη εἶναι ξύλον. ὥστε φανερὸν ὅτι οὐκ ἐστὶ ἴσον ἀγαθόν, τὸ
 εἶναι ὁ ἀγαθόν, ἀπόφασις, εἰ οὐκ καὶ τὰ πάντες γινώσκουσιν ἢ φάσις
 ἢ ἀπόφασις ἀληθὴς, εἰ μὴ ὅτι ἀπόφασις, διήλθον ὡς κατέφα-
 σις αὐτὸς εἶναι. καὶ ἀφάσεως δὲ πάσης ἀπόφασις ὅτι, καὶ ταύ-
 της ἅρας, τὸ οὐκ εἶναι οὐκ ἀγαθόν. ἔχῃ δὲ τάξις τῶν δὲ πρὸς
 ἀλλήλα. εἶσω τὸ μὲν εἶναι ἀγαθόν, ἐφ' οὗ α, τὸ δὲ μὴ εἶναι ἀγα-
 θόν, ἐφ' οὗ β, τὸ δὲ εἶναι μὴ ἀγαθόν, ἐφ' οὗ γ ὑπὸ τὸ β, τὸ δὲ
 μὴ εἶναι μὴ ἀγαθόν, ἐφ' οὗ δ' ὑπὸ τὸ α. πάντι δὲ ὑπάρχει ἢ τὸ
 α, ἢ τὸ β, καὶ οὐδὲν τῷ αὐτῷ, καὶ ἢ τὸ γ ἢ τὸ δ', καὶ ὁ δὲ γινώ-
 σκει αὐτῷ, καὶ ὡς τὸ γ, ἀνάγκη τὸ β πάντι ὑπάρχει, εἰ γὰρ ἀ-
 ληθὲς εἴπω ὅτι εἶναι οὐ λυκὸν, καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶ λυκὸν, ἀληθὲς.
 ἀδιυάτορ γὰρ ἅμα εἶναι λυκὸν καὶ εἶναι μὴ λυκὸν, ἢ εἶναι ξύ-
 λον ὁ λυκὸν, ἢ εἶναι ξύλον λυκὸν. ὥς τ' εἰ μὴ ἢ κατέφασις ἢ ἀπό-
 φασις ὑπάρχει. τῷ δὲ β τὸ γ εἰς α, ὁ γὰρ ὅλως μὴ ξύλον ὅτι, ὅ
 δὲ ξύλον εἶσαι, ὁ λυκὸν. ἀνάπαλιν πίνω ὡς τὸ α, καὶ τὸ δ' ὡς
 τί, ἢ γὰρ τὸ γ, ἢ τὸ δ'. ἐπεὶ δὲ ὁ γ οἶον τε ἅμα εἶναι μὴ λυκὸν καὶ
 εἶναι λυκὸν, τὸ δ' ὑπάρχει. ἢ γὰρ ὅτι λυκὸν, ἀληθὲς εἴπω
 ὅτι εἰς οὐ λυκὸν, ἢ δὲ τῷ δ' οὐ πάντες τὸ α, ἢ γὰρ τοῦ
 ὅλως

ὅλως μὴ ὄντος ξύλου, ὁ ἀληθὲς τὸ α εἴπω, ὥς ἐστὶ ξύλον λυ-
 κὸν. ὥστε τὸ δ' ἀληθὲς, τὸ α ὁ ἀληθὲς, ὅτι ξύλον λυκὸν. δι-
 λον δ' ὅτι καὶ τὸ α γ οὐδὲν τῷ αὐτῷ ὑπάρχει, καὶ τὸ β καὶ τὸ
 δ' ὑποδέχεται τινὶ ἔρῃ αὐτῷ ὑπάρχει. Ὁμοίως δ' ἔχουσι
 αἰσισμὸς πρὸς τὰς κατηγορίας, ταύτη τῇ θήσει. ἴσον, ἐφ' οὗ
 τὸ α, οὐκ ἴσον, ἐφ' οὗ τὸ β, αἰσισμὸς ἐφ' οὗ τὸ γ, οὐκ αἰσισμὸς, ἐφ'
 οὗ τὸ δ'. καὶ ὡς πολλῶν δὲ ὡς τοῖς μὲν ὑπάρχει, τοῖς δὲ, οὐκ
 ὑπάρχει τὸ αὐτό. ἢ μὲν ἀπόφασις ὁμοίως ἀληθεύοιτ' αὐτὸ ὅτι
 οὐκ ἐστὶ λυκὸν πάντα, ἢ ὅτι οὐκ ἐστὶ λυκὸν ἕκαστον. ὅτι δὲ ὅτι
 οὐ λυκὸν ἕκαστον, ἢ ὅτι πάντα ὅτι οὐ λυκὸν, ἢ ὅτι οὐκ ἴσον, ὁμοίως
 δὲ καὶ τῷ εἶναι πάντων λυκὸν, οὐ τὸ εἶναι οὐ λυκὸν ἅπαν
 ζῶον, ἀπόφασις. ἅμφω γὰρ ὑποδέχεται. ἀλλὰ τὸ οὐκ ἐστὶ πάντων
 λυκὸν, ἐπεὶ δὲ διήλθον ὅτι ἐτόρον σημαίνει τὸ εἶναι οὐ λυκὸν,
 καὶ τὸ ὅτι ἐστὶ λυκὸν, καὶ τὸ μὲν κατέφασις, τὸ δὲ ἀπόφασις,
 φανερὸν ὡς οὐκ ὁ αὐτὸς τρόπος τοῦ διήκνυαι ἐκείνο. οἶον
 ὅτι ὁ αὐτὸς ζῶον, οὐκ ἐστὶ λυκὸν, ἢ ὑποδέχεται μὴ εἶναι λυκὸν. ἢ
 ὅτι ἀληθὲς εἴπω μὴ λυκὸν. ὡς γὰρ ὅτι εἶναι μὴ λυκὸν. ἀλ-
 λά τὸ μὲν ἀληθὲς εἴπω, εἶσαι λυκὸν, εἴτε μὴ λυκὸν, ὁ αὐτὸς
 τρόπος. καὶ ἀσκανδαλῶς γὰρ ἅμφω. εἴτε τοῦ πρώτου δείκνυ-
 ται ὅτι, τὸ γὰρ ἀληθὲς τῷ εἶναι ὁμοίως τὰ φηται. τοῦ γὰρ
 ἀληθὲς εἴπω λυκὸν, οὐ τὸ ἀληθὲς εἴπω μὴ λυκὸν, ἀπόφα-
 σις, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀληθὲς εἴπω λυκὸν. εἰ δὲ εἶναι ἀληθὲς εἴπω
 ὁ αὐτὸς ἀνθρώπου μουσικὸν εἶναι, ἢ μὴ μουσικὸν εἶναι ὁ αὐτὸς
 λυκὸν, ἢ εἶναι μουσικὸν, ἢ μὴ μουσικὸν εἶναι, καὶ διεδίχθη. τὸ δὲ μὴ
 εἶναι μουσικὸν ὁ αὐτὸς ἀνθρώπου, ἀσκανδαλῶς δείκνυται ἢ τὸ
 εἶναι μουσικὸν τὸν τρόπον. ἀπλῶς δὲ ὅταν ὅπως εἴπω τὸ α καὶ τὸ β.
 ὥστε ἅμα ἢ τῷ αὐτῷ μὴ ὑποδέχεται. πάντι γὰρ ἀνάγκη, θά-
 τρον, καὶ πάλιν τὸ γ καὶ τὸ δ' ὡς αὐτῶς, ἐπὶ τῷ δὲ τῷ γ τὸ α,
 καὶ μὴ ἀντιστρέφει, καὶ τῷ β τὸ δ' ἀπολυθῆσθαι, ὅτι αὐτὸς ἐφεί.
 καὶ τὸ μὴ α καὶ τὸ δ' ὑποδέχεται ἔρῃ αὐτῷ, τὸ δὲ β καὶ τὸ γ, ὁ
 ὑποδέχεται. πρῶτον μὲν οὐ, ὅτι τῷ β τὸ δ' ἐπεται γινώσκον,
 φανερὸν. ἐπεὶ γὰρ τῷ γ δ' ἐκείνο ὅτι ἀνάγκη, ὡς δὲ τὸ β οὐκ
 ὑποδέχεται τὸ γ, εἴτε τὸ σιωπεπρόφην τὸ α, τὸ δὲ α καὶ β μὴ ὑ-

Διέχεται ὅτι αὐτῷ, φανερόν ὅτι τὸ δ' ἀκολουθήσει. πάλιν ἐπεὶ
 ὅτι αὐτὸ γ' οὐκ ἀντιστρέφει, παντὶ δὲ ἢ τὸ γ' ἢ τὸ δ', γινώσκεται
 τὸ α' καὶ τὸ δ' ὅτι αὐτῷ ὑπαρχεῖν, τὸ δὲ γ' ἢ τὸ γ' οὐκ γν-
 ωσκείται, ὅτι τὸ συνακολουθεῖν ὅτι γ' τὸ α' συμβαίνει γὰρ ἡ ἀ-
 δυνάτομ. φανερόν ἐν ὅτι δὲ τὸ β' τῷ δ', ἀντιστρέφει. ἐπεὶ πόρ
 ἐγγράφει ἅμα ὅτι δ' καὶ τὸ α' ὑπαρχεῖν. συμβαίνει δὲ γινώσκει
 ἐν τῇ τοιαύτῃ τάξει ἢ ὅρων ἀπατάσθαι, ὅτι τὸ μὴ τὰ ἀντικα-
 μιν λαμβάνειν, ὅπως, ὡς ἀνάγκη παντὶ θάτορον ὑπαρχεῖν.
 οἶον εἰ τὸ α' καὶ τὸ β' μὴ γινώσκεται ἅμα ὅτι αὐτῷ, ἀνάγκη δὲ
 ὑπαρχεῖν ὡς μὴ θάτορον, θάτορον. καὶ πάλιν τὸ γ' ὅτι δ', ὡς αὐ-
 τως. ὡς ἡ τῷ γ' παντὶ, ἐπεὶ τὸ α' συμβαίνει γὰρ ὡς τὸ δ', τὸ β'
 ὑπαρχεῖν δὲ ἀνάγκη, ὅπου ὅτι φθόρος. εἰλήφθω γὰρ ἡ ἀπόφα-
 σις ἢ α' β', ἢ ε' φ' ὡς γ', καὶ πάλιν ἢ γ' δ' ἢ ε' φ' ὡς θ', ἀνάγκη
 καὶ δὴ παντὶ, ἢ τὸ α' ἢ τὸ β', ἢ γὰρ τὴν φάσιν, ἢ τὴν ἀπόφασιν.
 καὶ πάλιν ἢ τὸ γ' ἢ τὸ θ'. φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις. καὶ ὡς τὸ γ',
 παντὶ τὸ α' ὑποκρίτου. ὡς τε ὡς γ', παντὶ τὸ θ'. πάλιν ἐπεὶ
 ἢ γ' β', παντὶ θάτορον, καὶ ἢ θ' δ', ὡς αὐτῷ. ἀκολουθεῖ ἡ
 ὅτι γ', τὸ θ', καὶ τῷ δ' ἀκολουθήσει, τὸ β'. ὅτι γὰρ ἴσμεν. εἰ ἄρα
 ὅτι γ' τὸ α', καὶ τῷ δ', τὸ β'. ὅτι γὰρ δὲ φθόρος. ἀνὰ πάλιν γὰρ ἡ
 ἐν τοῖς ὅτοις ἔχουσιν ἡ ἀκολουθήσεις. οὐ γὰρ ἴσως ἀνάγκη παν-
 τὶ, τὸ α' ἢ τὸ β', ὅτι τὸ γ' ἢ τὸ β'. οὐ γὰρ ὅτι ἀπόφασις τὸ α' τὸ
 γ'. τὸ γὰρ ἀγαθόν, τὸ οὐκ ἀγαθὸν ἀπόφασις. ὅτι αὐτὸν
 δὲ ὅτι τὸ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν, ὅτι οὐτε ἀγαθόν, οὐ-
 τε δὲ ἀγαθόν. ὁμοίως ἡ καὶ ὡς γ' δ'. αἰ γὰρ
 ἀποφάσεις αἰ εἰλημμένα, διότι εἰσίν.

ἀναλυτικῶν προτέρων τὸ α' τίλει.

Ν ὅτοις μὲν ἐν γήμασι, καὶ ὅτι αὐτῶν, καὶ
 πόσων προτάσεων, καὶ πότε, καὶ πῶς γί-
 νεται συλλογισμός, ἐπὶ δὲ, εἰς τοῖα βλέπειν
 ἀνασκόλλῃ καὶ κατὰ σκόλλῃ, ὅτι πῶς
 δὲ ζητῶν πρὸς τὸ προκείμενον κατ' ὅποιον
 νοῦν μέθοδον, ἐπὶ δὲ ὅτι αὐτῶν ὁδοῦ ληφόμεθα τὰς πρὸς ἐκα-
 σον ἀρχάς, ἡ δὲ διεληλυθὰ μὲν. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν, καθόλου ἢ συλ-
 λογισμῶν εἰσιν, οἱ δὲ ὡς μέρους, οἱ μὲν καθόλου πάντες, αἱ
 πλείων συλλογίζονται, ἢ δὲ ἐν μέρει, οἱ μὲν κατὰ γορεῖς, πλείων,
 οἱ δὲ ἀπὸ φθόρων, τὸ συμπόρασμα μόνον. αἱ μὲν γὰρ ἅλλαι πρὸ-
 τάσεις, ἀντιστρέφουσιν, ἢ δὲ ἐν μέρει, εἰρηκέν, οὐκ ἀντιστρέφει. τὸ
 δὲ συμπόρασμα, τὸ ἢ πινός ἐστιν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι συλλογι-
 σμοὶ πλείων συλλογίζονται. οἶον εἰ τὸ α' δὲ δὴ καὶ παντὶ τῷ β',
 ἢ πινί, καὶ τὸ β' πινί τῷ α' ἀναγκαῖον ὑπαρχεῖν. καὶ εἰ μὴ δὲ
 τῷ β' τὸ α', οὐδὲ τὸ β' οὐδὲν τῷ α'. ὅτι γὰρ δὲ ἔτορον τὸ ἐμπε-
 ρον. εἰ δὲ τὸ α' πινί μὴ ὑπαρχεῖν τῷ β', οὐκ ἀνάγκη τὸ β' ἔνι
 τῷ α' μὴ ὑπαρχεῖν. γινώσκεται γὰρ παντὶ ὑπαρχεῖν. αὐτὴ μὲν
 οὐκ ἔστιν αὐτῶν αἰτία, τῶν τε καθόλου, καὶ ἢ μέρους. ἐπεὶ
 δὲ πρὸς ἢ καθόλου καὶ ἄλλως εἰπείν, ὅσα γὰρ ἢ ὑπὸ τὸ μέσον, ἢ
 ὑπὸ τὸ συμπόρασμα ὅτιν, ἀπάντων εἶναι ὁ αὐτὸς συλλογι-
 σμός, ἐάν τὰ μὲν, ἐν τῷ μέσῳ, τὰ δὲ, ἐν τῷ συμπόρασματι πεθῇ.
 οἶον εἰ τὸ α' β' συμπόρασμα ὅτι τὸ γ', ὅσα ὑπὸ τὸ β' ἢ τὸ γ'
 ὅτιν, ἀνάγκη ἢ πάντων λέγειν τὸ α'. εἰ γὰρ τὸ δ', ἐν ὅλῳ τῷ
 β', τὸ δὲ β' ἐν ὅλῳ τῷ α', καὶ τὸ δ' εἶναι ἐν ὅλῳ τῷ α'. πάλιν
 εἰ τὸ ἐν ὅλῳ τῷ γ', τὸ δὲ γ' ἐν τῷ α', καὶ τὸ ἐν ὅλῳ τῷ α' εἶναι.
 ὁμοίως δὲ καὶ εἰρηκέν, εἰ ὁ συλλογισμός. ὡς δὲ τὸ β' γήμα
 ὅτι, τὸ ὑπὸ τὸ συμπόρασμα μόνον εἶναι συλλογισμῶν. οἶον εἰ τὸ
 α' ὅτι β' μὴ δὲ, τῷ δὲ γ' παντὶ, συμπόρασμα ὅτι οὐδὲν
 τῷ γ', τὸ β'. εἰ δὴ τὸ δ' ὑπὸ τὸ γ' ὅτι, φανερόν ὅτι οὐκ ὑπαρχεῖ
 αὐτῷ τὸ β'. πῶς δὲ ὑπὸ τὸ α' ὅτι οὐκ ὑπαρχεῖ, οὐ δὴ καὶ ὅτι τὸ

252

Περὶ τοῦ πρώτου σχήματος.

22

θεός, οὐ γίνετο αἰσθητός τοῦ συμπεράσματος. μὴ ὅλως δὲ λαμβανόμενος ἡ δόξα, ἔσται. Εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν ὅλως πάντι ὑπερβαίνει, τὸ δὲ β' τινί, τὸ δὲ β' πάντι τῷ γ'. οἷον ζῶον κύκλῳ μὲν πάντι, λόγῳ δὲ τινί, τὸ δὲ λόγῳ πάντι κύκλῳ, εἰς ἀληθείαν τὸ αὐτὸ πάντι τῷ β', καὶ τὸ β' πάντι τῷ γ', τὸ αὐτὸ πάντι τῷ γ' ὑπερβαίνει αἰσθητός. πᾶς γὰρ κύκλος ζῶον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἐκτελεστικὸν εἶναι τὸ αὐτὸ β' ἐγγράφῳ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β' τινί ὑπερβαίνει, τῷ δὲ γ' μηδενί, τὸ δὲ β' πάντι τῷ γ'. οἷον τὸ ζῶον ἔνι μὲν λόγῳ, χιόνι δὲ οὐδεμίᾳ, λόγῳ δὲ πᾶσι χιόνι. εἰ οὖν ληφθῇ τὸ μὲν αὐτὸ μηδενί τῷ β', τὸ δὲ β' πάντι τῷ γ', τὸ αὐτὸ δὲ τῷ γ' ὑπερβαίνει. εἰ δὲ ἡ μὲν αὐτὸ πρότασις ὅλη ληφθῇ ἀληθὴς, ἡ δὲ β' γ' ὅλη ψευδής, ἔσται συλλογισμὸς ἀληθὴς. ὁ δὲ γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ καὶ τῷ β' καὶ τῷ γ' πάντι ὑπερβαίνει, τὸ μὲν τοῖς β' μηδενί τῷ γ'. οἷον ὅσα φ' αὐτοῦ γένεσις εἶδη μὴ ὑπ' ἀλλήλα. τὸ γὰρ ζῶον, καὶ ἔπ' αὐτὸ καὶ ἀνθρώπων ὑπερβαίνει, ἔπ' αὐτὸ δὲ, οὐδενί ἀνθρώπων ὑπερβαίνει. εἰ δὲ ἔνι ληφθῇ τὸ αὐτὸ πάντι τῷ β', καὶ τὸ β' πάντι τῷ γ', ἀληθὴς ἔσται τὸ συμπέρασμα, ψευδὴς οὖσης ὅλης ἐλ β' γ' πρότασις. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκτελεστικὴς οὖσης ἐλ αὐτὸ β' πρότασις. γινώσκεται γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β', μὴτε τῷ γ' μηδενί ὑπερβαίνει, μὴ δὲ τὸ β' μηδενί τῷ γ', οἷον τοῖς δὲ ἄλλοις γένεσις εἶδει, τὸ ἔτερον γένος. τὸ γὰρ ζῶον οὐτε μουσικὴν, οὐτε ἰατρικὴν ὑπερβαίνει, οὐδ' ἡ μουσικὴ, ἰατρικὴ. ληφθῇ οὖν τὸ μὲν αὐτὸ μηδενί τῷ β', τοῦ δὲ β' πάντι τῷ γ', ἀληθὴς ἔσται τὸ συμπέρασμα. καὶ εἰ μὴ ὅλη ψευδὴς ἡ β' γ', ἀλλ' ἐπὶ τι, καὶ οὕτως ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὴς. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ καὶ τῷ β', καὶ τῷ γ' ὅλως ὑπερβαίνει, τὸ μὲν τοῖς β' τινί τῷ γ'. οἷον τὸ γένος τῷ εἶδει, καὶ τῷ διαφύει. τὸ γὰρ ζῶον, πάντι ἀνθρώπων, καὶ πάντι πεζῶν. ὁ δὲ ἀνθρώπων τινί πεζῶν, καὶ οὐ πάντι. εἰ οὖν τὸ αὐτὸ πάντι τῷ β', καὶ τὸ β' πάντι τῷ γ' ληφθῇ, τὸ αὐτὸ πάντι τῷ γ' ὑπερβαίνει. ὁ δὲ ἡ μὲν αὐτὸ ἀληθὴς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκτελεστικὴς οὖσης ἐλ αὐτὸ β' πρότασις. γινώσκεται γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β' μὴτε τῷ γ' μηδενί ὑπερβαίνει, τὸ μὲν τοῖς β' τινί τῷ γ'. οἷον τὸ γένος τὸ δὲ ἄλλοις γένεσις εἶδει καὶ διαφύει. τὸ γὰρ ζῶον οὐτε φρονήσας οὐδεμίαν ὑπερβαίνει, ὅτι θεωρητικὴ.

φυσικὴ, ἡ δὲ φρονήσις ἔνι θεωρητικῇ. εἰ οὖν ληφθῇ τὸ μὲν αὐτὸ δὲ τῷ β', τὸ β' πάντι τῷ γ', δὲ τῷ γ' τὸ αὐτὸ ὑπερβαίνει. τὸ δὲ τῷ αὐτὸ ἀληθὴς. ἔπ' αὐτὸ δὲ γ' γ' μὲν συλλογισμῶν γινώσκεται καὶ ἐλ πρώτης προτάσεως, ὅλης ψευδὴς οὖσης, τὸ δὲ ἔτερας ἀληθὴς, ἀληθὴς εἶναι τὸ συμπέρασμα, καὶ ἐπὶ τι ψευδὴς οὖσης ἐλ αὐτὸ β', τῷ δὲ β' γ' ὅλης ἀληθοῦς, καὶ ἐλ μὲν αὐτὸ β' ἀληθὴς, ἐλ δὲ γ' μὲν ψευδὴς, καὶ ἀμφοτέρων ὅσων ψευδῶν. ὁ δὲ γ' κωλύει τὸ αὐτὸ μὲν β' μηδενί ὑπερβαίνει, τῷ δὲ γ' τινί, καὶ τὸ β' ἔνι τῷ γ' ὑπερβαίνει. οἷον ζῶον, ὁ δὲ μὲν χιόνι, λόγῳ δὲ τινί ὑπερβαίνει, καὶ ἡ χιὼν λόγῳ ἔνι. εἰ οὖν μέσον τεθῇ ἡ χιὼν, πρῶτον δὲ τὸ ζῶον, καὶ ληφθῇ τὸ αὐτὸ ὅλως τῷ β' ὑπερβαίνει, τὸ δὲ β' τινί τῷ γ', ἡ μὲν αὐτὸ ὅλη ψευδὴς, ἡ δὲ β' γ', ἀληθὴς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὴς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκτελεστικὴς οὖσης τὸ αὐτὸ β' πρότασις. ἐγγράφῳ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β' ὅλως ὑπερβαίνει, τῷ δὲ γ' ἔνι μὴ ὑπερβαίνει, τὸ μὲν τοῖς β' ἔνι ὑπερβαίνει, τῷ γ' οἷον τὸ ζῶον, ἀνθρώπων μὲν πάντι ὑπερβαίνει, λόγῳ δὲ ἔνι οὐχ ὑπερβαίνει, ὁ δὲ ἀνθρώπων λόγῳ τινί ὑπερβαίνει, ὥστε εἰ μέσον τεθῇ τὸ ἀνθρώπου ληφθῇ τὸ αὐτὸ μηδενί τῷ β' ὑπερβαίνει, τὸ δὲ β' τινί τῷ γ' ὑπερβαίνει, ἀληθὴς ἔσται τὸ συμπέρασμα ψευδὴς οὖσης ὅλης ἐλ αὐτὸ β' πρότασις. καὶ εἰ ἐπὶ τι ψευδὴς ἡ αὐτὸ β' πρότασις, ἐλ β' γ' ἀληθὴς οὖσης, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθὴς. ὁ δὲ γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ, καὶ τῷ β' καὶ τῷ γ' τινί ὑπερβαίνει, καὶ τὸ β' τῷ γ' ἔνι ὑπερβαίνει. οἷον τὸ ζῶον, ἔνι καλῶν, καὶ τινί μεγάλων, καὶ τὸ καλὸν τινί μεγάλων ὑπερβαίνει. εἰ δὲ ἔνι ληφθῇ τὸ αὐτὸ πάντι τῷ β', καὶ τὸ β' ἔνι τῷ γ' μὲν αὐτὸ πρότασις, ἐπὶ τι ψευδὴς ἔσται, ἡ δὲ β' γ' ἀληθὴς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθὴς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκτελεστικὴς οὖσης ἐλ αὐτὸ β' πρότασις. οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ἐσόντες καὶ ὡσαύτως κείμενοι καὶ τῶν ἀποδείξεων. πάλιν εἰ ἡ μὲν αὐτὸ ἀληθὴς, ἡ δὲ β' γ' ψευδὴς, ἀληθὴς ἔσται τὸ συμπέρασμα. ὁ δὲ γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ μὲν β' ὅλως ὑπερβαίνει, τῷ δὲ γ' τινί, τὸ β' τῷ γ' μηδενί ὑπερβαίνει. οἷον ζῶον κύκλῳ μὲν πάντι, μελανί δὲ ἔνι, κύκλος δὲ εἰς μελανί. ὥστε εἰ ληφθῇ πάντι τῷ β' τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ β' τῷ γ' ἔνι, ἀληθὴς ἔσται τὸ συμπέρασμα, ψευδὴς οὖσης τῷ β' γ'.

ἁμοίως δὲ καὶ ἐν τῷ ἑκτονίᾳ λαμβανόμενης τῆς αὐτῆς προτάσεως. ἐγ-
χωρεῖ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β' μηδενί, ὅθεν δὲ γ' ἐνὶ μὴ ἀρχῇ, τὸ
μὲν τοι β' μηδενί τῷ γ', οἷον τὸ γένος, τῷ δὲ ἄλλου γένους εἰδή,
καὶ τῷ συμβεβηκότι τοῖς αὐτοῦ εἰδέσι. τὸ γὰρ ζῶον ἀειδὲς ἢ
οὐδενί ἀρχῇ, λόγῳ δὲ ἐνὶ, καὶ ὁ ἀειδὲς οὐδενί λόγῳ. ἐάν
οὖν μέσοι τεθεῖν ὁ ἀειδὲς, καὶ ληφθῇ τὸ μὲν α' μηδενί, ὅθεν β', τὸ
δὲ β' πινί, ὅθεν γ', τὸ α' τινί τῷ γ' οὐχ ἀρχῇ. ὁ πόρ' αὖ ἀληθές,
ὅτι ἢ μὲν α' β' πρότασις, ἀληθὴς, ἢ δὲ β' γ' ψευδής. καὶ ἐπὶ τῇ
ψευδῆς ἢ α' β', ψευδὴς δὲ καὶ ἢ β' γ', ἐστὶ τὸ συμπόρασμα
ἀληθές. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ β' ἐνὶ καὶ τῷ γ' ἐνὶ ἀρχῇ
ἐκαστῶν, τὸ δὲ β' μηδενί, ὅθεν γ'. οἷον εἰς ἑνὶ γένος τὸ β' τῷ γ',
ἀμφω δὲ συμβεβηκότα ὅθεν αὐτῶν γένος. τὸ γὰρ ζῶον ἐνὶ λόγῳ,
καὶ ἐνὶ μέλει ἀρχῇ. λόγῳ δὲ οὐδενί μέλει ἀρχῇ. ἐάν
οὖν ληφθῇ τὸ α' παντὶ τῷ β', καὶ τὸ β' ἐνὶ τῷ γ', ἀληθὲς ἐστὶ
τὸ συμπόρασμα. ὅθεν ἐκτονίᾳ δὲ λαμβανόμενης εἰ α' β' ὡσαύ-
τως. οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι, καὶ ὡσαύτως τεθήσονται. πῶς τὴν ἀπό-
διξιν. καὶ ἀμφοτέρων δὲ ψευδῶν ὅσων, ἐστὶ τὸ συμπόρασμα
ἀληθές. ἐγχορεῖ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β' μηδενί, τῷ δὲ γ', ἐνὶ ἀρχῇ.
τὸ μὲν τοι β' μηδενί τῷ γ', οἷον τὸ γένος, τῷ δὲ ἄλλου γένους
εἰδή, καὶ τῷ συμβεβηκότι τοῖς εἰδέσιν αὐτοῦ. ζῶον γὰρ ἀειδὲς
μὲν οὐδενί, λόγῳ δὲ ἐνὶ ἀρχῇ, καὶ ὁ ἀειδὲς οὐδενί λόγῳ.
ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ α' παντὶ τῷ β', καὶ τὸ β' ἐνὶ τῷ γ', τὸ αὖ
συμπόρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ἀμφω ψευδῆς. ὁρίως
δὲ καὶ ἐκτονίᾳ οὕτως εἰ α' β'. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ μὲν
β' ὅλων ἀρχῇ, τῷ δὲ γ' πινί μὴ ἀρχῇ, μὴ δὲ τὸ β' μηδενί
τῷ γ'. οἷον ζῶον κύκνῳ μὲν παντὶ, μέλει δὲ πινί οὐχ ἀρχῇ,
κύκνος δὲ οὐδενί μέλει. ὥστε εἰ ληφθῇ τὸ α' μηδενί, τὸ β', τὸ
δὲ β' πινί τῷ γ', τὸ α' πινί τῷ γ' οὐχ ἀρχῇ. τὸ μὲν οὖν συμ-
πόρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ψευδῆς.

Σχῆμα δίδυμον.

Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι πάντως ἐγχορεῖ ὅτι ψευδῶν, ἀλ-
θὲς συλλογισαὶ καὶ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων ὅλων ψευ-
δῶν λαμβανόμενων, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκαστῇ, καὶ εἰ μὴ ἀληθές,
εἰ δὲ

εἰ δὲ ψευδοῦς οὕτως ὅπως ὅπου τὸ αὐτὸ ψευδοῦς πημελὴς,
καὶ εἰ ἀμφοτέρω ἐπὶ τῇ ψευδῆς, καὶ εἰ ἢ μὲν ἀπλῶς ἀληθὴς, ἢ
δὲ ἐπὶ τῇ ψευδῆς, καὶ εἰ ἢ μὲν ὅλη ψευδῆς, ἢ δὲ ἐπὶ τῇ ἀληθῆς,
καὶ ὅτι τῇ καθόλου, καὶ ὅτι τῇ ἐν μέρει συλλογισμῶν. εἰ γὰρ τῇ
αὐτῷ μὲν β' μηδενί ἀρχῇ, ὅθεν δὲ γ' παντὶ. οἷον ζῶον λίθῳ ἢ
οὐδενί, ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ. ἐάν γὰρ αὐτῶς τεθεῖται αἱ προτά-
σεις, ὅτι ληφθῇ τὸ αὐτὸ μὲν β' παντὶ, τῷ δὲ γ' μηδενί ἐκ ψευ-
δῶν ὅλων τῶν προτάσεων, ἀληθὲς ἐστὶ τὸ συμπόρασμα. ὁμοίως
δὲ καὶ εἰ ὅθεν μὲν β' παντὶ, τῷ δὲ γ' μηδενί ἀρχῇ τὸ α'. ὁ γὰρ
αὐτὸς ἐστὶ συλλογισμός. πάλιν εἰ ἢ μὲν ἐπὶ τῇ ψευδῆς ὅλη, ἢ
δὲ ἐπὶ τῇ ὅλη ἀληθῆς. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ α', καὶ ὅθεν β' καὶ τῷ
γ' παντὶ ἀρχῇ, τὸ μὲν τοι β' μηδενί, ὅθεν γ'. οἷον τὸ γένος
τοῖς μὴ ὑπ' ἀλλήλα εἰδέσι. τὸ γὰρ ζῶον, καὶ ἵππῳ παντὶ καὶ ἀν-
θρώπῳ, καὶ ὅθεν αἱ θρωπὸς ἵππος. ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ ζῶον, τῷ
μὲν παντὶ, τῷ δὲ, μὴ δὲ ἐνὶ ἀρχῇ, ἢ μὲν ὅλη ψευδῆς ἐστὶ, ἢ
δὲ ὅλη ἀληθῆς, ὅτι τὸ συμπόρασμα ἀληθές. πῶς ὅπου τὸ αὐτὸ
τεθέντος τοῦ ἐκτονίᾳ, καὶ εἰ ἢ ἐπὶ τῇ ψευδῆς, ἢ δὲ ἐπὶ τῇ
ὅλη ἀληθῆς. ἐγχορεῖ γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β' ἐνὶ ἀρχῇ, τῷ δὲ γ'
παντὶ, τὸ μὲν τοι β' μηδενί τῷ γ'. οἷον ζῶον λόγῳ ἢ ἐνὶ, κα-
ρακί δὲ παντὶ, καὶ τὸ λόγῳ οὐδενί καρακί. ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ α'
τῷ μὲν β' μηδενί, ὅθεν δὲ γ' ὅλων ἀρχῇ, ἢ μὲν α' β' πρότα-
σις ἐπὶ τῇ ψευδῆς, ἢ δὲ α' γ' ὅλη ἀληθῆς, καὶ τὸ συμπόρασμα
ἀληθές. καὶ μεταβιβάζου δὲ τοῦ ἐκτονίᾳ, ὡσαύτως. ὅθεν γὰρ
τῇ αὐτῇ ὅρων ἢ ἀπόδιξις, καὶ εἰ ἢ καταφατικὴ πρότασις
ἐπὶ τῇ ψευδῆς, ἢ δὲ ἐκτονίᾳ ὅλη ἀληθῆς. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ
αὐτὸ μὲν β' πινί ἀρχῇ, ὅθεν δὲ γ' ὅλων μὴ ἀρχῇ, καὶ τὸ β'
μηδενί, ὅθεν γ', οἷον τὸ ζῶον λόγῳ μὲν ἐνὶ, πινί δὲ οὐδενί,
καὶ τὸ λόγῳ οὐδενί πινί. ὥστε ἐάν ληφθῇ τὸ α' ὅλων τῷ β'
ἀρχῇ, τῷ δὲ γ' μηδενί, ἢ μὲν α' β', ἐπὶ τῇ ψευδῆς, ἢ δὲ α' γ'
ὅλη ἀληθῆς, καὶ τὸ συμπόρασμα ἀληθές. καὶ εἰ ἀμφοτέρω
αἱ προτάσεις ἐπὶ τῇ ψευδῆς, ἐστὶ τὸ συμπόρασμα ἀληθές.
ἐγχορεῖ γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ β' καὶ ὅθεν γ' πινί ἀρχῇ, τὸ δὲ β'
μηδενί, ὅθεν γ'. οἷον ζῶον καὶ λόγῳ πινί καὶ μέλει πινί, τῷ

ἡ λδνκὸν οὐδὲν μὲλανι. ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ α' ὅτι μὲν β' παντί, ὅτι δὲ γ' μηδενί, ἀμφω μὲν αἱ προτάσεις ἐπὶ τῷ λδνκῷ, τὸ δὲ συμπόρασμα, ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ μεταθεσίσης ἢ σερηνικῆς ὅσα τῶν αὐτῶν ὄρων. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι τῶν γ' μορῶν συλλογισμῶν. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ α' ὅτι μὲν β' παντί, τῶ δὲ γ' ἡνὶ ὑπάρχει, καὶ τὸ β' τῶ γ' πινὶ μὴ ὑπάρχει. οἷον ζῶον παντὶ μὲν ἀνθρώπῳ, λδνκῷ ἢ ἡνὶ, ἀνθρώπου δὲ ἡνὶ λδνκῷ οὐχ ὑπάρχει. ἐάν οὖν τεθῇ τὸ α' τῶ μὲν β' μηδενί ὑπάρχει, τῶ δὲ γ' ἡνὶ ὑπάρχει, ἢ μὲν καθόλου πρότασις ὅλη ψδνδης, ἢ δὲ γ' μορῶν ἀληθές, καὶ τὸ συμπόρασμα ἀληθές. ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ φαλικῆς λαμβανομένης ἢ α' β'. ἐγχαρῆ γὰρ τὸ α' τῶ μὲν β' μηδενί, τῶ δὲ γ' πινὶ μὴ ὑπάρχει, καὶ τὸ β' τῶ γ' ἡνὶ μὴ ὑπάρχει. οἷον τὸ ζῶον, ὅθεν α' ψυχῶν, λδνκῷ δὲ ἡνὶ οὐχ ὑπάρχει, καὶ τὸ α' ψυχῶν ἡνὶ λδνκῷ οὐχ ὑπάρχει. ἐάν ὅν τεθῇ τὸ α' τῶ μὲν β' παντί, τῶ δὲ γ' ἡνὶ μὴ ὑπάρχει, ἢ μὲν α' β' πρότασις ἢ καθόλου ὅλη ψδνδης, ἢ δὲ α' γ' ἀληθές, καὶ τὸ συμπόρασμα, ἀληθές. καὶ ἢ μὲν καθόλου ἀληθοῦς τεθείσης, ἢ δὲ γ' μορῶν ψδνδης. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ α', μήτε τῶ β', μήτε τῶ γ' μηδενί ἐπιτετα, τὸ μὲν τοι β' ἡνὶ τῶ γ' μὴ ὑπάρχει. οἷον ζῶον οὐδὲν ἀειθμῶν οὐδὲ α' ψυχῶν, καὶ ὁ ἀειθμὸς ἡνὶ α' ψυχῶν οὐχ ἐπιτετα. ἐάν οὖν τεθῇ τὸ α', τῶ μὲν β' μηδενί, τῶ δὲ γ' ἡνὶ, τὸ ἢ συμπόρασμα ἔσται ἀληθές, καὶ ἢ καθόλου πρότασις ἀληθές, ἢ δὲ γ' μορῶν ψδνδης. καὶ κατὰ φαλικῆς δὲ ἢ καθόλου πειθεμένης, ὡσαύτως. ἐγχαρῆ γὰρ τὸ α' καὶ τῶ β' καὶ τῶ γ' ὅλων ὑπάρχει, τὸ μὲν τοι β' ἡνὶ τῶ γ' μὴ ἐπιτετα, οἷον τὸ γῆρας τῶ εὐδὲ καὶ πῖ δὲ φαρῶ. τὸ γὰρ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ὅλων πειθεμένης ἐπιτετα, ἀνθρώπου δὲ οὐ παντὶ πειθεμένης. ὡς τε ἐάν ληφθῇ τὸ α' τῶ μὲν β' ὅλων ὑπάρχει, τῶ δὲ γ' ἡνὶ μὴ ὑπάρχει, ἢ μὲν καθόλου πρότασις ἀληθές, ἢ δὲ γ' μορῶν ψδνδης, τὸ δὲ συμπόρασμα ἀληθές. φανερὸν δὲ ὅτι καὶ δὲ ἀμφοτέρων ψδνδῶν ἀληθές ἔσται τὸ συμπόρασμα, εἴτ' ἢ ἐνδέχεται τὸ α' καὶ τῶ β' καὶ τῶ γ' ὅλων ὑπάρχει. τὸ μὲν τοι β' ἡνὶ τῶ γ' μὴ ἐπιτετα. ληφθῆναι γὰρ τὸ α' τῶ μὲν β' μηδενί, τῶ δὲ γ' ἡνὶ ὑπάρχει, αἱ μὲν προτάσεις ἀμφοτέρων ψδνδης, τὸ δὲ

τὸ δὲ συμπόρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ κατηγορικῆς οὐσης ἢ καθόλου προτάσεως, ἢ δὲ γ' μορῶν σερηνικῆς. ἐγχαρῆ γὰρ τὸ α' τῶ μὲν γ' παντί, ὅτι δὲ β' μηδενί ἐπιτετα, καὶ τὸ β' τινὶ τῶ γ' μὴ ὑπάρχει. οἷον ζῶον ὅθεν ἡνὶ μὲν ὅδε μὲν, ἀνθρώπου ἢ παντὶ ἐπιτετα, ἢ δὲ ὅθεν ἡνὶ οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ. ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ μὲν α' τῶ β' ὅλων ὑπάρχει, ὅτι δὲ γ' ἡνὶ μὴ ἐπιτετα, αἱ ἢ προτάσεις ψδνδης, τὸ δὲ συμπόρασμα, ἀληθές.

Σχῆμα τρίτον.

ἔσται δὲ καὶ γ' ὅτι ἐν ἑκάτῳ γῆματι δὲ α' ψδνδῶν, ἀληθές, καὶ ἀμφοτέρων ψδνδῶν οὐσῶν ὅλων, καὶ ἐπὶ τί κετάρων. καὶ ἢ ἢ ἐτάρων ὅλων ἀληθοῦς οὐσης, ἢ δὲ ἐτάρων ψδνδης, καὶ ἢ ἢ ἐπὶ τί ψδνδης, ἢ δὲ ὅλων ἀληθοῦς, καὶ ἀνάπαλιν, καὶ ὅσα χῶς ἄλλως ἐγχαρῆ μεταβάλλειν τὰς προτάσεις. ὅθεν γὰρ κωλύει μὴ τε τὸ α', μήτε τὸ β', μηδενί τῶ γ' ὑπάρχει, τὸ μὲν τοι α' πινὶ τῶ β' ὑπάρχει. οἷον οὐτε ἀνθρώπου, οὐτε πειθεμένης οὐδενί α' ψυχῶν ἐπιτετα, ἀνθρώπου μὲν τοι τινὶ πειθεμένης ὑπάρχει. ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ α' καὶ τὸ β', παντὶ τῶ γ' ὑπάρχει, αἱ ἢ προτάσεις ὅλων ψδνδης, τὸ δὲ συμπόρασμα ἀληθές. ὡσαύτως ἢ καὶ ἢ ἢ σερηνικῆς, ἢ δὲ κατὰ φαλικῆς οὐσης. ἐγχαρῆ γὰρ τὸ ἢ β' μηδενί τῶ γ' ὑπάρχει, τὸ δὲ α', παντί, καὶ τὸ α' πινὶ ὅτι β' μὴ ὑπάρχει. οἷον τὸ μέλαν ὅθεν κύκλῳ, ζῶον δὲ παντί, καὶ τὸ ζῶον ὅθεν παντὶ μέλανι. ὡς τε ἐάν ληφθῇ τὸ ἢ β' παντὶ τῶ γ', τὸ ἢ α' μηδενί, τὸ α' τινὶ ὅτι β' οὐχ ὑπάρχει, καὶ τὸ συμπόρασμα ἀληθές, αἱ ἢ προτάσεις ψδνδης. ὅτι ἐπὶ τί κετάρων ψδνδης, ἔσται τὸ συμπόρασμα ἀληθές. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ α' καὶ τὸ β' πινὶ τῶ γ' ὑπάρχει, καὶ τὸ α' πινὶ ὅτι β' οἷον, τὸ λδνκὸν καὶ τὸ κετάρων, πινὶ ζῶον ὑπάρχει, καὶ τὸ λδνκὸν τινὶ καλῶ. ἐάν οὖν τεθῇ τὸ α' καὶ τὸ β' παντὶ ὅτι γ' ὑπάρχει, αἱ ἢ προτάσεις ἐπὶ τί ψδνδης, τὸ δὲ συμπόρασμα ἀληθές. καὶ σερηνικῆς δὲ ἢ α' γ' πειθεμένης, ὁμοίως. ὅθεν γὰρ κωλύει τὸ ἢ α', ἡνὶ ὅτι γ' μὴ ὑπάρχει, ἢ ἢ β', πινὶ ὑπάρχει. καὶ τὸ α' ὅτι β' μὴ παντὶ ὑπάρχει. οἷον τὸ λδνκὸν ὅτι τινὶ ζῶον οὐχ ὑπάρχει, ἢ ἢ καλῶν ἡνὶ ὑπάρχει. καὶ τὸ λδνκὸν ὅθεν παντὶ καλῶ. ὡς τε ἐάν ληφθῇ τὸ ἢ α' μηδενί τῶ γ', τὸ ἢ β'.

Ἀειστέλης.

[illegible]

Ἀναλυτικῶν προστάσεων, Β'.

εἰν γὰρ λεγόμεν τὸ μὲν ἅ μνησθῆναι τῷ γ, τὸ δὲ β̄ παντὶ, ἢ μὲν ἅ
 γ̄ ὅλη ἀληθὴς, ἢ δὲ β̄ γ̄ ἐπὶ π. ψ. δουλῆς. φανερὸν δὲ ἐκ τῶν ἡ
 γν μὲν συλλογισμῶν, ὅτι πάντως ἔσαι δὲ ψ. δουλῶν ἀληθὴς.
 οἱ γὰρ αὐτοὶ ὅροι ληπτέοι, οἱ γ̄ ὅταν καθόλου ὡσιν αἱ προτάσεις,
 οἱ μὲν, γν τοῖς κατήγοροικὸς κατήγοροικοι, οἱ δὲ, γν τοῖς εἰρηκτοῖς
 εἰρηκτοῖς. ὁ δὲ γν δὲ φανερὸν μνησθῆναι ὑπάρχοντος καθόλου λαβεῖν
 ὑπαρχόν, καὶ εἰ τι ὑπάρχει λαβεῖν καθόλου πρὸς τὴν ἡν ὁρῶν
 ἐκθεσίμ. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰρηκτοῦ. φανερὸν οὖν ὅταν μὲν
 ἢ τὸ συμπόρασμα ψ. δουλῆς, ἀνάγκη δὲ ὡς ὁ λόγος, ψ. δουλῆς εἶναι,
 ἢ πάντα ἢ γνῆα. ὅταν δὲ ἀληθὴς, ὅκ ἀνάγκη ἀληθὴς εἶναι, οὐτέ τι
 ὅτ' ἄπαν, ἢ, ἀλλ' ἐστὶ μνησθῆναι ὄντος ἀληθὸς τῶν γν τῶ συλλογι-
 σμῶ, τὸ συμπόρασμα ὁμοίως εἶναι ἀληθὴς, οὐ μὲν δὲ ἀνάγκης.
 αἴτιον δὲ ὅτι, ὅταν δύο ἔχη οὕτως πρὸς ἀλλήλα, ὥς τε θατόρος
 ὄντος, δὲ ἀνάγκης θατόρον εἶναι, τοῦτο μὴ ὄντος μὲν, οὐ δὲ θα-
 τόρον ἔσαι, ὄντος δὲ, ὅκ ἀνάγκη εἶναι θατόρον, τὰ δ' αὐτῷ ὄντος,
 καὶ μὴ ὄντος, ἀδυνάτομ δὲ ἀνάγκης εἶναι το αὐτό. λέγω δ' οἷον
 τῷ α ὄντος λουκῶ, τὸ β̄ εἶναι δὲ ἀνάγκης, καὶ μὴ ὄντος λουκῶ τ
 α, τὸ β̄ εἶναι δὲ ἀνάγκης. ὅταν γὰρ, πῦν δ' ὄντος λουκῶ, οἷον τῷ α
 ἀνάγκη τοδὶ εἶναι μέγα, τὸ β̄, τῷ δὲ β̄ ὄντος μεγάλου, τὸ γ,
 μὴ εἶναι λουκῶν, ἀνάγκη εἰ το α λουκῶν τὸ γ μὴ εἶναι λουκῶν, καὶ
 ὅταν δυοῖν ὄντοιμ, θατόρου ὄντος, ἀνάγκη θατόρον εἶναι, τοῦτο
 μὴ ὄντος, ἀνάγκη τὸ α μὴ εἶναι, τῷ δὲ β̄ μὴ ὄντος μεγάλου, τὸ α
 ὅκ οἷον τε λουκῶν εἶναι, τῷ δὲ α μὴ ὄντος λουκῶ, εἰ ἀνάγκη τὸ β̄
 μέγα εἶναι, συμβαίνει δὲ ἀνάγκης τὸ β̄ μὴ ὄντος μεγάλου, αὐτὸ γ̄
 β̄, μέγα εἶναι. ὅταν δὲ ἀδυνάτομ. εἰ γὰρ τὸ β̄ μὴ ἐστὶ μέγα, τὸ α
 ὅκ ἔσαι λουκῶν δὲ ἀνάγκης. εἰ δὲ μὴ ὄντος τ α λουκῶ τὸ β̄ ἔσαι
 μέγα, συμβαίνει εἰ τὸ β̄ μὴ ἐστὶ μέγα, εἶναι μέγα ὡς δὲ τριῶν.

περὶ τῆς κύκλου δείξεως.

Τὸ δὲ κύκλω καὶ ἀλλήλων διεκινυδοῦσιν, τὸ δ' αὖ τὸ συμ-
πράσματος, ὃ τ' ἀναπαλιν πικρήγορα, τ' ἐτέρω λαβούτα
πρότασιν, συμπράνενδ' τὴν λοιπὴν, ἐλάμβανεν ὅν τε τρεῖς
συλλογισμῶν, οἷον εἰς διὰ διεῖξαι ὅτι τὸ α τῷ γ παντὶ ὑπάρχει
ἐκδιξεί δὲ δ' α τῷ β, πάλιν εἰς διὰ κινύει ὅτι τὸ α τῷ β ὑπάρχει

λαβὼν τὸ μὲν αὐτὸ γ' ὑπερχέειν, καὶ τὸ αὐτὸ β'.
 πρότερον δὲ ἀνάπαλιν ἐλάβανεν τὸ β' τῷ γ' ὑπερχέειν. ἢ εἰ οὗτο
 τὸ β' τῷ γ' δέοι δέξασθαι ὑπερχέειν, εἰ λάβοι τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ γ' οὕτως
 συμπέραςμα, τὸ δὲ β' ἢ τὸ αὐτὸ ὑπερχέειν. πρότερον γ' ἐλκεθῆναι
 ἀνάπαλιν τὸ αὐτὸ τῷ β'. ἄλλως δ' ἂν ἐκείνῳ δὲ ἀλλήλων δέξασθαι.
 εἴτε γὰρ ἄλλο μίσην λήψεται, οὐ κύκλω, οὐδὲ γὰρ λαμβάνεται
 τῶν αὐτῶν, εἴτε τὸ τῶν αὐτῶν ἀνάγκη θάτερον μόνον. εἰ γὰρ ἀμφω, καὶ
 αὐτὸ ἔσαι συμπέραςμα. δέξαι δὲ ἔτερον. γὰρ μὲν οὐ τοῖς μὴ ἀν-
 ὑπερέφουσι, δὲ ἀναποδείκνυται ὅτι ἐπὶ τῶν προτάσεων γίνεται ὁ
 συλλογισμός. ὁ γὰρ ἐστὶν ἀποδείκνυται δὲ τὸ τῶν τῶν ὅρων, ὅτι τῶ
 μίσην τὸ τρίτον ὑπερχέειν, καὶ τῶ πρώτῳ τὸ μίσην, γὰρ δὲ τοῖς ἀν-
 ὑπερέφουσι ἔσαι πάντα διέκνυται διὰ ἀλλήλων. οἷον εἰ τὸ αὐτὸ καὶ
 τὸ β' καὶ τὸ γ' ἀνυπερέφουσι ἀλλήλοις. δεδείκνυται γὰρ αὐτὸ δὲ
 μίσην τῷ β', καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ β' δὲ καὶ τὸ γ' συμπέραςμα, καὶ
 καὶ τὸ β' γ' προτάσεως ἀνυπερέφουσι. ὡς αὐτὸς γ' καὶ τὸ β'
 γ', διὰ τὴν τὴν συμπέραςμα, καὶ τὸ αὐτὸ β' προτάσεως ἀνυπερέφουσι
 μίσην. δὲ αὐτὸ τῶν τε γ' β' καὶ τῶν β' αὐτὸ προτάσιμ ἀποδείκνυται.
 ταύτους γὰρ ἀναποδείκνυται κεχρημένα μόνους. εἰάν οὐκ ἀνυπερέφουσι
 β' παντὶ τῷ γ' ὑπερχέειν, καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ αὐτῷ, συλλογισμός
 ἔσαι τὸ β' πρὸς τὸ αὐτὸ. πάλιν εἰάν ἀνυπερέφουσι τὸ γ' παντὶ τῷ αὐτῷ,
 καὶ τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ β', ἀνάγκη τὸ γ' παντὶ τῷ β' ὑπερχέειν. γὰρ
 ἀμφότεροις δὲ τῶν τῶν συλλογισμοῖς ἢ γ' αὐτὸ προτάσιμ ἀνα-
 πόδεικτος εἰληπῆται. αἱ γὰρ ἔτεροι, δεδείκνυται μίσην ἡσαν. ὡς τε αὐτὸ
 ταύτῳ ἀποδείκνυται μίσην, ἀπασαί ἔσονται δεδείκνυται διὰ ἀλλή-
 λων. εἰάν οὐκ ἀνυπερέφουσι τὸ γ' παντὶ τῷ β', καὶ τὸ β' παντὶ τῷ αὐτῷ
 ὑπερχέειν, ἀμφότεροις τε αἱ προτάσεις ἀποδείκνυται μίσην λαμ-
 βάνονται, καὶ τὸ γ' τῷ αὐτῷ ἀνάγκη ὑπερχέειν. φανερόν οὐκ ὅτι γὰρ
 μόνους τοῖς ἀνυπερέφουσι, κύκλω, καὶ διὰ ἀλλήλων δέχεται γί-
 νεσθαι τὰς ἀποδείξεις, γὰρ δὲ τοῖς ἄλλοις, ὡς πρὸς πρότερον εἰπο-
 μέν. συμβαίνει δὲ καὶ γὰρ τῶν αὐτῶν τῶν διέκνυται μίσην χεῖν
 πρὸς τῶν ἀπόδειξιν. καὶ μὲν γὰρ γ' κατὰ τὸ β', καὶ τὸ β' κατὰ
 τὸ αὐτὸ δέκνυται, ληφθῆναι τὸ γ' ἢ τὸ αὐτὸ λέγεσθαι. καὶ δὲ γ' ἢ
 τὸ αὐτὸ δὲ τῶν δέκνυται τὸ προτάσεως, ὡς τῶν συμπέραςμα
 καὶ

καὶ χεῖν πρὸς τῶν ἀπόδειξιν. Ἐπὶ δὲ τῶν σεμνικῶν συλλο-
 γισμῶν, ὡς δὲ δέκνυται διὰ ἀλλήλων. ἔσω τὸ μὲν β' παντὶ τῷ
 γ' ὑπερχέειν, τὸ δὲ αὐτὸ μίσην τῷ β', συμπέραςμα, ὅτι τὸ αὐτὸ
 δέκνυται τῷ γ'. εἰ δὲ πάλιν δέξαι συμπέραςμα, ὅτι τὸ αὐτὸ δέκνυται
 β' ὁ πάλιν ἐλαβὼν, ἔσαι τὸ μὲν αὐτὸ, μίσην τῷ γ', τὸ δὲ γ' παντὶ
 τῷ β'. οὐτὼ γὰρ ἀνάπαλιν ἢ προτάσιμ. εἰ δὲ ὅτι τὸ β' τῷ γ'
 δέξαι συμπέραςμα, οὐκέτι ὁμοίως ἀνυπερέφουσι τῶν αὐτῶν β'. ἢ γὰρ
 αὐτὴν προτάσιμ, τὸ β' μίσην τῷ αὐτῷ, καὶ τὸ αὐτὸ μίσην τῷ β' ὑπερχέειν.
 ἀλλὰ ληφθῆναι τὸ αὐτὸ μίσην ὑπερχέειν, τὸ β' παντὶ ὑπερχέειν.
 ἔσω τὸ αὐτὸ μίσην τῷ γ' ὑπερχέειν, ὁπότε μίσην τὸ συμπέραςμα.
 καὶ δὲ τὸ αὐτὸ μίσην, τὸ β' εἰληπθῆναι παντὶ ὑπερχέειν, ἀνάγκη οὐκ
 τὸ β' παντὶ τῷ γ' ὑπερχέειν. ὡς τε τῶν ὄντων, ἔκαστον συμ-
 πέραςμα γέγονε, καὶ τὸ κύκλω ἀποδείκνυται, τὰ ἐστὶν τὸ συμ-
 πέραςμα λαμβάνοντα, καὶ ἀνάπαλιν τῶν ἔτερον προτάσιμ, τῶν
 λοιπῶν συλλογισμῶν. ὡς δὲ τὸ γ' μίσην συλλογισμῶν, τῶν μὲν
 καθόλου προτάσιμ, ὅκ ἐστὶν ἀποδείκνυται δὲ τῶν ἔτερον, τῶν δὲ ἢ
 μίσην ὅκ ἐστὶν. ὅτι μὲν οὐκ οὐκ ἐστὶν ἀποδείκνυται τῶν καθόλου, φανε-
 ρόν. τὸ μὲν γὰρ καθόλου δέκνυται δὲ τῶν καθόλου, καὶ δὲ συμ-
 πέραςμα, ὅκ ἐστὶν καθόλου. δέξαι δὲ ἐκ τῶν συμπέραςμα δέξαι καὶ
 ἐκ τῶν ἔτερον προτάσεως. ἐπὶ ὅλως ὅκ ἐστὶν γίνεται συλλογισμός
 ἀνυπερέφουσι τὸ προτάσεως. γὰρ μίσην γὰρ ἀμφότεροις γίνονται
 αἱ προτάσεις. τῶν δὲ ὡς μίσην, ὅκ ἐστὶν. δεδείκνυται γὰρ τὸ αὐτὸ, ἢ τῶν
 τῶν δὲ δὲ τῶν β'. εἰάν οὐκ ἀνυπερέφουσι τὸ β' παντὶ τῷ αὐτῷ, καὶ τὸ συμ-
 πέραςμα μίσην, τὸ β' πινὶ τῷ γ' ὑπερχέειν. γίνονται γὰρ τὸ αὐτὸ
 καὶ τὸ αὐτὸ μίσην. εἰ δὲ σεμνικός ὁ συλλογισμός, τῶν μὲν καθόλου
 προτάσιμ ὅκ ἐστὶν δέξαι, διὸ δὲ πρότερον ἐλέχθη. τῶν δὲ γὰρ μί-
 σην, εἰάν μὲν ὁμοίως ἀνυπερέφουσι τὸ αὐτὸ β', ὡς πρὸς καὶ ὡς τῶν καθόλου,
 ὅκ ἐστὶν, δὲ πρὸς λήψιν δέξαι, οἷον ὡς τὸ αὐτὸ τῶν ὑπερχέειν, τὸ β'
 τῶν ὑπερχέειν. ἄλλως γὰρ ἐχόντων ὅκ ἐστὶν συλλογισμός, δὲ τὸ
 ἀφαιρῶν ἐκ τῶν γὰρ μίσην προτάσιμ. ἐκ δὲ τῶν δέξαι τῶν
 μίσην, καὶ τῶν ἀφαιρῶν, ὅκ ἐστὶν δέξαι δὲ τῶν τῶν τῶν τῶν
 σεμνικῶν ὅκ ἐστὶν. τὸ μὲν γὰρ ἀφαιρῶν δέξαι, τὸ μὲν ἀφαιρῶν
 τῶν τῶν τῶν προτάσεως, καὶ ἀφαιρῶν. τὸ γὰρ συμπέραςμα

επὶ τὸν δὲ, τὸ ἡ καὶ γορηκὸν, δὲ ἀμφοτέρω ἐδείκνυτο κατὰ
φαικῶν. τὸ δὲ εἰρηλικὸν, ὡς δὲ δείκνυται, ὑπαρχέτω τὸ αὖ παν-
τὶ τῷ β, τῷ γ γὰρ μηδενί, συμπόρασμα, τὸ β τῷ γ δὲ δινί. ἐάν
οὐκ ἀφθῇ τὸ β, παντὶ τῷ α ὑπαρχέτω, ὅθεν γὰρ μηδενί, ἀνάγ-
κει τὸ α μηδενί τῷ γ ὑπαρχέτω. γίνετο γὰρ τὸ β ἄξιμα. μείσοι τὸ
β. εἰ δὲ τὸ α β εἰρηλικὸν ἀφθῇ, ἀτόρον δὲ καὶ γορηκὸν, τὸ α
ἔσαι ἄξιμα. τὸ μὲν γ παντὶ τῷ α, τὸ δὲ β δὲ δινί ὅθεν γ, ὡς τὸν
δινί τῷ α τὸ β, οὐδ' ἄρα τῷ β τὸ α. μείσοι τὸ γ. ὅθεν μὲν οὐκ
πᾶσι συμπόρασμα, καὶ τ' ἐπὶ τῷ α μείσοι, οὐ γίνετο συλ-
λογισμός, πρὸς ἀφθίσεως δὲ ἐτόρας, ἔσαι. ἢ μὲν καὶ καθόλου
συλλογισμός, ἢ ἢ, γὰρ ὅλα πρότασις δὲ δείκνυται, ὅθεν τὸν αὖ-
τὸν αὖτις ἢν πόρ ἐπομένῃ καὶ πρότορον, ἢ δ' ἐν μέρει, δείκνυται,
ὅταν ἢ καθόλου τὸ καὶ γορηκὸν. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν α παντὶ
τῷ β, τῷ γ γὰρ μηδενί, συμπόρασμα, τὸ β γ. ἐάν δ' ἀφθῇ
τὸ β παντὶ τῷ α, τῷ δὲ γ γὰρ μηδενί, συμπόρασμα τὸ α ἡνί-
τῷ γ οὐκ ὑπαρχέτω. μείσοι, τὸ β. εἰ δὲ ὅταν ἢ καθόλου εἰρηλικὸν, δὲ
ἀφθίσει, ἢ α γ πρότασις, ἀντιστραφέντος τ' α β. συμβαίνει
γὰρ ἢ ἀμφοτέρω ἢ τῷ ἐτόραν πρότασις γίνεσθαι ἀποφατικῶν.
ὡς τὸν ἔσαι συλλογισμός, ἀλλ' ὁμοίως ἀφθίσει, ὡς καὶ αὐτὸ τῷ
καθόλου ἐάν ἀφθῇ τὸ β ἡνί μὴ ὑπαρχέτω, τὸ α ἡνί ὑπαρχέτω.

Ἐπὶ ἡ τῷ γ ἄξιμα, ὅταν μὲν ἀμφοτέρω αἱ πρότασις κα-
θόλου ἀφθῶσιν, οὐκ ἐνδέχεται εἶναι διὰ πλῆλων. τὸ ἢ γὰρ
καθόλου, δείκνυται ὅθεν τ' καθόλου, τὸ ἡ γὰρ τῷ α συμπόρασμα,
αὖ καὶ τὸ μέρος. ὡς τε φανερὸν ὅτι ἐκ ἐνδέχεται ὅλως εἶναι ὅθεν
τὸ τ' ἄξιμα τῷ καθόλου πρότασις. ἐάν δ' ἢ ἢ καθόλου,
ἢ δ' ἐν μέρει, ποτε ἢ ἔσαι, ποτε δὲ δὲ ἔσαι. ὅταν μὲν δ' ἀμφο-
τέρω καὶ γορηκὰ ἀφθῶσιν, καὶ τὸ καθόλου γένετο πρὸς τῷ
λατῶνι ἀκρῶ, ἔσαι. ὅταν ἡ πρὸς ἀτόρον, δὲ ἔσαι. ὑπαρχέτω γὰρ
τὸ α παντὶ τῷ γ, τὸ ἡ β ἡνί. συμπόρασμα τὸ α β. ἐάν οὐκ
ἀφθῇ τὸ γ, παντὶ τῷ α ὑπαρχέτω ἀντιστραφείσης τ' καθόλου, καὶ
τὸ α τῷ β, ὅθεν συμπόρασμα. τὸ ἢ γ δὲ δινί τῷ β ὑ-
παρχέτω, τὸ ἡ β ἡνί τῷ γ δὲ δινί. καὶ τοὶ ἀνάγκη, εἰ τὸ γ ἡνί
τῷ β, καὶ τὸ β ἡνί τῷ γ ὑπαρχέτω, ἀλλ' ἐκ τῶν τῶν δὲ τῶν δὲ

ὑπαρχέτω

ὑπαρχέτω, καὶ τῶν δὲ, ἀλλὰ πρὸς ἀφθίσεως ὅτι εἰ τῶν δὲ, ἡνί τῷ
δὲ, καὶ ἀτόρον ἡνί τῶν δὲ. τὸ τ' δὲ ἀφθίσεως, δὲ γίνετο ἐκ τῶ
συμπόρασματος, καὶ τ' ἐπὶ τῷ α μείσοι συλλογισμός. εἰ ἡ τὸ
ἢ β παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ α ἡνί τῷ γ, ἔσαι εἶναι τὸ α γ, ὅταν
ἀφθῇ τὸ ἢ γ παντὶ τῷ β ὑπαρχέτω, τὸ δὲ α ἡνί. εἰ γὰρ τὸ γ
παντὶ τῷ β ὑπαρχέτω, τὸ δὲ α ἡνί τῷ β, ἀνάγκη τὸ α ἡνί τῷ
γ ὑπαρχέτω. μείσοι τὸ β. καὶ ὅταν ἢ ἢ καὶ γορηκὸν, ἢ δὲ εἰρη-
λικὸν, καθόλου ἢ καὶ γορηκὸν, ἀφθίσει, ἢ ἐτόρα. ὑπαρχέτω γὰρ
τὸ β παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ α ἡνί μὴ ὑπαρχέτω, συμπόρασμα, ὅτι
τὸ α ἡνί τῷ β οὐκ ὑπαρχέτω. ἐάν οὐκ ἀφθῇ τὸ γ παντὶ
τῷ β ὑπαρχέτω, ὡς δὲ τὸ α οὐ παντὶ τῷ β, ἀνάγκη τὸ α
ἡνί τῷ γ μὴ ὑπαρχέτω. μείσοι τὸ β. ὅταν δὲ ἢ εἰρηλικὸν καθόλου
γένετο, δὲ δείκνυται ἢ ἐτόρα, εἰ μὴ ὡς πόρ αὐτὸ τ' πρότορον ἐλθέ-
θῃσαν. ἐάν ἀφθῇ τὸ δὲ ἡνί μὴ ὑπαρχέτω, ἀτόρον τινὶ ὑπαρχέτω.
οἷον εἰ τὸ μὲν α μηδενί ὑπαρχέτω τῷ γ, τὸ δὲ β ἡνί, συμπόρα-
σμα ὅτι τινὶ τῷ β τὸ α οὐκ ὑπαρχέτω. ἐάν οὐκ ἀφθῇ τὸ α ἡνί
μὴ ὑπαρχέτω, τὸ τ' ἡνί ὑπαρχέτω, ἀνάγκη τὸ γ τινὶ τῷ β ὑ-
παρχέτω. ἄλλως δ' ἐκ ἐπὶ ἀντιστραφόντα τ' καθόλου πρότασις,
εἶναι τ' ἐτόραν. οὐδ' αὖτε γὰρ ἔσαι συλλογισμός. φανερὸν δ' ἐν
ὅτι γὰρ μὲν τῷ α ἄξιμα, ἢ δι' ἀλλήλων εἶναι διὰ τ' α καὶ τ'
γ γίνετο ἄξιμα. καὶ γορηκὸν ἢ γὰρ οὐκ ἔσαι συμπόρασματος,
ὅθεν τ' α, εἰρηλικὸν δὲ ὅθεν τ' ἐχάτω. λαμβάνετο γὰρ, ὡς δὲ μὲν,
ἀτόρον παντὶ ὑπαρχέτω. γὰρ δὲ τῷ μείσω, καθόλου ἢ ὅντος πᾶσι
συλλογισμός, δι' αὐτὸ τε καὶ ὅθεν τ' α ἄξιμα, καὶ ὅθεν τ' ἐχάτω.
ὅταν δ' ἐν μέρει, δι' αὐτὸ τε καὶ ὅθεν τ' ἐχάτω. γὰρ ἡ τῷ γ, εἰ αὖτε
παντὶ. φανερὸν ἡ, καὶ ὅτι γὰρ τῷ μείσω καὶ γὰρ τῷ γ, οἱ μὴ δι' αὐτὸ
γινόμενοι συλλογισμοί, ἢ εἰσὶν ἡ τ' ἢ ἡνί καὶ δὲ εἰρηλικὸν ἀφθίσει.

περὶ τὸ γὰρ συλλογισμὸς ἀντιστραφείσης.

Τὸ δ' ἀντιστραφέντος δὲ, τὸ μεταβληθέντα τὸ συμπόρασμα, ποῦν
τὸν συλλογισμὸν, ὅτι ἢ τὸ ἀκρῶ ὅθεν μείσω οὐκ ὑπαρχέτω, ἢ
ὅθεν, τῷ πελοταίω. ἀνάγκη γὰρ τ' συμπόρασματος ἀντιστρα-
φέντος καὶ τ' ἐπὶ τῷ α μείσοι μείσεως, ἀντιστραφέντος τ' λοιπῶν.
εἰ γὰρ ἔσαι, καὶ τὸ συμπόρασμα ἔσαι. ἀφθίσει δὲ τὸ ἀντικείμενον

ως ἡ γνάντιος ἀντιστρέφει τὸ συμπέρασμα. ὅ γιν' οὗτος γινέ-
ται συλλογισμός, ἔκαστος ἀντιστραφέντος. διήλωρ δὲ ἴσως ἔ-
σαι, ὅτι τὸ ἐπομένον λέγω δὲ ἀντικείμενα ἢ, τὸ παντὶ τῷ ὅ-
παντι, καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐδενί, γνάντιος δὲ, τὸ παντὶ τῷ οὐδενί,
καὶ τὸ ἑνί, τῷ οὐ πνὶ ὑπάρχει. ἔσω γὰρ δεδιγμένον τὸ αὐτὸ
τὸ γ, ὅτι μέσος τὸ β. εἰ δὲ τὸ αὐτὸ μὴ δινὶ ληφθῇ τῷ γ ὑπάρχει,
τῷ δὲ β. παντὶ, οὐδινὶ τῷ γ ὑπάρξει τὸ β. καὶ εἰ τὸ ἢ αὐτὸ μὴ
δινὶ τῷ γ, τὸ β. παντὶ τῷ γ, τὸ αὐτὸ οὐ παντὶ τῷ β. καὶ ὅτι
ὅλως οὐδινί, οὐ γὰρ εἰδείκνυτο τὸ καθόλου ὅτι τὸ τρίτον χήμα-
τος. ὅλως ἢ τὴν πῶς τῷ μέντοι ἀκρῶ πρότασιν οὐκ ἐστὶν ἀνα-
σκόδασαι, καθόλου δὲ ἀντιστροφῆς. αἰ γὰρ ἀναστρέφει ὅτι τὸ τρί-
τον χήματος. ἀνάγκη γὰρ πῶς τὸ ἐκαστὸν ἀκρῶ, ἀμφοτέρως λα-
βεῖν τὰς προτάσεις. καὶ εἰ σόρηνικος ὁ συλλογισμός, ὡς αὐτῶς.
δεδιγμένον γὰρ τὸ αὐτὸ μὴ δινὶ τῷ γ ὑπάρχει ὅτι τὸ β. ὅκοῦν ἐάν
ληφθῇ τὸ αὐτὸ τῷ γ παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ β. μὴ δινί, οὐδινί τῷ
γ τὸ β. ὑπάρξει. καὶ εἰ τὸ αὐτὸ τὸ β. παντὶ τῷ γ, τὸ αὐτὸ τινὶ τῷ
β. ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχει. ἐάν ἡ ἀντικείμενός ἀντιστραφῇ τὸ συμ-
πέρασμα, καὶ οἱ ἄλλοι συλλογισμοὶ ἀντικείμενοι, καὶ οὐ κα-
θόλου ἐσονται. γίνετ' γὰρ ἡ ἐτέρω πρότασις γινέμεν, ὡς τε καὶ τὸ
συμπέρασμα ἔσται κατὰ μέρος. ἔσω γὰρ κατηγορεῖται ὁ συλλο-
γισμός, καὶ ἀντιστραφέντος ὅτως. οὐκ ἔστιν εἰ τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ γ,
τῷ ἢ β. παντὶ, τὸ β. οὐ παντὶ τῷ γ. καὶ εἰ τὸ ἢ αὐτὸ παντὶ τῷ
γ, τὸ δὲ β. παντὶ, τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ β. ὁμοίως ἢ καὶ σόρηνικος
εἰς ὁ συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ ἑνὶ τῷ γ ὑπάρχει, τῷ ἢ β. μὴ δινί,
τὸ β. πνὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρξει. καὶ οὐχ ἀπλῶς οὐδινί. καὶ εἰ τὸ ἢ
αὐτὸ τῷ γ πνί, τὸ ἢ β. παντὶ, ὡς πρὸς ἀρχὴν ἐλήφθη, τὸ αὐτὸ β.
πνὶ ὑπάρξει. Ἐπὶ δὲ τῷ γν' μὲν συλλογισμῶν, ὅταν ἢ
ἀντικείμενός ἀντιστραφῇ τὸ συμπέρασμα, ἀνακεῖται ἀμ-
φότερά αἱ προτάσεις, ὅταν δὲ γνάντιος, οὐδετέρω. οὐ γὰρ ἐπὶ
συμβαινὲ κατὰ πρὸς γν' τοῖς καθόλου ἀναστρέφει, ἐλάττωτος τοῦ
συμπέρασματος ἢ τῷ ἀντιστροφῇ. ἀλλ' οὐδ' ὅλως ἀναστρέφει.
δεδιγμένον γὰρ τὸ αὐτὸ ἑνὶ τῷ γ. οὐκοῦν ἐάν ληφθῇ τὸ αὐτὸ μὴ δινί
τῷ γ ὑπάρχει, τὸ δὲ β. πνὶ τῷ γ, τὸ αὐτὸ β. πνὶ οὐχ ὑπάρξει.

καὶ

καὶ εἰ τὸ αὐτὸ μὴ δινί τῷ γ, τῷ ἢ β. παντὶ, οὐδινί τῷ γ τὸ β. ὡς τε
ἀνακεῖται ἀμφοτέρω. ἐάν δὲ γνάντιος ἀντιστραφῇ, ὅδε τέρμα.
εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ τινὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ β. παντὶ, τὸ β. τινὶ τῷ
γ οὐχ ὑπάρξει. ἀλλ' ὅπως ἀνέστηται τὸ δὲ ἀρχῆς. γινέμετ' γὰρ τινὶ
ὑπάρχει καὶ ἑνὶ μὴ ὑπάρχει. τὸ ἢ καθόλου τὸ αὐτὸ β. ὅλως οὐδενί γέ-
νετ' συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ ἢ αὐτὸ τινὶ τῷ γ μὴ ὑπάρχει, τὸ ἢ β. ἑνὶ
ὑπάρχει, ὅδε τέρμα καθόλου τὸ πρῶτον. ὁμοίως ἢ καὶ εἰ σόρηνικος
εἰς ὁ συλλογισμός. εἰ ἢ γὰρ ληφθῇ τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ γ ὑπάρχει,
ἀνακεῖται ἀμφοτέρω, εἰ δὲ ἑνὶ, ὅδε τέρμα. ἀπόδειξις δὲ ἡ αὐτή.

Σχῆμα διδύκτου.

Ἐν δὲ τῷ β. χήματι, τὴν μὲν πῶς τῷ μέντοι ἀκρῶ πρότα-
σιν, ὅτι ἐστὶν ἀνέλεμ γνάντιος ὅποτέρω σοῦν τὴν ἀντιστροφῆς γι-
νομένης. αἰ γὰρ ἔσται τὸ συμπέρασμα γν' τῷ τρίτῳ χήματι. κα-
θόλου δὲ ὅτι ἡ γν' τούτου συλλογισμός. τὴν δὲ ἐτέρω ὁμοίως
ἀνακεῖται ἀμφοτέρω. λέγω δὲ τὸ ὁμοίως, εἰ μὲν γνάντιος
ἀντιστρέφεται, γνάντιος. εἰ ἡ ἀντικείμενός, ἀντικείμενός. ὑπὲρ-
χέτω γὰρ τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ β. τῷ δὲ γ μὴ δινί, συμπέρασμα τὸ
β. γ. ἐάν οὐκ ληφθῇ τὸ β. παντὶ τῷ γ ὑπάρχει, καὶ τὸ αὐτὸ β.
μὴ δινί, τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ γ ὑπάρξει. γίνετ' αὖ γὰρ τὸ αὐτὸ χήμα. εἰ ἡ
β. παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ αὐτὸ οὐδινί τῷ γ, τὸ αὐτὸ οὐ παντὶ τῷ β.
σχῆμα τὸ ἐλάττω. ἐάν δὲ ἀντικείμενός ἀντιστραφῇ τὸ β. γ, εἰ ἢ
αὐτὸ ὁμοίως διεχθήσεται, ἢ δὲ αὐτὸ ἀντικείμενός. εἰ γὰρ τὸ β. τινὶ
τῷ γ, τὸ ἢ αὐτὸ μὴ δινί τῷ γ, τὸ αὐτὸ τινὶ τῷ β. οὐχ ὑπάρξει. πάλιν
εἰ τὸ β. τινὶ τῷ γ, τὸ ἢ αὐτὸ παντὶ τῷ β, τὸ αὐτὸ τινὶ τῷ γ. ὡς τ' ἀν-
τικείμενός γίνετ' ὁ συλλογισμός. ὁμοίως δὲ διεχθήσεται καὶ
εἰ ἀνὰ πάλιν ἐχοῖν αἱ πρότασεις. εἰ δὲ ἐστὶν ὑπὲρ μέρους ὁ συλλο-
γισμός, γνάντιος μὲν ἀντιστροφῇ τῷ συμπέρασματος, ὅ-
δε τέρμα ὅτι πρῶτον ἀνακεῖται. κατὰ πρὸς ὅδε γν' τῷ αὐτὸ χήμα-
τι. ἀντικείμενός δὲ ἀμφοτέρω. κείτω γὰρ τὸ αὐτὸ μὲν β. μὴ
δινί ὑπάρχει, τῷ δὲ γ τινὶ, συμπέρασμα τὸ β. γ. ἐάν ἐν πρῶτον
τὸ β. τινὶ τῷ γ ὑπάρχει, καὶ τὸ αὐτὸ β. μὴ δινί, συμπέρασμα ἔσται,
ὅτι τὸ αὐτὸ τινὶ τῷ γ οὐχ ὑπάρχει. ἀλλ' οὐκ ἀνέστηται τὸ δὲ ἀρχῆς.
γινέμετ' αὖ γὰρ ἑνὶ ὑπάρχει καὶ μὴ ὑπάρχει. πάλιν εἰ τὸ β. ἑνὶ

υ

Αριστοτέλης

τῷ γ, καὶ τὸ ᾱ τινὶ β̄ γ, οὐκ ἔστι συλλογισμός. οὐδὲ γάρ
καθόλου εἶναι ἐλημμένον, ὥστε οὐκ ἀναρῆται τὸ ᾱ β̄, ἐὰν δὲ
ἀντικειμένως ἀντιστρέφεται, ἀναρῶνται ἀμφότερα. εἰ γὰρ β̄
παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ ᾱ μηδενὶ τῷ β̄, ὅθεν τῷ γ τὸ ᾱ. ὡς δὲ ἴνι.
πάλιν εἰ τὸ β̄ παντὶ τῷ γ, τὸ δὲ ᾱ ἴνι τῷ γ, ἔστι πινὶ τῷ β̄
τὸ ᾱ. ἢ αὐτὴ δὲ ἀπόδειξις καὶ εἰ τὸ καθόλου καὶ ἐκλογικὸν εἴη.

Σχῆμα τρίτον.

Ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι, ὅταν μὲν γνάντιως ἀντιστρέφεται
τὸ συμπέρασμα, οὐδὲ γὰρ εἶναι προτάσεων ἀναρῆται, κατ'
οὐδὲν γὰρ εἶναι συλλογισμῶν. ὅταν δὲ ἀντικειμένως, ἀμφότερα
καὶ γὰρ ἅπασι. δεδιχθῶ γὰρ τὸ ᾱ ἴνι τῷ β̄ ὑπάρχον, μέσον δὲ
εἰληφθῶ τῷ γ, ἔσωσαν δὲ καθόλου αἱ προτάσεις. ἐκκοῦν ἐὰν ληφ-
θῇ τὸ ᾱ τινὶ τῷ β̄ μὴ ὑπάρχον, τὸ δὲ β̄ παντὶ τῷ γ, οὐ γίνεται
συλλογισμός τῷ ᾱ κατὰ τῷ γ. οὐδὲ εἰ τὸ ᾱ τῷ μὲν β̄ ἴνι μὴ
ὑπάρχον, τῷ δὲ γ παντὶ, οὐκ ἔστι τῷ β̄ καὶ τῷ γ συλλογισμός.
ὁμοίως δὲ διχθήσεται καὶ εἰ μὴ καθόλου αἱ προτάσεις. ἢ γὰρ ἀμ-
φοτέρως ἀνὰ γὰρ ἡ μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀντιστρέφειν, ἢ τὸ καθόλου
πῶς εἴη ἐλάττω ἀκρῶ γίνεσθαι. οὕτως δὲ οὐκ ἔστι συλλογι-
σμός, οὐτ' ἐν τῷ ᾱ σχήματι, εἴ γὰρ τῷ μέσῳ. ἐὰν δὲ ἀντικειμένως
ἀντιστρέφονται αἱ προτάσεις, ἀναρῶνται ἀμφότερα. εἰ γὰρ τὸ
ᾱ μηδενὶ τῷ β̄, τὸ δὲ β̄ παντὶ τῷ γ, τὸ ᾱ οὐδενὶ τῷ γ. πάλ-
ιν εἰ τὸ ᾱ τῷ μὲν β̄ οὐδενὶ, τῷ δὲ γ παντὶ, τὸ β̄ οὐδενὶ τῷ
γ. καὶ εἰ ἡ πρότα μὴ καθόλου, ὡς αὐτῶς. εἰ γὰρ τὸ ᾱ μηδενὶ τῷ
β̄ τὸ δὲ β̄ πινὶ τῷ γ, τὸ ᾱ ἴνι τῷ γ εἰ ὑπάρξει. εἰ δὲ τὸ ᾱ τῷ
μὲν β̄ μηδενὶ τῷ δὲ γ παντὶ, οὐδενὶ τῷ γ τὸ β̄. ὁμοίως δὲ
καὶ εἰ ἐκλογικὸς ὁ συλλογισμός. δεδιχθῶ γὰρ τὸ ᾱ ἴνι τῷ β̄ μὴ
ὑπάρχον. ἔσω δὲ καὶ ἐκλογικὸν μὲν, τὸ β̄ γ, ἀποφατικὸν δὲ, τὸ ᾱ
γ. οὕτως γὰρ εἰναι ὁ συλλογισμός. ὅταν μὲν οὖν τὸ γνάντιον
ληφθῇ τῷ συμπέρασματι, οὐκ ἔστι συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ ᾱ
ἴνι τῷ β̄, τὸ δὲ β̄ παντὶ τῷ γ, οὐκ ἔστι συλλογισμός τῷ ᾱ καὶ
τῷ γ. οὐδὲ εἰ τὸ ᾱ ἴνι τῷ β̄, τῷ δὲ γ μηδενὶ, οὐκ ἔστι τῷ β̄
τῷ γ συλλογισμός. ὥστε εἰ ἀναρῶνται αἱ προτάσεις. ὅταν δὲ
ἀντικειμένως ἀναρῶνται, εἰ γὰρ τὸ ᾱ παντὶ τῷ β̄, καὶ τὸ β̄

παντὶ

παντὶ τῷ γ, τὸ ᾱ τῷ γ παντὶ, ἀλλ' ὅθεν ὑπάρχει. πάλιν εἰ τὸ
ᾱ παντὶ τῷ β̄, τῷ δὲ γ μηδενὶ, τὸ β̄ οὐδενὶ τῷ γ. ἀλλὰ παντὶ
ὑπάρχον. ὁμοίως δὲ δεικνύται, καὶ εἰ μὴ καθόλου εἰσὶν αἱ προτάσεις.
γίνεται γὰρ τὸ ᾱ γ καθόλου τε καὶ ἐκλογικῶς, ὅθεν τῷ γ τὸ ᾱ μέ-
ρους, καὶ ἐκλογικῶς. εἰ μὲν οὖν τὸ ᾱ παντὶ τῷ β̄, τὸ δὲ β̄ πινὶ
τῷ γ, τὸ ᾱ ἴνι τῷ γ συμβαίνει. ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχει. πάλιν εἰ
τὸ ᾱ παντὶ τῷ β̄, τῷ δὲ γ μηδενὶ, τὸ β̄ οὐδενὶ τῷ γ. εἰ δὲ τὸ
ᾱ πινὶ τῷ β̄, καὶ τὸ β̄ ἴνι τῷ γ, οὐ γίνεται συλλογισμός. ὅθεν
εἰ τὸ ᾱ πινὶ τῷ β̄, τῷ δὲ γ μηδενὶ, οὐδ' ὅπως. ὥστε ἐκείνως μὲν
ἀναρῶνται, οὕτως δὲ εἰ ἀναρῶνται αἱ προτάσεις. φανερὸν οὖν
εἶναι τὸν εἰρημνῶν, ὡς ἀντιστρέφονται τὰ συμπέρασματα γὰρ
ἐκείνῳ σχήματι γίνεται συλλογισμός, καὶ ὅτε γνάντιως τῷ πῶ-
τάσθ. ὅτε ἀντικειμένως. καὶ ὅτι γὰρ τῷ πρώτῳ σχήματι,
εἴη τὸ μέσον καὶ τὸ ἐλάττω, γίνονται οἱ συλλογισμοί, καὶ ἡ μὲν
πῶς εἴη ἐλάττω ἀκρῶ, αἰ εἴη τὸ μέσον ἀναρῆται, ἢ δὲ πῶς
εἴη μέζον, εἴη τὸ ἐλάττω. γὰρ δὲ εἴη β̄ σχήματι, εἴη τὸ ᾱ, καὶ εἴη
τὸ ἐλάττω. καὶ ἢ πῶς εἴη ἐλάττω ἀκρῶ, αἰ εἴη τὸ ᾱ σχήμα-
τι, ἢ δὲ πῶς εἴη μέζον, εἴη τὸ ἐλάττω. γὰρ δὲ τῷ τρίτῳ, εἴη τὸ
πρώτῳ, ὅτε μέσον. καὶ ἢ μὲν πῶς εἴη ἐλάττω ἀκρῶ αἰ εἴη τὸ
πρώτῳ καὶ τῷ μέσῳ. καὶ ἢ πῶς εἴη μέζον, αἰ εἴη τῷ πρώτῳ, ἢ
δὲ πῶς εἴη ἐλάττω, αἰ εἴη τῷ μέσῳ. τί γὰρ εἴη τὸ ἀντιστρέφειν,
καὶ ὡς γὰρ ἐκείνῳ σχήματι, τίς γίνεται συλλογισμός, φανερὸν.

Περὶ δὲ αἰδιωκῶν δειξεως.

Ὁ δὲ εἴη τὰ αἰδιωκῶν συλλογισμός, δεικνύται γὰρ ὅταν ἡ αὐ-
τίφασις τεθῇ τῷ συμπέρασματι, καὶ προσληφθῇ ἄλλη πρό-
τασις. γίνεται δὲ γὰρ ἅπασι τοῖς σχήμασι. ὁμοίον γὰρ εἶναι τῇ αὐτῇ
στροφῇ. πλὴν εἰς τὸ ποσὺν, ὅτι ἀντιστρέφεται μὲν γινώσκου-
μεν τὸν συλλογισμὸν, καὶ ἐλημμένον ἀμφοῖν τῶν προτάσεων.
ἀπάγεται δὲ εἰς τὸ αἰδιωκῶν, οὐ προομολογῶντος τὸ ἀντι-
κειμένον πρότερον, ἀλλὰ φανερὸν ὄντος ὅτι ἀληθές. οἱ δὲ ὅροι ὁ-
μοίως ἔχουσιν γὰρ ἀμφοῖν, καὶ ἡ αὐτὴ λήψις ἀμφοτέρων. οἷον, εἰ
τὸ ᾱ παντὶ τῷ β̄ ὑπάρχει, μέσον γὰρ τὸ γ, ἐὰν ὑποτιθῇ τὸ ᾱ μὴ
παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ β̄ ὑπάρχει, τῷ δὲ γ παντὶ, ὅπως ἔστι

ἀληθες, ἀνάγκη το γ' τῷ β' ἢ μηδενὶ εἰ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. ὥστε
 δὲ ἀδυνάτομ. ὥστε ψδύδης το ὑποτιθέν. ἀληθές ἄρα τὸ ἀντι-
 κείμενον. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων γημάτων. ὅσα γὰρ ἀντι-
 στροφίῳ δέχεται, καὶ τὸν δὲ τὸ ἀδυνάτομ συλλογισμὸν. τὰ μὲν
 οὖν ἄλλα προβλήματα πάντα δείκνυται δὲ τὸ ἀδυνάτου γ' ἢ
 πάντι τοῖς γήμασι, τὸ δὲ καθόλου καὶ γνησιόμ γ' μὲν τῷ β' μέσῳ
 καὶ τῷ γ' δείκνυται, γ' δὲ τῷ β' α', οὐ δείκνυται. ὑποκείδω γὰρ τὸ
 α' τῷ β' μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, καὶ προσελήφθω ἄλλη
 πρότασις ὅποτέρωθεν οὖν, εἴτε τῷ β' α' παντὶ ὑπάρχειν τὸ γ',
 εἴτε τὸ β' παντὶ τῷ δ'. οὕτως γὰρ αὐτὸς τὸ πρῶτον γήμα. εἰ
 μὲν οὖν ὑπόκειται μὴ παντὶ ὑπάρχειν τὸ α' τῷ β', οὐ γίνεται
 συλλογισμὸς, ὅποτέρωθεν οὖν εἴτε πρότασις λαμβανόμενης. εἰ
 δὲ μηδενὶ, ὅταν μὲν ἢ β' δ' προσληφθῇ, συλλογισμὸς μὲν ἔσται
 τὸ ψδύδης, οὐ δείκνυται δὲ τὸ πρὸς κείμενον. εἰ γ' τὸ α' μηδενὶ
 τῷ β', τὸ δὲ β' παντὶ τῷ δ', τὸ α' οὐδενὶ τῷ δ'. ὥστε δὲ ἔσω
 ἀδυνάτομ. ψδύδης ἄρα τὸ μηδενὶ τῷ β' τὸ α' ὑπάρχειν. ἀλλ' ἔτι
 εἰ τὸ μηδενὶ ψδύδης, τὸ παντὶ ἀληθές. εἰ γ' ἢ ἢ γ' α' προσληφθῇ,
 οὐ γίνεται συλλογισμὸς. δὲ δ' ὅταν ὑποτιθῇ μὴ παντὶ τῷ β'
 ὑπάρχειν, τὸ α'. ὥστε φανερὸν ὅτι τὸ παντὶ ὑπάρχειν, δὲ δείκνυ-
 ται γ' τῷ πρῶτῳ γήματι δὲ τὸ ἀδυνάτομ. τὸ δὲ ἑνὶ, καὶ τὸ
 μηδενὶ, καὶ τὸ μὴ παντὶ, δείκνυται. ὑποκείδω γὰρ τὸ α' μη-
 δενὶ τῷ β' ὑπάρχειν, τὸ δὲ β' εἰληφθῶ παντὶ ἢ ἑνὶ τῷ γ', σκοπεῖν
 ἀνάγκη τὸ α' μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ γ' ὑπάρχειν. ὥστε δὲ α-
 δυνάτομ. ἔσαι γὰρ ἀληθές. καὶ φανερὸν, ὅτι παντὶ ὑπάρχειν τὸ
 α' τῷ γ'. ὥστε εἰ ὥστε ψδύδης, ἀνάγκη τὸ α' ἑνὶ τῷ β' ὑπάρχειν.
 εἰ γ' δὲ πρὸς τὸ α' ληφθῇ ἢ ἐτέρᾳ πρότασις, οὐκ ἔσται συλλογι-
 σμὸς, οὐδ' ὅταν τὸ γ' ἀντιόρμα μὴ ὑποτιθῇ, οἷον
 τὸ ἑνὶ μὴ ὑπάρχειν. φανερὸν ὅτι τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον.
 πάλιν ὑποκείδω τὸ α' πινὶ τῷ β' ὑπάρχειν, εἰληφθῶ δὲ τὸ γ'
 παντὶ τῷ α', ἀνάγκη οὖν τὸ γ', πινὶ τῷ β' ὑπάρχειν. ὥστε δὲ ἔσω
 ἀδυνάτομ, ὥστε ψδύδης τὸ ὑποτιθέν. εἰ δὲ οὕτως, ἀληθές τὸ
 μηδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ σεσημένον ληφθῇ τὸ γ' α'. εἰ δ'
 πρὸς τῷ β' εἰληφθῇ πρότασις, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. εἰ γ' δὲ
 τὸ γ' ἀντι-

τὸ γ' ἀντιόρμα ὑποτιθέν, συλλογισμὸς μὲν ἔσται, δὲ τὸ ἀδυνάτομ.
 οὐ δείκνυται δὲ τὸ προτιθέν. ὑποκείδω γὰρ παντὶ τῷ β' τὸ
 α' ὑπάρχειν, καὶ τὸ γ' τῷ α' εἰληφθῶ παντὶ, οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ
 γ' παντὶ τῷ β' ὑπάρχειν. ὥστε δὲ ἀδυνάτομ, ὥστε ψδύδης τὸ
 παντὶ τῷ β' τὸ α' ὑπάρχειν. ἀλλ' ἔτι ἢ ἀναγκαῖον, εἰ μὴ παν-
 τι, μηδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως ἢ καὶ εἰ πρὸς τὸ β' εἰληφθῇ ἢ ἐτέρᾳ
 πρότασις. συλλογισμὸς μὲν γὰρ ἔσται καὶ τὸ ἀδυνάτομ, οὐκ ἀνα-
 ρεῖται δὲ, ἢ ὑποθέσεις. ὥστε τὸ ἀντικείμενον ὑποθετέον. πρὸς δὲ
 τὸ μὴ παντὶ δείξαι ὑπάρχειν τῷ β' τὸ α', ὑποθετέον παντὶ
 ὑπάρχειν. εἰ γὰρ τὸ α' παντὶ τῷ β', καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ α', τὸ γ'
 παντὶ τῷ β'. ὥστε εἰ ὥστε ἀδυνάτομ, ψδύδης τὸ ὑποτιθέν.
 ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ β' ληφθῇ ἢ ἐτέρᾳ πρότασις, καὶ εἰ σε-
 σημένον ἢ τὸ γ' α', ὡς αὐτῶς. καὶ γὰρ ὅπως γίνεται συλλογισμὸς.
 εἰ γ' δὲ πρὸς τῷ β' ἢ τὸ σεσημένον, οὐδὲν δείκνυται. εἰ γ' δὲ μὴ τὸ
 παντὶ ἀλλὰ τὸ ἑνὶ ὑπάρχειν ὑποτιθέν, δὲ δείκνυται ὅτι δὲ παντὶ,
 ἀλλ' ὅτι δὲ ἑνὶ, εἰ γὰρ τὸ α' τῷ β' πινὶ, τὸ δὲ γ' παντὶ τῷ α', ἑνὶ
 τῷ β' τὸ γ' ὑπάρχειν. εἰ γ' ὥστε ἀδυνάτομ, ψδύδης τὸ πινὶ ὑπάρ-
 χειν τῷ β' τὸ α', ὥστε ἀληθές τὸ μηδενὶ. τοῦτο δὲ διχθέντι,
 προσαναίρειται τὸ ἀληθές. τὸ γὰρ α', τῷ β' ἑνὶ μὲν ὑπάρχειν, ἑνὶ
 δὲ ἔχ' ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τὴν ὑποθέσιν συμβαίνει τὸ ἀδυνά-
 τομ. ψδύδης γὰρ αὐτὸς εἰπὼν δὲ ἀληθῶς μὴ δὲ ψδύδης συλλο-
 γισάσθαι. καὶ δὲ ὅτι ἀληθές. ὑπάρχει γὰρ τὸ α' ἑνὶ τῷ β', ὥστε
 οὐκ ὑποθετέον τὸ ἑνὶ ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ παντὶ. ὁμοίως δὲ καὶ
 εἰ ἑνὶ μὴ ὑπάρχειν τῷ β' τὸ α' διχθέντι μὲν. εἰ γὰρ ταῦτο τὸ ἑνὶ
 μὴ ὑπάρχειν, δὲ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἢ αὐτὴ ἀμφοῖν ἀπόδοξις.
 φανερὸν οὖν ὅτι οὐ τὸ γ' ἀντιόρμα, ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον ὑποθε-
 τέον γ' ἀπασὶ τοῖς συλλογισμοῖς. οὕτως γ' π', π', τε ἀναγκαῖον
 ἔσαι, καὶ τὸ ἀξίωμα γ' δόξου. εἰ γὰρ, κατὰ παντὸς ἢ κατὰ φα-
 σις, ἢ ἢ ἀπόφασις, διχθέντος ὅτι οὐκ ἢ ἀπόφασις, ἀνάγκη τὴν
 κατὰ φασιν ἀληθὲς εἶναι, καὶ μὴ τήν φασιν ἀληθὲς εἶναι τὴν
 κατὰ φασιν, γ' δόξου τὸ ἀξίωμα τ' ἀπόφασιν. τὸ δὲ γ' ἀντιόρμα
 οὐδὲ τῶς ἀξίωμα εἰ ἀξίωμα. οὐτε γὰρ ἀναγκαῖον, εἰ τὸ μηδενὶ
 ψδύδης τὸ, παντὶ ἀληθές, ὅτι γ' δόξου, ὡς εἰ βατέρον ψδύδης,

ἐπὶ τῷ ἄλλῳ ἀληθές. φανερὸν οὖν ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, τὸ μὲν ἄλλα προβλημάτων πάντα δεικνύει. ὅτι τὸ ἀδυνάτου, τὸ δὲ καθόλου κατὰ φασίαν, οὐ δεικνύει. ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐσχάτῳ, καὶ ὅτε δεικνύει. ὑποκείμενον γὰρ τὸ ἄ μὴ παντὶ τῷ β' ὑπάρχον, εἰληφθὼ δὲ τῷ γ' παντὶ ὑπάρχον τὸ α', οὐκ οὐδὲ ἐν τῷ β' ὑπάρχει τὸ α' μὴ παντὶ, τῷ δὲ γ' παντὶ, οὐ παντὶ τῷ β' τὸ γ'. ὅτε δὲ ἀδυνάτου. ἐστὶ γὰρ φανερὸν, ὅτι τῷ β' παντὶ ὑπάρχει τὸ γ'. ὥστε φάνηκε τὸ ὑποκείμενον. ἀλλ' οὐδὲ ἀρα τὸ παντὶ ὑπάρχον. ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, συλλογισμὸς ἢ ἔσται, καὶ τὸ ἀδυνάτου, οὐ μὲν δεικνύει τὸ προτεθὲν. εἰ γὰρ τὸ α' μηδενὶ, τῷ β', τὸ δὲ γ' παντὶ, οὐδενὶ τῷ β' τὸ γ'. ὅτε δὲ ἀδυνάτου, ὥστε φάνηκε τὸ μηδενὶ ὑπάρχον. ἀλλ' οὐκ εἰ ὅτε φάνηκε, τὸ παντὶ ἀληθές. ὅτε δὲ ἐν τῷ β' ὑπάρχει τὸ α', ὑποκείμενον τὸ α' μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχον. τῷ δὲ γ' παντὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη οὖν τὸ γ' μηδενὶ τῷ β'. ὥστε εἰ ὅτε ἀδυνάτου, ἀνάγκη τὸ α' τινὶ τῷ β' ὑπάρχον. ἐὰν δὲ ὑποτεθῇ ἐν τῷ μὴ ὑπάρχον, ταῦτα ἔσται, ἀπὸ καὶ τῷ α' σχήματος. πάλιν ὑποκείμενον τὸ α' ἐν τῷ β' ὑπάρχον, τὸ δὲ γ' μηδενὶ ὑπάρχει. ἀνάγκη οὖν τὸ γ' τῷ β' μὴ ὑπάρχον. ἀλλὰ παντὶ ὑπάρχον, ὥστε φάνηκε τὸ ὑποτεθῇ, ὅτε δὲ ἀρα τῷ β' τὸ α' ὑπάρχει. ὅτε δὲ οὐ παντὶ τῷ β' τὸ α', ὑποκείμενον παντὶ ὑπάρχον, τῷ δὲ γ' μηδενὶ, ἀνάγκη οὖν τὸ γ' μηδενὶ τῷ β' ὑπάρχον. ὅτε δὲ ἀδυνάτου. ὥστε ἀληθές τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχον. φανερὸν οὖν ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ γίνονται ἐκ τῶν μέσων σχήματων.

Περὶ τοῦ τρίτου σχήματος.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐσχάτων. καὶ οὖν γὰρ τὸ α' ἐν τῷ β' μὴ ὑπάρχον, τὸ δὲ γ' παντὶ, τὸ ἀρα α' ἐν τῷ γ' οὐκ ὑπάρχει. εἰ οὖν ὅτε ἀδυνάτου, φάνηκε τὸ, τινὶ μὴ ὑπάρχον, ὥστε ἀληθές, τὸ παντὶ. ἐὰν ὅτε ὑποτεθῇ μηδενὶ ὑπάρχον, συλλογισμὸς ἢ ἔσται καὶ τὸ ἀδυνάτου, οὐ δεικνύει δὲ τὸ προτεθὲν. ἐὰν γὰρ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ, ταῦτα ἔσται, ἀπὸ καὶ τῷ α' πρότερον. ἀλλὰ πῶς τὸ ἐν τῷ ὑπάρχον, αὐτὴ ληψία ἢ ὑποθέσις. εἰ γὰρ τὸ α' μηδενὶ τῷ β', τὸ δὲ γ' ἐν τῷ β', τὸ α' οὐ παντὶ τῷ γ'. εἰ δὲ ὅτε φάνηκε, ἀληθ-

ἀληθές, τὸ α' ἐν τῷ β' ὑπάρχον. ὅτε δὲ ὅτε ἐν τῷ β' ὑπάρχει τὸ α', ὑποκείμενον ἐν τῷ ὑπάρχον, εἰληφθὼ δὲ καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β' ὑπάρχον, οὐκ οὐδὲ ἀνάγκη τὸ α' ἐν τῷ γ' ὑπάρχον. ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχον. ὥστε φάνηκε τὸ, τινὶ τῷ β' τὸ α' ὑπάρχον. ἐὰν δὲ ὑποτεθῇ παντὶ τῷ β' ὑπάρχον τὸ α', οὐ δεικνύει τὸ προτεθὲν, ἀλλὰ πῶς τὸ μὴ παντὶ ὑπάρχον, αὐτὴ ληψία ἢ ὑποθέσις. εἰ γὰρ τὸ α' παντὶ τῷ β', καὶ τὸ γ' τινὶ τῷ β', τὸ α' ὑπάρχει ἐν τῷ γ'. ὅτε δὲ ὅτε φάνηκε, ὥστε φάνηκε τὸ, παντὶ ὑπάρχον. εἰ δὲ ὅτε, ἀληθές τὸ μὴ παντὶ. ἐὰν δὲ ὑποτεθῇ ἐν τῷ ὑπάρχον, ταῦτα ἔσται α' καὶ ὅτε φάνηκε φανερὸν οὖν ὅτι ἐν ἅπασιν τοῖς ἐκ τῶν ἀδυνάτων συλλογισμοῖς τὸ ἀντικείμενον ὑποτεθῇ. διηλοῦν δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ μέσῳ σχήματι δεικνύται πῶς τὸ κατὰ φασίαν, καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ τὸ καθόλου. Διαφορὰ δὲ ἡ εἰς τὸ ἀδυνάτου ἀπὸ διέξεως τῆς ἀρδιτικῆς, τῷ τιθέναι ὁ βελεται αἰρεῖται, ἀπ' αὐτὰ εἰς ὁμολογητέον φάνηκε, ἢ ὅτε διηλοῦν ἀρχεται ὅτε ὁμολογητέον θεωρεῖται ἀληθῶν. λαμβάνουσι μὲν δὲ ἀμφότερα εἰς ὁμολογητέον ὁμολογητέον, ἀλλ' ἢ ἢ, ὅτε ὅτε οὐ συλλογισμὸς, ἢ δὲ, μίαν μὲν οὖν τῶν, μίαν δὲ τῶν ἀντίφασιν τῶν συμπερασμάτων. καὶ γὰρ μὲν, οὐκ ἀνάγκη γνώριμον εἶναι τὸ συμπερασμα, οὐ δὲ προὑπολαμβάνει ὡς ἔστιν, ἢ οὐ, γὰρ δὲ, ἀνάγκη ὡς οὐκ ἔστι. διαφορὰ δὲ οὐδὲν, φάσιν ἢ ἀπόφασιν εἶναι τὸ συμπερασμα, ἀλλ' ὅμοιως ἔχει πᾶσι ἀμφοῖν. ἀπαν δὲ τὸ διηλοῦν συμπεραίνοντιον, καὶ ἐκ τῶν ἀδυνάτων διηλοῦνται. ὅτε δὲ τῶν ἀδυνάτων, διηλοῦνται, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ὅρων, ὅτε ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅτε φάσιν. ὅταν μὲν γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι γίνουται, τὸ ἀληθές ἔσται, ἢ ἐν τῷ μέσῳ ἢ ἐν τῷ ἐσχάτῳ, τὸ μὲν εἰληφθὼν καὶ ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δὲ κατὰ φασίαν, ἐν τῷ ἐσχάτῳ. ὅταν ὅτε ἐν τῷ μέσῳ ἢ ὁ συλλογισμὸς, τὸ ἀληθές, ἐν τῷ πρώτῳ ὅτε πάντων τὸ προβλημάτων. ὅταν δὲ ἐν τῷ ἐσχάτῳ ὁ συλλογισμὸς, τὸ ἀληθές, ἐν τῷ πρώτῳ ὅτε τῷ μέσῳ, τὰ ἢ κατὰ φασίαν ἐν τῷ α', τὰ δὲ εἰληφθὼν ἐν τῷ μέσῳ. ἐστὶ γὰρ δὲ διηλοῦν τὸ α' μηδενὶ, ἢ μὴ παντὶ τῷ β' ὅτε τῶν α' σχήματος. ὅτε ἢ μὴ ὑποθέσις ἐν τῷ ἐν τῷ β' ὑπάρχον τὸ α', τὸ γ' ἐλαμβάνει, τῷ ἢ α' παντὶ ὑπάρχον, τῷ

Αειστέλος

Δε Β' οὐδὲν. οὕτως γὰρ ἐγίνετο συλλογισμός, καὶ τὸ ἀδυνά-
τομ. ὅσοι δὲ τὸ μέσοι γῆμα, εἰ τὸ γ' τῷ μὲν α' παντί, τῷ δὲ β'
μηδ' ἐνὶ ὑπάρχον. καὶ φανερὸν ἐκ τούτων ὅτι οὐδὲν, τῷ β'
ὑπάρχει τὸ α'. ὁμοίως δὲ καὶ ἐνὶ μηδ' παντί, διεδικητὶ ὑπάρχει τὸ α'.
ἢ μὲν γὰρ ὑπόθεσις, εἰς παντὶ ὑπάρχει. τὸ γ' ἐλαμβάνετο τῷ
μὲν α' παντί, τῷ δὲ β' οὐ παντί. καὶ εἰ σόφιστος λαμβάνοιτο
τὸ γ' α', ὡσανύτως, καὶ γὰρ οὕτως γίνεται τὸ μέσοι γῆμα. πάλιν
διεδικητὶ ἐνὶ ὑπάρχον τῷ β' τὸ α'. ἢ μὲν οὐκ ὑπόθεσις μη-
δ' ἐνὶ ὑπάρχει, τὸ δὲ β' ἐλαμβάνετο παντὶ τῷ γ' ὑπάρχει. καὶ
τὸ α' ἢ παντί ἢ πινί, τῷ γ', οὕτως γὰρ ἔσται τὸ ἀδυνάτομ. ὅσοι
δὲ τὸ ἐξαπομ γῆμα, εἰ τὸ α' καὶ τὸ β' παντὶ τῷ γ'. καὶ φανερὸν
ἐκ τούτων ὅτι ἀνάγκη τὸ α' ἐνὶ τῷ β' ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ καὶ
ἐνὶ τῷ γ' ληφθεὶς ὑπάρχον τὸ β', ἢ τὸ α'.

Περὶ τοῦ διδυτοῦ γῆματος.

Πάλιν καὶ ἐν τῷ μέσῳ γῆματι διεδικητὶ τὸ α' παντὶ τῷ β'
ὑπάρχον. οὐκ ἔστι ἢ μὲν ὑπόθεσις ἢ μὲν παντὶ τῷ β' τὸ α' ὑπάρ-
χει. εἰληπται δὲ τὸ α' παντὶ τῷ γ', καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β', οὐ-
τως γὰρ ἔσται τὸ ἀδυνάτομ. ὅσοι δὲ τὸ α' γῆμα, εἰ τὸ α' παντὶ τῷ
γ', καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β'. ὁμοίως δὲ καὶ ἐνὶ διεδικητὶ ὑπάρ-
χον. ἢ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἢ μὲν μηδ' ἐνὶ τῷ β' τὸ α' ὑπάρχει. εἰληπται
δὲ τὸ α' παντὶ τῷ γ', καὶ τὸ γ' ἐνὶ τῷ β'. εἰ δὲ σόφιστος ὁ συλ-
λογισμός, ἢ μὲν ὑπόθεσις τὸ α' ἐνὶ τῷ β' ὑπάρχει. εἰληπται δὲ,
καὶ τὸ α' μηδ' ἐνὶ τῷ γ', καὶ τὸ γ' παντὶ τῷ β'. ὥστε γίνεται τὸ
α' γῆμα. καὶ εἰ μὴ καθόλου ὁ συλλογισμός, ἀλλὰ τὸ α' ἐνὶ τῷ β'
διεδικητὶ μὴ ὑπάρχει, ὡσανύτως. ὑπόθεσις ἢ γὰρ παντὶ τῷ β'
τὸ α' ὑπάρχει. εἰληπται δὲ τὸ α' μηδ' ἐνὶ τῷ γ', καὶ τὸ γ' ἐνὶ τῷ
β'. οὕτως γὰρ τὸ πρῶτον γῆμα.

Περὶ τοῦ τρίτου γῆματος.

Πάλιν ἐν τῷ γ' γῆματι διεδικητὶ τὸ α' παντὶ τῷ β' ὑπάρχει.
οὐκοῦν, ἢ μὲν ὑπόθεσις ἢ μὲν παντὶ τῷ β' τὸ α' ὑπάρχει. εἰ-
ληπται δὲ τὸ γ' παντὶ τῷ β', καὶ τὸ α' παντὶ τῷ γ', οὕτως γὰρ
ἔσται τὸ ἀδυνάτομ. ὅσοι δὲ τὸ α' γῆμα, ὡσανύτως δὲ καὶ ἐνὶ
ἐνὶ τῷ β' ἀπόδοξις. ἢ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἔσται, μηδ' ἐνὶ τῷ β' τὸ α'
ὑπάρ-

Ἀναλυτικῶν προτέρων, β'.

81

ὑπάρχει. εἰληπται δὲ τὸ γ' τινὶ τῷ β', καὶ τὸ α' παντὶ τῷ γ'. εἰ
δὲ σερηνικός ὁ συλλογισμός, ὑπόθεσις μὲν, τὸ α' ἐνὶ τῷ β' ὑπάρ-
χει. εἰληπται δὲ τὸ γ', τῷ β' α' μηδ' ἐνὶ τῷ β' παντί. τὸ το
δὲ τὸ μέσοι γῆμα. ὁμοίως δὲ, καὶ εἰ μὴ καθόλου ἢ ἀπόδοξις.
ὑπόθεσις μὲν γὰρ ἔσται, παντὶ τῷ β' τὸ α' ὑπάρχει. εἰληπται δὲ
τὸ γ' τῷ μὲν α' μηδ' ἐνὶ τῷ β' ἐνὶ. ὅσοι δὲ τὸ μέσοι γῆμα.
φανερὸν ἐν, ὅτι δὲ τῷ αὐτῶν ὅρων καὶ διηκτικῶς δὲ διηκτικῶς
τῷ προβλημάτων ἕκαστον, ὅτι δὲ τὸ ἀδυνάτομ. ὁμοίως δὲ ἔσται
ὅτι διηκτικῶν ὄντων τῷ συλλογισμῶν, εἰς ἀδυνάτομ ἀπάγειν γὰρ
τοῖς ἐκ μὲν τοῖς ὅροις, ὅταν ἢ ἀντικειμένων πρότασις ἐν τῷ συμ-
πέρασματι ληφθεῖ. γίνονται γὰρ οἱ αὐτοὶ συλλογισμοί, τοῖς δὲ
ἐν ἀντιστροφῇ. ὥστε ὅθεν ἐχομεν καὶ τὰ γῆματα, δι' ὧν ἔσται
ἕκαστον. διηκτικῶν οὐκ, ὅτι πάλιν πρόβλημα δεικνύεται κατ' ἀμφο-
τέρους τοὺς τρόπους, διὰ τε τὸ ἀδυνάτομ καὶ διηκτικῶς, καὶ ἐκ
ἐνδὲς χρεώζεται τὸν ἑτέρον τοῦ ἐτέρου.

Περὶ τοῦ ἀντικειμένων συλλογίζεσθαι.

Ἐν ποίῳ δὲ γῆματι δὲ ἀντικειμένων προτάσεων συλλο-
γίσασθαι, ὅτι ἐν ποίῳ ἐκ ἐστίν, ὡς ἔσται φανερὸν. λέγω δὲ ἀντικει-
μένων προτάσεων ἐστίν, ἢ μὲν τὴν λέξιν, τέλει αἰτίας. οἷον, τὸ παντὶ
τῷ β' ἐνὶ τῷ β', τὸ παντὶ τῷ β' παντί, καὶ τὸ ἐνὶ τῷ β' ἐνὶ, καὶ τὸ
ἐνὶ τῷ β' ἐνὶ. κατ' ἀλήθειαν δὲ, τρεῖς. τὸ γὰρ ἐνὶ τῷ β' ἐνὶ, καὶ τὰ
τὴν λέξιν ἀντικειμένων μόνον. τούτων δὲ γιναντίας μὲν, τὰς καθόλου
τὸ παντὶ, τῷ β' μηδ' ἐνὶ ὑπάρχει. οἷον τὸ, πᾶσι ἀντικειμένων
ἀποδείξαι, τῷ β' μηδ' ἐνὶ ἀποδείξαι. τὰς δὲ ἄλλας ἀντικει-
μένων. γὰρ μὲν οὐκ ἐστὶν πρῶτον γῆματι οὐκ ἐστίν ἀντικειμένων
πρότασεων συλλογισμός, ὅτε κατὰ φανερὸν, ὅτε ἀφ' αὐτοῦ. κα-
ταφανερὸν ἢ, ὅτι ἀμφοτέρως κατὰ φανερὸν δεικνύεται τὰς προτά-
σεις. αἱ δὲ ἀντικειμένων, φάσις καὶ ἀπόφασις. σερηνικός δὲ, ὅτι αἱ
ἢ ἀντικειμένων τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ κατὰ γορεσι καὶ ἀπ' ἐνδὲς. τὸ δὲ
ἐν τῷ β' πρῶτον γῆματι μέσοι, ὅτι λέγεται κατὰ ἀμφοῖν. ἀλλ' ἐκείνους
ἢ ἀλλοῦ ἀπ' ἐνδὲς, αὐτὸ ἢ ἄλλο κατὰ γορεσι, αὐτὸ ἢ ἐκ ἀντικειμένων.

Περὶ τοῦ διδυτοῦ γῆματος.

Ἐν τῷ μέσῳ γῆματι, καὶ ἐκ τῷ ἀντικειμένων, ὅτι ἐκ τῷ γιναν-

πῶς γινώσκονται γινώσκου συλλογισμῶν. ἐπεὶ γὰρ ἀγαθὸν μὲν ἐφ'
οὐ αὖ, ὑπὸ σήμην δὲ, ἐφ' οὐ β' καὶ γ'. εἰ δὲ πᾶσαν ὑπὸ σήμηνω
σφαίραν ἔλαβε καὶ μηδεμίαν, τὸ αὖ τῷ β' παντὶ ὑποσχεθῆναι καὶ
γ' ὑποσχεθῆναι, ὥστε τὸ β' τῷ γ' ὑποσχεθῆναι. οὐδεμία ἄρα ὑπὸ σήμηνω, ὑπὸ σήμηνω
ὅστις. ὁμοίως δὲ καὶ αὖ πᾶσαν λαβὼν σφαίραν, τὴν ἰσχυρὴν μὴ
σφαίραν ἔλαβε. καὶ μὲν γὰρ β', παντὶ τὸ αὖ, καὶ γ' οὐδενί.
ὥστε ἢ τις ὑπὸ σήμηνω, οὐκ ἔστι ὑπὸ σήμηνω, καὶ εἰ καὶ μὲν γ', παντὶ
τὸ αὖ, καὶ β', μηδενί. ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν β' ὑπὸ σήμηνω, τὸ δὲ γ' ἰσχυρὴ
καὶ, τὸ δὲ αὖ ὑποσχεθῆναι. οὐδεμίαν γὰρ ὑπὸ σήμηνω, ὑποσχεθῆναι λα-
βὼν, εἰληφέναι πῶς ὑπὸ σήμηνω εἶναι ὑποσχεθῆναι. εἰ γὰρ ὁ δὲ τὸ πᾶ-
σαι, καὶ ὁ δὲ τῶν ὁρῶν ἀντιφασίαν. πρὸ τούτου μὲν γὰρ πῶς τῷ
β', νυνὶ δὲ πῶς καὶ γ', τὸ κατὰ φασίαν. καὶ εἰ μὴ δὲ μὴ καθόλου
ἢ ἐπὶ πρὸτασις, ὡς αὐτῶς. αἰ γὰρ τὸ μέσον ὅστις, ὁ δὲ θαυμάσιος
μὲν, ἀποφατικῶς λέγεται, καὶ θαυμάσιος δὲ, κατὰ φασίαν. ὥστε
γινώσκονται τὰ ἀντικείμενα πρὸ αἰνέσθαι. πᾶσι δὲ αἰ, ὅτι πάν-
τως, ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει τὰ ὑπὸ τὸ μέσον, ὥστε ἢ ταῦτα εἶναι, ἢ
ὅλον πῶς μὲν. ἄλλως δὲ ἀδυνάτομ, οὐ γὰρ ἔσονται οὐδ' αὖτως
αἰ πρὸτασις, οὐτε γινώσκαι, οὐτ' ἀντικείμενα.

Περὶ τοῦ τρίτου σχήματος.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τρίτω σχήματι κατὰ φασίαν μὲν συλλογισμὸς, οὐ-
δέ ποτε ἔστι δὲ ἀντικείμενων πρὸτασις, εἰ δὲ τῷ πρὸτασι μὲν
αἰτίαν, καὶ ὁ δὲ τῷ πρὸτασι σχήματι. ἀρ' αὖ φασίαν δὲ ἔστι συλλο-
γισμὸς, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου, τῶν ὁρῶν ὄντων. ἐπεὶ γὰρ ὑπὸ
σήμηνω, ἐφ' οὐ β' καὶ γ'. ἰσχυρὴ δὲ, ἐφ' ὅ α'. εἰ δὲ λαβὼν πᾶσαν ἰσ-
χυρὴν ὑπὸ σήμηνω, καὶ μηδεμίαν ἰσχυρὴν ὑπὸ σήμηνω, τὸ β' παντὶ
τῷ αὖ εἰληφέναι, καὶ τὸ γ' ὑποσχεθῆναι. ὥστε ἔστι τις ὑπὸ σήμηνω καὶ ὑπὸ σήμηνω.
ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ληφθῆναι, ἢ αὖ πρὸτασις. εἰ γὰρ ὅτι
τῶν ἰσχυρὴν ὑπὸ σήμηνω, καὶ πᾶσι μηδεμία ἰσχυρὴν ὑπὸ σήμηνω, συμ-
βαίνει ὑπὸ σήμηνω ἵνα μὴ εἶναι ὑπὸ σήμηνω. εἰσι δὲ καθόλου τῶν ὁρῶν
μὲν λαμβανόμενων γινώσκαι αἰ πρὸτασις. εἰ γὰρ μὲν ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἀντικείμενου. εἰ δὲ κατὰ φασίαν ὅτι γινώσκαι τὰ ἀντικεί-
μενα λαμβάνειν, ὥς πρὸ εἰπομένη. πᾶσαν ὑπὸ σήμηνω σφαίραν
καὶ πᾶσι οὐδεμίαν, ἢ ἵνα μὴ σφαίραν, ὅπου οὐκ εἰσὶ
λαμβάνειν.

λαμβάνειν. ἐπεὶ δὲ καὶ δι' ἄλλων ἐρωτημάτων συλλογισαδάται ὁ
τόπος, καὶ ὡς γὰρ τοπικοῖς ἐλεγχθῆναι λαβεῖν. ἐπεὶ δὲ τῶν καταφά-
σεων αἰ ἀντιφασίαι τρεῖς, εἰσὶ γὰρ συμβαίνει τὰ ἀντικείμενα λαβε-
σθῆναι, ἢ παντὶ καὶ μηδενί, ἢ παντὶ καὶ μὴ παντὶ, ἢ ἵνα καὶ
μηδενί καὶ ὅτι ἀντιφασίαι ὑπὸ τῶν ὁρῶν. οἷον, τὸ αὖ παντὶ καὶ
γ', καὶ β' μηδενί, ἢ τῷ γ' παντὶ, τῷ δὲ β' μηδενί. ἢ τῷ μὲν
παντὶ, τῷ δὲ, μὴ παντὶ. καὶ πάλιν ὅτι ἀντιφασίαι καὶ τῶν
ὁρῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ δὲ τῶν τρίτου σχήματος. ὥστε φανερὸν
ὅσα καὶ τὰ καὶ γὰρ τοιοῖς σχήμασι γινώσκονται εἰ δὲ τῶν ἀντικεί-
μενων πρὸτασις γινώσκονται συλλογισμῶν. φανερὸν δὲ ὅτι καὶ
ἐκ τῶν ὁρῶν, εἰσιν ἀληθεῖς συλλογισαδάται, καθάπερ εἴρηται πρὸ-
τόπου. ἐκ δὲ τῶν ἀντικείμενων, ὅτι εἰσιν. αἰ γὰρ γινώσκαι ὁ συλλογι-
σμός γινώσκαι τῷ πράγματι. οἷον, εἰ εἰσιν ἀγαθόν, μὴ εἶναι ἀγαθόν,
ἢ εἰ ζῶν, μὴ ζῶν, εἰ δὲ τὸ δὲ ἀντιφασίαν εἶναι τὸν συλλογισμὸν.
καὶ τὸς ἀποκρίσεις ὁρῶν, ἢ τοὺς αὐτοὺς εἶναι, ἢ τὸν μὲν, ὅλον,
τὸν δὲ, μὲν. διὸ καὶ ὅτι γὰρ τοῖς πρὸτασις τοῖς ὁρῶν καὶ
ἀντικείμενων ἐπὶ ἀντιφασίαν. ἀντιφασίαν. οἷον, εἰ εἰσιν πᾶσι, μὴ
εἶναι πᾶσι. ἐκ γὰρ τῶν ἀντικείμενων πρὸτασις γινώσκαι ὡς ὁ
συλλογισμὸς. εἰ δὲ λαβὼν τοιαύτας, ἔστι τ' ἀντιφασίαν ἀντι-
φασίαν. εἰ δὲ κατὰ φασίαν, ὅτι ὅτι καὶ εἰσιν γινώσκαι συμπερά-
να δὲ γινώσκαι συλλογισμῶν, ὥστε εἶναι τὸ συμπεράσμα τὸ μὲν ὅρ-
αγαθόν, ἀγαθόν, ἢ ἀλλ' ὅτι τοῖς τοῖς. εἰ μὴ ὅτι ὅτι πρὸτασις
τοιαύτη ληφθῆναι. οἷον, πᾶσι ζῶν, εἶναι λῶν, καὶ μὴ λῶν, τὸν δὲ
ἀντιφασίαν ζῶν. ἀλλ' ἢ προσλαβεῖν εἰ τῶν ἀντιφασίαν. οἷον,
ὅτι πᾶσι ὑπὸ σήμηνω, ὑποσχεθῆναι καὶ οὐχ ὑποσχεθῆναι. εἰτα λαβεῖν
ὅτι ἢ ἰσχυρὴν ὑπὸ σήμηνω μὲν ὅτι, οὐδεμία δὲ ὑποσχεθῆναι. ὥς πρὸ
οἱ ἐλεγχοὶ γίνονται, ἢ ἐκ δὲ οὐ συλλογισμῶν. ὥστε δὲ εἶναι γινώ-
σκαι κατὰ ἀλήθειαν τὰ εἰλημμένα, οὐκ εἰσιν ἄλλοι τῶν τοῖς, ἢ τῶ-
τον καθάπερ εἴρηται πρὸτόπου.

Περὶ τοῦ γ' ἀρχῆς αἰτιῶσαι.

Τὸ δὲ γὰρ ἀρχῆς αἰτιῶσαι καὶ λαμβάνειν, ἐπεὶ μὲν ὡς γὰρ γινώσκαι λα-
βεῖν γὰρ τῶ μὴ ἀποδιδόναι τὸ πρὸτασι. ὅτι δὲ ὑπὸ συμ-
βαίνει πολλὰ καὶ γὰρ εἰ ὅλως μὴ συλλογίζεται, καὶ εἰ δὲ

ἀγνώστον δὲ, ἢ ὁμοίως ἀγνώστου, καὶ εἰ δὲ τῶν ὑποκείμενων τὸ
πρότερον, ἢ γὰρ ἀποδείξει ἐκ ποιεύμενων καὶ ποιεύμενον ὅτι
τὸ αὐτὸ μὴ οὐκ ἔστιν ὅτι αὐτὸ αἰτεῖται, τὸ δὲ ἀρχῆς. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ
μὲν δι' αὐτῶν πεφύκει γνωρίζεσθαι, τὰ δὲ δι' ἄλλων, αἱ μὲν γὰρ
ἀρχαὶ δι' αὐτῶν, τὰ δὲ ὑποκείμενα ἀρχῆς, δι' ἄλλων, ὅταν τὸ μὴ
δι' αὐτοῦ γνωσθῇ, δι' αὐτοῦ τις ὑποκείμενον δεικνύει, τότε αἰτεῖ-
ται τὸ δὲ ἀρχῆς. ὅθεν δὲ ὅτι ἢ οὕτως ποιεῖν, ὥστ' ὅθεν ἀξιο-
σαι τὸ προκείμενον. γὰρ δὲ λέγεται δὲ μεταβαίνοντας ἐπ' ἄλλα ἀπὸ
τῶν πεφύκτων δι' ἐκείνων δεικνύειν, δὲ τῶν ἀποδεικνύ-
ναι τὸ δὲ ἀρχῆς, οἷον, εἰ τὸ αὐτὸ δεικνύει τὸ δὲ αὐτὸ β', τὸ δὲ β' δὲ
αὐτὸ γ', τὸ δὲ γ' πεφύκει εἶναι δεικνύειν δὲ αὐτὸ γ'. συμβαίνει γὰρ,
αὐτὸ δι' αὐτοῦ τὸ αὐτὸ δεικνύει τὸν οὕτω συλλογισμὸν.
ὅθεν ποιεῖται οἱ τὰς ἀλλήλων οἰόμενοι γράφειν. λαμβάνουσι
γὰρ αὐτοὶ ἐκ τῶν τοιαῦτα λαμβάνοντες, ἃ ἔχουσιν ἀποδεί-
ξαι μὴ ὅσον τὸ παραλλήλων. ὥστε τοῖς οὕτω συλλογισμῶν
συμβαίνει, ἕκαστον λέγειν, εἰ ἐστὶν ἕκαστον. οὕτω δὲ ἅπαντα
δι' αὐτοῦ γνωσθῇ, ὅθεν ἀδυνάτου. εἰ οὐκ ἔστιν ἀδύνατον, ὅτι
τὸ β' ὑπερβαίνει τὸ γ', ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ β', αὐτοῦ τὸ γ'
ὑπερβαίνει τὸ α', οὕτω δὲ ἵκναι, εἰ τὸ γ' ἀρχὴ αἰτεῖται, ἀλλ' ὅτι ἔκ
ἀποδεικνύει, δὴ ἵκναι. οὐ γὰρ ὅθεν ἀρχὴ ἀποδείξεως, τὸ ὁμοίως
ἀδύνατον, εἰ μὴ τοῖς β' πρὸς τὸ γ' οὕτως ἔχῃ, ὥστε ταυτὸν εἶναι,
ἢ δὴ ἵκναι ὅτι ἀντιφύκειν, ἢ ὑπερβαίνει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, τὸ γ'
ἀρχὴ αἰτεῖται. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ β' τὸ αὐτὸ ὑπερβαίνει, δι' ἐκείνων
δεικνύει, εἰ ἀντιφύκει. νῦν δὲ ὅθεν κωλύει, ἀλλ' οὐχ ὁ τρόπος. εἰ
δὲ τὸ αὐτὸ ποιεῖ, τὸ ἀντιφύκειν αὐτοῖς, καὶ ἀντιφύκει δὲ αὐτῶν.
ὥσαύτως ἢ καὶ εἰ τὸ β' τὸ γ' λαμβάνει ὑπερβαίνει, ὁμοίως ἀδύ-
νατον. καὶ εἰ τὸ αὐτὸ γ', οὕτω τὸ δὲ ἀρχῆς αἰτεῖται, ἀλλ' ἔκ ἀπο-
δεικνύει. καὶ ὅθεν τὸ αὐτὸ καὶ τὸ β', ἢ τὸ ἀντιφύκειν, ἢ τὸ
ἔπειτα τὸ αὐτὸ β', τὸ δὲ ἀρχῆς αἰτεῖται αὐτῶν αὐτῶν αἰτίαν.
τὸ γὰρ δὲ ἀρχῆς τι δυνάται, πρότερον εἰρηγῇ ἡμῖν, ὅτι τὸ δι' αὐ-
τὸ δεικνύει, τὸ μὴ δι' αὐτὸ δὴ ἵκναι. εἰ οὐκ ὅθεν τὸ γ' ἀρχὴ αἰτεῖ-
ται, τὸ δι' αὐτοῦ δεικνύει τὸ μὴ δι' αὐτὸ δὴ ἵκναι. ὅθεν δὲ ὅτι
τὸ μὴ δεικνύει, ὅταν ὁμοίως ἀδύνατον ὅταν τὸ δεικνύειν καὶ

δι' οὐ δεικνύει. ἢ τὸ ταυτὸ τὸ αὐτὸ ἢ τὸ, ταυτὸν τοῖς αὐτοῖς
ὑπερβαίνει, ἢ τὸ μὲν ὑπερβαίνει καὶ τρίτῳ, ἀμφοτέρως αὐτὸν δι-
χοῖτο ὁμοίως, τὸ γ' ἀρχὴ αἰτεῖται. γὰρ δὲ κατεγχεικὼ συλλογι-
σμῶν, γὰρ τὸ γ' καὶ τὸ αὐτὸ ἀποφατικῶς, ὅταν τὰ αὐτὰ ἀπὸ τῶν
αὐτῶν, καὶ ἔκ ὁμοίως ἀμφοτέρως αἱ προτάσεις. ὥσαύτως δὲ εἰ
τὸ μὲν, δὲ τὸ μὴ ἀντιφύκειν τὸν ὅρον, ἢ τὸ ἀποφατικῶς
συλλογισμῶν. ἐστὶ ἢ τὸ γ' ἀρχὴ αἰτεῖται γὰρ ἢ τὰς ἀποδείξεις, τὰ
κατ' ἀλήθειαν ὅπως ἔχοντα. γὰρ ὅθεν δὲ ἀληθειῶν, τὰ ἢ δὲ ἔχοντα.

Γερὶ τοῦ μὴ πρὸς τοῦ π.

Τὸ δὲ μὴ πρὸς τὸν συμβαίνειν τὸ φερόμενον, ὁ πολλὰν γὰρ τοῖς
λόγοις ἐνθάδε λεγέμεν, πρῶτον μὲν ὅθεν γὰρ τοῖς εἰς τὸ ἀδύνα-
τον συλλογισμοῖς, ὅταν πρὸς ἀντίφασιν ἢ τῶν, ὁ δὲ δεικνύει
τῇ εἰς τὸ ἀδύνατον, ὅτε γὰρ μὴ ἀντιφύκειν τις ὅθεν τὸ πρὸς τὸν
ἀλλ' ὅτι φερόμενον ἐκ τῶν πρὸς τὸν, οὐ γὰρ τῇ δεικνύειν. οὐ
γὰρ τίθησι τὸν ἀντίφασιν. ἐπὶ ὅταν ἀντιφύκειν δεικνύειν δὲ
τῇ αὐτῇ β', ἔκ ἐστὶν ἐπὶ, ὥς τὸ πρὸς τὸν κείμενον γὰρ γὰρ ὁ συλ-
λογισμῶν, τὸ γὰρ μὴ πρὸς τὸν γίνεσθαι τότε λεγόμενον, ὅταν ἀντι-
φύκειν τῶν, μὴ δὲ ἢ τὸν πρὸς ἀντιφύκειν ὁ συλλογισμῶν. ὅθεν
ἐκ ἐστὶν γὰρ τοῖς δεικνύειν, ἀντιφύκειν γὰρ τὸν πρὸς τὸν, ὅς ὁ πρὸς
ταύτῃ ἐστὶν συλλογισμῶν. φανερόν ἐστι, ὅτι γὰρ τοῖς εἰς τὸ ἀδύνα-
τον λέγειν, τὸ μὴ πρὸς τὸν, καὶ ὅταν ὅπως ἔχῃ, πρὸς τὸ ἀδύνατον ἢ
δὲ ἀρχῆς ὑποθέσει. ὥστε ὅθεν καὶ μὴ ὅθεν ταύτης, ὅθεν ἢ τὸν
συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον. ὁ μὲν ἐν φανερώτερος τρόπος ὅθεν τὸ
μὴ πρὸς τὸν ὑποθέσειν, τὸ φερόμενον, ὅταν ἀπὸ τῶν ὑποθέσεως
ἀδύνατον, ἀπὸ τῶν μὲν πρὸς τὸ ἀδύνατον ὁ συλλογισμῶν,
ὥς πρὸς εἰρηγῇ καὶ γὰρ τοῖς τοπικοῖς. τὸ γὰρ τὸ αὐτὸν ὥς αἰτιον
πηγῇ, τὸ τὸ ὅθεν, οἷον, εἰ βολόμενος δειξάτω ὅτι ἀσύμμετρος ἢ
διαμέτρος, ὑποθέσει τὸν Ζεύωνος λόγον δεικνύει, ὥς ἐκ ἐστὶν κί-
νῃται. καὶ εἰς τοῦτο ἀπᾶν τοῖς ἀδύνατον. ὁ δὲ αὐτὸς γὰρ ὁ δὲ αὐτὸ
συνέχῃς ὅθεν τὸ φερόμενον τῇ φάσει τῇ δὲ ἀρχῆς. ἄλλος ὅθεν τὸν
συνέχῃς ἢ εἰναι τὸ ἀδύνατον τῇ ὑποθέσει, μὴ μὲν τοῖς δι' ἐκείνων
συμβαίνειν. ὅθεν γὰρ ἐγχεῖται γινώσκῃ, καὶ αὐτὸ τὸ αὐτὸ ὅθεν τὸ κα-
τὰ λαμβάνειν τὸ συνέχῃς, οἷον, εἰ τὸ αὐτὸ β' καὶ τὸ ὑπερβαίνειν, τὸ

δὲ β' γ' γ, τὸ δὲ γ' τῷ δ' , τοῦτο δὲ εἶναι φθόγγος, τὸ, τὸ β' τῷ δ' ὑπάρχει. εἰ γὰρ ἀφαιρέθῃ τὸ α', μὴ δὲ ἢ τὸν ὑπάρχοντα τὸ β' τῷ γ, καὶ τὸ γ' τῷ δ' , δὲ αὐτὸ εἶναι τὸ φθόγγος δὲ αὐτὸ δὲ ἀρχῆς ὑποθέσιν. ἢ πάλιν εἰς αὐτὸ αὐτὸ λαμβανόμενον σιωπῆς. οἶον, εἰ τὸ μὲν α' τῷ β' , τῷ δὲ α' τὸ ε, καὶ τῷ ε' τὸ ζ' , φθόγγος δὲ εἶναι τὸ ὑπάρχον τῷ α' τὸ ζ' . ὅθεν ὅπως δὲ ἢ τὸν εἶναι τὸ ἀδυνάτωρ, ἀναρρεθείσης ὅτι ἀρχῆς ὑποθέσεως. ἀλλὰ δὲ πῶς τοὺς δὲ ἀρχῆς ὅρους συνάψαι τὸ ἀδυνάτωρ. ὅπως γὰρ εἶσαι δὲ α' τῷ ὑποθέσιν. οἶον, ὡς μὲν τὸ κἄτω λαμβανόμενον τὸ σιωπῆς, πῶς τ' κατὰ γοργίου τῷ ὅρων . εἰ γὰρ ἀδυνάτωρ τὸ α' τῷ δ' ὑπάρχειν, ἀφαιρέθῃ τὸ α' ἐκ εἶσαι τὸ φθόγγος, ὡς ὅτι τὸ αὐτὸ, καὶ δὲ κατὰ γοργίου. εἰ γὰρ τῷ β' μὴ ὑγχαρῆ τὸ ζ' ὑπάρχειν, ἀφαιρέθῃ τὸ β' , δὲ ἐκ εἶσαι τὸ ἀδυνάτωρ. ὁμοίως δὲ εἰς ὁρμηκῶν τῷ συνλογισμῶν ὄντων. φανερὸν οὖν ὅτι τὸ ἀδυνάτωρ, μὴ πῶς τὸς δὲ ἀρχῆς ὅρους ὄντος, εἰ πῶς τῷ θεσιν συμβαίνει τὸ φθόγγος, ἢ οὐδ' ὅπως αἰετῶν τῷ ὑποθέσιν εἶσαι τὸ φθόγγος. καὶ γὰρ εἰ μὴ τῷ β' , ἀλλὰ τῷ κ' ἐκ εἶσαι τὸ α' ὑπάρχειν. τὸ δὲ κ' τῷ γ' , καὶ τῷ δ' , ὅπως μὲν τὸ ἀδυνάτωρ. ὁμοίως ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ λαμβανόμενον τὸς ὅρους. ὡς τ' ἐπεὶ καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος τῶν συμβαίνει τὸ ἀδυνάτωρ, δὲ αὐτὸ εἶναι πῶς τῷ θεσιν, ἢ τὸ μὴ ὄντος τοῦτο, μὴ δὲ ἢ τὸν γίνεσθαι τὸ φθόγγος, οὐχ οὕτως ληψέμεν, ὡς τ' ἀλλὰ πεινῶν, συμβαίνει τὸ ἀδυνάτωρ, ἀλλ' ὅταν ἀφαιρέθῃ τὸ τῶν δὲ α' τῷ λοιπῶν προτάσεων τὸ αὐτὸ πρᾶν τῷ ἀδυνάτωρ. ἐπεὶ τὸ αὐτὸ γὰρ φθόγγος συμβαίνει δὲ α' πλειόνων ὑποθέσεων, οὐδὲν ἴσως ἀποπομ. οἶον, τὸ τῶν πλειόνων συμπιπῆν, καὶ εἰ μείζων ὅσον ἢ ὅσον τῷ ἐκ τῶν, καὶ εἰ τὸ τρίγωνον ἔχει πλείους ὀρθὰς διχομ.

Περὶ λόγου φθόγγος.

Ὁ δὲ φθόγγος λόγος, γίνεσθαι πῶς τὸ πρῶτον φθόγγος, ἢ γὰρ ἐκ τῶν δύο προτάσεων, ἢ ἐκ πλειόνων πῶς ὅτι συλλογισμός. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῶν δύο τῶν, ἀνάγκη τῷ ἐπὶ τῶν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν φθόγγος. δὲ ἀλλὰ γὰρ, δὲ αὐτὸ φθόγγος συλλογισμός. εἰ δὲ ἐκ πλειόνων. οἶον, τὸ γ' δὲ α' τῷ β' , ταῦτα δὲ, δὲ α' τῷ β' ὅτι. τὸν τῶν γὰρ πῶς ὅτι τῶν ἐπὶ τῶν φθόγγος. καὶ πῶς ὅτι ὁ λόγος.

λόγος. τὸ γὰρ α' καὶ τὸ β' , δὲ ἐκείνων πρᾶν τῷ. ὡς τῶν παρ' ἐκείνων πῶς συμβαίνει τὸ συμπόρασμα καὶ τὸ φθόγγος.

Περὶ τῶν κατὰ συλλογισμῶν.

Πρὸς δὲ τὸ μὴ κατὰ συλλογισμῶν πρᾶν τῷ, ὅταν αὐτὸ τὸ συμπόρασμά τῶν ὄρων τῶν λόγος, ὅπως μὴ διορθῶν τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς προτάσεων. ἐπειδὴ πῶς ἴσμεν ὅτι αὐτὸ μείσου συλλογισμός οὐ γίνεσθαι. μείσου δὲ ὅτι, τὸ πλειονάκις λεγόμενον. πῶς δὲ δὲ πῶς ἐκαστον συμπόρασμα τῶν τὸ μείσου, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρηναίων ποιοῦν ἐκαστον ὅσον δὲ ἀκνυτῶν. ὅσον δὲ ἡμᾶς ε' λήσεται, δὲ αὐτὸ εἰρηναίων πῶς ὑποχόμεν τὸ λόγος. καὶ δὲ, ὅσον φθόγγος πρᾶν τῶν ἀκνυτῶν ἀκνυτῶν, αὐτὸν ὡς φθόγγος τῶν πρᾶν τῶν ἀκνυτῶν. ὅσον δὲ εἶσαι πρᾶν τῶν μὲν, ἐάν τὰ συμπεράσματα μὴ προσυλλογισμῶν, ἀλλ' εἰλημμένων τῶν ἀναγκάων ἀδυνατῶν εἶσαι. ἐπὶ δὲ ἐάν μὴ τὰ σιωπῆς ἐρωτῶν, ἀλλ' ὅτι μάλιστα τὰ μείσου. οἶον, εἰς δὲ τῶν συμπόρασμῶν τὸ α' κατὰ τῶν ζ' . μείσου τὰ β' γ' δ' . δὲ ἐν ἐρωτῶν, εἰ τὸ α' τῷ β' , καὶ πάλιν μὲν, εἰ τὸ β' τῷ γ' , ἀλλ' εἰ τὸ δ' τῷ ε' . καὶ ἐπὶ τὰ εἰ τὸ β' τῷ γ' , καὶ ὅπως τὰ λοιπὰ. καὶ δι' ὅσον μείσου γίνεσθαι ὁ συλλογισμός, ἀπὸ τῶν μείσου ἀρχῶν, μάλιστα γὰρ αὐτῶν λαμβάνοι πρᾶν τῶν ἀκνυτῶν.

Περὶ ἐλεγχῶν.

Ἐπεὶ δὲ ἐχόμεν πῶς καὶ πῶς ἐχόντων τῶν ὄρων γίνεσθαι ὁ συλλογισμός, φανερὸν καὶ πῶς εἶσαι, καὶ πῶς οὐκ εἶσαι ἐλεγχῶν. πάντων μὲν γὰρ συγχωρουμένων, ἢ ἐναλλαξ πεινῶν τῶν ἀποκρίσεων, οἶον, ὅτι μὲν, ἀποφαίνεσθαι, ὅτι δὲ, κατὰ γοργίου, ὑγχαρῆ γίνεσθαι ἐλεγχῶν. καὶ γὰρ συλλογισμός καὶ οὕτως καὶ ἐκείνων ἐχόντων τῶν ὄρων. ὡς τῶν εἰ τὸ κείμενον εἶναι ἐναντίον τῶν συμπόρασμῶν, ἀνάγκη γίνεσθαι ἐλεγχῶν. ὁ γὰρ ἐλεγχῶν αὐτὸ φανερὸν συλλογισμός. εἰ δὲ μὴ δὲ συγχωροίτο, ἀδυνάτωρ γίνεσθαι ἐλεγχῶν. οὐ γὰρ ὡς συλλογισμός, ἀπάντων τῶν ὄρων εἶναι τῶν ὄρων, ὡς τῶν οὐδ' ἐλεγχῶν. εἰ μὲν γὰρ ἐλεγχῶν, ἀνάγκη συλλογισμῶν εἶναι, συλλογισμῶν δὲ ὄντος, δὲ ἀνάγκη ἐλεγχῶν. ὡς αὐτῶν δὲ καὶ εἰ μὴ δὲ πεινῶν κατὰ τῶν ἀποκρίσεων ἐν ὅλων, ὁ γὰρ αὐτὸς εἶσαι διορισμός ἐλεγχῶν καὶ συλλογισμῶν.

Περὶ τῆς τῶν ὑπόληψιν ἀπάτης.

Συμβαίνει δὲ γνῶσις καθάπερ γινώσκῃ θεοῦ τὸ ὅρω ἀπατῶμεθα, καὶ τῆς τῶν ὑπόληψιν γίνεσθαι τῶν ἀπάτων. οἶον, εἰ γινώσκῃ τὸ αὐτὸ πλείοσι πρῶτως ὑπάρχον, καὶ τὸ μὲν λεληθῆναι ἴνα, καὶ οἶεσθαι μὴ γινῆ ὑπάρχον, τὸ δὲ εἰδέναι. ἔσω γὰρ τὸ αὐτὸ β- καὶ γ, καὶ αὐτὸ ὑπάρχον, καὶ ταῦτα παντὶ τῷ δ' ὡσαύ- τως, εἰ δὴ τῷ μὲν β-, τὸ αὐτὸ παντὶ οἶεσθαι ὑπάρχον, καὶ τοῦτο γ' δ' αὐτὸ τῷ γ- τὸ αὐτὸ μὲν, ὅτι τῷ δ' παντὶ, τὸ αὐτὸ καὶ τὰ ταῦτα, ἔξει ὑπὸ τῆς καὶ ἀγνοίας. πάλιν εἰ ἴς ἀπατῶμεθα, ποῦ τὰ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας, οἶον εἰ τὸ αὐτὸ ὑπάρχον τῷ β-, τοῦ- το δὲ τῷ γ-, καὶ τὸ γ- τῷ δ'. ὑπολαμβάνει δὲ τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ β- ὑπάρχον, καὶ πάλιν μὴ γινῆ τῷ γ-. ἀμα γὰρ εἰσέταται, καὶ ὅτι ὑπο- λήφεται ὑπάρχον. ἀρ' οὐκ ὁδεῖ ἄλλο ἀξιοῖ ἐκ τούτων, ἢ ὅτι ἐπίστα- ται ὅτι μὴ ὑπολαμβάνει. ἐπίσταται γὰρ πως, ὅτι τὸ αὐτὸ τῷ γ- ὑπάρχον, εἴτε τῷ β-, ὡς γινώσκῃ καθόλου τὸ ἡμῶν. ὡς τε ὅπως ἐπίσταται, ὅτι ὅπως ἀξιοῖ ὑπολαμβάνει ὅτι ἀδυνάτου. ὑπὸ δὲ τῷ πρῶτῳ λεχθέντος, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας τὸ μέσον, καὶ ἐκ τούτου μὲν τῷ μέσῳ ἀμφοτέρως τὰς προτάσεις οὐκ ἐγκωρεῖ ὑπολαμβάνει. οἶον, εἰ τὸ αὐτὸ μὲν β- παντὶ, τῷ γ- μὴ γινῆ, ταῦτα δὲ ἀμφοτέρω παντὶ τῷ δ'. συμβαίνει γὰρ ἢ ἀπλῶς ἢ ἐπὶ τι λαμβανέας γινώσκῃ τῶν πρῶτων προτάσεων. εἰ γὰρ ὡς τὸ β- ὑπάρχον παντὶ, τὸ αὐτὸ ὑπολαμβάνει ὑπάρχον, τὸ δὲ β- τῷ δ' οἶδε, καὶ ὅτι τὸ δ' τὸ αὐτὸ οἶδε. ὡς τε εἰ πάλιν, ὡς τὸ γ- μὴ γινῆ, οἶεσθαι τὸ αὐτὸ ὑπάρχον, τὸ β- ἴνα ὑπάρχον, τοῦτο οὐκ οἶεσθαι τὸ αὐτὸ ὑπάρχον. τὸ δὲ παντὶ οἶον μὲν ὡς τὸ β- πάλιν ἴνα μὴ οἶεσθαι ὡς τὸ β-, ἢ ἀπλῶς, ἢ ἐπὶ τι γινώσκῃ τῶν ἐξ ὧν οὐ γινώσκῃ τῶν ὑπολαβῶν. καὶ ἐκ τούτου δὲ, τῶν μίαν, ἢ τῆς τῶν ἐκ τούτου ἀμ- φοτέρως οὐδὲν κωλύει. οἶον τὸ αὐτὸ παντὶ τῷ β-, καὶ τὸ β- τῷ δ'. καὶ πάλιν, τὸ αὐτὸ μὴ γινῆ τῷ γ-. ομοία γὰρ ἢ ποιαντὴ ἀπάτη, καὶ ὡς ἀπατῶμεθα ποῦ τὰ γινώσκῃ. οἶον, εἰ τῷ β- παντὶ τὸ αὐτὸ ὑπάρ- χον, τὸ δὲ β- γ' παντὶ, τὸ αὐτὸ παντὶ γ' ὑπάρχει. εἰ οὐκ ἴς οἶδε, ὅτι τὸ αὐτὸ τὸ β- ὑπάρχον παντὶ, οἶδε καὶ ὅτι τῷ γ-. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ἀγνοεῖν τὸ γ-, ὅτι οἶον. οἶον εἰ τὸ μὲν αὐτὸ δυνάμει, τοῦ δ'

τὸ δ' ἐφ' ὃ β- τρίγωνον, τὸ δ' ἐφ' ὃ γ- αἰδοῦν τρίγωνον. ὡς λαβῶν γὰρ αὐτὸς μὴ εἶναι τὸ γ-, εἰδὼς ὅτι πᾶν τρίγωνον ἐχρ' ὁ δὲ ὁρθῶς, ὡς δ' ἀμα εἰσέταται καὶ ἀγνοεῖ τὰ ταῦτα. τὸ γὰρ εἰδέναι ὅτι πᾶν τρίγωνον ἐχρ' ὁ δὲ ὁρθῶς, οὐκ ἀπλοῦς εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὲν, τῶν καθόλου ἐχρ' ὑπὸ τῆς καὶ, τὸ δὲ, τῶν καθέκαστον. οὕτω μὲν οὐκ ὡς τῆς καθόλου, οἶδε τὸ γ- ὅτι δυνάμει ὁρθῶς, ὡς δὲ τῆς καθέκαστον, οὐκ οἶ- δειν. ὡς τε οὐκ ἔξει τὰς γινώσκῃ. ομοίως δὲ καὶ ὁ γινώσκῃ μὴ γινώσκῃ λόγος, ὅτι ἢ μάθησις, ἀνάμνησις. εἰ δὲ μὴ γὰρ συμβαίνει προεπί- σταται τὸ καθέκαστον, ἀλλ' ἀμα τῆς επαγωγῆς λαμβανέας, τῶν τῶν ἡμῶν μὲν ὡς τῆς καὶ, ὡς τῶν ἀναγνωρίζοντες. γινώσκῃ γινώσκῃ, ὁρθῶς ἴσμεν, ὅτι δυνάμει ὁρθῶς, εἰν εἰδὼς ὅτι τρίγωνον. ομοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. τῆς μὲν οὐκ καθόλου θεωρεῖται τὰ γινώσκῃ, τῆς δὲ οἰκείας, οὐκ ἴσμεν. ὡς τε γινώσκῃ καὶ ἀπατῶμεθα ποῦ αὐ- τὰ, πλὴν οὐκ γινώσκῃ. ἀλλ' ἐχρ' μὲν τῶν καθόλου, ἀπατῶμεθα δὲ, τῆς κατὰ μὲν τῶν. ομοίως οὐκ καὶ ὑπὸ τῶν προσημειωμένων. εἰ γὰρ γινώσκῃ ἢ κατὰ τὸν μέσον ἀπάτη, τῆς κατὰ τὸν συλλογισμὸν ὑπὸ τῆς. οὐδ' ἢ καὶ ἐκ τούτου τῶν μέσων ὑπόληψις, οὐδὲν δὲ κωλύει εἰδέναι, καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ ὅλων γ' β- ὑπάρχον, καὶ πάλιν τῶ- τοῦ γ-, οἰκνῶναι μὴ ὑπάρχον τὸ αὐτὸ γ-. οἶον, ὅτι πᾶσα ἡμῶν νος ἀποκος, καὶ αὐτὴ ἡμῶν, οἶεσθαι κύειν ταῦτα. οὐ γὰρ ἐπίστα- ται ὅτι τὸ αὐτὸ γ-, μὴ σιωθεῖται τὸ καὶ ἐκ τούτου. ὡς τε δὴ- λον ὅτι εἰ τὸ μὲν, οἶδε, τὸ δὲ, μὴ οἶδε, ἀπατῶμεθα. ὅτι ἐχρ' σιμ αἰ καθόλου πῶς τὰς ἡμῶν μὲν ὡς τῆς καὶ. εἰ δὲ γινώσκῃ αἰδοῦν τῶν ἐξ ὧν αἰδοῦν γινώσκῃ ἴσμεν. οὐδ' αὐτὸ μὲν οἶον τυγχάνειν, εἰ μὴ ὡς τὸ καθόλου, καὶ τὸ ἐχρ' τῶν οἰκείων ὑπὸ τῆς, ἀλλ' οὐκ ὡς γ' γινώσκῃ. τὸ γὰρ ἐπίσταται λεγεται τριχῶς, ἢ ὡς τῆς καθόλου, ἢ ὡς τῆς οἰκείας, ἢ ὡς τῶν γινώσκῃ. ὡς τε καὶ τὸ ἡπα- τῶμεθα, ὡς ἀναγνωρίζοντες. εἰ δὲ οὐκ κωλύει καὶ τὸ εἰδέναι, καὶ ἡπατῶ- μεθα ποῦ τὸ αὐτὸ, πλὴν ὅτι γινώσκῃ. ὅτι συμβαίνει τῶν καὶ ἐκ τούτου εἰδέναι τῶν προτάσεων, καὶ μὴ ἐπισκεμμένον προτάσεων. ὑπολαμβάνει γὰρ κύειν τῶν ἡμῶν, εἰ ἐχρ' τῶν ἡμῶν τῶν γινώσκῃ ὑπὸ τῆς, οὐδ' αὐτὸ εἴτε τῶν ὑπόληψιν, γινώσκῃ ἀπάτη, τῆς καὶ. οὐδ' αὐτὸ

Λειτουργία

δι' ὑπολαμβάνων τὸ ἀγαθὸν εἶναι κακῶν εἶναι, τὸ αὐτὸ ὑπολήψεται ἀγαθὸν εἶναι καὶ κακῶν. ἔσω γὰρ τὸ μὴ ἀγαθὸν εἶναι, ἐφ' οὗ τὸ α̅, τὸ δὲ κακῶν εἶναι, ἐφ' οὗ τὸ β̅. πάλιν δὲ τὸ ἀγαθὸν εἶναι, ἐφ' οὗ τὸ γ̅. ἔπει οὕτως ταυτὸν ὑπολαμβάνει τὸ β̅ καὶ τὸ γ̅, ὅτι εἶναι τὸ γ̅ τὸ β̅ ὑπολήψεται, καὶ πάλιν τὸ β̅ τὸ α̅ εἶναι ὡσαύτως. ὥστε καὶ τὸ γ̅ τὸ α̅. ὥς περ γὰρ εἰ μὴ ἀληθές, καθ' οὗ τὸ γ̅ τὸ β̅, καὶ καθ' οὗ τὸ β̅ τὸ α̅, ὅτι ἢ τὸ γ̅ τὸ α̅ ἀληθές μὴ, οὕτως καὶ ὡς τὸ ὑπολαμβάνει. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπεὶ τὸ εἶναι, τὸ αὐτὸ γὰρ ὅντος τὸ γ̅ καὶ τὸ β̅, καὶ πάλιν τὸ β̅ καὶ τὸ α̅, καὶ τὸ γ̅ τὸ α̅ ταυτὸν μὴ, ὥς περ καὶ ὡς τὸ δὲ ξάειν ὁμοίως. ἀρ' οὐκ ὅτι ἀναγκάσιον, εἰ πρὸς τὸ πρῶτον. ἀλλ' ἵσως ἐκεῖνο ψεύδεται τὸ ὑπολαμβάνειν ἵνα, κακῶν εἶναι καὶ ἀγαθὸν εἶναι, εἰ μὴ ἢ συμβεβηκός. πολλοὶ γὰρ ἐγγράφοι τοῦ τοῦ ὑπολαμβάνειν, ὡς σκεπτήρον δὲ ὅτι βέλειον.

Περὶ τῶν ἐν πρώτῳ χήματι ἀντιστροφῶν.

Ὅταν δὲ ἀντιστρέψῃ τὰ ἀκρά, ἀνάγλυ καὶ τὸ μέσον ἀντιστρέψῃ πρὸς ἀμφω, εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ γὰρ δὲ τὸ β' ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφῃ, καὶ ὑπάρχει ὡς τὸ αὐτὸ παντὶ τοῦ γ, καὶ τὸ β' τῷ α, ἀντιστρέφῃ, καὶ ὑπάρχει ὡς τὸ αὐτὸ παντὶ, τὸ β' δὲ μέσον τοῦ γ, καὶ τὸ γ τῷ β' ἀντιστρέφῃ, δὲ μέσον τοῦ α, καὶ ὑπὸ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὡσαύτως, οἶον, εἰ τὸ β' τῷ γ' ὑπάρχει, ὅτι ὁ β' τὸ αὐτὸ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ αὐτὸ γ' οὐκ ὑπάρχει, εἰ δὲ τὸ β' ὅτι αὐτὸ ἀντιστρέφῃ, καὶ τὸ γ' τῷ αὐτὸ ἀντιστρέφῃ, ἐξω γὰρ τὸ β' μὴ ὑπάρχειν τῷ α, ὅτι ἀρα τὸ γ' παντὶ γ' τῷ γ' τὸ β' ὑπάρχει, καὶ τῷ β' τὸ γ' ἀντιστρέφῃ, καὶ τῷ α τὸ γ' ἀντιστρέφῃ, καὶ ὅτι αὐτὸ παντὸς τοῦ β, ὅτι τοῦ γ, ὅτι τὸ γ' πρὸς τὸ αὐτὸ ἀντιστρέφῃ, καὶ τὸ β' ἀντιστρέφῃ, ὡς γὰρ τὸ β', καὶ τὸ γ', ὡς δὲ τὸ γ', τὸ αὐτὸ οὐκ ὑπάρχει, ὅτι μόνον ὅτι ὅτι τὸ συμπεράσματος ἀρχεται, τὰ δὲ ἄλλα οὐκ ὁμοίως, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ καὶ γ' οὐκ συλλογισμῶ, πάλιν εἰ τὸ αὐτὸ τὸ β' ἀντιστρέφῃ, καὶ τὸ γ' καὶ τὸ δ' ὡσαύτως, ἀπαντὶ δὲ ἀνάγλυ τὸ αὐτὸ τὸ γ' ὑπάρχειν, καὶ τὸ β' καὶ τὸ δ' ὅπως ἐξεί, ὡς τε παντὶ θάτορον ὑπάρχειν, ἐπεὶ γ' ὡς τὸ α, τὸ β', καὶ ὡς τὸ γ', τὸ δ' παντὶ δὲ τὸ α, καὶ τὸ γ, καὶ ὅτι αμα, φανερὸν ὅτι ὅτι τὸ β', καὶ τὸ δ' παντὶ, καὶ οὐκ ἄμα, οἶον εἰ τὸ ἀγεῖν τὸν ἀφαιρῶν, καὶ τὸ ἀφαιρῶν ἀγῆν τὸν ἀνάγλυ τὸ γ' καὶ δὲ φθαρτὸν, φθαρτὸν,

φάρετον, καὶ τὸ φάρετον γενομένη. δύο γὰρ συλλογισμοὶ σὺν
 κήνται. πάλιν εἰ παντὶ μὲν τὸ α, ἢ τὸ β, ἢ τὸ γ, ἢ τὸ δ, ἂν
 δὲ μὴ ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφει τὸ α, καὶ τὸ γ καὶ τὸ β, καὶ τὸ δ
 ἀντιστρέφει, εἰ γὰρ ἔτι μὴ ὑπάρχει τὸ β, ὡς τὸ δ, διηλορ ὅτι τὸ
 α ὑπάρχει, εἰ δὲ τὸ α, καὶ τὸ γ, ἀντιστρέφει γάρ, ὥστε ἅμα τὸ γ
 καὶ τὸ δ, ὅσοι δὲ ἀδιωκτοί. ὅταν δὲ τὸ α, ὅλων τῶ β καὶ τῶ
 γ ὑπάρχει, καὶ μηδὲν ἄλλο καθυγορεῖται, ὑπάρχει δὲ καὶ τὸ
 β παντὶ τῶ γ, ἀνάγκη τὸ α καὶ τὸ β ἀντιστρέφει. ἐπεὶ γὰρ κα
 τὰ μόνων τῶ β γ λέγεται τὸ α, καθυγορεῖται δὲ τὸ β καὶ αὐ
 τὸ αὐτὸ καὶ τῶ γ, φανερόν ὅτι καθ' ὅν τὸ α, καὶ τὸ β λεγέ
 σεται πάντων, πλὴν αὐτοῦ τοῦ α. πάλιν ὅτι τὸ α καὶ τὸ β,
 ὅλων τῶ γ ὑπάρχει, ἀντιστρέφει τὸ γ τῶ β, ἀνάγκη τὸ α παν
 τὶ τῶ β ὑπάρχει. ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῶ γ τὸ α, τὸ δὲ γ τῶ β,
 εἰ τὸ ἀντιστρέφει, καὶ τὸ α παντὶ τῶ β ὑπάρχει. ὅταν δὲ
 διανοῖν ὄντοιν, οἷον τὸ α τῶ β αἰρετῶτόρον, ὄντων ἀντικέμε
 νων, ἢ τὸ δ τῶ γ ὡς αὐτῶς. εἰ αἰρετῶτόρα τὰ α γ τῶ β δ,
 τὸ α τῶ δ, αἰρετῶτόρον. ὁμοίως γὰρ διωκτόν τὸ α, ἢ φόνκτον
 τὸ β. ἀντικείμενα γάρ, ἢ τὸ γ τῶ δ, καὶ γὰρ τὰ ταῦτα ἀντι
 κήνται. εἰ οὖν τὸ α τῶ δ ὁμοίως αἰρετῶν, καὶ τὸ β τῶ γ φον
 κτόν. ἐκάτερον γὰρ ἐκατέρω ὁμοίως φόνκτόν διωκτῶ. ὥστε καὶ
 τὰ ἀμφω τὰ α γ τοῖς β δ. ἐπεὶ δὲ μάλλον, ὅχι οἷον τε ὁμοίως,
 καὶ γὰρ αὐτὰ β δ ὁμοίως ἦσαν, εἰ δὲ τὸ δ τὸ α αἰρετῶτόρον,
 καὶ τὸ β τὸ γ ἡττον φόνκτόν. τὸ γὰρ ἐλαττόν, τῶ ἐλαττόνι ἀντι
 κήνται. αἰρετῶτόρον δὲ τὸ μείζον ἀγαθόν, τὸ ἐλαττόν κακόν, ἡττον
 τὸ ἐλαττόν ἀγαθόν, ἢ μείζον κακόν. τὸ δ ἅπαν ἄρα τὸ β δ αἰ
 ρετῶτόρον τὸ α γ. νυνὶ δὲ σκέψιτο, τὸ α ἄρα αἰρετῶτόρον τὸ δ,
 καὶ τὸ γ ἄρα τὸ β ἡττον φόνκτόν. εἰ δὲ ἐλαττόν πᾶς ὁ ἐρώων κατὰ
 τὸν ἐρώτα τὸ α, τὸ οὕτως ἔχειν, ὥστε χαλεζίδι, ἢ τὸ μὴ χαλε
 ζίδι τὸ ἐφ' ὃ γ ἢ τὸ χαλεζίδι τὸ ἐφ' ὃ δ, καὶ τὸ μὴ τῶτον εἶν.
 οἷον, χαλεζίδι τὸ ἐφ' ὃ β. διηλορ ὅτι τὸ α τὸ τοῖς τῶτον εἶν αἰρετῶ
 τόρον ὅτι, ἡττον τὸ χαλεζίδι. τὸ ἄρα φιλέωσι τὸ συμποσίας αἰρετῶ
 τόρον ἢ τὸν ἐρώτα. μάλλον ἄρα ὁ ἐρώς ὅτι ἐλ φιλίας, ἡττον το
 σωμέναι, εἰ δὲ μάλιστα τὸ τοῦ, ἢ τὸ τέλος τῶν, τὸ ἄρα σωμέναι,

ἢ ἐκ ἐσι ὁλως, ἢ το φιλεῖαι γνῶνα. καὶ γὰρ αἱ ἄλλαι ἀνθυμῖαι
καὶ τέχναι, ὅπως γίνονται. πῶς μὲν ἐν ἔχουσιν οἱ ὅροι καὶ τὰς ἀντι-
στροφάς, ὅτι το αἰρετώτεροι ἢ φονκτότεροι εἰν φανόρον. ὅτι δὲ ὁ
μόνον οἱ ἀσχετικῶι καὶ ἀποδελτικῶι συλλογισμοὶ εἰν τὸ προ-
ρημνῶν γίνονται σχηματῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ῥηθελικοὶ, καὶ ἀπλῶς, καὶ
σπῆ πῖσις, καὶ ἡ καθ' ὁποῖαν μὲθοδιον νῦν αὖ ἐκ λεκτέον. ἀπα-
τα γὰρ πωιδόμην, ἢ εἰ συλλογισμῶ, ἢ ἐξ ἐπαγωγῆς.

Περὶ ἐπαγωγῆς.

Ἐπαγωγή μὲν ἐν ὅδε, καὶ ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς συλλογισμὸς, τὸ
εἰς τὸ ἐπὶ τὰς ἀκροῦς τῶν μέσων συλλογισμῶν. οἷον εἰ τῶν
α γ μείσοι το β εἰς τὸ γ δειξάτω, το α τῶ β ὑπάρχει. οὕτω γὰρ
ποισμένη τὰς ἐπαγωγὰς. οἷον, εἰς τὸ α μακρόβιοι, το δ' ἐφ' ὧ
β, το χολῶν μὴ ἔχον, ἐφ' ὧ δὲ γ, το καθεκασον μακρόβιοι. οἷον
αὐθρῶπος καὶ ἵππος εἰ μίονος. εἰ δὲ β ὁλῶ ὑπάρχει το α,
πάν γὰρ τὸ ἀχολον, μακρόβιοι, ἀλλὰ καὶ τὸ β τὸ μὴ ἔχον χολῶν,
πάντι ὑπάρχει τῶ γ. εἰ δὲ ἀντιπρὸς τὸ γ τῶ β, καὶ μὴ ὑπάρ-
τειν τὸ μείσοι, ἀνάγκη το α τῶ β ὑπάρχει. διεδέχθη γὰρ πρό-
τερον, ὅτι εἰαν διὰ τῶ αὐτῶ ὑπάρχει, ὅτι πρὸς τὰς ἀκροῦς αὐ-
τῶν ἀντιπρὸς τὸ ἀκρον, ὅτι εἰ ἀντιπρὸς τὸν β τὰς ἀκροῦς ὑπάρ-
χει τῶν καὶ ἡγορημένων. εἰ δὲ νοῖεν τὸ γ τὸ ἐξ ἀπάντων τῶν κα-
θεκασον συλλογισμῶν. εἰ γὰρ ἐπαγωγῆς εἰς τὰς ἀκροῦς. εἰ δὲ τοῖς
τοῖς συλλογισμοῖς, τὸ πρῶτον καὶ ἀμείσοι πρὸς τὰς ἀκροῦς. ὡς μὲν γὰρ
ὅδε μείσοι, εἰς τὸ μείσοι ὁ συλλογισμὸς, ὡς δὲ μὴ ὅδε, δι' ἐπαγω-
γῆς. καὶ πρότερον ἵνα ἀντίκεινται ἡ ἐπαγωγῆς τῶ συλλογισμῶ. ὁ γὰρ
γὰρ εἰς τὸ μείσοι τὸ ἀκρον τῶ τρίτῳ δεικνυσιν, ἢ ὅτι εἰς τὸ ἀκρον τὸ
τεῖτον τῶ μείσω. φύσει γὰρ ἐν πρότερος καὶ γνωριμώτερος, ὁ εἰς
τὸ μείσοι συλλογισμὸς, καὶ ἡ γὰρ ἡγορητός, ὁ εἰς τὸ ἐπαγωγῆς.

Περὶ παρὰδείγματος.

Παράδειγμα δὲ ὅδε, ὅταν τῶ μείσω τὸ ἀκρον ὑπάρχον διδ-
χῶ, εἰς τὸ ὅμοιον τῶ τεῖτω. εἰ δὲ καὶ τὸ μείσοι τῶ τεῖτω, καὶ το
πρῶτον τῶ ὅμοιον γνωριμώτερον εἶναι ὑπάρχον. οἷον, εἰς τὸ α
κακόν. το δ' β, πρὸς ὁμόρους ἀνακρίων πόλεμον, ἐφ' ὧ δὲ γ, τὸ
ἐκλυαίως πρὸς θηβαίους, τὸ δ' ἐφ' ὧ α, θηβαίους πρὸς φώκεις. εἰαν
οὕτω

οὕτω βουλώμεθα δεῖξαι ὅτι τὸ θηβαίους πολεμεῖν, κακόν ἐστι, καὶ
πρῶτον, ὅτι το πρὸς τὸς ὁμόρους πολεμεῖν, κακόν, πύττ δὲ τῶ-
σις, ἐκ τῶ ὁμοίων. οἷον, ὅτι θηβαίους ὁ πρὸς φώκεις. ἐπεὶ οὐτὶ τὸ
πρὸς τοὺς ὁμόρους, κακόν. το δὲ πρὸς θηβαίους, πρὸς τοὺς ὁμό-
ρους ἐστι, φανόρον ὅτι το πρὸς θηβαίους πολεμεῖν κακόν. ὅτι μὲν
ἐν το β τῶ γ, καὶ εἰ δὲ ὑπάρχει, φανόρον. ἀμφω γὰρ ἐστι πρὸς
τοὺς ὁμόρους ἀνακρίων πόλεμον, καὶ ὅτι το α τῶ δ, θηβαίους
γὰρ οὐ σιωπῶμεν ὁ πρὸς φώκεις πόλεμον. ὅτι δὲ το α τῶ β
ὑπάρχει, εἰς τὸ δ' δεικνύσεται. τὸ αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ εἰ εἰς
πλεονῶν τῶ ὁμοίων ἢ πῖσις γνῶντο τῶ μείσοι πρὸς τὸ ἀκρον.
φανόρον ἐν ὅτι το πρὸς ἀδελφῶν ἐστι, ὅτι ὡς ὅλον πρὸς μέρος, ὅτι
ὡς μέρος πρὸς ὅλον, ἀλλ' ὡς μέρος πρὸς μέρος, ὅταν ἀμφω γὰρ
ἢ ὑπὸ τὸ αὐτό, γνωριμὸν δὲ τὰς ἀκροῦς. καὶ εἰς τὸ ἐπαγω-
γῆς, ὅτι ἡ γὰρ ἀπάντων τὸ ἀκρον τὸ ἀκρον εἰς τὸ ἀκρον ὑπάρ-
χει, καὶ μείσω, καὶ πρὸς τὸ ἀκρον οὐ σιωπῶμεν, τὸν συλλογισμόν.
τὸ δὲ καὶ σιωπῶμεν, καὶ οὐκ ἐξ ἀπάντων δεικνυσιν.

Περὶ ἀπαγωγῆς.

Ἀπαγωγή δὲ ὅδε, ὅταν τῶ μείσω τὸ πρῶτον διηλὸν ἢ
ὑπάρχον, τῶ δὲ ἐχάτω τὸ μείσοι, ἀδελφῶν μὲν, ὁμοίως δὲ πῖσις
ἢ μάλλον τὸ συμπέρασμα. εἰτι εἰαν ὀλίγα ἢ τὰ μείσοι τῶ ἐχά-
του καὶ τῶ μείσοι, πάντως γὰρ ἐγγύτερον εἰν συμβαίνει τὸ ὑπὸ
μῆς. οἷον, εἰς τὸ α το διδασκῶν, ἐφ' ὧ β ὑπὸ μῆς, τὸ γ, δικαιο-
σύνη. ἢ μὲν οὕτω ὑπὸ μῆς, ὅτι διδασκῶν, φανόρον, ἢ δὲ δικαιο-
σύνη, εἰ ὑπὸ μῆς, ἀδελφῶν. εἰ οὕτω ὁμοίως, ἢ μάλλον πῖσις τὸ β γ
τῶ α γ, ἀπαγωγῆς ὅδε. ἐγγύτερον γὰρ τὸ ἐπίσταται εἰς τὸ πρῶ-
τον φεῖναι, τῶ α γ, ὑπὸ μῆς πρὸς τὸν οὐκ ἔχοντα. πάλιν
εἰαν ὀλίγα τὰ μείσοι τῶ β γ, καὶ γὰρ ὅπως ἐγγύτερον τῶ εἰδι-
ναι. οἷον, εἰ το δ' εἰν τετραγωνίζεσθαι, τὸ δ' ἐφ' ὧ ε, ὀρθογών-
ισμός, τὸ δὲ ἐφ' ὧ ζ, κύκλος, εἰ τῶ ε ζ γνῶμονον εἰν μείσοι τὸ μεί-
σω, καὶ ὁμοίως γίνεσθαι ὀρθογώνισμός, τὸν κύκλον, ἐγγύς αὖ εἰν
τῶ εἰδιγῆναι, ὅταν δὲ μῆτε πῖσις τὸν ἢ τὸ β γ τῶ α γ, μῆτε ὀλί-
γα τὰ μείσοι, οὐ λέγω ἀπαγωγῆς, οὐδ' ὅταν ἀμείσοι ἢ το β
γ, ὑπὸ μῆς γὰρ το τοῖσδε.

Αριστοτέλης

Περί γνῶσεως.

Ἐνταῦθα δὲ δεῖ, πρότερον προτάσει γνῶναι. διαφέρει δὲ τὸ
προτάσεως, ὅτι τὴν μὲν γνῶσις γινώσκειται ἐν καὶ αὐτὸν μέρους,
τὴν δὲ πρότασις ἢ ὅλως οὐκ γινώσκειται, ἢ οὐκ ἐν τοῖς καθόλου
συλλογισμοῖς. φέρεται ἢ ἡ γνῶσις διχῶς τε καὶ εἰς δύο γνη-
μάτων. διχῶς μὲν, ὅτι ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει πᾶσα γνῶσις, εἰς
δύο δὲ γνημάτων, ὅτι ἀντικείμενα φέρονται πρὸς τὰς. τὰ
δὲ ἀντικείμενα, ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ γνημάτων πορί-
ονται μόνους. ὅταν γὰρ ἀξιῶται παντὶ ὑπάρχον, γινώσκονται, ἢ ὅτι
ἐστιν, ἢ ὅτι οὐκ ὑπάρχει. τῶν δὲ τῶν μὲν δυνάμει, ἐκ τῶν πρώ-
των γνημάτων, τὸ δὲ τινὶ μὴ, ἐκ τῶν ἐσχάτου. οἷον ἐς τὸ αὐτὸν μίαν
ὑπόθεσιν, ἐφ' ᾧ τὸ β' γνῶναι. πρὸ τούτου δὲ μίαν εἶναι τὴν
ἀντίθετον ὑπόθεσιν, ἢ ὅτι ὅλως οὐκ ἢ αὐτὴ τῶν ἀντικειμένων γνί-
σκται, τὰ δὲ γνῶναι ἀντικείμενα, ὥστε γινώσκει τὸ πρῶτον γνη-
μα, ἢ ὅτι τὸ γινώσκον καὶ ἀγνώσκον οὐ μίαν, ὥστε δὲ τὸ τρίτον. καὶ
γὰρ τὸ τρίτον, τὸ γινώσκον καὶ ἀγνώσκον, τὸ μὲν γνῶναι εἶναι
ἀληθές, τὸ δὲ μίαν αὐτῶν ὑπόθεσιν εἶναι, ψεύδους. πάλιν αὖτε
ἐπιστημῆς πρότασις ὡσαύτως. ἀξιῶται γὰρ τὸ μὴ εἶναι
μίαν τῶν γνῶναι, ἢ ὅτι πάντων τῶν ἀντικειμένων, ἢ ὅτι τινῶν
τῶν γνῶναι, ἢ αὐτὴ, λέγομεν, οἷον ὑγινοῦ καὶ νοσήδους. τὸ
μὲν οὖν πάντων ἐκ τῶν πρώτων, τὸ δὲ τινῶν, ἐκ τῶν τρίτων γνη-
μάτων. ἀπλῶς γὰρ ἐν πᾶσι καθόλου μὲν γινώσκονται, ἀνάγκη πρὸς
τὸ καθόλου τῶν προτινόμενων τὴν ἀντίφασιν εἶναι. οἷον εἰ μὴ
τῶν αὐτῶν ἀξιῶται τῶν γνῶναι πάντων εἰπόντα τὴν ἀντικειμένων
μίαν, οὕτω δὲ ἀνάγκη τὸ πρῶτον εἶναι γνημα. μέσον γὰρ γίνε-
ται τὸ καθόλου, πρὸς τὸ ἀρχῆς. ἐν μέρει δὲ, πρὸς ὃ δὲ καθό-
λου καδ', ὅ λέγεται ἢ πρότασις. οἷον γινώσκον καὶ ἀγνώσκον μὴ
τὴν αὐτῶν. τὰ γὰρ γνῶναι καθόλου πρὸς ταῦτα, καὶ γίνε-
ται τὸ τρίτον γνημα, μέσον γὰρ τὸ ἐν μέρει λαμβανόμενον. οἷον
τὸ γινώσκον καὶ τὸ ἀγνώσκον. ὅθεν γὰρ δεῖ συλλογισμῶν τούτων
τίον, ἐκ τῶν τῶν γνῶναι ἀντικειμένων λέγειν. διὸ καὶ ἐκ μόν-
ων τῶν γνημάτων τῶν φερόμεν, ἐν μόνους γὰρ τούτοις οἱ ἀντι-
κείμενοι συλλογισμοί, εἰς γὰρ τὸ μέσον οὐκ ἔστιν ἀντικείμενος, ἐπὶ
δὲ

Ἀναλυτικῶν προτέρων, β.

88

δὲ καὶ ἡ, λόγῳ δέοιτο πλείονος, ἢ εἰς τὸ μέσον γνημάτων. οἷον
εἰ μὴ δύνῃ τὸ αὐτὸ β' ὑπάρχειν, εἰς τὸ μὴ ἀκολουθεῖν αὐτῷ τὸ γ,
ὥστε γὰρ διὰ ἄλλων προτάσεων διηγοῖται. οὐ δέοι δὲ εἰς ἄλλα ἐκτε-
πεῖσθαι τὴν γνῶσις, ἀλλ' ὅθεν φανερὸν ἔχειν τὴν ἐπὶ τῶν πρό-
τασι. διὸ καὶ τὸ σημεῖον ἐκ μόνου τούτου τῶν γνημάτων οὐκ εἰσι.
ὑποκείμενον δὲ καὶ πρὸς τῶν ἄλλων γνῶσεως, οἷον πρὸς τῶν ἐκ
τῶν γνῶναι, καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ τῶν ἄλλων δόξαν, καὶ εἰ τὴν ἐν μέρει
ἐκ τῶν πρώτων, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν μέσων διωμάτων λαβεῖν.

Περί εἰκότος καὶ σημείου.

Εἰκός δὲ καὶ σημεῖον ὁ ταυτὲς εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὲν εἰκός δεῖ πρό-
τασις γινώσκον. ὁ γὰρ ὡς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ἴσασιν οὕτως γινώσκον,
ἢ μὴ γινώσκον, ἢ ὅν, ἢ μὴ ὅν, τούτου εἰκός. οἷον τὸ μισθὸν τὸς
φθονοῦται, ἢ τὸ φιλεῖν τοὺς ἐραμένους. σημεῖον δὲ βούλε-
ται εἶναι πρότασις ἀποδεδεικνύμενη, ἢ ἀναγκαῖα, ἢ γινώσκον. οὐ γὰρ
ὄντος, ὅθεν, ἢ οὐ γινώσκον, πρότερον ἢ ὑποδοχὴ γέγονε, τὸ πρῶ-
γμα, ὥστε σημεῖον δεῖ τοῦ γεγονέναι ἢ εἶναι.

Περί γνῶναι.

Ἐνθυμήματα μὲν οὖν δεῖ συλλογισμὸς ἀπλῆς, ὅθεν εἰκώτων ἢ ση-
μείων, λαμβανέται δὲ τὸ σημεῖον τριχῶς, ὁσαύτως καὶ τὸ μέσον ἐν
τοῖς γνημάτων. ἢ γὰρ ὡς ἐν τῷ πρώτῳ, ἢ ὡς ἐν τῷ μέσῳ, ἢ ὡς ἐν
τῷ τρίτῳ. οἷον, τὸ μὲν δέξαι κύνουσαν, εἰς τὸ γάλα ἔχειν, ἐκ τῶν
πρώτων γνημάτων. μέσον γὰρ, τὸ γάλα ἔχειν, ἐφ' ᾧ τὸ α', τὸ κύνειν, τὸ
β', τὸ γάλα ἔχειν, γινώσκον δὲ, ἐφ' ᾧ τὸ γ. τὸ δὲ, ὅτι οἱ σοφοὶ ἀπο-
διδάσκουσιν, γινώσκον γὰρ ἀποδιδάσκουσιν, εἰς τὸ ἐσχάτου, ἐφ' ᾧ τὸ α' ἀπο-
διδάσκουσιν, ἐφ' ᾧ τὸ β', οἱ σοφοὶ, ἐφ' ᾧ τὸ γ, γινώσκον. ἀληθὲς δὲ
τὸ α', εἰ τὸ β' τὸ γ καὶ ἄλλοις, πάλιν τὸ μὲν, οὐ λέγουσι εἰς
τὸ εἰδέναι, τὸ δὲ, λαμβάνουσι. τὸ δὲ κύνειν, ὅτι ὡς εἰς, εἰς τὸ μέσον
γνημάτων βόλεται εἶναι. ἐπεὶ γὰρ ἐπεται ταῦς κύνουσαις τὸ ὡχρὸν,
ἀκολουθεῖ δὲ καὶ ταῦτα, δεδεικνύει οἷον τὸ κύνειν ὡχρὸν, ἐφ' οὗ τὸ
α', ἐφ' οὗ τὸ β' κύνειν, γινώσκον, ἐφ' οὗ τὸ γ. εἰ μὲν οὖν ἡ μία ἀληθὴς
πρότασις, σημεῖον γίνεταί μονον. εἰ δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν προσληφθῶν,
συλλογισμὸς. οἷον ὅτι ὁ γινώσκον ἐλθόντες, οἱ γὰρ ἐλθόντες
ἐλθόντες, γινώσκον ἢ ἐλθόντες, ἢ πάλιν ὅτι οἱ σοφοὶ ἀγαθοί,

Εἰρηκὸς γὰρ ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ σοφός. οὕτως μὲν ἐν γίνονται οἱ συλλογισμοί. πᾶσι δὲ μὲν εἰς τὸ πρῶτον γήματι, ἀλυτθὸν ἀληθές ἢ καθόλου γὰρ εἶναι, ὃ δὲ εἰς τὸν ἑκάστον, λυσίμῃ, καὶ ἀληθές ἢ τὸ συμπόρεσθαι, εἰς τὸ μὴ εἶναι καθόλου, μὴ δὲ πᾶσι πρᾶγμα τὸν συλλογισμόν. οὐ γὰρ εἰ Εἰρηκὸς ἀπὸν- διατθὲν, ἀνάγκη εἰς τὸν τοῦ καὶ τοὺς ἄλλους σοφούς. ὃ δὲ εἰς τὸν μέσον γήματος, αἱ καὶ πάντως λυσίμῃ. οὐδὲ ποτε γὰρ γίνεται συλλογισμός, οὕτως ἐχόντων τῶν ὁρων. οὐ γὰρ εἰ ἢ κύνουσι ὡχρὰ, ὡχρὰ ἢ καὶ ἢ δὲ, κύνει ἀνάγκη ταύτην. ἀληθές ἢ οὐκ ἢ ἀπασιν ἀπαρξεί τοῖς γήμασι, εἰσφορὰς δὲ ἔχουσι τὰς εἰρημύνας, ἢ δὴ οὕτως διακρίνεται τὸ σημεῖον. τούτων ἢ τὸ μέ- σον τεκμήριον ληπτόν, τὸ γὰρ τεκμήριον τὸ εἰδέναι ποιοῦν φάσιν εἶναι. τοιοῦτον δὲ μάλιστα τὸ μέσον, ἢ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀκρω, σημεῖον λεκτέον, τὰ δὲ ἐκ τῶν μέσων, τεκμήριον. γνῶσις ὁ- τατορ γὰρ καὶ μάλιστα ἀληθές, τὸ εἰς τὸ πρῶτον γήματι.

Περὶ τῶν φυσιογνωμονείων.

Τὸ δὲ φυσιογνωμονεῖν διωατόν εἶναι εἰς τις διδωσιν ἅμα με- ταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ὅσα δὲ φυσικὰ παθήματα. μαθῶν γὰρ ἴσως μουσικῶν, μεταβέβηκε τι τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ὅ τῶν φυσικῶν μὲν εἰς τὸ πᾶθος, ἀλλ' οἶον ὅργαι καὶ ὑπὸ θυμῶν τὸ φύ- σικὸν κινήσεων. εἰ δὴ τὸ τὸ τε διοθεῖν, ὅ τῶν γνῶσις σημεῖον εἶναι, καὶ λαμ- βάνειν διωαμέθαι τὸ ἰδιόμην καὶ τὸν γήμον, πᾶθος, καὶ σημεῖον, διωασόμεθα φυσιογνωμονεῖν. εἰ γὰρ εἴη ἰδίᾳ τινὶ γήμον ὑπάρ- χον ἀτόμῳ πᾶθος, οἶον τοῖς λέουσιν ἀνδρεία, ἀνάγκη καὶ ση- μεῖον εἶναι ἡ συμπαράδειγμα γὰρ ἀλλήλοις ἀποκρίνεται, καὶ ἐξ ὅρων, τὸ μεγάλα ἀκρωτήρια ἔχειν, ὃ καὶ ἄλλοις ὑπάρχειν γήμονι μὴ ὅλοις, γνῶσις ἔχει. τὸ γὰρ σημεῖον, οὕτως ἰδιόμην εἶναι, ὅτι ὅλα γήμον ἰδιόμην εἶναι τὸ πᾶθος, καὶ οὐ μόνον ἰδιόμην, ὡς πᾶρ εἰσθαμὴν λεγείν. ὑπάρχει δὴ καὶ γὰρ ἄλλῳ γήμονι ταῦτα, καὶ ἐστὶν ἀνδρείος ὁ ἀνθρώ- πος, καὶ ἄλλοι ζωῶν. ἐξ ἧς ἀρὰ τὸ σημεῖον, γὰρ γὰρ γνῶσις ἔχει. εἰ τοίνυν ταῦτα εἶναι, καὶ διωασόμεθα τοιαῦτα σημεῖα συλλέξαι ὑπὸ τῶ- των τῶν ζωῶν, ἅ μόνον γὰρ πᾶθος ἔχει τὸ ἰδιόμην, ἕκαστον δὲ ἔχει ση- μεῖον, ἐπεὶ πᾶρ γὰρ ἔχει ἀνάγκη, διωασόμεθα φυσιογνωμονεῖν. εἰ δὲ δὴ

εἰ δὴ δὴ ἔχει ἰδίᾳ ὅλον τὸ γήμον. οἶον, ὃ λέων ἀνδρείον καὶ μετα- διοπικόν, πᾶσι γνωσόμεθα πᾶσι τῶν ποτέρων σημεῖον τῶν ἰδίᾳ ἀκολουθούτων σημεῖων. ἢ εἴτε ἄλλῳ τινὶ μὴ ὅλῳ, ἀμφω καὶ γὰρ οἱ μὴ ὅλοις ἕκαστον, ὅταν τὸ μὲν ἔχει, τὸ δὲ μὴ. εἰ γὰρ ἀνδρείος μὲν, ἐλδύθριος δὲ μὴ, ἔχει δὲ τῶν δὴ τοῦ δὴ, δὴλον ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν λέοντος ὅσον σημεῖον τῶν ἀνδρείας. ἐστὶ δὲ τὸ φυσιογνωμονεῖν τῶν γὰρ τῶν πρώτων γήματι τὸ μέσον, ὅτῳ μὲν πρώτῳ ἀκρῶ ἀν- δρείαν, τῶν δὲ τρίτον ὑπὸ τῶν δὴ καὶ μὴ ἀνδρείαν. οἶον, ἀν- δρεία τὸ α', τὰ ἀκρωτήρια μεγάλα, ἐφ' οὗ β', τὸ δὲ γ' λέων. ὡς δὴ τὸ γ', τὸ β' πάντι, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις, ὡς δὲ τὸ β', τὸ α' πάντι, καὶ ὅ πλείοσιν, ἀλλ' ἀνδρείαν. εἰ δὲ μὴ, ὅτι ἐστὶ γὰρ γνῶσις σημεῖον.

Τέλος τῶν διδυτέρων τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑ

ΛΥΤΙΚΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ, ΗΤΟΙ ΤΗΣ

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΩΝ.

ΑΣΑ διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις δια- νοητικὴ, ἐκ προὑπαρχούσης γίνεται γνῶ- σις. φανερὸν ὅτι ὅσον θεωρεῖται ὑπὸ πᾶσιν.

Αἰτε γὰρ μαθηματικὰ τῶν ὑψηλῶν, εἰς τὰ- του τῶν τρέπτου περαινούνται, καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνη τῶν ὁμοίως δὲ καὶ πᾶσι τὸς λό- γους, οἷε εἰς συλλογισμῶν καὶ οἱ εἰς ἐπαγωγῆς. ἀμφότεροι γὰρ εἰς προγινώσκοντων ποιοῦνται τῶν διδασκαλίας, οἱ μὲν λαμβάνοντες ὡς πᾶρ ξυμμετρίων, οἱ δὲ διδκνῶντες τὸ καθόλου εἰς τὸ δὴλον ἐν τῷ καθεκείσθαι. Ὡσαύτως καὶ οἱ ῥητορικὸι συμ- πείθουσιν, ἢ γὰρ εἰς πᾶρ ἀπειγμάτων ὅ εἰς ἐπαγωγῆς, ἢ εἰς γν- θυμμάτων ὅ πᾶρ εἰς συλλογισμός. Διχῶς δὲ ἀνάγκη τῶν προ- γινώσκων. τὰ μὲν γὰρ ὅτι εἰς προὑπολαμβάνειν ἀνάγκη, τὰ ἢ τὸ λεγόμενον εἰς ξυμμετρίαν εἰς τὰ δὲ ἀμφω. οἶον ὅτι μὲν ἢ πᾶρ ἢ φῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἀληθές, ὅτι εἰς, τὸ δὲ τρίγωνον, ὅτι

ποδὶ σημαίνει, τὴν ἡ μονάδα ἀμφω. τί σημαίνει ἢ ὅτι ὅτι οὐ γὰρ ὁμοίως τούτων ἕκαστον διήλυν ἡμῖν. ἔστι δὲ γνωρίζειν τὰ μὲν πρότερον γνωρίζοντα, τὴν δὲ καὶ ἅμα λαμβάνοντα τὴν γνῶσιν οἷον ὅσα τυγχάνειν ὄντα ὑπὸ τῷ καθόλου, ὡς ἔχει τὴν γνῶσιν. ὅτι μὲν γὰρ πᾶν τρίγωνον ἔχει διυσιρ ὁρθαῖς ἴσας, περὶ δὲ τὸ δὲ τὸ γὰρ ἡμικυκλίω τρίγωνον ὅτι, ἅμα ἐπαγόμενόν ἐγνωρίσκει. ἐνίω γὰρ τούτων τὸν τρόπον ἢ μάθησιν ὅτι, καὶ ὅτι ὅτι τὸ μέσθ τὸ ἕχον γινώσκεται, ὅσα ἡδὴ τὸ καὶ ἕκαστα τυγχάνειν ὄντα, καὶ μὴ καὶ ὑποκειμένου ἑνός. περὶ δὲ ἐπαχθύναι ἢ λαβεῖν συλλογισμόν, τρόπον μὲν ἵνα ἴσως φατέον ἐπίστασθαι, τρόπον δὲ ἄλλον, οὐ γὰρ μὴ ἡδὴ εἰ ὅτι ἀπλῶς, ὅσον πῶς εἰδέναι, ὅτι διυσιρ ὁρθαῖς ἴσας ἔχει ἀπλῶς. ἀλλὰ διήλυν ὡς ὅτι μὲν ἐπίσταται, ὅτι καθόλου ἐπίσταται, ἀπλῶς δὲ οὐκ ἐπίσταται.

Εἰ δὲ μὴ, τὸ γὰρ τῷ μόνον ἀπόρημα συμβέησκει, ἢ γὰρ ὅτι μαθησέσθαι, ἢ αἰσθῆναι. οὐ γὰρ δὴ ὡς γὰρ τινὲς ἐγχειροῦσι λυεῖν, λεκτέον. Ἀρὰ οἶδας ἀπάσαν διυάδα ὅτι ἀρτία, ἢ ὅτι φησαν τοὺς δὲ προσήνους ἵνα διυάδα, ἡ οὐκ ὡς τὸ εἶναι, ὡς τὸ οὐδὲ ἀρτίαν. λυοῦσι γὰρ, οὐ φάσκοντες πᾶσαν εἰδέναι διυάδα ἀρτίαν οὐσαν, ἀλλὰ ἡ ἵκασιν ὅτι διυάς. καίτοι ἴσασιν μὲν ὅτι τὸ ἀπόδειξις ἔχουσι, καὶ ὅτι λαβεῖν. λαβεῖν δὲ οὐκ ἔχουσι οὐ αἰσθῆσιν, ὅτι τρίγωνον ἢ ὅτι αἰσθῆσιν, ἀλλὰ ἀπλῶς ἡ πᾶν τὸς αἰσθῆσιν καὶ τρίγωνον. ὅδε μὲν γὰρ πρότασις λαμβάνεται ποιῶν, ὅτι οὐ συοῖδας αἰσθῆσιν, ἢ ὅτι οἶδας διυθγραμμοῦ, ἀλλὰ ἡ πᾶν τὸς. ἀλλὰ οὐδὲ οἶμαι κωλύει, ὅ μανθανέει τις, ἔστιν ὡς ἐπίστασθαι, ἔστι δὲ ὡς ἀγνοεῖν. Ἀποπομ γὰρ ὅτι, εἰ οἶδε πως, ὅ μανθανέει, ἀλλὰ εἰ ὡς οἶδε, οἶον ἢ μανθανέει ὡς. ἐπίστασθαι δὲ οἶον μανθάνειν ἕκαστον ἀπλῶς, ἀλλὰ μὴ τὸν σοφιστικὸν τρόπον, τὸ ἢ συμβεβηκός, ὅταν τὴν αἰτίαν οἶον μανθάνειν γινώσκῃ διὰ τὸ πᾶν γὰρ ὅτι ἐκείνη αἰτία ὅτι, καὶ μὴ γινώσκῃ τὸ ἄλλως ἔχειν. διήλυν πῶς ὅτι πᾶν τὸ ἐπίστασθαι ὅτι. καὶ γὰρ καὶ οἱ μὴ ὡς ἀπλῶς, καὶ οἱ ὡς ἀπλῶς, οἱ μὲν οἶονται αὐτοὶ οὕτως ἔχειν, οἱ δὲ ὡς ἀπλῶς, καὶ ἔχουσιν. ὡς οὐ ἀπλῶς ὅτι ὡς ἀπλῶς, πῶς ἀπλῶς τὸν ἄλλ. ὡς ἔχειν. Εἰ μὲν οὖν καὶ ἕτερος ὅτι τὸ ἐπίστασθαι τὸ ὅτι, ὡς ὅτι

ὡς ὅτι ὡς ὅτι. φανερὸν δὲ καὶ διὰ ἀποδείξεως εἰδέναι. ἀπὸ δὲ λέγω, συλλογισμόν ἐπιστημονικόν. ὡς ὅτι λέγω, καὶ ὅτι τὸ ἔχειν αὐτὸν ὡς ἀπλῶς. εἰ πῶς ἔστι τὸ ἐπίστασθαι οἶον εἰδέναι, ἀπλῶς καὶ τὴν ἀπλῶς καὶ ὡς ἀπλῶς, ὅτι ἀπλῶς τὸ εἶναι καὶ πρῶτον, καὶ ἀμείσθω, καὶ γνωριμώτερον, καὶ προτέρων, καὶ αἰτίων τῶν συμπράσματος. οὕτως γὰρ εἰσονται καὶ αἱ ἀρχαὶ οἰκείαι τοῦ διήλυν μόνου. συλλογισμός ἢ γὰρ ἔστι καὶ αὐτὸν τούτων, ἀπὸ δὲ λέγει δὲ οὐκ ἔστι, οὐ γὰρ ποιεῖται ὡς ἀπλῶς. Ἀλλὰ μὲν δὲ εἶναι, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ μὲν ἐπίστασθαι. οἶον ὅτι ἢ διὰ μετὰ, σύμμετρον. ἐκ πρῶτον δὲ ἀναποδείκτων, ὅτι ὅτι ὡς ἀπλῶς τὸ μὲν ἔχον ἀπὸ δὲ λέγει αὐτῶν. τὸ γὰρ ἐπίστασθαι ὡς ἀπὸ δὲ λέγει ὅτι μὴ κατὰ συμβεβηκός, τὸ ἔχειν ἀπὸ δὲ λέγει ὅτι. αἰτία τε ὡς γνωριμώτερον δὲ εἶναι καὶ πρότερον. αἰτία μὲν, ὅτι τὸ ὡς ἀπλῶς, ὅταν τὴν αἰτίαν εἰδέναι, καὶ πρότερον, ὅτι αἰτία καὶ προγινώσκουμένη, ὅ μόνον τὸν ἕτερον τρόπον ὅτι ξυμμετρεῖται, ἀλλὰ καὶ τὸ εἰδέναι ὅτι, ὅτι. πρότερον δὲ ὅτι καὶ γνωριμώτερον, διχῶς, ὅ γὰρ ταυτὸν πρότερον τὴν φύσιν, καὶ πῶς ἡμᾶς πρότερον, ὅτι γνωριμώτερον, καὶ ἡμῖν γνωριμώτερον. λέγω δὲ πῶς ἡμᾶς μὲν πρότερον ὡς γνωριμώτερον τὰ ἐγγύτερον ἐλπίσθαι, ἀπλῶς δὲ πρότερον καὶ γνωριμώτερον, τὰ ὑπερῶτερον, ἔστι δὲ ὑπερῶτερον μὲν, τὰ καθόλου μάλα, ἐγγύτερον δὲ, τὰ καθέκαστα καὶ ἀντίκτῃ ταῦτ' ἀλλήλοις. ἐκ πρῶτον δὲ ἔστι τὸ ἀρχαῖον οἰκείων, ταυτὸ γὰρ λέγω πρῶτον καὶ ἀρχαῖον. Ἀρχὴ δὲ ἔστι ἀπὸ δὲ λέγει, πρότασις ἀμείσθω. ἀμείσθω δὲ, ἡ μὲν ὅτι ἄλλη πῶς τὸ πρότασις δὲ ὅτι, ἀφρασίτως τὸ ἕτερον μόνον γὰρ καὶ ὅτι, ὅτι ἀπλῶς, ὅτι ὅμοιως λαμβάνειται ὅποσον ὅτι, ἀπλῶς καὶ δὲ, ἢ αἰσθῆσιν θάτερον ὅτι ἀπλῶς. ἀπὸ φανσις δὲ, ἀντιφάσις ὅποσον ὅτι μόνον. ἀντιφάσις ὅτι, ἀντιφάσις, ἡ δὲ εἰς μετὰ καὶ αὐτὴν. μόνον δὲ ἀντιφάσις, ὅ μὲν τὸ κατὰ ἑνὸς ὅτι, κατὰ φάσις, ὅ δὲ τὸ ἀπὸ φάσις ἀπὸ φάσις. ἀμείσθω δὲ ἀρχαῖον συλλογιστικῆς θέσιν μὲν λέγω, ἡ μὲν ὅτι δὲ λέγει, μὴ δὲ ἀπλῶς ἔχειν τὸν μαθησόμενον, ἡ δὲ ἀπλῶς ἔχειν τὸ ὅτι μαθησόμενον, ἀξίωμα. ἔστι γὰρ ὅτι ποιῶντα. ὡς γὰρ

Δεισότητης

μάλιστα ὡς τοῖς τοῖς τοῖς εἰσάγειν λέγει ὄνομα. θεῖσιν δ' ἡ μὲν
 ὅπου τὸρον ἔρ' ἔν μοι ἐὼν ἔλ' ἀφραύσεως λαμβάνουσα. οἷον λέγω
 τὸ εἶναι τι ἢ μὴ εἶναι τι, ὑποθέσεις. ἡ δ' ἀνδρ' ἑταῖρος, ὁ γὰρ ὁρ
 σμος, θεοὺς μὲν ὅτι, τίθεται γὰρ ὁ ἀειβητικὸς μονάδια τὸ ἀδιαί
 ρετον εἶναι κατὰ τὸ ποσόν, ὑποθέσεις δ' αὐκ' ἐστίν, τὸ γὰρ τί ὅτι
 μονάς, καὶ τὸ εἶναι μονάδια, ὅταν τὸν. Ἐπεὶ δὲ λέει ποισδύμῳ τε
 καὶ εἰδύμῳ τὸ πρᾶγμα, τῷ τοῖς τοῖς ἔχῃ συλλογισμόν ὃν κα
 λοῦμεν ἀπόδιξιμ, ἐστὶ δ' ὅπως τῷ, τὰ δ' εἶναι ὅτι ὁ συλλογι
 σμός, ἀνάγκη μὴ μόνον προγινώσκῃ τὰ πρῶτα, ἢ τῶν τῶν, ἢ
 ἑνία, ἀλλὰ καὶ μάλλον. αἶε γὰρ δι' ὁ ὑπάρχῃ ἕκαστον, ἐκείνο μάλ
 λον ὑπάρχῃ. οἷον δι' ὁ φιλοῦμεν, ἐκείνο μάλλον φίλον. ὥστ' εἰ πο
 ῖσμεν διὰ τὰ πρῶτα καὶ ποισδύμεν, καὶ κείνα ἴσμεν τε καὶ πο
 ισδύμεν μάλλον, ὅτι δι' ἐκείνα καὶ τὰ ὑσόμεν. ὅχι οἷον τε δὲ πο
 ισδύμ' μάλλον ὡς οἷον, ἀ μὴ τυχαῖά μιν τε εἰδώς, μιν τε βέλλον
 εἰσκαίμενος, ἢ εἰ ἐτύγχανον εἰδώς. Συμβέσται δὲ ὅτι, εἰ μὴ τις
 προγινώσκει τ' δι' ἀπόδιξιμ ποισδύοντων. μάλλον γὰρ ἀνάγκη
 ποισδύμ' ταῖς ἀρχαῖς, ἢ τῶσαις, ἢ τισὶ τοῖς συμπεράσμασιν.

τοὺς δὲ μέλλοντας ἐξέρῃ τῶν ὑποσήμελων τῶν δι' ἀρχιδίεξως, οὐ
μόνον διὰ τὰς ἀρχὰς μάλλον γνωρίζειν, καὶ μάλλον αὐτοῖς ποι-
εῖν ἢ τῷ δίκην μὲν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλλος αὐτῶ, ποισότορον εἶναι
μὴ ἢ γνωριμώτορον τῇ ἀνελκιδιμῶν τοῖς ἀρχαῖς, ὅς ὦν ἔσται συλ-
λογισμὸς ὅτι γνώσεως ἀπάτης. εἴπερ διὰ τῇ ὑποσήμελῃ ἀπλῶς
ἀμετάπλητον εἶναι, γίνοις μὲν οὐκ εἶναι τὸ εἶναι τὰ πρῶτα ἐπίσκα-
σαι, οὐ δοκεῖ ὑποσήμεν εἶναι, τοῖς δι' εἶναι ἤ, πάντων μὲν τοι ἀρ-
χιδίεξς εἶναι, ὡς ὅτι τορον, ὅτ' ἀλκίδες, ὅτ' ἀνελκίδων. οἱ ἤ γὰρ
ὑποσήμενοι μὴ εἶναι ὅλως ἐπίσκαται, οὗτοι εἰς ἀπλοῦς ἀξιούσιν
ἀνελκίδων, ὡς οὐκ ἀν' ὑποσήμελους τὰ ὑπόστα εἶναι τὰ πρότερα,
ὡς μὴ ὅτι πρῶτα, ὁρθῶς λέγοντο. ἀδυνάτου γὰρ τὰ ἀπλοῦς διελ-
θεῖν, εἰ δὲ ἴσαντο καὶ εἰσιν ἀρχαί, ταύτας ἀγνώσεως εἶναι, ἀρχιδί-
εξως γὰρ μὴ οὐσης αὐτῶν, ὅπερ φασιν εἶναι ὅτι ἐπίσκαται μόνον, εἰ
δὲ μὴ ὅτι τὰ πρῶτα εἰδέναι, ὅδε τὰ ἐκ τούτων εἶναι ἐπίσκαται,
ὅδε ἀπλῶς οὐδὲ κυρίως, ἀλλ' ὅτι ὑποθέσεως, εἰς ἐκεῖνά ὅτιν. οἱ δὲ,
τοῦ μὲν τῇ ἐπίσκαται ὁμολογῶσι, δι' ἀρχιδίεξως γὰρ εἶναι μόνον

Αναλυτικῶς ὑστέρω, α.

νορ, ἀλλὰ πάντων ἐστὶν ἀπόδειξις, οὐδὲρ κωλύει. γινώσκειται γὰρ
 κύκλω γίνεσθαι τὴν ἀπόδειξιν, καὶ δὲ ἀλλήλων. ἡμῖς δὲ φραμὴν,
 ὅτε πᾶσαν ὑποθέμεν ἀποδείκνυται εἶναι, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀμεινων,
 καὶ ἀπόδεικτον, ὅτι τοῦτο ἀναγκαῖον, φανερὸν. εἰ γὰρ ἀνάγκη
 μὴ ἐπίστασθαι τὰ πρότερα καὶ δὲ ὡς ἡ ἀπόδειξις, ἴσαται διέπο-
 τε τὰ ἀμεινα, ταῦτ' ἀναπόδεικτα ἀνάγκη εἶναι. Ταῦτ' οὐκ ὅτως
 λέγουμεν, καὶ δὲ μόνον ὑποθέμεν, ἀλλὰ καὶ ἀρκούντως ἐπιστήμης εἶναι
 ἵνα φραμὴν, ἢ τοὺς ὅρους γνωρίζομεν. κύκλω δὲ ὅτι ἀδιώατορ
 ἀποδείκνυσθαι ἀπλῶς, δηλορ. εἴπορ ἐκ προτέρων δεῖ τὴν ἀπό-
 δειξιν εἶναι καὶ γνωριμωτέρων. ἀδιώατορ γὰρ δεῖ τὰ αὐτὰ τῶν
 αὐτῶν ἅμα πρότερα καὶ νύστα εἶναι, εἰ μὴ τὸν ἑτόρον τρόπον.
 οἶορ, τὰ μὲν πρὸς ἡμᾶς, τὰ δὲ ἀπλῶς. ὅν πορ τρόπον ἡ ἐπαγωγὴ
 ποιεῖ γνωρίζομεν. εἰ δὲ οὕτως, οὐκ αὖτις το ἀπλῶς εἰδέναι κα-
 λῶς ὡρισμένον, ἀλλὰ διήγορ, ἢ οὐκ ἀπλῶς ἡ ἐτόρα ἀπόδειξις, ἢ
 γινώσκουσιν ἐκ τῶν ἡμῶν γνωριμωτέρων. συμβαίνει δὲ τοῖς λέγουσι
 κύκλω τὴν ἀπόδειξιν εἶναι, δὲ μόνον τὸ νῦν εἰρημένον, ἀλλ' ὅδε
 ἄλλο λέγουσιν, ἢ ὅτι τοῦτο δεῖν, ἢ τοῦτο δεῖν. ἵταως ἡ πάντα ῥαδιον
 δεῖξαι, δεῖλορ δὲ ὅτι ῥαδιον συμβαίνει, τελεῶν ὅρων τελεθόντων. το
 μὲν γὰρ ὅσα πολλῶν ἢ δι' ὀλίγων ἀνακαμπτειν φανῶν, ὅδε διὰ
 φερῶν, δι' ὀλίγων δὲ ἢ δι' οὐκ. ὅταν γν' ἢ ἄνθος, δὲ ἀναγκῆς ἢ τὸ
 β', τότε δὲ, τὸ γ', ἢ ἄνθος, ἴσαται τὸ γ'. εἰ δὲ τὸ ἢ ἄνθος, ἀναγκ-
 λη τὸ β' εἶναι, τότε δὲ ὅντος, τὸ α'. ῥαδιον γὰρ τὸ κύκλω, κεί-
 δω τὸ α' ἐφ' ὅ τὸ γ'. το οὐκ τὸ β' ὄντος, ὅ α' εἶναι λέγουσιν, δεῖ
 τὸ γ' εἶναι λέγουσιν. ῥαδιον δὲ ὅτι τὸ α' ἄνθος, τὸ γ' δεῖν, τὸ δὲ γ' τῶ α' τὸ
 αὐτὸ, ὥστε συμβαίνει λέγουσιν τὸς κύκλω φάσκουσιν εἶναι τὴν ἀπό-
 δειξιν, ὅδε ἑτόρον, πλὴν ὅτι τὸ α' ἄνθος τὸ α' δεῖν, ὅτω δὲ πάν-
 τα δεῖξαι ῥαδιον. δὲ μὲν ἀλλ' οὐδὲ ῥαδιον διώατορ, πλὴν ὑπὸ τοῦ
 τῶν ὅσα ἀλλήλοισι ἐπετὶ ὥς πορ τὰ ἴδια. γνός μὲν οὐκ ἐκ μὲν,
 ἀποδείκνυται ὅτι οὐδέποτε ἀνάγκη τι εἶναι ἑτόρον. λέγω δὲ γνός,
 ὅτι ὅτε ὅρου γνός, οὐτὲ θεσεως μιᾶς τεθείσθαι. ἐκ διότι θεσεων
 πρώτων καὶ ἐλαχίστων γινώσκειται, εἴπορ καὶ συλλογισάσθαι.
 εἰ μὲν οὐκ τὸ α' ἐφ' ὅ β' καὶ τὸ γ' ἐπὶ τῶν καὶ ταῦτ' ἀλλήλοισι,
 καὶ τῶ α' οὐτως μὲν οὐκ γινώσκειται δὲ ἀλλήλων ἀποδείκνυσθαι πάν-

τα τὰ αἰτηθέντα γὰρ πρῶτον γήματα ὡς διεδικταί γὰρ τοῖς ποδὶ
συλλογισμοῦ. διεδικταί δὲ καὶ ὅτι γὰρ τοῖς ἄλλοις γήμασι μὴ
οὐ γίνεται συλλογισμός, ἢ οὐ ποδὶ τῶν ληφθέντων. τὰ δὲ μὴ
ἀνυπαρχοῦντα οὐδὲν ὅτι διεδικταί κύκλῳ. ὥστ' ἐπεὶ δὴ
ἐλίγα ταῦτα γὰρ τοῖς ἀποδείξεσι, φανερὸν ὅτι κινῶνται καὶ
ἀδυνατοῦν, τὸ λέγειν δὲ ἀλλήλων εἶναι τὴν ἀπόδειξιν. καὶ εἴ
τοῦτο γινώσκονται πάντων εἶναι ἀπόδειξιν. ἔπειτα δὲ ἀδυνατοῦν ἀλ-
λως εἶναι ὅτι ὅτι ὡς ἐμὴ ἀπλῶς, ἀναγκάσιον αὐτὸ εἶναι τὸ ὡς κινῶνται
τὸ καὶ τὰ τὴν ἀρδὴ κινῶν ἐπιστήμῳ. ἀποδείκνυται δὲ εἶναι, καὶ
ἐχομεν ὅτι εἶναι ἀπόδειξιν. δὲ ἀναγκάσιον ἀρα συλλογισμός
ὅτι μὴ ἀπόδειξις. ληψέμεν ἀρα ἐκ τίνων ὅτι ποῖον αἱ ἀρδὴ εἶναι
εἰσὶ. πρῶτον δὲ διορίσωμεν τί λέγομεν τὸ ἦν πάντως, καὶ τί
τὸ καδ' αὐτό, καὶ τί τὸ καθόλου. καὶ ἦν πάντως μὴ εἶναι λέ-
γω, ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν μὴ εἶναι μὴ εἶναι μὴ εἶναι μὴ εἶναι μὴ εἶναι μὴ εἶναι
μὴ. οἷον εἰ κατὰ πάντος ἀνθρώπου ζῶον, εἰ ἀληθὲς τὸν δὲ εἶναι
ἀνθρώπου, ἀληθὲς καὶ ζῶον, καὶ εἰ νῦν θάτορον, καὶ θάτορον. εἰ
γὰρ πᾶσι γράμμῃσι γῆμα, ὡς αὐτῶς. σημεῖον δὲ, καὶ γὰρ τὰς γῆ-
μασις ὅτις φέρουσι ὡς κατὰ πάντος ἐρωτώμενοι, ἢ εἰ ἐπὶ τι-
νι μὴ, ἢ εἰ ποτὶ μὴ καδ' αὐτὸ δὲ πᾶσι γῆμα γὰρ τὸ τί εἶναι, οἷον
τριγώνῳ γράμμῃ, καὶ γράμμῃ, σίγμῃ. ἢ γὰρ πᾶσι αὐτῶν, ἐκ τῶν
τῶν δὲ, καὶ γὰρ τὸν λόγον ὅτι λέγοντι τί εἶναι γῆμα γῆμα, καὶ ὅτις
τῶν γῆμα γῆμα αὐτοῖς, αὐτὰ γὰρ τὸν λόγον γῆμα γῆμα, τὸ τί
εἶναι διὰ τὸν οἷον τὸ ὅτι γῆμα γῆμα, καὶ τὸ πᾶσι γῆμα, καὶ
τὸ πᾶσι γῆμα καὶ ἄρτιον, ἀειδίμῳ. καὶ τὸ πρῶτον ὅτι σῶντορον, καὶ
ὁ πᾶσι γῆμα, καὶ τὸ πᾶσι γῆμα. καὶ πᾶσι τῶν γῆμα γῆμα
γὰρ τὸν λόγον τὸ τί εἶναι λέγοντι, γῆμα μὴ γῆμα, γῆμα δὲ ἀει-
θμός. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων, τὰ τοιαῦτα ἐκείνοις καδ' αὐ-
τὰ λέγω. ὅσα δὲ μὴ εἶναι γῆμα, συμβεβηκότα. οἷον τὸ
μουσικόν ἢ λυτὸν ὅτι ζῶον. ἐπὶ μὴ καδ' ἀποδείκνυται λέγε-
ται ἄλλου τινός. οἷον τὸ βασιλεῖν ἐπὶ τὸν βασιλεῖν ὅτι καὶ
λυτὸν. ἢ δὲ οὐσία, καὶ ὅσα τὸ δὲ τι σημαίνει, ὅτι ἐπὶ τὸν πᾶσι
εἶναι, ὅτι δὲ, τὰ μὴ εἶναι καδ' ἀποδείκνυται, καδ' αὐτὰ λέγω,
τὰ δὲ καδ' ἀποδείκνυται, συμβεβηκότα. ἐπὶ δὲ ἄλλου τῶν γῆμα
τὸ μὴ

κατὰ τὸν πᾶσι

κατὰ τὸν πᾶσι

τὸ μὴ εἶναι καδ' αὐτό. τὸ δὲ μὴ δι' αὐτό, συμβεβηκός. οἷον εἰ βασιλεῖντος ἡγεῖται, συμβεβηκός. οὐ γὰρ
εἴα τὸ βασιλεῖν ἡγεῖται, ἀλλὰ σιωπῇ φαμὲν τοῦτο. εἰ δὲ δι'
αὐτό, καδ' αὐτό. οἷον εἰ τις σφαῖρῳ ἀπείθει καὶ τὴν τὴν
σφαῖρῳ, ὅτι εἴα τὸ σφαῖρῳ, ἀλλ' ὅτι σιωπῇ σφαῖρῳ ἀπείθει
φανερὸν. τὰ ἀρα λεγόμενα ὡς τὸ ἀπλῶς ὡς κινῶν καδ' αὐτὰ ὅ-
τως γῆμα γῆμα τοῖς κατὰ γῆμα γῆμα ἢ γῆμα γῆμα, δι' αὐτὰ
τὰ εἶναι, καὶ δὲ ἀναγκάσιον. ὅ γὰρ γινώσκονται μὴ ὡς κινῶν, ἢ ἀπλῶς,
ἢ τὰ ἀντικείμενα. οἷον γῆμα γῆμα τὸ ὅτι ἢ τὸ καμπύλον, καὶ ἀρα
θῶν τὸ πᾶσι γῆμα ἢ τὸ ἀπλῶς. εἰ γὰρ γῆμα γῆμα, ἢ σερπῆς, ἢ αὐτὴ.
φασὶς γὰρ τὸ αὐτὸ γῆμα, οἷον ἄρτιον τὸ μὴ πᾶσι γῆμα, γὰρ ἀειδίμῳ
ἢ ἐπιτετα. ὥστ' εἰ ἀναγκάσιον φαῖναι ἢ ἀποφαῖναι, ἀναγκάσιον καὶ τὰ
καδ' αὐτὰ ὡς κινῶν. τὸ μὴ οὐ κατὰ πάντος καὶ καδ' αὐτό
διωρίδω τὸν τρόπον τοῦτον. καθόλου δὲ λέγω, ὅτι κατὰ πάν-
τος τὸ ὡς κινῶν, καὶ καδ' αὐτό, καὶ ἢ αὐτό. φανερὸν ἀρα ὅτι ὅσα
καθόλου, δὲ ἀναγκάσιον ὡς κινῶν τοῖς πράγμασι, τὸ καδ' αὐτό δὲ
καὶ ἢ αὐτό, ταυτὸν. οἷον καδ' αὐτό τὴν γῆμα γῆμα ὡς κινῶν,
καὶ τὸ ὅτι. ὅ γὰρ ἢ γῆμα γῆμα, καὶ τὸν τριγώνῳ ἢ τριγώνον, δύο
ὀρθαί, καὶ γὰρ καδ' αὐτό τὸν τριγώνον δύο ὀρθαί ἴσους. τὸ καθόλου
δὲ ὡς κινῶν τὸν, ὅταν ὡς τὸν τυχόντος ἢ πρῶτον δὲ κινῶν. οἷον
τὸ δύο ὀρθαί εἶναι, οὐτε ὅτι γῆμα γῆμα καδ' αὐτό. καίτοι εἰς
δείξει ἦν γῆμα γῆμα ὅτι δύο ὀρθαί εἶναι, ἀλλ' ὅτι τὸν τυχόντος γῆμα
γῆμα, ὅτι γῆμα γῆμα τὸν τυχόντος γῆμα γῆμα. τὸ γὰρ τριγώνον,
γῆμα γῆμα, ὅτι γῆμα γῆμα δύο ὀρθαί ἴσας, τὸ δὲ ἴσοσκελές εἶναι μὴ τὸ
τυχόντος δύο ὀρθαί ἴσας, ἀλλ' ὅτι πρῶτον, ἀλλὰ τὸν τριγώνον πρῶ-
τόν. ὅτι πᾶσι τὸν τυχόντος πρῶτον δὲ κινῶνται, δύο ὀρθαί εἶναι, ἢ
ὅτι πᾶσι ἄλλο, τὸν τυχόντος πρῶτον ὡς κινῶν καθόλου, καὶ ἢ ἀπόδειξις
καδ' αὐτὸ τὸν καθόλου ὅτι. τῶν δὲ ἄλλων τῶν γῆμα γῆμα καδ'
αὐτό, ὅτι ὅτι ἴσοσκελές οὐκ εἰς καθόλου, ἀλλ' ὡς πᾶσι. Δεῖ δὲ
μὴ λαμβάνειν, ὅτι πολλὰς συμβαίνει διαμαρτυρεῖν, καὶ μὴ
ὡς κινῶν, τὸ δὲ κινῶν πρῶτον καθόλου, ἢ διοκεῖ δὲ κινῶνται
καθόλου πρῶτον. ἀπατάμεθα δὲ ταύτῳ τὴν ἀπάτην, ὅταν
μὴ μὴ ἢ λαβεῖν ἀνώτερον πρῶτον καθέκαστον, ἢ τὰ καθέκαστα,

κατὰ τὸν πᾶσι

ἢ ἢ μὲν, ἀλλ' ἀνώνυμον ἢ ὑπὸ διαφόροις εἰδεί πρᾶγμασι. ἢ τυγ-
χαῖν' ὅρ' ὡς γν' μὲν ὅλ' ἐφ' ὃ δεικνύται. τοῖς γὰρ γν' μὲν ὑπάρ-
ξει μὲν ἢ ἀπόδειξις, καὶ ἐστὶ κατὰ παντὸς, ἀλλ' ὁμοίως οὐκ ἐστὶ
τούτου πρῶτον καθόλου ἢ ἀπόδειξις. λέγω δὲ τούτου πρῶ-
τον, ἢ τούτου ἀπόδειξις ὅταν ἢ πρῶτον, καθόλου. Εἰσὶν τις
δείξις ὅτι αἱ ὁρθαὶ οὐ συμπιπῶσι, δόξειν αὐτὸν τὸ εἶναι ἢ
ἀπόδειξις, εἴτε τοῦ ὁδοῦ πασῶν εἶναι τῶν ὁρθῶν, οὐκ ἐστὶ δὲ, εἰ πο-
ρὸν μὴ ὡς ὁδοῦ γίνεται ὅρ', ἀλλ' ἢ ὅποσόν τι ὡς ὁδοῦ. καὶ εἰ τείνω-
νον μὴ ὡς ἄλλο ἢ ἰσοσκελες, ἰσοσκελες αὐτὸ δόκει ὑπάρχειν. καὶ
τοῦ ἀναλογίου, ὅτι γινώσκῃ ἢ ἀριθμοί, καὶ ἢ γραμμαί, καὶ ἢ σε-
ρεῖα, καὶ ἢ χρόνοι, ὡς πρὸς δεικνύται ποτὶ χωρεῖς, γινώσκοντες γὰρ
ἢ τῶν πάντων μιᾶ ἀποδείξει δεικνύται. ἀλλὰ εἴτε τοῦ μὴ εἶναι ὡς
μασμάς, τι, πάντα ταῦτα γν', ἀριθμοί, μήκη, χρόνοι, σφαιρά, καὶ
εἴτε διαφόρ' ἢ ἀλλήλων, χωρεῖς ἐλαμβάνου. νῦν δὲ καθόλου δει-
κνύται. οὐ γὰρ ἢ γραμμαί, ἢ ἢ ἀριθμοί ὑπάρχον, ἀλλ' ἢ τοῦ δὲ
καθόλου ὑποπύθεται ὑπάρχειν. διὰ τούτου οὐδ' αὐτὸς τις δειξίς καὶ
ἐκαστον τοῦ τείνωνος, ἀποδείξει ἢ μιᾶ ἢ ἑτέρῃ, ὅτι δύο ὁρθαί
ἐχέει κασόν, τοῦ ἰσοπλάτου χωρεῖς, καὶ τοῦ σκαλινού, καὶ τοῦ ἰσο-
σκελες, οὐ πῶ οἶδε τοῦ τείνωνος ὅτι δύο ὁρθαί ἴσονται, εἰ μὴ τῶν
σοφιστικῶν τρόπων. οὐδὲ καθόλου τείνωνος, οὐδ' εἰ μὴ δὲν ὅτι
πρὸς ταῦτα τείνωνος ἑτέρῃ, ὅτι ἢ τείνωνος οἶδεν, οὐδὲ πᾶν
τείνωνος, ἀλλ' ἢ κατ' ἀριθμὸν, κατ' εἶδος δ' οὐ πᾶν. καὶ εἰ μὴ δὲν
ὅτι οὐκ οἶδε, πῶς οὐκ οἶδεν ὅτι καθόλου, καὶ πῶς οἶδεν
ἀπλῶς. δεικνύται δὲ, ὅτι εἰ ταῦτον ὡς τείνωνος εἶναι καὶ ἰσοπλάτου
ῥω, ἢ ἐκαστῶν, ἢ πᾶσι, εἰ δὲ μὴ ταῦτον, ἀλλ' ἑτέρῃ, ὑπάρχει δ' ἢ
τείνωνος, ὅτι οἶδε. πῶς ὅταν δ' ἢ τείνωνος, ἢ ἢ ἰσοσκελες ὑπάρ-
χει, καὶ πῶς ἢ τῶν ὑπάρχει πρῶτον, καὶ καθόλου τίνος ἢ ἀπό-
δειξις, δεικνύται ὅτι ὅταν ἀφαιρῶμεν ὑπάρχει πρῶτον. οἶον ὅταν
ἰσοσκελες χαλκῶ τείνωνος, ὑπάρξαι δύο ὁρθαί, ἀλλὰ καὶ τῶν
χαλκοῦ εἶναι ἀφαιρῶμεν τίνος, καὶ τοῦ ἰσοσκελες, ἀλλ' ὅτι γινώσκοντες,
ἢ πῶς ὅταν, ἀλλ' οὐ πρῶτον. τίνος οὐκ πρῶτον, εἰ δὲν τείνωνος,
κατὰ τὸν τοῦ ὑπάρχει καὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ τούτου καθόλου ὅτι ἢ
ἀπόδειξις, εἰ ὅτι εἰ ἢ ἢ ἀποδείξει καὶ ὑπὸ τῆς δὲ ἀναγκῆς ἀρ-
χῶν,

χῶν, ὅταν ἐπίσταται οὐ δυνατὸν ἄλλως εἶναι, τὰ δὲ καὶ αὐτὰ
ὑπάρχοντα, ἀναγκῆς τοῖς πρᾶγμασι, ἢ μὲν γὰρ γν' ὅτι
ὅταν ὑπάρχει, τοῖς δ' αὐτὰ γν' τῶν τι ὅταν ὑπάρχει κατηγορου-
μένοις αὐτῶν, ὡς θάτερον τῶν ἀντικειμένων ἀναγκῆς ὑπάρχειν,
φανερὸν ὅτι ἐκ τούτων ἡνῶν αὐτὸ εἰν' ὁ ἀποδεικτικὸς συλλογι-
σμός. ἄπαν γὰρ ἢ οὕτως ὑπάρχει, ἢ ἢ συμβεβηκός, τὰ δὲ συμ-
βεβηκότα ἐκ ἀναγκῆς. ἢ δὲ ὅπως λεκτέον, ἢ ἀρχῶν θεμελίων,
ὅτι ἢ ἀπόδειξις ἀναγκῆς ὅτι, καὶ εἰ ἀποδείκνυται, οὐχ οἷον τε
ἄλλως εἶναι. δὲ ἀναγκῆς ἀρ' αὐτὸ εἶν' ὁ συλλογισμός. δὲ ἀνα-
γκῆς γὰρ ὅτι καὶ μὴ ἀποδείκνυται συλλογισμός, δὲ ἀνα-
γκῆς δ' οὐκ εἰσιν, ἀλλ' ἢ ἀποδείκνυται. τοῦτο γὰρ ἢ δὲ ἀπο-
δείξει δὲ. Σημείον δ' ὅτι ἢ ἀπόδειξις δὲ ἀναγκῆς, ὅτι
καὶ τὰς γινώσκοντες οὕτως φερόμεν πρὸς τοὺς οἰομένους ἀποδει-
κνύται, ὅτι ἐκ ἀναγκῆς αὐτοῖς οἰώμεθα, ἢ ὅπως γινώσκοντες ἄλλως, ἢ γὰρ
καὶ γὰρ ὁ λόγος, δεικνύται δ' ἐκ τούτων ὅτι ὅταν οἱ λαμβάνου-
οἰομένοι καλῶς τὰς ἀρχάς, εἰν' ὅτι οἱ πρῶτοι εἰν' ὅτι οἱ
οἶον, οἱ σοφισταί, ὅτι τὸ ἐπίσταται τὸ ὑπὸ τῆς ἀναγκῆς. οὐ γὰρ τὸ
γινώσκον ἢ μὴ, ἀρχῆς ὅταν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον τῶν γινώσκοντων ὁ δει-
κνύται, καὶ τὰς ἀρχάς οὐ πᾶν οἰκείον. ὅτι δ' ἢ ἀναγκῆς εἶναι
εἰν' ὁ συλλογισμός, φανερὸν καὶ ἐκ τούτων. εἰ γὰρ ὅτι μὴ ἔχω λό-
γον τῶν δεικνύται, οὐκ ἀποδείξεως, οὐκ ὑπὸ τῆς ἀναγκῆς. εἰ δ' αὐτὸς
τὸ α, κατὰ τὸ γ δὲ ἀναγκῆς ὑπάρχει, τὸ δὲ β' μέσον, δὲ ὁ ἀπὲ
δείκνυται μὴ δὲ ἀναγκῆς, ὅτι οἶδε διότι. οὐ γὰρ ὅτι ὅταν τὸ μέ-
σον, τὸ γ γὰρ γινώσκον μὴ εἶναι, τὸ δὲ συμπόρασμα ἀναγκῆς.
εἰτι εἰ τις μὴ οἶδε νῦν ἔχω τὸν λόγον, καὶ σωζόμενος τὸ πρᾶγ-
ματος μὴ ὑπὸ τῆς ἀναγκῆς, οὐδὲ πρῶτον ἢ δει, φθαρείν δ' αὐ-
τὸ μέσον εἰ μὴ ἀναγκῆς. ὡς τε εἴη μὲν τὸν λόγον σωζόμενον
σωζόμενος τὸ πρᾶγμα, ὅτι οἶδε δὲ, ὅτι ἀρ' αὐτὸ πρῶτον ἢ δει.
εἰ γὰρ μὴ φθαρείν, γινώσκοντες ὅτι φθαρείναι, τὸ συμβαίνειν αὐτὸ εἰν' ὁ
νατὸν καὶ γινώσκοντες. ἀλλ' εἰσιν ἀδυνάτου τὸν οὕτως εἶναι
εἰδέναι. ὅταν μὲν οὐκ τὸ συμπόρασμα δὲ ἀναγκῆς, οὐδὲν
κωλύει τὸ μέσον μὴ ἀναγκῆς εἶναι, δὲ οὐ δεικνύται. εἰ γὰρ τὸ
ἀναγκῆς, καὶ μὴ δὲ ἀναγκῆς συλλογισμός, ὡς πρὸς καὶ

ἀληθές ἐστι μὴ ἀληθὲς, ὅταν δὲ τὸ μέσον ἐξ ἀνάγκης, καὶ τὸ συμπό-
 ρασμα ἐξ ἀνάγκης, ὡς πρὸς τὴν ἐξ ἀληθῶν ἐξ ἀνάγκης, ἀληθές
 αἰ. ἐπεὶ γὰρ τὸ α κατὰ τὸ β ἐξ ἀνάγκης, καὶ ὅσον κατὰ τὸ γ,
 ἀναγκαῖον τοίνυν ἐπὶ τὸ α τὸ γ ὑπάρχει. ὅταν δὲ μὴ ἀναγ-
 καῖον ἢ τὸ συμπόρασμα, οὐδὲ τὸ μέσον ἀναγκαῖον οἶον τ' εἶναι.
 ἐπεὶ γὰρ τὸ α ἐπὶ τὸ γ, ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, ἐπὶ δὲ β, καὶ ὅσον
 ἐπὶ τὸ γ ἐξ ἀνάγκης, καὶ τὸ α ἀπὸ τὸ γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, ἀλλ'
 οὐκ ὑπάρχει. ἐπεὶ τοίνυν ἐπὶ πᾶσι ἀποδείκνυται, δεῖ ἐξ ἀνάγ-
 κης ὑπάρχειν, διὸ οὐκ ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ δειξίμης, ἀπὸ
 δειξίμης ἢ οὐκ ὑπὸ νόσεται, ὅτε διότι, οὐτε ὅτι ἀνάγκη ἐκείνο εἶναι,
 ἀλλ' ἢ οἷόν ἐστι δὲ εἰδῶς, ἐὰν ὑπολάβῃ ὡς ἀναγκαῖον τὸ μὴ ἀναγ-
 καῖον. ἢ δὲ οἷόν ἐστι ὁμοίως, ἐὰν τε τὸ ὅτι εἰδῇ δὲ μέσον. ἐὰν
 τε διότι καὶ διὰ μέσον. τῶν δὲ συμβεβηκότων μὴ καὶ αὐτὰ,
 ὁρῶμεν διωρίδην τὰ καὶ αὐτὰ, ὅτι ἐστὶν ὑπόθεσις ἀποδείκνυται,
 ὅ γὰρ ὅσον ἐξ ἀνάγκης δεῖξαι τὸ συμπόρασμα, τὸ συμβεβηκός
 γὰρ ὑποδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ποῦ τοῦτο γὰρ λέγω συμβεβηκό-
 τος. καὶ τοὶ ἀπορήσιν αὐτὸς ἴσως, τίνας γὰρ τοῦτα δεῖ ὁρῶ-
 ται ποῦ τὸ τῶν, ἐπὶ μὴ ἀνάγκη τὸ συμπόρασμα εἶναι, οὐδὲν γὰρ
 δεῖ φερεῖν εἰς τὸ ὁρῶμεν τὰ τυχόντα, εἴτα εἰποι τὸ συμπό-
 ρασμα. δεῖ ὁρῶμεν δὲ ὡς ἀναγκαῖον εἶναι αὐτὰ τὰ ἡρώτων μὲν,
 ἀλλ' ὅτι λέγειν ἀνάγκη τῶν ἐκείνα λεγόντων, καὶ ἀληθῶς λέγειν, ἐὰν
 ἀληθῶς ἢ ὑπάρχοντα. ἐπεὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει ποῦ ἐκα-
 σομ γένος ὅσα καὶ αὐτὰ ὑπάρχει, καὶ ἢ ἐκασομ, φανερὸν ὅτι ποῦ
 τῶν καὶ αὐτὰ ὑπάρχοντων αἰ ὑπόθεσις ἀποδείξεις, καὶ ἐκ
 τῶν ποιούντων εἰσί. τὰ μὲν γὰρ συμβεβηκότα, οὐκ ἀναγκαῖα.
 ὡς τὸ οὐκ ἀνάγκη τὸ συμπόρασμα εἰδέναι διότι ὑπάρχει, ὅτι
 εἰ αἰ εἶναι, μὴ καὶ αὐτὸ δὲ, οἷον οἱ δεῖ σημαίω συλλογισμοί.
 τὸ γὰρ καὶ αὐτὸ, οὐ καὶ αὐτὸ ὑπόθεσις, οὐδὲ διότι, τὸ δὲ
 διότι ἐπὶ πᾶσι αὐτῶν, τὸ δὲ τῶν αὐτίου ἐπὶ πᾶσι αὐτῶν. διὰ αὐτὸ ἀρα
 δεῖ καὶ τὸ μέσον ἐπὶ τρίτῳ, καὶ τὸ πρῶτον τῶν μέσων ὑπάρχειν.
 οὐκ ἀρα ὅσον ἐξ ἀλλῶ γένος μεταβάλλοντα δεῖξαι, οἷον τὸ γεωμετρί-
 κόν ἀριθμητικόν. τρία γὰρ ὅσα τὰ γένος ἀποδείξεσιν, γὰρ μὲν τὸ
 ἀποδείκνυται συμπόρασμα, τὸ δὲ εἰς τὸ ὑπάρχειν γένος

ἐνὶ καὶ αὐτό, γὰρ δὲ, τὰ ἀξιωματικὰ, ἀξιωματικὰ δεῖ εἶναι, καὶ ὡς, τρεῖς
 ὅσον τὸ γένος τὸ ὑποκείμενον, ὅσα τὰ ὅσα καὶ αὐτὰ συμ-
 βεβηκότα διὰ τοῦ ἀποδείξεως. ἐξ ὧν ἢ ἐν ἢ ἀποδείξεις, ὑποδέχε-
 ται τὰ αὐτὰ εἶναι. ὡς δὲ τὸ γένος ἐτόρον, ὡς πρὸς ἀριθμητικὴν καὶ
 γεωμετρίας, οὐκ ἐστὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἀποδείξιν ἐφαρμόσαι
 ὑπὲρ τὰ τοῖς μεγέθεσι συμβεβηκότα, εἰ μὴ τὰ μεγέθη ἀριθμοί
 εἰσι. ὅσον δὲ ὡς ὑποδέχεται ἐπὶ τινῶν, ὑπόθεσις λεγέσθαι, ἢ δὲ ἀρ-
 θμητικὴ ἀποδείξεις αἰ εἶναι τὸ γένος ποῦ δὲ ἢ ἀποδείξεις, καὶ
 αἰ ἄλλα ὁμοίως, ὡς τε ἢ ἀπλῶς ἀνάγκη τὸ αὐτὸ εἶναι γένος,
 ἢ τῶν, εἰ μέλλῃ ἢ ἀποδείξεις μεταβάλλοντα. ἄλλως δὲ ὅτι ἀδυνά-
 τον, διὸ οὐκ. ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν γένους, ἀνάγκη τὰ ἀρα καὶ τὰ
 μεσα εἶναι. εἰ γὰρ μὴ καὶ αὐτὰ, συμβεβηκότα εἶναι. δεῖ ὅσον πᾶ-
 γεωμετρία οὐκ ἐστὶ δεῖξαι ὅτι τῶν γένων μία ὑπόθεσις, ἀλλ'
 οὐδὲ ὅτι οἱ δύο κύβοι, κύβος, ὅτι ἄλλη ὑπόθεσις τὸ ἐτόρον, ἀλλ'
 ἢ ὅσα οὕτως εἶναι πρὸς ἄλληλα, ὡς τὸ εἶναι θάτορον ὑπὸ θάτορον.
 οἷον τὰ ὁπλικά πρὸς γεωμετρίαν, καὶ τὰ ἀρμονικά πρὸς ἀρ-
 θμητικὴν, οὐδὲ εἰ πᾶσι ταῖς γραμμαῖς μὴ ἢ γραμμαῖς, καὶ
 ἢ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν ἰδίων. οἷον ἢ καλλίστη τῶν γραμμῶν ἢ ὑπόθεσις,
 ἢ εἰ γένων εἶναι τῶν ποῦ φερεῖται, οὐ γὰρ ἢ τὸ ἰδίον γένος αὐτῶν
 ὑπάρχει, ἀλλ' ἢ κοινόν τι. φανερὸν δὲ καὶ ἐὰν ὡς αἰ πρὸς τὰς
 καθόλου ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός, ὅτι ἀνάγκη καὶ τὰ συμπόρα-
 σμα αἰδίου εἶναι τὴν ποιούτης ἀποδείξεως, ὅτι ἢ ἀπλῶς εἰπεῖν
 ἀποδείξεως. οὐκ ἐστὶν ἀρα ἀποδείξεις τῶν φθαρτῶν οὐδὲ ὑπό-
 θεσις ἀπλῶς, ἀλλ' οὕτως ὡς πρὸς κατὰ συμβεβηκός. ὅτι ὁ καθό-
 λου αὐτοῦ ὅσον, ἀλλὰ ποτε, καὶ πῶς. ὅταν δὲ ἢ ποιούτη, ἀνάγκη
 τῶν ἐτόρον μὴ καθόλου εἶναι πρὸς τὰς φθαρτῶν. φθαρτῶν ἢ,
 ὅτι καὶ τὸ συμπόρασμα, ὅσης μὴ καθόλου δὲ, ὅτι ὁ ἢ εἶναι, ὁ δὲ
 οὐκ εἶναι ἐφ' ὧν. ὡς τε οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς καθόλου, ἀλλ' ὅτι
 νῦν. ὁμοίως δὲ εἶναι καὶ ποῦ δεισμούς, ἐπεὶ πρὸς ὅσον ὁ δεισμός
 ἢ ἀρχὴ ἀποδείξεως, ἢ ἀποδείξεις θέσει δεῖ φερεῖται, ἢ συμπε-
 ρασμα ἢ ἀποδείξεως. αἰ δὲ τὰ πολλὰς γινώσκοντες ἀποδείξεως
 καὶ ὑπόθεσις, οἷον σελεύης ἐκλείψως, δὴ οὐκ, ὅτι ἢ μὲν τῶν αἰδῶ
 εἰσιν, αἰ εἰσιν, ἢ δὲ ὅτι αἰ, καὶ μὲν ὅσον εἰσιν, ὡς πρὸς δὲ ἢ ἐκλείψης

ὡς αὐτὸς πρὸς ἄλλους. ἐπεὶ δὲ φανερὸν ὅτι ἕκαστον ἀποδείξαι
 ὅτι ἐστὶν ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ἐκείνου ἀρχῶν, αὐτὸ δὲ φανερὸν ὅτι ἀποδεί-
 κναι, ὅτι ἐστὶ τὸ ἐπίστασθαι αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι ἀποδείξαι αὐτὸν ἀποδεί-
 κναι δεικνύει καὶ ἀποδείξαι. ἐστὶ γὰρ οὕτως δεικνύει ὡς πρὸς Βρύσην
 τὸν τετραγωνισμόν. καὶ κοινόν τε γὰρ δεικνύουσιν οἱ τοιοῦτοι λό-
 γοι, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, δι' ὅ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφαρμόθησιν οἱ
 λόγοι, ὅτι συγγενῶν. οὐκοῦν οὐχ ἢ ἐκείνου ἐπίσταται, ἀλλὰ καὶ συμ-
 βεβηκός, οὐ γὰρ αὐτὸν ἐφήρμοσεν ἢ ἀπόδειξις, καὶ ἐπ' ἄλλο γένος.
 ἕκαστον δὲ ὑποθέμεθα μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅταν κατ' ἐκείνου
 γινώσκωμεν, καὶ δὲ ὑποθέμεθα ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐκείνου ἢ ἐκείνου.
 οἷον τὸ διῶσι δεικνύει ἴσας ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ αὐτὸ τὸ εἰρη-
 μόνον, ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν τούτου. ὡς τ' ἐκ αὐτῶν καὶ ἐκείνου ὑποθέ-
 μεθα, ὡς ὑποθέμεθα, ἀνάγκη τὸ μέσον γν' αὐτῆς συγγενείας εἶναι. ἐπεὶ
 μὴ, ἀλλ' ὡς τὰ ἀρμονικὰ διὰ ἀριθμητικῆς. τὰ δὲ τοιαῦτα δεικνύ-
 νται μὴ ὡς αὐτὸς, διαφορὰ δὲ. τὸ μὲν γὰρ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀρχῶν
 μὴ, τὸ γὰρ ὑποθέμενον γένος, ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, τὸ δὲ διότι, τὸ αὐτὸν, ἢ
 καὶ αὐτὰ τὰ πάθη δεικνύει. ὡς τε καὶ ἐκ τούτων φανερὸν, ὅτι οὐκ
 ἐστὶν ἀποδείξαι ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἀρχῶν. ἀλλὰ
 πούτῳ αἱ ἀρχαὶ ἔχουσιν τὸ κοινόν, ἐπεὶ δὲ φανερὸν αὐτῶν, φανερὸν ὅτι
 ὅτι οὐκ ἐστὶ τὰς ἐκείνου ἰδίας ἀρχὰς ἀποδείξαι. ἐστὶν γὰρ ἐκεί-
 ναι ἀπάντων ἀρχαί, καὶ ὑποθέμεθα ἢ ἐκείνων, κύρια πάντων. ὅτι
 γὰρ ἐπίσταται μάλλον ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρων αἰτίων εἰδώς. ἐκ τῶν
 πτωτέρων γὰρ οἶδεν, ὅταν μὴ δὲ αἰτιατῶν εἰ δὲ αἰτίων. ὡς τ' ἐκ
 μάλλον οἶδε, καὶ μάλιστα, καὶ ὑποθέμεθα ἐκείνου εἶναι, καὶ μάλλον, καὶ
 μάλιστα. ἢ δὲ ἀπόδειξις, ὅτι ἐφαρμόθη ἐπ' ἄλλο γένος, ἀλλ' ἢ
 ὡς εἰρηκεται, αἱ γεωμετρικαὶ καὶ αἱ τὰς ὀπλικὰς ἢ μηχανικὰς, καὶ αἱ
 ἀριθμητικαὶ καὶ αἱ τὰς ἀρμονικὰς. χαλεπὸν δὲ ὅτι τὸ γινώσκειν εἰ οἶ-
 δεν ἢ μὴ. χαλεπὸν γὰρ τὸ γινώσκειν εἰ ἐκ τῶν ἐκείνου ἀρχῶν ἴσμεν
 ἢ μὴ, ὅτι ὅτι τὸ εἰδέναι. οἰόμεθα δὲ αὐτὸν ἔχοντα δὲ ἀληθῶς τι-
 νῶν συλλογισμῶν καὶ πρώτων ἐπίστασθαι. τὸ δὲ οὐκ ἐστὶν ἀλ-
 λά συγγενῆ δεικνύει τοῖς πρώτοις. λέγω δὲ ἀρχὰς γν' ἐκείνου
 γένος ταῦτα, ὅτι, ὅτι μὴ γινώσκονται δεικνύει. τί μὲν δὲ σημαί-
 νει καὶ τὰς πρώτας δὲ τὰς ἐκ τούτων, λαμβάνεται, ὅτι δὲ ἐστὶ, τὰς
 μὲν ἀρχὰς

μὲν ἀρχὰς ἀνάγκη λαμβάνειν, τὰ δὲ ἄλλα δεικνύειν. οἷον, τί μο-
 νὰς, ἢ τί τὸ δυνάμει, καὶ τριγώνου, εἶναι δὲ τὸ μὲν μονάδι λαμβάνειν,
 καὶ τὸ μέγεθος, τὰ δὲ ἐπὶ τῶν δεικνύειν. ἐστὶ δὲ οἷς χῶνται γν'
 ταῖς ἀριθμητικαῖς ὑποθέσεσιν, τὰ δὲ ἰδία ἐκείνης ὑποθέσεως, τὰ
 δὲ κοινὰ. κοινὰ δὲ, κατ' ἀναλογίαν, ἐπεὶ χῶσιμόν γε ὅσον γν' τῶν
 ὑπὸ τῶν ὑποθέσεων γένος. ἰδία μὲν, οἷον γραμμῶν εἶναι διανθί,
 καὶ τὸ δυνάμει. κοινὰ δὲ, οἷον τὸ ἴσα ἀπὸ ἴσων ἴσα αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι ἴσα
 τὰ λοιπὰ. ἰκανόν δὲ ἕκαστον τούτων, ὅσον γν' τῶν γένος. ταῦτα γὰρ
 γὰρ ποιήσῃ, καὶ μὴ κατὰ πάντων λάβειν, ἀλλ' ὑπὸ μεγέθων μό-
 νων τῶν δὲ ἀριθμητικῶν, ἐπ' ἀριθμῶν. ἐστὶ δὲ ἰδία μὲν, καὶ ἂν λαμ-
 βάνεται εἶναι, πᾶσι δὲ ἢ ὑποθέσει θεωρεῖται τὰ ὑποθέμενα καὶ αὐτὰ.
 οἷον, μονάδας ἢ ἀριθμητικῆς, καὶ γεωμετρίας, σημεία καὶ γραμ-
 μάς. ταῦτα γὰρ λαμβάνουσι τὸ εἶναι καὶ τοιοῦτον εἶναι. τὰ δὲ τούτων
 πάθη καὶ αὐτὰ, τί μὲν σημαίνει ἕκαστον λαμβάνουσι. οἷον ἢ ἢ
 ἀριθμητικῆς, τί πᾶσι τῶν ἀριθμῶν, ἢ ἀρτιοῦ, ἢ τετραγώνου, ἢ κύβου, ἢ ἢ γεω-
 μετρίας, τί τὸ ἀλογον, ἢ τί τὸ κεκλῆσθαι ἢ νοεῖν, ὅτι δὲ δεικ-
 νύουσιν διὰ τε τὸ κοινόν καὶ ἐκ τῶν ἀριθμητικῶν καὶ γεωμετρικῶν. καὶ ἢ ἀπο-
 λογία ὡς αὐτὸς. πᾶσα γὰρ ἀποδείκνυται ὑποθέσει, πᾶσι τρία
 ὅτι, ὅσα τε εἶναι τίθεται. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὸ γένος, ὅτι καὶ αὐτὰ
 παθημάτων δὲ θεωρητικῆς, καὶ τὰ κοινὰ ἂν λέγομεν ἀξιωματικά,
 ὅτι πρῶτον ἀριθμῶν, καὶ τρίτον τὰ πάθη, ὡς τὸ σημαί-
 νει ἕκαστον λαμβάνει. ἑνίας μὲν τοῖς ὑποθέσεσιν οὐδὲν κωλύει γνῖναι
 τούτων πρῶτον. οἷον τὸ γένος μὴ ὑποτίθεσθαι εἶναι, αὐτὸν φα-
 νερὸν ὅτι ὅτι. οὐ γὰρ ὁμοίως δεικνύει, ὅτι ὁ ἀριθμὸς ὅτι, καὶ ὅτι θεω-
 ρητικῆς καὶ ψυχρῆς, καὶ τὰ πάθη μὴ λαμβάνειν τί σημαίνει, αὐτὸν δει-
 λα, ὡς πρὸς οὐδὲ τὰ κοινὰ, οὐ λαμβάνει τί σημαίνει τὸ ἴσα ἀπὸ
 ἴσων ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι γινώσκωμεν, ἀλλ' οὐδὲν ἢ τῶν γν' φύσιν τρία
 ταῦτα δὲ πᾶσι δὲ δεικνύει, καὶ ἂν δεικνύει, καὶ δὲ ὡς. οὐκ
 ἐστὶ δὲ ὑποθέσεις οὐδὲ αἰτήματα, ὅ ἀνάγκη εἶναι δι' αὐτὸ καὶ δι-
 κναι ἀνάγκη. ὅ γὰρ πᾶσι τῶν ἐξω λόγον ἢ ἀπόδειξις, ἀλλὰ πᾶσι
 τῶν γν' τῶν ψυχῆς. ἐπεὶ οὐδὲ συλλογισμός. αἱ γὰρ ὅτι γν' εἰσὶν
 πᾶσι τῶν ἐξω λόγον, ἀλλὰ πᾶσι τῶν ἴσων λόγον οὐκ αἱ. ὅσα
 μὲν οὖν δεικνύονται λαμβάνει αὐτὸς μὴ δεικνύει, ταῦτα, καὶ

καὶ δοκῶν τὰ λαμβάνειν, ὅθεν μανθάνοντι ὑποτίθετα, καὶ ἐστὶν οὐχ ἀπλῶς ὑπόθεσις, ἀλλὰ πρὸς ἐκείνου μόνου. ἐὰν δὲ ἢ μηδεμίας γνώσεως δόξης, ἢ καὶ γιναντίας γνώσεως λαμβάνειν, τὸ αὐτὸ αὐτίται, καὶ τούτω διαφέρει ὑπόθεσις καὶ αἴτημα. ἐστὶ γὰρ αἴτημα τὸ ὑπογιναντίον τῷ μανθάνοντι τῇ δόξει, ἢ δ' αὖ τις ἀποδιδέτωρ ὅρ λαμβάνειν, καὶ χρῆται μὴ δόξας. οἱ μὲν οὖν ὅροι, οὐκ εἰσὶν ὑποθέσεις. ὅθεν γὰρ εἶναι ἢ μὴ εἶναι λέγοντες, ἀλλ' οὐ ταῖς προτάσεσιν αἱ ὑποθέσεις, τοὺς δ' ὅρους μόνον ξυνέκωδον δέ. ὅθεν δ' οὐχ ὑπόθεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ ἀκέραιον ὑποθεσὶν ἴς φησὶν εἶναι, ἀλλ' ὅσων ὄντων ὅθεν ἐκείνα εἶναι, γίνεται τὸ συμπόρασμα. ὅθεν ὁ γεωμέτρης ψυδὸν ὑποτίθει, ὡς ὅρ' ἴνδον ἐφασαν λέγοντες, ὡς ὅθεν ὅθεν ψυδὸν χρῆσθαι. τὸν δὲ γεωμέτρου ψυδὸν λέγοντα ποδιστῆσαν τὴν οὐ ποδιστῆσαν, ἢ διυθῆσαν τὴν γεγραμμένην, οὐκ διυθῆσαν οὐσαν. ὁ δὲ γεωμέτρης ὅθεν συμπόρασιν εἶναι τὴν δὲ εἶναι γραμμὴν, ἢ αὐτὸς ἐφθεγγῆται, ἀλλὰ τὰ εἶναι τούτων δηλοῦμαι. ἐστὶ τὸ αἴτημα ὅθεν ὑπόθεσις πᾶσα ἢ ὡς ὅλον, ἢ ὡς γὰρ μέρη, οἱ δ' ὅροι, οὐδέτερον τούτων. εἶδη μὲν οὖν εἶναι ἢ γὰρ τι πρὸς τὰ πολλὰ, οὐκ ἀνάγκη εἰ ἀπόδοξίς ἐστι. εἶναι μὲντοι γὰρ τῶν πολλῶν, ἀληθὲς εἰπεῖν ἀνάγκη, οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ καθόλου αὐτὸ μὴ ὅθεν ἢ. ἐὰν δὲ τὸ καθόλου μὴ ἢ, τὸ μέσον ὅθεν ἐστὶ, ὡς τὸ ὅθεν ἀπόδοξίς. δέει ἄρα τί γὰρ καὶ τὸ αὐτὸ ὡς πλεόνων εἶναι μὴ ὁμόνυμον, τὸ δὲ μὴ γινώσκοντα αἶμα φάναι καὶ ἀρφάναι, ὅθεν μία λαμβάνει ἀπόδοξίς, ἀλλ' ἢ ἐὰν διεν δέξαι καὶ τὸ συμπόρασμα οὕτως. δεικνύται δὲ λαβοῦσι τὸ πρῶτον καὶ τὰ τῷ μέσῳ, ὅτι ἀληθές, ἀρφάναι δ' ὅθεν ἀληθές. τὸ δὲ μέσον ὅθεν διαφύκει εἶναι καὶ μὴ εἶναι λαβεῖν, ὡς δ' αὐτὸς καὶ τὸ τρίτον. εἰ γὰρ ἐδόθη καὶ οὐ ἀνθρώπου ἀληθές εἰπεῖν, εἰ καὶ μὴ ἀνθρώπου ἀληθές, ἀλλ' ἢ μόνον ἀνθρώπου εἶναι, μὴ ζῶον δὲ, μὴ. ἐστὶ γὰρ ἀληθές εἰπεῖν Καλλίαν εἰ καὶ μὴ Καλλίαν, ὅμως ζῶον, μὴ ζῶον δ' οὐ. αἴτιον δὲ, ὅτι τὸ πρῶτον οὐ μόνον κατὰ τὸ μέσον λέγεται, ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλο, εἶναι τὸ εἶναι ὡς πλεόνων. ὡς τὸ οὐδ' εἰ τὸ μέσον, καὶ αὐτὸ ὅθεν καὶ μὴ αὐτὸ, πρὸς τὸ συμπόρασμα ὅθεν διαφέρει. τὸ δ' ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι, ἢ εἰς τὸ ἀδυνάτου ἀπόδοξίς λαμβάνει, καὶ ταῦτα,

ταῦτα, οὐδ' αἰεὶ καθόλου, ἀλλ' ὅσον ἱκανόν, ἱκανόν δ' ὡς γένους. λέγω δ' ὡς τῷ γένους, οἷον πρὸς ὁ γένος τὰς ἀποδοξίς φέρει, ὡς πρὸς εἰρηται καὶ πρότερον. Ἐπικοινωνοῦσι δὲ πᾶσαι αἱ ὑποθέσεις ἀλλήλαις καὶ τὰ κοινὰ. Κοινὰ δὲ λέγω οἷς χρῶνται ὡς ἐκ τούτων ἀρδιδικνύτων, ἀλλ' ὅθεν ὡς δεικνύσιν, ὅθεν ὅθεν δεικνύσιν. Καὶ ἢ διαλεκτικὴ πᾶσαι, ὅθεν εἰς καθόλου πρὸς τὸ δεικνύσαι τὰ κοινὰ. οἷον ὅτι ἅπαν φάναι ἢ ἀρφάναι, ἢ ὅτι ἴσα ἀρ' ἴσων, ἢ τὸ τούτων ἀρ' ἴσα. ἢ δὲ διαλεκτικὴ, οὐκ εἰς ὅπως ὡς σμῆναι ἴνων, οὐδὲ γένους γένος ἴνος, οὐ γὰρ αὐτὸ ἴσως. ἀποδιδέκνυται γὰρ οὐκ εἰς ἑρωτάς, εἶναι τὸ τὸ αὐτὸ δεικνύων ὄντων μὴ δεικνύοντα τὸ αὐτό. δεικνύεται δὲ ὅθεν γὰρ τοῖς πρὸς συλλογισμῶν. εἰ δὲ τὸ αὐτὸ ὅθεν ἐρώτημα συλλογιστικόν, καὶ πρότασις ἀντιφάσεως, πρότασις δὲ καὶ ἐκείνῳ ὑποθέσει, ὅθεν ὅθεν ὅθεν συλλογισμὸς ὁ καὶ ἐκείνῳ, εἶναι αὐτὸ ἐρώτημα ὑποθέσει, ὅθεν ὅθεν ὅθεν ὅθεν οἰκείῳ γίνεται συλλογισμὸς. δεικνύει ἄρα ὅτι οὐ πᾶν ἐρώτημα γεωμετρικόν αὐτὸ εἶναι, ὅθεν ἰατρικόν, ὁμοίως ὅθεν ὅθεν τῶν ἄλλων. ἀλλ' ὅθεν ὅθεν ἢ δεικνύται πρὸς ὅθεν ἢ γεωμετρικὸν ὅθεν, ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν δεικνύται τῇ γεωμετρικῇ ὡς πρὸς τὰ ὀπτικά, ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων. καὶ πρὸς τὴν τούτων, ὅθεν λόγον ὑφεκτικόν ἐκ τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν καὶ συμπόρασμάτων. πρὸς δὲ τὸ ἀρχῶν λόγον οὐχ ὑφεκτικόν ὅθεν γεωμετρικὴ ἢ γεωμετρικῇ, ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων ὑποθέσεων. Οὐτε πᾶν ἄρα ἐκασὸν ὑποθέσει δρώτημα δρώτητον, οὐδ' ἅπαν τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρίτον πρὸς ἐκείνου, ἀλλὰ τὰ κατὰ τὴν ὑποθέσειν διοριζόμενα. εἰ δὲ διαλέγεται γεωμετρικὴ ἢ γεωμετρικῇ οὕτως, φανερὸν ὅτι καὶ καλῶς, ἐὰν ἐκ τούτων τι δεικνύει. εἰ δὲ μὴ, οὐ καλῶς. Δηλοῦν δ' ὅτι οὐδ' ἐλέγχει γεωμετρικῇ, ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός. ὡς τὸ οὐκ αὐτὸ εἶναι γὰρ ἀγεωμετρικοῖς πρὸς γεωμετρικῇ διαλεκτικῇ. λησθὲ γὰρ ὁ φανύων διαλεγόμενος, ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων ὑποθέσεων. Ἐπεὶ δ' εἰς γεωμετρικὰ ἐρωτήματα, ἀρ' ὅθεν ὅθεν ἀγεωμετρικά, καὶ πρὸς ἐκείνῳ ὑποθέσειν τὰ κατὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν ποίαν γεωμετρικὰ ὅθεν. Καὶ πρότερον ὁ κατὰ τὴν ἀγνοίαν συλλογισμὸς, ὁ ἐκ τῶν ἀγνοουμένων συλλογισμὸς, ἢ ὁ παρὰ

λογισμός. Καὶ αὐτὴ γινώμετρίαν δὲ, ἢ δὲ ἄλλης τέχνης, οἶον τὸ μουσικόν ὅστιν ἐρώτημα, ἀγνώμετρηθῇ πρὸς γινώμετρίαν. τὸ δὲ τίς πρὸς ἀλλήλους συμπήλησιν οἶσθαι, γινώμετρίκον πῶς καὶ ἀγνώμετρητον ἄλλοις τρέπον, διττὸν γὰρ ὄσθ. ὥς πορ τὸ ἀρρύνθαι, καὶ τὸ μὲν ἐτόρον ἀγνώμετρηθῇ τῷ μὴ εἶναι, ὥς πορ τὸ ἀρρύνθαι, τὸ δὲ ἐτόρον, τῷ φάυλως εἶναι, καὶ ἡ ἀγνοία αὐτῇ ἢ ἐκ τῶν τοιαύτων ἀρχῶν γίναντια. ἐν ᾧ τοῖς μαθημασιν, οὐκ ἐστὶν ὁμοίως ὁ παρὰ τοῦ λογισμοῦ, ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν αἰεὶ διττὸν. κατὰ γὰρ τὸ τοῦ πᾶντος, καὶ ὄσθ πάλιν κατ' ἄλλον λέγεται πᾶντος. τὸ δὲ κατὰ τοιοῦτον οὐ λέγεται πᾶν. ταῦτα δὲ ὅστιν οἶον ὄσθ τῇ νοήσῃ. ἐν δὲ τοῖς λόγοις λανθάνει, ἀρα πᾶς κύκλος γῆμα; αὐτὸ δὲ γράψαι, διήλουν. τί δὲ; τὰ ἐπὶ κύκλος; φανερὸν ὅτι οὐκ ἐστὶν. οὐδέ δὲ δὲ γῆμασιν εἰς αὐτὸ φορδῇ, αὐτὸ ἢ ἡ πρότασις ἐπακλυθῇ. ὥς πορ γὰρ οὐδὲ πρότασις ὅστιν, ἢ μὴ ὅστιν πλείονων, οὐ γὰρ ἔσται ὅστιν πᾶντων, ἐκ τῶν καθόλου δὲ ὁ συλλογισμός, διήλουν ὅτι οὐδὲ γῆμασις. αἱ αὐταὶ γὰρ προτάσεις καὶ γῆμασις. καὶ γὰρ φορδῇ γῆμασιν, αὐτῇ γινώσθαι αὐτὴν πρότασις, ἢ ἀποδεικτικὴ ἢ διαλεκτικὴ.

Συμβαίνει δὲ γνῶσις συλλογιστικῶς λέγειν, ὅτι ὁ λαμβάνειν ἀπο-
 φητοῦ τὰ ἐπόμενα. οἷον καὶ ὁ Κανένης ποιεῖ, ὅτι τὸ πῦρ γὰρ
 τῇ πολλᾷ πλάσει ἀναλογία, καὶ γὰρ τὸ πῦρ ταχὺ γιγνῆσθαι
 ὡς φησι, καὶ αὕτη ἡ ἀναλογία οὕτως δὲ οὐκ ἐστὶ συλλογισμός.
 ἀλλ' ἐπὶ ταχίστη ἀναλογία ἔπειτα ἡ πολυπλάσιος, καὶ τῷ πῦρι
 ἡ ταχίστη γὰρ τῇ κινήσει ἀναλογία. γνῶσις μὲν γὰρ οὐκ ἐνδέχεται
 συλλογισάσθαι ἐκ τῆς εἰρημενίας, ὅτε δὲ ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐχ
 ὁρᾶται. εἰ δὲ ὡς ἀδύνατον ἐκ τῶν ἀληθῶν ἀληθὲς λείπει, ῥᾶδιον
 αὖ ὡς τὸ ἀναλύνειν, αὐτὴν σφραγίζει γὰρ αὐτὴ ἀναγωγὴ. ἐπεὶ γὰρ τὸ α
 ὄν, τοῦτο δὲ ὄντος, ταχὺ ὅστις αὐτὸ ὅτι ὄν, οἷον τὸ β'. ἐκ τού-
 των ἄρα λείπει ὅτι ἐστὶν ἐκεῖνο. αὐτὴν σφραγίζει δὲ μᾶλλον τὰ ἐν τοῖς
 μαθημασιν, ὅτι οὐδὲν συμβεβηκὸς λαμβάνουσιν, ἀλλὰ καὶ τότε
 διαφύρουσι τῇ γνῶσις διαλογισμοῖς, ἀλλ' οἰσμοῖς. αἰσθάνεται δὲ ὁ
 ὅτι τῆς μέσων, ἀλλὰ ὅτι πρόσλαμβάνειν, οἷον τὸ α τὸ β', αὐτὸ
 δὲ τὸ γ, πάλιν αὐτὸ τὸ δ', καὶ τοῦτ' εἰς ἀπειρον, καὶ εἰς τὸ πλᾶ-
 γιον, οἷον τὸ α καὶ ἡ δὲ τὸ β', καὶ κατὰ τὸ ε', οἷον ἐστὶν ἀέθλος
 ποσός,

ποσός, ἢ καὶ ἄπειρος, ὡς ἐφ' ὃ ἄ, ὁ ποσὸς ἀριθμὸς ποσός,
 ἐφ' ὃ β', ἀριθμὸς ποσός, ἐφ' οὗ γ'. εἰς ἅρα τὸ α κατὰ τὸ γ,
 καὶ εἰς ὁ ἀρτίος ποσός, ἀριθμὸς, ἐφ' ὃ δ', ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς, ἐφ'
 οὗ ε', εἰς ἅρα τὸ α κατὰ τὸ ε. Το δὲ ὅτι διαφέρει καὶ τὸ διό-
 τι ἐπίστανται, πρῶτον μὲν ἐν τῇ αὐτῇ ὑπόθεσιν, ὅτι ταῦτα διχῶς.
 ὅνα μὴ πρόποιν, ἐὰν μὴ διαμέσω γίνηται ὁ συλλογισμὸς. οὐ
 γὰρ λαμβάνεται τὸ πρῶτον αἷτιον, ἢ δὲ τὸ διότι ὑπόθεσιν, ἢ
 τὸ πρῶτον αἷτιον, ἄλλοι δὲ, διὰ μέσω μὲν, ἀλλὰ μὴ διὰ τὸ αἷ-
 τιον, ἀλλὰ τῶν ἀνελκροφόντων, διὰ τὸ γνωριμώτερον. καὶ οὐ
 γὰρ οὐδὲν τῶν ἀνελκροφόντων γνωριμώτερον εἶναι ὁρῶνται τὸ
 μὴ αἷτιον, ὥστε εἶσαι διὰ τούτου ἢ ἀπόδειξις. οἷον, ὅτι ἐγγὺς οἱ
 πλανήτου, διὰ τὸ μὴ σίλβειν. ἔσω ἐφ' ὃ γ, πλανήτου, ἐφ' ὃ β',
 τὸ μὴ σίλβειν, ἐφ' ὃ α, τὸ ἐγγὺς εἶναι, ἀλθὲς δὲ τὸ β' ἢ τὸ γ αἷ-
 πειν. οἱ γὰρ πλανήτες οὐ σίλβουσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ α ἢ τὸ β'. τὸ
 γὰρ μὴ σίλβειν, ἐγγὺς ὄντι. ὡς δὲ εἰληφθῇ δι' ἐπαγωγῆς, ἢ δι'
 αἰδιόησεως, ἀνάγκη οὕτω τὸ α ὡς γ ὑπάρχειν. ὥτ' ἀποδεδειχτῇ
 ὅτι οἱ πλανήτου ἐγγὺς εἰσιν. οὕτως οὕτω ὁ συλλογισμὸς, οὐ τὸ
 διότι, ἀλλὰ τὸ ὅτι ὄντι. τὸ γὰρ διὰ τὸ μὴ σίλβειν ἐγγὺς εἰσιν, ἀλλὰ
 διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι, οὐ σίλβουσιν. Εἰσχωρεῖ δὲ καὶ διὰ θα-
 τέρου, θατέρου διεκθῶναι, καὶ εἶσαι τὸ διότι ἢ ἀπόδειξις. οἷον
 ἔσω τὸ γ πλανήτου, ἐφ' ὃ β' τὸ ἐγγὺς εἶναι, τὸ α, τὸ μὴ σίλβειν,
 ὑπάρχει δὲ τὸ β' τῷ γ ἢ τὸ α τῷ β' τὸ μὴ σίλβειν, ὥστε τὸ
 α τῷ γ, καὶ εἶσι τὸ διότι ὁ συλλογισμὸς. εἰς ἡμᾶς γὰρ τὸ πρῶτον
 αἷτιον. πάλιν ὡς τὴν σελῶν διδκνύουσιν ὅτι σφαιροειδὲς
 διὰ τῶν αὔξεσων. εἰ γὰρ τὸ αὐξανόμενον οὕτως, σφαιροειδὲς.
 αὔξανει δὲ ἡ σελῶν, φανερὸν, ὅτι σφαιροειδὲς. οὕτως μὲν οὕτω
 τὸ ὅτι γέγονεν ὁ συλλογισμὸς. ἀναπαλιν δὲ τὸ ἐξ ἑνὸς τὸ μέσον
 τὸ διότι. τὸ γὰρ διὰ τὰς αὔξεις, σφαιροειδὲς ὄντι, ἀλλὰ διὰ τὸ
 σφαιροειδὲς εἶναι, λαμβάνει τὰς αὔξεις ποιότητας. σελῶν ἐφ'
 ὃ γ, σφαιροειδὲς ἐφ' ὃ β', αὔξεις ἐφ' ὃ α, ἐφ' ὃ δὲ τὰ μέσα
 μὴ αὔξονται, καὶ εἰς γνωριμώτερον ἀνάτιον, τὸ ὅτι μὴ δι-
 κνύει τὸ διότι δὲ οὐ. ἔτι ἐφ' ὃ μὲν τὸ μέσον ἐξ ὧν τίθεται, καὶ
 γὰρ ἐν ταῖς, τὸ ὅτι, καὶ οὐ τὸ διότι ἢ ἀπόδειξις, τὸ γὰρ λεγέται

B

τὸ αἰτιον, οἷον δὲ αὐτὸ οὐκ ἀναπνέει ὁ τοῖχος, ὅτι οὐ ζῶν. ἐν γὰρ τῷ αἰτίῳ
 τῷ μὴ ἀναπνέειν αἰτιον, ἐστὶ τὸ ζῶν, εἶναι αἰτιον τῷ ἀναπνέειν.
 οἷον, εἰ ἢ ἀπόφασις αἰτία τῷ μὴ ὑπάρχειν, ἢ κατὰφασις αἰτία
 τῷ ὑπάρχειν. ὡς πρὸς εἰς τὸ ἀσύμμετρα εἶναι τὰ θερμὰ καὶ ψυχρὰ
 τῷ μὴ ὑγιαίνειν, τὸ σύμμετρα εἶναι τῷ ὑγιαίνειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
 ἢ κατὰφασις τῷ ὑπάρχειν, ἢ ἀπόφασις τῷ μὴ ὑπάρχειν. αὐτὸ δὲ
 τῷ οὕτως ἀποδεικνύμεν, οὐ συμβαίνει τὸ λεχθῆναι, οὐ γὰρ ἅπαν
 ἀναπνέει ζῶν. ὁ δὲ συλλογισμὸς γίνεται τῷ τοιαύτης αἰτίας, γὰρ
 τῷ μέσῳ γήματι. οἷον, ἐσὼ τὸ αὐτὸ ζῶν, ἐφ' ὃ τὸ β', τὸ ἀναπνέειν,
 ἐφ' ὃ γ', τοῖχος. τῷ μὲν οὖν β' παντὶ ὑπάρχει τὸ α'. παντὶ γὰρ τὸ
 ἀναπνέον ζῶν, τῷ δὲ γ' οὐδὲν, ὥστε τὸ β' τῷ γ' ὁδὲν, ὅκ ἀρὰ
 ἀναπνέει ὁ τοῖχος. Εἰκότασι δὲ αἱ τοιαῦται τῷ αἰτιῳ, τοῖς
 κατ' ὑπερβολὴν εἰρημύνοις. τῷ δὲ ἐστὶ τὸ πλεον ἀποσῆσαντα
 τὸ μέσον εἰπεῖν. οἷον τῷ Ἀναχάρσιδος, ὅτι γὰρ σκῦλαις ὅκ εἰσὶν
 αὐλητρίδες, οὐ δὲ γὰρ ἀμπελοὶ, κατὰ μὲν δὲ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν
 μὲν, καὶ τῷ τῷ μέσῳ θείσιν, αὐτὰ διαφέρει εἰσὶν τῷ ὅτι
 πρὸς τὸ διότι συλλογισμὸν. ἄλλοι δὲ τρόπον διαφέρει τὸ διότι
 τῷ ὅτι, τὸ δι' ἄλλης ὑπόθεσεως ἐκείνου θεωρεῖν. τοιαῦτα δὲ εἶναι,
 ὅσα οὕτως ἐχθ' πρὸς ἀλλήλα, ὥς τ' εἶναι θάλασσαν, ὑπὸ θάλασσαν. οἷον
 τὰ ὀπτικά, πρὸς γεωμετρίαν, καὶ τὰ μηχανικά, πρὸς σφαιρωμε-
 τρίαν, καὶ τὰ ἀρμονικά πρὸς ἀριθμητικὴν, καὶ τὰ φαινόμενα,
 πρὸς ἀστρολογικὴν. σχεδὸν δὲ σιμῶνται εἰσὶ, τῶν τῷ ὑπόθε-
 σιν γίνεσθαι. οἷον ἀστρολογία, ἢ τε μαθηματικὴ, καὶ ἢ ναυτικὴ, καὶ
 ἀρμονικὴ, ἢ τε μαθηματικὴ, καὶ ἢ τῷ ἀκροῦ, γινώσκοντα γὰρ τὸ
 μὲν ὅτι, τῷ αἰσθητικῷ εἰδέναι, τὸ δὲ διότι, τῷ μαθηματικῷ.
 οὐ τοι γὰρ ἔχουσι τῷ αἰτιῳ τὰς ἀποδείξεις, καὶ πολλάκις ὅκ
 ἴσασιν ὅτι, κατὰ πρὸς οἱ τὸ καθόλου θεωροῦντες, πολλὰκις γίνεσθαι
 τῷ κατὰ ἐκαστον οὐκ ἴσασιν δι' ἀνεπισκεψίαν. ἐστὶ δὲ ταῦτα ὅσα
 ἐπὶ τὸν ὅντα τὴν οὐσίαν κέχρηται τοῖς εἰδεσι. τὰ γὰρ μαθημα-
 τα, πρὸς εἰδὴν εἶναι. ὅ γὰρ κατὰ ποικιλιῶν ἑνός, εἰ γὰρ καὶ κατὰ
 ποικιλιῶν τινος τὰ γεωμετρικὰ εἶναι, ἀλλ' οὐχ ἢ γεωμετρικὰ,
 εἰαδ' ὑποκείμενον. ἔχει δὲ καὶ πρὸς τὴν ὀπτικὴν, ὡς αὐτὴ πρὸς
 τὴν γεωμετρίαν, ἄλλα πρὸς ταῦτα, οἷον τὸ πρὸς τὴν ἰερίαν. τὸ
 μὲν

μὲν γὰρ ὅτι, φυσικοῦ εἰδέναι, τὸ δὲ διότι, ὀπτικῶς, ἢ ἀπλῶς ἢ
 κατὰ τὸ μαθημα. πολλάκι δὲ τῷ μὴ τῷ ἀλήλας ὑπόθεσιν,
 ἔχουσιν οὕτως. οἷον ἰατρικὴ πρὸς γεωμετρίαν. ὅτι μὲν γὰρ τὰ
 ἔλκη τὰ πρὸς τὴν βραδυτότην ὑγιάζεται, τὸ ἰατρικὸν εἰδέναι,
 διότι δὲ, τὸ γεωμέτρου. τῶν δὲ ἀνημάτων, ἐπιστημονικῶν
 μάλισα, τὸ πρῶτον εἶναι, αἵτε γὰρ μαθηματικὰ καὶ τῷ ἐπιστημῶν
 εἶναι. τούτοις φέρουσι τὰς ἀποδείξεις. οἷον ἀριθμητικὴ καὶ γεω-
 μετρία καὶ ὀπτικὴ, καὶ σχεδὸν ὡς εἰπεῖν, ὅσα τῷ διότι ποιοῦν-
 ται τὴν σκέψιν. ἢ γὰρ ὅλως, ἢ ὡς αὐτὸ τὸ πολὺ, καὶ γὰρ τοῖς πλεί-
 στοις, εἶναι τὸ τὸν τὸ γήματι. ὁ δὲ διότι γίνεται συλλογισμὸς.
 ὥστε καὶ εἶναι τὸ εἶναι μάλισα ὑπόθεσιν, κυριώτατον γὰρ τῷ
 εἰδέναι, τὸ, διότι θεωρεῖν. εἶτα τῷ τὸ τί εἶναι, ὑπόθεσιν εἶναι τὸ
 τὸν μόνον θεωρεῖν διωκτῶν. γὰρ μὲν γὰρ τῷ μέσῳ γήματι, οὐ
 γίνεται καθ' ἑαυτοῦ συλλογισμὸς, ἢ δὲ τῷ τί εἶναι ὑπόθεσιν κα-
 ταφάσεως. γὰρ δὲ τῷ ἐκείνῳ γίνεται μὲν, ἀλλ' οὐ καθόλου, τὸ ἢ
 τί εἶναι τῷ καθόλου εἶναι. ὅ γὰρ τῷ εἶναι ζῶν διήκουσιν ὁ ἀνθρώπος,
 εἶτι τῷ μὲν ἐκείνῳ οὐδὲν πρὸς δίδεται, ἐκείνῳ δὲ εἶναι τούτου
 κατὰ πικρὸν καὶ αὐξάνει, ὡς αὐτὸ, εἰς τὰ ἀμείσθητα. φανε-
 ρόν οὖν ὅτι κυριώτατον τοῦ ἐπίσταντα τὸ πρῶτον γήματι. ὡς
 πρὸς δὲ ὑπάρχειν τὸ αὐτὸ β' γινώσκοντα ἀπὸ μὲν, οὕτως καὶ μὴ
 ὑπάρχειν ἐγγώρῃ. λέγω δὲ τὸ ἀπὸ μὲν ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρ-
 χειν, τῷ μὴ εἶναι αὐτῶν μέσον, οὕτως γὰρ, οὐκ εἶσαι κατ' ἄλλο
 τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ὅταν μὲν οὖν ἢ τὸ αὐτὸ ἢ τὸ β' γὰρ ὅλως
 τινὶ ἢ ἢ ἢ ἀμφω, οὐκ γινώσκοντα τὸ αὐτὸ β' πρῶτως μὴ ὑπάρ-
 χειν. ἐσὼ γὰρ τὸ αὐτὸ ὅλως τῷ γ', οὐκοῦν εἰ τὸ β' μὴ εἶναι γὰρ ὅλως
 τῷ γ'. ἐγγώρῃ γὰρ τὸ μὲν αὐτὸ εἶναι γὰρ ὅλως, τὸ δὲ β' μὴ εἶναι γὰρ
 τούτῳ, συλλογισμὸς εἶσαι τὸ μὴ ὑπάρχειν τὸ αὐτὸ β'. εἰ γὰρ τῷ
 μὲν αὐτῷ τὸ γ', τῷ δὲ β' μὴ εἶναι, οὐδὲν τῷ β' τὸ α'. ὁμοίως
 δὲ καὶ εἰ τὸ β' γὰρ ὅλως τινὶ εἶναι, οἷον γὰρ τῷ δ'. τὸ μὲν γὰρ δ'
 παντὶ τῷ β' ὑπάρχει, τῷ γ' αὐτὸ εἶναι τὸ δ', ὥστε τὸ αὐτὸ εἶναι τῷ
 β' ὑπάρχει εἶναι συλλογισμὸς. τὸ αὐτὸν δὲ τρόπον διδόντες, ἢ
 εἰ ἀμφω γὰρ ὅλως ἢ εἶναι, ὅτι γινώσκοντα τὸ β' μὴ εἶναι, γὰρ ὅλως εἶναι
 τὸ α', ἢ ἀμφω τὸ α', γὰρ ὅλως τὸ β'. φανερόν ἐκ τῶν συσσειχίων, ὅσα

μὴ ἐπαλλάττουσιν ἀλλήλους. εἰ γὰρ μὴδὲν τῶν γν' α' γ' δ' συ-
 σοιχία κατὰ μὴδισιν καὶ κατηγορεῖται τῶν γν' β' ε' ζ', τὸ δὲ α' γν'
 ὅλων δὲ τῶν θ', φανερὸν ὅτι τὸ β' δὲ ἐστὶ γν' θ' συσοιχία ὄν-
 τι. ἐπαλλάττουσι γὰρ οἱ συσοιχία. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ β' γν' ὅλων
 τινὶ δέσιν. ἐὰν δὲ μὴδισιν γν' ὅλων μὴδισιν, μὴ ὑπάρχει δὲ τὸ
 α' θ' β', ἀνάγκη ἀτόμως μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ἐστὶ τὴν μέσον,
 ἀνάγκη θάτορον αὐτῶν γν' ὅλων ἔναι εἶναι. ἢ γν' γν' τῶ πρώτῳ γν'
 μαλ', ἢ γν' θ' μέσῳ ἐστὶ ὁ συλλογισμός. εἰ μὲν οὖν γν' τῶ πρώ-
 τῳ, τὸ β' ἐστὶ γν' ὅλων τινὶ. καὶ ἀφ' αὐτοῦ γὰρ δὲ τὴν πῶς ὅσον
 γίνεσθαι πρότασιν. εἰ δ' γν' τῶ μέσῳ, ὁ πότος ἐτυχε. πῶς ἀμ-
 φοτόροις γὰρ ληφθέντος τοῦ δόξης καὶ, γίνεται συλλογισμός.
 ἀμφοτόρων δ' ἀποφατικῶν οὐσῶν, δὲ ἐστὶ. φανερὸν ὅτι ὅτι γν'
 δέχεται τε ἄλλο ἄλλω μὴ ὑπάρχειν ἀτόμως, ὅτι γν' δέχεται,
 καὶ πῶς, εἰρηκαμὲν, ἄγνοια δ' ἢ μὴ ἢ ἀπόφασις, ἀλλὰ κατὰ
 διαθέσιν λεγομένη, ἐστὶ ἢ δὲ συλλογισμὸς γινόμενὸν ἀπάτη.
 αὐτὴ δ' γν' μὲν τοῖς πρώτως ὑπάρχουσιν, ἢ μὴ ὑπάρχουσιν συμ-
 βαίνει διχῶς. ἢ γὰρ ὅταν ἀπλῶς ὑπολάβῃ ὑπάρχειν, ἢ μὴ ὑπάρ-
 χειν, ὅταν δὲ συλλογισμὸς λάβῃ τὴν ὑπόληψιν. ἢ μὲν οὖν,
 ἀπλῶς ὑποληψίως, ἀπλῶς ἢ ἀπάτη, ἢ δὲ δὲ συλλογισμοῦ,
 πλείους. μὴ ὑπάρχειτω γὰρ τὸ α' μὴδισιν θ' β' ἀτόμως, οὐκοῦν
 ἐὰν συλλογίζηται ὑπάρχειν τὸ α' τῶ β', μέσον λαβὼν τὸ γ, ἢ πα-
 τημὲν ἐστὶ δὲ συλλογισμὸς, γν' δέχεται μὲν οὖν ἀμφοτόρας
 τὰς προτάσεις εἰν' ὑποθέσεις, γν' δέχεται δὲ τὴν ἐπὶ μόνον. εἰ
 γὰρ μήτε τὸ α' μὴδισιν θ' γ' ὑπάρχει, μήτε τὸ γ' μὴδισιν τῶ β',
 εἰληπταὶ δ' ἐκαστὸν ἀνάπαλιμ, ἀμφω ὑποθέσεις ἐσονταί. ἐγ-
 χῶρε δ' οὕτως ἐχθρὸν τὸ γ' πῶς τὸ α' καὶ τὸ β', ὥστε μήτε ὑπὸ
 τὸ α' εἶναι, μήτε καθόλου θ' β'. τὸ μὲν γὰρ β' ἀδυνάτομον εἶναι γν'
 ὅλων τινὶ. πρώτως γὰρ εἰλεγετο αὐτῶ τὸ α' μὴ ὑπάρχειν. τὸ δὲ α'
 οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς οὐσίῃ εἶναι καθόλου, ὥστε ἀμφοτόρας
 ὑποθέσεις. ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ γν' δέχεται ἀληθὴ λαμβάνειν, δ'
 μὲν τοῖς ὁποτέρων ἐτυχε, ἀλλὰ τὴν α' γ'. ἢ γὰρ γ' β' πρότασις
 αἰ ὑποθέσεις ἐστὶ, δὲ τὸ γν' μὴδισιν εἶναι τὸ β'. τὸ δὲ α' γ' ἐγχῶρε.
 οἶον εἰ τὸ α' καὶ θ' γ' καὶ τῶ β' ὑπάρχει ἀτόμως, ὅταν γν' πρῶ-
 τῳ

τῳ τὸ αὐτὸ πλὴν καὶ κατηγορεῖται, ὁ δὲ πότος οὐδέ ποτε ἐστὶ.
 διαφορὰ δ' οὐδὲν, οὐδ' εἰ μὴ ἀτόμως ὑπάρχει. ἢ μὲν τοῖς ὑπάρ-
 χειν ἀπάτη, δὲ τούτων γε καὶ οὕτως γίνεται μόνως. δ' γὰρ ἡ γν'
 ἄλλω γν' μαλ' τοῖς ὑπάρχειν συλλογισμός. ἢ δὲ τοῖς μὴ ὑπάρχειν
 γν' τε θ' πρώτῳ καὶ γν' τῶ μέσῳ γν' μαλ'. πρῶτον δ' ἐπὶ πᾶσι
 ποσῶς γν' θ' πρώτῳ γίνεται, καὶ πῶς ἐχουσῶν τῶν προτά-
 σεων. γν' δέχεται μὲν οὖν ἀμφοτόρων ὑποθέσεων οὐσῶν. οἶον εἰ
 τὸ α' καὶ τῶ γ', καὶ θ' β' ὑπάρχει ἀτόμως. ἐὰν γὰρ ληφθῇ τὸ
 μὲν α' θ' γ' μὴδισιν, τὸ δὲ γ' παντὶ τῶ β', ὑποθέσεις αἰ πῶς τὰ-
 σεις. γν' δέχεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων οὐσῶν, καὶ ταύτης
 ὁποτέρων ἐτυχε. ἐγχῶρε γὰρ τὴν μὲν α' γ' ἀληθὴ εἶναι, τὴν δὲ
 β' γ', ὑποθέσεις. τὴν ἢ α' γ' ἀληθὴ, ὅτι δ' πᾶσι τοῖς οὐσίῃ ὑπάρχει
 τὸ α'. τὴν δὲ γ' β' ὑποθέσεις, ὅτι ἀδυνάτομον ὑπάρχειν θ' β' τὸ γ',
 ὅτι μὴδισιν ὑπάρχει τὸ α'. οὐ γὰρ ἐπὶ ἀληθῆς ἐστὶ ἢ α' γ' πρότασις.
 ἀλλὰ ἢ εἰ καὶ εἰσιν ἀμφοτόροι ἀληθῆς, ἢ τὸ συμπέρασμα ἐστὶ
 ἀληθῆς. ἀλλὰ καὶ τὴν γ' β' γν' δέχεται ἀληθὴ εἶναι, ἢ ἐπὶ τῶν ὁσῶν
 ὑποθέσεων. οἶον εἰ τὸ β' καὶ γν' τῶ γ' ἢ γν' τῶ α' δέσιν. ἀνάγκη γὰρ
 θάτορον ὑπὸ θάτορον εἶναι, ὥς τ' αὐτὸ λάβῃ τὸ α' μὴδισιν τῶ γ' ὑπάρ-
 χειν, ὑποθέσεις ἐστὶ ἢ πρότασις. φανερὸν οὖν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν
 ὑποθέσεων οὐσῶν καὶ ἀμφοῖν, ἐστὶ ὑποθέσεις ὁ συλλογισμός. γν'
 δὲ θ' μέσῳ γν' μαλ', ὅλας μὲν εἶναι ἀμφοτόρας τὰς προτάσεις
 ὑποθέσεις, οὐκ γν' δέχεται. ὅταν γὰρ τὸ α' παντὶ τῶ β' ὑπάρχει,
 οὐδὲν ἐστὶ λαβεῖν ὅ θ' μὲν ἐπὶ τῶν παντὶ, θάτορον δ' οὐδισιν
 ὑπάρχει. δὲ δ' οὕτως λαμβάνειν τὰς προτάσεις, ὥστε θ' μὲν
 ὑπάρχειν, θ' δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἰ ποτὶ ἐστὶ συλλογισμός. εἰ δ' ὅ-
 πως λαμβανόμενα ὑποθέσεις, διηλὸν ὥς γν' ἀνάπαλιμ ἐξ-
 εἶναι. ὅτι δ' ἀδυνάτομον. ἐπὶ τῶν δ' ἐκαστὸν ὅθ' κωλυθῇ ὑπο-
 θέσεις. οἶον εἰ τὸ γ' καὶ θ' α' καὶ τῶ β' τινὶ ὑπάρχει. αὐτὰρ θ' θ'
 μὲν α' ληφθῇ παντὶ ὑπάρχειν, θ' δὲ β' μὴδισιν, ὑποθέσεις μὲν
 ἀμφοτόροι αἰ πρότασεις, οὐ μὲν τοῖς ὅλοις ἀλλ' ἐπὶ τι. καὶ ἀνά-
 παλιμ δὲ τεθέντος τοῦ ἐπὶ τῶν ὁσῶν, ὥσαύτως. τὴν δ' ἐπὶ τῶν εἶναι
 ὑποθέσεων καὶ ὁποτέρων οὐ γν' δέχεται. ὅ γὰρ ὑπάρχει τῶ α' παντὶ,
 καὶ τῶ β' ὑπάρχει, καὶ οὐ ληφθῇ τῶ μὲν α' ὅλων ὑπάρχειν τὸ γ',

ἔσθ' δὲ β' ὅλως μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν γ' α' ἀληθὴς ἔσται, ἢ δὲ γ' β' ὑδουδής. πάλιν δ' τῷ β' μνησθὲν ὑπάρχει, οὐδὲ ἔσθ' α' παντὶ ὑπάρχει. εἰ γὰρ τῷ α' μὴ ἔσθ' β', ἀλλ' οὐκ ὑπάρχειν. εἰ οὐκ ὑπάρχειν τῷ γ', τῷ μὲν α' ὅλως ὑπάρχειν, τῷ δὲ β' μνησθὲν. ἢ μὲν γ' β' πρότασις, ἀληθὴς, ἢ δ' ἔσθ' α', ὑδουδής. ὁμοίως δὲ καὶ μετὰ τε-
θγν'τος τῷ σερηνικοῦ. ὁ γὰρ μνησθὲν ὑπάρχει ἔσθ' α', οὐδὲ τῷ β' ὑ-
δουδής ὑπάρχει. εἰ οὐκ ὑπάρχειν τῷ γ', τῷ μὲν α' ὅλως μὴ ὑπάρχειν,
ἔσθ' δὲ β' ὅλως ὑπάρχειν. ἢ μὲν α' γ' πρότασις, ἀληθὴς ἔσται, ἢ δ' ἔσθ' α' ὑδουδής, καὶ πάλιν ὁ παντὶ τῷ β' ὑπάρχει, μνησθὲν λα-
βῆναι ἔσθ' α' ὑπάρχον ὑδουδής. ἀνάγκη γὰρ εἰ ἔσθ' β' παντὶ καὶ
τῷ α' πνὶ ὑπάρχειν, εἰ οὐκ ὑπάρχειν ἔσθ' μὲν β' παντὶ ὑπάρχειν
τῷ γ', τῷ δὲ α' μνησθὲν, ἢ μὲν γ' β' ἀληθὴς ἔσται, ἢ δὲ γ' α' ὑδου-
δής. φανερὸν οὐκ ὅτι καὶ ἀμφοτέρω οὐδὲν ὑδουδής, καὶ ἔσθ' α'
ἔσθ' α' μόνον, ἔσται συλλογισμὸς ἀπατηλὸς γν' τοῖς ἀτόμοις.
Ἐν δὲ τοῖς μὴ ἀτόμω ὑπάρχουσιν ἢ μὴ ὑπάρχουσιν, ὅταν μὴ
ἔσθ' α' οἰκείου μέσσο γίνηται τῷ ὑδουδής ὁ συλλογισμὸς, οὐκ οἶον
τε ἀμφοτέρω ὑδουδής εἶναι τὰς προτάσεις, ἀλλὰ μόνον τὴν πρῶ-
τὴν μείζονα ἀκρω. λέγω δ' οἰκείου μέσον, διὸ γίνεταί τινος ἀπα-
φάσεως ὁ συλλογισμὸς. ὑπάρχει τῷ γ' α' τῷ β' ἔσθ' α' μέσσο τῷ
γ'. ἐπεὶ οὐκ ἀνάγκη τῷ γ' β' κατὰ φαικὺ λαμβάνεσθαι συλ-
λογισμὸν γινομένην, δηλοῦν ὅτι αἰ αὐτὴ ἔσται ἀληθὴς. ὁ γὰρ ἀντι-
σφρίφεται, ἢ δὲ α' γ' ὑδουδής. ταύτης γὰρ ἀντισφρίφουμένης, γνῶ-
στὸς γίνεταί ὁ συλλογισμὸς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ δὲ ἄλλης συσσειχίας
ληφθῆναι τὸ μέσον, οἶον τὸ δ' α'. εἰ μὴ γν' τῷ α' ὅλως εἶναι, καὶ ἔσθ' α' β'
κατὰ γορεῖται παντός. ἀνάγκη γὰρ τῷ μὴ δ' β' πρότασιν μὲν μὴ,
τῷ δ' ἔσθ' α' ἀντισφρίφου. ὡς δ' ἢ μὴ αἰ ἀληθὴς, ἢ δ' αἰ ὑδου-
δής, καὶ ὁ μὲν αὐτὴ ἀπάτη, ἢ αὐτὴ δὲ τῷ δ' α' οἰκείου
μέσσο. εἰ μὴ δ' α' οἰκείου μέσσο γίνηται ὁ συλλογισμὸς, ὅταν
μὲν ὑπὸ τὸ α' ἢ τὸ μέσον, τῷ δὲ β' μνησθὲν, ὑπάρχει, ἀνάγκη
ὑδουδής εἶναι ἀμφοτέρω. ληπτέαι γὰρ γνῶντίως ἢ ὡς ἔχουσιν
αἱ προτάσεις, εἰ μέλλοι συλλογισμὸς ἐσεῖναι. οὕτως δὲ λαμ-
βανομένην ἀμφοτέρω γίνονται ὑδουδής. οἶον, εἰ τὸ μὴ α' ὅλως
ἔσθ' α' ὑπάρχει, τὸ δὲ δ' μνησθὲν τῷ β'. ἀντισφρίφου γὰρ τῷ
τῷ

ταρ, συλλογισμὸς ἔσται, καὶ αἱ προτάσεις ἀμφοτέρω ὑδουδής.
ὅταν δὲ μὴ ἢ ὑπὸ τὸ α' τὸ μέσον, οἶον τὸ δ' α', ἢ μὲν α' δ' ἀληθὴς
ἔσται, ἢ δὲ δ' β' ὑδουδής. ἢ μὲν γὰρ α' δ' ἀληθὴς, ὅτι οὐκ ἔσθ' γν'
τῷ α' τὸ δ' α'. ἢ δὲ δ' β' ὑδουδής. ὅτι εἰ μὴ ἀληθὴς, καὶ τὸ συμ-
πόρασμα μὴ ἀληθὴς, ἀλλ' ἔσθ' α' ὑδουδής. ἔσθ' δὲ τὸ μέσον καὶ μέσσο
γινομένης τῷ ἀπάτης, ἀμφοτέρω μὲν οὐκ ὑπάρχειται ὑδουδής
εἶναι τὰς προτάσεις ὅλως. ὅταν γὰρ ἢ τὸ β' ὑπὸ τὸ α', ὁ δὲ γν' ὑπάρχει
ταῖς μὴ παντὶ, τῷ δὲ μνησθὲν ὑπάρχειν, κατὰ πόρ' εἰλεῖται καὶ
πρότασιν. τῷ ἔσθ' α' ἔσθ' α' καὶ ὅποτόν αὐτοῦ. εἰ γὰρ
τὸ γ' καὶ τῷ α' καὶ τῷ β' ὑπάρχει, εἰ οὐκ ὑπάρχει τῷ μὴ α' ὑπάρχειν,
τῷ δὲ β' μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν α' γ' ἀληθὴς ἔσται, ἢ δ' ἔσθ' α' ὑδου-
δής. πάλιν εἰ τῷ μὴ β' ληφθῆναι τὸ γ' ὑπάρχειν, τῷ δὲ α' μνησθὲν,
ἢ μὲν γ' β' ἀληθὴς ἔσται, ἢ δ' ἔσθ' α' ὑδουδής. εἰ μὴ γ' ὁ σερηνι-
κὸς ἢ τῷ ἀπάτης ὁ συλλογισμὸς, εἰρηται ὅτι καὶ ἔσθ' α' τίνων ἔσται
ἢ ἀπάτη. εἰ μὴ δὲ κατὰ φαικὺ, ὅταν μὴ δ' α' οἰκείου μέσσο, ἀδύ-
νατον ἀμφοτέρω εἶναι ὑδουδής. ἀνάγκη γὰρ τῷ γ' β' μὲν μὴ, ἔσθ' α'
ἔσται συλλογισμὸς, κατὰ πόρ' εἰλεῖται καὶ πρότασιν. ὡς τε ἢ γ' α'
αἰ ἔσται ὑδουδής, αὐτὴ γὰρ ὅτι ἀντισφρίφουμένη. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
δὲ ἄλλης συσσειχίας λαμβάνοιτο τὸ μέσον, ὡς πόρ' εἰλεῖται καὶ αὐτὴ
τῷ σερηνικῷ ἀπάτης. αἱ ἀνάγκη γὰρ τῷ μὴ δ' β' μὲν μὴ, τῷ δὲ
α' δ' ἀντισφρίφου, καὶ ἢ ἀπάτη ἢ αὐτὴ τῇ πρότασιν. ὅταν δὲ
μὴ δ' α' τὸ οἰκείου εἰ μὴ ἢ τὸ δ' ὑπὸ τὸ α', αὐτὴ μὲν ἔσται ἀλη-
θὴς, ἢ ἔσθ' α' δ' ὑδουδής. ἐγγωρεῖ γὰρ τὸ α' πλείοσι ὑπάρχειν,
αὐτὴ ἔσθ' α' ὑπάρχειν. εἰ μὴ τὸ δ' ὑπὸ τὸ α', αὐτὴ μὲν, αἰ
οὐκ ἔσθ' α' ὑπάρχειν. εἰ μὴ τὸ δ' ὑπὸ τὸ α', αὐτὴ μὲν, αἰ
δηλοῦν ὅτι ὅτι ὑδουδής, κατὰ φαικὺ γὰρ λαμβάνεται. τῷ δὲ
δ' β' γν' ὑπάρχειται καὶ ἀληθὴς εἶναι καὶ ὑδουδής, οὐδὲ γὰρ κολύφ
τὸ μὲν α' τῷ δ' μνησθὲν ὑπάρχειν, τὸ δὲ δ' τῷ β' παντὶ. οἶον
ζῶον, ὡς δὲ μὴ, ὡς δὲ μὴ δὲ, μουσικῇ. οὐδ' αὖ μὴ τὸ α' μνησθὲν
τῷ δ' α', μὴ τε τὸ δ' μνησθὲν τῷ β'. φανερὸν εἶναι ὅτι μὴ ὅλως τὸ μέ-
σο ὑπὸ τὸ α', α' ἀμφοτέρω ἐγγωρεῖ ὑδουδής εἶναι, καὶ ὅποτόν αὐ-
τοῦ. ποσάκως μὴ εἶναι δ' α' τίνων ἐγγωρεῖ γίνεσθαι τὰς ἔσθ' α' συλ-
λογισμὸν ἀπάτης, γν' τε τοῖς ἀμείστοις καὶ γν' τοῖς δ' α' ἀπάτης,
φανερὸν. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι εἰ τις ἀπάτης ἐκλεισται, ἀνάγκη

καὶ ὑποθέμεν πᾶσι ἐκλελοιπέναι, ἢ ἀδυνάτου λαβεῖν, εἴ ποτε
 μανθάνομεν, ἢ ἐπαγωγὴν ἢ ἀποδείξιν. ἐστὶ δ' ἢ μὲν ἀποδείξεις
 ἐκ τῶν καθόλου, ἢ δ' ἐπαγωγὴν τῶν κατὰ μέρος. ἀδυνάτου
 δὲ τὰ καθόλου θεωρῆσαι, μὴ δὲ ἐπαγωγῆς. ἐπεὶ καὶ τὰ ἐξ
 ἀφαιρέσεως λεγόμενα, ἔσται δὲ ἐπαγωγῆς γνώριμα. καὶ ἡ
 βούληται γνώριμα ποιεῖν, ὅτι ὑπάρχει ἐκείνῳ γὰρ γνῶσις καὶ
 εἰ μὴ χωριστὰ εἴσιν, ἢ τοιονδί ἐκαστον ἐπαχθῆναι δὲ μὴ ἔχοντες
 αἰσθησιμ, ἀδυνάτου. τῶν γὰρ καθέκαστον ἢ αἰσθησιμ, οὐ γὰρ γν-
 οσθήσεται λαβεῖν αὐτῶν τὴν ὑπόθεσιν. οὐτε γὰρ ἐκ τῶν καθόλου
 αὐτὸν ἐπαγωγῆς, ὅτε δὲ ἐκ ἐπαγωγῆς αὐτὸν τ' αἰσθησιμ. ἐστὶ
 δὲ πᾶς συλλογισμὸς δὲ τριῶν ὁρων. καὶ ὁ μὲν διηκνῶναι διωκ-
 μένος, ὅτι ὑπάρχει τὸ αὐτῷ γ, δὲ τὸ ὑπάρχειν τῷ β ἢ ὅσον τῷ
 γ. ὁ δὲ στενέμενος, τὴν μὲν ἐτέρω προτάσιν ἔχον, ὅτι ὑπάρχει
 πᾶσι ἄλλοις, τὴν δ' ἐτέρω, ὅτι οὐκ ὑπάρχει. φανερὸν οὖν ὅτι
 αἱ μὲν ἀρχαὶ αὐτῶν λεγόμεναι ὑποθέσεις, αὐταὶ εἰσι. λαβόντα γὰρ
 ταῦτα, οὕτως ἀνάγκη διεκινῶναι, οἷον ὅτι τὸ αὐτῷ γ ὑπάρχει
 δὲ τῷ β, πάλιν δ' ὅτι τὸ αὐτῷ β, δὲ ἄλλος μέσος, καὶ ὅτι τὸ
 β τῷ γ ὡσαύτως. κατὰ μὲν οὖν λόγον συλλογισμοῖς καὶ
 μόνον διαλεκτικῶς, διηκον ὅτι ὅσον μόνον σκεπτόμεν, εἰ δὲ ὡς γν-
 οσθήσεται γνῶσις τῶν γίνεσθαι συλλογισμῶς. ὥς τ' εἰ καὶ ἐστὶ τῆς
 ἀληθείας τῶν α β μέσοι, δοκεῖ δὲ μὴ εἶναι, ὅ δὲ τῶν συλλογισ-
 μένων, συλλογισμῶς διαλεκτικῶς. πῶς δ' ἀληθὲς ἐκ τῶν ὑπαρ-
 χόντων εἰς σκοπεῖν. ἐκ δ' οὕτως. ἐπεὶ δὲ ὅσον αὐτὸ μὲν κατ'
 ἄλλου καθηγόρεται μὴ κατὰ συμβεβηκός. λέγω δὲ τὸ κατὰ συμ-
 βεβηκός, οἷον τὸ λόντον πῶς ἐκείνο φανερὸν εἶναι ἀνθρώπου, οὐκ
 ὁμοίως λέγοντες καὶ τὸν ἀνθρώπου λόντον. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἐτε-
 ρόν τι ὡς, λόντον ὅτι. τὸ δὲ λόντον, ὅτι συμβεβηκε τῷ ἀνθρώπῳ
 εἶναι λόντον. εἰσι οὖν γνῶσις τοιαῦτα, ὥς τε καὶ αὐτὰ καθηγόρε-
 ῖται. ἐστὶ δὲ τὸ γ τοῖσδε, ὅ αὐτὸ μὲν μὴ ἐκ τῶν ὑπάρχοντων, τὸ
 πᾶσι δὲ τῷ β πρῶτον, καὶ οὐκ εἰσι ἄλλοι μετὰ. καὶ πάλιν τὸ ε
 ὅσον ὡσαύτως, καὶ ὅσον τῷ β. ἄρ' οὖν τὸ αὐτῷ γ γνῶσις εἶναι, ἢ
 γνῶσθαι εἰς ἀπὸρον ἰσχυρῶς. καὶ πάλιν εἰ τ' μὲν α μὴ ἐκ τῶν κα-
 τηγορεῖται καὶ αὐτὸ, τὸ δὲ αὐτῷ β ὑπάρχει πρῶτον, μετὰ δὲ
 μὴ ἐκ τῶν

μὴ ἐκ τῶν προτέρων, καὶ τὸ θ ὅσον ἢ καὶ ὅσον ὅσον β, ἄρα καὶ ὅσον
 ἰσχυρῶς ἀνάγκη, ἢ καὶ τὸ γ γνῶσθαι εἰς ἀπὸρον ἰσχυρῶς, διαφορῶς
 δὲ ὅσον τὸ πρότερον τοῦτον, ὅτι τὸ μὲν, ὅσον. ἄρα γνῶσθαι
 ἀεὶ ἀμυνῶ ἀπὸ τοῖσδε ὁ μὴ ἐκ τῶν ὑπάρχοντων, ἀλλ' ἄλλο ἐκεί-
 νῳ ὡς τὸ αὐτῷ εἰς ἀπὸρον ἰσχυρῶς. θάτερον δὲ ἀεὶ ἀμυνῶ ἀπὸ τοῖσ-
 δε, ὅ αὐτὸ μὲν ἄλλου, ἐκείνῳ δὲ μὴ ἐκ τῶν κατηγορεῖται, ὡς τὸ κατὰ
 σκοπεῖν, εἰ γνῶσθαι εἰς ἀπὸρον ἰσχυρῶς. ἐπὶ τὰ μετὰ. ἄρα γν-
 οσθήσεται ἀπὸρα εἶναι ὡς ἀμυνῶ τῶν ἀπὸρων, λέγω δ' οἷον εἰ τὸ α
 τῷ γ ὑπάρχει, μέσοι δ' αὐτῶν τὸ β, τὸ δὲ β καὶ τ' α ἐτέρω,
 τῶν δ' ἄλλων, ἄρα καὶ ταῦτα εἰς ἀπὸρον γνῶσθαι ἰσχυρῶς, ἢ
 ἀδυνάτου. ἐστὶ δὲ ὅσον σκοπεῖν ταῦτα, καὶ εἰ αἱ ἀποδείξεις εἰς
 ἀπὸρον ἔρχονται, καὶ εἰ εἰσι ἀποδείξεις ἀπὸρων, ἢ πῶς ἄλλῃ
 πῶς εἰσιν. ὁμοίως δὲ λέγω καὶ μὴ τῶν στενέμενων συλλογισμῶν
 καὶ προτάσεων. οἷον εἰ τὸ α μὴ ὑπάρχει τῷ β μὴ ἐκ τῶν, ἢ τοι πρῶ-
 τῳ, ἢ ἔσται τι μετὰ. ὡς προτέρῳ οὐκ ὑπάρχει, οἷον εἰ τὸ θ ὅσον
 β ὑπάρχει πάντι, καὶ πάλιν τὸ α ἐπὶ ἄλλῳ προτέρῳ, οἷον τὸ
 θ, ὅ τῷ η πάντι ὑπάρχει. καὶ γὰρ ὡς τῶν ἢ ἀπὸρα οἷον οὐκ
 ὑπάρχει προτέρῳ, ἢ ἔσται, ὡς δὲ τ' ἀντιστρέφοντων ὁμοίως
 εἶναι. οὐ γὰρ ὅσον γνῶσις ἀντικατηγορευμένοις οὐ πρῶτον κατηγο-
 ρεῖται ἢ τελευταῖς, πάντα γὰρ πῶς πάντα, ταῦτα γνῶσις
 ἐκείνῳ, εἰ εἰσι ἀπὸρα τα κατ' αὐτὸν κατηγορευμένα, εἰ ἀμφοτέρω
 ὅτι τὰ ἀπορροῦντα ἀπὸρα. πᾶσι εἰ μὴ ὁμοίως γνῶσθαι ἀντι-
 στρέφειν, ἀλλὰ τὸ μὲν, ὡς συμβεβηκός, τὸ δ' ὡς κατηγορεῖται. ὅτι
 μὲν οὖν μετὰ εἰ γνῶσθαι ἀπὸρα εἶναι, εἰ ὡς τὸ κατὰ, ἢ τὸ
 αὐτῷ ἰσχυρῶς αἱ κατηγορεῖται, διηκον. λέγω δ' αὐτῷ μὲν, τὴν ὡς
 τὸ καθόλου μάλλον, κατὰ δὲ, τὴν ὡς τὸ κατὰ μέρος. εἰ γὰρ τὸ
 α κατηγορευμένοισι τῷ τῷ ζ, ἀπὸρα τὰ μετὰ εἰς τὸ β, διηκον
 ὅτι γνῶσθαι αὐτῷ, ὡς τε καὶ τὸ α ὡς τὸ κατὰ, ἐτέρω ἐτέρω
 κατηγορεῖται εἰς ἀπὸρον. πρὶν γὰρ ὡς τ' εἰλθεῖν, ἀπὸρα τὰ με-
 ταξὺ, ἢ ὡς τὸ ζ ὡς τὸ αὐτῷ ἀπὸρα, πρὶν ὡς τὸ α εἰλθεῖν, ὡς τ'
 εἰ ταῦτα ἀδυνάτου, καὶ τὸ α καὶ τὸ ζ, ἀδυνάτου ἀπὸρα εἶναι τὰ
 μετὰ. οὐ δὲ γὰρ εἰς λέγει ὅτι τὰ μὲν ἐστὶ τῶν α β γ ἐχόμενα
 ἐκείνων, ὡς εἰ μὴ ἐπὶ μετὰ, τὰ δὲ ἢ ἐστὶ λαβεῖν, ὅσον δὲ ἀπὸρα

ο γὰρ αὐτὸς λέγει τὸ β', ἔσαι πῶς ὅ α' ἢ πῶς ὅ ζ', ἢ ἀπὸ ἀρχῆς με-
 ταξὺ, ἢ οὐ, ἀφ' οὗ δὲ πρῶτον ἀπῆρα, εἴτ' ὀνύς, εἴτε μὴ ὀνύς,
 οὐδὲρ διαφέρει. τὰ γὰρ μετὰ ταῦτα ἀπῆρα ὄντι. φανερὸν δὲ καὶ
 ὑπὸ τῆς ὁρμηλικῆς ἀποδείξεως, ὅτι σῴζεται εἰς πῶς ὑπὸ τ' καθ' ἡγο-
 ρικῆς ἰσάται ἐπ' ἀμφοτέρω, ἔσω γὰρ μὴ γινεχάμενον, κινεῖται ὑπὸ
 τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕψατος εἰς ἀπὸρροίγναι. λέγω δ' ὕψατον, ὁ αὐτὸς
 μὴ ἄλλω μηδὲν ὑπάρχει, ἐκεῖνο δὲ ἄλλο, οἷον τὸ ζ' κινεῖται ἀπ' τ'
 πρῶτον ὑπὸ τοῦ ὕψατος, λέγω δὲ πρῶτον, ὁ αὐτὸς μὴ κατ' ἄλλω,
 κατ' ἐκεῖνον δὲ μηδὲν ἄλλο, εἰ δὴ ταῦτ' ὄντι, διηλον ὡς καὶ ὑπὸ τῆς
 ἀποφάσεως σῴζεται. πρὶν γὰρ δέικνυται μὴ ὑπάρχειν, ἢ γὰρ
 ὡς μὴ τὸ γ' τὸ β' ὑπάρχει παντί, ὡς δὲ τὸ β' οὐδενὶ τοῦ α', τ' μὴ
 τοίνυν β' γ' καὶ αἰ τὸ ἐτέρω διασέματος, ἀνάγκη βασιλεῖν
 εἰς ἄμμεσα καθ' ἡγορικὸν γὰρ ἔστω τὸ διασέμα. τὸ δ' ἐτέρω διη-
 λον ὅτι εἰ ἄλλω ὅχ' ὑπάρχει προτέρω, οἷον τῷ δ', ἔστω δεινὸς τῷ
 β' παντὶ ὑπάρχειν. καὶ εἰ πάλιν ἄλλω πωτόρῳ τῷ δ' ὅχ' ὑπάρ-
 χει, ἐκεῖνο δευτέρῳ τῷ δ' παντὶ ὑπάρχειν, ὥς τ' ἐπεὶ ἢ ὑπὸ τὸ κατῶ
 ἰσάται ὁδός, καὶ ἢ ὑπὸ τὸ αὐτὸ σῴζεται, καὶ ἔσαι τι πρῶτον ὡς
 οὐχ' ὑπάρχει. πάλιν εἰ τὸ μὴ β' παντὶ ἔστω α', τῷ δὲ γ' μηδενὶ,
 τὸ α' ἔστω γ' οὐδενὶ ὑπάρχει. πάλιν ἔστω εἰ δεινὸς διέξει, διηλον
 ὅτι ἢ δεινὸς τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχθήσεται, ἢ δεινὸς τῷ β', ἢ δεινὸς τῷ γ'
 τῷ δ'. ὁ μὴ δὲ πρῶτος ἐρηται, ὁ δὲ διδύτῳ διαχθήσεται. οὕτω
 δ' αὐτὸς δεικνύει, οἷον ὅτι τὸ δ' τῷ μὴ β' παντὶ ὑπάρχει, ἔστω δὲ
 γ' οὐδενὶ, εἰ ἀνάγκη ὑπάρχειν τι τῷ β'. καὶ πάλιν εἰ ἔστω ἔστω γ'
 μὴ ὑπάρχει, ἄλλο ἔστω δ' ὑπάρχει ὁ τῷ γ' οὐχ' ὑπάρχει, οὐκοῦν
 ἐπεὶ τὸ ὑπάρχειν αἰ τῷ αὐτοτέρῳ ἰσάται, σῴζεται καὶ τὸ μὴ ὑπάρ-
 χειν. ὁ δὲ τρίτος τρόπος ὡς, εἰ τὸ μὴ α' τῷ β' παντὶ ὑπάρχει, τὸ
 δὲ γ' μὴ ὑπάρχει, οὐ παντὶ ὑπάρχει τὸ γ' ὡς τὸ α'. πάλιν δὲ ἔστω
 ἢ δεινὸς τῶν αὐτῶν ἐρημένων, ἢ ὁμοίως διαχθήσεται. ἐκείνως μὴ δὲ
 ἰσάται. εἰ δ' οὕτως πάλιν λήγεται τὸ β' ἔστω εἰ ὑπάρχειν, ὡς τῷ
 γ' μὴ παντὶ ὑπάρχει, καὶ ἔστω πάλιν ὁμοίως. ἐπεὶ δ' ὑποφά-
 σαι ἰσάται καὶ ὑπὸ τὸ κατῶ, διηλον ὅτι σῴζεται καὶ τὸ γ' ὅχ' ὑπάρ-
 χον. φανερὸν δ' ὅτι καὶ ἐὰν μὴ μιᾷ ὁδῷ δεικνύηται, ἀλλὰ πᾶ-
 ρας, ὅτε μὴ ἐκ τ' πρῶτος γινώσκοντες, ὅτε ἢ ἐκ τῆς διδύτῳ, ἢ τῆς

το, ὅτι καὶ ὅτω συνέσταται, πεπλάσμεναι γὰρ εἰσιν αἱ ὁδοί, τὰς
 πεπλάσμενα πεπλάσμενάκις, ἀνάγκη πεπλάσθαι πάν-
 τα, ὅτι μὲν οὐκ αὐτῇ ἐρησέως εἶπερ καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπαρχόντος
 ὁλοκρ. ὅτι δι' ἐπ' ἐκείνων λογικῶς μὲν θεωρεῖται, ὥς φα-
 νόραν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν γν' τῶν τί ὅδε κατήγορον μὲν, ὁλοκρ.
 εἰ γὰρ ὅδε μὲν οὐδένα, ἢ εἰ γνωστὸν ὅτι τὸ μὲν εἶναι, τὰ δὲ ἀπείρα μὲν
 ὅδε δεικνύει, ἀνάγκη πεπλάσθαι τὰ γν' τῶν τί ὅδε κατήγορον
 μὲν. καθόλου δὲ ὥς λέγομεν. εἰς γὰρ εἶπερ ἀληθῶς τὸ λού-
 κρον βαδίζειν, καὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο, εἰς ξύλον, καὶ πάλιν τὸ ξύλον
 μέγα εἰς, καὶ τὸν ἀνθρώπον βαδίζειν. ἔπορον δὲ ὅδε τὸ ὅτως εἶ-
 περ, καὶ τὸ ἐκείνως, ὅταν μὲν γὰρ τὸ λούκρον εἴη φῶς ξύλον, τότε
 λέγω, ὅτι ὡς συμβεβηκε λούκῳ εἶναι ξύλον ὅδε. ἀλλ' ὅπως τὸ ὑπο-
 κείμενον τῷ ξύλῳ τὸ λούκρον ὅδε. καὶ γὰρ ὅτε λούκρον ὅρ, οὐδ'
 ὅπου λούκρον ἔστι, ἐγγύς τῷ ξύλῳ, ὥς τὸ οὐκ εἶναι, ἀλλ' ἢ ἡτ' συμβεβη-
 κός. ὅταν δὲ τὸ ξύλον λούκρον εἴη φῶς, ὅτι ἔπορον τί ὅδε λού-
 κρον, ἐκεῖνο δὲ συμβεβηκε ξύλῳ εἶναι, οἷον ὅταν τὸν μουσικὸν λού-
 κρον εἴη φῶς, τότε γιν' ὅτι ὁ ἀνθρώπος λούκρος ὅδε, ὡς συμβεβηκεν
 εἶναι μουσικῶς λέγω, ἀλλὰ τὸ ξύλον ὅδε τὸ ὑποκείμενον, ὅπου καὶ
 ἐγγύς τῷ ὅδε ἔπορον ἔστι ὅρ, ἢ ὅπου ξύλον, ἢ ξύλον τί, εἰ δὲ διὰ νο-
 μοθεῖσθαι, ἔσω τὸ οὕτω λέγειν κατήγορον, τὸ δὲ ἐκείνως, ἢ τοι
 μηδία μὲν κατήγορον, ἢ κατήγορον μὲν μὴ ἀπλῶς, κατὰ συμβε-
 βηκός δὲ κατήγορον. ἔσω δὲ ὡς μὲν τὸ λούκρον, τὸ κατήγορον μὲν,
 ὡς δὲ τὸ ξύλον τὸ κατήγορον. ὑποκεισθαι δὲ τὸ κατήγορον
 κατήγορον αἰεὶ ὅ κατήγορον, ἀπλῶς, ἀλλὰ μὴ ἡτ' συμβε-
 βηκός. ὅτω γὰρ αἱ ἀποδείξεις ἀποδείκνυσιν, ὥστε ἢ γν' τῶν τί
 ὅδε, ἢ ὅτι ποιοῦν, ἢ ποσοῦν, ἢ πρὸς ἔστι, ἢ ποιῶν, ἢ πάχον, ἢ πῶς,
 ἢ πότε, ὅταν γν' κατὰ γνώσεως κατήγορον, ἔτι τὰ μὲν οὐσίαν σημαί-
 νοντα, ὅπου ἐκεῖνο, ἢ ὅπου ἐκεῖνό ἐστι σημαίνῃ κατὰ τὸ κατήγορον.
 ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν σημαίνῃ, ἀλλὰ κατὰ ἄλλο ὑποκείμενον λέγεται
 ὁ μὲν ὅδε, μήτε ὅπου ἐκεῖνο, μήτε ὅπου ἐκεῖνό ἐστι συμβεβηκός. οἷον
 ἡτ' ἀνθρώπου τὸ λούκρον. ὅ γὰρ ὅδε ὁ αὐτός, ὅτε ὅπου λούκρον,
 ὅτε ὅπου λούκρον ἔστι, ἀλλὰ ζῶον ἴσως. ἡτ' γὰρ ζῶον ὅδε ὁ ἀνθρώ-
 πος, ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν σημαίνῃ, δεῖ κατὰ τὸ ὑποκείμενον

κατηγορεῖσθαι καὶ μὴ εἶναι τι λόβον, ὁ οὐχ ἑτερόν τι οὐ λόβον
 ὄσι. τὰ γὰρ εἰδη χαερέτω. τὸρετίσμαια γὰρ ὄσι. καὶ εἰς ἐσμ, ὁ δὲ
 πῶς τὸ λόγον ὄσι. αἰ γὰρ ἀφ' αἰετός ποδὶ τῶν ποιστωρ ἐσμ. ἐτι
 εἰ μὴ ὄσι ὄσι τοδὶ ποιότης, καὶ κείνο τὸδε, μὴ δὲ ποιότης ποιοῦ
 τος, ἀδωμάτορ ἀνὴρ καὶ κατηγορεῖσθαι ἀλλήλων οὕτως, ἀλλ' ἀληθὺς
 μὴ εἰπερ γνῶσκειται, ἀνὴρ καὶ κατηγορησάμενος ἀληθῶς οὐκ γνῶσκει
 ται. ἢ γὰρ ὡς οὐσία καὶ κατηγορησάμενος οἰοῖ ἐστὶν ὄσι, ἢ διαφορὰ
 τοῦ καὶ κατηγορησάμενος. ταῦτα δὲ διεδικταί. ὅτι οὐκ ἔσαι ἀπφρα, ὅτ'
 ὡς τὸ κάτω, οὐτ' ὡς τὸ ἀνω. οἰοῖ ἀνθρώπος δίστορ, ὄσι ζῶν,
 τοῦτο δὲ ἑτερόν, οὐ δὲ τὸ ζῶν κατ' ἀνθρώπου, ὄσι δὲ καὶ Καλ-
 λίου, ὄσι δὲ κατ' ἄλλου, γνῶ τῶ τί ὄσι. τί μὴ γὰρ οὐσίαν ἀπα-
 σαν ἐσμ οὐσία δὲ τίς τοῦ αὐτοῦ τίς, τὰ δὲ ἀπφρα οὐκ ἐστὶ διεξελ-
 θέμεν νοσῶντα, ὡς τ' οὐτ' ὡς τὸ ἀνω, οὐτ' ὡς τὸ κάτω ἀπφρα. ἐκεί-
 νῳ γὰρ οὐκ ἐσμ οὐσία δὲ, ἢς τὰ ἀπφρα καὶ κατηγορεῖται. ὡς μὴ
 δὴ γρη ἀλλήλων οὐκ ἀνὴρ καὶ κατηγορησάμενος. ἔσαι γὰρ αὐτὸ ὅπου
 αὐτὸ ἔ. οὐδὲ μὴ τὸ ποιοῦ, ἢ τῶ ἄλλων οὐδὲμ, ἀν' μὴ κατὰ συμ-
 βεβηκὸς καὶ κατηγορηθῇ. πάντα γὰρ τῶτα συμβεβηκε, καὶ ἢ τῶ
 οὐσίῳ καὶ κατηγορεῖται. ἀλλὰ δὴ ὅτι οὐδὲ εἰς τὰ ἀνω ἀπφρα ἔσαι.
 ἐκάς γὰρ καὶ κατηγορεῖται ὁ αὐτὸ σημαίνει ἢ ποιοῦν ἔ, ἢ ποσόν ἔ, ἢ τῶ
 τοιστωρ, ἢ τὰ γνῶ τῶ σία. ταῦτα δὲ πεπράνται, καὶ τὰ γρη τ'
 καὶ κατηγορηθῶν πεπράνται. ἢ γὰρ ποιοῦ, ἢ ποσόν, ἢ πρὸς ἔ, ἢ ποιοῦ
 αὐ, ἢ παρὰ, ἢ πῶς, ἢ ποτε. ὑποκείμενος δὲ γνῶ καὶ γνὸς καὶ κατηγορεῖ
 σθαι, αὐτὰ γὰρ αὐτῶν ὅσα μὴ τί ὄσι, μὴ καὶ κατηγορεῖσθαι. συμβεβηκότα
 γὰρ ὄσι πάντα. ἀλλὰ τὰ μὴ καὶ αὐτὰ, τὰ δὲ, καὶ ἑτερόν τὸ
 πορ. ταῦτα δὲ πάντα καὶ ὑποκείμενος τινὸς καὶ κατηγορεῖσθαι φα-
 μὴν, τὸ δὲ συμβεβηκὸς οὐκ ἔστιν ὑποκείμενος τί. οὐδὲμ γὰρ τῶ τοῖς
 τωμ τίθεμεν ἔστιν, ὁ οὐχ ἑτερόν τι οὐ λέγεται, ὁ λέγεται, ἀλλ' αὐτὸ
 αὐτὸ, καὶ ἀλλ' ἀπφρα καὶ ἑτερόν. οὐτ' εἰς τὸ ἀνω ἔσαι γνῶ καὶ γνὸς,
 οὐτ' εἰς τὸ κάτω ὑπαρχόν λεγῶσιν. καὶ ὡρ μὴ γὰρ λέγεται τὰ
 συμβεβηκὸτα ὅσα γνῶ τῶ σία ἐκάς, ταῦτα δὲ οὐκ ἀπφρα, ἀνω
 ἢ ταῦτα τε καὶ τὰ συμβεβηκὸτα, ἀμφοτέρω οὐκ ἀπφρα. ἀναγλυ-
 αρα εἶναι ἔ. ὁ πρῶτον ἔ. καὶ κατηγορεῖται, καὶ τὸτο ἄλλο, καὶ ὄσι ἔσαι
 σθαι. καὶ εἶναι ἔ, ὁ οὐκ ἐστὶ κατ' ἄλλω πρῶτον, ὅτε κατ' ἐκείνου

ἄλλο πρότορον καὶ ηγορεύει. εἰς ἃ δὲ ῥόπος λέγεται ἀποδείξεως
 οὗτος, εἰ δὲ ἄλλος, εἰ ὡρ πρότορον ἁπλῶς καὶ ηγορεύει, εἰς τῶν
 ἀποδείξεων, ὡρ δὲ εἰς ἀποδείξεις, οὐτε βέλτιον ἔχει ἔχῃ
 πρὸς αὐτὰ τοῖς εἰδέναι, οὐτὲ εἰδέναι αὐτοῦ ἀποδείξεως. εἰ δὲ τοῦ
 εἰς τῶνδε γνώριμον, τὰς δὲ μὴ ἰσμεν, μὴ δὲ βέλτιον ἔχομεν
 πρὸς αὐτὰ τοῖς εἰδέναι, οὐδὲ τοῦ εἰς τῶνδε γνώριμον ὑποκρί-
 νεται. εἰ οὖν εἰς τι εἰδέναι διὰ ἀποδείξεως ἀπλῶς, καὶ μὴ ἐκ τῶν
 μὴ δ' ὅτι ὑποθέσεως, ἀνάγκη ἵστασθαι τὰς κατηγορίας τὰς με-
 ταξὺ. εἰ γὰρ μὴ ἵστασθαι, ἀλλ' εἰς αἰετὶ ληφθέντος ἐπάνω, ἀπὸ
 τῶν εἶσαι ἀποδείξεις. ὥστε εἰ τὰ ἀπὸ μὴ ἔχῃ διελθόν, ὡρ
 εἰς ἀποδείξεις, τῶν οὐκ εἰσόμεθα διὰ ἀποδείξεως. εἰ δὲ μὴ δὲ
 βέλτιον ἔχομεν πρὸς αὐτὰ τὸ εἰδέναι, εἰς εἰς ἐπιστάς διὰ ἀ-
 ποδείξεως ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτι ὑποθέσεως. Λογικῶς μὲν δὲ ἐκ τούτων
 αὐτῶν, πρὸς τοῦδε πρὸς τὸ ληφθέντος, ἀναλυτικῶς ἢ εἰς τῶνδε σι-
 τομῶν τορον, ὅτι οὐτὸ ὑπὸ τὸ αἶμα ὅτι ὑπὸ τὸ κάτω ἀπὸ τὰ καὶ η-
 γορεύμενα γινώσκεις. εἰ γὰρ τὰς ἀποδεικτικὰς ὑποθέσεις, πρὸς
 ὡρ ἡ σκεψίς εἰς. ἡ μὲν γὰρ ἀποδείξεις ὅτι τῶν ὅσα ὑπάρχει καὶ
 αὐτὰ τοῖς πράγμασι. καὶ αὐτὰ δὲ διχῶς. ὅσα τε γὰρ γινώσκου-
 ναι γινώσκεις γινώσκεις γινώσκεις, καὶ οἷς αὐτὰ γινώσκεις γινώσκεις
 σιμ αὐτοῖς. οἷον εἰς ἀριθμῶν τοῦδε τορον, ὅτι ὑπάρχει μὲν ἀριθμῶν,
 γινώσκεις δι' αὐτοῦ ὁ ἀριθμὸς γινώσκεις τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ πάλιν πλὴ-
 ρος ἢ τοῦ διαιρετοῦ γινώσκεις τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀριθμοῦ γινώσκεις. τῶν
 δὲ οὐδὲ τορον γινώσκεις ἀπὸ εἰς, ὅτι ὡς τοῦδε τορον, τοῦ ἀρι-
 θμοῦ. πάλιν γὰρ αὐτὸ γινώσκεις τῶνδε τορον ἄλλο εἶναι, ὡρ γινώσκεις ὑπάρ-
 χοντι, ὅτι εἰς, πρὸς τορον ὁ ἀριθμὸς γινώσκεις ὑπάρχει σιμ αὐ-
 τῶν. εἰ μὲν δὲ μὴ γινώσκεις ἀπὸ εἰς αὐτὰ ὑπάρχει τῶν γινώσκεις, οὐδὲ
 ὑπὸ τὸ αἶμα εἶσαι ἀπὸ εἰς. ἀλλὰ μὲν ἀνάγκη γε πάντα ὑπάρχει
 τῶνδε τορον, οἷον τῶνδε τορον, καὶ κείνοις τὸ ἀριθμῶν, ὥστε αὐτοῖς
 φρονῆσαι. ἀλλ' οὐχ ὑποβρίσκοντα. Οὐδὲ μὲν ὅσα γινώσκεις τῶνδε
 γινώσκεις, εἰ δὲ ταῦτα ἀπὸ εἰς. εἰ γὰρ αὐτὸ εἰς ὁδεσάσθαι, ὥστε εἰς
 μὲν κατηγορεύμενα καὶ αὐτὰ, πάντα λέγεται, ταῦτα δὲ μὴ ἀπὸ
 εἰς, ἵστασθαι αὐτὰ ὑπὸ τὸ αἶμα, ὥστε καὶ ὑπὸ τὸ κάτω. εἰ δὲ ὅπως, καὶ
 τὰ γινώσκεις μετὰ τὸ δινοῦσθαι πεπορασμένα. εἰ γὰρ εἰς, διηλοῦ

ἡδὴ καὶ τῶν ἀποδείξεων ὅτι ἀνάγκη ἀρχὰς εἶναι καὶ μὴ πάν-
των εἶναι ἀπόδειξιμ., ὅπου ἐφαμὲν ἰσχυρὰς λέγειν κατ' ἀρχάς. εἰ γὰρ
εἰσιν ἀρχαὶ οὐτε πάντα ἀποδείκνυται, ὅτι εἰς ἀπὸ τοῦ οἰόν τι βα-
σιλεῖται, το γὰρ εἶναι τῶν ὁποτέρων, ὅδε μὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τὸ εἶναι
μηδὲν διασπῆμα ἀμείσορ καὶ ἀδιαίρετον, ἀλλὰ πάντα διαίρετα.
ὅθεν γὰρ γνῶσις ἐμβάλλεται ὅσον, ἀλλ' οὐ τῶν προσλαμβάνειν, ἀλλ'
δείκνυται τὸ ἀποδείκνυμενον. ὥστε εἰ τὸ εἰς ἀπὸ τοῦ γνῶσις
εἶναι, γνῶσις οὐκ ἀνὸ ὅρων ἀπὸ μὲν μετὰ εἶναι μίση. ἀλλὰ τὸ
ἀδωάτορ, εἰς αὐτὸ αἰ καὶ ἡγορεῖται ὡς τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κατὰ.
ὅτι δὲ ἴστανται, δειδῆται λογικῶς μὲν πρότερον, ἀναλυτικῶς
δὲ νῦν. Δειδῆται μὲν δὲ τῶν φανερῶν ὅτι εἰναι τὸ αὐτὸ δι-
σιν ἀρχῶν, οἷον τὸ αὐτὸ τε γ καὶ ὅθεν δὲ καὶ καὶ ἡγορεῖται.
θατόρου καὶ τὰ θατόρη, ἢ μηδισμῶς, ἢ μὴ κατὰ πάντος, ὅτι οὐ
αἰ κατὰ κοινόν τε ἀρχῆς, οἷον τῶν ἰσοσκελῆ καὶ τῶν σκαλη-
νῶν, τὸ δισιν ὁρθῶς ἴσας ἐχθρὴ κοινόν τε ἀρχῆς, ἢ γὰρ ὅθεν
τε ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἢ ἐτόρον. ὅθεν δὲ οὐκ αἰ οὐτως ἐχθρὴ. ἔσω γὰρ
τὸ β, καὶ δὲ τὸ α, ὅθεν γ δὲ ἀρχῆς. διπλῶν τοίνυν ὅτι καὶ τὸ
β τῶ γ καὶ ὅθεν δὲ κατ' ἄλλο κοινόν, καὶ κείνο, καὶ ἐτόρον. ὥστε
διὸ ὅρων μετὰ εἶναι, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπί τοις ὅροι, ἀλλ' ἀδωάτορ. κα-
τὰ μὲν τοίνυν κοινόν τε ἀρχῆς οὐκ ἀνάγκη αἰ τὸ αὐτὸ πλεῖ-
στον, ἐπὶ τὸν ἴσον μετὰ διασπῆμα. Ἐν μὲν τοις ὅθεν αὐτῶ γ γνῶσις
καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀτόμων ἀνάγκη τὸς ὅρους εἶναι, εἰ πορ τῶν καὶ
αὐτὰ ἀρχῶν, ἔσται τὸ κοινόν. ὅ γὰρ ὡς δὲ ἄλλου γ γνῶσις εἰς
ἄλλο γ γνῶσις διαβλῶναι τὰ δεικνύμενα. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ὅταν
τὸ αὐτὸ β ἀρχῆς, εἰ μὴ ὅθεν τὸ μετὰ, εἰς δειδῆται ὅτι τὸ αὐτὸ β
ἀρχῆς, καὶ σοιχεῖται τὸ αὐτὸ καὶ τὸ αὐτὸ ὅσα μετὰ δειδῆται.
αἰ γὰρ ἀμείσοι προτάσεις, σοιχεῖται, ἢ πᾶσαι, ἢ αἰ καθόλου. εἰ δὲ μὴ
δειδῆται, οὐκέτι δειδῆται ἀπόδειξις, ἀλλὰ ἢ ὡς τὰς ἀρχὰς ὁδὸς, αὐτὴ
δειδῆται. Ὅμοιως δὲ καὶ τὸ αὐτὸ β μὴ ἀρχῆς, εἰ μὲν δειδῆται ἢ μετὰ
ἢ πρότερον ὡς ἀρχῆς, εἰς ἀπόδειξις, εἰ δὲ μὴ, οὐκ εἰς, ἀλλ'
ἀρχαὶ καὶ σοιχεῖται τὸ αὐτὸ δειδῆται, ὅσοι ὅροι. αἰ γὰρ τῶν προτάσεων,
ἀρχαὶ τὰ ἀρχαί, εἰς, καὶ ὡς πορ γνῶσις ἀρχαὶ εἰσιν ἀναπόδει-
κτοι, ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ ἀρχῆς τὸ αὐτὸ. ὅπως καὶ ὅτι οὐκ
εἰς τὸ αὐτὸ

εἰς τὸ αὐτὸ, οὐδὲ ἀρχῆς τὸ αὐτὸ. ὥστε αἰ μὲν εἶναι τε, αἰ
δὲ μὴ εἶναι τι ἐσόντες ἀρχαί. Ὅταν δὲ δειδῆται τι δειδῆται, ληπτόν,
ὅ τὸ β πρῶτον καὶ ἡγορεῖται. ἔσω τὸ γ, καὶ τὸ αὐτὸ ὁμοίως τὸ α,
καὶ ὅπως αἰ βασιλεῖται, ὅθεν πορ δὲ ὡς πορ προτάσεις, ὅθεν ἀρχῆς
χορ λαμβάνεται, τὸ αὐτὸ γνῶσις δεικνύεται, ἀλλ' αἰ τὸ μετὰ πᾶ-
ν κινῶνται ὡς ἀδιαίρετα γνῶνται καὶ γνῶσις. εἰς δὲ γνῶσις, ὅταν ἀμείσορ
γνῶνται, καὶ μία πρότασις ἀπλῶς, ἢ ἀμείσορ, καὶ ὡς πορ γνῶσις
ἄλλοις ἢ ἀρχῇ, ἀπλῶς. ὅθεν δὲ τὸ πάντα ὅ τὸ αὐτὸ, ἀλλ' γνῶσις βάρ-
μην μὲν, γνῶσις δὲ μέλει δειδῆται, ἄλλο δὲ γνῶσις ἄλλω, οὐτως γνῶσις συλλο-
γισμῶν τὸ γνῶσις, πρότασις ἀμείσορ, γνῶσις δὲ ἀποδείξις καὶ ὡς πορ μὴ, ὅ
ντος, γνῶσις μὲν οὐκ οὐκ δεικνύεται συλλογισμοῖς τὸ ἀρχῶν, ὅ-
θεν εἰς πᾶσι, γνῶσις δὲ τοῖς σερηνικοῖς, γνῶσις μὴ ὅθεν ἀρχῆς, οὐ-
δὲ μὲν τὸ εἰς πᾶσι, οἷον εἰ τὸ αὐτὸ β δὲ τὸ γ μὴ, εἰ γὰρ ὅθεν
μὲν β πάντι τὸ γ, τὸ δὲ γ μὴ γνῶσις τὸ α, πάλιν αὐτὸ δειδῆται ὅτι τὸ
γ τὸ αὐτὸ δὲ ἀρχῆς, μετὰ ληπτόν τὸ αὐτὸ γ, καὶ ὅπως αἰ
πορ δειδῆται. ἔαν δὲ δειδῆται δειδῆται ὅτι τὸ αὐτὸ δὲ ἀρχῆς, τὸ
τὸ γ τὸ αὐτὸ μὴ δὲ πάντι ἀρχῆς, τὸ δὲ εἰ μὴ γνῶσις, ἢ μὴ πάντι,
τὸ εἰ δὲ εἰς πᾶσι, ὅθεν δὲ εἰς πᾶσι, ὅθεν δὲ ἀρχῆς. ὡς δὲ τὸ
τρίτον ὅπως, ὅθεν ἀρχῆς, ὅθεν δὲ ἀρχῆς, ὅθεν δὲ ἀρχῆς, ὅθεν δὲ ἀρχῆς.
Οὐσης δὲ ἀρχῆς, ὅθεν μὲν, καθόλου, τὸ δὲ ὅθεν μὲν, ὅθεν
καὶ ὅθεν μὲν καὶ ὅθεν μὲν, ὅθεν δὲ ἀρχῆς, ἀμείσορ γνῶσις, πορ
βελτίων. ὡς δὲ αὐτὸς καὶ πορ ὅθεν ἀρχῆς, ἀμείσορ καὶ λεγομένης, καὶ
ὅθεν τὸ ἀδωάτορ ἀρχῆς ἀποδείξις. πρῶτον μὲν οὐκ ὡς πορ
σκεφόμεθα πορ τὸ καθόλου καὶ ὅθεν μὲν, δειδῆται δὲ ὅθεν
καὶ πορ ὅθεν ἀρχῆς, λεγομένης, ὅθεν εἰς τὸ ἀδωάτορ εἰπωμεν.
Δόξει μὲν οὐκ ὡς πορ αὐτὸν ὡς πορ σκοπῶν, ἢ ὅθεν μὲν, ὅθεν
βελτίων. εἰ γνῶσις καὶ ὡς πορ μὲν ἀμείσορ ἀπόδειξις, βελτίων ἀπὸ
δειδῆται, αὐτὴ γὰρ ἀρχῆς ἀποδείξις, μὲν δὲ ὡς πορ ἀμείσορ ἀμεί-
σορ, ὅταν αὐτὸ εἰδῶμεν καὶ αὐτὸ, ὅταν κατ' ἄλλο. οἷον τὸν με-
σικόν Κασίον, ὅταν ὅτι ὁ Κασίονος ἢ ὅταν ὅτι ὁ ἀνθρώπος
μεσικόν. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς πορ ἄλλω, ἢ δὲ καθόλου, ὅτι ἄλλο, οὐκ
ὅτι αὐτὸ πτυχῆς ὡς πορ δεικνύται. οἷον ὅτι ἰσοσκελῆς, οὐκ ὅτι
ἰσοσκελῆς, ἀλλ' ὅτι τριγώνου. ἢ δὲ κατὰ μὲν, ὅτι αὐτὸ, εἰ δὲ

Βελτίων μὲν ἢ καὶ αὐτὸ τοιαύτη δ' ἢ κατὰ μόρος, ὅτι καθόλου
μᾶλλον, καὶ βελτίων αὐτὸ κατὰ μόρος ἀπόδειξις ἐστίν. Ἐπεὶ
τὸ μὲν καθόλου μὴ ὅτι ἡ πρὸς τὰ καθέκαστα, ἢ δ' ἀπόδειξις δό-
ξαν ἐμποιεῖ εἶναι τι ὅσον καὶ ὁ ἀποδείκνυσιν, καὶ ἡ αὐτὴ φύσις
ὑπάρχῃ ἐν τοῖς ὅσοι τοιαύτη, οἷον τριγώνου πρὸς τὰ ἑλικά, καὶ
σχῆματος πρὸς τὰ τινά, καὶ αἰθεροῦ πρὸς τοὺς τινὰς αἰθερούς,
Βελτίων δ' ἢ πρὸς ὄντος ἢ μὴ ὄντος, καὶ διὰ μὴ ἀπαριθμῆσθαι,
ἢ διὰ ἡ. ἐστὶ δ' ἢ μὲν καθόλου τοιαύτη. περὶ ὅντες γὰρ δεικνύουσιν
ὡς πρὸς πρὸς τὸ ἀνάλογον. οἷον ὁ, ὅτι αὐτὸ ἢ τοιοῦτον, ἐστὶ ἀνάλο-
γον, οὐτε γράμμη, οὐτε αἰθερός, οὐτε σφῆρα, οὐτ' ἐπίπεδον,
ἀλλὰ πρὸς ταῦτα ἡ. εἰ οὐ καθόλου μὲν μᾶλλον αὐτῇ, πρὸς ὄντος
δ' ἢ πρὸς ἢ καθόλου ὅτι ἡ μὲν μόρος καὶ ἐμποιεῖ δόξαν ὅτι δὴ, χεί-
ρων αὐτῇ ἢ καθόλου ὅτι ἡ μὲν μόρος. Καὶ πρῶτον μὲν, οὐδὲ μᾶλ-
λον ὡς τὸ καθόλου ἢ τὸ ἡ μὲν μόρος, ἀτόρος λόγος ὅτι. εἰ γὰρ ὅ,
δυσὶν ὀρθαῖς ὑπάρχῃ, μὴ ἢ ἰσοσκελες, ἀλλ' ἢ τρίγωνον, ὁ εἰδώς
ὅτι ἰσοσκελες ἢ πρὸς οἶδεν ἢ αὐτὸ, εἰ ὁ εἰδώς ὅτι τρίγωνον. Ὅλος
τε εἰ μὲν μὴ ὄντος ἢ τρίγωνον, εἴτα δεικνύουσιν, οὐκ αὐτὸ εἰν ἀπό-
δειξις, εἰ δὲ ὄντος, ὁ εἰδώς ἔκαστον ἢ ἔκαστον ὑπάρχῃ, μᾶλλον
οἶδεν, εἰ δὴ τὸ τρίγωνον ὡς πρὸς ὅτι. καὶ ὁ αὐτός, λόγος καὶ
μὴ καὶ ὁ μωνυμία τὸ τρίγωνον, καὶ ὑπάρχῃ παντὶ τριγώνῳ,
τὸ δύο, οὐκ αὐτὸ τὸ τρίγωνον ἢ ἰσοσκελες, ἀλλὰ τὸ ἰσοσκελες ἢ
τρίγωνον, ἐκ τῆς τοιαύτης τῆς γωνίας, ὥστε ὁ καθόλος εἰδώς, μᾶλ-
λον οἶδεν ἢ ὑπάρχῃ, ἢ ὁ κατὰ μόρος, βελτίων ἄρα ἢ καθόλος ὅτι
κατὰ μόρος. Ἐπεὶ εἰ μὲν εἰς τὸν λόγον, καὶ μὴ ὁ μωνυμία τὸ
καθόλος, εἴη αὐτὸ οὐδὲν ἢ πρὸς γινώσκον ἢ ἡ μὲν μόρος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον,
ὅσω τὰ ἀφθάρτα ἐν ἐκείνοις ὅτι, τὰ δὲ κατὰ μόρον ἀφθάρτα
μᾶλλον. Ἐπεὶ τε δὲ μία ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν τι εἶναι ὅσον πρὸς
ταῦτα, ὅτι ἐν διηλοῖς, οὐδὲ μᾶλλον ἢ ὡς ἄλλων, ὅρα μὴ τι σι-
μαίνει, ἀλλ' ἢ τοιοῦτον, ἢ πρὸς ἡ, ἢ τοιοῦτον, εἰ ὅσον, οὐκ ἢ ἀπόδειξις
αὐτῆς, ἀλλ' ὁ ἀκονωμ. ἔτι εἰ ἢ ἀπόδειξις μὲν ὅτι συλλογισμός
δεικνύει γινώσκον τὸ αἰτίας καὶ τὸ δὴ, τὸ καθόλου δ' αἰ-
τιώτορον, ὡς καὶ αὐτὸ ὑπάρχει, ὅσον αὐτὸ αὐτῷ αἰτιον, ὅ
δὲ καθόλος πρῶτον, αἰτιον ἄρα τὸ καθόλου, ὥστε καὶ ἢ ἀπόδειξις
Βελτίων.

Βελτίων. μᾶλλον γὰρ τὸ αἰτίον καὶ τὸ δὴ, ὅτι ἐτι μᾶλλον τοῦ
τοιοῦτον μὲν τὸ δὴ, καὶ τότε οἰόμεθα εἰσθῆναι, ὅταν μὴ ἢ τι
ἄλλο, ἢ ὅσον, ἢ γινώσκον, ἢ ὅσον. τέλος γὰρ καὶ πόδας τὸ ἐξατομ
ἢ δὴ ὅπως ὅσον. οἷον τίνος ὅσον ἢ λθῆν, ὅπως λάβῃ τὸ ἀργυρίου,
ὅσον δ' ὅπως ἀποδῶ ὁ ὡφείλει, ὅσον δ' ὅπως μὴ ἀδικῇ, καὶ
οὕτως ἰόντες ὅταν μὴ ἐτι δὴ ἄλλο, μὴ δ' ἄλλου ὅσον, ὅσον ὅσον,
ὡς τέλος φαμὲν ἐλθεῖν καὶ εἶναι καὶ γινώσκον, καὶ τότε εἰσθῆναι μᾶλ-
ιστα δὴ, ἢ λθῆν. εἰ δὴ ὁμοίως ἐκ τῆς αἰτίας τὸ αἰτιώμεν, καὶ τὸ δὴ
τι, ὡς δὲ τῶν ὅρα αἰτία οὕτως ὡς οὐ ὅσον, ὅπως ἰσμεν μάλιστα,
καὶ ὡς τὸ ἄλλων ἄρα τότε μάλιστα ἰσμεν, ὅταν μὴ ἐτι ὑπάρχει
ὅσον ὅ, τι ἄλλο, ὅταν μὲν οὐ γινώσκωμεν, ὅτι τέλει αἰτίας αἰ
ἰσμεν, ὅτι ἰσοσκελες, ἐτι λέγεται διὰ τὸ ἰσοσκελες, ὅτι τρίγ-
ωνον, καὶ ὅσον, ὅτι σχῆμα ὁρθογώνιον. εἰ ὅσον μὴ ἐτι δὴ ἄλλο,
τότε μάλιστα ἰσμεν, καὶ καθόλος δὲ τότε ἢ καθόλος ἄρα βελτίων.
Ἐπεὶ ὅσα αὐτὸ μᾶλλον κατὰ μόρος ἢ, εἰς τὰ ἀπειρα ἐμπίπτει, ἢ δὲ
καθόλου, εἰς τὸ ἀπλοῦ καὶ τὸ πόδας, εἰ δ' ἢ μὲν ἀπειρα, οὐκ
ὑπὸς τὰ, ἢ δὲ πεπεραυτοῦ, ὑπὸς τὰ, ἢ ἄρα καθόλου, μᾶλλον
ὑπὸς τὰ, ἢ ἢ μὲν μόρος. ἀποδείκναι ἄρα μᾶλλον τὰ καθόλος, ὅτι
ἀποδείκναι μᾶλλον ἀπόδειξις. ἄμα γὰρ μᾶλλον τὰ πρὸς τι,
Βελτίων ἄρα ἢ καθόλου, ἐπείπερ καὶ μᾶλλον ἀπόδειξις. Ἐπεὶ
εἰ αἰρετώτατα εἴη καθ' ἡ ὅσον καὶ ἄλλο, ἢ καὶ ἡ ὅσον μόνον οἶδεν,
ὁ δὲ τὸ καθόλου ἐχωρ, οἶδε καὶ τὸ ἡ μὲν μόρος, οὐτος δὲ τὸ καθόλος
οὐκ οἶδεν, ὥστε καὶ ὅπως αἰρετώτατα εἴη. Ἐπεὶ δὲ ὡς, ὅ γινώ-
καθόλος μᾶλλον εἰσθῆναι ὅτι, τῶ δὴ μεσὸς δεικνύει ἐκ τῶν
ὄντων ὅτι ἀρχῆς, ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ, τὸ ἀμεσον, ὅσον δ' ἀρχῆς, εἰ οὐκ ἢ
ὅς ἀρχῆς τὸ μὴ ὅς ἀρχῆς, ἢ μᾶλλον ὅς ἀρχῆς, τὸ ἢ πρὸς, ἀκριβέστερα
ἀπόδειξις, εἰ δὲ τοιαύτη ἢ καθόλου μᾶλλον, κρείττω αὐτῇ εἴη ἢ
καθόλος. οἷον εἰ εἰδὲ ἀποδείξαι τὸ ἀκατάτο δ', μεσὰ τὰ ἐφ'
ὡς β' γ', ἀνωτέρω δὴ τὸ β', ὥστε ἢ δὴ τούτου, καθόλος μᾶλλον.
Ἀλλὰ τῶ μὲν εἰρημνίων γινώσκον, λογικὰ ὅτι, μάλιστα δὲ διηλοῦ ὅτι
ἢ καθόλου κυριώτατα, ὅτι τῶ πρῶτα, τῶ μὲν πρῶτον
ἐχοντες, ἰσμεν πᾶς καὶ τῶ ὑποθέσαν, καὶ ἐκ μὲν διημῶν. οἷον
εἰ τις οἶδεν ὅτι πᾶν τρίγωνον δυσὶν ὀρθαῖς, οἶδε πως καὶ εἰ μὴ

οἶδε τὸ ἰσοσκελές, ὅτι τρίγωνον, ὃ δὲ ταύτῳ ἔχωμ τὴν πρότα-
σιν, τὸ καθόλου ὁδωμῶς οἶδε, ὅτε διωμῶς, ὅτε γινώσκω. καὶ ἡ
μὲν καθόλου, νοητὴ, ἡ δὲ ἰσχυμῶς, εἰς ἀδυσμὶν τελευτᾷ. ὅτι ἡ
εὐμ ἡ καθόλου βελτίωμ ἢ ἰσχυμῶς, τοσαύτῃ ἡμῖν ἐρηδω.

Ὅπ δὲ ἡ διηκτικὴ εἰς ὁρηλικὴς κρείττωμ, γνῶν δὲ ὅσον διηκτικὴ, ἐσω
γὰρ αὐτὴ ἡ ἀπόδειξις βελτίωμ, ἢ ἄλλωμ ἢ αὐτῶμ ὑπαρχόν
τωμ, ἢ ἐλαττόνωμ αὐτημάτωμ, ἢ ὑποθεσεωμ, ἢ πωτάσεωμ. εἰ
γὰρ γινώσκωμοι ὁμοίως, τὸ θάτωρ γινώσκωμ εἰς τῶτωμ ὑπαρξεί. τῶ
το δὲ αἰρετώτωρ. λόγῳ δὲ εἰς πρότάσεως ὅτι βελτίωμ, ἢ ἐλ
ἐλαττόνωμ, καθόλου ὁδὲ, εἰ γὰρ ὁμοίως εἴη τὸ γινώσκωμ εἰς τὰ μέ-
σα, τὰ δὲ πρότῳρα γινώσκωμῳτῳρα, ἐσω ἡ μὲν εἰς μέσωμ ἀπό-
δειξις ἢ β γ δ, ὅτι τὸ α ὑπ᾿ εἰς ὑπαρχῆ, ἢ δὲ, εἰς ἢ γ δ ἢ
ὅτι τὸ α ὑπ᾿ εἰς δ. ὁμοίως δὲ ἔχῃ ὅτι τὸ α τῶ δὲ ὑπαρχῆ, καὶ τὸ α
ὑπ᾿ εἰς, τὸ δὲ ὅτι τὸ α τῶ δὲ πρότῳρα καὶ γινώσκωμῳτῳρα, ἢ ὅτι
τὸ α τῶ εἰς, εἰ γὰρ τῶτω, ἐκείνο ἀποδείκνυτῳ, πωτότωρ δὲ τὸ
δὲ οὐ, καὶ ἡ εἰς ἢ ἐλαττόνωμ ἀρα ἀπόδειξις βελτίωμ, ἢ ἄλ
λωμ ἢ αὐτῶμ ὑπαρχόντωμ. ἀμφοτότωρ μὲν οὐμ διὰ τε ὅρωμ
πριώμ, καὶ διὸ προτάσεωμ, δεικνυται. ἀλλ' ἡ μὲν εἴναι ἡ λαμ
βάνῃ, ἢ δὲ καὶ εἴναι καὶ μὴ εἴναι ἡ εἰς πλόνωμ ἀρα, ὥς τε χείρωμ.

Ἐτι ἐπειδὴ διεδίχται ὅτι ἀδωμῳτῳ ἀμφοτότωρ οὐσῳμ σε-
ρηλικῶμ ἢ προτάσεωμ γινέσθαι συλλογισμῳμ, ἀλλὰ τὴν ἡ δὲ
ποιώτῳ εἴναι, ἢ δὲ ὅτι ὑπαρχῆ. Ἐπὶ πῶς τῶτω δὲ τὸ δὲ λα
βείμ. τὰς ἡ γὰρ κατῳγορικὰς, αὐξανομνῆς τ' ἀκρίβειως, ἀνάγ
καίωμ γινέσθαι πλείους, τὰς δὲ ὁρηλικὰς ἀδωμῳτῳ εἴναι πλείους
μίας γνῶν ἀπὸ συλλογισμῳμ. ἐσω γὰρ μὴ δὲν ὑπαρχομ τὸ α ἰφ
ῳσωμ τὸ β, τῶ δὲ γ ὑπαρχομ πωντῳ, τὸ β, αὐ δὲ δὲ πωλιμ
αὐξωμ τὰς πωτάσῳς, μέσωμ ἐμβλητέωμ, τῶ μὲν, α β ἐσω ὑπ᾿
εἰς, τῶ δὲ β γ, τὸ εἰς, τὸ μὲν δὲ εἰς φανόρῳ ὅτι κατῳγορικῶμ, τὸ
δὲ δὲ τῶ μὲν β κατῳγορικῶμ, πῶς δὲ τὸ α ὥς ὁρηλικῶμ κείτῳ.
τὸ μὲν γὰρ δὲ πωντῳ τῶ β, τὸ δὲ α ὁδὲν δὲ τῶ δὲ ὑπαρ-
χῆμ. γινέτῳ οὐμ μίας ὁρηλικῆς πρότασις. ὃ δὲ αὐτὸς πρόπος καὶ
ἡ δὲ ἢ τῶτωμ συλλογισμῳμ. αἰ γνῶν τὸ μέσωμ ἢ κατῳγορικῶμ
ὅρωμ, κατῳγορικῶμ ἐπ' ἀμφοτότωρ, τῶ δὲ ὁρηλικῶμ, ὡς θάτωρ.
ὁρηλικῶμ

ὁρηλικῶμ ἀναλυτικῶμ εἴναι. ὥς τε αὐτὴ μία ποιώτῳ γινέσθαι πρό-
τασις, αἰ δὲ ἄλλαι κατῳγορικῶμ. εἰ δὲ γινώσκωμῳτῳρα δὲ ὁ δὲ
κνήτῳ καὶ πωτότωρ, δεικνυτῳ δὲ ἡ μὲν ὁρηλικὴ εἰς εἰ κατῳ-
γορικῆς, αὐτὴ δὲ δὲ ἐκείνης οὐ δεικνύται. προτῳρα καὶ γινώσ-
κωτῳρα ὅσα, καὶ πωτότωρ, βελτίωμ αὐ εἴη. Ἐπὶ εἰ ἀρχὴ συλ-
λογισμῳ, ἡ καθόλου πρότασις ἀμείσῳ, εἰ δὲ γνῶν τῳ διηκτι-
κῳ, κατῳγατικῳ, γνῶν δὲ τῳ ὁρηλικῳ ἀποφατικῳ, ἡ καθόλου πρό-
τασις, ἡ δὲ κατῳγατικὴ τ' ἀποφατικῆς προτῳρα καὶ γινώσκωμ
τῳρα. εἰ γὰρ τὴν κατῳγατικὴν ἡ ἀπόφασις γινώσκωμ. καὶ πῶ-
τῳρα ἡ κατῳγασις, ὡς πῶρ καὶ τὸ εἶναι, τῶ μὴ εἶναι, ὥς τε βελτίωμ
ἡ ἀρχὴ εἰς διηκτικῆς, ἢ εἰς ὁρηλικῆς. ἡ δὲ βελτίωμ ἀρχαῖς χῳ-
μνῆς, βελτίωμ. ἐπὶ καὶ ἀρχῳ δὲ εἰς ὁρηλικῆς, ἀνδ γνῶν εἰς διηκτικῆς ὅκ
εἰσιν ἡ ὁρηλικῆς. Ἐπει δὲ ἡ κατῳγορικὴ τ' ὁρηλικῆς βελτίωμ,
διηκτικῆς ὅτι καὶ τ' εἰς τὸ ἀδωμῳτῳ ἀγῳσῳς, δὲ εἰς εἰδῳναι τῳς ἡ
εἰς ἀφορῆ αὐτῳμ. ἐσω δὲ τὸ α μὴ γνῶν ὑπαρχομ ὑπ᾿ εἰς β, τῶ δὲ γ
τὸ β πωντῳ, ἀνάγῳ δὲ τῶ γ μὴ δὲν ὑπαρχῆμ τὸ α. οὐτῳς ἡ
οὐμ ληφθῳντῳμ, διηκτικῆς ἡ ὁρηλικῆς αὐ εἰς ἀπόδειξις, ὅτι τὸ α
ὑπ᾿ εἰς, οὐχ ὑπαρχῆ. ἢ δὲ εἰς τὸ ἀδωμῳτῳ, ὡς εἰς εἰς εἰς εἰς
ὅπ τὸ α τῶ β ὅκ ὑπαρχῆ, ληπῳ δὲ ὑπαρχῆμ, καὶ τὸ β ὑπ᾿ εἰς,
ὥς τε συμβαίνῃ τὸ α τῶ γ ὑπαρχῆμ. ὅτῳ δὲ ἐσω γινώσκωμ καὶ
ὁμολογῳμνῳμ, ὅπ ἀδωμῳτῳ, ὅκ ἀρα οἶόν τε τὸ α τῶ β ὑπαρ-
χῆμ. εἰ δὲ τὸ β τῶ γ ὁμολογῆτῳ ὑπαρχῆμ, τὸ α τῶ β ἀδωμῳτῳ
ὑπαρχῆμ. οἰ ἡ εἰς ὅροι, ὁμοίως τῳ τῳτῳ, εἰς ἀφορῆ δὲ τ' ὅπ τῳρα
αὐ ἡ γινώσκωμῳτῳρα ἡ πρότασις ἡ ὁρηλικῆς, πῶτότωρ ὅπ τὸ α τῶ
β ὅκ ὑπαρχῆ, ἢ ὅπ τὸ α τῶ γ. ὅταν μὲν εἰς τὸ συμπόρασμα
γινώσκωμῳτῳρα ὅπ ὅκ εἰσιν, ἡ εἰς ἀδωμῳτῳ γινέτῳ ἀπόδειξις. ὅ-
ταν δὲ γνῶν τῳ συλλογισμῳμ ἡ ἀκρίβειως. φύσῳ τ' προτῳρα, ὅπ
τὸ α, τῶ β, ἢ ὅπ τὸ α, τῶ γ. προτῳρα γὰρ ὅτῳ τ' συμπόρασμα
ἔσῳ, ὅτῳ τ' συμπόρασμα. εἰς ἡ τὸ μὲν α τῶ γ μὴ ὑπαρχῆμ. συμ-
πόρασμα, τὸ ἡ α τῶ β, ὅτῳ τὸ συμπόρασμα. ὅτῳ εἰς συμβαί-
νῃ ἀναρῳεἰσῳμ, ὅτῳ συμπόρασμα ὅτῳ, ἐκείνῳ ἡ δὲ ὅμ. ἀλλὰ τὸ
μὲν δὲ τὸ, συλλογισμῳς ὅτῳ ὅτῳ αὐ ὅτῳ εἰς. ὥς τε ἡ ὅλωμ πῶς με-
ρος, ἡ μῶρῳ πῶς ὅλωμ εἰς. αἰ δὲ τὸ α β, καὶ α γ πῶτάσῳς, ὅκ

ἔχουσιν οὕτως πρὸς ἀλλήλους. εἰ οὖν ἢ ἐκ γνωρίμων τῶν, καὶ πρὸ
τῶν, κρείττων, εἰσι δὲ ἀμφοτέρωθεν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ, ἀλλ'
ἢ μὴ ἐκ προτέρου, ἢ δὲ ὑποθέσει, βελτίων ἀπλῶς αὐτῶν ἐκ
τοῦ ἀδυνάτου, ἢ ἐκ τῆς ἀποδείξεως, ὥστε καὶ ἐκ τούτων βελτίων.
ἢ καὶ ἡγορεῖται, δηλοῦν ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀδυνάτων ὅτι βελτίων.
Ἀκριβέστερα δὲ ὑποθέμεν ὑποθέμεν, καὶ πρὸ τῶν ἢ ὅτι καὶ
διότι ἢ αὐτῶν, ἀλλὰ μὴ χωρὶς τοῦ ὅτι ἐκ τοῦ διότι. Καὶ ἢ μὴ καὶ
ὑποκείμενον ἐκ τῶν ἀποδείξεων, οἷον ἀριθμητικῆς ἀρμονικῆς, ὅ
ἢ ὅτι ἐλαττόνων ἐκ πρὸς δέσεως, οἷον γεωμετρικῆς ἀριθμητικῆς,
λέγω δὴ ἐκ προθέσεως, οἷον μονὰς ὁσία ἀθετος, σιγῆς δὲ ὁσία
θετος, ταύτων ἐκ πρὸς δέσεως. Μία δὲ ὑποθέμεν ὅτι, ἢ ὅτι γέ-
νους, ὅσα ἐκ τῶν πρώτων συγκρίσι, καὶ μὲν ὅτι ἢ πᾶσι τού-
των καὶ αὐτὰ. ἔτι δὲ ὑποθέμεν ὅτι ἔτι δὲ, ὅσα καὶ ἀρχαί,
μὴ ἐκ τῶν αὐτῶν, μὴ δὲ ἔτι δὲ ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν, τότε δὲ σημείωσι,
ὅταν εἰς τὰ ἀποδείκνυται ἔλθῃ. διὲ γὰρ αὐτὰ ἐκ τῶν αὐτῶν γένε-
σιν τοῖς ἀποδείκνυται. σημείωσι δὲ καὶ τότε, ὅταν τὰ δεικνύ-
μενα διὰ αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν γένεσιν καὶ συγκρίσι. Ἐπεὶ δὲ
ὑποδείξεσι εἰναι τὰ αὐτὰ ἐγγράφει, οὐ μόνον ἐκ τῶν αὐτῶν συ-
σχίσας λαμβάνοντες μὴ τὸ συνεχές μέσον, οἷον τῶν αὐτῶν, τὸ γ', καὶ
δ', καὶ ε', ἀλλὰ καὶ ὅτι ἔτι δὲ. οἷον ἐξω τὸ α' μεταβάλλειν, ὅ
ἐκ τῶν δ', κινεῖται, τὸ δὲ β', ἢ δὲ δ', καὶ πάλιν τὸ ἢ, ἢ ἐκ τῶν δ',
ἀληθὲς οὖν καὶ τὸ δ' τὸ β', καὶ τὸ α' τὸ δ' καὶ ἡγορεῖται. ὁ γὰρ
ἢ δόμνος κινεῖται, καὶ τὸ λινδόμενον μεταβάλλει. πάλιν τὸ α' τῶν
ἢ, καὶ τὸ ἢ τὸ β', ἀληθὲς καὶ ἡγορεῖται. πᾶς γὰρ ὁ ἢ δόμνος, ἢ
μίζεται, καὶ ὁ ἢ δόμνος μεταβάλλει. ὥστε διὰ τῶν μέσων,
καὶ οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν συσχίσας ὁ συλλογισμός. οὐ μὲν ὥστε μὴ
διετόρον ἢ μὴ διετόρον λέγειται τῶν μέσων. ἀνάγκη γὰρ τῶν αὐ-
τῶν ἐν ἀμφοῖν ὑποκείμενα. ὑποκείμενα δὲ τῶν δ' ἢ ἄλλων γη-
μάτων, ὅσα καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν συλλογισμός. τοῦ
δ' ἢ τῶν ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν ἀποδείξεως. ὅτι γὰρ ὡς ἀνάγκη
αὐτῶν, οὐδ' ὡς ὅτι τὸ πᾶν τὸ ἀπὸ τῶν ὅτι, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῶν
ταυτῶν. ἢ δ' ἀποδείξεσι θαυμάσιον τούτων. πᾶς γὰρ συλλο-
γισμός, ἢ διὰ ἀναγκῶν, ἢ διὰ τῶν ὡς ἐπιτοπολὺ πρὸς δέσεως,
καὶ εἰ

καὶ εἰ μὴ καὶ προτάσεις ἀναγκῶν, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀνάγκη
αὐτῶν, εἰ δὲ ὡς ἐπιτοπολὺ, καὶ τὸ συμπέρασμα τοῖς τῶν, ὡς τῶν
τὸ ἀπὸ τῶν μὴ δὲ ὡς ἐπιτοπολὺ, μὴ τῶν ἀναγκῶν, οὐκ αὐτῶν
τῶν ἀποδείξεσι. Οὐδὲ διὰ ἀιδήσεως ὅτι ἐπίσταται. εἰ γὰρ τῶν ἐκ τῶν
ἢ ἀιδήσεως τῶν τοῖς δὲ, καὶ μὴ τῶν δὲ ἐκ τῶν, ἀλλὰ ἀιδήσεως γι-
ναι ἀναγκῶν τῶν δὲ τι, καὶ πᾶς καὶ νῦν, ὅ δὲ καθόλου καὶ πᾶσι,
ἀδυνάτου ἀιδήσεως. ὅ γὰρ τὸ δὲ, ὅ δὲ νῦν. ὅ γὰρ αὐτῶν καθόλου.
τὸ γὰρ αἰ καὶ πᾶσι καὶ, καθόλου φασὶν εἶναι. ἐπεὶ οὖν αἰ μὴ ἀ-
δείξεσι καθόλου, ταῦτα δὲ ἐκ τῶν ἀιδήσεως, φανερὸν ὅτι ὅτι
ἐπίσταται διὰ ἀιδήσεως ὅτι. ἀλλὰ δηλοῦν ὅτι καὶ εἰ μὴ ἀιδήσε-
ως ὅτι τὸ τρίγωνον διυσιρ ὁρθῶς ἴσας εἶναι τὰς γωνίας, ἐκ τῶν
μὴ αὐτῶν ἀποδείξεων, καὶ οὐκ ὡς φασὶν ἴσας ἢ πᾶσι μεθ' αὐτῶν
μὴ γὰρ ἀνάγκη καθέκαστον, ἢ δὲ ὑποθέμεν τῶν καθόλου γνωρί-
σι δὲ. διὲ καὶ εἰ ὅτι τῶν σελεύων ὅντες ἐκ τῶν μὴ ἀντιφράσας
σαν τῶν γλῶσσας, οὐκ αὐτῶν ἀπὸ τῶν τῶν ἀκρίβειας. ἢ δὲ αὐτῶν
μεθ' αὐτῶν ὅτι ἐκ τῶν, καὶ οὐ διότι ὅλως. οὐ γὰρ μὴ τῶν καθόλου ἢ
ἀιδήσεως, ὅ μὴ ἀλλὰ ἐκ τῶν θεωρεῖται πολλὰ καὶ ὅτι συμβαίνει,
τὸ καθόλου αὐτῶν θεωρεῖται, ἀποδείξεων εἰχομεν. ἐκ γὰρ τῶν καθέ-
καστον πλείονων, τὸ καθόλου δηλοῦν. τὸ δὲ καθόλου τίμιον, ὅτι δη-
λοῖ τὸ αὐτίον, ὥστε πᾶσι τῶν τοῖς τῶν, ἢ καθόλου τίμιον τῶν
ἀιδήσεως, καὶ τῶν νοήσεως, ὅσα ἐκ τῶν τὸ αὐτίον. πᾶσι δὲ τῶν
πρώτων, ἄλλος λόγος. φανερὸν οὖν ὅτι ἀδυνάτου τῶν ἀιδήσε-
ως, ἐπίσταται τῶν ἀποδείξεων, εἰ μὴ τῶν τὸ ἀιδήσεως ὅτι
λέγει, τὸ ὑποθέμεν εἶναι διὰ ἀποδείξεως. εἰ μὴ πᾶσι γὰρ ἀναγό-
μενα εἰς ἀιδήσεως ἐκ τῶν ἐκ τῶν πᾶσι βλημάτων. γὰρ γὰρ εἰ
ἐκ τῶν, οὐκ αὐτῶν ἐκ τῶν, ὅτι εἰ δὲ τῶν τῶν ὅτι, ἀλλὰ ὡς ἐκ τῶν-
τες τὸ καθόλου ἐκ τῶν ὅτι. οἷον εἰ τῶν ὑέλων τελευτημὴν ἐκ-
τῶν, καὶ τὸ φῶς διὲ, δηλοῦν αὐτῶν καὶ δὲ φωτίζει, δὲ
τὸ ὅτι μὴ χωρὶς ἐκ τῶν, νοῦσαι δὲ ἅμα ὅτι ὅτι πᾶσι
οὕτως. τὰς δὲ αὐτὰς ἀρχὰς ἀπ' αὐτῶν εἶναι τῶν συλλογισμῶν,
ἀδυνάτου. πρῶτον μὲν λογικῶς θεωρεῖται. οἱ γὰρ ἀληθεῖς εἰσι
τῶν συλλογισμῶν, οἱ δὲ ψευδεῖς. καὶ γὰρ εἰ ἀληθεῖς ἐκ τῶν
τῶν συλλογισμῶν, ἀλλὰ ἀπ' αὐτῶν γίνεσθαι, οἷον εἰ τὸ α' ἢ τῶν

ἢ ἀληθές, τὸ δὲ μέσον τὸ β' ψαλμοῦ. ὅτε γὰρ τὸ α' ψαλμὸς ὑμῶν, οὐτε τὸ β' ψαλμὸς, ἀλλ' ἐάν τούτων μέσα λαμβανῇς τ' ἡρώ-
 τήσεως, ψαλμοὶς ἐσονται, οἷον τὸ πᾶν συμπόρασμα ψαλμοῦ
 ἐκ ψαλμῶν εἶναι. τὰ δ' ἀληθὴ δὲ ἀληθῶν, ἐπὶ δὲ τὰ ψαλμοῦ
 καὶ τὰ ληθῆ, εἴτα οὐδὲ τὰ ψαλμοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν εἰσὶν. ἐπεὶ γὰρ
 ψαλμοῦ ἀληθῆ, καὶ ἡρώτῃ, καὶ ἀδύνατα ἅμα εἶναι, οἷον τ'
 τὴν δικαιοσύνην εἶναι ἀδικίαν, ἢ δειλίαν, καὶ τὸν αὐθροπον,
 ἢ πονηρίαν, ἢ βουήν, ἢ τὸ ἴσον, ἢ μεῖζον ἢ ἐλάττω. Ἐκ δὲ τῶν κει-
 μένων ὧδε, οὐδὲ γὰρ τ' ἀληθῶν αἱ αὐτὰ ἀρχαὶ πάντων. ἐπὶ δὲ
 γὰρ πολλῶν ψαλμῶν αἱ ἀρχαί, καὶ οὐδ' ἐφαρμότουνται. οἷον
 αἱ μονάδες ταῦς σιγῶν οὐκ ἐφαρμότουνται. αἱ μὲν γὰρ οὐκ ἐ-
 χουσι θέσιν, αἱ δὲ ἐχουσι. ἀνάγκη δὲ γὰρ ἢ εἰς μέσα ἐφαρμότουνται,
 ἢ ἀνὰ τὴν ἡρώτῃ, ἢ τοὺς μὲν εἰσὼν ἔχοντες, τοὺς δ' ἐξω τ' ὄντων.
 ἀλλ' οὐδὲ τῶν κοινῶν ἀρχῶν οἶον τ' εἶναι τινὰς, ὅς ᾧ ἀπαρτίζονται
 σιγῇ. λέγω δὲ κοινὰς, οἷον τὸ πᾶν φάναι ἢ ἀποφάναι. τὰ γὰρ
 ἡρώτῃ ὄντων ἐπὶ δὲ τὰ μὲν, τοῖς ποσοῖς, τὰ δὲ, τοῖς πο-
 οῖς ὑπάρχοντες, μετ' ὧν, δεικνύσαι οἷον τῶν κοινῶν. Ἐπὶ αἱ
 ἀρχαί, οὐ πολλὰ ἐλάττω τῶν συμπόρασμάτων. ἀρχαὶ μὲν γὰρ
 αἱ πρὸ τῆς ἀρχῆς, αἱ δὲ προτάσεις ἢ πρὸς λαμβανόμενης ὁρᾶς, ἢ ἐμ-
 βαλλόμενης εἰσίν. ἔτι τὰ συμπόρασμά τε, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ ὅροι πε-
 ρερασμένοι. ἔτι αἱ ἀρχαί, αἱ μὲν, ὅς ἀνάγκη, αἱ δὲ, ὅς ἀναγκά-
 ναι, οὕτω μὲν οὐκ σκοπεύμεν, ἀδύνατον τὰς αὐτὰς ἀρχὰς εἶναι
 πεπερασμένους, ἀπὸ τῶν ὄντων τ' συμπόρασμάτων. εἰ δ' ἄλ-
 λως πῶς λέγοι τις, οἷον ὅτι αἱ δὲ μὲν, γεωμετρίας, αἱ δὲ δὲ, ἀε-
 θμῶν, αἱ δὲ δὲ, ἱερωτικῆς, τί αὐτὴν τὸ λεγόμενον ἄλλο, πᾶσι ὅτι
 εἰσὶν ἀρχαὶ τ' ὑποσημῶν. τὸ δὲ, τὰς αὐτὰς φάναι γενεῶν, ὅτι αὐ-
 τὰ αὐταῖς αἱ αὐταί. πάντα γὰρ οὕτως γίνεται πάντα. ἀλλὰ
 μὲν οὐδὲ τὸ δὲ ἀπάντων δεικνύει ὅτι οὕτω, τὸ δὲ δὲ τὸ ζήτημα
 ἀπάντων εἶναι τὰς αὐτὰς ἀρχὰς. λίαν γὰρ διττὸν. ὅτι γὰρ ὅς τῆς
 φανόροις μαθήμασι ὅσον γίνετ', οὐτε γὰρ τῆ ἀναλύσει διωκτόν.
 αἱ γὰρ ἀμείστοι προτάσεις ἀρχαί, ἐπὶ δὲ συμπόρασμα πρὸς
 ἀφ' ἑαυτῆς γίνετ' πρὸς τῶν ἀμείστον. εἰ δὲ λέγοι τις τὰς πρὸ
 τῆς ἀμείστον προτάσεις, τὰς αὐτὰς εἶναι ἀρχὰς, μία γὰρ ἡρώτῃ
 δὲ εἶναι.

ὅσον, εἰ δὲ μήτε δὲ ἀπασῶν ὡς δὲ οὐκ ἀπὸ τοῦ ὅτι οὕτω, μὴ δ' ὅπως
 ἐπὶ δὲ ὡς δὲ ἐκείνης ὑποσημῆς εἶναι ἐπὶ δὲ, λέπεται εἰς ὑποσημῆς
 αἱ ἀρχαὶ πάντων. ἀλλ' ἐκ τῶν δὲ μὲν, τὰ δὲ, ἐκ τῶν δὲ, τὰ δὲ,
 φανόροι δὲ καὶ ὅσον, ὅτι οὐκ ἐνδεχεται. δεικνύεται γὰρ ὅτι ἀλ-
 λαι ἀρχαὶ ψαλμῶν εἰσίν, αἱ τ' ὑποσημῆς ψαλμῶν, αἱ γὰρ ἀρχαί
 διτταί, ὅς ὡν τε, καὶ πρὸς δὲ. αἱ μὲν οὕτω ὅς ὡν, κοινὰ, αἱ δὲ πρὸς δὲ,
 ὅς ὡν, οἷον ἀειθμία, μεγέθους. τὸ δὲ ὑποσημῆς καὶ ὑποσημῆς,
 ὑποσημῆς τὸ δὲ δὲ οὐκ ἀπὸ τοῦ ὅτι ἡ μὲν ὑποσημῆς καθόλου
 καὶ δι' ἀνάγκη, τὸ δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐνδεχεται ἄλλως ἔχειν.
 ἐπεὶ δὲ λίαν ἀληθὴ μὲν καὶ ὄντα, ὅσον δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν.
 εἰς δὲ οὕτω ὅτι πρὸς δὲ ταῦτα ὑποσημῆς οὐκ εἰσίν. εἰς γὰρ αὐτὴν
 νατομ. ἄλλως ἔχειν, τὰ διωκτὰ ἄλλως ἔχειν. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ νῦν,
 λέγω γὰρ νοῦν ἀρχῶν ὑποσημῆς, οὐδ' ὑποσημῆς ἀναπόδοτος.
 ὅσον δὲ ὅσον ὑποσημῆς ὅτι ἀμείστον προτάσεις. ἀληθὴς δὲ ὅσον
 νοῦς καὶ ὑποσημῆς καὶ δὲ, καὶ τὸ δὲ τὸ πᾶν λεγόμενον, ὡς τε
 λέπεται δὲ οὐκ εἶναι, πρὸς τὸ ἀληθὲς μὲν ἢ τὸ ψαλμοῦ, ὅσον
 δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν. ὅσον δὲ ὅσον ὑποσημῆς ὅτι ἀμείστον
 προτάσεις, καὶ μὴ ἀναγκάσις, καὶ ὁμολογημένον δὲ οὕτως
 τοῖς φαινομένοις. ἢ τε γὰρ δὲ, ἀδύνατον, ἢ ἢ φυσικῶν ἢ ποιη-
 τῶν, πρὸς δὲ τὸ πᾶν, οὐδὲ οἷον δὲ, ὅσον δὲ, ὅταν οἷον ἀδύ-
 νατον ἄλλως ἔχειν, ἀλλ' ἐπίσταται. ἀλλ' ὅταν εἶναι μὲν οὕτως,
 οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἄλλως, οὐδὲ κωλύει τότε δὲ, ὡς τὸ
 μὲν τοῦ δὲ οὐκ εἶναι, τὸ δὲ ἀναγκάσιον ὑποσημῆς. πρὸς
 οὕτω οὐκ εἶναι τὸ αὐτὸ δὲ, καὶ ἐπίσταται, καὶ διὰ τὸ οὐκ
 εἶναι ἢ δὲ, ὅσον δὲ, εἰς τὴν ἡρώτῃ ἀπὸ τοῦ ὅτι οὐκ ἐνδεχεται δὲ
 ζεῖν; ἀπολομένη γὰρ ὁ μὲν εἰδώς, ὅσον δὲ δὲ, ὅσον δὲ, ὅσον δὲ
 εἰς τὰ ἀμείστον ἔλθῃ, ὡς τ' εἰπὸν ἐκείνως οἶδε, καὶ ὁ δὲ δὲ
 οἶδῃ. ὡς γὰρ καὶ τὸ ὅτι δὲ, καὶ τὸ δὲ. ὅσον δὲ
 τὸ μέσον, ἢ ἢ μὲν οὕτως ὑποσημῆς τὰ μὴ ἐνδεχόμενα ἄλ-
 λως ἔχειν, ὡς γὰρ ἔχειν τοὺς οἰσμούς, δὲ ὡραὶ ἀποδείξεις,
 οὐδὲ δὲ, ἀλλ' ὑποσημῆς. εἰ δὲ ἀληθὴ μὲν εἶναι, οὐ μὲν-
 ποι ταῦτα γὰρ αὐτοῖς ὑποσημῆς κατ' οὐσίαν καὶ ἢ τὸ εἶδος,
 δὲ, καὶ οὐκ ὑποσημῆς ἀληθῶς, καὶ τὸ ὅτι καὶ τὸ δὲ

Λοις. Αναλυτ. ὑστέρων, α.

ἐάν μὲν δὲ τὸ ἀμέσων, δόξα δὲ μὴ δὲ τὸ ἀμέσων ὅτι
μόνον δόξα δὲ, τὸ αὐτὸ δόξα καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὀνόματι, ἀλλ'
ὡς ἀπὸ τοῦ ὅτι δόξα δὲ αὐτὸς τὸς ὅτι τινὰ, ὅπως καὶ ὑπὸ
τῆς αὐτῆς καὶ δόξα δὲ αὐτὸς, καὶ δόξαν ἀληθῆ καὶ ψεύδη, ὡς μὲν
τινὲς λέγουσι τὸ αὐτὸ εἶναι, ἀποπαρὰ συμβαίνει αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ τε καὶ
μὴ δόξα δὲ δόξα δὲ ψεύδους, ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ πλεοναχῶς λέ-
γεται, ἐστὶ μὲν ὡς γινώσκεις, ἐστὶ δὲ ὡς ὅτι. καὶ ἡ γὰρ σύμμετρον εἶναι
τὸ δόξαν ἀληθῶς δόξα δὲ, ἀποπαρὰ, ἀλλ' ὅτι ἡ δόξα ποῦ
καὶ αἰ δόξα τὸ αὐτὸ, ὅπως τὸ αὐτὸ, τὸ δὲ τι καὶ εἶναι ἐκαστὸν ἡ
τοῦ λόγου ὅτι αὐτὸ. ὁμοίως ἡ καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς δόξα τὸ αὐτὸ, ἡ
καὶ οὕτως τὸ ὅτι, ὡς τε μὴ γινώσκεις, μὴ εἶναι ζῶον, ἡ δὲ ὡς γινώ-
σκεις, οἷον εἰ ὁ πόρ ἀνθρώπου ὅτι, ἡ γὰρ ἀνθρώπου μὲν, μὴ πόρ
δὲ ἀνθρώπου. καὶ αὐτὸ γὰρ ὅτι αὐτὸς, τὸ ὅτι αὐτὸ. φανερὸν δὲ
ἐκ τούτων, ὅτι ὅτι δόξα δὲ ἀμα τὸ αὐτὸ καὶ ἐπίστασθαι γινώσκεις.
ἀμα γὰρ αὐτὸ ἐχοὶ ὑπόληψιν, καὶ ἄλλως ἔχει καὶ μὴ ἄλλως τὸ αὐτὸ,
ὅπως ὅτι γινώσκεις. καὶ ἄλλως ἡ γὰρ ἐκαστὸν εἶναι γινώσκεις τὸ αὐτὸ
ὡς εἶναι, γὰρ τὸ αὐτὸ ὅτι ὅπως οἷον τῆς ἐξ ἡ γὰρ ὑπόληψιν ἀμα,
οἷον ὅτι ὁ αὐτὸς, ὅπως ζῶον. ὅπως γὰρ καὶ τὸ μὴ γινώσκεις εἶναι μὴ
ζῶον, καὶ μὴ ὅπως ζῶον. ὅπως γὰρ ἐστὶ τὸ γινώσκεις. τὰ ἡ λοιπὰ πῶς
εἰς ἀναγκαῖα ἐπὶ τε ἀναγκαῖα καὶ νῦν, ὅτι ὑπὸ τῆς αὐτῆς, καὶ τέχνης, καὶ
φρονήσεως, καὶ σοφίας, τὰ μὲν, φυσικῆς, τὰ δὲ, ἡθικῆς θεωρίας
μᾶλλον ὅτι, ἡ δὲ ἀγχινοῖα ὅτι δυστοχία τις γὰρ ἀσκέτω χρόνῳ τὸ
μῆσον. οἷον εἰ τις ἰδῶν ὅτι ἡ σελῶν καὶ λαμπρῶν αἰεὶ ἔχει πῶς
τοῦ ἡλίου, ταχὺ γινώσκεις ὅτι τῆς αὐτῆς, ὅτι τῆς αὐτῆς λαμπρῶν ἀπὸ τοῦ
ἡλίου. ἡ διαλεγόμενον πλουσίῳ, ἐγνώ, διότι διανέμεις. ἡ διότι
Φίλοι, ὅτι ἐχθροὶ τὸ αὐτὸ. πάντα γὰρ τὰ αἰτία τὰ μῆσα, ὁ ἰδῶν
τὰ ἀκρα, ἐγνώσκει, τὸ λαμπρῶν εἶναι τὸ πῶς τὸ ἡλίου, ἐφ' ὅτι αὐτὸ
λαμπρῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου β', σελῶν, τὸ γ'. ὑπὸ ἀρχῆ δὲ ἡ μὲν σε-
λῶν τῶ γ', τὸ β' τὸ λαμπρῶν ἀπὸ τῆς ἡλίου, τῶ γ' β', τὸ αὐτὸ τὸ πῶς
εἶναι τὸ λαμπρῶν ἀπὸ τῆς λαμπρῶν, ὡς τε καὶ τῶ γ' τὸ αὐτὸ τῆς τῆς β'.

Τελὺ τὸ πρῶτον τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑ ΛΥΤΙΚΩΝ ὙΣΤΕΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Α Ζητούμενα δὲ εἶναι τὸν αἰθερὸν, ὅσα πόρ ὑπὸ
σάμεθα. Ζητούμενα δὲ τίθηται, τὸ ὅτι, τὸ διό-
τι, εἰ ἐστὶ, τί ὅτι, ὅταν μὲν γὰρ πᾶσι πόρ τὸ δὲ
τὸ δὲ ζητούμενα εἰς αἰθερὸν θέντες, οἷον πᾶσι
πόρ ἐκλείπει ὁ ἡλίου ἡ οὐ, τὸ ὅτι ζητούμενα, σι-
μεῖον δὲ τούτου, εὐρόντες γὰρ ὅτι ἐκλείπει πᾶ-
σάμεθα ὅτι ἐάν δὲ ἀρχῆς εἰδῶμεν ὅτι ἐκλείπει, οὐ ζητούμενα πᾶ-
σάμεθα. ὅταν δὲ εἰδῶμεν τὸ ὅτι, τὸ διότι ζητούμενα, οἷον εἰδότες
ὅτι ἐκλείπει καὶ ὅτι κινεῖται ἡ γῆ, τὸ διότι ἐκλείπει, ἡ διότι
κινεῖται, ζητούμενα. ταῦτα μὲν οὕτως. ἔνια δὲ ἄλλοι τῶν πόρ
ζητούμενα, οἷον εἰ εἰς, ἡ μὴ εἰς κινεῖται, ἡ θείας. τὸ δὲ εἰς, ἡ
μὴ, ἀπλῶς λέγω, ἀλλ' οὐκ εἰς λόγος ἡ μὴ γινόντες δὲ ἐστὶ δὲ, τί
ὅτι ζητούμενα, οἷον τί οὐκ εἰς θείας, ἡ τί εἰς ἀνθρώπου. ἀ μὲν οὐκ
ζητούμενα, καὶ ἀ εὐρόντες ἰσμεν, ταῦτα καὶ ποσάμενα δὲ. Ζητού-
μενα γὰρ, ὅταν μὲν ζητούμενα τὸ ὅτι ἡ τὸ εἰς ἀπλῶς, ἀρὰ δὲ μῆ-
σον αὐτοῦ, ἡ οὐκ εἰς, ὅταν δὲ γινόντες, ἡ τὸ ὅτι ἡ εἰς, ἡ τὸ
ὑπὸ μῆσον, ἡ τὸ ἀπλῶς, πάλιν τὸ δὲ τῆς ζητούμενα, ἡ τὸ τί ὅτι, τὸ
τῆς ζητούμενα τί τὸ μῆσον. λέγω δὲ τὸ ὅτι, ἡ τὸ εἰς, ὡς μῆσον
καὶ ἀπλῶς, ὑπὸ μῆσον ἡ, ἀρὰ ἐκλείπει ἡ σελῶν, ἡ αὐξάνει γὰρ
ὅτι ἡ μὴ ὅτι ἡ, γὰρ ποῖς ποῖς ποῖς ζητούμενα. ἀπλῶς δὲ, εἰς, ἡ
μὴ σελῶν ἡ νύξ. συμβαίνει ἀρὰ γὰρ ἀπάσαις ταῖς ζητήσεσι ζη-
τούμενα, ἡ εἰς μῆσον, ἡ τί ὅτι τὸ μῆσον. τὸ γὰρ αἰτιον, τὸ μῆσον.
γὰρ ἀπάσαι δὲ ὅτι ζητεῖται, ἀρὰ ἐκλείπει, ἀρὰ εἰς τὸ αἰτιον, ἡ δὲ
τὰ ταῦτα γινόντες ὅτι εἰς τί, τί οὐκ τούτ' ὅτι ζητούμενα, τὸ γὰρ
αἰτιον τὸ εἶναι μὴ τὸ δὲ, ἀλλ' ἀπλῶς τῶ οὐσίαν, ἡ τὸ μὴ
ἀπλῶς, ἀλλὰ ἡ τῶ καὶ αὐτὸ ἡ τῶ συμβεβηκός, τὸ μῆσον ὅτι. λέ-
γω δὲ τὸ μὴ ἀπλῶς τὸ ὑποκείμενον, οἷον σελῶν, ἡ γῆ, ἡ ἡ-
λιον, ἡ τρίγωνον, τὸ δὲ τι, ἐκλείπει, ἰσότης ἀνισότης, εἰ γὰρ
μῆσον ἡ μὴ, γὰρ ἀπάσαι γὰρ τούτοις φανερὸν ὅτι τὸ αὐτὸ ὅτι,
τὸ τί ὅτι, καὶ διατί ὅτι. τί ὅτι ἐκλείπει, εἰς ποῖς φῶς ἀπὸ
σελῶν ὑπὸ γῆς ἀντιφράξεως. διατί ὅτι ἐκλείπει, ἡ διατί

Ε

εκλείπει ἢ σελῶν, ἴσθι τὸ ἀπολείπειν τὸ φῶς, ἀνέφερέητος ἔ
 γνη· τί δὲ συμφωνία, λόγος ἀειμῶν γν' ὅξαι ἢ βαρεῖ. ἴσθι τι συμ
 φωνεῖ τὸ ὅξαι ὅξαι βαρεῖ, ἴσθι τὸ λόγον ἔχον ἀειμῶν τὸ ὅξαι καὶ τὸ
 βαρεῖ, ἀρ' ὅξαι συμφωνεῖν τὸ ὅξαι καὶ τὸ βαρεῖ. ἀρ' ὅξαι γν' ἀειμῶν
 ὁ λόγος αὐτῶν; λαβόντων δὲ ὅτι ὅξαι, τίς οὖν ὅξαι ὁ λόγος. ὅτι δὲ
 ἴσθι τὸ μέσον ἢ ὕψις, διηλοῖ ὅσων τὸ μέσον αἰδιότητος. Ζητοῦ
 μιν γὰρ, μὴ ἡδυνάμην, οἶον ὅτι ἐκλείπειν εἰς ἴσθι ἢ μὴ, εἰ δὲ ἡμῶν
 ὑπὲρ ὅξαι σελῶν, οὐκ αὖ ἐκλείπειν, οὐτ' εἰ γίνεται, ὅτε ἴσθι, ἀλλ'
 ἅμα διηλοῖν αὐτῶν. ἔκ γὰρ τῶν αἰδιότητων, καὶ τὸ καθόλου ἐγέρναι
 αὐτῶν εἰς διάναι. ἢ μὲν γὰρ αἰδιότης, ὅτι νῦν ἀνέφερέη. καὶ γὰρ
 διηλοῖν ὅτι νῦν ἐκλείπειν. ἐκ γὰρ τούτου, τὸ καθόλου ἀνέγερναι. ὡς ποῦ
 οὐ λέγομεν τὸ τί ὅξαι εἰς διάναι, τὸ αὐτὸ ὅξαι καὶ διὰ τί ὅξαι, ὅσων
 δὲ ἢ ἀπλῶς καὶ μὴ τῶν ὑπὲρ χρόνων τι, ἢ τῶν ὑπὲρ χρόνων. οἶον
 ὅτι διὸ ὀρθαί, ἢ ὅτι μέζον, ἢ ἐλάττω. ὅτι μὲν ἐν πάντα τὰ ζυ
 γήματα μέσου ὕψις ὅξαι, διηλοῖν. ὡς δὲ τὸ τί ὅξαι δεικνύται,
 καὶ τίς ὁ τρόπος ὅξαι ἀναγωγῆς, καὶ τί ὅξαι ὀρθοῦ καὶ τίνων,
 ἐπὶ μὲν, ἴσθι ἀπορήσαντων πρῶτον πρὸ αὐτῶν. ἀρχὴ δὲ ἴσθι τῶν
 μελλόντων ἢ πρὸ ὅξαι οἰκιστάτη τῶν ἐχθρῶν λόγων. ἀπορή
 σαι γὰρ αὐτὸς ἀρ' ὅξαι, τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὀρθοῦ εἰς διάναι
 καὶ ἀποδείξει, ἢ ἀδυνάτοιν; ὁ μὲν γὰρ ὀρθοῦ τὸ τί ὅξαι εἶναι
 διοκῆ, τὸ δὲ τί ὅξαι ἅπαν καθόλου καὶ κατηγορικῶν, συλλογι
 σμοὶ δὲ ἴσθι, οἱ μὲν εὐρητικοί, οἱ δὲ οὐ καθόλου. οἶον οἱ μὲν γν' τῶ
 διόλου τῶν ἡμῶν, εὐρητικοί πάντες, οἱ δὲ γν' ὅξαι τρίτω οὐ κα
 θόλου. εἴτα οὐ δὲ τῶν γν' τῶν πρῶτων ἡμῶν κατηγορικῶν ἅπαν
 των ὅξαι ὀρθοῦ. οἶον ὅτι πᾶν τρίγωνον διηλοῖν ὀρθαῖς ἴσθαι ἔχον
 τούτου δὲ λόγος ὅτι τὸ ἐπίσταντα ὅξαι, τὸ ἀποδεικνύον, τὸ ἀπό
 δειξιμὸν ἔχον, ὥς εἰ αὐτῶν τῶν τοῖσιν ἀπόδειξις ὅξαι, διηλοῖν ὅτι
 οὐκ αὐτῶν αὐτῶν καὶ ὀρθοῦ. ἐπίσταται γὰρ αὐτὸς καὶ κατὰ τὸν
 ὀρθοῦ οὐκ ἔχον τῶν ἀπόδειξιμ. ὅξαι γὰρ κωλύει μὴ ἅμα ἔχον.
 ἴκανη δὲ πῶς, καὶ ἐκ ὅξαι ἀναγωγῆς. οὐδὲν γὰρ πῶς ποτε ὀρθοῦ
 μὲν οἱ ἐγνώμην, οὐτε τῶν κατὰ αὐτὸ ὑπὲρ χρόνων, οὐτε τῶν συμ
 βεβηκότων. Ἐπὶ εἰς ὀρθοῦ οὐσίας τίς γνωρισμός, καὶ γελοι
 ῶτα φανερὸν ὅτι οὐκ οὐσία. ὅτι αὐτῶν ὀρθοῦ ὀρθοῦ ἅπαν

πως οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις διὰ τὸν. τὸ δ' οὐκ ὀρισμὸς ἀρα πάντως
 ἀπόδειξις ὅτι, ἢ οὐ; εἰς μὲν δὲ λόγος, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸς.
 τὸ γὰρ γένος ἢ γέν, μία ὡς ἡμῶν, ὥς τ' εἴπωρ ὅτι ἐπίσταται τὸ ἀπο-
 δεικνύειν, ὅτι τὸ πᾶν ἀπόδειξις ἐχθρὸν, συμβιβάζεται ἀδυνάτομ, ὅ
 γὰρ τὸν ὀρισμὸν ἔχωμ, αὐτὸν ἀποδείξεως ὡς ἡσέται. ἐπὶ αἱ ἀρ-
 χαὶ τῶν ἀποδείξεων ὀρισμοί, ὡς ὅτι οὐκ ἔσονται ἀποδείξεις,
 δειδιδκται πρότερον. ἢ ἔσονται αἱ ἀρχαὶ ἀποδεικταὶ, καὶ τῶν
 ἀρχῶν ἀρχαί, καὶ τὸ ἐπὶ ἀπειρον βαδίζειται, ἢ τὰ πρῶτα ὀρι-
 σμοί, ἔσονται ἀναπόδιδκται. ἀλλ' ἀρα εἰ μὴ πάντως τὸ αὐτοῦ,
 ἀλλὰ ἕως τὸ αὐτὸ ὅτι ὀρισμὸς καὶ ἀποδείξεις, ἢ ἀδυνάτομ; ὅ
 γὰρ ὅτι ἀπόδειξις οὐ ὀρισμὸς. ὀρισμὸς μὲν γὰρ τὸ τί ὅτι, καὶ
 οὐσίας, αἱ δ' ἀποδείξεις φαίνονται πᾶσαι ὑποβιβασταὶ καὶ
 λαμβανῆσαι τὸ τί ὅτι, οἷον, αἱ μαθηματικαὶ καὶ, τί μονάς, καὶ τί τὸ
 πᾶν ἦτορ, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. Ἐπὶ πάλιν ἀπόδειξις τί κα-
 τά τινος δεικνυσίμ, οἷον ὅτι εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν, γνὶ δὲ ὅτι ὀρισμῶν,
 ὅ δὲ ἐπὶ τὸν ὅτι καὶ ἀποδεικνύεται. οἷον οὐτε τὸ ἴσχωμ καὶ τὸ διπο-
 λος, ὅτε ὅτι καὶ τὸ ἴσχωμ. ὅ δὲ δὲ καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ γένους, ὅ γὰρ
 ὅτι τὸ ἐπὶ πᾶσι γένους, ὅ δὲ τὸ γένους ἐπὶ πᾶσι. Ἐπὶ τὸν ὅτι
 τὸ τί ὅτι, καὶ ὅτι εἰς δεικνύει. ὁ μὲν οὖν ὀρισμὸς, τὸ ὅτι δεικνύει, ἢ δὲ
 ἀπόδειξις, ὅτι ἢ ὅτι τὸ δὲ κατὰ τὸ δὲ, ἢ ὅτι εἰς τὸν ὅτι τὸν
 ἀπόδειξις, εἰ μὴ ὡς μόνος ἢ τὸ ὅτι. ὅτι δὲ λέγω, ὅτι δὲ
 δεικνύει τὸ ἴσχωμ δεικνύει οὐκ ὀρισμῶν, εἰ μὴ τῶν ὀρισμῶν δεικνύει,
 (μὲν γὰρ, τὸ δὲ ὅτι) ταῦτα δὲ πρὸς ἀλλήλα οὐκ ἔστι οὕτως,
 τί ὅτι ὅτι, καὶ τὸ τί ὅτι. οὐ γὰρ ὅτι τὸν ὅτι τὸν ὀρισμῶν.
 φανερὸν ἀρα ὅτι οὐτε οὐ ὀρισμὸς, πᾶν τὸν πάντως ἀποδει-
 ξίς, οὐτε οὐ ἀπόδειξις, πᾶν τὸν πάντως ὀρισμῶν. ὥς τ' ὅτι ὅτι
 αὐτοῦ οὐδὲν γένος γνὶ δεικνύει ἀμφω ἔχει. ὥς τ' ὅτι ὅτι ὅτι
 ὀρισμὸς καὶ ἀπόδειξις, οὐτε τὸ αὐτὸ αὐτὸν, οὐτε τὸν ὅτι
 τὸν ὅτι. καὶ γὰρ αὐτὰ ὑποβιβασταὶ ὁμοίως ἔχει. ταῦτα μὲν οὖν
 μὲν τὸν ὀρισμῶν.
 τοῦ δὲ τί ὅτι τὸν ὀρισμῶν ὅτι συλ-
 λογισμὸς καὶ ἀπόδειξις, ἢ οὐκ εἰς καθάπερ νῦν ὁ λόγος ὑπε-
 θετο; ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς τί κατὰ τὸν δεικνύει ὅτι τὸ
 μόνος, τὸ δὲ τί ὅτι, ἰδιόν τι, καὶ γνὶ τὸ τί ὅτι καὶ ὅτι. ταῦ

τα δ' ἀνάγκη ἀντιστρέφειν. εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ γ' ἰδίῳ, δηλοῦν ὅτι τὸ
 τὸ β' καὶ ὅτι τὸ γ', ὥστε πάντα ἀλλήλων. ἀλλὰ μὲν καὶ εἰ
 τὸ αὐτὸ γ' τὸ τί ὅτι λέγεται, ἀνάγκη καὶ τὸ αὐτὸ γ' τὸ τί ὅτι
 γ' λέγεται. εἰ δὲ μὴ ὅτι τις λήψεται διπλῶς, ἢ ἀνάγκη εἶναι
 τὸ αὐτὸ γ' καὶ ἡγορεῖται γ' τὸ τί ὅτι, εἰ τὸ μὲν αὐτὸ τὸ β' γ' τὸ
 τί ὅτι, μὴ καὶ ὅτι τὸ β' γ' τὸ τί ὅτι, τὸ δὲ τί ὅτι ἀμφω
 ταῦτα εἶναι, εἶναι ἀρα καὶ τὸ β' ἢ τὸ γ' τὸ τί ὅτι. εἰ δὲ τὸ τί
 ὅτι, καὶ τὸ τί ὅτι ἀμφω εἶναι, ὡς τὸ μὲν οὐδὲν, εἶναι πρότερον
 τὸ τί ὅτι. ὅλως τὸ εἰ δὲ δειξάμεν, τί ὅτι ἀνθρώπου. ἔσω γ' αὐ
 θρώπου, τὸ δὲ αὐτὸ τί ὅτι, εἶτε ζῶν διπλῶς, εἶτε ἀλλότι, εἶτε ὅτι
 συλλογίζεται, ἀνάγκη ἢ τὸ β' τὸ αὐτὸ παντός κατηγορεῖται. τὸ
 τὸ δ' εἶναι ἄλλος λόγος μὲν. ὥστε καὶ ὅτι εἶναι, τί ὅτι ἀνθρώ
 πος. λαμβάνει οὐκ ὁ δὲ δειξάμεν. καὶ γὰρ τὸ β' ὅτι τί ὅτι ἀνθρώ
 πος. δειξάμεν δ' ἐν ταῖς διυσι προτάσεσι καὶ τοῖς πρώτοις καὶ ἀμ
 σοις σκοπεῖν. μάστιχα γ' φανόρην τὸ λεγόμενον γίνετα. Οἱ μὲν
 οὐκ εἶναι τὸ ἀντιστρέφειν διδκνύταις τί ὅτι ψυχῆς ἢ τί ὅτι ἀνθρώ
 πος ἢ ἄλλο ὅτι οὐκ εἶναι ὄντων, τὸ δὲ ἀρχὴς αὐτοῦται. οἱ μὲν εἰ
 ἀξιώσκει ψυχῆς εἶναι τὸ αὐτὸ αὐτῶν αἰτιον τὸ ζῆν, ὅτι δ' ἀρι
 θμόν αὐτὸν αὐτὸν κινουῦται. ἀνάγκη γὰρ αὐτῶν τὸν ψυχῆς,
 ὅτι ἀριθμόν εἶναι αὐτὸν αὐτὸν κινουῦται, οὕτως ὡς τὸ αὐτὸ ὅτι.
 εἰ γὰρ εἰ ἀκολουθεῖ τὸ αὐτὸ β', καὶ ὅτι τὸ γ', εἶναι τὸ γ' τὸ αὐτὸ
 τὸ τί ὅτι, ἀλλ' ἀληθὲς εἶπαι εἶναι μόνον. οὐδ' εἰ δὲ τὸ αὐτὸ, ὅτι
 τὸ β' κατηγορεῖται παντός. καὶ γὰρ τὸ ζῶν εἶναι, κατη
 γορεῖται ἢ τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι. ἀληθὲς γὰρ πάντες ἀνθρώπῳ εἶναι,
 ζῶν εἶναι, ὥστε καὶ πάντα ἀνθρώπου ζῶν, ἀλλ' οὐκ οὕτως, ὡς
 γ' εἶναι. εἰ μὲν οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 τὸ γ' τὸ τί ὅτι εἶναι καὶ οὐσία. εἰ δὲ ὅτι λάβει, πρότερον εἶναι
 εἰληφώς τὸ γ', ὅτι ὅτι τὸ τί ὅτι τὸ β', ὡς τὸ ἀρχὴς διδκνύταις.
 τὸ γ' γ' ἀρχὴς εἰληφώς. ἀλλὰ μὲν οὐκ ὁ δὲ δειξάμεν τὸν διακρίσειν ὅτι
 συλλογίζεται, καθάπερ γ' τὸ ἀναλύσει τὸ πᾶν τὰ ἅμα τὰ ὅτι
 εἶρηται. οὐδ' αὖ μὲν γὰρ ἀνάγκη γίνετα τὸ πᾶν τὰ ὅτι εἶναι,
 τῶν δὲ ὄντων. ἀλλ' ὥστε οὐδ' ὅτι ἐπάγωμεν ἀρχὴς διδκνύταις, οὐ γὰρ

οὐκ ὁ συμπόρασμα ἐρωτᾶν, οὐδὲ τὸ δοῦναι εἶναι, ἀλλ' ἀνάγ
 λει εἶναι ἐκείνων ὄντων, καὶ μὴ φῆσθαι ἀρκούντως. ἀρα ὁ ἀνθρώ
 πος ζῶν, ἢ ἀψυχόν, εἶτε ἐλαβε ζῶν, οὐ συλλογίζεται. πάλιν
 ἀπαν ζῶν, ἢ περὶ ἢ γ' ὄντων, ἐλαβε περὶ ἢ τὸ εἶναι τὸν ἀν
 θρώπου τὸ ὄλον ζῶν περὶ, οὐκ ἀνάγκη ἐκ τῶν εἰρημνίων, ἀλλ
 λα λαμβάνει καὶ τὸν το. διαφορὰ δ' οὐδὲν ὡς πολλῶν ἢ ολί
 γων οὕτω ποιεῖν. τὸ αὐτὸ γὰρ ὅτι. ἀσυλλογιστὸν μὲν οὐκ καὶ
 ἢ χρῆσις γίνετα τοῖς οὕτω μελίστοις καὶ τῶν γ' ὄντων συλλ
 λογιστὸν. τί γὰρ καλὸν τὸ ἀληθὲς μὲν τὸ πᾶν εἶναι ἢ τὸ
 τὸ ἀνθρώπου μὴ μὲν τοῖς τί ὅτι, μὴ δὲ τὸ τί ὅτι εἶναι δηλοῦν.
 εἰ τὸ τί καλὸν ἢ προδοῖναι τι, ἢ ἀφελῆναι, ἢ ὑπερβῆναι καὶ τὸ
 οἴας. ταῦτα μὲν οὐκ ἀλλοῦται μὲν. ἐνδεχεται δὲ λῦσαι, τὸ
 λαμβάνειν τὰ γ' τὸ τί ὅτι πάντα, καὶ τὸ ἐφεξῆς τὴν διακρίσειν
 ποιεῖν, αὐτοῦ μὲν τὸ πᾶν καὶ μὲν παρὰ λήπειν. τὸν το
 δὲ ἀναγλῆσιν, εἰ πάντες εἰς τὸν διακρίσειν ἐμπέττει, καὶ μὲν
 ἐκείνῳ. ὅτι δ' ἀναγλῆσιν. ἀπομὸν γὰρ εἰς τὸ δειξάμεν, ἀλλὰ συλλ
 λογισμός οὐκ οὐκ εἶναι, ἀλλ' εἰπερ ἄλλοι τρόποι γνωρίζειν
 ποιεῖ. καὶ ὅτι μὲν οὐδὲν ἀπομὸν. οὐδὲ γὰρ ὅτι ἐπάγωμεν ἴσως ἀρ
 δεικνύται, ἀλλ' ὅμως διδκνύται, συλλογισμὸν δ' οὐ λέγει ὅτι
 τῆς διακρίσεως ἐκείνων τὸν οἰσμὸν. ὥστε γὰρ γ' τοῖς συμ
 πόρασμασι τοῖς ἀνδρῶν τῶν μεσῶν, εἰ τις εἶπαι ὅτι τούτων ὄν
 των ἀνάγκη τοῖς εἶναι, γ' δειχεται ἐρωτῆσαι τὸ διακρίσειν, ὅτι
 γ' τοῖς διακρίσειν ὄροις. τί ὅτι ἀνθρώπος; ζῶν ἢ θνήσκον, ὑπό
 πουν διπλῶς ἀπὸ τῶν. διακρίσειν καὶ ἐκείνῳ προδοῖται. εἰ γὰρ
 δειξάμεν τὴν διακρίσειν ὡς οἶεται, ὅτι πᾶν ἢ θνήσκον, ἢ ἀθανάτον. ὅτι
 τοῖς τοῖς λόγῳ ἀπας, οὐκ εἶναι οἰσμὸς. ὥστε εἰ ἀπεκρίνεται
 τὴν διακρίσειν, ἀλλ' ὅτι οἰσμὸς οὐ συλλογισμός γίνετα. ἀλλ'
 ἀρα ὅτι καὶ ἀποδίδεται τὸ τί ὅτι κατ' οὐσίαν, ὅτι ὑποθέσεως δὲ
 λαβόντα τὸ μὲν τί ὅτι εἶναι, τὸ ἐκ τῶν γ' τὸ τί ὅτι ἰδίῳ. τα
 δὲ δὲ γ' τὸ τί ὅτι μόνον, καὶ ἰδίῳ τὸ πᾶν. τὸν το γὰρ ὅτι τὸ
 εἶναι ἐκείνῳ. ἢ πάλιν εἰληφώς τὸ τί ὅτι εἶναι καὶ γ' τούτῳ, ἀνάγ
 λει γὰρ δὲ τὸ μὲν οὐκ εἶναι. ἔτι ὥστε οὐδ' ὅτι συλλογισμὸν
 λαμβάνεται τὸ ὅτι τὸ συλλογιστὸν, αἰ γὰρ ὅτι ἢ μὲν ὅτι ἢ πρὸ

τασις δὲ τῶν συλλογισμῶν, οὕτως οὐδὲ τὸ τι ἴσιν εἶναι δέει γινώ-
σκειν ἢ τῶν συλλογισμῶν, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο τῶν κειμένων εἶναι,
καὶ πῶς τὸν ἀμειβόμενον, εἰ συλλογισμὸς εἰ μὴ τοῦτο,
ἐπαντᾷ, ὅτι τοῦτο γὰρ ἴσιν, συλλογισμὸς καὶ πῶς τὸν ὅτι οὐ
τὸ τι ἴσιν εἶναι συλλογισμὸς, ὅτι ναί. τοῦτο γὰρ ἐκεῖτο ἡμῖν τὸ
τι ἴσιν εἶναι, ὥστε ἀνάγκη καὶ αὐτὸ τὸ τι συλλογισμὸς, ἢ τὸ τι
ἴσιν εἶναι συλλογισμὸς. καὶ δὲ ἵπποθέσεως δὲ δεικνύει, οἷον
εἰ τῶν κακῶν δὲ τὸ διακρίτῳ εἶναι, τῶ δὲ γιναντίῳ, τὸ τῶν γιναν-
τίῳ εἶναι, ὅσοις δὲ τι γιναντίῳ, τὸ δὲ ἀγαθὸν τῶν κακῶν γιναν-
τίῳ, καὶ τὸ ἀδιακρίτῳ τῶν διακρίτῳ, εἰσι ἀγαθὰ λαβῶν εἶναι,
τὸ ἀδιακρίτῳ εἶναι. καὶ γὰρ γιναντίῳ λαβῶν τὸ τι ἴσιν εἶναι, δει-
κνύει. λαμβάνει δὲ εἰς τὸ δεικνύει, τὸ τι ἴσιν εἶναι. ἐπεὶ οὐ μὲν πο-
τεῖται, καὶ γὰρ γιναντίῳ ἀποδείξεσιν, εἰς τὸ κατὰ τὸ δὲ, ἀλλὰ μὴ
αὐτὸ, μὴ δὲ οὐδὲ αὐτὸς λόγος. καὶ ἀντιστρέφει. πῶς ἀμφοτέρους
δὲ πάντες κατὰ διακρίτῳ δεικνύει, καὶ πῶς τὸν οὕτω συλ-
λογισμὸν, τὸ αὐτὸ ἀπόδειγμα. ὅτι εἰς τὸ αὐθιγὸς ζῶν δει-
κνύει, καὶ οὐ ζῶν καὶ περὶ ζῶν. ἐκ γὰρ τῶν λαμβανόμενων
ἐδεῖα ἀνάγκη δὲ γινώσκειν τὸ κατηγοροῦμενον, ἀλλὰ ὥς πο-
τεῖται ἀνθρώπου ὁ αὐτὸς εἶναι καὶ μισθὸς καὶ γραμματικὸς. πῶς
οὐκ εἶναι ὁ δεικνύων δεικνύει τὴν οὐσίαν, ἢ τὸ τι δὲ. οὐτε γὰρ
ὥς ἀποδείκνυσι δὲ ὁμολογουμένως, εἶναι δεικνύει ποιήσας, ὅτι
ἀνάγκη ἐκείνων ὄντων, ἐπεὶ τὸν τι εἶναι. ἀποδείξεις γὰρ τοῦτο.
οὐδὲ ὥς ἐπάγειν δὲ τῶν καθεκασα, δεικνύει ὄντων. ὅτι πάντων οὐ-
τως, τῶν μὴ ἄλλως. οὐ γὰρ τί δὲ δεικνύει, ἀλλὰ ὅτι δὲ δὲ,
ἢ οὐκ εἶναι. τίς οὐκ ἄλλως τῶν τοῦτο. οὐ γὰρ δὲ δεικνύει γὰρ
τῶν αὐθιγῶν, ἢ τῶν διακρίτῳ. ἔτι πῶς δεικνύει τὸ τι δὲ ἀν-
θρώπου; ἀνάγκη γὰρ τὸν εἰδέναι τὸ τι δὲ ἀνθρώπου ἢ ἄλλο
ὅτι οὐκ, εἰδέναι καὶ ὅτι δὲ. τὸ γὰρ μὴ ὅρ οὐδὲ οἰδέναι, ὅτι δὲ,
ἀλλὰ τί μὴ σημαίνει ὁ λόγος, ἢ τὸ ὄνομα, ὅταν εἴπω τραγέλα-
φος, τί δὲ δὲ τραγέλαφος, ἀδυνάτομ εἰδέναι. ἀλλὰ μὲν εἰ
δεικνύει τί δὲ, καὶ ὅτι δὲ, καὶ πῶς, τῶν αὐτῶ λόγῳ δεικνύει. ὅτι
γὰρ οὐκ εἶναι γιναντίῳ ἢ ἀποδείξεις, τὸ δὲ τί δὲ ἀνθρώπου,
καὶ τὸ εἶναι ἀνθρώπου, ἄλλο. εἴτα καὶ δὲ ἀποδείξεως φανερὸν
ἀναγκάσιον

ἀναγκάσιον εἶναι δεικνύει ἀπαν ὅτι δὲ, εἰ μὴ οὐσία εἴη, τὸ
δὲ εἶναι, οὐκ οὐσία οὐδὲν, οὐ γὰρ γινώσκει τὸ εἶναι. ἀποδείξεις ἄρα
εἶναι ὅτι δὲ, ὅπου καὶ νῦν ποιοῦσιν αἱ ὑποθέσεις. τί μὲν γὰρ
σημαίνει τὸ τρίγωνον ἔλαβεν ὁ γεωμέτρης, ὅτι δὲ εἰς δεικνύ-
σι. τί οὐκ εἶναι ὁ δεικνύων τί δὲ, ἢ τὸ τρίγωνον; εἰδέναι
ἄρα τίς οὐκ εἶναι τί δὲ, εἰ δὲ οὐκ εἴσεται, ἀλλὰ ἀδυνάτομ. φα-
νερὸν δὲ καὶ κατὰ τοὺς νῦν τρόπους τῶν ὁρῶν, ὥς οὐ δεικνύ-
ουσιν οἱ δεικνύοντες ὅτι δὲ. εἰ γὰρ καὶ εἴσιν ἐκ τοῦ μίσο τοῦ ἴσου,
ἀλλὰ διατί δὲ τὸ δεικνύει, καὶ διατί τοῦτο εἰς κύκλῳ. εἰ γὰρ
αὐ καὶ ὁρεχάκτου φανερὸν εἶναι αὐτὸν. οὐτε γὰρ ὅτι δεικνύει
εἶναι τὸ λεγόμενον προσδιηλοῦσιν οἱ ὅροι, οὐτε ὅτι ἐκείνου
φασίμ εἶναι οὐκ εἶναι, ἀλλὰ ἀπὸ εἰς λέγειν τὸ διατί. εἰ ἄρα ὁ οὐκ
ζῶντος δεικνύει ἢ τί δὲ, ἢ τί σημαίνει τὸν νομῶν, ἢ μὴ δὲ
μειδιμῶς τοῦτο δὲ, εἰ αὐτὸ οὐκ εἶναι λόγῳ ὀνόματι. τὸ αὐτὸ
σημαίνει, ἀλλὰ ἀποδομ. πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μὴ οὐσίαν αὐτῶν,
καὶ τῶν μὴ ὄντων. σημαίνει γὰρ δὲ καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἔτι πάν-
τῶν οἱ λόγοι οὐκ εἶναι αὐτῶν. εἰ γὰρ αὐτὸν ὄνομα θεῶν ὁποιοῦν λό-
γῳ, ὥς τε ὅρους αὐτῶν λεγόμεθα πάντων, καὶ ἢ ἰλίας οὐκ εἶναι αὐ-
τῶν. ἔτι οὐδὲ μία ὑποθέσει ἀπὸ δεικνύει αὐτὸν ὅτι τῶν τὸν νομῶν, πῶ-
τι δεικνύει, οὐδὲ οἱ οὐκ εἶναι τὸν νομῶν προσδιηλοῦσιν. ἔκ μὲν
τὸν νομῶν τῶντων, οὐτε οὐκ εἶναι καὶ συλλογισμὸς φαίνεται ταυ-
τῶν ὅρ, οὐτε ταυτῶν συλλογισμὸς καὶ οὐκ εἶναι. πῶς δὲ τὸν τοῦτο,
ὅτι οὐδὲ ὁ οὐκ εἶναι οὐδὲν, οὐτε ἀποδείκνυσιν, οὐτε δεικνύει,
οὐτε τὸ τί δὲ, οὐδὲ οὐκ εἶναι, οὐτε ἀπὸ δεικνύει γινώσκει. Πάλιν
δὲ σκεπτόμεν τί τούτων λέγεται καλῶς, καὶ τί οὐ καλῶς, καὶ
τί δὲ ὁ οὐκ εἶναι, καὶ τὸν τί δὲ. ἄρα πῶς δὲ ἀποδείξεις
καὶ οὐκ εἶναι, ἢ οὐκ εἶναι; ἐπεὶ δὲ εἴσιν ὥς ἐφαμὲν ταυτῶν τὸ
εἰδέναι τί δὲ, καὶ τὸ εἰδέναι τὸ αἰτιον τοῦ εἶναι, λόγῳ δὲ
τότῳ ὅτι δὲ τί αἰτιον καὶ τοῦτο, ἢ τὸ αὐτὸ, ἢ ἄλλο, καὶ εἰ ἄλ-
λο, ἢ ἀποδείκτου ἢ ἀναπόδεικτου, εἰ τὸν νομῶν ἄλλο καὶ γί-
νεται ἀποδείξεως, ἀνάγκη μέσον εἶναι τὸ αἰτιον, καὶ γὰρ τῶν
μὲν τῶν πρώτῳ δεικνύει. καθόλου γὰρ καὶ κατηγορικῶν τὸ
δεικνύμενον, εἰς μὲν δὲ τῶν πρώτῳ αὐτῶν ὅρ οὐκ εἶναι τὸν νομῶν τὸ

δι' ἄλλα τ' τί δεῖ δεικνυδν. τῶν γάρ τί δεῖν, ἀνάγκη τ' μέσορ
 εἶναι τί δεῖ, καὶ τῶν ἰδίων ἰδιον. ὥστε τὸ μὲν δειξεί, τὸ δ' οὐ
 δειξεί τῶν τι ἡ εἶν' ὅρ' αὐτῷ πράγματι. οὗτος μὲν οὖν ὁ πρό-
 πος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ἀπόδειξις, εἰρηται πρότορον. ἀλλ' ἐστὶ λογι-
 κὸς συλλογισμὸς τοῖ τί δεῖν, ὃν δὲ πρότορον ἐνδελεχεται, λεγόμεν
 ἐπὶόντες πάλιν ὅς ἀρχῆς. ὡς πορ γὰρ τὸ διότι, ζητῶμεν ἐχο-
 ρτες τὸ ὅτι, γνῶστε ἧ καὶ ἅμα δηλον γίνεται, ἀλλ' οὐτὶ πρὸτορον
 γι τὸ διότι διωατορ γνωεῖσαι τοῖ ὅτι, δηλον ὅτι ὁμοίως καὶ
 τὸ τί ἡ εἶν', ὅκ αὐδὲ τ' ὅτι δεῖν. ἀδιωατορ γὰρ εἰδέναι τί δεῖν,
 ἀγνοῶντας εἰ δεῖ. τὸ δὲ εἰ δεῖν, ὅτε μὲν ἡ συμβεβηκὸς ἐχομεν,
 ὅτε δ' ἐχοντές ἡ τοι αὐτοῦ πράγματος. οἷον βροντῶν, ὅτι ψό-
 φος τίς νεφῶν, καὶ ἐκλείψιν ὅτι εὐρησις τοῖ φωτός, καὶ αὐθρω-
 πορ ὅτι ζῶντι, καὶ ψυχῶν, ὅτι αὐτὸ εαυτοῖ κινουῖ. ὅσα μὲν οὖν
 κατὰ συμβεβηκὸς οἰδιωμεν ὅτι δεῖν, ἀνάγκη τορ μηδισμὸς ἐχθρ
 πῶς τὸ τί δεῖν. σὲ γὰρ ὅτι δεῖν ἴσμεν. τὸ ἧ ζητεῖν τί δεῖν μὴ ἐχον
 τας ὅτι δεῖ, μηδὲν ζητεῖν δεῖ. καδ' ὅσορ δ' ἐχομεν τι ῥαορ. ὥστε
 ὅς ἐχομεν ὅτι δεῖν, οὕτως ἐχομεν ἡ πῶς τὸ τί δεῖν. ὡρ οὖν ἐχο-
 μεν τι τοι τί δεῖν, ἐσω πρώτορ μὲν ὡδε, ἐκλείψις, ἐφ' οὐ τὸ α,
 σελήνῃ, ἐφ' οὐ γ, ἀντίφραξις γῆς, ἐφ' ὅ β. τὸ μὲν οὖν πρὸτορον
 ἐκλείψις ἡ οὐ, τὸ β' ζητεῖν δεῖν, ἀρ' δεῖν ἡ οὐ. ὡς δ' οὐδὲν δισ-
 φέρεῖ (ζητεῖν, ἡ εἰ δεῖ λόγος αὐτοῖ, ἡ εἰ αὐτὸ τούτο, καὶ κείνο φαμεν
 εἶναι, ἡ πρὸτορας πρὸς αὐτὸ φάσεως δεῖν ὁ λόγος, πρὸτορον τοῖ ἐχθρ
 διὸ οὐδεὶς, ἡ τοι μὴ ἐχορ. ὅταν δ' εὐρωμεν, ἅμα τὸ, ὅτι καὶ τὸ
 διότι ἴσμεν, αὐτὸ εἰς μεσωρ ἡ, εἰ δὲ μὴ, τὸ ὅτι, τὸ διότι δὲ, οὐ, σε-
 λήνῃ, γ, ἐκλείψις α, τὸ πανσελήνου σκιαν μὴ διωαδν ποιεῖν
 μηδισμὸς ἡμῶν μεταξὺ ὄντος φανερῶς, ἐφ' οὐ β'. εἰ ποίνω τῶ γ
 ὑπάρχει τὸ β' τὸ μὴ διωαδναι ποιεῖν σκιαν μηδισμὸς μεταξὺ
 ἐμῶν ὄντος, τούτω δὲ τὸ α τὸ ἐκλείπειν γνῶναι, ὅτι μὲν ἐκλείψις,
 δηλον, διότι δ' οὐπω. καὶ ὅτι μὲν ἐκλείψις δεῖν, ἴσμεν, τί δεῖ
 δεῖν, ὅκ ἴσμεν. δηλον δ' ὄντος ὅτι τὸ α τῶ γ ὑπάρχει, ἀλλὰ δισ-
 τί ὑπάρχει, τὸ ζητεῖν τὸ β' τί δεῖ, πρὸτορον ἀντίφραξις, ἡ σφοδρῇ
 τ' σελήνης, ἡ ἀπὸ σέσις τ' φωτός, ὡς δ' οὐδὲν ὁ λόγος τ' ἐπὶ ὁρῶ
 ἔκρου, οἷον γν' τὰ ποῖς τοι α. ἐστὶ γὰρ ἡ ἐκλείψις, ἀντίφραξις ὑπὸ

γης. τί ὅτι βροντῇ, πυρὸς ἀπόσβεσις γν' ἐν φθί; διατί βροντᾷ;
 εἴτε το ἀποσβέννυται το πῦρ γν' ἐν φθί, νεφός, γ, βροντῇ,
 ἃ, ἀπόσβεσις πυρὸς, το β'. πῶ δὲ γ' τῷ νεφῷ ὑπαρχῇ το β',
 ἀποσβέννυτ; γὰρ γν' αὐτῷ το πῦρ, πύτω δέ, το α' ψάφος, καὶ
 ἐστι γὰρ λόγος το β', τῷ α' τῷ πρώτου ἄκρου. καὶ δὲ πάλιν τούτο
 ἄλλο μέσον εἶναι, ἐκ τῶν πρῶτοι πῶν ἐστὶ λόγος. ὥς μὲν πίνω
 λαμβάνει τὸ τί ὅτι καὶ γίνεται γνώριμος, εἰρητοῦ. ὥστε συλλο-
 γισμὸς μὲν τῷ τί ὅτι εἰς γίνεται, οὐδ' ἀπὸδείξεις, δηλορ μὲν
 ποι εἴτε συλλογισμοῦ καὶ δι' ἀποδείξεως, ὥστ' οὐτ' αὐτὸν ἀπο-
 δείξεως ὅτι γνῶναι το τί ὅτι, εἰς αἰτιον ἄλλο, οὐτ' εἰς ἀπὸ-
 δείξεως αὐτῷ, ὥς πῶρ καὶ γν' πῶς εἴτε πορῶμασις ἐπορῶν. ἔστι
 δὲ τῶν μὲν το ἐτόρον ἢ αἰτιον, τῶν δ' οὐκ εἰς. ὥστε δηλορ ὅτι
 καὶ τῶν τί ὅτι, τῶ μὲν, αἰμα εἰς ἀρχαί εἰς, ἃ καὶ εἰς, εἴτε τί εἰς
 ὑποβέδω δει, ἢ ἄλλω τρόπῳ φανερῶ ποιῶσαι, ὅπῳ αἰσθῆ-
 ῖκος ποιῶ. καὶ γὰρ τί ὅτι, πῶ μονάδια ὑποτίθεται, ἢ ὅτι ὅτι, τ
 δ' ἐχόντων μέσον, καὶ ὡρ ὅτι π' ἐτόρον αἰτιον εἰς οὐσίας, εἰς
 δι' ἀποδείξεως, ὥς πῶρ εἴτε μὲν δηλωσαι, μὴ τὸ τί ὅτι ἀρδι-
 κυῦτας. οἰσμός δ' ἐπεὶ δὴ λέγειτ; εἴτε λόγος τῷ τί ὅτι, φανε-
 ρόν ὅτι ὁ μὲν ἴσ' ἐστὶ λόγος τῷ τί σημαίνῃ τὸ ὄνομα, ἢ λόγος ἐτε-
 ρος ὀνοματῶδης, οἶον τὸ, π σημαίνῃ τί ὅτι ἢ τριγώνον, ὅπῳ
 ἐχόντων ὅτι ὅτι, ζητῶ μὲν εἴτε εἰς χαλεπὸν δ' ὅπως ὅτι λαβεῖν
 ἃ μὴ ἴσμεν ὅτι ὅτι, ἢ δ' αἰτία εἰρητοῦ πρότορον εἰς χαλεπότη-
 τος, ὅτι οὐδ' εἰ ὅτι ἢ μὴ, ἴσμεν, ἀλλ' ἢ ἢ συμβεβηκός. λόγος
 δὲ εἰς ὅτι διχῶς, ὁ μὲν σιωπῆσιν, ὡς πῶρ ἢ ἐλίας, ὁ δὲ τῷ γν' καὶ
 γνός διγλῶρ μὴ ἢ συμβεβηκός. εἰς μὲν δὴ ὅρος ὅτι ὅρος, ὁ εἰρη-
 μῆκος, ἄλλος δ' εἰς ὅρος, λόγος ὁ δὴ κλῶρ εἴτε ὅτι ὅτι. ὥστε ὁ μὲν
 πρότορος, σημαίνῃ μὲν, δεικνύσι δ' οὐ, ὁ δ' ὑπόρ, φανερὸν
 ὅτι ἐστὶ οἶον ἀπὸδείξεως τῷ τί ὅτι, πῶ θίσεθ' εἴτε φανερῶν εἰς ἀποδεί-
 ξεως. εἴτε φανερῇ γὰρ εἴτε, εἴτε βροντῇ, καὶ τί ὅτι βροντῇ. εἴτε
 γὰρ οὐτῶ μὲν, διότι ἀποσβέννυται το πῦρ γν' πῶς νεφῶσι, τί
 δ' εἰς βροντῇ, ψάφος ἀποσβέννυται πυρὸς γν' πῶς νεφῶσι.
 ὥστε ὁ αὐτὸς λόγος ἄλλω τρόπῳ λέγεται, καὶ ὥς μὲν ἀπὸ-
 δείξεως σιωπῆς, ὥς δὲ, οἰσμός. ἐπὶ ὅτι ὅρος βροντῆς, ψάφος

ἐν νῆφεσι, ὅσον δ' ἐστὶ τὸ τί ὅστις ἀποδείξεως συμπόρασμα·
ὁ δὲ τῶν ἀμείνων ὀρισμὸς, θεοῖς δὲ τὸ τί ὅστις ἀναπόδεικτος· ἐστὶν
ἄρα ὀρισμὸς εἰς μὲν, λόγος τ' ἐστὶν ἀναπόδεικτος, εἰς δὲ, συλ-
λογισμὸς τὸ τί ὅστις, πῶς δὲ διαφύκωρ τὸ ἀποδείξεως, τὸρίτος
δὲ, τὸ τί ὅστις ἀποδείξεως συμπόρασμα. φανερὸν οὖν ἐκ τ'
ἐξημελῶν, καὶ πῶς δὲ τὸ τί ὅστις ἀποδείξεως, καὶ πῶς οὐκ ἐστὶ,
καὶ πίνω δὲ, καὶ πίνω οὐκ ἐστὶν. ἐπὶ δὲ ὀρισμὸς ποσάκως τε
λέγεται, καὶ πῶς τὸ τί ὅστις δέικνυσι, καὶ πῶς οὐ, καὶ πίνω δὲ,
καὶ πίνω οὐ. ἐπὶ δὲ πῶς ἀπόδειξις πῶς ἐχθρὸς, καὶ πῶς γινώσκει-
ται τὸ αὐτὸν εἶναι, καὶ πῶς οὐκ γινώσκειται. Ἐπεὶ δὲ ἐπίστα-
σθαι οἰόμεθα ὅταν εἰδῶμεν τὴν αἰτίαν, αἰτίαι δὲ τέσσαρες. μία
ἡ, τὸ τί ὡς εἶναι, μία δὲ, τὸ πίνω ὄντων, ἀνάγκη τὸ εἶναι, ἐπὶ
δὲ, ἢ τὴν πρότερον ἐκίνησε, τετάρτη δὲ τὸ τίνος γένεα. πᾶσαι δ'
αὐταὶ εἰς τὸ μέσον δέικνυνται. τότε γὰρ οὐ ὄντος τοῦ ἀνάγκη
εἶναι, μίαν μὲν πῶς αἰτίας ληφθείσης, ὅτι ἐστὶ, διούρι δὲ, τὸν ἀνά-
χισον. ὅσον δ' ἐστὶν ὅταν γινώσκωμεν ἔχοντι, τὸ οὐ γινώσκοντος
ἀνάγκη τὸ συμπόρασμα εἶναι. διηγοῦ δὲ καὶ ὡς δὲ, διατὶ ὁρθή
ἢ γινώσκοντι; ἢ τίνος ὄντος, ὁρθή; ἐσὼ δὲ ὁρθή, ἐφ' ἧς α, ἡμί-
σφι. διούρι ὁρθῶν, ἐφ' ἧς β, ἢ γινώσκοντι, ἐφ' ἧς γ. ὅσον δὲ τὸ
α τὴν ὁρθῶν ἀπαρχὴν τῶν γ γινώσκοντι ἡμικυκλίω, αἰτιον τὸ β.
αὐτὴ μὲν γὰρ τῇ α ἴση, ἢ δὲ τὸ γ, τῇ β, διούρι γινώσκοντι ἡμίσφει.
τ' β' ὄντος ἡμίσφειος διούρι ὁρθῶν, τὸ α τὸ γ ἀπαρχή, ὅσον δ' ἡ
τ' γινώσκοντι ὁρθῶν εἶναι. ὅσον δὲ τὸν τὸν τὸ τί ὡς εἶναι, τῶν
τὸν σιμαίνων τὸ λόγον, ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ τί ὡς εἶναι, αἰτιον δὲ
εἴδηται τὸ μέσον. τὸ δὲ εἴδηται ὁ μὲν δὲ πῶς ὁλεμος ἐγγένετο ἀθη-
ναίοις, τὴν αἰτίαν τ' ὁλεμὸς αἰθναίους, ὅτι εἰς σάρακας μετ' ὅρα
πρὶν γινώσκοντι. ὅσον γὰρ ἐκινήθη πρῶτον, ὁλεμος ἐφ' ὃ α, πῶ
τὸν εἰς βαλῆν β, ἀθλῶν γ. ἀπαρχὴ δὲ τὸ β' τῶν γ, τὸ
πρότερον ἐμβαλεῖν τοῖς ἀθλῶν, τὸ γ α, τὸ β'. ὁλεμοῖσι γὰρ
τοῖς πρότερον ἀδικήσασιν, ἀπαρχὴ ἄρα τῶν β' τὸ α, τὸ ὁλε-
μὸς τοῖς πρότερον ἀρξάσι. ὅσον δὲ τὸ β', τὸ γ, ἢ τοῖς ἀθη-
ναίοις, πρότεροι γὰρ ἤσαν, μέσον ἄρα καὶ γινώσκοντι τὸ αἰτιον τὸ
πρῶτον κινήσαν. Ὅσον γ' αἰτιον τὸ γένεα ἕως, οἷον, διατὶ
πῶς πατεῖ,

πῶς πατεῖ, ὅπως ὑγιαίνει. διατὶ ἰοκία δὲ, ὅπως σῶζεται τὰ
σκύλη, τὸ γ' γένεα τ' ὑγιαίνει, τὸ δ' ὅσον τὸ σῶζεται. διατὶ γ'
ἀπαρχὴν δὲ πῶς πατεῖ, ὅσον γένεα τίνος δὲ, οὐ δὲ μὲν ἀπαρχή.
Περὶ πατὸς δ' ἀπὸ δέπνυ γ, τὸ μὲν ὑποπλάττειν τὰ σιτία, ἐφ' ὃ
β, τὸ ὑγιαίνει, ἐφ' ὃ α. ἐσὼ δὲ τὸ ἀπὸ δέπνυ πῶς πατεῖν γ-
πῶς πατεῖ, τὸ πῶς μὲν ὑποπλάττειν τὰ σιτία πῶς τὸ σῶμα τὸ
κοιλίας, καὶ ὅσον ὑγιανόν. δοκεῖ γὰρ ἀπαρχὴν τῶν πῶς πατεῖν τῶ
γ, τὸ β' τὸ μὲν ὑποπλάττειν τὰ σιτία, τὸ γ' τὸ α' τὸ ὑγιανόν. τὸ
δὲ αἰτιον τῶν γ τὸ α' ἀπαρχή, τὸ δ' ὅσον, τὸ β'. ὅσον δὲ ὅσον
ὑποπλάττειν λόγος, τὸ γὰρ α' ὅσον ἀποδοθῆσεται. διατὶ γ' τὸ β-
τῶ γ δὲ, ὅτι τὸ δὲ τὸ ὑγιαίνει, τὸ ὅσον ἐχθρὸς, δὲ γ' μὲν ἀπαρχή
ἐσθλὴν ὅσον λόγος, καὶ ὅσον ἐκαστὴ μᾶλλον φανείη. αἱ γ' γινώ-
σκοντες ἀνάπαλιν γινώσκοντες ὑπὸ τῶν κινήσεων αἰτίων. ἐκεί μὲν
γὰρ τὸ μέσον δὲ γινώσκοντες πρῶτον, γινώσκοντες δὲ τὸ γ τὸ ἐχθρὸν,
τελευτῶν δὲ, τὸ δ' ὅσον. γινώσκοντες δὲ τὸ αὐτὸ καὶ γένεα ἕως
εἶναι, καὶ δὲ ἀνάγκη. οἷον, διατὶ δὲ αἰτίαι εἰς τὸ λαμπρὸς τὸ φῶς,
ὅσον δὲ ἀνάγκη δὲ ὅσον τὸ μικρομὲν ὅσον δὲ τὸν μείζονα
πῶς πατεῖ, ἐπὶ φῶς γινώσκοντες τὸ δὲ γινώσκοντες. καὶ γένεα ἕως, ὅπως μὲν
πῶς πατεῖ, ἄρα οὐκ εἶναι γινώσκοντες, καὶ γινώσκοντες γινώσκοντες.
ὅσον δὲ εἰς βροντῆ ἀποσβέννυνται τὸ πῦρ, ἀνάγκη σίττι καὶ
ψοφῆν, καὶ ὅσον οἱ πῦρ ἀγρόφοι φασιν, ἀπειλῆς γένεα τοῖς γ'
τῶν ταρταρῶν ὅπως φεδῶνται. πῶς δὲ τοιαῦτα δὲ καὶ μάλι-
στα γινώσκοντες φύσιν στωικισμῶν καὶ στωικισμῶν. ἢ μὲν γὰρ γινώ-
σκοντες καὶ οἱ φύσιν, ἢ δὲ δὲ ἀνάγκη, ἢ δὲ ἀνάγκη, διττῆς. ἢ μὲν
γὰρ κατὰ φύσιν καὶ τὴν ὁρμὴν, ἢ δὲ βία, ἢ πῶς τὴν ὁρμὴν,
ὅσον δὲ ὁ λῆθος δὲ ἀνάγκη καὶ αὐτὸ καὶ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὃ δὲ
τὴν αὐτὴν ἀνάγκη. Ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας, τὰ γ' δὲ
ποτὶ ἀπὸ αὐτὸν ἀπὸ ἀπαρχῆς. οἷον οἰκία ἢ ἀνδρεία, οὐ δὲ δὲ
ἀνάγκη, ἀλλ' ὅσον τὸν, τὰ δὲ καὶ ἀπὸ τύχης. οἷον ὑγίεια καὶ σω-
τηρία. μάλιστ' αὖ γινώσκοντες γινώσκοντες καὶ ὡς δὲ ἄλλως, ὅταν μὲν
ἐκ τύχης ἢ γινώσκοντες, ὡς τε τὸ τέλος ἀγαθὸν γένεα τὸν γινώσκοντες,
καὶ ἢ φύσιν ἢ τέχνη. ἀπὸ τύχης δὲ οὐ δὲ γένεα τὸ γινώσκοντες. τὸ αὐ-
τὸ δὲ αἰτιον δὲ τοῖς γινώσκοντες, καὶ τοῖς γινώσκοντες καὶ τοῖς

ἔσομνοις, ὁποῦ καὶ τοῖς οὐσι. τὸ γὰρ μέσον, αἰτιον, πλὴν τοῖς ἄ
 οὔσι, ὅν, τοῖς δὲ γινομένοις, γινόμενον, τοῖς δὲ γεγενημένοις,
 γεγενημένον, τοῖς δὲ ἔσομνοις, ἔσόμενον. οἷον εἰατι γέγονεν
 ἐκλειψις, διότι ἐν μέσῳ γέγονεν ἢ γῆ. γίνετ' δὲ, διότι γίνεται,
 ἔσται δὲ, διότι ἔσται ἐν μέσῳ, καὶ ἐστὶ δὲ, ὅτι ὅστις. τί ὅστις κρύσαλλος,
 εἰλήφθω δὴ ὅτι ὕδωρ πεπηγὸς, ὕδωρ ἐφ' ὃ γ, πεπηγὸς ἐφ' ὃ
 α, αἰτιον τὸ μέσον ἐφ' οὗ β, ἐκλειψις θέρμῃ πωυτελής. ὑπάρ
 χει δὴ τῷ γ τὸ β, τούτῳ δὲ τὸ πεπηγῆναι τὸ ἐφ' οὗ α, γίνετ'
 δὲ κρύσαλλος, γινομένης τῷ β, γεγενήσθαι δὲ, γεγενημένης, ἔσται
 δὲ, ἔσομένης. τὸ μὲν οὖν οὕτως αἰτιον, καὶ ὁ αἰτιον, ἅμα γίνετ'
 ὅταν γίνηται, καὶ ἔστιν ὅταν ἢ, καὶ ὑπὸ τῷ γεγονέναι καὶ ἔσεσθαι
 ὡσαύτως. Ἐπὶ δὲ τῷ μὴ ἅμα, ἀρ' ὅστις ἐν τῷ σιωνεῖ χρόνῳ ὡς
 πορ δοκεῖ ἡμῖν ἄλλα ἄλλων αἰτία εἶναι, τῷ γ γένεσθαι ἔτορον γνό
 μνον, καὶ τῷ ἔσεσθαι ἔτορον ἔσόμενον, καὶ τῷ γίνεσθαι δὲ εἶτι ἔμ
 προδῆναι ἐγγύς. ἔστι δὲ ἀπὸ τῷ ὕστερον γεγονότος ὁ συλλογισμός.
 ἀρχὴ δὲ καὶ τῶν τὰ γεγονότα, διότι καὶ ὑπὸ τῷ γινομένῳ ὡσαύ
 τως. ἀπὸ δὲ τῷ προτέρῳ οὐκ ἔστιν, οἷον ἐπεὶ τὸ δὲ γέγονεν, ὅτι
 τὸ δὲ ὕστερον γέγονε, καὶ ὑπὸ τῷ ἔσεσθαι ὡσαύτως. οὐτε γὰρ ἀορί
 στα οὐδ' ὁριζήντως ἔσται τὸ χρόνος. ὡς τ' ἐπεὶ πούτ' ἀληθὲς εἰπέμ
 γεγονέναι, τὸ δὲ ἀληθὲς εἰπέμ γεγονέναι τὸ ὕστερον. ἐν γὰρ τῷ
 μεταξὺ, φερόμεν ἔσται τὸ εἰπέμ ὅσον, ἥδη θατόρου γεγονότος, ὁ
 δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ὑπὸ τῷ ἔσομνου, οὐδὲ ἐπεὶ τὸ δὲ γέγονε, τὸ
 δὲ ἔσται. τὸ γὰρ μέσον, ὁμόγονον δὲ εἶναι, τῷ γινομένῳ γνό
 μνον, τῷ ἔσομνῳ ἔσόμενον, τῷ γινομένῳ γινόμενον, τῷ ὄν
 τῳ ὄν. τῷ δὲ γέγονε καὶ τῷ ἔσται, οὐκ ἐνδέχεται εἶναι ὁμόγονον.
 ἔτι οὐτε ἀόριστον ἐνδέχεται εἶναι τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ, οὐτε
 ὡρισμένον. φερόμεν γὰρ ἔσται τὸ εἰπέμ ἐν τῷ μεταξὺ. ὡς κεπέου
 δὲ τί τὸ σιωνεῖ, ὡς τε μεταξὺ τὸ γεγονέναι, τὸ γίνεσθαι ὑπάρχει
 ἐν τοῖς πράγμασι. ἢ δὴ λὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐχόμενον γεγονότος
 γινόμενον. ὃ δὲ γὰρ γινόμενον γινομένης. πῶς ἂν γὰρ καὶ αὐτομα,
 ὡς πορ ἐν τῷ σιγμῇ εἰσιρ ἀλλήλων ἐχόμενα, ὃ δὲ γινόμενα.
 ἀμφω γὰρ ἀδιαίρετα. ὃ δὲ δὴ γινόμενον γεγενημένης εἰα τὸ αὐτό.
 τὸ γὰρ γινόμενον, διαφερόν, τὸ δὲ γεγονὸς ἀδιαίρετον. ὡς τῷ
 ὄν γεγεμ-

ἐν γεγεμῇ πῶς σιγμῇ ἐχέστω τὸ γινόμενον πῶς τὸ γεγε
 νός. ἐνυπαρχὴ γὰρ ἀπὸ γεγενημένον τῷ γινομένῳ. μάλλον δὲ
 φανερὸς ἐν ταῖς καθόλου πῶς κινήσεως εἰα λεχθῆναι πῶς τοῦ
 τῶν. περὶ δὲ ἐν τῷ πῶς αὐτὸς ἐφεξῆς γινομένης ἐν γένεσιν ἔχει
 τὸ μέσον τὸ αἰτιον, εἰλήφθω ὑπὸ τῷ ὄν. ἀνάγκη γὰρ καὶ ἐν τῷ
 τῷ τὸ πρότερον καὶ τὸ μέσον ἅμα εἶναι. οἷον τὸ α γέγονεν, ἐπεὶ τὸ
 γ γέγονεν. ὕστερον δὲ τὸ γ γέγονεν, ἐμπροδῆναι δὲ τὸ α. ἀρχὴ
 δὲ τὸ γ εἰα τὸ ἐγγύς πορ τῷ νῦν εἶναι, ὃ δὲ ἀρχὴ τῷ χρόνῳ, τὸ δὲ γ
 γέγονεν εἰ τὸ δὲ γέγονε, τῷ δὴ δὲ γινομένης, ἀνάγκη, τὸ α γε
 γονέναι. αἰτιον δὲ τὸ γ. τῷ γὰρ δὲ γινομένης, ἀνάγκη τὸ γ γεγο
 νέναι, τῷ δὲ γ γεγονότος, ἀνάγκη πρότερον τὸ α γεγονέναι. οὐ
 τῶ δὲ λαμβανόντι τὸ μέσον, σήσεταί πορ εἰς ἅμα. ἢ αἰετῷ
 πεσόντι εἰα τὸ ἀπὸ. ὃ γὰρ ὅστις ἐχόμενον γεγονὸς γεγονότος,
 ὡς πορ εἰλήφθαι, ἀλλ' ἀρξάμεναι γε ὅμως ἀνάγκη ἀπὸ τῷ μέσῳ καὶ ἀπὸ
 τῷ νῦν πρῶτον. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῷ ἔσται. εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπέμ ὅτι
 ἔσται τὸ δὲ, ἀνάγκη πρότερον ἀληθὲς εἰπέμ, ὅτι τὸ α ἔσται. τού
 τῳ δὲ αἰτιον τὸ γ. εἰ μὲν γὰρ τὸ δὲ ἔσται, πρότερον τὸ γ ἔσται, εἰ
 δὲ τὸ γ ἔσται, πρότερον τὸ α ἔσται. ὁμοίως δὲ ἀπὸ εἰα τῷ ὄν καὶ ἐν
 τῷ τῷ. ὃ γὰρ ὅστις ἐσόμενα ἐχόμενα ἀλλήλων. ἀρχὴ δὲ τῷ ἐν τῷ
 τῷ αἰετος ληπῆσαι. ἐχέει δὲ ὅπως ὑπὸ τῷ ἔργῳ. εἰ γέγονεν οἰκία,
 ἀνάγκη τε μῆναι λίθους, καὶ γεγονέναι. ὡς εἰατὶ; ὅτι ἀνάγκη
 θεμέλιον γεγονέναι, εἰ πορ καὶ οἰκίαν γεγονέναι. εἰ δὲ θεμέλιον,
 πρότερον γεγονέναι λίθους ἀνάγκη. πάλιν εἰ ἔσται οἰκία, ὡσαύ
 τως πρότερον ἔσονται τοῖχοι. δέκνυται δὲ καὶ εἰα τῷ μέσου
 ὁμοίως. ἔσται γὰρ θεμέλιον πρότερον. Ἐπεὶ δὲ ὁρᾶμεν ἐν τοῖς γι
 νομένοις κύκλῳ τινὰ γένεσιν οὐσαν ἐνδέχεται εἶναι, εἰ πορ
 ἐποιντὸ ἀλλήλοις τὸ μέσον καὶ οἱ ἄκροι. ἐν γὰρ τουτοῖς τὸ ἀντι
 στρέφειν ὅστις. διελθῆναι δὲ εἶναι ἐν τοῖς πρώτοις, ὅτι ἀντιστρέφει
 τὰ συμπεράσματα. τὸ δὲ κύκλῳ, τὸ τὸ ὅστις. ὑπὸ δὲ τῷ ἔργῳ
 φαίνεται ὡς. βεβεγαμένης τῷ γένε, ἀνάγκη ἀτμίδια γίνεσθαι, τὸ
 τὸ δὲ γενομένης, νέφος, τὸ τὸ δὲ γινομένης, ὕδωρ, τούτῳ δὲ γε
 νομένης, ἀνάγκη βρέχειν πλὴν γλῶ. ὡς δὲ δὲ τῷ ἀρχῆς. ὡς τε
 κύκλῳ πῶς ἐληλυθῆναι. ἐνὸς γὰρ αὐτῷ ὅπου ὄντος, ἔτορον ὅστις,

καὶ κένος, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ πρώτου. ἔστι δὲ γνῶσις μὲν γινόμενα
καθόλου, αἰεὶ τε γὰρ καὶ ὑπὸ παντός ἢ ἐξ ἧς γίνετ'. τὰ δὲ αἰεὶ μὲν
οὐ, ὥστε πλείονα διέ. οἶον, ὅτι πᾶς ἀνθρώπος ἀρρεβύ, τὸ γινόμενον τρι-
χῆς, ἀλλ' ὥστε πλείονα. τῶν δὲ ποιητῶν, ἀνάγκη καὶ τὸ μέσον
ὥστε πλείονα εἶναι. αἰ γὰρ τὸ αἰεὶ τῷ β' καθόλου καὶ ἡγορεῖται, καὶ
τοῦ αἰεὶ τῷ γ' καθόλου, ἀνάγκη καὶ τὸ αἰεὶ τῷ γ', αἰ καὶ ὑπὸ
παντός καθόλου καὶ ἡγορεῖται. τοῦ γὰρ ἐστὶ τὸ καθόλου, καὶ ὑπὸ
παντός καὶ αἰεὶ, ἀλλ' ὑπεκτάτο ὥστε πλείονα, ἀνάγκη ἀρα καὶ
τὸ μέσον ὥστε πλείονα εἶναι, τὸ ἐφ' ὅτι β'. ἐσοῦναι τοίνυν καὶ
τῶν ὥστε πλείονα ἀρχαὶ ἀμφοτέρω, ὅσα ὥστε πλείονα οὕτως εἶναι
ἢ γίνεται. πᾶς μὲν οὖν τὸ τί ἐστιν εἰς τὸς ὅρους ἀποδίδοται, καὶ
τίνα τρόπον ἀπόδιξις ἢ ὁρισμός ἐστιν αὐτῶν ἢ οὐκ ἐστίν, εἰρησῆαι
πρότερον. Πᾶς δὲ δεικνύμεν τὰ γινόμενα καὶ ἐστὶ καὶ ἡγορεῖται, καὶ
οὐκ ἀνάγκη, τὸ δὲ ὑπεκτάτο αἰεὶ ἐκείνῳ, γνῶσις ἐπεκτείνῃ ὑπὸ
πλείονα, ὅτι μὲν τοῖς γινόμενοις. λέγω δὲ ὑπὸ πλείονα ὑπεκτάτο, ὅσα
ὑπεκτάτο μὲν ἐκείνῳ καθόλου, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ ἄλλῳ. οἶον, ἐστὶ τὸ
ὅτι πᾶσι τριάδι ὑπεκτάτο, ἀλλὰ καὶ μὴ τριάδι. ὡς πρὸς τὸ ὅτι ὑπεκ-
τάτο τῇ τριάδι, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀριθμῷ. ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸς τῷ ὑπεκτάτο
τὴν πᾶσι τριάδι, καὶ ὑπὸ πλείονα ὑπεκτάτο, καὶ γὰρ τῇ πρὸς τῷ
ὑπεκτάτο. ἀλλ' οὐκ ἐξω τῷ γινόμενοις, ἢ μὲν γὰρ πρὸς τῷ, ἀριθμῷ,
οὐδὲν δὲ ἐξω ἀριθμοῦ, πρὸς τῷ. τὰ δὲ τοιαῦτα λεγόμενα μέχρι
τούτου ὡς τοσαῦτα λεγόμενα πρῶτον, ὡς ἐκείνῳ μὲν, ὑπὸ πλείονα
ὑπεκτάτο, ἀπαντα δὲ μὴ ὑπὸ πλείονα. ταῦτα γὰρ ἀνάγκη οὐσίαν
εἶναι τῷ πρᾶγματι. οἶον τριάδι ὑπεκτάτο πᾶσι, ἀριθμῷ τὸ πε-
ριτῶν. τὸ πρῶτον ἀμφοτέρω, καὶ ὡς μὴ μετρεῖται ἀριθμῷ,
καὶ ὡς μὴ συγκατέειδεν ἀριθμῷ. τοῦτο τοίνυν ἡδὴ εἶναι ἢ τριάς,
ἀριθμῷ πρὸς τῷ, πρῶτος καὶ ὡς δὲ, πρῶτον. τῶν γὰρ ἐκα-
τομ, τὰ μὲν καὶ τοῖς πρὸς τῷ, πᾶσι ὑπεκτάτο, τὸ δὲ τελευ-
ταῖον, καὶ τῇ διὰ δὲ, πάντα δὲ οὐδὲν ἐπεὶ δεδιγμένον ἡμῖν
ἐν τοῖς αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη μὲν ἐστὶ τὰ γινόμενα τί ἐστι καὶ ἡγορεῖται
να, τὰ καθόλου δὲ, ἀνάγκη. τῇ δὲ τριάδι καὶ ἐφ' οὗ ἄλλου οὐ-
τως λαμβάνεται ἐν τῷ τί ἐστι τὰ λαμβανόμενα, ὅπως δὲ ἀνάγκη
μὲν αὐτῶν εἶναι, τὰ ταῦτα, ὅτι δὲ οὐσία, ἐκ τῶν δὲ διηγομένων. ἀνάγκη
καὶ γὰρ

καὶ γὰρ εἰ μὴ τοῦτο μὲν τριάδι εἶναι, οἶον γινόμενον τί ἐστιν τοῦτο, ἢ
ὀνομασμένον, ἢ ἀνώνυμον. ἐστὶ τοίνυν ὑπὸ πλείονα ἢ τῇ τριάδι
ὑπεκτάτο. ὑπεκτάτο γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ γινόμενον, ὥστε ὑπεκτάτο
καὶ τὰ διὰ μὲν ὑπὸ πλείονα. εἰ δὲ οὐκ ἐστὶν ὑπεκτάτο ἄλλῳ, ἢ ταῖς
ἐπὶ τοῖς τριάδι, τοῦτο αὐτὸ εἶναι τριάδι εἶναι. ὑπεκτάτο γὰρ καὶ τὸ
τὸ ἢ οὐσία ἢ ἐκείνου εἶναι, ἢ ὑπὸ ταῖς ἀτόμοις ἡμέτερος τοιαύτη
καὶ ἡγορεῖται, ὥστε ὁμοίως καὶ ἄλλῳ ὁπωσδήποτε οὕτως διηγομένων,
τὸ αὐτῷ εἶναι, ἐστὶν. Χρηστέον δὲ ὅταν ὅλον τι πραγματεύμεθα, καὶ
διελθὼν τὸ γινόμενον εἰς τὰ ἀτομα τῷ εἶδη, τὰ πρῶτα. οἶον, ἀρι-
θμῶν εἰς τριάδι καὶ διὰ δὲ, εἰδὲ οὕτως ἐκείνων ὁρισμούς πρὸς
ὅσα λαμβάνειν. οἶον διὰ δὲ γραμμῆς, καὶ κύκλου, καὶ ὀρθῆς
γωνίας. μετὰ δὲ τοῦτο λαμβανόμενα τί τὸ γινόμενον. οἶον, πρὸς τὸ
τῶν ποσῶν ἢ τῶν ποιῶν, τὰ ἰδία πᾶσι θεωρεῖν, εἰ δὲ τῶν κοινῶν
πρῶτον. τοῖς γὰρ σωματικῶν ἐκ τῶν ἀτόμων τὰ συμβαί-
νοντα, ἐκ τῶν ὁρισμῶν ἐστὶν διηγομένων, εἰ δὲ τὸ ἀρχαῖον εἶναι πάντων
τῶν ὁρισμῶν, καὶ τὸ ἀπλοῦς, καὶ τοῖς ἀπλοῖς καὶ αὐτὰ ὑπεκ-
τάτο τὰ συμβαινόντα μόνοις, τοῖς δὲ ἄλλοις, κατ' ἐκείνα. αἰ δὲ
διαίρεσις αἰεὶ καὶ τὰς διαφορὰς, χρῆσιμοί ἐσιν εἰς τὸ οὕτως με-
τρίως, ὡς μὲν τοῖς διηγομένοις, εἰρησῆαι ἐν τοῖς πρότερον. χρῆσι-
μοί δὲ αὐτῶν εἰναι μόνον ὡς πρὸς τὸ συλλογίζεσθαι τὸ τί ἐστὶ, καὶ
τοῖς διηγομένοις αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲν λαμβάνειν ἀπαντα, ὡς πρὸς εἰδὲ
ἀρχῆς ἐλαμβάνει τις αὐτῶν διηγομένων. διαφορὰ δὲ τί τὸ πρῶ-
τον καὶ ὑπόθεσιν τῶν καὶ ἡγορεμένων καὶ ἡγορεῖται. οἶον, εἰπεῖν
ζῶον ἢ μὲν διηγομένων, ἢ διηγομένων ζῶον ἢ μὲν. εἰ γὰρ ἀπαν ἐκ διη-
γομένων, εἰ γὰρ τὸ ζῶον ἢ μὲν, καὶ πᾶσι ἐκ τῶν, καὶ τὴν διαφορὰν,
αὐτῶν, ἢ ὅτι διηγομένων ἐστὶ τὸ γινόμενον ἀνάγκη διηγομένων
αὐτῶν. ἔτι πρὸς τὸ μὴ δὲ πρᾶσι πᾶσι ἐν τῷ τί ἐστιν, ὅτι μόνως
ἐνδιέχεται. ὅταν γὰρ τὸ πρῶτον λεγόμενον γινόμενον, αὐτὸ μὴ τὴν κατὰ τὴν
νὰ διαίρεσιν λαμβάνειν, ἐκ ἐμπεσείναι ἀπαν εἰς τοῦτο. οἶον, ὅτι
πᾶν ζῶον ἢ ὁλόπτερον, ἢ χιζόπτερον, ἀλλὰ πῆνον ζῶον ἀπαν.
τὸ γὰρ διαφορὰ, αὐτῶν. πρῶτον ἢ διαφορὰ ἐστὶ ζῶον, εἰς μὲν ἀπαν
ζῶον ἐμπίπτει, ὁμοίως ἢ καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνῳ, εἰ δὲ ἐξω γινόμενον, καὶ τὸ
αὐτῶν, οἶον ὀρνίθους εἰς μὲν ἀπαν ὀρνίθους, καὶ ἡδὲ εἰς μὲν ἀπαν

ἐχθρὸς. ὅτω μὲν βαδίζοντες, ἐστὶν εἰδέναι, ὅτι ὁδὸν πρὸς ἀλλήλους.
 ἄλλως δὲ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀναγκάσει καὶ μὴ εἰδέναι. ὁ δὲ ἵδιος
 τὸν οὐκ ἐκείνου καὶ διαμερούμενον, ἀπαντὰ εἰδέναι τὰ ὄντα,
 καὶ τοὶ ἀδυνάτου φασὶν εἶναι ἴσους τὰς διαφορὰς εἰδέναι, τὰς
 πρὸς ἑκάστην, μὴ εἰδέναι ἑκάστην. αὐτοὶ δὲ τῶν διαφορῶν, οὐκ εἰ
 ἑκάστην εἰδέναι, οὐ γὰρ μὴ διαφέρει, ταύτην εἶναι τὴν αὐτὴν, οὐ δὲ δια-
 φέρει, ἑτέρω τούτου. πρῶτον μὲν οὐκ ἔστι, ψεύδους. οὐ γὰρ ἡ
 πᾶσαν διαφορὰν ἑτέρω. πολλὰ γὰρ διαφορὰ ὑπάρχουσι τοῖς
 αὐτοῖς ὅροις εἰδέναι, ἀλλ' οὐ κατ' οὐσίαν, οὐδὲ κατ' αὐτὰ. εἴτα ὅταν
 λάβῃ τὰ ἀντικείμενα καὶ τὴν διαφορὰν, καὶ ὅτι πᾶν ἐμπέπῃ
 γνῶντα ἢ γνῶντα, καὶ λάβῃ γνῶντα τὸ ζήτητον μὲν οὐκ εἶναι, καὶ
 ἑτέρω γινώσκῃ, ὁ δὲ διαφορὰ εἰδέναι ἢ μὴ εἰδέναι ἐφ' ὅσων κα-
 τ' ἡγορεῖται ἄλλω αἰ διαφορὰ. φανερὸν γὰρ ὅτι αὐτὸ βαδίζον
 ἔλθῃ εἰς ταῦτα ὡρμηκεῖται ὅτι διαφορὰ, ἐξ ἧς τὸ λόγον εἶναι ὅτι
 εἰ ἀπαν, ἐμπέπῃ εἰς τὴν διαίρεσιν αὐτὴν ἀντικείμενα, ὡρμηκεῖται
 μετὰ τὴν αἰτήμα. ἀνάγκη γὰρ ἀπαν, γνῶντα αὐτῶν εἶναι, εἴπερ
 ἐκείνους, διαφορὰ ἔσται. εἰς δὲ τὸ κατὰ σκευὴν ὅσον εἶναι τῶν δια-
 κρίσεων, τριῶν δὲ σοχάειν, τὸ λαβεῖν τὰ κατηγορουμένα γνῶν-
 τὰ τί ὅτι, καὶ ταῦτα τάξαι τὴν πρῶτον ἢ διδόντορ, ἢ ὅτι ταῦ-
 τα πάντα, εἰ δὲ τούτων γνῶντα πρῶτον, εἶναι τὴν διδόντα ὡς πρὸς
 πρὸς τὸ συμβεβηκὸς συλλογισάμεν ὅτι ὑπάρχει, καὶ εἶναι τὴν γέ-
 νους κατὰ σκευὴν. τὸ δὲ τάξαι ὡς εἶναι, εἰς αὐτὸν πρῶτον λα-
 βῇ, ἑτέρω δὲ εἶναι, εἰάν ληθῇ ὁ πᾶσι ἀπολοῦν, ἐκείνους δὲ μὴ πάν-
 τα. ἀνάγκη γὰρ εἶναι τι τοῖς τοῖς. ληθῇ γὰρ δὲ τούτου, ἢ δὴ ὡς
 τῶν καὶ τὸ αὐτὸς τρόπος, διδόντορ γὰρ, τὸ τῶν ἄλλων πρῶτον
 εἶναι, καὶ τρίτον, τὸ τῶν ἐχθρῶν. ἀφαιρέθῃ γὰρ γνῶντα ἀνθρώπων,
 ὅτι ἐχθρῶν τῶν ἄλλων πρῶτον εἶναι. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων.
 ὅτι εἰ ἀπαντα ταῦτα, φανερὸν ἐκ τῆς λαβεῖν τὴν πρῶτον ἢ
 διαίρεσιν, ὅτι ἀπαν ἢ τὸ δὲ ἢ τὸ δὲ. ὑπάρχει δὲ τὸ δὲ, καὶ πάλιν
 τούτου ὅλος τὴν διαφορὰν, τὸ δὲ τελευτῶν, μὴ κεῖται εἶναι δια-
 φορὰν, ἢ καὶ ὅλως μετὰ τὴν τελευτῶν διαφορὰς, τὸ σιωπῶν
 μὴ διαφορὰν εἰδέναι ἑτέρω. δὴλον γὰρ ὅτι οὐτε πλείον προσηκεί.
 πάντες γὰρ, γνῶντα τί ὅτι εἰληπῇ τούτων, οὐτε ἀπολείπει οὐ-
 δὲ.

εἶναι, ἢ γὰρ γνῶντας, ἢ διαφορὰ αὐτῶν γνῶντας ἢ οὐκ, τὸ πρῶτον
 καὶ μετὰ τῶν διαφορῶν ἑτέρω προσλαμβάνόμενον, αἰ διαφορὰ
 δὲ πᾶσαι ἔχονται. οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων. εἰδέναι γὰρ αὐτὴν διαφορὰ
 τὸ τελευτῶν. ἑτέρω δὲ εἶρησαι μὴ διαφορὰν. ζήτητον δὲ εἶναι ὡς
 ἐλεπόντα ὡς τὰ ὁμοία καὶ ἀδιαφορὰ, πρῶτον, τί ἀπαντα ταῦ-
 τὸν ἔχουσι, εἴτα πάλιν ἐφ' ἑτέροις αὐτῶν τῶν ταῦτων μὴ γνῶντας
 νοῖς. εἰς δὲ αὐτοῖς μὲν, ταῦτα τῶν εἰδέναι, ἐκείνων ἢ, ἑτέρω. ὅταν
 δὲ ὡς τῶν ληθῇ τι πᾶντα ταῦτων καὶ ὡς τῶν ὁμοίως,
 ὡς τῶν εἰλημμένων σκοπεῖν πάλιν, εἰ ταῦτων, ὡς αὐτὸν εἰς γνῶ-
 ῖν λόγον, οὗτος γὰρ εἶναι τὸ πρῶτον τοῦ οἰσμός. εἰ δὲ μὴ
 βαδίζοντες γνῶντας, ἀλλ' εἰς διὸ ἢ πλείον, δὴλον ὅτι εἰ αὐτὸν γνῶντας
 τὸ ζήτητον, ἀλλὰ πλείον. οἶον λέγω εἰ τί εἰς μεγαλοψυχία ζή-
 τουμένη, σκεπτεῖται ἐπὶ τῶν μεγαλοψυχῶν οὐκ ἴσμεν, τί ἔχουσι
 γνῶντα τὸν ἢ τοῖς τοῖς. οἶον εἰ Ἀλκιβιάδης μεγαλοψυχός, ἢ ὁ Ἀχιλ-
 λεύς, καὶ ὁ Αἴας, τί γνῶντα τὸν, τὸ μὴ ἀνεχεσθαι ὑπερβολῶν. ὁ
 μὲν γὰρ ἐπολεμῶν, ὁ δὲ, ἐμῶν, ὁ δὲ ἀπένεττον ἐαυτόν.
 πάλιν ἐφ' ἑτέρω οἶον Ἀντισθένης ἢ Σωκράτης. εἰ δὲ τὸ ἀδια-
 φορὰ εἶναι ὡς τῶν καὶ ἀντιφύων, ταῦτα διὸ λαβῶν,
 σκοπεῖται τὸ αὐτὸ ἔχουσι, ἢ ἀπένετα ἢ πρὸς τὰς τύχας, καὶ ἢ
 μὴ ὑπομονὴν ἀντιμαζόμενων. εἰ δὲ μὴ δὲ, διὸ εἰδέναι εἶναι τὴν με-
 γαλοψυχίας, αἰς δὲ εἰ πᾶς ὅρος καθόλου. ὁ γὰρ ὑπερβολῶν
 λέγει τὸ ὑγιὲν ὁ ἰατρός, ἀλλ' ἢ πάντες ἢ εἰδέναι ἀφορέσεις. ἑτέρω
 τι, τὸ καθεκασὸν οἰσμός ἢ τὸ καθόλου. διὸ εἰς αὐτῶν καθεκασ-
 τὸν ὡς τὰ καθόλου μεταβαίνει. καὶ γὰρ αἰ ὁμωνυμία λανθάνουσι,
 μᾶλλον γνῶντας καθόλου, ἢ γνῶντας ἀδιαφοροῖς. ὡς πρὸς δὲ γνῶντας
 ἀρδύεισι εἰς τὸ γνῶντας συλλογισάμεν ὑπάρχει, οὕτω καὶ γνῶντας
 ὅροις τὸ σαφές. ἑτέρω δὲ εἶναι, εἰάν εἶναι τῶν καθεκαστὸν ἐκμετρίων
 ἢ, τὸ γνῶντας γνῶντας οὐκ ἐκείνους. οἶον τὸ ὁμοίον μὴ πᾶν, ἀλλὰ
 τὸ γνῶντας καὶ γνῶντας, τὸ ὅσον τὸ γνῶντας. καὶ ὅπως ὡς
 τὸ κοινὸν βαδίζον, ὡς λαβόμενον μὴ ὁμωνυμία γνῶντας. εἰ δὲ
 μὴ εἰλημμένων εἰς μετὰφορὰς, δὴλον ὅτι εἰ οὐκ ἐκείνους εἰ μετὰ-
 φορὰς, ὅτι ὅσα λεγεται μετὰφορὰς. διαλεγεσθαι γὰρ ἀνάγκη
 εἶναι μετὰφορὰς. πρὸς δὲ τὸ ἔχον τὰ πρὸς βλημῆα, ἐκλεγεσθαι εἶναι

τὰς τε ἀντιθέτας καὶ τὰς διαμερεῖς. ὅτω δὲ ἐκλεγόμεν, ὑποτιθε-
 μένους τοὺς ἅπαντας τοὺς κοινὸν ἅπαντων. οἷον εἰς ζωὰ ἐστὶν τὰ τε θεωρη-
 μένα, ποῖα παντὶ ζῶντι ὑπάρχει. λεγόμενων δὲ τούτων, πάλιν
 τῶν λοιπῶν ἔστι πρῶτον ποῖα παντὶ ἐπεται. οἷον εἰς ὄρνεις,
 ποῖα παντὶ ἐπεται ὀρνίθι. καὶ ὅτως αἰετὶ ἐγγυτάτα. διήλωμεν γὰρ
 ὅτι ἐξ ὁμοιότητος ἡ δὴ λέγειν ὅτι διατὶ ὑπάρχει τὰ ἐπόμενα τοῖς ὑπο-
 κοινόν. οἷον διατὶ αἰθρῶν ἢ ἡπῶν ὑπάρχει. ἐσὼ δὴ ζῶον, ἐφ' ὅ
 αἰ, τὸ δὲ β' τὰ ἐπόμενα παντὶ ζῶντι, ἐφ' ὧν δὲ γ' δὲ ε', τὰ πάλιν
 ζωὰ. διήλωμεν δὴ, διατὶ τὸ β' ὑπάρχει τῷ δ'. εἰς γὰρ ε' α'. ὁμοίως
 δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ αἰετὶ τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς λόγος. νῦν μὲν οὖν
 καὶ τὰ πρὸς ἀδελφὰ κοινὰ ὀνόματα λέγομεν. δεῖ δὲ μὴ μόνον
 ὑπὸ τούτων σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀνὰ ἄλλοις τι ὁφθαί κοινόν ὑπάρχειν
 ἐκλαμβανούνα, εἴ τι τισὶ τούτων ἀκολουθεῖ, καὶ ποῖα τούτων ἐπεται.
 οἷον τοῖς κόρατα ἐχουσι, τὸ ἐχθρὸν ἐχθρον, τὸ μὴ ἀμφόδιον εἶναι.
 πάλιν τὸ κόρατα ἐχθρὸν, τισὶν ἐπεται. διήλωμεν γὰρ διατὶ ἐκείνοις
 ὑπάρχει τὸ ἐρημνόν. εἰς γὰρ τὸ κόρατα ἐχθρὸν ὑπάρχει. ἔτι δὲ
 ἄλλος τρόπος ὅστις καὶ τὸ ἀναλογικὸν ἐκλεγόμεν. ὅν γὰρ λαβεῖν οὐκ
 ἐστὶ τὸ αὐτὸ ὃ δὲ καλεῖσαι σήψον, καὶ ἀκανθαν, καὶ ὄσων. ἐστὶ δὲ
 ἐπόμενα καὶ τούτοις ὡς πρὸς μιᾶς ἑνὸς φύσεως τῆς αὐτῆς οὐσης.
 τὰ δὲ αὐτὰ προβλήματα ὅστις, τὰ μὲν τῶν αὐτῶν μέσων ἐχθρὸν, οἷον
 ὅτι πάντα ἀντιπρότερον. τούτων δὲ ὅτι τῶν γῆνι τὰυτὰ ὅσα
 ἐχθρὸν εἰς φορεῖς τῶν ἄλλων ἢ ἄλλως εἶναι. οἷον εἰς τὴν γῆν, ἢ εἰς τὴν ἕ-
 φραίνεσθαι, καὶ εἰς τὴν εἰς ἀπᾶντα γὰρ ταῦτα τὸ αὐτὸ προβληματικόν
 ὅστις τῶν γῆνι. πάντα γὰρ ἀνὰ κλάσεις, ἀλλ' εἰς διὰ ἑτοῖα. τὰ δὲ ἔστι
 τὸ μέσον ἀπὸ τοῦ ἑτοῖου μέσον εἶναι, διαφορὰ τῶν προβλημάτων.
 οἷον εἰς τὸ νείλους φθίνοντες εἰς μέγας μάλλον εἶναι; διότι χερμῶν
 τὸς φθίνων. καὶ διατὶ χερμῶν τὸς φθίνων, διότι ἡ σελήνη
 ἀπλεῖπται. ταῦτα ὅτως ἐχθρὸν πρὸς ἀλλήλα. πρὸς δὲ αὐτίου καὶ ὁ
 αὐτίου, ἀπορροήν αὐτοῦ, ἀρα ὅτι ὑπάρχει τὸ αὐτίου καὶ τὸ αὐ-
 τίον ὑπάρχει, ὡς πρὸς εἰς φυλλορροεῖς ἢ ἐκλείπει, καὶ τὸ αὐτίον τὸ ἐκλεί-
 πειν ἢ φυλλορροεῖν εἶναι, οἷον εἰς τὸ ὅτι, τὸ πλάττειν ἐχθρὸν τὰ φυλ-
 λα. τὸ δὲ ἐκλείπειν, τὸ πλῆν γὰρ ὅν μὴ εἶναι. εἰ γὰρ μὴ ὑπάρ-
 χει, ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτίον αὐτῶν. εἴτε τὸ αὐτίον ὑπάρχει ἅμα καὶ

τὸ αἰτία τοῦ οἴου ἐστὶν ἢ μὲσω ἢ γὰρ, ἐκλείπει, ἢ ἐπὶ πλατύφυλλον,
 φυλλορροεῖ. εἰ δὲ ὅτως, ἀμα αὖ ἐπὶ καὶ διχύνουσιν διὰ ἀλλήλων,
 ἔσω γὰρ τὸ φυλλορροεῖν, ἐφ' ὅ α, τὸ δὲ πλατύφυλλον, ἐφ' ὅ β,
 ἀμπελος δὲ, ἐφ' ὅ γ, εἰ δὴ τῷ β ὑπερχεῖ τὸ α, πάν γὰρ πλατύ
 φύλλον φυλλορροεῖ, τῷ δὲ γ ὑπερχεῖ τὸ β. πᾶσα γὰρ ἀμπελος
 πλατύφυλλος, τῷ γ ὑπερχεῖ τὸ α, καὶ πᾶσα ἀμπελος φυλλορ
 ροεῖ. αἰτιον δὲ τὸ β τὸ μέσον. ἀλλὰ καὶ ὅτι πλατύφυλλον ἢ ἀμ
 πελος, ἐστὶ δὲ τὸ φυλλορροεῖν ἀποδείξαι. ἔσω γὰρ τὸ μὲν δι
 πλατύφυλλον, τὸ δὲ ἐπὶ τὸ φυλλορροεῖν, ἀμπελος δὲ, ἐφ' ὅ ζ, τῷ
 δὴ ζ, ὑπερχεῖ τὸ ε. φυλλορροεῖ γὰρ πᾶσα ἀμπελος. τῷ δὲ ε,
 τὸ δι, ἅπαν γὰρ τὸ φυλλορροεῖν, πλατύφυλλον. πᾶσα ἄρα ἀμ
 πελος, πλατύφυλλον. αἰτιον δὲ, τὸ φυλλορροεῖν. εἰ δὲ μὴ γινώσκε
 ται αἰτία ἐν ἀλλήλων. τὸ γὰρ αἰτιον πρότερον τοῦ αἰτιου, ἢ τὸ
 ἢ ἐκλείπει αἰτιον, τὸ γὰρ μὲσω τῷ γινώσκῃ, ἢ δ' ἢ γὰρ μὲσω τῷ
 γινώσκῃ, ἢ αἰτιον τὸ ἐκλείπει. εἰ δὲ ἢ μὲν δὲ τὸ αἰτίος ἀπό
 δείξει, τὸ διατι, ἢ δὲ μὴ δὲ τὸ αἰτίος, τὸ ὅτι. ὅτι μὲν γὰρ μὲσω
 οἶδε, διότι, δ' οὐ, ὅτι δ' ὅ τὸ ἐκλείπει αἰτιον ἢ γὰρ μὲσω, ἀλλὰ
 τὸ τὸ ἐκλείπει, φανερὸν. γὰρ γὰρ τῷ λόγῳ τῷ ἢ ἐκλείπει γὰρ
 ὑπερχεῖ τὸ γὰρ μὲσω, ὥστε δηλοῦν ὅτι δὲ τὸ τὸ ἐκείνο γινώσκει.
 ἀλλ' ὅ δὲ οὐ δι' ἐκείνο, ἢ γινώσκειται γινώσκων αἰτία εἶναι. ἢ γὰρ εἰ
 ὅτι τοῦ αὐτοῦ πλάτωνος καθ' ἡγορεῖσθαι πρῶτως, ἔσω τὸ α τῷ β πρῶ
 τῳ ὑπερχον, ἢ τῷ γ ἄλλω πρῶτω, ἢ ταῦτα τοῖς δι' ε, ὑπερχεῖ
 ἄρα τὸ α τοῖς δι' ε. αἰτιον δὲ ἔρ' μὲν δι', τὸ β, τῷ δὲ ε, ἢ γ
 ὥστε πῶ μὲν αἰτίου ὑπερχοντος, ἀνάγκη τὸ πρᾶγμα ὑπε
 ρχεῖν, τοῦ δὲ πρᾶγματος ὑπερχοντος, οὐκ ἀνάγκη πᾶν ὅαν ἢ αἰ
 τιον, ἀλλ' αἰτιον μὲν, οὐ μὲν τοῖς πάν, ἢ εἰ καὶ καθόλου τὸ πρό
 βλημα ὅτι, καὶ τὸ αἰτιον ὅλον τι, καὶ οὐ αἰτιον, καθόλου. οἶον τὸ
 φυλλορροεῖν ὅλον ἐνὶ ἀφωρισμένῳ, καὶ εἰδὴ αὐτὸ ἢ, καὶ τοῖς
 δε καθόλου, καὶ φυτοῖς, ἢ τοῖς δε φυτοῖς. ὥστε καὶ τὸ μέσον,
 ἴσον δὲ εἶναι ὡς τῶν, καὶ οὐ αἰτιον, ἢ ἀντιστρέφει. οἶον δια
 τι τα διγνῶσθαι φυλλορροεῖ. εἰ δὴ δὲ πᾶσι τῷ νῦν, εἴτε φυλ
 λορροεῖ διγνῶσθαι, εἴτε ὑπερχεῖ πᾶσι, εἴτε πᾶσι ὑπερχεῖ μὴ
 ὅτι αἶμα, ἀλλὰ διγνῶσθαι, φυλλορροεῖν. ποτέρον δ' ἢ γινώσκειται μὴ το

αὐτὸ αἰτιον εἶναι τὸ αὐτὸ πᾶσι, ἀλλ' ἐπὶ οὐ, ἢ εἰ μὴ καθ' αὐτὸ ἀποδείκνυται, καὶ μὴ κατὰ σημεῖον ἢ ἡτλ συμβεβηκός, οὐχ οἷον τε. ὁ γὰρ λόγος τῶ ἀκρῶ, τὸ μέσον ὅστις, εἰ δὲ μὴ οὕτως, γινώσκουσι. εἰ δὲ καὶ αἰτιον, καὶ ὡς σκοπεῖν κατὰ συμβεβηκός, οὐ μὴν δοκεῖ προβλέψαι εἶναι. εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἐξεί το μέσον, εἰ μὴν ὁμώνυμα, ὁμώνυμον τὸ μέσον, εἰ δὲ ὡς γν' ἡμῶν, ὁμοίως ἐξεί τοῖον διατι καὶ γνῶναι ἀνάλογον. ἄλλο γὰρ αἰτιον γν' γραμμαῖς, καὶ ἀριθμοῖς, καὶ τὸ αὐτὸ γν' μὴν γραμμαῖς, ἄλλο, ἢ δὲ ἐχον αὐξήσιν ποιανδρί το αὐτὸ. ὅπως ὡς πάντων τῶ δὲ ὁμοίον εἶναι χρώμα, καὶ χῆμα χῆμα, ἄλλο ἄλλω. ὁμώνυμον γὰρ τὸ ὁμοίον ὡς τῶν. γνῶναι μὴ γὰρ ἴσως τὸ ἀνάλογον ἐχῶν τὰς πλῆθους, ὡς τὰς γωνίας. ὡς δὲ χρώματων τ' τῶν αἰσθησιμῶν μίαν εἶναι, ἢ τοι ἄλλο τοῖον. τὰ δὲ ἡτλ ἀναλογίαν τὰ αὐτὰ, καὶ τὸ μέσον ἐξεί ἡτλ ἀναλογίαν. ἐχῶν δὲ ὅτι, ὡς τὸ πρᾶκτολθεῖν τὸ αἰτιον ἀλλήλοισι, καὶ αἰτιον, ὡς αἰτιον. καθ' ἐκασον μὴν τοι λαμβάνοντες, τὸ αἰτιον ὡς πλείον. οἷον τ' τέλει αἰσθησιμῶν τὰς ἐξω ὡς πλείον, ἢ τῶν ὡν, ἢ τῶν ὡν, ἀπασι δὲ ἐπίσης. ὅσα γὰρ τέλει αἰσθησιμῶν ὡς τὰς ἐξω, καὶ τὸ μέσον ὁμοίως. εἰ δὲ τὸ μέσον λόγος τ' πρῶτος ἀκρῶ, διὸ πᾶσαι αἰ αὐτῶν αἰ αἰσθησιμῶν γίνονται, οἷον τὸ φυλλορροεῖν ἅμα ἀκροῦσθαι τῆ ἀμπέλου, καὶ ὑπερέχει, καὶ συκῆ καὶ ὑπερέχει, ἀλλ' ὁ πάντων, ἀλλ' ἴσως. εἰ δὲ λᾶ-
βεις τὸ πρῶτον μέσον, λόγος τὸ φυλλορροεῖν ὅστις, εἰσαι γν' πρῶτον μὴν ὡς θάτορος μέσον, ὅτι τοιαυτὰ ἀπᾶντα, εἴτα τὸ μέσον, ὅτι ὁ ὅπως πηγνυτῆ, ἢ τι ἄλλο τοῖον. τί δὲ ὅτι τὸ φυλλορροεῖν, τὸ πηγνυτῆ τὸν γν' τῆ σιωπᾶς τὸ ἀπορρέειν ὅποιν. ἐπὶ δὲ τ' χημάτων ὡς ἀποδιδῶσθαι τῶν πρᾶκτολθεῖν τὸ αἰτιον καὶ αἰτιον. ἔσω τὸ αὐτὸ β' ὑπερέχει πάντι, τὸ δὲ β' ἐκᾶς τῶ δὲ, ὡς πλείον δὲ. τὸ μὴ δὲ β' καθόλου αὐ εἰς τοῖς δὲ. ὅσοι γὰρ λέγω καθόλου, ὁ μὴ ἀνύστερφο. πρῶτον δὲ καθόλου, ὡς ἐκασον μὴ ἀνύστερφο, ἀπᾶντα δὲ ἀνύστερφο καὶ μὴ πρᾶκτολθεῖν. τοῖς δὲ αἰτιον τῶ α, τὸ β', δὲ αἰ αἰ τὸ αὐτὸ πλείον τ' β' πρᾶκτολθεῖν. εἰ δὲ μὴ τι μᾶλλον εἰσαι αἰτιον ὅσοι ἐκείνους. εἰ δὲ πᾶσι ὑπερέχει τοῖς εἰ τὸ α, εἰσαι ἔκείνους γν' ἀπᾶντα ἄλλο τῶ β', εἰ γν' μὴ, ὡς
εἰσαι εἰπέμ

εἰσαι εἰπέμ ὅτι τὸ εἰ τὸ αὐτῶν, ὡς δὲ τὸ αὐτῶν τὸ εἰ. διὰ τὴν γν' εἰσαι τὴν αἰτιον, οἷον τ' αὐτῶν πρᾶκτολθεῖν δὲ, ἀλλ' ἀρα καὶ τὰ εἰσαι τὴν γν'. ὡς κεῖται δὲ δὲ ὅσοι, καὶ ἔσω τ' γ. γινώσκουσι. εἰ δὲ τὸ αὐτὸ πλείον αἰτιον εἶναι, ἀλλ' ὁ τοῖς αὐτοῖς τῶ εἰδὲ οἷον τῶ μακρόβια εἶναι τὰ μὴν τῶν πρᾶκτολθεῖν, τὸ μὴ ἐχῶν χολῆν, τὰ δὲ πρᾶ-
να, τὸ ξηρὰ εἶναι ἢ ἐπὶ τὸν λ. εἰ δὲ εἰς τὸ αὐτομὸν μὴ δυνάμεις ἐρχονται, καὶ μὴ μόνον γν' τὸ μέσον, ἀλλ' εἰς πλείον, καὶ τὰ αἰτιον πλείον. ὡς τὸν δὲ αἰτιον τῶν μέσων τὸ πρῶτον τὸ καθόλου πρᾶκτολθεῖν, ἢ τὸ πρῶτον τὸ καθέκασον, τοῖς καθέκασον; διηλορ δὲ ὅτι τὰ ἐχῶ-
τα εἰς ἐκᾶς τὸ αἰτιον. τῶ γὰρ τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸ καθόλου ὑπε-
ρεχει, ὅσοι αἰτιον, οἷον τ' δὲ, τὸ γ τῶ τὸ αὐτῶν πρᾶκτολθεῖν, αἰτιον. ὅσοι μὴ δὲ δὲ τὸ γ αἰτιον τῶ, τὸ α, τῶ δὲ γ, τὸ β', τὸ τῶ δὲ, αὐτὸ. Περὶ μὴ δὲ συλλογισμῶν ἀποδείξεως, τί τε ἐκᾶς τὸν ὅστις, καὶ ὡς γίνετῆ, φανερὸν. ἅμα δὲ καὶ πρᾶκτολθεῖν ἀποδείξεως. τῶ γὰρ ὅστις, πρᾶκτολθεῖν δὲ τῶν ἀρχῶν, ὡς τε γίνοντῆ γινώσκουσι καὶ
τοῖς ἢ γινώσκουσι ἐξεί, γν' δὲ ὅστις δὲ διηλορ, προαπορρέειν, πρᾶ-
κτολθεῖν. ὅτι μὴ δὲ γν' γινώσκουσι ἐπίσας δὲ ἀκροῦσθαι μὴ γινώ-
σκουσι τὰς πρῶτας ἀκρᾶς τὰς ἀμείσους, εἰρητῆ πρᾶκτολθεῖν, τῶ δὲ
ἀμείσων τῶν γινώσκουσι καὶ πρᾶκτολθεῖν ἢ αὐτῶν ὅστις ἢ ὅχι αὐτῶν, διὰ
πρᾶκτολθεῖν αὐ τοῖς, καὶ πρᾶκτολθεῖν ὡς γινώσκουσι ἐκᾶς τῶ, ἢ οὐ, ἢ τὸ μὴ,
ὡς γινώσκουσι, τ' δὲ ἐπὶ τὸν λ γινώσκουσι, καὶ πρᾶκτολθεῖν ὅστις γινώσκουσι αἰ ἐξεί ἐγ-
γίνοντῆ, ἢ γινώσκουσι λεληθασιν. εἰ δὲ δὲ ἡ γινώσκουσι αὐτὰς, ἀπᾶντα
συμβαινῆ γὰρ ἀκροῦσθαι ἐχόντας γινώσκουσι ἀκροῦσθαι, λανθάν-
ειν. εἰ γ' λαμβάνουμι μὴ ἐχόντες πρᾶκτολθεῖν, ὡς αὐ γινώσκουσι
καὶ μανθανοῖμι ἐκ μὴ πρᾶκτολθεῖν γινώσκουσι. ἀδυνάτου γν' ὡς
πρᾶκτολθεῖν καὶ αὐτῶν ἀκροῦσθαι ἐλεγοῖμι. φανερὸν τοῖνυν ὅτι οὐτε
ἐχῶν οἷον τῶ, οὐτ' ἀγνοῦσι καὶ μὴ δὲ μίαν ἐχῶν ἐξεί ἐγγίνεσθαι.
ἀνάγκη ἀρα ἐχῶν μὴ λῆνα δυνάμειν, μὴ ποιανδρί δὲ ἐχῶν ἢ ὅστις
τῶν τιμωτόρα ἡτλ ἀκροῦσθαι. φαίνεται δὲ ὅσοι ὑπερέχει πᾶ-
σι τοῖς ζώοις, ἐχῶν γὰρ δυνάμειν συμφύτου κελικῶν, λῶ καλῶσι
αἰσθησιμῶν. γινώσκουσι δὲ αἰσθησιμῶν, τοῖς μὴ τῶν ζώων ἐγγίνετῆ μο-
νῆ τῶ αἰσθησιμῶν, τοῖς δὲ ὅστις ἐγγίνετῆ. ὅσοις μὴ δὲ μὴ ἐγγίνε-
ται, ἢ ὅλων, ἢ πρᾶκτολθεῖν μὴ ἐγγίνετῆ, ὅστις τῶ τοῖς γινώσκουσι ἐξω τῶ
G 3

αἰδιανέει, γὰρ οἷς δὲ γίνεσιν αἰδιανομένοις ἐχρὶ γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ·
πολλῶν δὲ τοῖσιν γινόμενων ἡδὴ διαφορὰς γίνεται ὥστε
τοῖς ἢ γίνεσθαι λόγον ἐκ τῆς τοῖσιν μνήμης, τοῖς δὲ, μὴ ἐκ μὲν
ἐν αἰδιότητι γίνεσθαι μνήμης, ὥς πορ λέγομεν, ἐκ δὲ μνήμης πολ-
λάκις τοῖς αὐτοῖς γινόμενης, ἐμπείρας. αἱ γὰρ πολλὰ μνήμαι τῶ
αἰδιώτῳ, ἐμπείρας μία ὅτι ἐκ δὲ ἐμπείρας, ἢ ἐκ παντός ἡρεμή-
σαντος τοῖς καθόλου ἐν τῇ ψυχῇ, ἢ τοῖς γένος πρὸς τὰ πολλὰ, ὁ αὖ γὰρ
ἀπασι γὰρ γένος ἐκείνοις τὸ αὐτὸ, τέχνης ἀρχὴ καὶ ὑπόθεσις. ἐὰν ἢ
ποῦ γένεσιν τέχνης, ἐὰν δὲ ποῦ τὸ ὅτι, ὑπόθεσις. οὐτε δὲ γὰρ
παρὰ τὸν ἀφαιρεσὶν αἱ ἐξέει, ὅτι ἐπ' ἄλλων ἐξέει γίνονται
γνωριμωτόρων, ἀλλὰ ἀπὸ αἰδιότητος, οἷον γὰρ μάχης τροπῆς γρη-
μίνης, γένος σάντος, ἐτόρος ἐση, ἢ ἐτόρος, ὥς ὡδὶ ἀρχὴν ἡλθην.
ἢ δὲ ψυχῇ ὑπερῆς τοῖς αἰδιότητι, οἷα δὴ αἰδιότητι, ὡς ὡδὶ ἀρχὴν ἡλθην.
ἢ δὲ ἐλέγχει μὲν πάλαι, ὅσα φῶς δὲ ἐλέγχει, πάλιν ἐπιπῶν, σαύτος
γὰρ τὸ ἀδιαφόρων γένος, πρῶτον μὲν ἐν τῇ ψυχῇ καθόλου, καὶ γὰρ
αἰδιανέει ἢ τὸ καθεκασον, ἢ δὲ αἰδιότητις τοῖς καθόλου ὅτι, οἷον
ἀνθρώπου, ἀλλ' ὅτι καλλίς ἀνθρώπου. πάλιν γὰρ τὸ τοῖς ἴσασι, ὥς
αὐτὰ ἀμῶν ἐπὶ τὰ καθόλου, οἷον τοῖς ἴσασι, ὥς ὡδὶ ἀρχὴν ἡλθην.
τὸ τῶ ὡσανύτως. διηλὸν δὲ ὅτι ἡμῖν τὰ πρῶτα ἐπαγωγὴ γνῶ-
ριμῶν ἀνελκῶν, καὶ γὰρ ἐν αἰδιότητις ὅτι τὸ καθόλου ἐμποιεῖ.
ἐπεὶ δὲ τὸ ποῦ τῆς διανοίας ἐξέει αἰς ἀληθινοῦς, αἱ ἢ αἰς ἀλη-
θεῖς εἰσιν, αἱ δὲ ὑποδέχονται τὸ ψῦδος, οἷον δόξα καὶ λογισμός,
ἀληθὴ δὲ αἰς ὑπόθεσιν καὶ νῦν, καὶ ὅτι ὑπόθεσις ἀκριβεσέου
ἄλλο γένος ἢ νῦν, αἱ δὲ ἀρχαὶ τῆς ἀκριβεσέως γνωριμωτόροι, ὑπὸ
σύνῃ δὲ ἀπασα μετὰ λόγον ὅτι, τῆς ἀρχῶν ὑπόθεσις ἢ ὅτι ἀν-
εἴδῃ δὲ οὐδὲν ἀληθεσέου γνῶριμῶν εἶναι ὑπόθεσις, ἢ νοῦν,
νοῦς αὐτῶν ἀρχῶν. ἐκ τῆς τούτων σκοποῦσι, καὶ ὅτι ἀπο-
δείξεως ἀρχή, οὐκ ἀπόδειξις, ὥς οὐδὲ ὑπόθεσις ὑπόθεσις. εἰ
οὐ μὴ δὲ ἄλλο πρὸς ὑπόθεσιν ἔχομεν γρηῶν ἀληθές, νοῦς αὐ-
εἴη ὑπόθεσις ἀρχή. καὶ ἢ μὲν ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς εἴη αὐτῶν. εἰ δὲ πᾶσι
ὁμοίως ἐχρὶ πᾶσι τὸ ἀπαν πρᾶγμα.

Τέλος τῶ διόλου τῶν ὑπόθεσιν ἀναλυτικῶν.
ἢ τοῖς ἀποδείξεως.

Μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας, μέθοδος εὐρεῖν,
ἀφ' ἧς διωρησόμεθα συλλογίζεσθαι ποῦ πάντος
τοῖς ποτεθέντος προβλήματος δὲ γνῶριμῶν καὶ
αὐτοῖς λόγον ὑποθέσιν, μετὲν ὅτι μετὲν ὑποθέσιν
τοῖς. πρῶτον δὲ ἡντιότι, τίς δὲ συλλογισμός,
ἢ τίνες αὐτῶν διαφοραὶ, ὅπως ληφθῇ ὁ ἀνα-
λυτικὸς συλλογισμός. ὅτι γὰρ ἡντιότι καὶ τῶν προβλημάτων
πραγματείας ἐστὶ δὲ συλλογισμός, λόγος γὰρ ἐν τῇ ποτεθέντι, ὡς
ἐτόρος ἢ τῇ κειμένων δὲ αἰδιότητι συμβαίνει, δὲ τῇ κειμένων.
ἀποδείξεως ἢ οὐκ ὅτι, ὅταν δὲ ἀληθῶν τῶ πρῶτον ὁ συλλογι-
σμός ἢ, ἢ ἐκ ποτεθέντος, ἢ διὰ τινῶν πρῶτων καὶ ἀληθῶν τῶ ποῦ
αὐτὰ γνῶσις τῶ ἀρχῶν εἴληφθαι. ἀναλυτικὸς ὁ συλλογισμός,
ὁ δὲ γνῶριμῶν συλλογισμός. ἐστὶ δὲ ἀληθὴ ἢ καὶ πρῶτα, τὰ μὴ
διὰ ἐτόρων ἀλλὰ διὰ αὐτῶν ἔχοντα τῶ ποῖσι. ὅτι δὲ γὰρ ἐν τῶ
ὑπόθεσιν ἀρχῶν ἀρχαὶ ὑποθέσιν τὸ διατῆ, ἀλλ' ἐκαστῶ τῇ ἀρ-
χῶν, αὐτῶν καὶ ἐκαστῶ εἶναι ποῖσι. γνῶριμῶν δὲ τὰ δοκοῦντα
πᾶσι, ἢ τοῖς πλείοσι, ἢ τοῖς ὅλοις, καὶ τῶ τοῖς, ἢ τοῖς πᾶσι,
ἢ τοῖς πλείοσι, ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις καὶ γνῶριμῶν ἡρεσι-
κὸς δὲ δὲ συλλογισμός, ὁ ἐκ φαινομένων γνῶριμῶν μὴ ὄντων
δὲ, καὶ ὁ δὲ γνῶριμῶν δὲ, ἢ φαινομένων γνῶριμῶν, φαινόμην.
οὐ γὰρ πᾶν τὸ φαινόμην γνῶριμῶν, καὶ ἐστὶν γνῶριμῶν. οὐδὲν
γὰρ τῇ λεγομένων γνῶριμῶν ὑποθέσιν ἔχει πᾶσι τῶ
φαντασίαν, καὶ ἀπορ ποῦ τὰς τῇ ὁριστικῶν λόγων ἀρχῶν
συμβέβηκεν ἔχειν. πρᾶγμα γὰρ καὶ ὡς ὑποπολὺ τοῖς καὶ
συμπερὰ σωροῦ διωρησέμεν, κατὰ δὲ τῶ ἐν αὐτοῖς ἢ τῶ
δοῦν δὲ φύσις. ὁ μὲν οὐκ ὅτι τῇ ἡντιότι ἐριστικῶν
συλλογισμῶν, καὶ συλλογισμός λεγέσθαι, ὁ δὲ λοιπός, ἐρισ-
κὸς μὲν συλλογισμός, συλλογισμός δὲ οὐ. ἐπὶ δὲ φαίνεται ἢ
συλλογίζεσθαι, συλλογίζεται δὲ οὐ. ἔστι δὲ πᾶσι τοῖς ἀρ-
χῶν ἀπαντας συλλογισμούς, οἱ ἐκ τῇ ποῖσι τινὰς ὑπόθεσιν
εἰσέμεν γινόμενοι πρᾶλογοίμοι. κατὰ τὸ ὡδὶ τῇ γνῶριμῶν καὶ

Stopus totus
libri

Syllogismus quid

Demonstratio quid

11
Dialecticus Syllo-
gismus

Explicit Affirmationis
Quae sunt probabilia
quae probabilia
111

Epistola quid
111
Trophe Sophisticus
Syllogismus

111
111
111

Conferat hanc quid
inter se Syllogismi
Enthi et quibus po-
minibus apparet offi-
fil

1111 Catus Syllo-
gismus quid
1111 Catus Syllo-
gismus quid

Definitio } Nominis
 } R. p.

५७४

H 2

ὁ γέντων γένων ἀποδοθείσης μεθόδο, ὅσον ἐκ τῆς ποδὶ ἐκαστον
οἰκείων ἢ διέξοδος τοῦ προσημειωθέντος γένους αὐτῶν. ὥστε καθόλου τυ-
πῶ μὲν καθάπερ εἰρητῆ πρότορον, διαμετρίον. τὸ δὲ λοιπὸν τὰ
μάστιγ' ἐκαστοῖς οἰκεία προσάψον, οἰκίκατε καὶ ῥημικά προσά-
γορεύοντες ταῦτα. ἡμεῖς δὲ προσήψαι τὰ ῥηθέντα πῶς ἐκά-
στοις. πρῶτον δὲ πάντων ποδὶ ταυτὲ διορίσιν ποσοχῶς λέ-
γει. διότι δὲ αὐτὸ ταυτὸν ὡς τύπῳ λαβεῖν, ῥητὴν διαμετρίαν, ἢ
γὰρ αἰσθμῶν ἢ εἰδῶν, τὸ ταυτὸν εἰσάμεν προσάγορεύον.
αἰσθμῶν μὲν, ὡς ὀνόμαζα πλείων, τὸ δὲ πρᾶγμα γν. οἶον λώπιον
καὶ ἱμάτιον. εἰδῶν δὲ, ὅσα πλείων ὄντα, ἀδιάφερα κατὰ τὸ εἶδος
ὄντα, καθάπερ ἀνθρώπος ἀνθρώπων, καὶ ἵππος ἵππων. τὰ γὰρ ῥη-
σὺν ταῦ εἶδη λέγεται ταυτὰ, ὅσα ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ὄντα.
ὁμοίως δὲ καὶ γῆν ταυτὰ, ὅσα ὑπὸ τὸ αὐτὸ γῆν ὄντα, οἶον ἵπ-
πος ἀνθρώπων. διότι δὲ αὐτῶν κελύκος ὑδωρ ταυτὸν
λεγομένην ἐν ἑνὶ ἑνὶ διαφορᾷ πρὸς τοὺς εἰρημένους ὅρους. ὁ μὲν,
ἀλλὰ καὶ τὸ τοιούτον γν. ὅταν αὐτῶν τεταχθῶν τις καὶ γν. εἶδος
ὅπως αὐτῶν λεγομένων. ἀπαντὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα συγγενῆ καὶ πρὸς
πλήσια ἀλλήλοις οἰκνῶν. ὡς μὲν γὰρ ὑδωρ, πάντῃ ταυτὸν
ῥητὴν εἶδη λέγει, ὅτι τὸ ἐν ἑνὶ ἑνὶ ὁμοιότητι. τὸ δὲ ἄλλο αὐτῶν
κελύκος ὑδωρ ταυτὸν λεγομένην, οὐδὲν ἄλλω διαφορᾷ, ἀλλ' ἢ
τῷ σφοδρότερον εἶναι τὴν ὁμοιότητά. διὸ οὐ χωρίζομεν αὐτὸ τῶν
καὶ γν. εἶδος ὅπως αὐτῶν λεγομένων. μάστιγ' δὲ ὁμοιογενεῖας
τὸ γν. αἰσθμῶν, ταυτὸν πρὸς πᾶσι δοκεῖ λέγειν. εἰσθε δὲ καὶ ὅσον
ἀπὸ διδοῦναι πλεοναχῶς, καὶ κυριώτατα μὲν καὶ πρῶτως, ὅταν
ὀνόμαζα ἢ ὅρων τὸ ταυτὸν ἀποδοθῆναι καθάπερ ἱμάτιον λώπιον, καὶ
ῥητὸν πρὸς διδοῦναι, ἀνθρώπων. διδόντορον δὲ ὅταν ῥητὴν εἶδη κα-
θάπερ τὸ αὐτῶν δὲ κελύκος, ἀνθρώπων, καὶ τὸ τῆ φύσεως αὐτῶν φε-
ρόμενον, πνεύματι δὲ ὅταν αὐτῶν τὸ συμβεβηκέναι. οἶον τὸ κα-
θῆμενον ἢ τὸ μεσσηνὸν Σωκράτης. πάντῃ γὰρ ταῦτα, τὸ γν. αἰ-
σθμῶν βλάπεται σημαίνον. ἐπὶ δὲ ἀληθείας τὸ νῦν ῥηθέν ὄντα, ἐκ τῶν
μεταβαλλόντων τὰς πρὸς σημεῖας μάστιγ' αὐτῶν καταμάθοι. πολ-
λάκις γὰρ ὑπὸ τῶν ὀνομαζομένων ὀνόμαζα καλίσαι ἑνὶ τῷ καθῆμενον με-
ταβάλλομεν, ὅταν τύχη μὴ συνειδῆς ἢ τὴν πρὸς ἑξῆς ποιοῦμεν,
ὡς αὐτῶν

Idem cum alio quodam
modi. Fini solit.
t. humilit. quae
13
S. p. h. e. quae

Genere quomodo
Dubitatio. In quibus
quo modo aqua cum
aqua. Et eadem sunt
et eadem sunt

Idem modi & quibus
omni. Eadem quae da.
Idem. Humilitas
humilitas
Humilitas. Synonymo
aut. Humilitas
Proprio
11
A. h. i. d. m. b.

ὡς αὐτῶν συμβεβηκέναι, αὐτῶν μάλιστ' οὐκ ὀνομαζομένων, καὶ ἐκαστῶν
μὲν τὸν καθῆμενον ἢ τὸν διαλεγόμενον καλίσαι πῶς ἡμᾶς.
διὸ καὶ ταυτὸν ὑπολαμβάνοντες κατὰ τὴν τούνομα καὶ ῥη-
τὸν συμβεβηκέναι σημαίνον. τὸ μὲν οὖν ταυτὸν καθάπερ εἰρηται
τῆς διμετρίαν, ὅτι δὲ ἐκ τῶν πρότορον εἰρημένων οἱ λόγοι, καὶ
ὅτι τῶν καὶ πῶς ταῦτα μία ἢ ὅτις ἢ ὅτις ἐπαγωγῆς.
εἰ γὰρ τις αὐτοῖς ποτὶν ἐκαστῶν τῶν πρὸ τῶν καὶ τῶν πρὸς
μάστιγ' φαίνεται αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὅρου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἵδου, ἢ ἀπὸ τοῦ γῆν
ἢ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκέναι γεγεννημένη. ἄλλα δὲ ὅτις, ἢ ὅτις συλ-
λογοῦμεν. ἀλλὰ γὰρ πᾶν τὸ πρὸς ἑνὸς κατῆγορεύομενον, ἢ τὸ
αὐτῶν κατῆγορεύον τὸ πρᾶγμα αὐτῶν, ἢ μὴ. καὶ εἰ μὲν αὐτῶν κατῆγο-
ρεῖται, ὅρος αὐτῶν εἶναι, ἢ ἵδου. εἰ μὲν γὰρ σημαίνει τὸ πὶ καὶ εἶναι, ὅρος, εἰ
ἢ μὴ σημαίνει, ἵδου. ὅσον γὰρ καὶ ἵδου τὸ αὐτῶν κατῆγορεύομενον ἢ,
μὴ σημαίνει δὲ τὸ πὶ καὶ εἶναι. εἰ δὲ μὴ αὐτῶν κατῆγορεύει τὸ πρᾶ-
γμα αὐτῶν, ἢ τὸ τῶν γν. τῶν ὅρων τῶν κατῆγορεύομενων ὄντα,
ἢ οὐ. καὶ εἰ μὲν τῶν γν. τῶν ὅρων λεγομένων, ἢ γῆν, ἢ διαφο-
ρᾷ αὐτῶν εἶναι. ἐπὶ δὲ ὅσον ἐκ γῆν καὶ διαφορᾷ ὄντα. εἰ δὲ μὴ
τῶν γν. τῶν ὅρων λεγομένων ὄντα, διὸ καὶ συμβεβηκέναι αὐτῶν εἶναι.
τὸ γὰρ συμβεβηκέναι ἐλέγξω, ὅ, μὴ τε ὅρος, μὴ τε γῆν, μὴ τε ἵδου,
ὑποχρῆσθαι δὲ τῶν πρᾶγμα αὐτῶν. μετὰ ποίνω ταῦτα, διὸ διορίσας
τὰ γῆν τῶν κατῆγορεύον, γν. οἷς ὑποχρῆσθαι αἰρεθῆσαι τέλει
διαφοραί. ἐπὶ δὲ ταῦτα τὸ αἰσθμῶν, δεικνῶν, τί ὄντα, ποσοῦν, ποιοῦν,
πρὸς τι, πῶς, ποτὲ, καὶ ὅταν, ἐξ ἑνὸς, ποιεῖν, πᾶσι καὶ τὸν συμ-
βεβηκέναι καὶ τὸ γένος, καὶ τὸ ἵδου, καὶ ὁ ὅρος, γν. μὴ τῶν
τῶν κατῆγορεύον ὡς αὐτῶν γὰρ αἰ ἀπὸ τῶν πρὸς τῶν, ἢ τί ὄντα,
ἢ ποιοῦν, ἢ ποσοῦν, ἢ ἑνὶ τῶν ἄλλων κατῆγορεύον σημαίνονσι. δι-
ὸ καὶ αὐτῶν, ὅτι ὁ τὸ πὶ ὄντα σημαίνον, ὅτι μὲν, ὅτις σημαί-
νεται, ὅτις δὲ, ποιοῦν, ὅτις δὲ, τῶν ἄλλων ἑνὶ κατῆγορεύον. ὅταν μὲν
γὰρ ἐκαστῶν ἀνθρώπων φῶν ἐκαστῶν ἀνθρώπων εἶναι, ἢ ὅσον,
τί ὄντα λέγει, καὶ ὅσον σημαίνει. ὅταν δὲ χρώματις λευκῶς ἐκασ-
τῶν φῶν τὸ ἐκαστῶν λευκῶν εἶναι χρώμα, τί τί ὄντα λέγει, καὶ
ποιοῦν σημαίνει. ὁμοίως δὲ καὶ ἐάν τις χυλὸς μεγέθους ἐκαστῶν,
φῶν ἐκαστῶν πηχυαῖον εἶναι μέγεθος, τί τί ὄντα λέγει, καὶ ποσοῦν

Probat namque aliquid ostendi.
fit quatuor tantum
non plura esse practi-
calium genera
Primum per inductionem
verbi
Hec minor est quam
prior loci posuit
Probatio terminis

Aliam rationem primo
in probat.

Ostendit omne practica
tum aliquo ex istis
illis summis terminis
Deinde practica terminis

σημαίνει. ὁμοίως δὲ καὶ ὑδὶ τῶν ἄλλων. ἕκαστον γὰρ τῶν τοῦτον, ἔαν τε τὸ αὐτὸ ποθεῖ αὐτὸ λέγῃται, ἔαν τε τὸ γνῶς ποθεῖ αὐτὸ, τὸ τί ὅτι σημαίνει. ὅταν δὲ ποθεῖ τὸ ὅτι, οὐ τὸ τί ὅτι σημαίνει, ἀλλ' ὡς ποθόν, ἢ ποιόν, ἢ ἵνα τῶν ἄλλων ἡσυχασθῶν, ὥστε ποθεῖν ἢ οἱ λόγοι, καὶ ἐν ᾧ, ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὅτι. πῶς δὲ λεγόμενα προφάσεις, ἐν δὲ ᾧ ὅτι πορῶμεν, μετὰ ταῦτα λεκτέον. προ-
πορῶμεν δὲ ὡς ποθεῖν τὸ ὅτι πρότερον διαλεκτικῶν, καὶ τὴν πρόβλη-
μα διαλεκτικῶν. οὐ γὰρ πᾶσαν πρότασιν, εἰ δὲ πᾶσαν πρόβλημα
διαλεκτικῶν θέτιον. οὐδέ τις γὰρ αὐτὴν ποθεῖν νοῦν ἔχωρ το μ-
εἰν δὲ ποθεῖν, εἰ δὲ ποθεῖν τὸ πᾶσι φανερὸν ἢ τοῖς πλείοσι. τὰ
μὲν γὰρ ἐκ ἐκείνων ποθεῖν, τὰ δὲ ἐκείνων ποθεῖν, ἐστὶ δὲ πρότερον δια-
λεκτικῶν, ἐρωτήσεις γνῶστος, ἢ πᾶσι, ἢ τοῖς πλείοσι, ἢ τοῖς σο-
φοῖς, καὶ τοῖς, ἢ πᾶσι, ἢ τοῖς πλείοσι, ἢ τοῖς μάλιστα γνωσ-
μοις, μὴ πρὸς ὅτι. ποθεῖν γὰρ αὐτὸς τὸ ποθεῖν τοῖς σοφοῖς, ἔαν μὴ
γνῶντιον ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις, ἢ εἰσι δὲ ποθεῖν τὴν διαλεκ-
τικῶν, καὶ τὰ τοῖς γνῶστος ὁμοίως, καὶ τὰ γνῶντιον κατ' ἀντίφασιν
τοῖς ποθεῖν γνῶστος ἐστὶν ποθεῖν τὴν ποθεῖν, ἐστὶ δὲ ποθεῖν τὴν
τέχνης εἰσι τὰς ἐνδεχόμεναι. εἰ γὰρ γνῶστος τὸ, τὴν αὐτὴν ἐστὶν τῶν
γνῶντιον ὡς ποθεῖν, καὶ τὸ, αὐτὸς τὴν αὐτὴν ἐστὶν τῶν γνῶ-
ντιον, γνῶστος αὐτὸς ποθεῖν. καὶ εἰ μίαν ποθεῖν γραμματικῶν ἐστὶν,
καὶ αὐτὴν μίαν, εἰ δὲ πλείους γραμματικῶν, καὶ αὐτὴν πλείους.
ποθεῖν γὰρ ὁμοίως καὶ συγγενὴ ταῦτα εἰσὶν. ὁμοίως
δὲ καὶ τὰ τοῖς γνῶστος γνῶντιον, κατὰ ἀντίφασιν ποθεῖν ποθε-
ναι, γνῶστος ποθεῖν, εἰ γὰρ γνῶστος ὅτι ποθεῖν τὸς ποθεῖν οὐ ποθεῖν,
καὶ ὅτι οὐ ποθεῖν ποθεῖν γνῶστος. ἐστὶ δὲ γνῶντιον μὲν, ὅτι
ποθεῖν καὶ ποθεῖν τὸς ποθεῖν. καὶ ἀντίφασιν δὲ, ὅτι οὐ ποθεῖν κα-
λῶς ποθεῖν. ὁμοίως δὲ, ἐστὶ δὲ ποθεῖν τὸς ποθεῖν, τὸς ποθεῖν
οὐ ποθεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ ὅτι κατὰ ἀντίφασιν τῶν γνῶντιον. τὸ γὰρ γν-
ωντιον ποθεῖν, ὅτι ποθεῖν τὸς ποθεῖν οὐ ποθεῖν. ὡς αὐτὸς δὲ καὶ ὑδὶ
τῶν ἄλλων. γνῶστος δὲ ἐστὶν πρὸς ὅτι ποθεῖν, καὶ τὸ γνῶντιον,
ποθεῖν τὸ γνῶντιον, οἷον εἰ τὸς ποθεῖν ποθεῖν οὐ ποθεῖν, τὸς ποθεῖν
ποθεῖν. ποθεῖν δὲ αὐτὸς καὶ γνῶντιον τὸ τὸς ποθεῖν οὐ ποθεῖν, ποθεῖν
τὸς ποθεῖν καὶ ποθεῖν, ποθεῖν δὲ καὶ κατὰ ἀντίφασιν ποθεῖν οὐ ποθεῖν,
γνῶντιον

Phytoplankton and zooplankton
Hawks & prey
manta.

Propositio 2^a Dialctica
quid

Enumerant alia tria
intra Dialecticorum
propositionum.

12. In familiis
est iudicium

ἢ τοῖς ἑαυτῶν ᾤοντο λεγομένοις ῥηθῆσθαι. διὸ καὶ δι' ἐπὶ
 καὶ οὐσα δόξαι κατὰ τέχνας εἰσι, διαλεκτικὰ περὶ πάντες εἰσι.
 ὅθεν γὰρ αὐτὸς τὰ δοκῶντα τοῖς ἑαυτῶν ἐπισκεμμένοις.
 οἷον περὶ μὲν τῶν γινώσκων, ὡς οἱ ἅπλοιοι, περὶ δὲ τῶν γινώσκων
 τρία, ὡς οἱ γεωμέτρεις, ὁμοίως δὲ καὶ ἡδὲ τῶν ἄλλων. πρόβλη-
 μα δὲ δεῖ διαλεκτικῶν, θεώρημα τὸ σωτῆρον, ἢ πῶς αἰετίζω
 καὶ φυλάττω, ἢ πῶς ἀντιτάξω καὶ γνώσιν, ἢ αὐτὸ, ἢ ὡς σωτῆρον
 πρὸς ἑαυτὸν τῶν τοιούτων, περὶ οὗ, ἢ ὅδε τῶν δόξαντες ἢ
 γνώσκοντες οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς, ἢ οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς, ἢ ἐκ-
 τέρους αὐτοῖς ἑαυτοῖς. γνῶσις γὰρ μὲν τῶν προβλημάτων χρησιμὸν
 εἶναι πρὸς τὸ εἰλεῖν, ἢ φυλάττειν, οἷον πῶττον ἢ κλονεῖν ἀγα-
 θόν, ἢ οὐ. γνῶσις δὲ πρὸς τὸ εἰλεῖν μόνον, οἷον πῶττον ἢ κλονεῖν
 αἰδίοις, ἢ οὐ. γνῶσις δὲ αὐτὰ μὲν καὶ αὐτὰ πρὸς ὁμοῖον τῶ-
 των. σωτῆρα δὲ δεῖ πρὸς τινὰ τῶν ποιούντων. πολλὰ μὲν
 γὰρ αὐτὰ καὶ αὐτὰ οὐ βεβλήμεθα γνωρίζειν, ἐπὶ τῶν γινώσκων,
 ὅπως δὲ τούτων ἄλλοι ἢ γνωρίζωμεν. ἐπὶ δὲ προβλημάτων,
 καὶ ὧν γινώσκοντες εἰσιν οἱ συλλογισμοί. ἀπορίαν γὰρ ἔχει πῶττον
 οὕτως ἢ οὐκ οὕτως, δὲ τὸ περὶ ἀμφοτέρων εἶναι λόγους
 πιθανούς, καὶ περὶ ὧν λόγον μὴ ἔχομεν, ὄντων μεγάλων, χα-
 λεπὸν οἰόμενοι εἶναι τὸ δὲ ἀποδοῦναι. οἷον πῶττον ἢ κλονεῖν
 αἰδίοις ἢ οὐ. καὶ γὰρ ταῦτα ζητήσθην αὐτοῖς. τὰ μὲν οὖν
 προβλήματα καὶ αἱ περὶ πάντες κατὰ πᾶν εἰρηται διωρίδω.

Θεοις δὲ ὅσων ὑπόκληρις ἦν ἀδόξε· ἡ γινωρίμων ἕως ἡ
 φιλοσοφίαν, οἷον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀντιλέγου καθάπορ ἐφη Ἀντι-
 ὁγνῆς, ἥ ὅτι πάντα κινεῖται καὶ Ἡρακλῆς πορ, ἥ ὅτι γν το ὄρ,
 καὶ δάπορ μελίσσος φησι. τὸ γὰρ τοῦ τυχόντ· γνάντια ταῖς
 δόξαις ἀποφύλακτον φροντίζου, δὴ ἔστι ὅσων. ἡ πορ ὅσων λό-
 γου ἔχοντες γνάντιον ταῖς δόξαις. οἷον ὅτι οὐ πάν το ὄρ ἡ πορ
 γνόμενον ὅσων ἡ αἰδιον, καὶ δάπορ οἱ σοφισταὶ φασι. μυσικον
 γὰρ ὅντα γραμματικόν εἶναι, οὔτε γνόμενον οὔτε αἰδιον ὄν-
 τα. πούτο γὰρ εἰκαὶ πινὴ μὴ δοκεῖ ἀδοξεῖν ἀν δόξα το, λόγου ἔχον
 πωθονόρ. ἐστὶ μὲν οὖν καὶ ἡ θεοις πρόσβλημα, ὅσων δὲ προ-
 βλημα θεοις, ἐπὶ δὲ γνάντια ἡ πρόσβλημα τῶν ὅσων ὅσων πορ ὅσων

οὐδὲ τόρως δοξαζομένη. ὅππῃ δὲ ὅτι καὶ ἡ θέσις πρόσλημμα, διὰ τὸν
ἀνάγκη γὰρ ἐκ τῶν εἰρημνίων, ἢ αὖ πολλοὺς τοῖς σοφοῖς ποῦ τῇ
θέσιν ἀμειβεσθῆναι, ἢ ὅπο τὸρσοῦν ἑαυτοῖς, ἐπὶ πόλιν ὑπολκνίς
τις πρὸς ἄλλους ἢ θέσις ὅτι. χρυσὸν δὲ νῦν πάντα τὰ τῇ διαλεκτῇ
κῆς πρὸς λήματα, θέσεις καλῶνται. Διαφορεῖται δὲ μὴ δὲ ὅππ
σοῦν λεγόμενον. οὐ γὰρ ὀνομαζομένησαι βουλόμενοι διειδομένη
οὕτως αὐτὰ, ἀλλ' ἵνα μὴ λαμβάνωσιν ἡμῶς, πῖνες αὐτῶν τυχε-
νοῦσιν ὅσαι διαφοραί. οὐ δὲ δὲ πᾶν πρόσλημμα, οὐδὲ πᾶσαν
θεσιν ὑποσκοπεῖν, ἀλλ' ὡς ἀπορρήσθην αὐτὶς τὸ λόγος δεομένην.
καὶ μὴ καλᾶσεως ἢ αἰδοῦσεως. οἱ μὲν γὰρ ἀπορροῦντο, τὸτόρον
δὲ αὖ θέσις ἡμῶν καὶ τὸς γυνεῖς ἀγαπᾶν ἢ οὐ, καλᾶσεως δὲ οἰ-
ται. οἱ δὲ τὸτόρον ἢ χίον λυβνὴ ἢ οὐ, αἰδοῦσεως. οὐδὲ δὲ ὡν
συνέχης, ἢ ἀποδείξεις, ὅτι ὡν λίαν πόρρω, τὰ μὲν γὰρ οὐκ ἐχθ
ἀπορίαν, τὰ δὲ πλείω ἢ ἡτ' γυμνασικῶν. ἀφαιρεσμένων δὲ τῶ-
των καὶ διελέσθαι πῶτα τῶν λόγων εἶδη τῶν διαλεκτικῶν ἐστὶ δὲ
τὸ μὲν ἐπαγωγὴ, τὸ δὲ συλλογισμός. καὶ συλλογισμός μὲν τί
ὅτιν εἰρητ' πρότορον. ἐπαγωγὴ δὲ, ἢ ἄρ' τῶν καθέκαστα ὡς τὰ
ἐκ τοῦ ὅλου ἐφοδος. οἷον ἐστὶ κυβερνήτης ὁ ὡς αἰμὴν καὶ κράζεις,
καὶ ἡνίοχος, καὶ ὅπως ὅτιν ὁ ὡς αἰμὴν καὶ πόλιν ἐκαστον αἰετος. ἐστὶ
δὲ ἢ μὲν ἐπαγωγὴ πῶτα καὶ ἀφαιρεσὶς καὶ ἡτ' πῶν αἰ-
δοῦσιν γνωσμενὰ καὶ τοῖς πολλοῖς κοινόν, ὃ ὅ συλλογισμός
δικαστικῶν καὶ πρὸς τοὺς αὐτιλογικοὺς γνώριγες.

Τὰ μὲν οὖν γήνη πόλιν ὥστε οἱ λόγοι ἐν δὲ ὁρμηθῆαι παρ' ἐμπε-
διον εἰρηκεται, διωρῶν. τὰ δὲ ὄργανα δὲ ὡρ ὅν πορῆσομεν ἔξω
συλλογισμῶν, ἐστὶ τῆς ἀρετῆς, γὰρ μὲν τὸ πρὸ τάσεις λαβεῖν, διότι
τοῦτον δὲ τὸ πορῆσθαι ἐκαστον λέγεται διωρῶν διελθῶν, τρίτον
τὸ τὰς ἀφ' ὧν ἐκαστον ἐκαστον πρὸς τὸν δὲ ἢ τὸν ὁμοίον σκεψίς. ἐστὶ δὲ
πρὸς τὴν τινὰ καὶ τὰ τρία τοῦτων, πρὸς τὰς ἐστὶ γὰρ καὶ ἐκ-
αστον αὐτῶν πορῆσαι πρὸς τὸν. οἷον ὅτι αἰρετόν ἐστι τὸ καλόν,
ἢ τὸ καλὸν ἢ τὸ συμφέρον, καὶ ὅτι ἀφ' ὧν αὐτῶν αὐτῶν ὡς ἔμελλε,
τῶν μὲν ἀποβαλόντι, διωρῶν εἶναι πάλιν λαβεῖν, τῶν δὲ
ἀδιωρῶν, καὶ ὅτι ὁμοίως ἔχει τὸ ὑγιεινὸν πρὸς ὑγίαν, καὶ τὸ
δυνεκτικὸν πρὸς δυνεξίαν. ἐστὶ δὲ ἢ μὲν πρὸς τὴν πρὸς τὴν
πολλὰ καὶ

1111 Caput
Quod p[ro]p[ri]e argu
tationum sint ostendit
D[ic]t[um] 1
Infer[re] hoc quid
Syllogismus.
Quomodo differunt
a se

V Caput .
Tratit quatuor mstru
mstru mstru p
positiōis
Resunt pōitiōis mstru
ad pōitiōis

πολλὰ καὶ λεγόμενων, ἡ δὲ διδασκαλία, ἀπὸ τῶν διαφορῶν, ἡ δὲ
τρίτη, ἀπὸ τῶν ὁμοίων. τὰς μὲν οὖν προτάσεις ἐκλεκτέον ὁραχθεὶς
διωριζομένη πρὸς προτάσεις, ἢ τὰς πάντων διόξας προφαιρό-
μενον, ἢ τὰς τῶν πλείων, ἢ τὰς τῶν σφῶν, καὶ πούτων, ἢ πάν-
των, ἢ τῶν πλείων, ἢ τῶν γνωριματιῶν, ἢ καὶ τὰς γνώσεις
ταῖς φαινομένους κατὰ ἀντίφασιν καθάπερ εἴρηται πρότερον.
χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ποιεῖν αὐτὰς ἐν τῷ ἐκλέγειν μὴ μόνον τὰς
οὐκ ἐν διόξαις, ἀλλὰ καὶ τὰς ὁμοίας ταύτας, οἷον ὅτι τῶν γιναι-
τίων ἢ αὐτῶν αἰτιῶν, καὶ γὰρ ἢ ὑποτέμνῃ καὶ ὅτι ὁραχθεὶς, εἰς δε-
χόμενοι τι καὶ οὐκ ἐκπέμποντες. καὶ γὰρ ὁ ὕψις τῶν ἄλλων αἰ-
τιῶν ὡς αὐτῶν. ἀκούμενοι τε γὰρ εἰς δεχόμενοι ἢ καὶ οὐκ ἐκ-
πέμποντες, καὶ γὰρ ὁμοίως, καὶ ὁμοίως, ὡς αὐτῶν ὁμοίως δὲ
καὶ ὕψις τῶν ἄλλων, ἔτι ὁραχθεὶς πάντων ἢ τῶν πλείων φαίνεται.
ληπτέον ὡς ἀρχὴ καὶ ὁραχθεὶς θεοῖν. τιθέσθαι γὰρ οἱ μὴ σωροφ-
τες ἐπὶ ἑνὸς οὐχ οὕτως ἐχθρὸν ἐκλέγειν δὲ καὶ ἐκ τῶν γεγραμ-
μένων λόγων. τὰς δὲ διαγραφὰς ποιῆσαι πρὸς ἑκάστου γένους
ἐκαστὴν τὰς χωρεῖς, οἷον πρὸς ἀγαθὸν ἢ πρὸς ζῶν καὶ πρὸς ἀγα-
θὸν πάντων ἀρετῶν ἀπὸ τῶν τίς. παρασημαίνονται δὲ καὶ
τὰς ἐκαστῶν διόξας, οἷον ὅτι ἐμπειροκλήεις τέτταρα φασὶ τῶν σω-
μάτων ποιῆσαι. ἑνὸς γὰρ αὐτὸς τῶν ἐκαστῶν εἰρημένων γένους.
εἰς δὲ ὡς τύπῳ πρὸς λαβεῖν τῶν προτάσεων καὶ τῶν προβλημάτων
μὲν τρία. αἱ μὲν γὰρ, ἡθικὰ προτάσεις εἰσὶν, αἱ δὲ φυσικαὶ, αἱ
δὲ λογικαί. ἡθικὰ μὲν οὖν αἱ τοιαῦται, οἷον πότῳ δὲ τοῖς
γονοῦσι μάλλον πεπαισθημένοι ἢ τοῖς νόμοις, ἐὰν διαφωνῶσι. λο-
γικὰ δὲ, οἷον πότῳ τῶν γιναιτίων ἢ αὐτῶν ὑποτέμνῃ, ἢ οὐ. φυ-
σικὰ δὲ, πότῳ ὁ κόσμος, αἰδιδέσθαι, ἢ οὐ. ὁμοίως ἢ καὶ τὰ προ-
βλήματα. ὅποια δὲ ἑκάσται τῶν προβλημάτων, οἷον μὲν, ὅτι
ἐν περὶ ἀποδείξεως πρὸς αὐτῶν. τῇ δὲ διαγραφῇ ἐπαγωγῆς συνη-
θεῖα περὶ ἀποδείξεως γνωρίζεται ἐκαστῶν αὐτῶν, κατὰ τὰ προβλήματα
πρὸς αἰτίματα ὑποκινουμένης. πρὸς μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ
ἐκαστῶν πρὸς αὐτῶν πραγματευόμενον, διαλεκτικῶς δὲ πρὸς
διόξας. ληπτέον δὲ ὅτι μάλιστα, καθόλου πᾶσας τὰς προτάσεις,
καὶ τῶν μὲν, πολλὰς ποιητέον, οἷον ὅτι τῶν ἀντικειμένων ἢ αὐτῶν

π
 ενδοξαις καὶ οὐαι
 δοξαι ὡς καὶ
 τοῦτο Λει
 προτινὴ ται
 εἰς τὰς ται
 φανερὸν καὶ ἐν
 δοξαις

32
33
33

Deus fuit rationalis
totum universum
III Regula de Verbu
propositionum
Hec posuit quasi mathematica
principia
Deus pro propositionum &
problematum
videtur apodicticus
II
Deus
III
Quid sit

Philosophie &
NB Qualitäten offitien
7 Regeln

ὡς ἡμεῖς, ὅτι τὸ γιναντίον, καὶ ὅτι τὴν πρὸς ἡ. τὸν αὐτὸν δὲ
 τρόπον καὶ ταύτας πάλιν διαρετέον, ὥς αὐτὸν ὑπολήπεται δια-
 ρεῖν, οἷον ὅτι ἀγαθὸν, καὶ κακὸν, καὶ λυγρὸν, καὶ μέλαν, καὶ
 ψυχρὸν, καὶ θερμὸν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. πρὸς μὲν οὖν
 προτάσεις, ἵκανα τὰ προσημύνα. Τὸ δὲ πολλαχῶς, πραγμα-
 τικότερον μὴ μόνον ὅσα λέγεται κατ' ἑτορὸν τρόπον, ἀλλὰ καὶ
 τοὺς λόγους αὐτῶν πλεονέστερον ἀποδιδοίνα. οἷον μὴ μόνον ὅτι
 ἀγαθὸν κατ' ἑτορὸν μὲν τρόπον λέγεται δικαιοσύνη καὶ ἀν-
 δρεία, ὑπεκλήκον δὲ καὶ ὑγιανόν κατ' ἑτορὸν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ μὴ
 ἔχει αὐτὰ ποιά τινά εἰναι, τὰ δὲ τῶ ποικιλικά τιν' ὅτι καὶ τὰ ποιά
 αὐτὰ ἵνα εἴη. ὡσαύτως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. πότερον δὲ πολ-
 λαχῶς ἢ μοναχῶς τῷ εἶδει λέγεται, ὅσα τῶν δὲ θεωρητικῶν πρῶ-
 τον μὲν ὑπὸ τῷ γιναντίον σκοπεῖν εἰ πολλαχῶς λέγεται, εἰ αὖτε
 ἔχει εἶδει, εἰ αὖτε καὶ τῷ ὀνόματι διαφωρῇ. ὅτι καὶ δι' οὗ καὶ
 τοῖς ὀνόμασι πότερα ὅτι, οἷον ἔχει ὅτι γιναντίον μὲν γιναντίον τὸ
 βαρὺ, γιν' ὅγκῳ δὲ, τὸ ἀμβλύν. Διὲρ δὲ ὅτι τὸ γιναντίον τῷ ὅτι
 πολλαχῶς λέγεται. εἰ δὲ ὅτι, καὶ τὸ ὅτι. κατ' ἑκάτορον γιν' τὸ πῶς
 ἑτορὸν εἶσαι τὸ γιναντίον. ὅτι καὶ τὸ αὐτὸ ὅτι εἶσαι τῷ ἀμβλύν καὶ
 βαρεῖ γιναντίον, ἑκατόρῳ δὲ τὸ ὅτι γιναντίον. πάλιν τῷ βαρεῖ γιν'
 φωνῇ μὲν γιναντίον τὸ ὅτι, γιν' ὅγκῳ δὲ τὸ κέφον, ὥστε πολλαχῶς
 τὸ βαρὺ λέγεται, ἐπειδὴ καὶ τὸ γιναντίον. ὁμοίως δὲ καὶ ἔχει καλῶς,
 ἔχει ἢ ὑπὸ τῷ ὅτι, τὸ ἀειχρὸν, τῷ δὲ ὑπὸ τῷ οἰκίας, τὸ μοχθηρὸν,
 ὥστε ὁμῶς μὲν τὸ καλόν. ἐπὶ γιν' ὅτι τοῖς μὲν ὀνόμασι πότερα
 μὲν διαφωρῇ, τῷ δὲ εἶδει κατὰ δίκην γιν' αὐτοῖς διθυῶς ἢ δια-
 φωρῇ. οἷον ὑπὸ τῷ λυγρῷ, καὶ τῷ μέλανος. φωνῇ γάρ λυγρῇ καὶ
 μελανῇ λέγεται, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ χρῶμα. ὅτι μὲν δὲ ὀνόμασι
 ὅτι δὲ διαφωρῇ, τῷ δὲ εἶδει κατὰ δίκην γιν' αὐτοῖς διθυῶς ἢ δια-
 φωρῇ. ὅτι καὶ ὁμοίως τὸ, τὸ χρῶμα λυγρὸν λέγεται ὅτι ἢ φωνῇ. Διὲρ
 δὲ ὅτι καὶ ὅτι ὅτι αἰδιόσως. ἔχει γάρ αὐτὸ τῷ εἶδει ἢ αὐτὸ αἰ-
 διόσως, τὸ δὲ λυγρὸν τὸ ὑπὸ τῷ φωνῇ καὶ ὑπὸ τῷ χρῶματι, ὅτι αὐτὸ
 τῷ αἰδιόσως κρίνομεν, ἀλλὰ τὸ μὴ ὅτι, τὸ δὲ ἀκοῇ. ὁμοίως δὲ ὅτι
 τὸ ὅτι καὶ τὸ ἀμβλύν γιν' αὐτοῖς καὶ γιν' ὅγκῳ, ἀλλὰ τὸ μὴ ὅτι, τὸ δὲ
 γιν' αὐτοῖς, ὅτι γάρ τῶν ταῦτα διαφωρῇ τοῖς ὀνόμασι, ὅτι ἐπὶ αὐτῷ ὅτι

Quemadmodum in agnoscendo
multiplex est ratio.

Unde cognoscitur ali-
quid multiplex esse
7
Ex contrariis
et hinc.

\ alia est natura
 alia est natura
 alia est natura
 (Petrus ad quatuor)

Exemplis Verborum

Res quae sub eisdem
motu non participant
ad unum finem nec
sunt inter eas
naturae

[illegible]

11 regula 28 107
transcurre ex libris

Simple ratio cognoscitur
 si multiplicata sit non
 tranferuntur in alijs
 ratio.

131

11
Quomodo ex Contm. f.
retrib: infinaler und
hplex.

777
Quando ex pueris, b
recognoscitur m. 11. p. 12.

Probat enim quia
exempla opponi po-
tunt rationibus

1111
Quemodo multiplex
recognitur ex
Causis

γίνεται, τὸ μὲν, ὑγιείας ποιητικόν, τὸ δὲ, φυλακτικόν, τὸ δὲ, ση-
μαντικόν, καὶ τὸ ὑγιεινὸς, ἢ ποιητικῶς, ἢ φυλακτικῶς, ἢ σημα-
ντικῶς ἐκθίσσεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὅταν αὐτὸ πλε-
οναχῶς λέγεται, καὶ ἢ πῶσις ἢ ἀπ' αὐτοῦ πλεοναχῶς ἐκθίσσεται,
καὶ εἰ ἢ πῶσις, καὶ αὐτό. Σκοπεῖν δὲ καὶ τὰ γῆνη τῶν κατὰ
τοῦ νομα καὶ ἡγορευμάτων, εἰ ταῦτά ἐστιν ὡς πάντων. εἰ γὰρ μὴ ταῦ-
τά, δηλοῦν ὅτι ὁμώνυμον τὸ λεγόμενον. οἷον τὸ ἀγαθόν, γν' ἐδὲ-
σμά μιν, τὸ ποιητικόν ἡδονῆς, γν' ἱατρικῆ δὲ, τὸ ποιητικόν
ὑγιείας, καὶ δὲ ψυχῆς, τὸ ποιῶν εἶναι, οἷον σώφρονα, ἢ αὐδραῖον,
ἢ δικαίαν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου. γν' ἱατροῦ δὲ, τὸ ποτὶ. οἷον
τὸ γν' τῶ καὶ ἡγορευμάτων. ἀγαθόν γὰρ λέγεται τὸ γν' τῶ καὶ ἡγορευ-
μάτων. πολλὰ δὲ τὸ ποσόν, οἷον τὸ ὡς τῶ μετρίως, λέγεται γὰρ καὶ
τὸ μετρίως ἀγαθόν. ὥστε ὁμώνυμον τὸ ἀγαθόν. ὡσαύτως δὲ καὶ
τὸ λυκόν. καὶ σώματος μὲν, χρώμα, καὶ δὲ φωνῆς τὸ δυνήσκον.
τῶ ἀπὸ καὶ δὲ καὶ τὸ ὅξυ. οὐ γὰρ ὡσαύτως καὶ πάντων τὸ
αὐτὸ λέγεται, οἷον φωνὴ μὲν γὰρ ὅξυα, ἢ ταχέια, καθάπερ φασίμ
οἱ κατ' ἀριθμὸν ἀρμονικῶν, γωνία δ' ὅξυα, ἢ ἐλάσσων ὀρθῆς, μα-
χαίρα δὲ, ἢ ὀξυγώνιος. σκοπεῖν δὲ καὶ τὰ γῆνη τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ
ὄνομα, εἰ ἔσονται καὶ μὴ ὑπάλληλα. οἷον ὄνος τότε ζῶον καὶ τὸ
σκόλυθον. ἔσονται γὰρ ὁ κατὰ τοῦ νομα λόγος αὐτῶν. τὸ μὲν γὰρ
ζῶον, ὁποῖόν τι ἐκθίσσεται, τὸ δὲ σκόλυθον, ποῖόν τι. καὶ δ' ὑπάλ-
ληλα τὰ γῆνη ἢ, οὐκ ἀναγκαζόμενοι τοὺς λόγους εἶναι. οἷον τῶ
κράκος τὸ ζῶον καὶ τὸ ὄρνειον γῆνης ὄξυ. ὅταν ἔν λέγωμεν τὸ
κράκος ὄρνειον εἶναι, καὶ ζῶον ποῖόν τι φαμὲν εἶναι αὐτόν. ὥστε ἀμ-
φότερά τὰ γῆνη πρὸς αὐτὸ καὶ ἡγορεῖται. ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν
ζῶον πῆνόν τι δῶμεν τὸ κράκος λέγωμεν, ὄρνειον αὐτὸν φαμὲν
εἶναι, καὶ οὕτως οὐκ ἀμφοτέρω τὰ γῆνη καὶ ἡγορεῖται ἢ τῶ κῶ-
ρακος, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν. καὶ δὲ τῶ μὴ ὑπάλληλα γῆνων, οὐ
συμβαίνει ὅτι. ὅτε γὰρ ὅταν σκόλυθον λέγωμεν, ζῶον λέγομεν,
οὐδ' ὅταν ζῶον, σκόλυθον. Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον ὑπὸ τῶ προ-
κειμένου εἰ ἔσονται τὰ γῆνη, καὶ μὴ ὑπάλληλα, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶ γῆ-
νωσις. εἰ γὰρ τὸ γῆνωσις πολλαχῶς λέγεται, δηλοῦν ὅτι τὸ προ-
κειμένον. Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ὡς τὸν ὁρισμὸν ὑπὲρ λέγειν,
τὸν ἐν

Quammodo multiplici
terminatur ex
genia

III obfervatio

Non sunt duo genera
unius rei nisi sub ali-
qua

III obfervatio

Ratio terminatur
obfervatio

τὸν ἐκ τῶ συνελθόντων γινόμενον. οἷον λυκὸν σώματος, καὶ λυ-
κῆς φωνῆς. ἀφαιρημένον γὰρ τὸ ἴδιον, τὸν αὐτὸν δὲ λόγον λέπει
ἔσται. ὅτι δὲ ὁ συμβαίνει ὡς τὸ ὁμώνυμον. οἷον ὡς τῶν ἡν ἡν εἰρη-
μῶν. τὸ μὲν γὰρ ἔσται σῶμα ποῖόν τι χρώμα ἔχον, τὸ δὲ φωνῆ
δυνήσκον. ἀφαιρηθέντος αὐτοῦ τῶ σώματος καὶ τῶ φωνῆς, οὐ ταυ-
τόν γν' ἐκατέρω τὸ ληφόμενον. ἐδὲ δὲ γε, εἰ τῶ συνώνυμον καὶ
τὸ λυκόν τὸ ἐφ' ἐκατέρω λεγόμενον εἶναι ταυτόν. πολλὰ δὲ
καὶ γν' αὐτοῖς τοῖς λόγοις λαμβάνει παρακλυσθῶν τὸ ὁμώνυ-
μον. διὸ καὶ ὡς τὸν λόγον σκεπῆτον, οἷον ἐάν τις τὸ σηματικόν,
καὶ τὸ ποιητικόν ὑγιείας τὸ συμμετρῶς ἔχον πῶς ὑγίαν φῆ
εἶναι, ἀναποσάτιον, ἀλλ' ὡς σκεπῆτον τὸ συμμετρῶς καὶ ἐκ
τόρου εἰρηκῶν. οἷον εἰ τὸ γν' τῶ ὅσον εἶναι ὥστε ποῖον ὑγίαν,
τὸ δὲ τῶ ποῖον εἶναι οἷον σηματικόν ποῖον τῆς ἡξίς. ἔτι
μὴ συμβλητὰ ἢ τὸ μάλλον, ἢ ὁμοίως, οἷον λυκὴ φωνή, καὶ
λυκὸν ἱμάτιον, καὶ ὀξυς χυμὸς, καὶ ὀξεία φωνή. ταῦτα γὰρ οὐδ'
ὁμοίως λέγεται λυκὴ ἢ ὀξεία, οὐτε μάλλον θάττορον. ὥς δὲ ὁμώνυ-
μον τὸ ὅξυ, καὶ τὸ λυκόν. τὸ γὰρ συνώνυμον πάντων συμβλητόν.
ἢ γν' ὁμοίως ἐκθίσσεται, ἢ μάλλον θάττορον. ἔπει δὲ τῶ ἔσονται
γενῶν τῶ ὑπάλληλα τέλεον ὡς τῶν ἑτέρων τῶ εἰδὲ καὶ εἰς
φοραῖ, οἷον ζῶον καὶ ὡς ἡμῶν. ἔσονται γὰρ τῶν αἰ διαφοραῖ, σκο-
πεῖν εἰ τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἔσονται γῆνων καὶ μὴ ὑπάλληλα
διαφοραῖ εἰσιν. οἷον τὸ ὅξυ, φωνῆς καὶ ὄγκου. διαφορὰ γὰρ φωνῆ
φωνῆς, τῶ ὀξεία εἶναι, ὁμοίως δὲ καὶ ὄγκου. ὄγκου, ὥστε ὁμώνυμον
τὸ ὅξυ. ἔσονται γὰρ γενῶν καὶ οὐκ ὑπάλληλα διαφοραῖ εἰσι.
Γὰρ εἰ αὐτῶν τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔσονται αἰ διαφοραῖ,
οἷον χρώματος τῶ καὶ τῶ σωματικῶν, καὶ τῶ γν' τοῖς μέλεσι. τῶ
μὲν γὰρ ὡς τῶ σωματικῶν, διακελευκῶν καὶ συγκελευκῶν ὡς
τῶ δ' ὡς τῶ μελῶν, οὐ καὶ αὐτὰ διαφοραῖ. ὥστε ὁμώνυμον τὸ
χρώμα. τῶ γὰρ αὐτῶν αἰ αὐτὰ διαφοραῖ. ἔπει δὲ τῶ εἰδὲ
οὐδ' ὅτι διαφοραῖ, ὁ γὰρ ἀνθρώπος καὶ ὁ βῆς οὐκ εἰς διαφοραῖ,
καὶ εἰδὲ ἕκαστον αὐτῶν, σκοπεῖν καὶ τῶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα, εἰ
τὸ μὲν εἰδὲ ὅτι. τὸ δὲ, διαφοραῖ. οἷον τὸ λυκόν τὸ μὲν ὡς τῶ
σώματος, εἰδὲ χρώματος, τῶ δ' ὡς τῶ φωνῆς, εἰδὲ γὰρ φωνῆς

Causa

II Ratio

III Ratio

III Ratio

Ratio

ἐν φωνῇς ὅτι λόγικη εἶναι. πῶς μὲν οὖν τῶν πολλὰ κῶς, ὅτι τῶν
των καὶ τῶν ποιούντων σκεπτικόν. τὰς δὲ διαφορὰς ἐν αὐτοῖς
τοῖς γένεσι τοῖς πῶς ἀλλήλα θεωρητικῶν οἷον τίνι διαφορᾷ δικαιο
σύνη ἀνδρείας, καὶ φρόνησις σωφροσύνης. ταῦτα γὰρ ἀπαύσια
ἐκ τῆς αὐτοῦ γένεσις ὅτι ἐλ ἀρετῆς, καὶ ἐξ ἄλλου πῶς ἄλλο, τῶν μὴ
πολὺν λίαν διεκνήστων. οἷον τίνι διαφορᾷ αἰδνησις ὑπὸ στήμης.
ὡς μὲν γὰρ τὸ πολὺν διεκνήστων κατὰ δὴλοι παύσειν αἱ δια
φοραί. τὴν δὲ ὁμοιότην σκεπτικόν ἐπὶ τε τῶν ἐν ἐτόροισι
γένεσι, ὡς ἐτόρον πῶς ἐτόρον ἔτι, ὅπως ἄλλο πρὸς ἄλλο. οἷον ὡς
ὑπὸ στήμη πρὸς ὑπὸ στήμη, οὕτως αἰδνησις πρὸς αἰδνητόν, καὶ ὡς
ἐτόρον ἐν ἐτόρῳ ἔτι, ὅπως ἄλλο ἐν ἄλλῳ. οἷον ὡς ὅψις ἐν ὀφθαλ
μῷ, ὅς ἐν τῇ ψυχῇ, ὡς γαλῶν ἐν θαλάτῃ, νύμφη ἐν ἀνδρὶ.
ἐκ ἐτόρον γὰρ ἡσυχία. μάλιστα δὲ ἐν τοῖς πολὺν διεκνήστων γυμνά
ζειν γὰρ ῥᾶτον γὰρ ὑπὸ τῶν λοιπῶν διωκομένη τὰ ὁμοία στυο
ρεῖν. Σκεπτικόν δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ γένεσι ὄντα, εἰ τι ἀπασιν
ὑπάρχει ταυτῶν οἷον ἀνθρώπων, καὶ ἱππῶν, καὶ κωῶν, καὶ ὑπάρχει
πρὸς αὐτοῖς ταυτῶν, ταῦτα ὁμοιάζει. Χρήσιμον δὲ τὸ μὲν ποσα
χῶς λέγεται ὑπὸ σκεπτικῶν, πρὸς τὸ σαφές. μάλιστα γὰρ αὐτὸς εἰδείν
τί τίθησιν ἐμφανιζόντος τοῦ ποσαχῶς λέγεται, καὶ πρὸς τὸ γίνε
11 ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὅτι μὴ πρὸς τὸν νομὰ τὸς συλλογι
σμός. ἀλλήλα γὰρ ὅπως ποσαχῶς λέγεται, ἐνδέχεται μὴ ὑπὸ ταυ
τῶν τὸν τε ἀποκρινόμενον καὶ τὸ ὁρωτὴν φέρειν τὴν διάνοιαν.
ἐμφανιζόντος δὲ ποσαχῶς λέγεται, ὅτι ἐπὶ τὴν φέρειν τίθησι, γε
λοῖος αὖ φαίνοιτο ὁ ἔρω τῶν, εἰ μὴ πρὸς τῶν τὸν λόγον ποιοῖτο.
111 Χρήσιμον δὲ καὶ πρὸς τὸ μὴ πρᾶλογιστικῶν, ὅτι πρὸς τὸ πα
ραλογίζεσθαι. εἰδότες γὰρ ποσαχῶς λέγεται, ὅτι μὴ πρᾶλογιστικῶν
μὲν, ἀλλ' ἐνδέχεται εἶναι μὴ πρὸς ταυτῶν τὸν λόγον ποιοῖν τὸ ὁρω
τῶν, αὐτοῖς τε ὁρωτῶντες, διωκομένη πρᾶλογίζεσθαι, εἰ μὴ μὴ
τυγχάνει εἰδῶς ὁ ἀκρινόμενος ποσαχῶς λέγεται. ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
παντῶν καὶ διωκτῶν, ἀλλ' ὅταν ἡ τῶν πολλὰ κῶς λεγομένων,
τὰ μὲν ἀληθῆ τὰ δὲ ψεύδη, εἰ δὲ ὅτι οἰκείος ὁ τρόπος ὅπως ἐλ
ἐκ ἀλλήλων. διὰ ταῦτα δὲ διωκτικῶν τοῖς ἀλλήλοισι τὸ ὅτι
112 τὸ πρὸς τὸν νομὰ διαλέγεσθαι, καὶ μὴ τις ἄλλως ἐκ ἀδωατῆς
πῶς

πῶς τὸ προκείμενόν διαλέγεσθαι. τὸ δὲ τὰς διαφορὰς, εὐρεῖν,
χρήσιμον πρὸς τὰς συλλογισμούς τὸς πῶς ταυτῶν ἐτόρον, καὶ
πρὸς τὸ γινώσκειν τί ὅτι ἐκαστον. ὅτι ἢ ἐν πρὸς τὸς συλλογι
σμούς τὸς πῶς ταυτῶν καὶ ἐτόρον χρήσιμον, διήλθον. εὐρόντες γὰρ
διαφορὰν τῶν προκείμενων ὁποῖαν, διελκόμενοι ἐσόμεθα, ὅτι ὅ
ταυτῶν. πρὸς δὲ τὸ γινώσκειν τί ὅτι, διότι τὸν ἴδιον τὸς εἰσας ἐκ
τοῦ λόγου ταῦς πῶς ἐκαστον οἰκείας διαφορὰς χωρίζειν εἰσθα
μην. Ἡ δὲ τὰ ὁμοία θεωρεῖα χρήσιμος πρὸς τὰς ἐπακτικὰς
λόγους, καὶ πρὸς τὸς ἐκ ὑποθέσεως συλλογισμούς, καὶ πρὸς τὴν
ἀπόδοσιν τῶν ὁρισμῶν. πῶς μὲν ἐν τὸς ἐπακτικὰς λόγους, διότι
τῇ καθεκασα ὑπὸ τῶν ὁμοίων ἐπαγωγῇ, τὸ καθόλου ἀξιοῦμεν ἐπὶ
γὰρ, ὅτι γὰρ ῥᾶδόν ὅτι ἐπάγει, μὴ εἰδότες τὰ ὁμοία. πρὸς ὅτι τὸς
ἐκ ὑποθέσεως συλλογισμούς, διότι ἐνδέχεται ὅτι, ὡς ποτε ἐκ
ἐνὸς τῶν ὁμοίων ἐκ, ὅπως ὅτι ὑπὸ τῶν λοιπῶν. ὡς πρὸς ὅτι, ὅτι αὐ
αὐτῶν διωκόμεν διαλέγεσθαι, προδομολογησόμεθα, ὡς ποτε
ὑπὸ τῶν ἐκ, ὅπως καὶ ὑπὸ τῶν προκείμενων ἐκ. διελκόμενοι δὲ ἐκ
τοῦ, ὅτι τὸ προκείμενον ἐκ ὑποθέσεως διελκόμενοι ἐσόμεθα. ὑποθε
μενοι γὰρ ὡς ποτε ὑπὸ τῶν ἐκ, ὅπως καὶ ὑπὸ τῶν προκείμενων ἐκ
τὴν ἀπόδοσιν πεποιθόμεθα. πρὸς δὲ τὴν τῶν ὁρισμῶν ἀπόδο
σιν, διότι διωκόμενοι στυορεῖν τὴν ἐκ τῶν ταυτῶν, ὅτι ἀκρινόμε
μεν εἰς τὴν διελκόμενοι ὁρισμῶν τὸ προκείμενον τίθηται. τῶν γὰρ
κοινῶν τὸ μάλιστα ἐν τῶν τί ὅτι καὶ γορτυόμενον, γένος αὖ εἰν. ὅ
μοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς πολὺν διεκνήστων χρήσιμος πρὸς τὸς ὁρισμούς ἡ
τῶν ὁμοίων θεωρεῖα, οἷον ὅτι ταυτῶν γαλῶν μὲν ἐν θαλάτῃ, νύμφη
δὲ ἐν ἀνδρὶ. ἐκ ἐτόρον γὰρ ἡσυχία. καὶ ὅτι σιγμὴ ἐν γραμμῇ, καὶ
μονὰς ἐν ἀριθμῷ. ἐκ ἐτόρον γὰρ ἀρχή, ὡς τὸ κοινόν ὑπὸ παν
τῶν γένος ἀκρινόμενοι, διελκόμενοι ἀκρινόμενοι ὁρίζεσθαι. χεῖρον ὅ
καὶ οἱ διελκόμενοι, ὅπως εἰσθασιν ἀκρινόμενοι. τὴν τε γὰρ μονάδα
ἀρχὴν ἀριθμοῦ φασὶν εἶναι, καὶ τὴν σιγμὴν ἀρχὴν γραμμῆς. διήλθον
οὖν ὅτι καὶ εἰς τὸ κοινόν ἀμφοτέρων γένος τίθηται. τὰ μὲν οὖν
ὅργανα δὲ ὡς οἱ συλλογισμοί, ταῦτα ὅτι, οἱ δὲ τῶν πῶς
οὗς χρήσιμα τὰ λεγόμενα, οἱ δὲ εἰσιν.

Τελὸς τὸ πρῶτον τῶν τοπιῶν.

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

De multiplicatione differentiarum

φανείται μη πείθει. Ἄλλος, τὸ λόγους ποιεῖν, τῷτε συμβεβη-
κός τος ἢ ὡ συμβεβηκέν, ἢ ἀμφοτέρω καὶ ἐκαστὸν, ἢ τὰ ἐπὶ
ρε, εἴτα σκοπεῖν εἰ τι μὴ ἀληθὲς ἐν τοῖς λόγοις ὡς ἀληθὲς εἰλη-
πῆται. οἷον εἰ δὲ θεὸς ἀδικεῖ, τί τὸ ἀδικεῖν. εἰ γὰρ τὸ βλάπτειν ἐκ
σώως, δὴ λόγος ὡς οὐκ ἐστὶ θεὸς ἀδικεῖν. ὃ γὰρ ἐνδέχεται βλάπτειν
δοκῶν θεὸν. καὶ εἰ φθονόρος ὁ ἀποδιδούς, τίς ὁ φθονόρος, καὶ τίς
ὁ φθόνος. εἰ γὰρ ὁ φθόνος δὲ λυπὴ ὑπὸ φαινομένην ὄντως πρᾶξιαν ἢ
ὑπὸ φθόνου τινος, δὴ λόγος ὅτι ὁ ἀποδιδούς οὐ φθονόρος. φῶλος γὰρ
αὐτὸν εἶναι. καὶ εἰ ὁ νεμεσηλικὸς φθονόρος, τίς ἐκαστὸς αὐτῶν. οὕτω
γὰρ καταφανὲς ἐστὶ πότος ἀληθὲς ἢ ψεύδους τὸ ῥηθῆναι. οἷον εἰ
φθονόρος μὲν ὁ λυπόμενος ὑπὸ ταῖς ῥῆσιν ἀγαθῶν ὄντως πρᾶξιαις,
νεμεσηλικὸς δὲ ὁ λυπόμενος ἐπὶ ταῖς ῥῆσιν κακῶν ὄντως πρᾶξιαις,
δὴ λόγος ὅτι οὐκ αὐτὸς φθονόρος ὁ νεμεσηλικός. λαμβανόμεν δὲ καὶ
αὐτὴν ῥῆσιν τοῖς λόγοις ὀνομάτῳ, λόγους. καὶ μὴ ἀφίστασθαι, ὥς
αὐτὸς γινώσκοντες ἐλθόν. πολλὰ γὰρ ὅλου μὲν τὰ λόγους ἀποδο-
θέντος, οὐ δὴ λόγους τὸ ζητούμενον. αὐτὴ δὲ πινος ῥῆσιν λόγους
ὀνομάτῳ λόγους ῥηθῆναι, κατὰ δὴ λόγους γίνεται. Ἐπὶ τὸ πρὸ
βλημᾶ προτάσιμ ἐαυτῷ ποιούμενον, γίνεσθαι. ἢ γὰρ γινώσκοντες
ἐστὶ ὑποχρέωσις πρὸς τὴν θεοῖν. ἐπὶ δὲ ὁ τόπος οὗτος, ῥηθῆναι
αὐτὸς ῥῆσιν ὑποβλέπῃ οἷς ὑποχρέωσις ἢ πᾶσι ἢ μὴ μὴ, εἴρηται,
διαφορὰ δὲ τῶν προτάσεων. Ἐπὶ διορίζεσθαι ποῖα λέει καλεῖται ὡς
οἱ πολλοί, καὶ ποῖα οὐ. χρῆσιμον δὲ καὶ πρὸς τὸ κατασκευάζειν
ἢ ἀνασκευάζειν. οἷον ὅτι ταῖς μὲν ὀνομασίαις τὰ πράγματα
τα προσεγνομένην κατὰ πόσιν οἱ πολλοί, ποῖα δὲ ῥῆσιν πράγμα-
των δὲ τοιαῦτα ἢ τὸ τοιαῦτα, ἐκτετὶ πρὸς κτετὶ τοῖς πολλοῖς.
οἷον ὑγιὲν μὲν ῥηθῆναι τὸ ποιητικὸν ὑγιείας ὡς οἱ πολλοί λε-
γούσι, πότος δὲ τὸ προκείμενον, ποιητικὸν ὑγιείας ἢ οὐ, ἐκτετὶ
ὡς οἱ πολλοὶ λεκτέον, ἀλλ' ὡς ὁ ἰατρός. Ἐπὶ ἐὰν πολλαχῶς
λέγεται, κείμενον δὲ ἢ ὡς ὑποχρέωσις, ἢ ὡς ὑποχρέωσις, θάτορον δὲ
κινῶναι ῥῆσιν πλεοναχῶς λεγόμενον, ἐὰν μὴ ἀμφοτέρω ἐνδέχεται. χρῆ-
σιμον δὲ ἐπὶ ῥῆσιν λαμβανόμενον. εἰ γὰρ μὴ λαμβανόμενον πολλαχῶς λεγ-
όμενον, γινώσκεται ὅτι ὁ διειλεχθῆναι, ὅπου αὐτὸς ἢ πότος, ἀλλὰ θά-
τορον. ὅτος δὲ ὁ τόπος, ὡς τισὶν ἐφ' ἧς καὶ πρὸς τὸ κατασκευάζειν
καὶ ἀνα-

καὶ ἀνασκευάζειν. κατὰσκευάζειν μὲν γὰρ βολόμενοι, δειξόμενοι
ὅτι θάτορον ὑποχρέωσις, ἐὰν μὴ ἀμφοτέρω διωόμεθα. ἀνασκευάζον-
τες δὲ, ὅτι οὐχ ὑποχρέωσις θάτορον δειξόμενοι, ἐὰν μὴ ἀμφοτέρω διω-
όμεθα. πᾶσι ἀνασκευάζοντες μὲν, οὐδὲν δὲ ὁμολογίας δια-
λέγεσθαι, οὐτ' εἰ πάντι, οὐτ' εἰ μὴ μὴ ὑποχρέωσις εἴρηται. εἰ γὰρ
δειξόμενοι ὅτι ὁ ὑποχρέωσις ὅπως, ἀνερκεῖται ἐσόμεθα, τὸ πάν-
τι ὑποχρέωσις. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν δειξόμενοι ὑποχρέωσις, ἀνερκεῖται
τὸ μὴ μὴ ὑποχρέωσις. κατὰσκευάζουσι δὲ πρὸς ὁμολογητικόν,
ὅτι εἰ ὅπως ὑποχρέωσις, πάντι ὑποχρέωσις αὐτὸν βολόμενον ἢ τὸ ἀξίω-
μα. οὐ γὰρ ἀπόρησιν πρὸς τὸ δειξαι ὅτι πάντι ὑποχρέωσις τὸ ἐφ'
ἐνὸς διαλεχθῆναι. οἷον εἰ ἢ τὸ αἰθρῶν ψυχὴ ἀθάνατος, καὶ
ὅτι πᾶσι ψυχὴ ἀθάνατος. ὥστε πρὸς ὁμολογητικόν ὅτι εἰ ἢ τι-
σοῦν ψυχὴ ἀθάνατος, πᾶσι ἀθάνατος. τοῦτο δὲ οὐκ αἰ ποικι-
λόν, ἀλλ' ὅταν μὴ ὁπορώμεν κοινὸν γινώσκοντες ἐπὶ πάντων
εἴπειν. καθάπερ ὁ γεωμετρικὸς ὅτι τὸ τρίγωνον διυσιμὸν ὀρθαῖς
ἴσας ἐχέει τὰς τρεῖς γωνίας. εἰ δὲ μὴ λαμβανόμενοι πολλαχῶς λεγ-
όμενον, διειλεχόμενον ποσαχῶς λέγεται, καὶ ἀνερκεῖται καὶ κατα-
σκευάζειν. οἷον εἰ τὸ δεικνύειν τὸ συμφέρον ἢ τὸ καλόν, πρὸς
τόρον ἀμφοτέρω κατασκευάζειν, ἢ ἀνερκεῖται πρὸς τὸ πρὸς κείμενον,
οἷον ὅτι καλὸν ἢ συμφέρον, ἢ ὅτι οὐτε καλόν, ὅτε συμφέρον.
εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται ἀμφοτέρω, θάτορον δὲ κτετὶ, ὑποσημαίνοντες
ὅτι, τὸ μὲν, τὸ δ' ὅτι αὐτὸς λόγος καὶ πλείον ἢ εἰς ἀδιαίρε-
ται. Πάλιν ὅσα μὴ καὶ ὁμωνυμίας λέγεται πολλαχῶς, ἀλλὰ
κατ' ἄλλον τρόπον, οἷον ὑποσημαίνοντες μία πλεοναχῶς, ἢ ὡς τὸ τέλος ἢ
τὸ πρὸς τὸ τέλος, οἷον ἢ ἰατρικὴ, τὸ ὑγιάν ποιῆσαι, ἢ τὸ δια-
τησιμ, ἢ ὡς ἀμφοτέρω τελῶν, καθάπερ τὸ γινώσκοντες, ἢ αὐτὴν λέ-
γεται ὑποσημαίνοντες. ὁ δὲ γὰρ μάλλον τέλος τέλος ὅτι τὸ ἐπὶ τὸν τὸ
ἐπὶ τὸν, ἢ ὡς τὸ καὶ αὐτὸ, ἢ τὸ ἢ τὸ συμβεβηκός. οἷον καὶ αὐτὸ
μὲν ὅτι τὸ τρίγωνον διυσιμὸν ὀρθαῖς ἴσας ἐχέει τὰς τρεῖς γωνίας, ἢ τὸ
συμβεβηκός δὲ, ὅτι τὸ ἰσόπλευρον ὅτι γὰρ συμβεβηκός τῷ τριγ-
ῶν ἰσοπλεύρῳ τριγῶν, ἢ τὸ γινώσκοντες ὅτι διυσιμὸν ὀρ-
θαῖς ἴσας ἐχέει τὰς γωνίας. εἰ οὐ μὴ μὴ μὴ γινώσκεται τὴν αὐ-
τὴν εἶναι πλεοναχῶς ὑποσημαίνοντες, δὴ λόγος ὅτι ὅπως οὐκ ἐνδέχεται

εἶναι, ἢ εἰ πῶς γινώσκεται, δηλονότι γινώσκεται. διακρίνεται δὲ ὅσα
χῶς χρησιμῶς, οἷον εἰ βολόμεθα κατὰ σκοδύσασαι, τὰ τοιαῦτα πρὸς
εἶναι ὅσα γινώσκεται, καὶ διακρίνεται εἰς ταῦτα μόνον, ὅσα καὶ
χρησιμὰ πρὸς τὸ κατὰ σκοδύσασαι. ἐάν δ' ἀνασκοδύσασαι, ὅσα μὴ
γινώσκεται, τὰ δὲ λοιπὰ, παρὰ τὴν ἡμετέραν. ποιητέον δὲ καὶ ἐπὶ
τάτων ὅταν λαμβάνῃ ποσὶν ὡς λέγεται, καὶ εἶναι δὲ τὸδε τοῦ-
δε, ἢ μὴ εἶναι, ἐκ τῶν αὐτῶν τῶν κατὰ σκοδύσασαι. οἷον ὑψη-
λὴν τὴν δὲ τὸδε, ἢ ὡς τέλος, ἢ ὡς τῶν πρὸς τὸ τέλος, ἢ ὡς τῶν
κατὰ συμβεβηκός, ἢ πάλιν μὴ εἶναι τι κατὰ μὴ δυνάμει τῶν ῥη-
θέντων πρόπων. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ πρὸς ὑψηλότητας, καὶ ὅσα
ἄλλα λέγεται πλεονόντων. ὅτι γὰρ ἢ ὑψηλὴν τὴν δὲ, ἢ ὡς τέλος,
οἷον ὑψηλότητας, ἢ ὡς τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον τὸ φαρμακικὸν εἶναι,
ἢ ὡς τὸ κατὰ συμβεβηκός, κατὰ τὸν οἶνον ὁ φιλόγλυ-
κός, οὐχ ὅτι ὁ σῖνος, ἀλλ' ὅτι γλυκύς ἐστι. κατ' αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ
γλυκύς ὑψηλὴν τὴν δὲ οἶνου, κατὰ συμβεβηκός. ἐάν γὰρ αὐτὸς
ῥος ἢ, ὅστις ὑψηλὴν τὴν δὲ κατὰ συμβεβηκός οὐκ ὑψηλὴν τὴν δὲ
δὲ ὁ τόπος οὗτος γὰρ τοῖς πρὸς τι. καὶ δὲ γὰρ τὰ τοιαῦτα τῶν
πρὸς τί εἰσιν. ἔτι τὸ μεταλαμβάνειν εἰς τὸ γνωριμώτερον
ὄνομα, οἷον ἀντὶ τὸ ἀκριβοῦς γὰρ ὑψηλὴν τὴν δὲ τὸ σαφές. καὶ αὐτὸ
ἐπὶ πολυπραγμοσύνης, ἢ φιλοπραγμοσύνης, γνωριμώτερον
γὰρ γινόμενον τὸ ῥηθέν, διὰ τὴν ἡμετέραν τὴν δὲ τὸς. ἐπὶ δὲ
καὶ οὗτος ὁ τόπος πρὸς ἀμφω κοινός, καὶ πρὸς τὸ ἀνασκοδύ-
σασαι καὶ κατὰ σκοδύσασαι. πρὸς δὲ τὸ δειξαι τὰναντία τῶ
αὐτῶ ὑψηλὴν τὴν δὲ σκοπεῖν ἐπὶ τὸ γένος. οἷον εἰ βολόμεθα δει-
ξαι ὅτι ὅτι πρὸς αἰδοῦσιν ὀρθότης καὶ ἀμαρτία, τὸ δὲ αἰδοῦναι
δὲ, κρίνειν δὲ, κρίνειν δὲ ὀρθῶς καὶ μὴ ὀρθῶς, καὶ πρὸς
αἰδοῦσιν καὶ εἰ ὀρθότης καὶ ἀμαρτία. καὶ μὲν οὐκ ἐκ τῶν γένος
πρὸς τὸ εἶναι ἢ ἀπὸ δειξαι. τὸ γὰρ κρίνειν γένος τὸ αἰδοῦναι
ὁ γὰρ αἰδοῦναι μὲν κρίνειν πῶς. πάλιν δ' ἐκ τῶν εἰδους ὑψη-
λὴν τὴν δὲ γένος. ὅσα γὰρ ὑψηλὴν τὴν δὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ, οἷον εἰ δὲ ὑψη-
λὴν τὴν δὲ φανερὴ καὶ ἀποδείξις, δὲ διαθεσίς ἐστι φανερὴ καὶ ἀποδείξις.
ἢ γὰρ διαθεσίς ἐστι ὑψηλὴν τὴν δὲ γένος. ὁ μὲν οὐκ πρὸς τὸς τὸς
ὑψηλὴν τὴν δὲ εἰς τὸ κατὰ σκοδύσασαι, ὁ δὲ διδύκτος, ἀληθής. ὁ γὰρ
ἀναγκάσιον

ἀναγκάσιον ὅσα ὑψηλὴν τὴν δὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ, καὶ τῶν εἰδους ὑψηλὴν τὴν δὲ
μὲν γὰρ ὅτι πῶς καὶ τετραπύου, ἀνθρώπος δ' οὐκ ὅσα δὲ ὑψη-
λὴν τὴν δὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ, καὶ τῶν γένος. εἰ γὰρ ὅτι ἀνθρώπος
ἀποδείξις, καὶ ὅτι ἀποδείξις. πρὸς δὲ τὸ ἀνασκοδύσασαι,
ὁ μὲν πρότερος, ἀληθής, ὁ δὲ διδύκτος, ὑψηλὴν τὴν δὲ. ὅσα γὰρ τῶ
γένος οὐκ ὑψηλὴν τὴν δὲ, οὐδὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ. ὅσα δὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ
οὐκ ἀναγκάσιον ὑψηλὴν τὴν δὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ. ἔπειτα δ' ἀναγ-
κάσιον τὸ γένος κατὰ σκοδύσασαι καὶ τῶν εἰδους τὴν δὲ κατὰ σκοδύ-
σασαι, καὶ ὅσα εἶναι τὸ γένος, ἢ παρὰ τὴν ἀπό τὸ γένος λέ-
γεται, καὶ τῶν εἰδους τὴν δὲ ἀναγκάσιον ὑψηλὴν τὴν δὲ, ἢ παρὰ τὴν ἀπό τὸς
τῶν εἰδους λέγεται. οἷον εἰ τὸς ὑψηλὴν τὴν δὲ κατὰ σκοδύσασαι, καὶ γὰρ
μαλὶν, ἢ μουσικὴ, ἢ τῶν ἄλλων τὴν δὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ κατὰ σκοδύσασαι.
καὶ εἰ τὴν ὑψηλὴν τὴν δὲ, ἢ παρὰ τὴν ἀπό τὸς ὑψηλὴν τὴν δὲ λέγεται,
καὶ γὰρ μαλὶν ἐκ τῶν μουσικῶν, ἢ τινὰ τῶν ἄλλων ὑψηλὴν τὴν δὲ,
ἢ παρὰ τὴν ἀπό τὸς αὐτῶν ῥηθένται. οἷον γὰρ μαλὶν, ἢ μὴ
σικὴς. ἐάν οὐκ ἐκ τῶν λεγόμενων ἀπὸ τῶν γένος ὅπως οὐκ, οἷον
τὴν ὑψηλὴν τὴν δὲ, σκοπεῖν εἰ κατὰ τι τῶν εἰδους τῶν εἰδους
σικὴς γινώσκεται τὴν ὑψηλὴν τὴν δὲ. οἷον αὐξάνει, ἢ μὴ οὐκ,
ἢ φέρει, ἢ γινώσκει, ἢ ὅσα ἄλλα λινῶς εἰδους. εἰ γὰρ ὑψηλὴν τὴν δὲ
δηλονότι οὐκ κινεῖται. οὐτὶ δὲ ὁ τόπος κοινός πρὸς ἀμφω,
πρὸς τὸ κατὰ σκοδύσασαι καὶ ἀνασκοδύσασαι. εἰ γὰρ κατὰ τι τῶ
εἰδους κινεῖται, δηλονότι οὐκ κινεῖται. καὶ εἰ γὰρ μὴ δὲ τῶν εἰδους
κινεῖται, δηλονότι οὐκ κινεῖται. Μὴ δὲ πορεύεται δὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ
μαλὶν πρὸς τὴν θέσιν, σκοπεῖν ἐκ τῶν οἰσμών, ἢ τῶν ὄντων τῶ
προκειμένου πρὸς ἀμφω, ἢ τῶν διοκούντων. καὶ εἰ μὴ ἀφ' ὅτος,
ἀλλ' ἀπὸ πλεονόντων. ῥα γὰρ οἰσμών τοῖς ὑψηλὴν τὴν δὲ εἶναι, πρὸς
γὰρ τοὺς οἰσμούς, ῥα γὰρ ἢ ὑψηλὴν τὴν δὲ. Σκοπεῖν δὲ ὑψηλὴν τὴν δὲ
προκειμένου, τίνος ὄντος, τὸ προκειμένου δὲ, ἢ τί δὲ ἀναγ-
λὴς, εἰ τὸ προκειμένου δὲ. κατὰ σκοδύσασαι μὲν οὐκ βουλομένω,
τίνος ὄντος, τὸ προκειμένου εἶναι. ἐάν γὰρ ἐκείνο δειχθῇ ὑψηλὴν τὴν δὲ,
καὶ τὸ προκειμένου δὲ διγινώσκον εἶναι. ἀνασκοδύσασαι δὲ βουλο-
μένω, τί οὐκ εἰσιν εἰς τὸ προκειμένου δὲ. ἐάν γὰρ δειχθῇ τὸ
ἐκείνου ὑψηλὴν τὴν δὲ προκειμένου μὴ ὄν, ἀντικεινῶς ἐσόμεθα τὸ προ-

ΧΙΙΙ κείμηνον. ἔτι ἐπὶ τὸν χρόνον ὑπεβλήθη εἰς πρὸ διαφώνει οἷον
 εἰς τὸ τρεφόμενον ἐφισκῶν δὲ ἀνάγκης αὐξέσθαι. τρεφεται μὲν
 γὰρ αἰετὰ ζῶα, αὐξεται δὲ, οὐκ αἰετὰ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ ἐπίσκη-
 νον ἐφισκῶν μεμνησθαι. τὸ μὲν γὰρ, τὸ πρὸς ἐκτελέσει χρόνου
 ὅτι, τὸ δὲ, καὶ τὸ πρὸν τὸ καὶ τὸ μέλλοντος ἐπίσκηνα μὲν ὅτι
 γὰρ λεγόμενα τὰ πρὸντα καὶ τὰ μέλλοντα, οἷον ὅτι ἔσται ἡλίου
 ἐκλείψις, μεμνησθαι δὲ οὐκ ἐνδέχεται, ἀλλ' ἢ τὸ πρὸς ἐκτελέσει
 ΧV ὅτι. ἔτι ὁ Ὀρεστικός τρόπος, τὸ ἀγῶν εἰς τοῖς τὸν πρὸς ὁ δὲ πρὸς
 ῥήσασθαι ὑποχρημάτων. ὅθεν δὲ ἔσται ὅτι μὲν ἀναγκάσιον, ὅτι δὲ
 φαινόμενον ἀναγκάσιον, ὅτι δὲ οὐτε φαινόμενον, οὐτε ἀναγκά-
 σιον. ἀναγκάσιον μὲν οὐκ, ὅταν ἀρνησάμενον τὸ ἀρνησάμενον
 τῶν πρὸς τὴν θέσιν τὴν ῥησίσμων, πρὸς ὅθεν τοὺς λόγους ποιεῖ-
 ται. τυγχάνει δὲ τοῦτο ἢ τοῖς τὸν ὅν, πρὸς ὁ δὲ πρὸς ὅθεν ὑπο-
 χρημάτων. ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ἐπαγωγῶν πρὸς ἡ δὲ τὸ καὶ
 μὲν ποιησάμενος, ἀναγκάσιον ὑποχρησθῇ. τὰς γὰρ ἀναγκάσιον,
 ὅτι τὸ προκείμενον ἀναγκάσιον. φαινόμενον δὲ ἀναγκάσιον, ὅταν
 φαίνεται μὲν ῥησίσμων καὶ οἰκείον ἢ θέσιν, μὴ ἢ δὲ πρὸς ὁ γί-
 νονται οἱ λόγοι, εἴτε ἀρνησάμενος τὸν λόγον ὑποχρησθῇ, εἴτε
 ἀπὸ ἐπαγωγῆς ἐνδέχεται δὲ τὴν θέσιν πρὸς αὐτὸ γιγνομένης,
 ἀναγκάσιον ὑποχρησθῇ αὐτό. τὸ δὲ λοιπὸν, ὅταν μὴ ἀναγκάσιον ἢ,
 μὴ φαινόμενον πρὸς ὁ γίνονται οἱ λόγοι, ἄλλως δὲ, πρὸς ἐκτελέσει
 χεῖρα συμβαίνει τῶ ἀποκρινόμενον. δὲ δὲ δὲ λαβεῖν τὴν ἔσται
 τὸν ἢ ῥησίσμων τῶν τῶν. πάντες δὲ γὰρ ἀπὸ ῥησίσμων καὶ ἀλ-
 λότριος οἰκείον εἶναι τὴν διαλεκτικῆς. διὸ δὲ καὶ τὸν ἀποκρινό-
 μενον μὴ δις ἀναγκάσιον, ἀλλὰ τὴν τὴν τὴν ἀναγκάσιον πρὸς τὴν
 θέσιν, ὑποσημαίνόμενον ὅσα μὴ διοκῇ, τίθησι δὲ. μάλλον γὰρ ἀρ-
 ρῆν ὡς ἐπὶ πολλὴν συμβαίνει ὅθεν ἐρωτῶσιν, πάντων τὴν μελῶν
 ΧVI αὐτοῖς ἢ τῶν τοῖς τὸν, εἰ μὴ πρὸς ἀντιστοιχίαν. ἔτι πᾶς ὁ εἰρηκῶς
 ὁπῶν, ῥόπον ἢ τὰ πολλὰ εἰρηκῶν, ἐπειδὴ πλείω ἐκείνῳ δὲ ἀναγκά-
 σιος ἀναγκάσιον δὲ. οἷον ὁ εἰρηκῶς ἀνθρωπομῶν εἶναι, καὶ ὅτι ζῶον
 εἶναι εἰρηκῶν, καὶ ὅτι ἐμψυχον, καὶ ὅτι δίδου, καὶ ὅτι νοῦ καὶ
 ὑποσέμειν δὲ κληρόν. ὡς τε ὁ ποιεσάμενος ἢ ἀναγκάσιον ἀναγκά-
 σιος τὸν, ἀναγκάσιον καὶ τὸν ἀρχῆν. ἐκτελέσει δὲ ῥῆν εἰς τὸ χα-
 λειπώτορος

λεπώτορον ποιεῖται μεταληψίμῳ γνῶσι μὲν γὰρ ῥῆν τὸ ἀπόλα-
 σον ἀναγκάσιον, γνῶσι δὲ, αὐτὸ τὸ προκείμενον. ὅσοις δὲ ἀναγκά-
 σιος μόνον ἀναγκάσιον ὑποχρησθῇ, ἢ οὐκ ὑποχρησθῇ, οἷον τῶ ἀνθρώπῳ
 τὴν νόσον, ἢ τὴν ὑγίαν, εἰ πρὸς ἀναγκάσιον ὑποχρησθῇ δὲ ἀναγκά-
 σιος, ὅτι ὑποχρησθῇ ἢ οὐκ ὑποχρησθῇ, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ὑποχρη-
 σθῇ. τοῦτο δὲ ἀναγκάσιον πρὸς ἀμφῶν. δειξάντες μὲν γὰρ ὅτι
 ὑποχρησθῇ ἀναγκάσιον, τὸ λοιπὸν δὲ ἀναγκάσιον ἐκείνῳ ὅτι ὑποχρη-
 σθῇ δὲ ὅτι ὑποχρησθῇ δὲ ἀναγκάσιον, τὸ λοιπὸν ὅτι ὑποχρησθῇ δὲ ἀναγκά-
 σιος ἐκείνῳ. δειξάντες οὐκ ὅτι πρὸς ἀμφῶν ῥησίσμων ὁ τὸ πρὸς.
 ἔτι ἢ ὑποχρησθῇ μεταφύροντα τοῦνομα ἐπὶ τὸν λόγον, ὡς μὲν
 ΧVII λισπὰ προσήκον ἐκτελέσει, ἢ ὡς καὶ τὸ τοῦνομα. οἷον δὲ ψυχον
 μὴ τὸν ἀνθρώπον καθάπερ κείται, ἀλλὰ τὸν δὲ τὴν ψυχῶν ἔχον-
 τα καθάπερ καὶ δὲ ἐλπίμ, τὸν ἀγαθὰ ἐλπίμ. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὑποχρησθῇ οὐκ ὅτι δὲ ἀναγκάσιον ἢ ἀναγκάσιον. καθάπερ ῥησίσμων
 φησὶν ὑποχρησθῇ ἐν τὸν τὴν ψυχῶν ἔχοντα ἀναγκάσιον. ταύ-
 τῳ γὰρ ἐκείνῳ ἐν δὲ ἀναγκάσιον. ἔπει δὲ τὴν πρᾶγμα τὴν τὴν
 ΧVIII δὲ ἀναγκάσιον δὲ, τὰ δὲ, ὡς ἐπὶ πολλὴν, τὰ δὲ, ὅπῳ τὴν ἔτι, εἰ
 τὸ δὲ ἀναγκάσιον ὡς ἐπὶ πολλὴν τὴν, ἢ τὸ ὡς ἐπὶ πολλὴν δὲ ἀναγκά-
 σιος, ἢ αὐτὸ ἢ τὸ γνῶσι τὸν τὸ ὡς ἐπὶ πολλὴν, αἰετὰ δὲ τὸν τὸν
 ὑποχρησθῇ. εἰ γὰρ τὸ δὲ ἀναγκάσιον ὡς ἐπὶ πολλὴν τὴν, δειξάντες
 ὅτι ὁ πάντῃ φησὶν ὑποχρησθῇ, ὑποχρησθῇ πάντῃ. ὡς τε ἡμᾶς ῥη-
 σίσμων. εἴτε τὸ ὡς ἐπὶ πολλὴν λεγόμενον δὲ ἀναγκάσιον ἐφισκῶν. πάντῃ
 γὰρ φησὶν ὑποχρησθῇ, ὅτι ὑποχρησθῇ πάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ
 γνῶσι τὸν τὸ ὡς ἐπὶ πολλὴν δὲ ἀναγκάσιον εἰρηκῶν. αἰετὰ γὰρ ἐπὶ ἔλατ-
 τῳ λέγεται τὸ γνῶσι τὸν τὸ ὡς ἐπὶ πολλὴν. οἷον εἰ ὡς ἐπὶ πολλὴν
 λὺ φαῦλοι οἱ ἀνθρώποι, ἀγαθοὶ ἐπὶ ἔλαττῳ. ὡς τε ἐπὶ μάλλον
 ἡμᾶς ῥησίσμων, εἰ ἀγαθοὺς δὲ ἀναγκάσιον εἰρηκῶν εἶναι. ὡς αὐτῶς
 δὲ καὶ εἰς τὸ ὅπῳ τὴν, δὲ ἀναγκάσιον ἐφισκῶν ἢ ὡς ἐπὶ πολλὴν
 λὺ. οὐτε γὰρ δὲ ἀναγκάσιον τὸ ὅπῳ τὴν ἔτι, οὐδ' ὡς ἐπὶ πολλὴν.
 γνῶσι καὶ δὲ, καὶ μὴ διορίσας εἶναι, πόσορον ὡς ἐπὶ πολλὴν
 ἢ ὡς δὲ ἀναγκάσιον εἰρηκῶν, ἢ δὲ τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπὶ πολλὴν, δὲ
 λέγεται ὡς δὲ ἀναγκάσιον εἰρηκῶν τὸν αὐτόν. οἷον εἰ φαῦλους τοὺς
 ἐποκλήρους ἐφισκῶν εἶναι, μὴ διορίσας, ὡς δὲ ἀναγκάσιον εἰρη-
 κῶν

xx

21

κὺς αὐτοῦ διακρίνεται. ἔτι ἐκ αὐτοῦ συμβεβη-
κὸς ἐβηκν ὡς ἑτέρου, ὅτι τὸ ἑτέρου εἶν' ὄνομα, καὶ ἀπὸ τοῦ προδι-
κὸς διηγρεῖτο τὰς ἡδονὰς εἰς χερὰν καὶ τέρψιν καὶ θυφροσύ-
νην. ταῦτα γὰρ πάντα τ' αὐτὸ ἐπὶ ἡδονῆς ὀνόματός ἐστιν. ἐπὶ
ὧς τὸ χερὰν τῷ θυφραίνεσθαι φησὶ συμβεβηκέναι, αὐτὸ αὐτὸ
τῷ φαῖν συμβεβηκέναι. Ἐπεὶ δὲ τὰ γνάντια συμπλέκεται
ἀλλήλοις ἐξαχῶς, γνάντιωσιμ' ἢ ποιεῖ τετραχῶς συμπλεκόμενα,
ὅτι λαμβανόμενα γνάντια, ὅπως αὐτὸς χρῆσιμον ἢ καὶ ἀναρροῦντι
καὶ κατὰ σκόδοντι, ὅτι μὴ οὐκ ἐξαχῶς συμπλέκεται, δηλον.
ἢ γὰρ ἐκαστόν ἐκαστὸν τῶν γνάντιων συμπλεκέσθαι, ὅσον
δὲ διχῶς. οἷον τὸ αὐτὸ φίλους δὴ ποιεῖν, καὶ τὸ πῦν ἐχθρὸς κα-
κῶς. ἢ ἀνὰ πάλιν, τὸ πῦν φίλους κακῶς, καὶ αὐτὸ ἐχθρὸς δὴ.
ἢ ἀμφοτέρω πῶς τῶν φίλων. διχῶς δὲ καὶ ὅσον. οἷον τὸ πῦν φίλους
δὴ ποιεῖν, καὶ τὸ αὐτὸ φίλους κακῶς. ἢ τὸ πῦν ἐχθρὸς δὴ ποιεῖν,
καὶ τὸ αὐτὸ ἐχθρὸς κακῶς. ἢ τὸ γὰρ ἀμφοτέρω. διχῶς ἢ καὶ
ὅσον, οἷον τὸ πῦν φίλους δὴ, καὶ αὐτὸ ἐχθρὸς δὴ, ἢ πῦν φίλους
κακῶς, καὶ τὸς ἐχθρὸς κακῶς. αἱ μὲν ἐν πρώτῳ δύο ἐξήσεις συμ-
πλοκαί, ὅσον ποιεῖν γνάντιωσιμ'. τὸ γὰρ τὸς φίλους δὴ ποιεῖν, τῷ
αὐτὸ ἐχθρὸς κακῶς, ὅσον γνάντιον. ἀμφοτέρω γὰρ αἵρεται, καὶ τ'
αὐτοῦ ἡθους. οὐδὲ τὸ πῦν φίλους κακῶς, ὅσον τὸς ἐχθρὸς δὴ. καὶ
γὰρ ταῦτα ἀμφοτέρω φέρεται, καὶ τῷ αὐτῷ ἡθους. ὅσον δὲ
φύκτον φέρεται γνάντιον εἶν', ἐὰν μὴ τὸ μὴ καὶ ὑπερβολῶς,
τὸ δὲ καὶ γὰρ ἡδονὰν λεγόμενον ἢ ἢ τε γὰρ ὑπερβολὴ τῶν φύ-
κτων δοκεῖ εἶν', ὁμοίως δὲ καὶ ἢ γὰρ ἡδονὰν. τὰ ἢ λοιπὰ τέτταρα πάν-
τα, ποιεῖ γνάντιωσιμ'. τὸ γὰρ πῦν φίλους δὴ ποιεῖν, τῷ αὐτῷ φί-
λους κακῶς, γνάντιον. ἀπὸ τε γὰρ γνάντιον ἡθους ὅσον, καὶ τὸ μὴ
αἵρετον, τὸ δὲ φύκτον. ὡσαύτως δὲ καὶ αὐτὸ τῶν ἄλλων. καὶ ὅσον
ἐκαστὸν γὰρ συζυγίαν, τὸ μὲν αἵρετον, τὸ δὲ φύκτον, καὶ τὸ μὴ
ὑπερβολῶς ἡθους, τὸ δὲ φαύλον. δηλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημνίων, ὅτι
ὅσον αὐτῷ πλεονα γνάντια συμβαίνει γίνεσθαι. τῷ γὰρ αὐτῷ φί-
λους δὴ ποιεῖν, τὸ πῦν ἐχθρὸς δὴ ποιεῖν γνάντιον. καὶ τὸ αὐτὸ
φίλους κακῶς, γνάντιον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκαστὸν, τὸν
αὐτὸν τρόπον αὐτὸς ποιεῖ, δύο τὰ γνάντια φανέσθαι λαμ-
βάνειν ὅσον

βάνειν ὅσον τῶν γνάντιων ὁπότορον αὐτὸ πρὸς τὴν θέσιν χρῆσιμον.
ἔτι ἐκαστὸν γνάντιον ὅσον συμβεβηκὸς, σίλοπεν ἐκαστὸν
ὅσον τὸ συμβεβηκὸς εἰρητ' ὑπερβολῶς. ἐπὶ γὰρ ὅσον ὑπερβολῶς ἐκαστὸν
ὅσον ὑπερβολῶς. ἀδυνάτορον γὰρ τὰν αὐτῶν ὑπερβολῶς.
ἢ ἐπὶ τοῖς τοῖς εἰρηται κατὰ τινος, ὅσον ὄντος, αὐτὸν τὰ γνάν-
τια ὑπερβολῶς, οἷον ἐκαστὸν ἰδέας γὰρ ἡμῖν ἐφθον εἶν'. κινεῖσθαι γὰρ
καὶ ἡρεμεῖν αὐτὰς συμβέσεται. ἐπὶ δὲ αἰσθητῶς καὶ νοητῶς εἶν'.
δοκῶσι γὰρ αἱ ἰδέαι ἡρεμεῖν καὶ ἀκίνητοι καὶ νοηταὶ εἶναι τοῖς
πνευμαῖς ἰδέας εἶναι. γὰρ ἡμῖν δὲ οὐσας, ἀδυνάτορον ἀκίνητους
εἶν'. κινουμένων γὰρ ἡμῶν, ἀναγκάσιον καὶ τὰ γὰρ ἡμῖν πάντα
συγκινεῖσθαι. δηλον δὲ ὅτι καὶ αἰσθητῶν, εἰς τὸ γὰρ ἡμῖν εἶσι. ὅσον
γὰρ ἐπὶ πῶς τὴν αἰσθητῶν, τὴν γὰρ ἐκαστὸν μορφῶν γνωρί-
ζομεν. πάλιν ἐκαστὸν συμβεβηκὸς ὅσον τὸ γνάντιον, σίλοπεν
ἐκαστὸν γνάντιον δεκτικόν, ὅσον καὶ τὸ συμβεβηκὸς. τὸ
γὰρ αὐτὸ τὸ γνάντιον δεκτικόν. οἷον ἐκαστὸν μῖσος ἐπιδόει τῇ ὀργῇ
ἐφθον, εἰς αὐτὸ τὸ μῖσος γὰρ τῷ θυμῷ δόει. ἐκαστὸν γὰρ ἢ ὀργῇ. σκε-
πτόμεν οὖν ἐκαστὸν γνάντιον γὰρ τῷ θυμῷ δόει, ἢ φιλία. ἐπὶ γὰρ μὴ,
ἀλλ' ἐκαστὸν ὑπερβολῶς ὅσον ἢ φιλία, οὐκ αὐτὸ ποιεῖ τὸ μῖσος
τῇ ὀργῇ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκαστὸν ὑπερβολῶς ἐφθον. εἰς γὰρ
αὐτὸς ἡμῶν δεκτικόν, εἰς τὸ καὶ ἀγνοίας. ὅσον οὐ δοκεῖ τὸ ὑπερ-
βολῶς δεκτικόν εἶναι ἐπιστήμης. ἀνασκόδοντι μὲν οὖν κα-
τὰ τὸν εἰρηται, χρῆσιμον, κατὰ σκόδοντι δὲ ὅτι μὲν ὑπερβολῶς τὸ
συμβεβηκὸς, οὐ χρῆσιμον ὅσον πῶς, ὅτι δὲ γνάντιον ὑπερβολῶς χρῆ-
σιμον. δειξάντων μὲν γὰρ ὅτι οὐ δεκτικόν τὸ γνάντιον, δεδιδχό-
τες ἐσόμεθα, ὅτι οὐκ ὑπερβολῶς τὸ συμβεβηκὸς, οὐτε γνάντιον,
ὑπερβολῶς. ἐὰν δὲ δειξώμεν ὅτι ὑπερβολῶς τὸ γνάντιον, ἢ ὅτι δεκ-
τικόν τὸ γνάντιον ὅσον, οὐδὲ πῶς δεδιδχότες ἐσόμεθα, ὅτι καὶ τὸ
συμβεβηκὸς ὑπερβολῶς, ἀλλ' ὅτι γνάντιον ὑπερβολῶς, αὐτὸ οὐτοῦτον
μόνον δεδιδχόμενον εἶναι. Ἐπεὶ δὲ αἱ ἀντιθέσεις τέτταρες, σκε-
πτόμεν, ἐκ μὲν τῶν ἀντιθέσεων ἀνὰ πάλιν ἐκ τῶν ἀποσθῆσεως καὶ
ἀναρροῦντι καὶ κατὰ σκόδοντι. λαμβάνειν δὲ ἐκ τῶν ἐπαγωγῆς,
οἷον ἐκαστὸν ἀνθρωπίνον ζῶον, τὸ μὴ ζῶον ὅσον ἀνθρώπου. ὁμοίως δὲ
ἐκ τῶν ἄλλων. γνάντιον γὰρ ἀνὰ πάλιν ἢ ἀποσθῆσεως. τῷ μὲν γὰρ

L

ἀνθρώπων τὸ ζῶον ἔπετα, ἔρξ δὲ μὴ ἀνθρώπων τὸ μὴ ζῶον, οὐδ'
ἀλλ' ἀνάπαλιμ τῷ μὴ ζῶον τὸ ἐκ ἀνθρώπου. ὡδὶ πάντων ἐν τῷ
βιουτρῷ ἀξιώτερον οἶον, εἰς τὸ καλόν, ἢ δύν, καὶ τὸ μὴ ἢ δύν, ἐκ καλόν, εἰ
δὲ μὴ ὅτ' οὐδ' ἔκεινο. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ μὴ ἢ δύν, οὐ καλόν, τὸ
καλόν, ἢ δύν. Διήλωρ οὖν ὅτο πῶς ἀμφω ἀντιστρέφει ἡ κατὰ τὴν
ἀντίφασιν ἀκολουθήσις ἀνάπαλιμ γινόμενη. ὡδὲ δὲ τῶν γνάν-
τίων, σκηπεῖρ εἰ τῷ γνάντίῳ τὸ γνάντιον ἔπετα, ἢ ὡδὲ ταυτὰ
ἢ ἀκολουθήσις, ἢ ἀνάπαλιμ, καὶ ἀναιρουῦν ἢ καὶ κατασκέυα
ζοῦν. λαμβανόμεν δὲ καὶ τὰ ποιῶντα δι' ἐπαγωγῆς, ἐφ' ὅσον χρί-
σιμον, ὡδὲ ταυτὸ μὲν ἐν ἢ ἀκολουθήσις. οἶον τῇ ἀνδρία καὶ τῇ
πειθείᾳ. τῇ μὲν γὰρ ἀρετῇ ἀκολουθεῖ, τῇ δὲ, κακία. καὶ τῇ ἡ, ἀκο-
λουθεῖ τὸ αἵρετον, τῇ δὲ, τὸ φλυκτόν. ὡδὲ ταυτὰ ἐν καὶ ἢ τῶν
ἀκολουθήσις, γνάντιον γὰρ τὸ αἵρετον ἔρξ φλυκτῶ. ὁμοίως δὲ καὶ
ὡδὲ τῶν ἄλλων, ἀνάπαλιμ δὲ ἢ ἀκολουθήσις, οἶον θυξία μὲν, ἢ
υγία ἀκολουθεῖ, καχεξία δὲ, νόσος ὅ, ἀλλὰ νόσος καχεξία. διῆ-
λωρ οὖν ὅτι ἀνάπαλιμ ὡδὲ τούτων ἢ ἀκολουθήσις γίνεται. πα-
νιον δὲ τὸ ἀνάπαλιμ ὡδὲ τῶν γνάντιων, συμβαίνει, ἀλλὰ ποῖς
πλείοις, ὡδὲ τὰ αὐτὰ ἢ ἀκολουθήσις. εἰ οὖν μήτε ὡδὲ τὰ αὐτὰ
ἔρξ γνάντιῳ, τὸ γνάντιον ἀκολουθεῖ, μήτε ἀνάπαλιμ, διήλωρ ὅτο
οὐδ' ὡδὲ τῶν ῥηθγνάντων ἀκολουθεῖ τὸ ἔτορον ἔρξ ἔτορῳ. εἰ δὲ ὡδὲ
τῶν γνάντιων, καὶ ὡδὲ τῶν ῥηθγνάντων, ἀναγλυαῶν τὸ ἔτορον ἔρξ
ἔτορῳ ἀκολουθεῖ. ὁμοίως δὲ τοῖς γνάντιοις, καὶ ὡδὲ τῶν σόρησεων
καὶ ἔξωρ σκεπῆρον. πάλιν οὐκ εἰμι ὡδὲ τῶν σόρησεων τὸ ἀνά-
παλιμ, ἀλλ' ὡδὲ ταυτὰ τῇ ἀκολουθήσιμ ἀναγλυαῶν αἰεὶ γίνεσθαι
καθάρτη ὄψει μὲν, αἰδιησιμ, τυφλότῃ ἢ, ἀναιδησιμ. ἀντίκει-
ται γὰρ ἢ αἰδιησιμ, τῇ ἀναιδησιμ, ὡς ἔξωρ καὶ σόρησις. τὸ ἢ γὰρ
ἔξωρ, αὐτῶν, τὸ δὲ, σόρησις ὅτῃ. ὁμοίως δὲ τῇ ἔξωρ ὅτῃ σόρησις,
καὶ ὡδὲ τὸ πρὸς τι χρυσέον. ὡδὲ τὰ αὐτὰ γὰρ καὶ τῶν ἢ ἀκολουθή-
σις. οἶον, εἰς τὸ τριπλάσιον πολλὰ πλάσιον, καὶ τὸ τριτημόριον,
πολλοσημόριον. λέγεται γὰρ τὸ ἢ τριπλάσιον, πῶς τὸ τριτη-
μόριον, τὸ δὲ πολλὰ πλάσιον, πῶς τὸ πολλοσημόριον. πάλιν εἰ
ἢ ὡδὲ τῇ ἀπόλησις, ὅτῃ τὸ ὡδὲ τῇ ἀπολήσιμ, καὶ εἰ ἢ ὁρασις
ἀιδησις, καὶ τὸ ὁρατὸν ἀιδητόν. γινώσκεις, ὅτι οὐκ ἀνάγκη ὡδὲ τῇ
πρὸς τὴν

προς τὴν ἀπολυθῆσιν γινώσκῃ, καθάπερ εἰρητῆ. ὁ γὰρ ἀνδιωτὸν,
 ὡς ἐν τῷ ὅσῳ, ἢ αἰδιώσις, ὅκ ὡς ἐν τῷ. ὁ μὲν ἀληθὴς γὰρ ἡ γν-
 οσις δοκεῖ εἶναι, πολλοὶ γὰρ ὁ φασὶ τῷ ἀνδιωτῷ ὡς ἐν τῷ. ^{ἐν}
 ἔτι πῶς τὸν ἀνδιωτὸν, οὐκ ἢ τῷ χρῆσιμον ὁ ῥηθὲν. οἶον, ὅτι ὁ ἀν-
 διωτὸν, ὅκ ἐστιν ὡς ἐν τῷ, οὐδὲ γὰρ ἡ αἰδιώσις ὡς ἐν τῷ. Πάλιν
 ὡς τῷ συσσοίχῳ ἢ ὡς τῷ πῶσι, ἀναιρουῦντα κατὰ
 σκευάροντα. λέγεται δὲ σύσσοιχα ἢ τὰ τοιαῦτα. οἶον τὰ δίκαια
 ἢ ὁ δίκαιος, πῆ δικαιοσύνη, καὶ τὰ ἀνδρεία, ὅ ἀνδρείος, πῆ
 ἀνδρεία. ὁμοίως δὲ ἢ τὰ ποιητικά ὅ ποιητικὰ, σύσσοιχα
 ὅ κείνων ὅσῳ, ὅσῳ φυλακτικά ἢ ποιητικά. οἶον τὰ ὑγιῆς, ὅ γι-
 εῖς, ἢ τὰ θυετικά, θυεῖας. τὸ αὐτὸν δὲ ῥόπον ἢ ὡς τῷ ἄλλω,
 σύσσοιχα μὲν ἐν τὰ τοιαῦτα εἶναι λέγει. πῶς δὲ, οἶον τὸ διε-
 καίως, ἢ ἀνδρείως, ὅ ὑγιῆς, καὶ θυετικῶς, ἢ ὅσῳ τῷ
 ῥόπον λέγεται. δοκεῖ ἢ ἢ τὰ τῷ τὰς πῶσις σύσσοιχα ^{ἐν} οἶον,
 τὸ μὲν δικαίως, πῆ δικαιοσύνη, τὸ ἢ ἀνδρείως, πῆ ἀνδρεία. σύ-
 σοιχα δὲ λέγεται, τὰ τῷ ῥῶσι τῷ συσσοίχῳ ἀπαντα. οἶον δι-
 καιοσύνη, δίκαιος, δίκαιον δικαίως, διπλῶν ἐν ὅτι γνὸς ὅποιον-
 οὔμ διεχθῆντος τῷ κατὰ τὴν αὐτὴν συσσοίχῳ ἀγαθὸν ἢ ἐπαι-
 νετὸν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα δὲ διεχθῆντος. οἶον, εἰ ἡ δικαιο-
 σύνη τῷ ἐπαινετῷ, καὶ ὁ δίκαιος, καὶ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ δι-
 καίως, τῷ ἐπαινετῷ. ῥηθῆσεται δὲ ὁ δικαίως καὶ ἐπαινετῶς,
 κατὰ τὴν αὐτὴν πῶσι, ἀπὸ γὰρ τῷ ἐπαινετῷ, καθάπερ τὸ
 δίκαιως, ὅκ ἐν δικαιοσύνῃ. Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον ἐπ' αὐ-
 τοῦ τῷ εἰρημνίου, ἀλλὰ καὶ ὡς τῷ γνάντιον τὸ γνάντιον. οἶον,
 ὅτι τὸ ἀγαθὸν οὐκ ἐν ἀνέγκῃς ἢ δύν, ὅδ' γὰρ τὸ λακόν ληπτηρόν,
 ἢ εἰ ῥῶν, καὶ κείνο. καὶ εἰ ἡ δικαιοσύνη ὡς ἐν τῷ, καὶ ἡ ἀδικία,
 ἄγνοια, καὶ εἰ τὸ δικαίως ὡς ἐν τῷ καὶ ἐμπείρως, τὸ ἀδί-
 κως, ἀγνοῶντως καὶ ἀπείρως. εἰ δὲ ταῦτα μὴ, οὐδὲ ἐκείνα, κα-
 θάπερ ὡς τῷ γνάντιον. μάλλον γὰρ ἀν φανείν τὸ ἀδίκως,
 ἀμπείρως, ἢ ἀπείρως. οὐτος δὲ ὁ τόπος ἐρητῆ πρὸς τόπον, γν ταῦς
 τῷ γνάντιον ἀπολυθῆσιν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο νῦν ἀξιούμεν, ἢ
 ὅς τῷ γνάντιον τὸ γνάντιον ἀπολυθῆν. ἔτι ὡς τῷ γνάντιον καὶ
 φλοῶν, καὶ ποιητικῶν καὶ φθαρτικῶν, ἀναιρουῦντι κατὰ

[illegible]

ρηθῆντων τριῶν τόπων ἐλεγχῶ. εἴτε γὰρ ᾗτι διανοίᾳ ὁμοίως ὑ-
 πάρχει, ἢ λοκικῶς ὑπάρχειν, εἰ τῷ ἐτόρῳ μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ ἐπὶ
 ρῳ. εἰ δὲ θάτορῳ ὑπάρχει, καὶ τῷ λοιπῷ. εἴτε δινοὺς τῷ αὐτῷ,
 ὁμοίως, εἰ τὸ ἐτόρον μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ λοιπόν. εἰ δὲ θάτορον,
 καὶ τὸ λοιπόν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, καὶ εἰ δινοὺς διανοίᾳ ὁμοίως
 ὑπάρχει. εἰ γὰρ τὸ ἐτόρον τῷ ἐτόρῳ μὴ ὑπάρχει, οὐδὲ τὸ λοιπὸν
 τῷ λοιπῷ. εἰ δὲ ὑπάρχει τὸ ἐτόρον τῷ ἐτόρῳ, καὶ τὸ λοιπὸν τῷ
 λοιπῷ. καὶ μὴ οὐ τῷ μάλ्लον καὶ ἡτόρ, καὶ τοῖς ὁμοίως, ἴσασ-
 ταχῶς γινώσκεται ὑποχρεῖν. Ἐτι δὲ ἐκ τῶν προδιασεως, εἰ
 ἐτόρον πῶς ἐτόρον προστεθῆναι ἀγαθόν, ἢ λόνον, μὴ οὐ
 πρότορον λόνον ἢ ἀγαθόν, τὸ προστεθῆναι λόνον ἢ ἀγα-
 θόν, οἷον οὐ καὶ τὸ ὅλον ποιεῖ. Ἐτι εἰ πῶς τὸ ὑπάρχον πῶς
 τεθῆναι μάλ्लον ποιεῖ τοῖς τοῖς τοῖς οἷον ὑπάρχει, καὶ αὐτὸ εἶναι τοῖς
 τοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων. χρῆσιμος δὲ οὐκ ᾗ ἀπασιν ὁ
 τοῖς, ἀλλ' ᾗ οἷς τῶν τοῖς μάλ्लον ὑπάρχειν συμβαίνει γίνεσθαι.
 οὗτος δὲ ὁ τοῖς, οὐκ ἀντιστρέφει πῶς τὸ ἀνασκόνασθαι. εἰ γὰρ
 μὴ ποιεῖ τὸ προστεθῆναι ἀγαθόν, οὐδέπω δὴ ὅλον εἰ αὐτὸ μὴ
 ἀγαθόν. τὸ γὰρ ἀγαθόν ἁπλῶς προστεθῆναι, οὐκ ὅσον ἀνάγκης
 ἀγαθόν τὸ ὅλον ποιεῖ, οὐδὲ λόνον μέλανι, οὐδὲ γλυκὺ πικρῷ.
 πάλιν ἐπὶ μάλ्लον καὶ ἡτόρ λέγεται, καὶ ἀπλῶς ὑπάρχει. τὸ
 γὰρ μὴ οὐ ἀγαθόν, ἢ λόνον οὐδὲ μάλ्लον ἢ ἡτόρ ἀγαθόν ἢ λόν-
 ον ρηθῆσεται. τὸ γὰρ ἁπλῶς, οὐδὲ μάλ्लον ἢ ἡτόρ ἀγαθόν,
 ἀλλὰ μάλ्लον καὶ ἡτόρ ρηθῆσεται. οὐκ ἀντιστρέφει δὲ οὐδὲ
 οὗτος ὁ τοῖς πῶς τὸ ἀνασκόνασθαι. πολλὰ γὰρ τῶν ἐλεγομε-
 νων μάλ्लον, ἀπλῶς ὑπάρχει. ἀνθρώπος γὰρ ἐλεγχεται μάλ्लον καὶ
 ἡτόρ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅσον οὐκ εἰς ἀνθρώπος. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον
 σκεπτόμενος, ὡς ὡς τῷ κατὰ ἡ, καὶ ποτε, καὶ πῶς. εἰ γὰρ κατὰ ἡ γν-
 ωστικῶς, καὶ ἀπλῶς γινώσκεται. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ποτε, καὶ πῶς. τὸ γὰρ
 ἀπλῶς ἀδυνατόν, οὐ κατὰ ἡ, οὐ πῶς, οὐ ποτε γινώσκεται.
 γινώσκεις, ὅτι κατὰ ἡ μὴ εἰς φύσιν ἀποδιδάσκεις, οἷον ἐλδονοί, ἢ
 σωφρονισκῶς, ἀπλῶς δὲ οὐκ εἰς φύσιν ἀποδιδάσκεις. οὐδὲ γὰρ φύσιν
 φρονίμους. ὁμοίως δὲ ποτε μὴ γινώσκεται τῶν φθαρτῶν τι μὴ
 φθαλέναι, ἀπλῶς οὐκ ὡς γινώσκεται μὴ φθαλέναι. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον

Ἀριστοτέλης.

πτην καὶ πῶς μὲν συμφορῇ τοιαύτη διακίτη χρεῖσθαι, οἷον γν' τοῖς
 νοσῶσιν τόποις, ἀπλῶς δὲ οὐ συμφορῇ. ἐπὶ δὲ πῶς μὲν γνὰ μὲν
 νομ διωκα τὸν εἶν, ἀπλῶς δὲ ὁ διωκα τὸν γνὰ μόνον εἶν. τὸν αὐτὸν
 δὲ τρόπον καὶ πῶς μὲν καλὸν τὸν πατόρα θυεῖν, οἷον γν' τριβα-
 λοῖς, ἀπλῶς δὲ ὁ καλὸν. ἢ ὅτε μὲν, ὁ πῶς σημαίνει, ἀλλὰ ἵσμεν, ὅ-
 δὲν γὰρ διαφορῇ ὅπου αὐ' ὡσι. πῶς αὐτῶς γὰρ αὐτοῖς ἔσαι καλὸν
 ὅσι τριβαλοῖς. πάλιν ποτὲ μὲν συμφορῇ φαρμακὸν εἶν, οἷον
 ὅταν νοσῇ, ἀπλῶς δὲ οὐ, ἢ ὅτε ὅτε σημαίνει, ἀλλὰ τῷ δὲ
 κημὲν πῶς, ὁ δὲν γὰρ διαφορῇ, ὅπου οὐ, εἰαν οὗτω μόνον δὲ
 κεμὲν ἢ. τὸ δ' ἀπλῶς ὅτι μὲν προστεθὲν τὸς εἶναι, ὅτι
 καλὸν εἶν, ἢ τὸ γινώτιον. οἷον τὸ τὸν πατόρα θυεῖν, ὅκ' εἶναι κα-
 λὸν εἶν, ἀλλὰ ἵσι καλὸν εἶν, ὅκ' ἀρα ἀπλῶς καλὸν. ἀλλὰ τὸ τοῦς
 θεοῦ τιμᾶν, εἶναι καλὸν, μὲν προστεθὲν, ἀπλῶς γὰρ καλὸν
 εἶν, ὥστε οὐ μὲν προστεθὲν δλοκῆ εἶναι καλὸν, ἢ αἰ-
 σχρόν, ἢ ἀλλοῦ τῶν τοιούτων, ἀπλῶς ἐνθάδε.

Τέλει το δίδυρόν τῶν τοπικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΤΟΡΙΚΩΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Proposito libri

1) $\int$ quoniam strum
 2) $\int$ quoniam strum
 3) $\int$ quoniam strum
 4) $\int$ quoniam strum
 5) $\int$ quoniam strum
 6) $\int$ quoniam strum
 7) $\int$ quoniam strum
 8) $\int$ quoniam strum
 9) $\int$ quoniam strum
 10) $\int$ quoniam strum
 11) $\int$ quoniam strum
 12) $\int$ quoniam strum
 13) $\int$ quoniam strum
 14) $\int$ quoniam strum
 15) $\int$ quoniam strum
 16) $\int$ quoniam strum
 17) $\int$ quoniam strum
 18) $\int$ quoniam strum
 19) $\int$ quoniam strum
 20) $\int$ quoniam strum
 21) $\int$ quoniam strum
 22) $\int$ quoniam strum
 23) $\int$ quoniam strum
 24) $\int$ quoniam strum
 25) $\int$ quoniam strum
 26) $\int$ quoniam strum
 27) $\int$ quoniam strum
 28) $\int$ quoniam strum
 29) $\int$ quoniam strum
 30) $\int$ quoniam strum
 31) $\int$ quoniam strum
 32) $\int$ quoniam strum
 33) $\int$ quoniam strum
 34) $\int$ quoniam strum
 35) $\int$ quoniam strum
 36) $\int$ quoniam strum
 37) $\int$ quoniam strum
 38) $\int$ quoniam strum
 39) $\int$ quoniam strum
 40) $\int$ quoniam strum
 41) $\int$ quoniam strum
 42) $\int$ quoniam strum
 43) $\int$ quoniam strum
 44) $\int$ quoniam strum
 45) $\int$ quoniam strum
 46) $\int$ quoniam strum
 47) $\int$ quoniam strum
 48) $\int$ quoniam strum
 49) $\int$ quoniam strum
 50) $\int$ quoniam strum
 51) $\int$ quoniam strum
 52) $\int$ quoniam strum
 53) $\int$ quoniam strum
 54) $\int$ quoniam strum
 55) $\int$ quoniam strum
 56) $\int$ quoniam strum
 57) $\int$ quoniam strum
 58) $\int$ quoniam strum
 59) $\int$ quoniam strum
 60) $\int$ quoniam strum
 61) $\int$ quoniam strum
 62) $\int$ quoniam strum
 63) $\int$ quoniam strum
 64) $\int$ quoniam strum
 65) $\int$ quoniam strum
 66) $\int$ quoniam strum
 67) $\int$ quoniam strum
 68) $\int$ quoniam strum
 69) $\int$ quoniam strum
 70) $\int$ quoniam strum
 71) $\int$ quoniam strum
 72) $\int$ quoniam strum
 73) $\int$ quoniam strum
 74) $\int$ quoniam strum
 75) $\int$ quoniam strum
 76) $\int$ quoniam strum
 77) $\int$ quoniam strum
 78) $\int$ quoniam strum
 79) $\int$ quoniam strum
 80) $\int$ quoniam strum
 81) $\int$ quoniam strum
 82) $\int$ quoniam strum
 83) $\int$ quoniam strum
 84) $\int$ quoniam strum
 85) $\int$ quoniam strum
 86) $\int$ quoniam strum
 87) $\int$ quoniam strum
 88) $\int$ quoniam strum
 89) $\int$ quoniam strum
 90) $\int$ quoniam strum
 91) $\int$ quoniam strum
 92) $\int$ quoniam strum
 93) $\int$ quoniam strum
 94) $\int$ quoniam strum
 95) $\int$ quoniam strum
 96) $\int$ quoniam strum
 97) $\int$ quoniam strum
 98) $\int$ quoniam strum
 99) $\int$ quoniam strum
 100) $\int$ quoniam strum

Πότορον ἢ αἰρετώτορον ἢ βέλλιον διανοῖν, ἐκ
τῶν δὲ σκεπτόμεν. πρῶτον δὲ διακρίνω, ὅτι
τίλιν σκεψίμω ποιούμεθα, ἔχοντες ἡμῶν πολλὰ
διεσώτων καὶ μεγάλων πλεονεκτημάτων ἡμετέρας
φύσεως ἔχοντων. οὐδὲν γὰρ ἀπορεῖ, πότορον
βυδραμονία ἢ ὁ πλεονεκτητὴς αἰρετώτορον, ἀλλὰ
ἡμῶν ἡμῶν σωτήριον, καὶ ποῦ ὡς ἡμετέρας φύσεως ἔχοντων,
προσδοκῶν μάλιστά, ὅτι τὸ μολογίαν ὅραμεν τὸ
ὑποδοκῶν. διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅτι διὰ τῆς φύσεως ὑποδοκῶν
ἢ πλεονεκτημάτων, συγκαταβήσεται ἡ διανοία, ὅτι τοῦτο
ἡμῶν αἰρετώτορον, ὅπότορον τυγχάνει αὐτῶν ὑποδοκῶν. πρῶτον
ὑποδοκῶν ἡ βυδραμονία αἰρετώτορον ἢ ἡμῶν τοῦτο.

Ka'i

Regula
Ex Responsis consi-
deratione

Το πικνὸν, γ.

136

Καὶ ὁ αὐτὸς μάλλον ἴσται το ὀφρόνιμος, ἢ ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ἢ ὁ νόμος
 ὁ ὀρθὸς, ἢ οἱ ἀποδιδάσκει ποδὶ ἐκαστὰ αἰρετῶν, οἱ ἢ τοῖς τοῖς εἰσιν, ἢ
 οἱ γὰρ ἐκαστὸν γῆν ὑπὸς ἡμῶν, ἢ ὅσα οἱ πλείους, ἢ οἱ πάντες, οἷον,
 γὰρ ἰατρικῇ, ἢ τεχνικῇ, αἱ οἱ πλείους τῶν ἰατρῶν, ἢ οἱ πάντες ἢ ὅσα
 ὅλως οἱ πλείους, ἢ πάντες, ἢ πάντα, οἷον τὸ ἀναδοῦν, πάντα γὰρ
 τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείν. Διὰ δὲ ἀγαθὸν πρὸς ὁ, τι αὐτὸ ἡ χρησιμὸν τὸ ῥηθ-
 σόμλον, ἐστὶ δὲ ἀπλῶς μὲν βελτίον ἢ αἰρετώτερον, τὸ ἢ τὴν
 βελτίον ὑπὸς ἡμῶν, οἷον εἰ βελτίον ὑπὸς ἡμῶν φιλοσοφία τεχνι-
 κῆς, καὶ ἀπλῶς αἰρετώτερον τὰ ἢ τὴν φιλοσοφίαν τῶν κατὰ τε-
 χνικῶν, τινὶ δὲ, τὸ κατὰ τὴν οἰκίαν. Ἐπειτα δὲ τὸ ὅπου
 τὸ δὲ ἔστι, τὸ μὴ γὰρ γῆν, οἷον ἢ δικαιοσύνη τὸ δίκαιον, τὸ μὲν γὰρ
 γὰρ γῆν, ὅρα ἀγαθόν, τὸ δὲ οὐ, καὶ τὸ μὲν, ὅπου ἀγαθόν, τὸ δὲ
 οὐ, οὐδὲν γὰρ λέγεται ὅπου τὸ γῆν, ὁ μὴ τυγχάνει γὰρ γῆν
 ὅρ, οἷον, ὁ λυσιπρὸς ἀνθρώπος ἐκείν ὅπου χροῖμα, ὁμοίως δὲ ἢ ὑπὸ
 τῶν ἄλλων. Καὶ τὸ δὲ αὐτὸ αἰρετὸν τὸ δὲ ἔτορον αἰρετὸν
 αἰρετώτερον, οἷον τὸ ὑγιαινόν τὸ γυμνάσιον, τὸ μὲν γὰρ διὰ τὸ
 αἰρετὸν, τὸ δὲ, διὰ ἔτορον. Καὶ τὸ κατὰ αὐτὸ τὸ ἢ τὴν συμ-
 βεβηκός, οἷον τὸ πρὸς Φίλος δίκαιος ἐστὶν τὸ, τὸς ἐχθρὸς, τὸ μὲν
 γὰρ κατὰ αὐτὸ αἰρετὸν, τὸ δὲ, ἢ τὴν συμβεβηκός αἰρετὸν, ὅπως
 μὴ δὲ ἡμᾶς βλάπτωσι, ἐστὶ δὲ ὅρα τὰν τὸν τῶν πρὸ τῶν, ὅρα
 φέρει δὲ τῶν τῶν, τὸ μὲν γὰρ τὸς φίλος δίκαιος ἐστὶν διὰ αὐτὸ
 αἰρετὸν, ἢ εἰ μὴ δὲ ἡμᾶς μέλει ἐσεῖν, καὶ γὰρ ἢ τοῖς ὡσι, τὸ δὲ
 τὸς ἐχθρὸς, διὰ ἔτορον, ὅπως μὴ δὲ ἡμᾶς βλάπτωσι. Καὶ τὸ
 αἰτιον ἀγαθὸν κατὰ αὐτὸ, τὸ ἢ τὴν συμβεβηκός αἰτίαν, κατὰ ὅπου ἢ
 αἰρετὴ τῆς τύχης, ἢ μὲν γὰρ κατὰ αὐτὴν, ἢ δὲ ἢ τὴν συμβεβηκός αἰ-
 τία τῶν ἀγαθῶν, καὶ εἰτι ἄλλο τοῖς τὸν ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τὸ γὰρ
 αὐτὴν, τὸ γὰρ κατὰ αὐτὸ ἡκαῶς αἰτιον, φολύτῳ τὸν τὸ ἢ τὴν συμ-
 βεβηκός, οἷον ἢ ἡκαῶς καὶ ἢ τὴν, τὸ μὲν γὰρ κατὰ αὐτὸ κακόν, ἢ
 δὲ τὴν κατὰ συμβεβηκός. Καὶ τὸ ἀπλῶς ἀγαθόν τὸ π-
 νὶ αἰρετώτερον, οἷον τὸ ὑγιᾶν τὸ πέναν, τὸ μὲν γὰρ
 ἀπλῶς ἀγαθόν, τὸ δὲ πνὶ τῶν δεομένων τομῆς. Καὶ τὸ φυ-
 σὶ, τοῦ μὴ φύσει, οἷον ἢ δικαιοσύνη τοῦ δίκαιου, τὸ μὲν γὰρ
 φύσει, τὸ δὲ ἐπὶ ἡμῶν, Καὶ τὸ τῶν βελτίον ἢ ὑμῶν τὸν

II als authentisch

111

Hic exp^m
que sunt illa, que
deservuntur ab homi-
nibus, nimirum q
prestantur B. ab
arte p^minatur, ab
aliquib. vero de
his que trans-
p^mituntur sunt
q a. fl

IIII A Cause

Haec autem ratio non
est ex aliquo
ultra causa, sed ex
terminum notione, &
prima diffinitione
sacrum Imperium

Ex formalis causa d
1 quare

22

11

11

Ex ma(R) material

XI A

αἰ λήψεις καὶ αἰ γήσεις αἰρετώτερα, καὶ αὐτὰ αἰρετώτερα. Ἄλλος τόπος, τὸ ἐγγύς τὸ ἀγαθόν, βέλτιον καὶ ἀγαθότερον, καὶ τὸ ὁμοιωτότερον ἔστι ἀγαθόν, οἷον ἡ δικαιοσύνη δίκαιος. Καὶ τὸ τῷ βελτίονι αὐτῷ ὁμοιωτότερον, καθάπερ τὸν αἰαντία τὸ Ὀδυσσεύς φασὶ βελτίω ἔκτος εἶναι, διότι ὁμοιωτότερος τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις τὸ ἐξ ἑνὸς ὅτι ἐκ ἀληθείας, ὃ δὲ καὶ καλὸν μὴ ἢ βέλτερος ὁ Ἀχιλλεύς, ταύτην ὁμοιωτότερον εἶναι τὸν Αἰαντά, τὸ ἐτέρω ὄντος μὴ ἀγαθόν, μὴ ὁμοίου δὲ. σκοπεῖν δὲ εἰ καὶ αὐτὸ τὰ γελοιότερα εἰν ὁμοίως, καθάπερ ὁ πῖθης τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ ἵππῳ μὴ ὄντος ὁμοίως, ὃ γὰρ καλλίω ὁ πῖθης ὁμοιωτότερον δὲ ἔστι ἀνθρώπῳ.

Ἐάλμυ ὕδρι δινοῖν, εἰ τὸ μὲν βελτίονι, τὸ δὲ τῷ χείρονι ὁμοιωτότερον, εἴη αὖ βέλτιον τὸ τῷ βελτίονι ὁμοιωτότερον. ἐχέει δὲ καὶ τὸ γινώσκασιν. οὐδὲν γὰρ καλὸν εἶναι μὴ τῷ βελτίονι κρέμα ὁμοίον εἶναι, τὸ δὲ τῷ χείρονι σφόδρα. οἷον εἰ ὁ μὲν Αἴας τῷ Ἀχιλλεῖ κρέμα, ὃ δὲ Ὀδυσσεύς τῷ Νέστορι σφόδρα. καὶ εἰ τὸ μὲν τῷ βελτίονι ὁμοίον, αὐτὸ τὰ χείρω ὁμοίον εἶναι, τὸ γὰρ χείρονι ὕδρι τὰ βελτίω. καὶ θάπορ ἵππῳ ὄντι, καὶ πῖθης ἀνθρώπῳ. Ἄλλος, τὸ ὑποφάειν τὸν ἵππον τὸν ἵππον, καὶ τὸ χαλεπώτερον. μάλλον γὰρ ἀγαπῶμεν ἔχοντος ἢ μὴ ὅστις ῥαδίως λαβεῖν. Καὶ τὸ ἰδίαι τερον τὸ κοινοτόρον, καὶ τὸ τοῖς ἱσχυροῖς ἀκοινωνητότερον, αἰρετώτερον γὰρ ὡς μὴ δὲμία διυχοῦντα ἀπολθεῖ, ἢ ὡς ἀπολθεῖ. Ἐπὶ εἰς τὸ ἀπλῶς τὸ βέλτιον, καὶ ἀπλῶς τὸ βέλτιστον ἔστι γινώσκων, βέλτιον γὰρ τῷ ἐτέρῳ βελτίον. οἷον εἰ βελτίω ἀνθρώπος ἵππος, καὶ ὁ βέλτιστος ἀνθρώπος τοῦ βελτίου ἵππου βελτίω, καὶ εἰ τὸ βέλτερον τὸ βελτίον βέλτιστον, καὶ τὸ ἀπλῶς, τὸ βέλτιον. οἷον εἰ ὁ βέλτιστος ἀνθρώπος τὸ βελτίον ἵππος βελτίω, καὶ ὁ ἀπλῶς ἀνθρώπος τὸ ἀπλῶς ἵππος βελτίω. Ἐπὶ ὧν δὲ τὸς φίλους μεταχειρῶν, αἰρετώτερα, ἢ ὧς μὴ. καὶ ἂν πρὸς τὴν φίλον πράξει βολόμεθα, ἢ ἂν πρὸς τὸν τυχόντα, ταῦτα αἰρετώτερα. οἷον τὸ δικαιοπραγεῖν καὶ ὅτι ποιεῖν μάλλον, ἢ πορὶ τὸ δοκεῖν. τὸς γὰρ φίλος ὅτι ποιεῖν βολόμεθα μάλλον, ἢ δοκεῖν, τὸς δὲ τυχόντας ἀνάπαλιν. Καὶ τὰ ἐκ πόδισις ἢ ἀναγκαῖον βελτίω, γινώσκεις καὶ αἰρετώτερα. βέλτιον γὰρ τὸ ζῆν, τὸ δὲ ζῆν, τὸ δὲ

ὅτι ζῆν, εἰς ἐκ πόδισις, αὐτὸ δὲ τὸ ζῆν, ἀναγκαῖον. γινώσκεις δὲ τὰ βελτίω, οὐχὶ καὶ αἰρετώτερα. οὐ γὰρ εἰ βελτίω, ἀναγκαῖον καὶ αἰρετώτερα. τὸ γοῦν φιλοσοφεῖν, βέλτιον τὸ χηματίζειν, καὶ οὐχ αἰρετώτερον ἔστι γινώσκεις ἢ ἀναγκαῖον. τὸ δὲ ἐκ πόδισις δὲν, ὅταν ὑπαρχόντων ἢ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ ἵνα προσκατασκηδύνηται τῷ καλῷ τι. χημῶν δὲ ἴσως αἰρετώτερον τὸ ἐναγκαῖον εἶναι, βέλτιον δὲ, τὸ ἐκ πόδισις. Καὶ ὁ μὴ ὅστις παρ' ἄλλοι ποιεῖσθαι, ὃ ὅστις καὶ παρ' ἄλλοι, ὅποιον ποιεῖσθαι, εἰ δικαιοσύνη πρὸς ἀνδράν, καὶ εἰ τὸ μὲν αὐτὸ τοῦδε αἰρετόν, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦδε μὴ, οἷον διώκεις ἀνδρὸν φρονήσεως ὃ αἰρετόν, φρονήσεως δὲ αὐτὸ διώκεις, αἰρετόν. καὶ δινοῖν εἰ θάτορον ἀρετὴν εἶναι, ἵνα τὸ λοιπὸν δόξῃ ἡμῖν ὑπαρχόντων, ἐκείνο αἰρετώτερον, ὃ βολόμεθα δοκεῖν ὑπαρχόντων. οἷον φιλοπονεῖν ἀρετὴν εἶναι, εἰνὸς δὲ δόξωμεν εἶναι. Ἐπὶ οὐ τῇ ἀπιστία ἢ τῇ ἀπιστίας τὸν διανοήσας, τοῦτο αἰρετώτερον. Καὶ ὁ τῇ ἀπιστίας μὴ διανοήσας, μάλλον ὑποτιμώτερον, τοῦτο αἰρετώτερον. Ἐπὶ τῇ ὑποτιμῇ τὸ αὐτὸ εἶδος τὸ ἔχον τὴν οἰκίαν ἀρετὴν τὸ μὴ ἔχοντος αἰρετώτερον. ἀμφω δὲ ἔχοντων, τὸ μάλλον ἔχον. Ἐπὶ εἰς τὰ μὴ ποιεῖ ἀγαθόν ἢ ἔχοντα, τὸ δὲ μὴ ποιεῖ, τὸ ποιοῦν αἰρετώτερον, καθάπορ θορμώτερον τὸ θορμαῖνον, τὸ μὴ. εἰ δὲ ἀμφω ποιεῖ, τὸ μάλλον ποιοῦν. ἢ εἰ τὸ βέλτιον καὶ κρυώτερον ποιεῖ ἀγαθόν, οἷον εἰ τὸ μὲν τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ τὸ σῶμα. Ἐπὶ ἀπὸ τῶν πῶσων, καὶ τῶν χημάτων, καὶ τῶν πράξεων, καὶ τῶν ἐργῶν, καὶ ταῦτα δὲ ἀπ' ἐκείνων ἀπολθεῖ γὰρ ἀλλήλοις. οἷον εἰ τὸ δικαίως αἰρετώτερον τὸ ἀνδρείως, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἢ ἀνδρείας αἰρετώτερον, καὶ εἰ ἡ δικαιοσύνη ἢ ἀνδρείας αἰρετώτερον, καὶ τὸ δικαίως τὸ ἀνδρείως. πρὸς ἀπλοσίως δὲ καὶ ὕδρι τῶν ἄλλων.

Ἐπὶ εἰς ἄλλους τὰ αὐτὰ τὸ μὲν μείζον ἀγαθόν εἶναι, τὸ δὲ ἐλαττον. αἰρετώτερον τὸ μείζον. ἢ εἰ μείζονος μείζον εἶναι θάτορον. ἀλλὰ καὶ εἰ διὰ ἵνα ἄλλος εἶναι αἰρετώτερον, τὸ μάλλον αἰρετώτερον, ἢ τῇ ἀρετῇ αἰρετώτερον αἰρετώτερον. Ἐπὶ ὃ ἡ ὑπερβολὴ ἢ ὑπερβολῆς αἰρετώτερον αὐτὸ αἰρετώτερον. οἷον φιλία χημάτων. αἰρετώτερον γὰρ ἢ τὴν φιλίαν ὑπερβολὴ ἢ χημάτων. Καὶ ὁ μάλλον αὐτὸ

ελπιτο αὐτὸς ἐαυτῷ αὐτίος εἶναι, ἢ ὅτι τοῦτος, οἷον τὸς Φίλιππος ἔχει
 μάτῳ. Ἐτι ἐκ τῆ προδιέσεως, ἐν τῷ αὐτῷ πρὸς τὸν ἐκτελεσθέντα
 ἔτι, τὸ ὅλον αἰρετώτερον ποιεῖ. Ὑπερβαίνει δὲ διὰ τὸ προσεῖναι ἐφ'
 ὧν ἔστι μὴ ἐτέρῳ ἢ προστεθειμένων χρῆται τὸ κοινόν, ἢ ἁπλῶς
 πως συμδύον ὅτι, τῷ δὲ λοιπῷ, μὴ χρῆται, μὴ δὲ συμδύον
 ὅτι. οἷον πρὶονα ἐπὶ ἀπὸ παντὸς μετὰ τεκτονικῆς, αἰρετώτερον
 πρὶον συμδυναζόμενος, ἀπλῶς δὲ, ὅτι αἰρετώτερον. Πάλιν
 ἐν ἐκείνῳ προστεθέν, τὸ ὅλον, μείζον ποιεῖ. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ
 τῆ ἀφαίρεσεως. οὐ γὰρ ἀφαίρεθῆναι ὅτι ἢ αὐτὸ τὸ ἀπόμεινον
 ἐλάττω, ἐκείνο μείζον αὐτοῦ εἶναι, ὅποτε ἀφαίρεθῆναι τὸ ἀπόμεινον
 ἐλάττω ποιεῖ. Καὶ ἐν τῷ μὴ διὰ ἐαυτοῦ, τὸ δὲ διὰ τὴν διόξαν
 αἰρετοῦ, οἷον ὑγίει καλῶς, ὁρὸς ὃ ἢ πρὸς διόξαν, ἢ μηδενὸς συ-
 νδύοντος, μὴ αὐτὸ ἀποδιδόναι ὑπερβαίνει. Καὶ ἐν τῷ μὴ διὰ ἐαυτοῦ
 καὶ διὰ τὴν διόξαν αἰρετοῦ, ἢ δὲ διὰ τὴν διόξαν μόνον. Καὶ ὅπο-
 τερον μᾶλλον διὰ αὐτὸ τίμιον, ὅτι καὶ βελίον ἐπὶ αἰρετώτερον. Ἐν
 μὴ αἰρετοῦ διὰ αὐτὸ εἶναι κατ' ἐαυτοῦ, ὁ μηδενὸς ἄλλου μελλοντος ὑπερ-
 βαίνει, διὰ ἐαυτοῦ αἰρεθῆναι μᾶλλον. Ἐτι διελείβετο ὑποσάφως ὅτι αἰ-
 ρετοῦ λέγει καὶ τίνων χάριν, οἷον ἢ συμφέρουσιν, ἢ τὸ καλόν, ἢ
 τὸ ἡδύ. ἢ γὰρ πρὸς ἅπαντα ἢ πρὸς τὰ πλεονέχουσιν, αἰρε-
 τώτερον αὐτοῦ εἶναι τὸ μὴ ὁμοίως. ἢ γὰρ αὐτῶν ἀμφοτέρωθεν ὑπερ-
 χόντων, ὅποτε μὴ μᾶλλον ὑπερβαίνει σκεπτόμενος, ὅποτε μὴ ἴδιον
 καλῶς, ἢ συμφέρων. Πάλιν τὸ τὸ βελίονος ὕψους, αἰ-
 ρετώτερον, οἷον τὸ ἀρετῆς ὕψους, ἢ ἡδονῆς. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῷ
 φθονικῶν. φθονικώτερον γὰρ τὸ μᾶλλον ἐμποδιστικόν ἢ αἰρετῶν,
 οἷον νόσος αἰχρῆς, καὶ γὰρ ἡδονῆς ἐπὶ τὸ ἀποδιδόναι εἶναι, καλυπτικόν
 τὸ μὴ νόσος. Ἐτι ἐκ τῶν ὁμοίως διὰ τὴν αἰρετοῦ καὶ φθονικῶν καὶ αἰρε-
 τῶν τὸ πρὸς ἐκτελεσθέν. ἢ γὰρ γὰρ τὸ ποιεῖν αἰρετοῦ, ὁ καὶ ἐλπίσιν αὐ-
 τὸς ὁμοίως καὶ φύγει, τὸ ἐτέρῳ ὄντος αἰρετῶν μόνον. τὰς μὴ αὐτῶν
 πρὸς ἄλληλα συγχεύει, ὑπερβαίνει ἐπὶ εἰρηστῶν ποικίλων. Οἱ αὐτοὶ
 δὲ πόποι χρῆσιμοι, καὶ πρὸς τὸ διὰ τὴν αἰρετοῦ ὅτι αἰρετοῦ ἢ φθον-
 κῶν. ἀφ' ὧν γὰρ μόνον διὰ τῆ πρὸς ἐτέρον ὑπερβαίνει. ἐν γὰρ τῷ
 ἐκ μὴ αἰρετοῦ αἰρετώτερον, καὶ τὸ τίμιον, αἰρετῶν. καὶ ἐν τῷ χρῆσιμῶν
 τὸ μὴ αἰρετώτερον, καὶ τὸ χρῆσιμον αἰρετοῦ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῷ

7. $\alpha\lambda\lambda\omega\rho$

τῶν ἄλλων ὅτι τοιαῦτ' ἔχ' ἡ σύγκλεισις· ἐπὶ γὰρ οὐδέως
 ἤτι τῶν πρὸς ἑτόρομ σύγκλεισις, καὶ ὅτι αἰρετέμ' ἐκὰς ἑτόρομ, ἢ το
 ἑτόρομ, λέγομεν. οἷον ὅταν τὸ μὴ φύσ' ἀγαθόν, τὸ δὲ μὴ φύσ' ἄ
 λειγόμεν. τὸ γὰρ φύσ' ἀγαθόν, δηλοῦν ὅτι αἰρετέμ' ὄντι. Ληπτέμ' οὖν
 εἴ' ὅτι μάλιστ' ἀθάλας αὐτὸς τίπτερ πρὸς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ μέζον
 νος. ληφθέντος γὰρ οὕτως, πρὸς πλείω χρήσιμοι αὐτοὶ εἴησαν. ἐστὶ γὰρ
 αὐτῶν τ' εἰρημνίων γίνεσθαι καθόλου μᾶλλον ποιεῖν, μικροῦ πᾶσα
 λαοσόντα τῇ περικοπῇ. οἷον τὸ φύσ' τοῖς τοῦ, τὸ μὴ φύσ' αὐ
 τοῖς τοῦ, μᾶλλον τοῖς τοῦ. Καὶ εἰ τὸ μὴ ποιεῖ, τὸ δὲ μὴ ποιεῖ τὸ
 ἔχον τοιόνδε ἢ ὡς αὐτὸς ἀρχοί, μᾶλλον ὅσον ὅποτε ποιεῖ, ἢ ὁ μὴ
 ποιεῖ. Εἰ δὲ ἀμφω ποιεῖ, τὸ μᾶλλον ποιεῖν, τοῖς τοῦ. Ἐπὶ εἰ
 τοῖς αὐτὸς ἕνος τὸ μὴ μᾶλλον, τὸ δὲ ἥτορ, τοῖς τοῦ. Καὶ εἰ τὸ
 μὴ τοῖς τοῦ μᾶλλον τοῖς τοῦ, τὸ δὲ μὴ τοῖς τοῦ τοῖς τοῦ, δηλοῦν,
 ὅτι τὸ πρῶτον μᾶλλον τοῖς τοῦ. Ἐπὶ ἐκ τῆς περὶ βίαιας εἰς τὸ
 αὐτῶν περὶ τὴν ἐμὴν ἢ τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ τοῖς τοῦ. Καὶ εἰ
 τῶ ἥτορ τοῖς τοῦ περὶ τὴν ἐμὴν, τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ τοῖς τοῦ.
 Ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως. οὐ γὰρ ἀφαιρεθέντος, τὸ λει
 πόμεινον ἥτορ τοῖς τοῦ, αὐτὸ μᾶλλον τοῖς τοῦ. Καὶ τὰ πᾶσι γιν
 οῦσιν αἰμιγέσθαι, μᾶλλον τοιαῦτα. οἷον λυκότορον τὸ τῶ μᾶ
 λαν αἰμιγέσθαι. Ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐρημνία πρότερον, τὸ μᾶλλον
 ὑπὸ δὲ χρόνον τὸ οἰκέον τὸ περὶ κλέως λόγον. οἷον εἰ τὸ λυκότο
 ὄντι λόγος, χρόμα διακρίνον ὅπως, λυκότορον ὅ ὄντι, μᾶλλον
 χρόμα διακρίνον ὅπως. Ἀν δὲ ὑπὸ μόρτος, ἢ μὴ καθόλου
 τὸ πρόβλημα τῆς, πρῶτον μὴ οἱ εἰρημνιοὶ καθόλου ἀφαιρέσθαι
 σικοί, ἢ ἀνασκόδασιν, τοῖς τοῦ πάντες χρήσιμοι. καθόλου γὰρ
 ἀνασκόδασιν ἢ ἀφαιρέσθαι, καὶ ὑπὸ μόρτος δεικνύμεν. εἰ
 γὰρ πάντες ἀφαιρέσθαι, καὶ τινι, καὶ εἰ μὴ δεικνύει, οὐδέ τινι. μάλιστ'
 εἰ ἐπὶ καιροί, καὶ καιροί τῶν πέπων, οἷον ἐκ τῶν ἀντικείμενων
 καὶ τῶν συσπείων, καὶ τῶν πᾶσι. ὁμοίως γὰρ γινώσκον τὸ ἀξιώ
 σαι εἰς τὸ ἀντικείμενον ἀγαθόν, καὶ λυπῶν πᾶσαν εἰς ἀκαθόν, τῶ εἰ
 τις ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ λυπῶν εἶναι τινὰ ἀκαθόν. Ἐπὶ εἰς τις αἰ
 διαισι μὴ ὄντι διώματα, καὶ ἀνασκόδασιν, εἰς τὴν ἀδωμάτιαν.
 καὶ εἰς τὴν ἀδωμάτιαν ἀδωμάτιαν ἀδωμάτιαν ἀδωμάτιαν. Πάλιν

ἔτι τῶν ἀδικῶν ἀγαθόν, καὶ τὸ δικαίον τι κακόν, ὅτι τὸ ἀδίκως κακόν, καὶ τὸ δικαίως τι ἀγαθόν, ὅτι τὸ πᾶσι φθονητῶν, καὶ ἡδονῆς φθονητῶν. ἢ ταυτὰ δὲ καὶ τὸ τῶν ἡδονῶν ὠφελισμὸν, ἡδονῆς ἀγαθόν. Καὶ οὗτοί τινες φθονητῶν δὲ, καὶ τῶν γῆρας, καὶ φθορᾶν, ὡσαύτως. εἰ γὰρ ἡ φθονητὴ ἡδονῆς, ἢ ὠφελισμὸς ὅν, ἀγαθόν· ὅτι, εἰς αὐτὴν ἡδονῆς ἢ ὠφελισμὸν τῶν κακῶν, ὁμοίως δὲ καὶ εἰ φθορά τις ὠφελισμὸς τῶν ἀγαθῶν, ἢ ἡ γῆρας τῶν κακῶν, ἔσαι τις ἐπιστήμη τῶν κακῶν. οἷον εἰ τὸ ὑπολαμβάνειν ἅλας αἰσθάνειν ἐπράξει τῶν ἀγαθῶν, ἢ τὸ ἀναμνησκέσθαι τῶν κακῶν, εἴη αὐτὸ ἐπίστασις ἅλας αἰσθάνειν ἐπράξει, τῶν κακῶν. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡδονῆς τῶν ἄλλων. γὰρ ἅπανσι γὰρ ὁμοίως τὸ γινώσκον. ἔτι ἐκ τῶν μάλλον καὶ ἡττον καὶ ὁμοίως. εἰ γὰρ μάλλον μὲν τὸ δὲ ἄλλο γινώσκον τι τοιοῦτον, ἐκείνων δὲ μηδὲν ὅτι, ὅτι αὐτὸ εἰρημνύον εἴη τοιοῦτον. οἷον εἰ μάλλον μὲν ὠφελισμὸν τις ἀγαθόν ἢ ἡδονήν, μὴ δὲ μία ἢ ὠφελισμὸν ἀγαθόν, οὐδὲ αὐτὴν ἡδονήν. Καὶ ἐκ τῶν ὁμοίως δὲ καὶ ἡττον, ὡσαύτως. ἔσαι γὰρ καὶ ἀναιρέιν ὅτι κατὰ σκοδινάζειν. πλὴν ἐκ τῶν τοιοῦτων ὁμοίως, ἀμφοτέρω. ἐκ δὲ τῶν ἡττον, κατὰ σκοδινάζειν μόνον, ἀνασκοδινάζειν δὲ ὅτι. εἰ γὰρ ὁμοίως διώαμις τις ἀγαθόν, καὶ ὠφελισμὸν. ἔσι δὲ τις διώαμις ἀγαθόν, καὶ ὠφελισμὸν ὅτι. εἰ δὲ μηδεμία διώαμις, οὐδὲ ἐπιστήμη. εἰ δὲ ἡττον διώαμις ἢ ἀγαθόν ἢ ἐπιστήμη, ἔσι δὲ τις διώαμις ἀγαθόν, καὶ ὠφελισμὸν. εἰ δὲ μηδεμία διώαμις ἀγαθόν, οὐκ ἀνάγκη καὶ ἐπιστήμην μηδεμίαν εἶναι ἀγαθόν. διὸ οὐδὲν ὅτι κατὰ σκοδινάζειν μόνον ὅτι ἐκ τῶν ἡττον. οὐ μόνον δὲ δὲ ἄλλο γινώσκον ἀνασκοδινάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ, λαμβανόντι τὸ μάλιστα τοιοῦτον. οἷον εἰ κείται ἐπιστήμη τις ἀγαθόν, δειχθεὶς δὲ ὅτι φρόνησις οὐκ ἀγαθόν, οὐδὲ ἄλλο οὐδεμία ἔσαι, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ μάλιστα τοιοῦτον. ἔτι δὲ ὑποθέσας ὁμοίως ἀξιόσαντας εἶναι, καὶ πᾶσι ὑπάρχον, ἢ μὴ ὑπάρχον. οἷον εἰ τὸ ἀνθρώπου ἢ ψυχῆς ἀθανάτου, καὶ τὰς ἄλλας, εἰ ἢ αὐτὸ μὴ, μὴ δὲ τὰς ἄλλας. εἰ μὲν οὐκ ὑπάρχον τινὶ κείται, δεικνέον ὅτι οὐκ ὑπάρχει τινὶ ἀκολουθήσει γὰρ δὴ τὴν ὑπόθεσιν τὸ, μὴ πλὴν ὑπάρχον. εἰ ἢ τινὶ μὴ ὑπάρχον κείται, δεικνέον ὅτι ὑπάρχει τινὶ. καὶ γὰρ οὕτως ἀκολουθήσει τὸ πᾶσι ὑπάρχον. διὸ οὐδὲν

δὲ ὅτι ὑποτιθέμενον ποιεῖ τὸ πρόβλημα καθόλου ὑπὸ μέρους τινος. τὸ γὰρ ὑπὸ μέρους ὁμολογουμένως, καθόλου ἀξιοῖ ὁμολογῆναι, ἐπειδὴ εἶναι, καὶ πᾶσι ὁμοίως ἀξιοῖ ὑπάρχειν. Ἀλλοιοῖσιν μὲν ὅν ὄντος τὸ πρόβλημα, μοναχῶς ἀνασκοδινάζειν γινώσκειν. οἷον εἰ ἐφροσεν ἡδονὴν ἀγαθόν εἶναι, ἢ μὴ ἀγαθόν, καὶ μὴ δὲ ἄλλο πῶς διαίρειν. εἰ μὲν γὰρ ἵνα ἐφροσεν ἡδονὴν ἀγαθόν εἶναι, δεικνέον καθόλου ὅτι ὁδεμία, εἰ μέλλει ἀναίρειν τὸ πρόβλημα. ὁμοίως δὲ καὶ ἵνα ἡδονὴν ἐφροσεν μὴ εἶναι ἀγαθόν, δεικνέον καθόλου ὅτι πᾶσι. ἄλλως δὲ ἐκ γινώσκειται ἀναίρειν. εἰ γὰρ δειξώμεν ὅτι ὅτι τις ἡδονὴν οὐκ ἀγαθόν, ἢ ἀγαθόν, ἔπω ἀναίρειται τὸ πρόβλημα. διὸ οὐκ ὅτι ἀναίρειν, ἢ μοναχῶς γινώσκειται, κατὰ σκοδινάζειν δὲ διχῶς. αὐτὸ γὰρ καθόλου δειξώμεν ὅτι πᾶσι ἡδονὴν ἀγαθόν, αὐτὸ ὅτι ὅτι τις ἡδονὴν ἀγαθόν, δεικνέμεν ἔσαι τὸ πρόβλημα. ὁμοίως ἢ καὶ δὲ δειχθῆναι ὅτι ὅτι τις ἡδονὴν οὐκ ἀγαθόν, εἰ δὲ δειξώμεν ὅτι ὅδεμία ἀγαθόν, ἢ ὅτι τις οὐκ ἀγαθόν, δεικνέμεν ὅτι ὅδεμία ἀμφοτέρω, καὶ καθόλου καὶ ὑπὸ μέρους, ὅτι ὅτι τις ἡδονὴν οὐκ ἀγαθόν. διαίρει μάλιστα δὲ τὴν θέσιν οὕτως, διχῶς ἀναίρειν ἔσαι. οἷον εἰ πᾶσι τινὶ μὲν ὑπάρχον ἡδονὴν ἀγαθόν εἶναι, τινὶ δὲ οὐκ ὑπάρχον. εἴτε γὰρ πᾶσι δειχθεὶς ἡδονὴν ἀγαθόν, εἴτε μηδεμία, ἀνερημνύον ἔσαι τὸ πρόβλημα. εἰ δὲ μίαν μόνον ἐφροσεν ἡδονὴν ἀγαθόν εἶναι, τριχῶς γινώσκειται ἀναίρειν. δειξάντες γὰρ ὅτι πᾶσι ἢ ὅτι οὐδεμία, ἢ ὅτι πᾶσι μίαν ἀγαθόν, ἀνερημνύοντες ὅδεμία τὸ πρόβλημα. καὶ πᾶσι δὲ τὴν θέσιν διοριδείσας, οἷον ὅτι ἡ φρόνησις μόνον τῶν ἀρετῶν ὠφελισμὸν, τετραχῶς δὲ ἀναίρειν. δειχθέντι γὰρ ὅτι πᾶσι ἀρετὴ ὠφελισμὸν, ἢ ὅτι ὁδεμία, ἢ ὅτι καὶ ἄλλο τις, οἷον ἡ δικαιοσύνη, ἢ ὅτι αὐτὴ ἡ φρόνησις οὐκ ὠφελισμὸν, ἀνερημνύον ἔσαι τὸ πρόβλημα. Χρησιμοῦν ἢ καὶ τὸ ὑποβλέπειν ὑπὸ τὰ καθέκαστα γινώσκοντες ὑπάρχον τι ἢ μὴ εἶρηται, καθάπερ γινώσκοντες καθόλου προβλήμασι. ἔτι ἢ γινώσκοντες γινώσκοντες ὑποβλέπειν, διαίρουσιν κατὰ εἶδη μέχρι τῶν ἀπαιτῶν, καθάπερ πρότερον εἰρηται. αὐτὸ γὰρ πᾶσι φαίνεται ὑπάρχον, αὐτὸ μὴ δὲν πολλὰ πῶς ἐφροσεν, καὶ ὅτι ὅτι καθόλου ὁμολογῶν, ἢ φρόσιν γινώσκοντες ἐπὶ ἑνὸς οὐκ ὅτι

τως ἔτι ὅτι ὡς ὅτι ἢ εἶδαι, ἢ ἀεὶ μὴ διαιρέσει τὸ συμβεβη-
κός, σκεπτικὸν εἰ μὴ δὲ τῶν ἀρχῶν. οἷον ὅτι ὁ χρόνος οὐ κινεῖ-
ται οὐδέ ὅτι κίνησις, ἀταρβημοσάμνον πῶς εἶδαι κίνησις ὡς
ἔστιν. εἰ γὰρ μὴ δὲ τῶν ἀρχῶν τῶ χρόνῳ, δηλὸν ὅτι οὐ κινεῖται,
οὐδέ ὅτι κίνησις. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ οὐκ ἀεὶ μὴ, διελ-
μνον ὅτι πᾶς ἀεὶ μὴ, ἢ πᾶς ἀεὶ μὴ, ἢ ἀρτίως. εἰ γὰρ ἡ ψυχὴ μὴ τε
πᾶς ἀεὶ μὴ ἀρτίως, δηλὸν ὅτι οὐκ ἀεὶ μὴ. πῶς μὲν οὖν τὸ
συμβεβηκός εἶναι τῶν πεινῶν καὶ οὕτως ἀποδείκνυται.

Τέλος τοῦ τρίτου τῶν τοπικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΤΟΠΙΚΩΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα, πῶς τῶν πῶς τὸ γένος καὶ τὸ
ἴδιον ὑποσχετικόν. ἐπεὶ δὲ ταῦτα σοιχεῖα τῶν
πῶς ὅτι οὐκ. πῶς αὐτῶν δὲ τούτων ὀλιγά-
κις αἰσκέψαι γίνονται τοῖς διαλεγόμενοις.

Ἀντὶ τούτου γένος ἡν ὄντων, πρῶτον
μὲν ὑποθέλει πᾶσι πάντα τὰ συγγενῆ ὅτι
λεχθῆναι, εἰ τινοὺς μὴ κατηγορεῖται, καθάπερ ὑπὸ τῷ συμβεβηκό-
τος. οἷον, εἰ τὸ ἡνδονὴς τὸ ἀγαθὸν γένος κείται, εἰ τις ἡνδονὴ μὴ
ἀγαθόν. εἰ γὰρ ὅτι, δηλὸν, ὅτι οὐ γένος τὸ ἀγαθὸν τὸ ἡνδονὴς. τὸ
γὰρ γένος ἡνδονὴς πάντων τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδῳ κατηγορεῖται.

Εἴτα εἰ μὴ τῶν τί ὅτι κατηγορεῖται, ἀλλ' ὡς συμβεβηκός, κα-
θὰ περὶ τὸ λδνκὸν τὸ χιόνος, ἢ ψυχῆς τὸ λινδονομὸν ὑφ' ἑαυτῶ. ὅ-
τι γὰρ ἡ ψυχὴ ὅτι λδνκὸν, διόπερ ὅτι γένος τὸ λδνκὸν τὸ χιόνος,
οὐτε ἢ ψυχῆς ὅτι λινδονομὸν. συμβεβηκός δὲ αὐτῇ κινεῖσθαι, κα-
θὰ περὶ καὶ ὅτι ζωῶν πολλὰκις βαδίζειν τε, καὶ βαδίζοντι εἶναι.
ἔτι τὸ κινεῖσθαι οὐ τί ὅτι, ἀλλὰ τι ποιοῦν ἢ πᾶσιν σιμαίνοντι
ἔοικεν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λδνκὸν. οὐ γὰρ τί ὅτι ἢ χιόνος, ἀλλὰ ποί-
οντι λδνκόν. ὡς τὸ οὐδέ τῶν αὐτῶν τῶν τί ὅτι κατηγορεῖται.

Μάλιστα δὲ ὑπὸ τῶν τῶν συμβεβηκός ὅτι οὐκ ὑποθέλει πᾶσι, εἰ
ἐφαρμόσῃ

ἐφαρμόσῃ ὑπὸ τῶν γένος, οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημνία. ὅτι δι-
χεται γὰρ ἢ κινεῖται αὐτὸ ἑαυτῶ, καὶ μὴ, ὁμοίως δὲ καὶ λδνκὸν εἶναι
καὶ μὴ, ὡς τὸ οὐδέ τῶν αὐτῶν γένος, ἀλλὰ συμβεβηκός, ἔπειτα δὲ
συμβεβηκός ἐλέγχεσθαι, ὅτι οὐδέ τῶν ἀρχῶν τινὶ καὶ μὴ.

ἔτι εἰ μὴ τῶν αὐτῇ διαίρειται τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, ἀλλὰ τὸ
μὲν οὐσία, τὸ δὲ ποιοῦν, ἢ τὸ μὲν πρὸς ἢ, τὸ δὲ ποιοῦν. οἷον ἢ μὲν
χιώνος καὶ ὁ κύκνος, οὐσία, τὸ δὲ λδνκὸν, οὐκ οὐσία, ἀλλὰ ποιοῦν,
ὡς τὸ οὐ γένος τὸ λδνκὸν τὸ χιόνος, οὐδὲ τὸ κύκνου. πάλιν ἢ ἢ
ὑποσχετικόν, τῶν πρὸς τι, τὸ δὲ ἀγαθὸν καὶ τὰ καλόν, ποιοῦν. ὡς τὸ οὐ
γένος τὸ καλόν ἢ τὰ ἀγαθόν τὸ ὑποσχετικόν. τὰ γὰρ τὸ πρὸς ἢ γένος,
καὶ αὐτὰ τῶν πρὸς τι εἶναι. καθάπερ ὑπὸ τῷ διπλασίονι, καὶ
γὰρ τὸ πολλαπλασίονι ὅτι γένος τὸ διπλασίονι, καὶ αὐτὸ τὸ πρὸς
τί ὅτι. καθόλου δὲ εἰπεῖν ὑπὸ τῶν αὐτῶν διαίρειται, εἰ τὸ γένος
ὅτι εἶδος εἶναι. εἴτε γὰρ τὸ εἶδος οὐσία, καὶ τὸ γένος, καὶ εἰ ποιοῦν ἢ
τὸ εἶδος, καὶ τὸ γένος ποιοῦν τι. οἷον εἰ τὸ λδνκὸν ποιοῦν τι, καὶ τὸ
χρῶμα, ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. Πάλιν εἰ ἀνάγκη εἶναι, ἢ εἰ
ὅτι οὐδέ τῶν τῶν περὶ τῶν γένος, μετέχον τὸ γένος. ὅτι δὲ τὸ
μετέχον, τὸ ὑποσχετικόν τῶν τῶν μετεχόντων λόγον. δηλὸν οὖν
ὅτι τὰ μὲν εἶδη, μετέχον τῶν γένων, τὰ δὲ γένος τῶν εἰδῶν, οὐ. τὸ
μὲν γὰρ εἶδος ὑποσχετικόν τῶν τῶν γένος λόγον, τὸ δὲ γένος, τῶν
τῶν εἰδῶν οὐ. σκεπτικὸν οὖν εἰ μετέχει, ἢ ὅτι οὐδέ τῶν μετέχον τῶν
εἰδῶν τὸ ἀποδοδεῖν γένος. οἷον εἰ τις, τῶν ὄντων ἢ τῶν γένος
τὸ τι ἀποδοδεῖν. συμβέσεται γὰρ μετέχον τὸ γένος τῶν εἰδῶν. καὶ
πάντων γὰρ τῶν ὄντων τὸ ὅτι καὶ τὸ ὅτι κατηγορεῖται. ὡς τε καὶ ὁ
λόγος αὐτῶν. ἔτι εἰ κατὰ ἡνδονὴς τὸ ἀποδοδεῖν εἶδος ἀληθινόν
ταῦτα, τὸ γένος μὴ. οἷον εἰ τὸ ὅτι ἢ τὸ ὑποσχετικόν ὅτι δὲ ξασθὶ γένος
πεθεῖν. καὶ γὰρ τῶν μὴ ὄντων τὸ δὲ ξασθὶν κατηγορηθῆσεται. πολλὰ
γὰρ τῶν μὴ ὄντων δὲ ξασθὶ. ὅτι δὲ τὸ ὅτι ἢ τὸ ὑποσχετικόν οὐ κατη-
γορεῖται κατὰ τῶν μὴ ὄντων, δηλὸν. ὡς τὸ οὐ γένος τὸ ὅτι, οὐδὲ τὸ
ὑποσχετικόν τῶν δὲ ξασθὶ. καὶ ὡς γὰρ τὸ εἶδος κατηγορεῖται, καὶ τὸ
γένος εἰς κατηγορεῖται. Πάλιν εἰ μὴ γένος τὸ εἶδος ὅτι οὐδέ τῶν
ταῦτα μετέχον τὸ πεθεῖν ὅτι γένος. ἀδυνάτου γὰρ τῶν γένος με-
τέχειν, μὴ γένος τὸ εἶδος μετεχόν, ἀν μὴ πᾶσι τῶν τῶν πρῶτον

διαίρεσιμ τ' εἰδῶν ἢ, ταῦτα δὲ τῶ γένος μόνον μετέχει. αὐτὸν ἢ κίνησις, γένος τ' ἡδονῆς τεθῆ, σκεπῆσιν εἰ μὴτε φθορὰ μὴτ' ἄλλοις ωσις ἢ ἡδονῇ, μὴτε τ' λοιπῶν ἀποδοθεῖσιν κινήσεων μετέμειναι. διηλόν γὰρ ὅτι οὐδενὸς τῶν εἰδῶν αὐτὸ μετέχει, ὥστε οὐδὲ τῶ γένους. ἐπεὶ δὲ ἀναγκαῖον ὅτι τῶ γένους μετέχει, καὶ τ' εἰδῶν ἑνὸς μετέχει. ὥστ' οὐκ αὐτὸ εἰς εἶδος ἢ ἡδονῇ τ' κινήσεως, οὐδὲ τῶν ἀτόμων, οὐδὲ τῶν ὑπὸ τοῦ εἶδος τ' κινήσεως ὄντων. καὶ γὰρ τὰ ἀτομα μετέχει τῶ γένους καὶ τ' εἶδους. οἷον ὁ πῖς ἀνθρώπος, καὶ ἀνθρώπου μετέχει καὶ ζῶον. ἔτι εἰ ὡς πλείον λέγεται τ' γένους τὸ γν' γένει τεθῆ. οἷον τὸ διοξασόν τῶ ὄντος. καὶ γὰρ τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν, διοξασόν. ὥστ' οὐκ αὐτὸ εἶναι τὸ διοξασόν, εἶδος τ' ὄντος, ὡς πλείον γὰρ αἰ τὸ γένος τῶ εἶδος λέγεται. Πάλιν εἰ ὡς ἴσων τὸ γν' καὶ τὸ εἶδος λέγεται. οἷον εἰ τῶν πᾶσι πωμυλῶν τὸ μὲν γν', τὸ δὲ εἶδος τεθῆ. καὶ ἀπὸ τῶ ὄν καὶ τὸ γν'. πᾶσι γὰρ τὸ ὄν καὶ τὸ γν'. ὥστ' οὐδέ τῶ οὐδέ τῶ οὐδέ τῶ γν', ἐπεὶ δὲ ὡς ἴσων λέγεται. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ πρῶτον, καὶ ἡ ἀρχὴ, ἐπ' ἀλλήλα τεθῆ. ἢ τε γὰρ ἀρχὴ, πρῶτον, καὶ τ' πρῶτον, ἀρχή. ὥστ' εἰ ἀμφότερα τὰ εἰρημνῶν ταυτὸν ὄν, ἢ οὐδέ τῶ οὐδὲ τῶ γένος. σοιχείου δὲ πρὸς ἀπαυλῆ τὰ τοιαῦτα, τὸ ὡς πλείον τ' γένος ἢ τὸ εἶδος, καὶ τὴν διαφορὰν λέγεσθαι. ἐπ' ἐλατῶν γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ τῶ γένους λέγεται. Ὁρᾶν δὲ εἰ εἰς τίνος τ' ἀδιαφόρων τῶ εἶδος μὴ ὄν γένος τὸ εἰρημνῶν, εἰ μὴ δόξαι αὐτὸν. κατὰ σκεπῆσιν δὲ, εἰ εἰς ἑνός. ταυτὸν γὰρ πᾶσι τῶν ἀδιαφόρων τῶ εἶδος, τὸ γένος. αὐτὸ οὐ γένος διαχέειν, διαλεῖν ὅτι πᾶσι τῶν, καὶ γένος μὴ, διηλόν ὅτι οὐδενός. οἷον εἰς ἀτόμους πῖς μὲν τ' γραμμᾶς, τὸ ἀδιαίρετον γένος αὐτῶν φησὶν εἶναι. τῶ γὰρ διαίρεσιμ ἐχρυσῶν γραμμῶν, οὐκ εἰς τὸ εἰρημνῶν γν', ἀδιαφόρων οὐσῶν κατὰ τὸ εἶδος. ἀδιαφοροὶ γὰρ ἡ τ' εἶδος ἀλλήλων, αἰ δὲ τεθῆαι γραμμᾶς πᾶσαι. Σκοπεῖν ἢ καὶ εἰ τι ἄλλο γένος ὄν τῶ ἀποδοθέντος εἶδους, ὁ μὴτε ποδεχέαι τὸ ἀποδοθέν γένος, μὴδ' ὑπὸ ἐκείνῳ ὄν. οἷον εἰ τις τ' δικαιοσύνης τ' ὑπὸ σῆμιν θέναι γένος. ἐστὶ γὰρ καὶ ἡ ἀρετὴ γένος, τ' εἰς τὸν ὄν τ' ἡδονῇ τ' λοιπῶν πρὸς τῶ. ὥστ' εἰ καὶ εἰναι ὑπὸ σῆμιν γένος τ' δικαιοσύνης

συνῆς. διοκῆ γὰρ ὅταν γν' εἶδος ὑπὸ δύο γένων, τὸ ἐπὶ τὸν ὑπὸ τῶ εἶδος ποδεχέσθαι. καὶ δὲ ἀποδοῖαν ἐπ' ὅντων τὸ τοιοῦτον. διοκῆ γὰρ γένους ἢ φρόνησις ἀρετὴ τε καὶ ὑπὸ σῆμιν εἶναι, καὶ εἰς τὸν ὄν τ' γένων ὑπὸ οὐδὲ τῶ ποδεχέσθαι. οὐ μὲν ὑπὸ πᾶσι τῶν συγχωρεῖται τὴν φρόνησιν ὑπὸ σῆμιν εἶναι. εἰ δὲ ὄν τις συγχωρεῖται τὸ λεγόμενον ἀληθὲς εἶναι, ἀλλὰ τὸ γν' ὑπὸ ἀλλήλων, ἢ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἀμφω γίνεσθαι τὰ τῶ αὐτῶ γένων, τ' ἀναγκαῖον εἰς τὸν ὄν εἶναι. κατὰ τὸν καὶ ὡς τῆς ἀρετῆς καὶ ὡς τῶ ὑπὸ σῆμιν συμβαίνει, ἀμφω γὰρ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένων ὄν. κατὰ τὸν γὰρ αὐτῶν καὶ διαδοθέντος εἶναι. σκεπῆσιν οὐκ εἰς μὴδὲ τῶν ὑπὸ ἀρχῆ τῶ ἀποδοθέντος γένων. εἰ γὰρ μὴ δὲ ὑπὸ ἀλλήλων ὄν τὰ γένων, μὴ δὲ ὑπὸ ταυτὸν ἀμφω, εἰ καὶ εἶναι τὸ ἀποδοθέν γένων. Σκοπεῖν δὲ καὶ τὸ γν' τῶ ἀποδοθέντος γένους, καὶ ὅπως αἰ τὸ ἐπ' ἀνὰ γένος, εἰ πᾶσι κατηγορεῖται τῶ εἶδος, καὶ εἰ γν' τί ὄν κατηγορεῖται. πᾶσι γὰρ τὸ ἐπ' ἀνὰ γένος, κατηγορεῖσθαι δὲ τῶ εἶδους γν' τί ὄν. εἰ οὐκ ὡς διαφώνει, διηλόν ὅτι οὐ γν' τὸ ἀποδοθέν. Πάλιν εἰ μετέχει τὸ γένος τῶ εἶδους, ἢ αὐτὸ ἢ τῶν ἐπ' ἀνὰ τὸ γν'. οὐδὲ γένος γὰρ τὸ ἐπ' ἀνὰ τῶ ὑπὸ σῆμιν μετέχει. ἀνασκεπῆσιν μὲν οὐκ, κατὰ τὸν εἰρηται χρεῖσιν. κατὰ σκεπῆσιν δὲ, ὁμοιογενεῖν μὲν ὑπὸ ἀρχῆ τῶ εἶδος τῶ ὄν τ' ὄντος γένους, ὅτι δὲ ὡς γένος ὑπὸ ἀρχῆ ἀμεισβετῆσθαι, ἀπόχρη τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπ' ἀνὰ γένων γν' τί ὄν τῶ εἶδους κατηγορεῖσθαι. γνὸς γὰρ γν' τί ὄν κατηγορεῖσθαι, πᾶσι καὶ τὰ ἐπ' ἀνὰ τὸν καὶ τὰ ὑπὸ σῆμιν αὐτῶν κατηγορεῖται τῶ εἶδους, γν' τί ὄν κατηγορεῖσθαι. ὥστε καὶ τὸ ἀποδοθέν γν' γν' τί ὄν κατηγορεῖται. ὅτι δὲ γνὸς γν' τῶ τί ὄν κατηγορεῖσθαι, καὶ πᾶσι τὰ λοιπὰ αὐτῶν κατηγορεῖται, γν' τῶ τί ὄν κατηγορεῖσθαι, δὲ ἐπ' ἀνὰ γένων ληπῆσιν. Εἰ δὲ ἀπλῶς ὑπὸ ἀρχῆ ἀμεισβετῆται τὸ ἀποδοθέν γένος, εἰ ἀπόχρη τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπ' ἀνὰ γένων γν' τῶ τί ὄν κατηγορεῖσθαι τῶ εἶδους. οἷον εἰ τῶ βασιλείας γένος ἀπὸ δὲ τῶν ποδῶν, οὐκ ἀπόχρη τὸ δὲ εἰς τὴν διότι κίνησις ὄν ἢ βασιλείας, πρὸς τὸ δὲ εἰς τὸν ποδῶν ὄν, ἐπεὶ δὲ καὶ ἀλλὰ κίνησις εἰσὶν. ἀλλὰ πρὸς ἀποδοθέντος

ὅτι ὁ δένος μετέχῃ ἡ βάδις τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν τῆς
φορᾶς, εἰ μὴ τῇ φορᾶς ἀνάγκη γὰρ τὸ τὸ γένος μετέχον, καὶ τῶν
εἰδωμένων μετέχῃ τῶν τῇ τῶν πρώτῳ διαίρεσιν. εἰ οὐκ ἡ βά-
δις, μήτ' αὐξήσεως, μήτε μείωσος, μήτε τῶν ἄλλων κινήσεων
μετέχοι, δηλοῦν ὅτι τῇ φορᾶς αὐτὴ μετέχοι. ὥστε εἰν αὐτὸ γένος ἡ φο-
ρὰ τῇ βάδις. Πάλιν ἐφ' ὧν τὸ εἶδος τὸ τε δὲν ὡς γένος κα-
τηγορεῖται, σηπείμ εἰ καὶ τὸ ἀποδοθὲν γένος ἐν τῷ τί ὅτι
αὐτῶν τούτων κατηγορεῖται, ὡν πᾶν καὶ τὸ εἶδος. ὁμοίως δὲ καὶ
εἰ τὰ ἐπάνω τὸ γένος πάντα, εἰ γὰρ πᾶς διαφορᾶς, δηλοῦν ὅτι τὸ
γένος τὸ ἀποδοθὲν. εἰ γὰρ καὶ γένος, ἀπαντ' αὐτὸ ἐπ' αὐτῶν τῶ-
ν, καὶ αὐτὸ τῶν, γὰρ τῶν τί ὅτι κατηγορεῖται, ὥς πᾶν καὶ τὸ εἶδος
ἐν τῶν τί ὅτι κατηγορεῖται. ἀνασκόπουλον μὲν οὐκ ἔστιν ἵσχυρος εἰ
μὴ κατηγορεῖται τὸ γένος ἐν τῶν τί ὅτι, ὡν πᾶν καὶ τὸ εἶδος κα-
τηγορεῖται. καὶ ἀνασκόπουλον, δὲ εἰ κατηγορεῖται ἐν τῷ τί ὅτι κα-
τηγορεῖται, συμβάσεται γὰρ καὶ τὸ γένος, καὶ τὸ εἶδος, τὸ αὐτὸ ἐν τῶ
τί ὅτι κατηγορεῖται. ὥστε τὸ αὐτὸ ὑποδύο γένος γίνεται, ἀναγ-
καῖον οὐκ ἔστιν ἀλλὰ καὶ τὰ γένος εἶναι. αὐτὸν διχῶς ὁ βολόμεθα γε-
νός καὶ ἀνασκόπουλον μὲν ὅτι ὑποδύο τὸ εἶδος, δηλοῦν ὅτι τὸ εἶδος ὑπο-
τῶν αὐτὸ εἶναι. ὥστε δὲ διχῶς μὲν αὐτὸ εἶναι ὅτι γένος τῶν. Σηπείμ
δὲ καὶ τὸς λόγους τῶν γένων εἰ φερμότησιν ἐπὶ τὴν τὸ ἀρδθὲν
εἶδος, καὶ ὑπὲρ τὰ μετέχοντα τὸ εἶδος. ἀνάγκη γὰρ τὸς τῶν γένων
λόγους κατηγορεῖται τὸ εἶδος, καὶ τῶν μετεχόντων τὸ εἶδος. εἰ
οὐκ πᾶς διαφορᾶς, δηλοῦν ὅτι οὐ γένος τὸ ἀποδοθὲν. Πάλιν εἰ
τὴν διαφορᾶς ὡς γένος ἀπέδωκεν, οἶον εἰ τὸ ἀθάνατον γένος
θεῶ. διαφορᾶς γὰρ ὅτι ζῶν τὸ ἀθάνατον, ἐπειδὴ τῶν ζώων τὰ μὲν
θνήσκουσι, τὰ δὲ ἀθάνατα. δηλοῦν οὐκ ὅτι διμάρτηται. ὁ δὲ γένος γὰρ
ἡ διαφορᾶς γένος ὅτι. ὅτι τὸ ἀληθές, δηλοῦν. ὁ δὲ μὲν γὰρ δια-
φορᾶς σημαίνει τί ὅτι, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν, καὶ ἀπὸ τὸ πᾶν
καὶ τὸ δῖπον. Καὶ εἰ τὴν διαφορᾶς εἰς τὸ γένος ἔθηκεν ὡς
εἶδος, οἶον τὸ πόδι τῶν, ὅπου ἀειδόμεν. διαφορᾶς γὰρ ἀειδόμεν τὸ
πόδι τῶν ὅτι εἶδος ὅτι. ὅτι δὲ δόκει μετέχῃ, ἡ διαφορᾶς τῇ γένος.
πάν γὰρ τὸ μετέχον τῇ γένος, ἡ εἶδος, ἡ ἀτομὸν δὲ, ἡ δὲ δια-
φορᾶς, ὅτι εἶδος, ὅτι ἀτομὸν ὅτι. δηλοῦν οὐκ ὡς τὸ μετέχῃ τῇ γε-
νός

νός ἡ διαφορᾶς. ὥστε ὅτι τὸ πόδι τῶν, εἶδος αὐτὸ εἶναι, ἀλλὰ διαφορᾶς,
ἐπὶ εἰ τὸ γένος εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν. οἶον
τὴν σῶμα τῶν, ὅπου σιωχλῶν, ἡ τὴν μίξιμ, ὅπου κρᾶσιμ, ἡ ὡς
πλάτων δρίζεται φορᾶν τὴν τῇ τὸ πορ κίνησιμ. οὐ γὰρ ἀναγ-
καῖον τὴν σῶμα τῶν σιωχλῶν εἶναι, ἀλλὰ ἀνάπαλιμ τὴν σιωχλῶν,
σῶμα τῶν. ὅ γὰρ πᾶν τὸ ἀπὸ μὲν σιωχλῶν, ἀλλὰ τὸ σιωχλῶ-
μὲν ἀπὸ τῶν. ὁμοίως ὅ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων. ὅτι γὰρ ἡ μίξιμ ἀπα-
σα κρᾶσις. ἡ γὰρ τῶν κρᾶσιμ μίξιμ, ὅ καὶ κρᾶσις. ὅ δὲ ἡ τῇ τὸ πορ
μεταβολὴ πᾶσα, φορᾶ. ἡ γὰρ βάδις, ὅ δὲ δόκει φορᾶ εἶναι. ἀπὸ τῶν
γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀκρίτως τὸ πορ ἐκ τὸ πᾶς μεταβαλλόντων λεγεται.
καθὰ τῇ ὑπὲρ τῶν ἀφύχων συμβαίνει. δηλοῦν δὲ ὅτι καὶ ὑπὲρ πλείον
λεγεται τὸ εἶδος τῇ γένος, ἐν τοῖς ἀρδθῶσι, δῖον ἀνάπαλιμ
γίνεται. Πάλιν εἰ τὴν διαφορᾶς εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν, οἶον τὸ
ἀθάνατον, ὅπου θεόν. συμβάσεται γὰρ ἐπ' ἴσων ἡ ὑπὲρ πλείονων
τὸ εἶδος λεγεται. καὶ γὰρ ἡ διαφορᾶς ἐπίσης ἡ ὑπὲρ πλείον τῇ εἶδος
λεγεται. Ἐπὶ εἰ τὸ γένος εἰς τὴν διαφορᾶς ἔθηκεν, οἶον τὸ γένος
μα, ὅπου συγκειμένον, ἡ τὸν ἀειδόμεν, ὅπου πόδι τῶν. Καὶ εἰ τὸ
γένος ὡς διαφορᾶς εἶπεν. ἐγχωρεῖ γὰρ ἡνᾶ καὶ τοιαύτῳ κομί-
σαι θέσιμ, οἶον κρᾶσις, τὴν μίξιμ διαφορᾶς, ἡ φορᾶς τὴν τῇ
τὸ πορ μεταβολῶν. Σκεπτόμεν δὲ πάντα τὰ τοιαύτα διατῶν
αὐτῶν. ὑπὲρ κινήσεων γὰρ οἱ τοιοῦτοι. ὑπὲρ πλείον τε γὰρ τὸ γένος τῇ
διαφορᾶς δὲ λεγεται, καὶ μὴ μετέχῃ τῇ διαφορᾶς. ὅπως δὲ
ἀρδθῶν τῶν, ὅ δὲ τὸ πορ τῇ εἰρημνῶν δυνατὸν συμβαίνει. ἐπὶ
ἐλατῶν τε γὰρ ῥηθῆσεται, καὶ μεθεῖται τὸ γένος τῇ διαφορᾶς.

Πάλιν εἰ μὴ δὲ μὲν διαφορᾶς κατηγορεῖται τῇ τῇ γένος κατὰ
τὸ ἀποδοθὲν τῇ εἶδος, ὅ δὲ τὸ γένος κατηγορεῖται. οἶον
ψυχῆς, οὐτε τὸ πόδι τῶν, οὐτε τὸ ἀρτιον κατηγορεῖται, ὥστε ὅ δὲ
ὁ ἀειδόμεν. Ἐπὶ εἰ πρότερον φησὶ τὸ εἶδος, καὶ σιωχλῶν
τὸ γένος. δόκει γὰρ τὸ γένος, οὐκ αὐτὸ εἶναι γένος. Ἐπὶ εἰ γὰρ
δίδεται ἀπολεπείμ τὸ εἰρημνῶν γένος ἡ τὴν διαφορᾶς. οἶον
ψυχῆς, τὸ κινεῖται, ἡ δόξαν τὸ ἀληθές καὶ ψεύδους, οὐκ αὐτὸ εἶναι
τῇ εἰρημνῶν ὅ δὲ τὸ πορ γένος, ὅ δὲ διαφορᾶς. δόκει γὰρ τὸ γένος
καὶ ἡ διαφορᾶς πρὸ ἀρδθῶν ὡς αὐτὸ τὸ εἶδος. Σηπείμ δὲ καὶ

ἐν τῷ γένει καὶ μὲν μετέχῃ πινὸς γνάντιος ὅτι γνάντιος ἢ γνάντιος
 τοῦ μετέχῃ. τὸ γὰρ αὐτὸ τῷ γνάντιῳ ἀμα μετέχει. ἐπεὶ δὲ τὸ
 μὲν γνάντιος οὐδέποτε ἀπολείπει. μετέχῃ δὲ καὶ τὸν γνάντιον,
 ἢ γνάντιος μετέχῃ. Ἐπὶ εἰς τὸν γνάντιον τὸν εἶδος, ὁ ἀδύνα-
 τος ὅλως ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ τὸ γνάντιος. οἷον εἰς τὴν ψυχὴν τὴν ζωὴν καὶ
 τὴν ὄψιν, τὴν δὲ ἀρετὴν μὲν δυνάμει δυνάμει, ὅτι καὶ εἰς εἶδος ἀρε-
 τῆς ἢ ψυχῆς. Σκεπτόμεν δὲ καὶ εἰς ὁμῶν μορ τὸ εἶδος τῷ γνάντι,
 σοιχείοις ἡρώμενοι τοῖς ἐρημνίοις, πῶς τὸ ὁμῶν μορ. συώνυ-
 μου γὰρ τὸ γνάντι καὶ τὸ εἶδος. Ἐπεὶ δὲ γνάντιος τῶν εἶδων
 πλεονάζει, εἰ μὴ γνάντιος εἶδος εἶναι τὸ ἐρημνί-
 ον. γνάντιος. εἰ γὰρ μὴ ὅτι, δυνάμει ὅτι οὐ καὶ εἰς γνάντιος ὅλως τὸ ἐρημ-
 νίον. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰς τὸ κατὰ μεταφορὰν λεγόμενον, ὡς
 γνάντιος ἀπεδωκεν, οἷον τὴν σωφροσύνην, συμφωνίαν. πᾶν γὰρ
 γνάντιος κυρίως κατὰ τῶν εἶδων διατηροῦται, ἢ δὲ συμφωνία
 καὶ τὴν σωφροσύνην, ὁ κυρίως, ἀλλὰ κατὰ μεταφορὰν. πᾶσι
 γὰρ συμφωνία, ἐν φθόγῳ. Ἐπὶ εἰς τὸ γνάντιον τὴν εἶδος,
 σκοπεῖν. εἰς δὲ πλεοναχῶς ἢ σκέψις. πρῶτον μὲν εἰς τὸ αὐτῷ
 γνάντι, καὶ τὰ γνάντια, μὴ ὄντι γνάντιον τῷ γνάντι. διὰ γὰρ τὰ
 γνάντια ἐν τῷ αὐτῷ γνάντι, αὐτὸ μὲν γνάντιον ὅτι γνάντιος ἢ ὄν-
 τος ἢ γνάντιος τῷ γνάντι, σκοπεῖν, εἰς τὸ γνάντιον τῷ γνάντι ὅτι
 αὐτῷ γνάντι γὰρ τὸ γνάντιον ἐν τῷ γνάντι εἶναι, αὐτὸ δὲ ἢ γνάντιον τὴν
 τῷ γνάντι φανερὸν ἢ τῶν ἐκαστον, εἰς τὴν ἐπαγωγὴν. Πάλιν
 εἰς ὅλως ἐν μὲν γνάντι τῷ γνάντι εἶδος γνάντιον, ἀλλὰ αὐτὸ γνάντι,
 οἷον τὸ ἀγαθόν. εἰ γὰρ μὴ ἐν γνάντι, οὐδὲ τὸ γνάντιον τῶν
 γνάντιος, ἀλλὰ αὐτὸ γνάντιος, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν
 συμβαίνει. οὐδέποτε γὰρ τῶν γνάντιος, ἀλλὰ ἐκαστὸν αὐτῶν
 γνάντιος. Ἐπὶ εἰς γνάντιον ἢ γνάντιος καὶ τὸ εἶδος, ἐν τῷ μὲν
 ὅτι τὴν μετὰ, τῷ δὲ μὴ εἰς γνάντιος ὅτι τὴν μετὰ, καὶ τῷ
 εἶδω, καὶ εἰς τῷ εἶδω, καὶ τῷ γνάντι. κατὰ τὸν ὅτι ἀρετῆς, καὶ
 κακίας, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ἀδικίας. ἐκαστὸν γὰρ ὅτι τὴν με-
 τὰ. γνάντιος τῶν, ὅτι ὑγίαιας καὶ νόσος, οὐδὲν μετὰ, κα-
 κὸν δὲ καὶ ἀγαθόν, τὴν μετὰ. Ἐπὶ εἰς μὲν ἢ ἀμφοῖν ἀνὰ
 μέσον καὶ τῷ εἶδω, καὶ τῷ γνάντι, μὴ ὁμοίως δὲ, ἀλλὰ τῷ μὲν,
 κατὰ

A Contrario S^r
 111

κατὰ ἀπόφασιν, τῷ δὲ, ὡς ὑποκείμενον. γνάντιος γὰρ, ὁμοίως
 ἀμφοῖν. κατὰ τὸν ὅτι ἀρετῆς, καὶ κακίας, καὶ δικαιοσύνης,
 καὶ ἀδικίας. ἀμφοῖν γὰρ κατὰ ἀπόφασιν τὸ ἀνὰ μέσον. Ἐπὶ
 ὅταν μὴ ἢ γνάντιον τῷ γνάντι, σκοπεῖν μὴ μόνον εἰς τὸ γνάντιον ἐν
 τῷ αὐτῷ γνάντι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνὰ μέσον. ἐν τῷ γὰρ τὰ ἀρετῆς, καὶ τὸ
 μέσον, οἷον ὑπὸ λυκοῦ καὶ μέλανος. τὸ γὰρ χρῶμα γνάντιος τῶν
 τε καὶ τῷ ἀνὰ μέσον χρωμάτων ἀπάντων. γνάντιος, ὅτι ἢ μὲν
 γνάντιος ἐν ὑποβολῇ, ἐν τῷ αὐτῷ γνάντι. ἐν τῷ κακῷ γὰρ ἀμφοῖν.
 τὸ δὲ μέτριον, ἀνὰ μέσον ὅν τῶν, ὅτι τὸ κακόν, ἀλλὰ ἐν τῷ
 ἀγαθῷ. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰς τὸ μὲν γνάντιος γνάντιον πινί, τὸ δὲ
 εἶδος μὲν γνάντιος, εἰ γὰρ τὸ γνάντιος γνάντιον ἢ, καὶ τὸ εἶδος. κατὰ-
 τὸν ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας. ὁμοίως δὲ
 καὶ ὑπὸ τῷ ἄλλω σκοποῦν, φανερὸν αὐτὸ δόξαι εἶναι τὸ εἶ-
 δος. γνάντιος, ὅτι τὸ ὑγίαιας ἐν νόσος. ἀπλῶς μὲν γὰρ ὑγίαιας, νόσος
 γνάντιος, ἢ δὲ τὴν νόσος εἶδος ὅν νόσου, οὐδὲν γνάντιον. οἷον ὁ
 πυρετός, καὶ ἡ ὀφθαλμία, καὶ τῷ ἄλλω ἐκαστον. ἀναρροῦν
 τὴν μὲν οὖν, τῶν ταχῶς ὑποσκεπτόμεν. εἰ γὰρ μὴ ὑπάρχει τὰ ἐρη-
 μνία, δυνάμει ὅτι οὐ γνάντιος τὸ ἀποδοθῆναι. κατὰ τὸν ἀζόντι δὲ,
 τριχῶς. πρῶτον μὲν, εἰς τὸ γνάντιον τῷ εἶδω, ἐν τῷ ἐρημνίῳ γέ-
 νει, μὴ ὄντος γνάντιος ὅτι γνάντιος. εἰ γὰρ τὸ γνάντιον ἐν τῷ τῶν, δυν-
 ατον ὅτι καὶ τὸ προκείμενον. Ἐπὶ εἰς τὸ ἀνὰ μέσον ἐν τῷ εἶ-
 δω γνάντιος. ἐν τῷ γὰρ τὰ ἀνὰ μέσον, καὶ τὰ ἀρετῆς. Πάλιν εἰς
 ἢ γνάντιον τὴν τῷ γνάντι, σκοπεῖν εἰς τὸ γνάντιον ἐν τῷ γνάντι.
 αὐτὸ γὰρ ἢ, δυνάμει ὅτι ἢ τὸ προκείμενον ἐν τῷ προκείμενῳ. Πά-
 λιν ὑπὸ τῷ πᾶσι καὶ τῷ συσσίχῳ, εἰ ὁμοίως ἀκολοῦσιν καὶ
 ἀναρροῦν καὶ κατὰ τὸν ἀζόντι. ἀμα γὰρ ἐν τῷ πᾶσι ὑπάρχει
 ἢ οὐχ ὑπάρχει. οἷον εἰς τὴν δικαιοσύνην ὑπὸ τῶν, καὶ τὴν δικαίως
 ὑπὸ τῶν, καὶ ὁ δικαίος ὑπὸ τῶν. εἰ δὲ τῶν τὴν μὴ, οὐδὲ
 τῷ λοιπῷ ὅτι. Πάλιν ὑπὸ τῷ ὁμοίως ἔχοντων πῶς ἄλλῃ-
 λα. οἷον τὸ ἢ ὁμοίως ἐχθρὸς τῶν ἢ δυνάμει, καὶ τὸ ὠφελίμον
 πῶς τὸ ἀγαθόν. ἐκαστὸν γὰρ ἐκαστὸν ποιητικόν. εἰ οὖν εἰς ἢ
 ἢ δυνάμει ὅτι ἀγαθόν, καὶ τὸ, ἢ δυνάμει ὅτι ὠφελίμον εἶναι. δυνάμει
 γὰρ ὅτι ἀγαθόν αὐτὸ εἰς ποιητικόν, ἐπεὶ δὲ ἢ ἢ δυνάμει ἀγαθόν.

ἰσάυτως δὲ καὶ ὑδὶ τῶν γῆυστων καὶ ὑπὸ τῶν φθορῶν. οἷον εἰ
τὸ οἰκοδομεῖν γινώσκῃ, τὸ ὠκεδομηκῆναι γινώσκῃ. καὶ εἰ
τὸ μανθάνειν ἀναμινύσκεσθαι, τὸ μεμαθηκῆναι, ἀναμινύσκειται.
καὶ εἰ τὸ διαλύειν φθείρεται, καὶ τὸ διαλυέσθαι, ἐφθάρθαι.
καὶ ἡ διάλυσις, φθορά τις. καὶ ὑδὶ τῶν γῆυστων καὶ φθαρτικῶν,
ἰσάυτως. καὶ ὑπὸ τῶν διωάμεων καὶ χηύσεων, καὶ ὅλως καὶ ὁ-
ποιανοῦ ὁμοιότητος, ἀναιρουῦντι καὶ κατασκοδύζοντι σκε-
πῆσιν. καθάπερ ὑδὶ τῶν γῆυστων καὶ φθορῶν ἐλέγομεν. εἰ γὰρ τὸ
φθαρτικὸν διαλυτικόν, καὶ τὸ φθείρεται διαλύεται. καὶ εἰ τὸ γῆ-
υστικὸν ποιητικόν, τὸ γίνεσθαι ποιεῖται, καὶ ἡ γῆυσις ποιησις. ὁμοί-
ως δὲ καὶ ὑδὶ τῶν διωάμεων καὶ χηύσεων, καὶ ὅλως εἰ ἡ διωάμις
διαθῆσις, καὶ τὸ διωάσθαι διακείσθαι. καὶ εἰ τινος ἡ χηύσις γινώ-
σκῃ, τὸ χηύεται γινώσκῃ, καὶ τὸ κηύεται γινώσκῃ. Ἀρ δὲ
σόρησις ἡ τὸ ἀντικείμενον ἔχει εἶδει, διχῶς ὅτι ἀνελείμ. πρῶτον
μὲν εἰ γὰρ τὸ ἀποδοθῆναι γῆυσι τὸ ἀντικείμενον. ἢ γὰρ ἀπλῶς γὰρ
οὐδὲν γῆυσι ἔχει αὐτῷ ἡ σόρησις, ἢ οὐκ γὰρ ἔχει ἑαυτῷ. οἷον εἰ ἡ
ὁψις γὰρ ἔχει τὸ γῆυσι τῇ αἰδῇσι, ἢ τυφλότις ὅτι αἰδῇσι.
Διότι τὸν δὲ, εἰ γὰρ τὸ γῆυσι τῷ εἶδι ἀντίκῃ τῇ σόρησις, μὴ
ὅτι δὲ τὸ ἀντικείμενον γὰρ ἔχει ἀντικείμενον, οὐδ' αὖ τὸ ἀποδο-
θῆναι γὰρ τὸ ἀποδοθῆναι εἰν. ἀναιρουῦντι μὲν οὖν, καθάπερ εἰρη-
χῆσιν. κατασκοδύζοντι δὲ, μοναχῶς. εἰ γὰρ τὸ ἀντικείμενον γὰρ
τῷ ἀντικείμενῳ, καὶ τὸ πρὸς κείμενον γὰρ τῷ πρὸς κείμενῳ ἀν. οἷον
εἰ ἡ τυφλότις ἀναιδῆσις τῇ καὶ ἡ ὁψις αἰδῇσι. Πάλιν ὑπὸ τῶν
ἀποφάσεων σκοπεῖν ἀνάπαλιν, καθάπερ ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων
ἐλέγετο. οἷον εἰ τὸ ἡδὺ ὁπὸ ἀγαθόν, τὸ μὴ ἀγαθόν, οὐκ ἡδύ. εἰ γὰρ
μὴ οὕτως ἔχει, εἴη αὖ τι ὅτι ἀγαθόν ἡδύ. ἀδυνάτομ γὰρ εἶπερ τὸ
ἀγαθὸν γῆυσι τὸ ἡδύ, εἴη αὖ τι μὴ ἀγαθόν ἡδύ. ὡς γὰρ τὸ γῆυσι
μὴ καὶ γινώσκῃται, οὐδὲ τῶν εἰδῶν ὁδόν. καὶ κατασκοδύζοντι δὲ,
ἰσάυτως σκεπῆσιν. εἰ γὰρ τὸ μὴ ἀγαθόν ὅτι ἡδύ, τὸ ἡδύ ἀγαθόν.
ὥς τε γῆυσι τὸ ἀγαθόν τὸ ἡδύ. Εάν δὲ ἡ πρὸς τὸ εἶδος,
σκοπεῖν εἰ καὶ τὸ γῆυσι πρὸς τι. εἰ γὰρ τὸ εἶδος τῶν πρὸς τὸ, καὶ τὸ
γῆυσι. καθάπερ ὑπὸ τῶν διπλασίων καὶ πολλαπλασίων. ἐκείνους
γὰρ τῶν πρὸς τι. εἰ δὲ τὸ γῆυσι πρὸς τι, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ εἶ-
δος. ἢ μὲν

δὲ, ἢ μὲν γὰρ ὑδῆσκη, τῶν πρὸς τὸ, ἢ δὲ γραμματικῇ, οὐ. ἢ δὲ τὸ
πρῶτον ῥηθῆναι, ἀλλὰ εἰς αὐτὸ δὲ εἶδον. ἢ γὰρ ἀρετῇ, ὁπὸ ἀγαθόν,
καὶ ὁπὸ καλόν, ἢ ἢ μὲν ἀρετῇ, τῶν πρὸς τὸ, τὸ δὲ ἀγαθόν καὶ τὸ
καλόν, ὅτι πρὸς τὸ, ἀλλὰ ποιά. Πάλιν εἰ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ λέ-
γεται τὸ εἶδος, καὶ αὐτό τε καὶ τῶν γῆυστων. οἷον εἰ τὸ διπλάσιον,
ἡμίσεως λέγεται διπλάσιον, καὶ τὸ πολλαπλάσιον ἡμίσεως
εἰς λέγεται. εἰ δὲ μὴ, οὐκ αὖ εἰν τὸ πολλαπλάσιον, γῆυσι τὸ δι-
πλασίον. Ἐπὶ εἰ μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ γῆυσι λέγεται
καὶ τῶν πρὸς τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ γῆυσι. εἰ γὰρ τὸ διπλάσιον ἡμίσεως
καὶ πολλαπλάσιον ὅτι, καὶ τὸ ὑπὸ τὸν ἡμίσεως ῥηθῆσθαι,
καὶ ἀπλῶς κατὰ πάντα τὰ ἐπάνω γῆυσι, πρὸς τὸ ἡμισυ ῥηθῆ-
σεται. γῆυσι, ὅτι οὐκ ἀνάγκη καὶ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ γῆυσι
πρὸς τὸ αὐτὸ λέγεται. ἢ γὰρ ὑδῆσκη, ὑδῆσκη λέγεται. ἔξισ δὲ
καὶ διαθῆσις, οὐκ ὑδῆσκη, ἀλλὰ ψυχῆς. Πάλιν εἰ ἰσάυτως
λέγεται τὸ γῆυσι τὸ εἶδος καὶ τὰς πῆυσας. οἷον εἰ ἡνι ἡ ἡνι,
ἢ ὁσαυτῶς ἄλλως λέγεται. ὡς γὰρ τὸ εἶδος καὶ τὸ γῆυσι, καθάπερ
ὑπὸ τῶν διπλασίων καὶ τῶν ἐπάνω. ἡνι γὰρ καὶ τὸ διπλάσιον καὶ
τὸ πολλαπλάσιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὑδὶ τῶν ὑδῆσκη. τινὲς γὰρ καὶ
αὐτῇ καὶ τὰ γῆυσι, οἷον ἢ τε διαθῆσις καὶ ἢ ἔξισ. γῆυσι, ὅτι γῆυσι
οὐκ οὕτω. τὸ μὲν γὰρ διαφύρον καὶ τὸ γινώσκον, τινί, τὸ δὲ
ἐπὶ τὸν γῆυσι ὁρτῶν, ὅτι ἡνι, ἀλλὰ ἡνι. ἔτι γὰρ τινὲς λέ-
γεται. Πάλιν εἰ ὁμοίως κατὰ πρὸς τὸ κατὰ τὰς πῆυσας λεγό-
μενα, μὴ ὁμοίως ἀντιφρεφ. καθάπερ ὑδὶ τῶν διπλασίων καὶ τῶν
πολλαπλασίων. ἐκείνους γὰρ τῶν τινὲς, καὶ αὐτὸ, καὶ κατὰ
τὴν ἀντιφρεφῇ λέγεται. τινὲς γὰρ καὶ τὸ ἡμισυ καὶ τὸ πολ-
λοσημόριον. ἰσάυτως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ὑδῆσκη, καὶ ὑδὶ τῶν πο-
λλῶν. αὐτῶν γὰρ ἡνι. καὶ ἀντιφρεφ ὁμοίως. τότε γὰρ ὑπο-
ληπτὸν καὶ τὸ ὑδῆσκη, τινί. εἰ οὖν ἐπὶ ἡνι μὴ ὁμοίως ἀντι-
φρεφ, δηλοῦν ὅτι οὐ γένος θάτορον θάτορον. Πάλιν εἰ μὴ πρὸς
ἴσα τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος λέγεται. ὁμοίως γὰρ καὶ ὁσαυτῶς ἐκεί-
νους διοκεῖ λέγεσθαι. καθάπερ ὑδὶ τῶν διωρεῶν καὶ τῶν δόσις. ἢ τε
γὰρ διωρεῶν καὶ τινὲς καὶ τινί λέγεται. καὶ ἡ δόσις ἡνι καὶ ἡνι.
εἰ δὲ ἡ δόσις γένος τῶν διωρεῶν. ἢ γὰρ διωρεῶν, δόσις ὅτι ἀναπῆ-

διότι· ἐπὶ γνώμῳ δὲ οὐ συμβαίνει πῶς ἴα λέγεσθαι. τὸ μὲν γὰρ
 διπλάσιον, ἑνὸς διπλάσιον, τὸ δ' ὑποδρεχον καὶ τὸ μεῖζον, ἑ-
 νὸς ἑνὶ. πᾶν γὰρ τὸ ὑποδρεχον καὶ τὸ μεῖζον, ἑνὶ ὑποδρεχόν, καὶ ἑνὸς
 ὑπερέχει. ὥστ' οὐ γνῆναι τὰ ἐρημμένα τῷ διπλασίῳ· ἐπεὶ δὴ τὸ πῶς
 ἴσα τῷ εἰδίῳ λέγεται, ἢ οὐ καθόλου ἀληθὲς τὸ πῶς ἴα τὸ γνῶ-
 ναι καὶ τὸ εἶδος λέγεσθαι. Ὅρα δὲ καὶ εἰ τὸ ἀντικείμενον τῷ
 ἀντικείμενον γνῶ· οἷον εἰ τὸ διπλασίον τὸ πολλὰ πλάσιον, ἢ
 εἰ τὸ ἡμίσεως τὸ πολλοσημόριον. Διὲ γὰρ τὸ ἀντικείμενον τῷ
 ἀντικείμενόν γνῶ· εἶναι. εἰ οὖν τις θέκῃ τῷ ὑποσήμελῳ ὅπερ αἰδνη-
 σιν, δέησιν καὶ τὸ ὑποσητόν ὅπερ αἰδνητόν εἶναι. οὐκ ἔστι δὲ. οὐδὲ
 γὰρ πᾶν τὸ ὑποσητόν, αἰδνητόν. καὶ γὰρ τῷ νοητῷ γνῶναι ὑποσητά.
 ὥστ' οὐ γνῶναι τὸ αἰδνητὸν τῷ ὑποσητόν. εἰ δὲ ἴσῃ μὴ, οὐδὲ ἡ αἰ-
 δνησίς ἐστι ἐπισήμης. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τὴν λεγομένων, τὰ μὲν δὲ
 ἀνάγκης γνῶναι ἐκείνοις, ἢ πῶς ἐκείνῳ ὅτι, πῶς ἂν ποτε τυγχάνῃ λε-
 γόμενα. οἷον ἢ διάθεσις καὶ ἡ ἔξις καὶ ἡ συμμετρία. γνῶναι ἄλλω γὰρ
 ὁ δυνάμει δυνάμει ὑπάρχον τὰ ἐρημμένα, ἢ γνῶναι ἐκείνοις πῶς ἂν λέγεται.
 τὰ δὲ ὅτι ἀνάγκη ἢ γνῶναι ἐκείνοις ὑπάρχον πῶς ἂν ποτε λέγεται,
 γνῶναι δὲ, οἷον εἰ ὑποσητόν ἢ ψυχὴ, ὁ δὲ κωλύει τῇ αὐτῆς ὑπο-
 σημῶν ἔχον τῇ ψυχῇ. ὅτι ἀνάγκη οἷον δὲ. δυνάμει γὰρ καὶ γνῶναι ἄλλω
 ὑπάρχον τῇ αὐτῇ ταύτῃ. τὰ δὲ ἅπλως ὅτι γνῶναι ἐκεί-
 νοις ὑπάρχον πῶς ἂν ποτε τυγχάνῃ λεγόμενα. οἷον τὸ γνῶναι οἷον
 γνῶναι τῷ ἄνθρωπῳ, ὁ δὲ τῷ ἐπισήμελῳ γνῶναι ὑποσητόν, εἰ μὴ τυγ-
 χάνῃ τὸ ἐπισητόν ψυχὴ ἢ ἄνθρωπος ὅν. Σκοπεῖν γὰρ εἰ μὴ εἰς
 γένος διὲ τὸ τοιοῦτον εἰς μὴ τοιοῦτον. οἷον εἰ τῷ μνήμῳ μόνῳ
 ὑποσημῶν εἰποι. πᾶσα γὰρ μὴ γνῶναι τῷ μνήμῳ καὶ καὶ πῶς ἐκείνῳ, ὥσ-
 τε καὶ ἡ ἐπισήμης μὴ, γνῶναι τῷ ὑποσητόν. ἢ μνήμῳ ἄρ' αὖ γνῶναι
 ἐπισήμῳ, ἐπεὶ δὲ μὴ τῆς ἐπισήμης ὅτι. ἴσῃ δὲ οὐκ γνῶναι ἐκεί-
 νῳ. μνήμῳ γὰρ πᾶσα γνῶναι ψυχῇ. ἔστι δὲ ὁ ἐρημνός τόπος καὶ
 πῶς τὸ συμβεβηκὸς κοινός. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἐπὶ μνήμης γένε-
 σι συμβεβηκεναι φάσκειν αὐτῇ ἴσῃ. εἰ γὰρ ὅπως οὐδὲν ὅτι μνήμῳ
 μὴ ὑποσημῶν, ὁ αὐτὸς ἀρμόσθαι πῶς αὐτῆς λόγος. Γὰρ εἰ τῇ
 ἔξις εἰς τῷ γνῶναι φάσκειν, ἢ τῇ γνῶναι φάσκειν εἰς τῷ ἔξις, ὅτι
 γνῶναι τὸ ἴσῃ. οἷον εἰ τῇ αἰδνησιν κινήσιν ὅτι σῶματός. ἢ γὰρ γνῶ-
 ναι αἰδνησίς,

αἰδουσις, ἔξις, ἢ δὲ κίνησις, γινώσκει. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὴν μνήμην
ἐξίς, καθελικτικῶς ὑποληψέως εἶπεν. ὁ δὲ μία γὰρ μνήμη ἔξις, ἀλ-
λὰ μᾶλλον γινώσκει. Διαμαρτάνουσι δὲ καὶ οἱ τῶν ἔξις εἰς τὴν ἀπο-
λαύσσαν διώκαμιν τά τε θύοντες. οἱ οὖν τῶν πρᾶσις, ἐγκράτεια
ὀργῆς, καὶ τῶν ἀνδρείων ἐπὶ τῶν δικαιοσύνην, φόβου καὶ κρότου
ἐγκράτεια. ἀνδρείος ἢ γὰρ καὶ πρᾶσις ὁ ἀπαθής λεγέται. ἐγκρα-
τής ὅ, ὁ πάχων καὶ μὴ ἀγόμενος. ἴσως μὲν ἐν ἀκολοθεῖ διώκαμις
ἐκατέρωθεν αὐτῇ, ὥς τ' εἰ παθὼν, μὴ ἀγέει, ἀλλὰ κρατεῖ. σὺ μὲν
οὖν γὰρ οὕτως, τῷ μὲν ἀνδρείῳ, τῷ δὲ, πρᾶσις εἶναι, ἀλλὰ τὸ ὅλως μὴ
παρῆναι ὑπὸ τῇ ἰσχυρίᾳ. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ πρᾶσις ἀκολοθεῖ
ὁπωσούτως, ὡς γένος τίθεισιν, οἱ οὖν τῶν λυπῶν τῇ ὀργῇ, καὶ τῶν
ὑποληψίᾳ ἐπὶ πᾶσι. ἄμφω γὰρ τὰ ἐκρυμμένα πρᾶσις ἀκολοθεῖ μὲν
ῥόπον τινα τοῖς ἀποδοθεῖσιν εἰδεσιν, ὁ δὲ πόρον δὲ αὐτῶν γέ-
νος ὅστις. ὁ μὲν γὰρ ὀργιζόμενος λυπᾶται, πᾶσι γὰρ ἐν αὐτῷ τῇ
λυπῇ γηρομύνης. οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ ἐπὶ λυπῇ ἀλλ' ἡ λυπὴ ἐπὶ ὀρ-
γῇ αὐτῇ. ὡς δ' ἀπλῶς ἡ ὀργὴ οὐκ εἰς λυπὴν. καὶ ταῦτα δὲ ὅτι
ἡ πᾶσις ὑποληψίς. γινώσκειται γὰρ τῶν αὐτῶν ὑποληψίᾳ καὶ
μὴ πᾶσι δύναντα ἔχειν. οὐκ γινώσκειται δὲ εἶπερ ἡ πᾶσις εἶδος ἐπὶ
ὑποληψίᾳ. ὁ γὰρ γινώσκειται τὸ αὐτὸ ἐπὶ διαμνήμῃ, αὐτὸς ἐκ
τῶν εἰδῶν ὅλως μεταβάλλει. καθάπερ οὐδὲ τὸ αὐτὸ ζῶον, ὅτε μὲν
ἀνθρώπου ἐστίν, ὅτε δὲ μὴ. ἐὰν δὲ τις φησὶ ἀνάγκης τὸν ὑπολαμ-
βάνοντα καὶ πᾶσι δύναντα ἐπὶ ἴσων καὶ ὑποληψίᾳ καὶ ἡ πᾶσις ῥηθῇ-
σεται. ὡς τε οὐδὲ αὐτὸς εἶναι γενέσθαι. καὶ πᾶσι γὰρ διὰ λεγε-
σθαι τὸ γένος. ὁρᾷ δὲ καὶ εἰ γινώσκει αὐτῷ πεφουκῇ ἄμ-
φω γίνεσθαι. γινώσκει τὸ γένος, καὶ τὸ εἶδος. οἱ οὖν γινώσκει τὸ λῶον,
καὶ τὸ ῥῶμα. καὶ γινώσκει γραμματικῇ, καὶ ὑπολήμῃ. ἐὰν οὖν τις
τῶν αἰχμῶν φόβου εἶπῃ, ἢ τῶν ὀργῶν λυπῶν, οὐ συμβήσεται
γὰρ αὐτῷ, τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος ὑπαρχόν. ἢ μὲν γὰρ αἰχμῶν,
γὰρ τῷ λογιστικῷ, ὁ δὲ φόβος γὰρ τῷ θυμοειδέ. καὶ ἡ μὲν λυπὴ, γὰρ
αὐτῷ ὑποθυμικῷ. γὰρ τῷ γὰρ καὶ ἡ ἡδονὴ, ἢ δὲ ὀργή, γὰρ τῷ θυ-
μοειδέ. ὥς τε οὐ γέννηται ἀποδοθέντα, ἐπὶ δὲ οὐκ ἐπὶ αὐτῷ
τοῖς εἰδεσιν πεφουκε γίνεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς Φιλίαν γὰρ αὐτῷ
ὑποθυμικῷ, οὐκ αὐτῷ ἐν βουλησίᾳ. τῶσα γὰρ βουλήσις, γὰρ

τῷ λογιστικῷ. χρησίμιος δὲ ὁ τόπος καὶ πῶς τὸ συμβεβηκός. γὰρ
τῷ αὐτῷ γὰρ τὸ συμβεβηκός καὶ ὡς συμβεβηκός. ὥστ' αὐτὸ μὴ γὰρ
ὅλ' αὐτῷ φέρεται, διὸλον ὅτι ὁ συμβεβηκός. Ἐπὶ εἰς κατὰ τὴν
τὸ εἶδος τὰ εἰρημνύον γένος μετέχῃ. ὁ δὲ καὶ γὰρ κατὰ τι μετέχε-
δαι τὸ γένος. ὁ γὰρ δὲ αὐτὸς ἀνθρώπος κατὰ τὴν ζωὴν. ὁ δὲ ἢ γραμ-
ματικῇ, κατὰ τι ὡς ἐκ μὴν. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων. σκοπεῖν
οὐκ εἰς ἐπὶ τινὲς κατὰ τὴν μετέχεται τὸ γένος. οἷον εἰς τὸ ζῶον ὅτι
αἰδνότηρ, ἢ ὁρατὸν, εἰρηται. κατὰ τι γὰρ αἰδνότηρ καὶ ὁρατὸν τὸ
ζῶον. καὶ τὸ σῶμα γὰρ αἰδνότηρ καὶ ὁρατὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, οὐ.
ὥστ' ἐκ αὐτοῦ γένος τὸ ζῶον, τὸ ὁρατὸν τὸ αἰδνότηρ. Λαμβά-
νουν δ' ἐνίστε καὶ τὸ ὅλον εἰς τὸ μέρος τιθέντες. οἷον τὸ ζῶον,
σῶμα ἐμφυλον. ὁμοίως δὲ τὸ μέρος τὸ ὅλον καὶ κατηγορεῖται ὥστ'
ἐκ αὐτοῦ εἰς τὸ σῶμα γένος τὸ ζῶον, ἐπὶ δὲ μέρος ὅτι. Ὁρᾶν δὲ
καὶ εἰς τὴν φεκτὴν ἢ φεκτὴν εἰς δυνάμειν, ἢ τὸ δυνάμειν ἐβη-
κός. οἷον τὸν ὁφισιν τὸν δυνάμειν καὶ φαινομένης σοφίας
χρηματίζεσθαι, ἢ διάβολον τὸν δυνάμειν διαβάλλειν, καὶ ἐχθρὸς
ποιεῖν τὸν φίλον, ἢ κλεπτὴν τὸν δυνάμειν τὰ ἀλλότρια λα-
τρεῖν κλέπτειν. ὁμοίως γὰρ τῶν εἰρημνύων, ὅλ' δυνάμειν εἶναι τὸ
τῶν τοῦτο λέγεται. δυνάμειν μὲν γὰρ καὶ ὁ θεός, καὶ ὁ ἀποδιδόν
τὰ φαῦλα δρᾶν, ἀλλ' ἐκ εἰς τοῦτο. πάντες γὰρ οἱ φαῦλοι καὶ
πρωαίρεσις λέγονται. Ἐπὶ πᾶσαι δυνάμεις τῶν αἰρετῶν, καὶ
γὰρ αἱ τῶν φαύλων δυνάμεις αἰρετοί. διὸ καὶ τὸν θεόν καὶ τὸν
ἀποδιδόν ἐκ φεκτὴν αὐτὰς. δυνάμεις γὰρ φεκτὴν εἶναι τὰ φαῦ-
λα πράττειν. ὥστ' οὐδὲν αὐτὸ φεκτὸν γένος ἢ δυνάμεις.
εἰ δὲ μὴ, συμβήσεται τὴν φεκτὴν, αἰρετὸν εἶναι. ἔστι γὰρ ἡ
δυνάμεις φεκτὴν. Καὶ εἰς τὴν δὲ αὐτὸ τιμίων, ἢ αἰρετῶν, εἰς
δυνάμειν, ἢ τὸ δυνάμειν, ἢ τὸ ποικιλικόν ἐβηκε. πᾶσα γὰρ δυνά-
μεις, καὶ πᾶν τὸ δυνάμειν, ἢ τὸ ποικιλικόν, διὰ ἄλλο αἰρετὸν.

Ἡ εἰς τὴν γὰρ δυνάμειν γένος, ἢ πλείον, εἰς θάτερον ἐβηκός.
ἐνία γὰρ ἐκ εἰς γὰρ γένος θῆναι. οἷον τὸν φεναλὶ καὶ τὸν διά-
βολον. ὅτι γὰρ ὁ πρωαίρετικὸς ἀδυνάμειν δὲ, ὅτι ὁ δυνάμειν
μὴ, μὴ πρωαίρετικὸς δὲ, διάβολος ἢ φεναλ, ἀλλ' ὁ ἀμφὶ ταῦτα
ἐχών. ὥστ' ὁ θάτερος εἰς γὰρ γένος, ἀλλ' εἰς ἀμφοτέρωτα τὰ εἰρημνύον.

Ἐπὶ ἐνίστε ἀνάπαλιν, τὸ μὲν γένος ὡς διαφορὰν ἀποδιδόν-
σι, τὸ δὲ διαφορὰν, ὡς γένος, οἷον τὸν ἐκπληξιν, ὑπερβολῶς
θαυμασιότητος, καὶ τὸν πῶς σφοδρότητα ὑπολήψεως. ὅτι
γὰρ ἢ ὑπερβολῇ, οὐτε ἢ σφοδρότης γένος, ἀλλὰ διαφορὰ. δοκεῖ
γὰρ ἢ ἐκπληξιν, θαυμασιότητος εἶναι ὑπερβάλλουσα, καὶ ἢ πῶς
ὑπολήψιν σφοδρὰ. ὥστ' ἢ γένος ἢ θαυμασιότητος, καὶ ἢ ὑπολήψιν
ὅτι, ἢ δὲ ὑπερβολῇ καὶ ἢ σφοδρότης, διαφορὰ. Ἐπὶ εἰς τὴν
ὑπερβολῇ καὶ τὸν σφοδρότητα ὡς γένος ἀκρίτως, τὰ ἀψυχα
πῶς οὐδὲ καὶ ἐκπληξιν. ἢ γὰρ ἐκαστὸν σφοδρότης καὶ ὑπερ-
βολῇ, πᾶρεσις ἐκείνου οὐ ὅτι σφοδρότης καὶ ὑπερβολῇ. εἰ οὐκ ἢ
ἐκπληξιν ὑπερβολῇ ὅτι θαυμασιότητος, πᾶρεσις τῇ θαυμασιό-
τητι ἢ ἐκπληξιν. ὥστ' ἢ θαυμασιότητος ἐκπληξιν. ὁμοίως
δὲ καὶ ἢ πῶς πᾶρεσις τῇ ὑπολήψιν, εἰσὶν σφοδρότης ὑπο-
λήψιν ὅτι. ὥστ' ἢ ὑπολήψιν πῶς οὐδὲ. ἐπὶ συμβήσεται ὅλ'
οὕτως ἀκρίτως, σφοδρότητα σφοδρὰν λέγειν, καὶ ὑπερβο-
λῇ ὑπερβάλλουσα. ἐπὶ γὰρ ἡ πῶς σφοδρὰ. εἰ οὐκ ἢ πῶς
σφοδρότης ὅτι, σφοδρότης αὐτὴ σφοδρὰ. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ-
πληξιν τίς ὅτι ὑπερβάλλουσα. εἰ οὐκ ἢ ἐκπληξιν ὑπερβολῇ ὅτι,
ὑπερβολῇ αὐτὴ ὑπερβάλλουσα. οὐ δοκεῖ δὲ οὐδέτερον τῶν
ὥστ' ὅτι ἢ ὑπολήψιν ὑπολήψιν, οὐ δὲ ἢ κινήσεις κινήσεων.

Ενίστε δὲ διαφορὰν αὐτοῦ καὶ οἱ τὸ πᾶθος εἰς γένος τὸ πᾶθος
θῶς τιθέντες. οἷον οἱ τὸν ἀθανασίαν ζῶν αἰδνότηρ φασκόντες
εἶναι. πᾶθος γὰρ τὴν ζῶν ἢ σύμπτωμα ἢ ἀθανασία εἰσὶν. ὅτι
δὲ ἀλκίδες τὸ λεγόμενον, διὸλον αὐτὸ γένος, εἰς συγχωρησθῆναι
ἐκ θνητῶ ἀθανάτων γίνεσθαι. ὁμοίως γὰρ φησὶν ἐτάραν αὐτοζῶν
λαμβάνειν, ἀλλὰ σύμπτωμά τι, ἢ πᾶθος αὐτῇ πᾶραγεγενῆσθαι.
ὥστ' ὁ γένος ἢ ζῶν ἢ ἀθανασίας. Ἐπὶ εἰς τὸ πᾶθος, ὅτι πᾶθος
ἐκείνο γένος φασίμ εἶναι. οἷον τὸ πᾶθος ἀνὰ κινήσεων. μᾶλλον
γὰρ κινήσεις ἀνὰ τὸ πᾶθος. ὁ γὰρ αὐτὸς ἀνὰ διαμνήν, ὅταν τε
κινῆται, καὶ ὅταν μὴ. ὥστ' οὐκ εἰς ὅλως ἀνὰ τὸ πᾶθος.
ὡς γὰρ αὐτὸ μὴ κινῆται τὸ ἀνὰ τὸ πᾶθος, εἰσὶν ὁ αὐτὸς ἀνὰ
διαμνήν, ὅταν τε πᾶθος. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἄλλων τῶν
ποιῶν. εἰ δὲ ἀνὰ τὸν τῶν τῶν συγχωρησθῆναι, ὅτι ὅτι ἀνὰ

κινεσθῆναι το πινδύμα, ἀλλ' ὅτι γε ἡ τῶν πάντων τὸ τοῖον ἀφ' ὁμοειδίας, καὶ ὡς μὴ ἀληθὲς τὸ τοῖον γένος, ἀλλ' ἐφ' ὅσων ἀληθὲς κατ' ἡγορεῖται τὸ ἀποδοθῆναι γένος. ἐπ' ἐνίων γὰρ ὁ δοκεῖ ἀλθ' ὁμοειδίας, οἷον ὡς τ' ἰχθύος καὶ τ' ὡν λῶ. τὴν μὲν γὰρ χιόνα φασὶν ὕδαρ εἶναι πεπηγός, τὸν δὲ πηλόν, γὰρ ὡς πεφυρμένον. ἐστὶ δ' οὐδ' ὁ πηλός γῆ, οὐδ' ἡ χιὼν ὕδαρ. ὥς τε δὲ αὐτὸ εἶναι γένος ὁδοῖν τῶν ἀποδοθέντων γένων. διὰ γὰρ τὸ γένος ἀληθὲς ὁδοῖν εἶναι. ὁμοίως δ' αὖτ' οἶνος ὕδαρ δὲ σιτηνός, καθάπερ ἐμπεδοκλῆς φησι, σαπὲν γὰρ ἐν ὕδαρ ὕδαρ. Ἐπὶ ὅλως τ' ἀποδοθῆναι μὴ δένος δὲ γένος. διὰ γὰρ ὡς δὲ τ' ἀληθὲς. σκοπεῖν δ' ἐκ τῶν μὴ δένος ἀποδοθέντων εἶναι τὰ μετέχοντα τὸ ἀποδοθέντος γένος. οἷον τὰ λόνκα. δὲν γὰρ διαφορὰ τῶν εἰδῶν τῶν ἀληθῶν. πάντος δὲ γένος, δὲν εἶναι διαφορά. ὥς τε δὲ αὐτὸ εἶναι τὸ λόνκα γένος ὁδοῖν. Πάλιν εἰς τὸ πᾶσι ἀκολουθεῖν, γένος ἢ διαφοράν εἶπε. πλείω γὰρ τὰ πᾶσι ἐπὶ ὁμοίαν, οἷον τὸ ὅρ καὶ τὸ γῆ, τῶν πᾶσι ἐπὶ ὁμοίαν δὲν εἶναι τὸ γένος ἀπεδοκεῖ, διὰ γὰρ ὅτι πάντων αὐτῶν γένος, ἐπὶ δὲ κατ' ἡγορεῖται αὐτῶν κατ' ὁδοῖν γὰρ τὸ γένος, ἀλλ' ἡ τῶν εἰδῶν κατ' ἡγορεῖται. ὥς τε δὲ τὸ γῆ εἶναι αὐτὸ ὅντος. συμβαίνει οὖν ἡ τῶν πάντων ὡς τ' ὅρ καὶ τὸ γῆ κατὰ πάντων ἀπλῶς κατ' ἡγορεῖται, διὰ γὰρ ἐπ' ἐλαστόν τ' εἶδος κατ' ἡγορεῖται. εἰ γὰρ τὸ πᾶσι ἐπὶ ὁμοίαν διαφοράν εἶπε, διὰ γὰρ ὅτι ἐπὶ σῆς ἢ ὡς πλείον ἢ διαφορά τ' γένος ἐνθῆσεται. εἰ γὰρ γὰρ τὸ γένος τ' πᾶσι ἐπὶ ὁμοίαν ἐπίσης. εἰ δὲ μὴ πᾶσι ἐπὶ οἷον τ' γένος, ὡς τὸ πλείον ἢ διαφορά λεγοῖται αὐτῶν. Ἐπὶ εἰ γὰρ ὑποκείμενα τῶν εἰδῶν τὸ ἀποδοθῆναι γένος λέγεται, καθάπερ τὸ λόνκα ὡς τ' ἰχθύος. ὥς τε διὰ γὰρ ὅτι δὲ αὐτὸ εἶναι γένος. καὶ ὑποκείμενα γὰρ τὰ εἶδος μόνον τὸ γένος λέγεται. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ μὴ σιτηνός τ' γένος τῶν εἰδῶν. ἡ τῶν πάντων γὰρ τῶν εἰδῶν σιτηνός τ' γένος κατ' ἡγορεῖται. Ἐπὶ ὅταν ὅντος τῶν γῆ καὶ τῶν εἰδῶν γένος, τὸ βέλτιον τῶν γένων εἰς τὸ χεῖρον γένος τεθῇ. συμβῆσεται γὰρ τὸ λοιπὸν γῆ τῶν λοιπῶν εἶναι. ἐπὶ δὲ τὰ γένος γῆ τῶν γένων γένος. ὥς τε τὸ βέλτιον γῆ τῶν χεῖρον εἶναι. δοκεῖ γὰρ βελτίονος καὶ

νος καὶ τὸ γένος βέλτιον εἶναι. Καὶ εἰ τὸ αὐτὸ ὁμοίως πᾶσι ἀμφοτέρωθεν, εἰς τ' ἑκάστην καὶ μὴ εἰς τὸ βέλτιον γένος ἐθῆκεν. οἷον τὴν ψυχὴν ὅπου κίνησις, ἢ κινεσθῆναι. ὁμοίως γὰρ ἡ αὐτὴ σαλίκη ἐκινεσθῆναι δοκεῖ εἶναι. ὥς τε εἰ βέλτιον ἢ σάσις, εἰς τῶν εἰδῶν τὸ γένος εἶναι. Ἐπὶ εἰς τ' μάλλον δὲ ἡ τῶν, ἀνασκαυάζοντι μὲν, εἰ τὸ γένος δέχεται τ' μάλλον, τ' δὲ εἶδος μὴ δέχεται, μήτ' αὐτὸ μήτε τ' κατ' ἐκείνο λεγόμενον. οἷον εἰ ἡ ἀρετὴ δέχεται τὸ μάλλον, καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲ ὁ δίκαιος. λέγεται γὰρ δίκαιος μάλλον ἢ τὸς ἑτέρος. εἰ δὲ τ' ἡ ἀρετὴ γένος δέχεται τ' μάλλον, τ' δὲ εἶδος μὴ δέχεται μήτ' αὐτὸ, μήτε τὸ κατ' ἐκείνο λεγόμενον, δὲ αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποδοθῆναι γένος. Πάλιν εἰς τὸ μάλλον δοκεῖ ὁμοίως, μήτ' αὐτὸ γένος, διὰ γὰρ ὅτι δὲ τὸ ἀποδοθῆναι. χρήσιμος δ' ὁ τίς ποῖς τῶν ποιῶντων, μάλα εἰς ὅσων πλείω φαίνεται τῶν εἰδῶν γῆ τῶν τίς δὲ κατ' ἡγορεῖται, καὶ μὴ διώκεισθαι, μὴ δὲ ἐχόμενα ἐπὶ πᾶσι αὐτῶν γένος. οἷον τ' ὄργης καὶ ἡ λύπη, δὲ ἡ ὑπόληψις ὀλιγωρίας γῆ τῶν τίς δὲ δοκεῖ κατ' ἡγορεῖται. λυπεῖται γὰρ ὁ ὀργιζόμενος, καὶ ὑπολαβάνῃ ὀλιγωρείας. ἡ αὐτὴ δὲ σκεψίς καὶ ὡς τῶν εἰδῶν πᾶσι. ἀλλὰ ἡ συγκρίνοντι. εἰ γὰρ τὸ μάλλον ἢ τὸ ὁμοίως δοκεῖ εἶναι γῆ τῶν ἀποδοθέντων γένος, μήτ' αὐτὸ γῆ τῶν γένος, διὰ γὰρ ὅτι δὲ τὸ ἀποδοθῆναι ὅλως εἶδος, εἰ αὐτὸ γῆ τῶν γένος. ἀναρῶντι μὲν δὲν, καθάπερ ἡρετὴ χρήσιμος. κατ' ἀσκαυάζοντι δὲ, εἰ γὰρ ὡς τῶν εἰδῶν τ' μάλλον τὸ ἀποδοθῆναι γένος καὶ εἶδος, ὁ χρήσιμος ὁ τίς ποῖς. δὲ γὰρ κωλύει ἀμφοτέρωθεν ὡς δὲ ἐχόμενα μὴ εἶναι θάτορον θάτορον γένος. τὸ, περὶ γὰρ λόνκα καὶ τὸ καλὸν ὡς τῶν εἰδῶν τ' μάλλον, δὲ ὁδοῖν τὸς ἑτέρος γένος. ἢ δὲ τ' γένων δὲ τῶν εἰδῶν πᾶσι ἀλλήλα συγκρίσεις, χρήσιμος. οἷον εἰ ὁμοίως τὸ δὲ καὶ τὸ γένος, εἰ θάτορον γένος, δὲ θάτορον. ὁμοίως γὰρ εἰ τ' ἡ τῶν δὲ τ' μάλλον. οἷον εἰ τ' ἐγκρατείας μάλλον ἢ διωγμῶς ἢ ἀρετῆς γένος, εἰ δὲ ἡ ἀρετῆς γένος, καὶ ἡ διωγμῶς, τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ὡς τῶν εἰδῶν ἀρμόσθ' ἡγορεῖται. εἰ γὰρ ὁμοίως τὸ δὲ τὸ δὲ τ' πᾶσι ἐχόμενα εἶδος, εἰ θάτορον εἶδος, καὶ τὸ λοιπὸν, δὲ εἰ τ' ἡ τῶν δοκεῖ εἶδος δὲ, καὶ τὸ μάλλον. Ἐπὶ πᾶσι τ' κατ' ἀσκαυάζοντι σκεψίς. εἰ καὶ ὡς ἀπεδοθῆναι τὸ γένος, γῆ τῶν τίς δὲ κατ' ἡγορεῖται, μὴ ὅντος γένος τ' ἀποδοθέντος εἶδος, ἀλλὰ καὶ πλείω

νοῦν καὶ διαφάρεται. διπλὸν γὰρ ὅτι γένος ἐστὶν. εἰ δ' ἔν τῳ ἀποδίδεται
 αὐτὸς ὅτι, σκοπεῖν εἰ ἢ τῷ ἄλλῳ εἰδῶν τὸ γένος ἐν τῷ τί ὅτι
 καὶ ἡγορεῖται. πάλιν γὰρ συμβέβηκεν ἢ τῷ πλεονάζοντι αὐτῷ καὶ διαφά-
 ρων καὶ ἡγορεῖται, καὶ γένος ὁμολογεῖται. Ἐπεὶ δὲ δοκεῖ ἴσως
 καὶ ἡ διαφορά ἐν τῷ τί ὅτι τῷ εἰδῶν καὶ ἡγορεῖται, χωρεῖται τὸ
 γένος ἀπὸ τῆς διαφοράς, καὶ μὴ τοῖς εἰρημνύουσιν εἰσέχουσιν. πρῶτον
 ἢ ὅτι τὸ γένος ὑπὸ πλεονάζοντος λέγεται τῇ διαφορᾷ, εἰ δὲ ἢ τῷ
 τῷ τί ὅτι ἀποδοσὶν μᾶλλον ἀρμόζει τὸ γένος ἢ τῇ διαφορᾷ εἰ-
 παί. ὁ γὰρ ζῶν εἰπὼν τὸ ἀνθρώπου, μᾶλλον διηγεῖται τί ὅτι ὁ ἀν-
 θρώπου, ἢ ὁ περὶ εἰπὼν. καὶ ὅτι ἢ τῇ διαφορᾷ, τοιοῦτήν τῇ γένος
 αἰετὶ σημαίνει, τὸ δὲ γένος τῇ διαφορᾷ, οὐδ' ὁ μὲν γὰρ εἰπὼν περὶ
 τοιοῦτον λέγει ζῶν, ὁ δὲ ζῶν εἰπὼν, οὐ λέγει τοιοῦτον περὶ. τὴν
 μὲν δὲ διαφορᾷ ἀπὸ τῆς γένος ὅταν χωρεῖται. Ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τὸ
 μυσικόν ἢ μυσικόν εἶναι ὑπὸ τῆς μουσικῆς εἶναι, ἢ ἡ μουσικὴ ὑπὸ τῆς μουσικῆς
 εἶναι, καὶ εἰ τὸ βελίον τῷ βελίον κινεῖται, ἢ βελίον, κίνησις τίς
 ὅτι, σκοπεῖν ἐν τῷ αὐτῷ βελίον γένος τῇ καί τῃ ἀσκουμένη τῇ εἰρημνύον
 τρόπον. οἷον εἰ τῇ ὑπὸ τῆς μουσικῆς εἶναι, εἰ ὁ ὑπὸ τῆς μουσικῆς ἢ ἐπί-
 σκεπται, πεισδύει. διπλὸν γὰρ ὅτι ἢ ὑπὸ τῆς μουσικῆς, πεισδύει αὐτὸν. τὸ αὐτὸν
 δὲ τὸ ποῦν καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλῳ τῇ τοῖς τῷ. Ἐπεὶ ἐπεὶ τὸ πρὸς τὸ μὲν
 ἴσως αἰετὶ καὶ μὴ ἀντιστρέφει, χαλεπὸν χωρεῖται τῇ μὴ γένος εἶναι, αὐ-
 τὸ δὲ ἢ τῷ δὲ ἐπὶ τῷ παντί, τὸ δὲ ἢ τῷ δὲ μὴ παντί. οἷον τῇ νη-
 μερία ἢ ἡμερία, καὶ τῷ ἀειμῶν τὸ διαίτητον, ἀνάπαλιμ δ' οὐ.
 τὸ γὰρ διαίτητον τὸ πάν ἀειμῶν, οὐδ' ἢ ἡμερία νύκτερος πάντα.
 αὐτῷ μὲν χρῆσθαι ὡς γένος ὅντος τῷ αἰετὶ ἀκολουθοῦντος, ὅταν
 μὴ ἀντιστρέφει θάτορον. ἄλλου δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν, μὴ ὑπὸ πάντων
 ὑπακούει. ἔστι δὲ τούτου, ὅτι τὸ μὴ ὁρᾷται πάντι τῷ
 γινόμενῳ. τὸ γὰρ γινόμενον εἰς τῇ, καὶ οὐκ ἀντιστρέφει. ὁ γὰρ πάν
 τὸ μὴ ὁρᾷται. ἀλλ' ὁμῶς οὐκ ἐστὶ γένος τὸ μὴ ὁρᾷται
 γινόμενον. ἀπλῶς γὰρ οὐκ ἐστὶ τὸ μὴ ὁρᾷται
 εἶδη. πῶς μὲν οὖν τῷ γένους, καθά-
 πρὸς εἴρηται μεθ' ὁδοῦ.

τίλθ τὸ τετάρτον τῷ τοπικῶν.

Αριστοτέλους

ὅτι οὐκ ἴδιον ἢ οὐκ ἴδιον εἶναι τὸ εἰρημ-
 νοῦν, εἰ τῷ δὲ σκοπεῖται. ἀποδίδεται δὲ τὸ
 ἴδιον ἢ καὶ αὐτὸ καὶ αἰετὶ, ἢ πρὸς ἑτέρου καὶ
 ποτὶ. οἷον καὶ αὐτὸ μὲν, ἀνθρώπου τὸ ζῶν
 ἢ μόρον φύσει, πρὸς ἑτέρου δὲ, οἷον ψυχῆς
 πρὸς σῶμα, ὅτι τὸ μὲν πρὸς ἀκίνητον, τὸ δ'
 ὑποκείμενον εἶναι. αἰετὶ δὲ, οἷον θεοῦ, τὸ ζῶν ἀθάνατον. ποτὶ δὲ, οἷον
 τῷ τινος ἀνθρώπου, τὸ πρὸς πατρίν καὶ γυνασίαν. εἰ δὲ τὸ
 πρὸς ἑτέρου ἴδιον ἀποδίδεται, ἢ διὰ πρὸς ἀκίνητον, ἢ τῇ
 εἰρημνύον. εἰ δὲ τὸ μὲν ἀποδίδεται, τὸ δ' ἀρνήσεται τὸ αὐτὸ εἶναι, διὰ
 μόνον πρὸς ἀκίνητον γίνονται. καθάπερ τὸ ἀνθρώπου πρὸς ἴπ-
 που ἴδιον, ὅτι διπλοῦν εἶναι. καὶ γὰρ ὅτι ὁ ἀνθρώπου εἶναι διπλοῦν
 ὑπὸ τῆς τῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ ἵππος διπλοῦν, ἀμφοτέρως αὐτὸν κινεῖται
 τὸ ἴδιον. εἰ δὲ ἐκαστὸς ἐκαστὸν ἀποδίδεται, καὶ εἰ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς
 θῆ, τῇ εἰρημνύον πρὸς ἀκίνητον εἶναι. καθάπερ τὸ ἀνθρώπου ἴδιον πρὸς
 ἵππον, ὅτι τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ τετράποον εἶναι. καὶ γὰρ ὅτι αὐ-
 θρώπου εἶναι διπλοῦν εἶναι, ὅτι τετράποον περὶ φύσιν, εἰ δὲ τῇ
 καὶ διότι ὁ ἵππος διπλοῦν καὶ διότι τετράποον οἷον περὶ φύσιν
 εἶναι. ὅπως δὲ ἐν διαίτητον, ἀναιρεῖται τὸ πρὸς ἀκίνητον. εἰ δὲ τὸ
 μὲν καὶ αὐτὸ ἴδιον, ὁ πρὸς ἀπᾶν ἀποδίδεται, καὶ πάντος
 χωρεῖται. καθάπερ ἀνθρώπου, τὸ ζῶν ὅντος καὶ ὑπὸ τῆς
 φύσιν. τὸ δὲ πρὸς ἑτέρου, ὁ μὴ ἀπᾶντος, ἀλλ' ἀπὸ τινος τακτῆς
 διορίζεται. καθάπερ ἀρετῆς τὸ πρὸς ὑπὸ τῆς φύσιν. ὅτι τὸ μὲν ἐν πλείο-
 σι, τὸ δ' ἐν λογιστικῷ μόνον, καὶ πῶς ἔχουσι λογιστικὸν περὶ φύσιν
 γίνονται. τὸ δ' αἰετὶ, ὁ ἢ τῷ πάντα χρόνον ἀληθεύεται, καὶ μεθ' ὁ-
 ποτε ἀπολείπεται. καθάπερ τῷ ζῶν τὸ ἐκ ψυχῆς, καὶ σῶμα-
 τος συγκαίμενον. τὸ δὲ ποτὶ, ὁ κατὰ τὴν χρόνον ἀληθεύεται,
 καὶ μὴ δὲ ἀνάγκης αἰετὶ περὶται. καθάπερ τῷ τινος ἀνθρώπου,
 τὸ πρὸς πατρίν καὶ ἀγορᾷ. εἰ δὲ τὸ πρὸς ἄλλο ἴδιον ἀποδίδεται,
 τὸ διαφάρεται εἰπὼν, ἢ ἐν ἀπᾶσι καὶ αἰετὶ, ἢ ὡς πᾶσι πολλοῖς καὶ ἐν
 τοῖς πλείοσι. οἷον ἐν ἀπᾶσι καὶ αἰετὶ καθάπερ τὸ ἀνθρώπου ἴδιον

P

πῶς ἵππου, ὅτι διίππου. αὐθροπῶ μὲν γὰρ, καὶ πᾶς καὶ αἰ
 ὅτι διίππου, ἵππος δ' οὐδὲν ὅτι διίππου οὐδέποτε. ὥστε πῶ-
 πολὺ δὲ καὶ γὰρ τοῖς πλείστοις, καθάπερ τοῦ λογιστικοῦ ἴδιον
 τὸ ἀρχὴν πρὸς αὐθροπικὸν καὶ θυμικόν, ὅρ', τὸ μὲν προστάτ-
 τειν, τὸ δ' ὑπακρετῆν. οὐτε γὰρ τὸ λογιστικὸν πάντοτε προσ-
 τάττει, ἀλλ' ὅποτε καὶ προστάττειται. οὐτε τὸ αὐθροπικὸν καὶ
 θυμικὸν αἰ προστάττειται, ἀλλὰ καὶ προστάττει ποτὶ, ὅταν ἢ
 μοχθηρὰ ἢ ψυχρὰ τὸ ἀνθρώπου. τῶν δ' ἰδίων δὲ λογικὰ μάλιστα,
 τὰ τε καὶ αὐτὰ, καὶ αἰ, καὶ τὰ πρὸς ἑτόρου. τὸ μὲν γὰρ πρὸς
 ἑτόρου ἴδιον, πλείω προβλήματα δὲ καθάπερ ἐπομν καὶ
 πρότορον. ἢ γὰρ διὰ, ἢ τέτταρα δὲ ἀνάγκης γίνονται τὰ πῶ-
 βλήματα. πλείους οὐκ οἱ λόγοι γίνονται πρὸς ταῦτα. τὸ δὲ καὶ
 αὐτὸ καὶ αἰ, πρὸς πολλὰ ὅτι ὑπάρχει, ἢ πρὸς πλείους χρόνους
 πρᾶττειν. τὸ μὲν καὶ αὐτὸ, πρὸς πολλὰ. πρὸς ἕκαστον γὰρ τῶν
 ὄντων δὲ ὑπάρχει αὐτῶ τὸ ἴδιον. ὥστε εἰ μὴ πρὸς ἀπαντὰ χω-
 εῖται, οὐκ αὖ ἐν καλῶς ἀποδεδιμένον τὸ ἴδιον. τὸ δ' αἰ πρὸς
 πλείους χρόνους τηρεῖν καὶ εἰ μὴ ὑπάρχει, καὶ εἰ μὴ ὑπάρχει, καὶ
 εἰ μὴ ὑπάρχει, ὅτι ἐστὶ ἴδιον. τὸ δὲ ποτὶ, οὐκ γὰρ ἄλλοις, ἢ πρὸς
 τὸν νῦν λεγόμενον χρόνον ὑποκινεῖται. οὐκ ἐστὶ λόγοι πρὸς
 αὐτὸ πολλοί. λογικὸν δὲ τὸ τὸ δὲ πρόβλημα, πρὸς ὃ λόγοι γί-
 νονται αὐτὸ καὶ συνηθὲς καλῶς. τὸ μὲν οὐκ πρὸς ἑτόρου ἴδιον ῥη-
 θειν, ἐκ τῶν ποτὶ τὸ συμβεβηκὸς τὸ πῶν ὑποκινεῖται ὅτι, εἰ ὅρ'
 μὲν συμβεβηκε, ὅρ' δ' ὅ. ποτὶ δὲ τῶν αἰ καὶ τῶν καὶ αὐτὸ, εἰ δὲ
 τῶν δὲ θεωρητικῶν. Πρῶτον γὰρ, εἰ καλῶς ἀποδεδιότα τὸ ἴδιον,
 ἢ μὴ καλῶς. τὸ δὲ καλῶς ἢ μὴ καλῶς, ὅτι γὰρ μὲν, εἰ μὴ εἰ γινω-
 ριμῶ τῶν ἢ γινωριμῶ τῶν καίται τὸ ἴδιον. ἀνασκαυάζοντα
 μὲν, εἰ μὴ εἰ γινωριμῶ τῶν. ἀνασκαυάζοντα δὲ εἰ εἰ γινω-
 ριμῶ τῶν. τὸ δὲ μὴ εἰ γινωριμῶ τῶν, εἰ τὸ μὲν, εἰ ὅλως ἀ-
 γνῶστοτόρον ὅτι τὸ ἴδιον ὁ ἀποδιδόσι, τὰ τὰ οὐ τὸ ἴδιον εἰρη-
 κην. οὐ γὰρ ἐστὶ καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. γινώσκεις γὰρ ὅτι καὶ τὸ
 ἴδιον ποιοῦμεν. τὸ γὰρ μανθανόν ὅτι καὶ, καὶ τὸ ἴδιον, καὶ τὸς
 θεωροῦν ποιοῦμεν. εἰ γινωριμῶ τῶν οὐ χωρεῖται. οὕτως
 γὰρ ἐστὶ κατανοεῖν ἰκανῶς μᾶλλον. οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς πρὸς ἴδιον
 εἶναι τὸ

εἶναι τὸ ὁμοιότατον ψυχῇ, ἀγνῶστοτόρον κέχρηται τὸ πρὸς τῇ
 ψυχῇ. μᾶλλον γὰρ ἴσμεν τί ὅτι πρὸς ἢ ψυχῇ, καὶ εἰ καλῶς κεί-
 μενον ἴδιον πρὸς, τὸ ὁμοιότατον ψυχῇ. Τὸ δὲ, εἰ μὴ γινωρι-
 μῶτόρον ὅτι τὸ δὲ ὅρ' δ' ὑπάρχει. δὲ γὰρ μὴ μόνον εἶναι γινω-
 ριμῶτόρον τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ καὶ ὅρ' δ' ὑπάρχει γινωριμῶ
 τόρον εἶναι. ὁ μὴ γὰρ εἰδὼς εἰ τῶ δ' ὑπάρχει, οὐδ' εἰ τῶ δ' ὑπάρ-
 χει μόνον γινωριμῇ. ὥστε ὁποτέρω τῶν συμβεβηκός, ἀσάφες γί-
 νεται τὸ ἴδιον. οἶον ἐπεὶ ὁ θεὸς πρὸς ἴδιον, τὸ γὰρ πρῶτον ψυχῇ
 πεφυκν εἶναι, ἀγνῶστοτόρον κέχρηται τὸ πρὸς, ὅρ' εἰ γὰρ τὸ τῶ
 ὑπάρχει ψυχῇ, ἢ εἰ γὰρ πρῶτον ὑπάρχει, οὐκ αὖ ἐν καλῶς κείμε-
 νον ἴδιον πρὸς, τὸ γὰρ πρῶτον ψυχῇ πεφυκν εἶναι. κατα-
 σκαυάζοντα δὲ, εἰ εἰ γινωριμῶ τῶν καίται τὸ ἴδιον, καὶ εἰ τὸ
 εἰ γινωριμῶ τῶν καὶ ἐκᾶτόρον τῶν τῶν. ἐστὶ γὰρ κατὰ
 τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. τῶν γὰρ κατὰ σκαυάζοντων τῶ-
 πων τὸ καλῶς, οἱ μὲν κατὰ τῶν μόνον, οἱ δ' ἀπλῶς δειξοσιν,
 ὅτι καλῶς. οἶον ἐπεὶ ὁ εἰ πῶν ὥστε ἴδιον τὸ αἰδισιν ἔχον, εἰ γινω-
 ριμῶ τῶν, καὶ γινωριμῶ τῶν ἀπείδωκε τὸ ἴδιον καὶ ἐκᾶ-
 τόρον τὸ τῶν, εἰ καὶ καλῶς ἀποδιδόσι καὶ τῶν ἴδιον τὸ ὥστε,
 τὸ αἰδισιν ἔχον. Ἐπειτ' ἀνασκαυάζοντα μὲν εἰ πῶν ὀνομά-
 τω τῶν γὰρ τῶν ἴδιον ἀποδιδόμενων πλεοναχῶς λεγεται, ἢ καὶ
 ὅλως ὁ λόγος πλείω σημαίνει. οὐ γὰρ ἐστὶ καλῶς κείμενον τὸ
 ἴδιον. οἶον ὅτι τὸ αἰδισιν εἶναι πλείω σημαίνει, γὰρ μὲν, τὸ αἰδισιν
 ἔχον, γὰρ δὲ, ὅρ' αἰδισιν ἔχον, οὐκ αὖ ἐν τῶ ζώου ἴδιον καλῶς
 κείμενον, τὸ αἰδισιν εἶναι πεφυκός. εἰ τῶ τὸ οὐδὲ χρῆσιον ὅτι,
 οὐτ' ὀνόματι πλεοναχῶς λεγομένη, ὅτε λόγῳ ὅρ' τὸ ἴδιον ση-
 μαίνοντι, διότι τὸ πλεοναχῶς λεγόμενον, ἀσάφες ποιεῖ τὸ ῥη-
 θέν, ἀποροῦντος τὸ μέλλοντος ὑποκινεῖν, ὁποτέρω ποτε λέγεται
 πλεοναχῶς λεγομένων. τὸ γὰρ ἴδιον τὸ μαθεῖν χάρις ἀποδιδό-
 ται. ἐπεὶ δὲ πρὸς τοῦτοις, ἀναγκαῖον ὅτι, ἐλεγχόν ἵνα γίνεσθαι
 τοῖς ὅτως ἀποδιδόσι τὸ ἴδιον, ὅταν ὑπὸ τοῦ διαφωνοῦντος
 ποιεῖ τις τὸν συλλογισμόν τὸ πλεοναχῶς λεγομένη. κατὰ σκαυ-
 ζοντα δὲ, εἰ μὴ πλείω σημαίνει μῆτε τῶν ὀνομάτων μηδὲν, μῆδ'
 ὁ λόγος, ἐστὶ γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οἶον

ἐπεὶ οὐτε τὸ σῶμα πολλὰ διηλθί, οὐτε τὸ δυνικνητέτατον εἰς τὸν
αὐτὸν τόπον, οὐτε τὸ σωόνον τὸ ἐκ τούτων σωόνον, εἴη αὐτὸ
καλῶς κείμενον κατὰ τὸν πυρὸς ἴδιον, σῶμα τὸ δυνικνητέτα-
τον, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐπεὶ τὸ ἀνασκαυάροντα μὲν, εἰ πλεο-
νυχῶς λεγοῖτο ὅτι οὐ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσι, μὴ διώρισαι δὲ, τὸ
τίνος αὐτῶν ἴδιον τίθησιν, οὐ γὰρ ἔστι καλῶς ἀποδεδωμένον τὸ
ἴδιον. διὰ δὲ αἰτίας, ὅτι ἀδελφὸν ὅτι ἐκ τῶν πρότερον εἰρημέ-
των. τὰ γὰρ αὐτὰ συμβαίνειν αὐτὸ ἀναγκαῖον ὅτι. οἷον ἐπεὶ τὸ
ἐπίσταδι ὅτι, πολλὰ σημαίνει. τὸ μὲν γὰρ, ὡς ἡμῶν ἐχθρὸν αὐτὸ,
τὸ δὲ ὡς ἡμῶν χεῖρον αὐτὸ, τὸ δὲ ὡς ἡμῶν εἶναι αὐτὸ, τὸ δὲ ὡς
ἡμῶν χεῖρον αὐτὸ, οὐκ αὐτὸ εἶναι τὸ ἐπίσταδι ὅτι, καλῶς ἴδιον
ἀποδεδωμένον οὐδὲν, μὴ διοριθέντος τὸ τίνος τίθησιν αὐτῶν τὸ
ἴδιον. κατασκαυάροντα δὲ, εἰ μὴ λεγοῖτο πολλὰ καλῶς ὅτι τὸ
ἴδιον τίθησιν, ἀλλ' ἐστὶν καὶ ἀπλοῦς. ἔστι γὰρ καλῶς κατὰ τὸν
κείμενον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ ἀνθρώπος λέγεται ἀπλῶς, εἴη ἄν
καλῶς κείμενον κατὰ τὸν ἀνθρώπου τὸ ζῶον ἢ μόνον φύσιν. Ἐπεὶ
ἀνασκαυάροντα μὲν, εἰ πλεονάκεις εἴρηται τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ ἴδιον,
πολλὰ καὶ γὰρ λαμβάνουσι ὅτι ποιουμένων καὶ κατὰ τὸ ἴδιον,
καθὰ πόρ καὶ κατὰ τὸ ὅριον. οὐκ ἔστι δὲ καλῶς κείμενον τὸ τῶ-
τον πεπονθὸς ἴδιον. τὰ δὲ τὰ γὰρ τὸν ἀκούοντα τὸ πλεονάκεις
ἀπλῶς. ἀσφαῖς οὐκ ἀναγκαῖον ὅτι γίνεσθαι, καὶ πρὸς τοὺς τοῖς
ἀδελφῶν διοκῶσιν. ἔστι δὲ συμπίπτειν τὸ πλεονάκεις εἰπεῖν
τὸ αὐτὸ, κατὰ δύο τρόπους. καὶ τὸ μὲν, ὅταν ὀνομάσῃ πλεο-
νάκεις τὸ αὐτὸ. καθὰ πόρ εἰς ἀποδοίην ἴδιον πυρὸς, σῶμα τὸ
λεπτότατον τῶν σωμάτων, ὅτι γὰρ πλεονάκεις εἴρηται τὸ σῶμα.
ἀπλῶς δὲ, εἰς μεταλαμβάνειν τοὺς λόγους ἀντιτῶν ὀνο-
μάτων. καθὰ πόρ εἰς ἀποδοίην γῆς ἴδιον, οὐσία ἢ μάλισα κατὰ
φύσιν φερόμενη τῶν σωμάτων εἰς τὸν κάτω τόπον. ἐπεὶ τὰ με-
ταλαμβάνει ἀντιτῶν σωμάτων τὸ οὐσιῶν βίωσι. καὶ γὰρ καὶ
ταυτὸν ὅτι, σῶμα, καὶ οὐσία τοιαυτή. ἔστι γὰρ οὕτως τὸ οὐσίαν
πλεονάκεις εἴρηται. ὡς τὸ οὐδέτερον καλῶς αὐτὸ εἶναι κείμενον τῶν
ἰδίων. καθὰ πόρ κατὰ τὸν καλῶς ἀποδεδωμένον τὸ ἴδιον.
οἷον

οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον, ζῶον ὡς εἶμης δὲ κτινῶν, οὐ
κείμενον κατὰ τὸν πολλὰκίς ὀνομασί, εἴη αὐτὸ κατὰ τοῦτο κα-
λῶς ἀποδεδωμένον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἴδιον. Ἐπεὶ τὸ ἀνα-
σκαυάροντα μὲν, εἰ τοιοῦτόν τι ἀποδίδωκεν καὶ τὸ ἴδιον ὀνο-
μα, ὁ πᾶσι πᾶσι. ἀρχὴν γὰρ ἔστι τὸ μὴ χαρίζομαι ἀπὸ τινος.
τὸ δὲ καὶ τοῖς ἰδίοις λεγόμενον χαρίζομαι δὲ, καθὰ πόρ καὶ τὰ καὶ
τοῖς ὅροις. οὐκ ἔστι καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς
ὡς ἡμῶν ἴδιον ὑπόληψιν ἀμετάπτειστον κατὰ λόγον, καὶ τοῖς
τῶν κείμενον καὶ τὸ ἴδιον κατὰ τὸν καὶ τὸ πᾶσι πᾶσι, ὁ καὶ εἶναι
καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον ὡς ἡμῶν ἴδιον. καθὰ πόρ κατὰ τὸν καὶ
μὴ καὶ κείμενον κοινῶν, ἀλλ' ἀπὸ τίνος χαρίζονται. ἔστι γὰρ καλῶς
κείμενον κατὰ τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ εἶπας ζῶον ἴδιον τὸ, ψυ-
χλὸν καὶ, ὅθεν κείμενον κοινῶν, εἴη αὐτὸ κατὰ τὸ καλῶς κείμενον
ζῶον ἴδιον τὸ, ψυχλὸν καὶ. Ἐπεὶ τὸ ἀνασκαυάροντα μὲν, εἰ
πλεονάκεις ἀποδίδωσι τὸ αὐτὸ, μὴ διορίσας ὅτι πλεονάκεις τί-
θησιν. οὐ γὰρ καλῶς ἔστι κείμενον τὸ ἴδιον. καθὰ πόρ γὰρ καὶ τὸ
καὶ τοῖς ὅροις καὶ τὸν διηλωτὰ λόγον τὴν οὐσίαν πλεονά-
κεις τὸ πλεον, οὕτως οὐδὲ καὶ τοῖς ἰδίοις καὶ τὸν ποιουτὰ λό-
γον ἴδιον τὸ ἴδιον, οὐδὲν πλεονάκεις. ἀρχὴν γὰρ γίνεται
τὸ τοῖς ὅροις. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἴδιον πυρὸς σῶμα τὸ λεπτότατον
καὶ κατὰ τὸν, πλεονάκεις ἀποδίδωκεν ἴδιον. ἐκαστόν γὰρ κατὰ
μόνον τὸ πυρὸς ἀληθὲς ὅτι εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸ εἶναι καλῶς κείμενον ἴδιον
πυρὸς, σῶμα τὸ λεπτότατον καὶ κατὰ τὸν. καθὰ πόρ κατὰ τὸν καὶ
δὲ, εἰ μὴ πλεονάκεις αὐτὸ ἴδιον ἀποδίδωκεν, ἀλλ' ὅτι. ἔστι γὰρ καὶ τὸ
ὅτι καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ὅτι ἴδιον, σῶ-
μα τὸ εἰς ἅπαν ὅτι ἀγόμενον, καὶ ἀποδίδωκε τὸ ἴδιον, ἀλλ'
οὐ πλεονάκεις αὐτὸ κατὰ τὸ καλῶς κείμενον τὸ τὸ ὅτι ἴδιον.
Ἐπεὶ τὸ ἀνασκαυάροντα μὲν, εἰ αὐτὸ προσκείμενον οὐ τὸ ἴδιον
ἀποδίδωσι, ἢ τῶν αὐτοῦ τινί. οὐ γὰρ ἔστι καλῶς κείμενον τὸ
ἴδιον. τὸ γὰρ κατὰ τὸν καὶ ἀποδίδεται τὸ ἴδιον. αὐτὸ μὲν οὐκ
αὐτῶν ὁμοίως ἀγνοῶν ὅτι, τὸ δὲ τινί τῶν αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστι. οὐκ ἔστι
ὅτι γνωριμῶς. ὡς τὸ οὐ γίνεται δὲ τὸν καὶ μάλισα τι μα-
λίστα. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ζῶον ἴδιον, οὐσίαν, ἢ ὅτι εἶναι ἀνθρώ-
που.

πος τῇ προσέχειται τῇ τῷ ζῶντι, οὐκ αὖ εἰ καλῶς κείμενον
τὸ ἴδιον. κατὰ σκῶλον δὲ, εἰ μὴ αὐτῷ, μὴ τῇ αὐτῷ
μικρὸν χρεῖται. ἔσαι γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον.
οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ζῶν ἴδιον τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκεί-
μενον, οὔτε αὐτῷ, οὔτε τῷ αὐτοῦ οὐδὲν κέχρηται, εἰ αὖ κα-
λῶς κατὰ τοῦτο ἀποδεδομένον τὸ τοῦ ζῶντος ἴδιον. τὸν αὖ τὸν
δὲ τρόπον καὶ ὡς τῇ ἄλλῃ σκεπτεῖται ὡς τῷ μὴ ποιουμένῳ,
ἢ ποιουμένῳ γνωριμώτερον. Ἀνασκαυάροντα μὲν, εἰ ἡ
προσέχειται ἢ ἀντικείμενον, ἢ ὅλως ἅμα τῇ φύσει, ἢ ὑσώρι-
σι. οὐ γὰρ ἔσαι καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. τὸ μὲν γὰρ ἀντικείμενον,
ἅμα τῇ φύσει, τὸ δὲ ἅμα τῇ φύσει, καὶ τὸ ὑσώριον, οὐ ποιεῖ γνω-
ριμώτερον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἰπας ἀγαθοῦ ἴδιον ὁ κακῷ μάλα
ἀντίκειται, ὅθεν ἀντικείμενον προσέχειται τοῦ ἀγαθοῦ. οὐκ
αὖ εἰ τὸ ἀγαθὸν καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον. κατὰ σκῶλον
δὲ, εἰ μικρὸν προσέχειται, μὴ ἀντικείμενον, μὴ ὅλως
ἅμα τῇ φύσει, μὴ ὑσώριον. ἔσαι γὰρ κατὰ τοῦτο καλῶς ἀπο-
δεδομένον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ὡς ἐκ φύσεως ἴδιον ὑπόληψι-
μῳ πειστικῶν, οὐδὲν προσέχειται, οὔτε τῷ ἀντικείμενον,
οὔτε ὅλως ἅμα τῇ φύσει, οὐδὲ ὑσώριον, εἰ αὖ κατὰ τοῦτο καλῶς
κείμενον τὸ ἐκ ὡς ἐκ φύσεως ἴδιον. Ἐπειτ' ἀνασκαυάροντα μὲν,
εἰ τὸ μὴ αἰσθητὸν κείμενον, ἴδιον ἀποδεδομένον, ἀλλὰ ὅσον ὁ γί-
νεται ποτε μὴ ἴδιον. οὐ γὰρ ἔσαι καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οὐ-
τε γὰρ ἐφ' ὃ καταλαμβάνομεν ὑπερῶν αὐτοῦ, κατὰ τοῦτο κα-
λῶς κείμενον ἀνάγκης ἀληθινῶς, οὔτε ἐφ' ὃ καταλαμβάνεται
μὴ ὑπερῶν, κατὰ τοῦτο ἀνάγκης οὐ ῥηθῆσεται πύνομα,
ὥς τ' οὐκ αὖ εἰ καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. Ἐπὶ δὲ πῶς τοῖς
οὐδ' ὅτε ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον, ἔσαι φανερὸν εἰ ὑπερῶν, εἰ πο-
τις τὸν ὅσον, οἷον ἀπολείπει, ὅσον ἔσαι σάφους τὸ ἴδιον. οἷον
ἐπεὶ ὁ θεὸς ζῶν ἴδιον τὸ κινεῖται ποτε ἢ ἐσθῆαι, τοῖον τὸν ἀρ-
δεδομένον τὸ ἴδιον, ὁ γίνεταί ποτε μὴ ἴδιον. ὅθεν αὖ καλῶς κεί-
μενον τὸ ἴδιον. κατὰ σκῶλον δὲ, εἰ τὸ ἀνάγκης αἰσθητὸν ἴδιον
ἀποδεδομένον. ἔσαι γὰρ καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον κατὰ ὅσον. οἷον
ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀρετῆς ἴδιον, ὁ τὸν ἔχοντα ποιεῖ ἀπουσίαν, τὸ αἰ-
σθητὸν.

τῷ ἐπομένῳ ἴδιον ἀποδεδομένον, εἰ αὖ κατὰ ὅσον καλῶς ἀρ-
δεδομένον τὸ ἐκ ἀρετῆς ἴδιον. Ἐπειτ' ἀνασκαυάροντα μὲν,
εἰ τὸ νῦν ἴδιον ἀποδεδομένον, μὴ διωρεῖσθαι, ὅτι τὸ νῦν ἴδιον ἀρ-
δεδομένον. οὐ γὰρ ἔσαι καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. πρῶτον μὲν γὰρ
τὸ πᾶν τὸ ἔθος γινόμενον ἅπαν, διορισμοῦ προσδέεται. εἰ ὅσον
δὲ ὡς ὡς τὸ πᾶν τὸ αἰσθητὸν τὸ αἰσθητὸν ἀποδεδομένον, ἴδιον ἀποδε-
δομένον. διότι τὸν δὲ, ἀδελφός ὅσον ὁ μὴ διοριστέος, εἰ τὸ νῦν
ἴδιον ἐβούλετο εἶναι. ὅσον διοριστὸν ὅσον ὡς ἐκ φύσεως σκεπ-
οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς τὸ πᾶν ἀνθρώπου ἴδιον τὸ καθεῖναι μετὰ
τῶν ἀνθρώπων, τὸ νῦν ἴδιον τίθησιν, οὐκ αὖ εἰ καλῶς τὸ ἴδιον
ἀποδεδομένον, εἰ πο-
τις μὴ διοριστέος ἔστιν ὅτι νῦν. κατὰ
σκῶλον δὲ, εἰ τὸ νῦν ἴδιον ἀποδεδομένον, διοριστέος ἔστιν,
ὅτι τὸ νῦν ἴδιον τίθησιν. ἔσαι γὰρ καλῶς κείμενον κατὰ ὅσον τὸ
ἴδιον, οἷον ἐπεὶ ὁ εἰπας τῶν ἀνθρώπων ἴδιον τὸ πᾶν παρὰ τὸν
πᾶν ἀνθρώπου ἔθηκε ὅσον, καλῶς αὖ εἰ κείμενον τὸ ἴδιον.
Ἐπειτ' ἀνασκαυάροντα μὲν εἰ τοῖον τὸν ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον,
ὁ φανερὸν μὴ ὅσον ἀλλὰ ὑπερῶν ἢ αἰσθητὸν. ὅσον ἔσαι καλῶς
κείμενον τὸ ἴδιον. ἀπαν γὰρ τὸ αἰσθητὸν ἔξω γινόμενον τὸ αἰσθη-
σεως, ἀδελφὸν γίνεταί. ἀφανὲς γὰρ ὅσον εἰ πᾶν ὑπερῶν, ὅσον τὸ πᾶν
αἰσθητὸν μόνον γνωρίζεται. ἔσαι δὲ ἀληθῆς τοῦτο, ὡς τῇ μὴ ὅσον
ἀνάγκης αἰσθητὸν ἀποδεδομένον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ὅσον ἡλίου ἴδιον,
ἔστιν φανερὸν ὑπερῶν γὰρ τὸ λαμπρότατον, τοῖον τὸν κέχρη-
ται ὅσον ἴδιον ὅσον ὑπερῶν φανερῶν, ὅτι αἰσθητὸν γνωρί-
ζεται. οὐκ αὖ εἰ καλῶς τὸ τὸ ἡλίου ἀποδεδομένον ἴδιον. ἀδελ-
φὸν γὰρ ἔσαι ὅταν δύνῃ ὁ ἡλῖος, εἰ φανερῶν ὑπερῶν γὰρ. ὅσον τὸ πᾶν
αἰσθητὸν τότε ἀπολείπει ἡμᾶς. κατὰ σκῶλον δὲ, εἰ τοῖον
τὸν ἀρδεδομένον τὸ ἴδιον, ὁ μὴ τῇ αἰσθητῇ φανερὸν ὅσον, ἢ ὁ αἰσθη-
τὸν ὅσον, ἀνάγκης ὑπερῶν, ὅσον ἡλίου ὅσον. ἔσαι γὰρ κατὰ τοῦτο
καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ὡς φανερῶν ἴδιον, ὁ
πρῶτον κέχρηται, αἰσθητῷ μὲν ἡνι πᾶν σκεπτεῖται ὅσον κέχρηται,
ποιοῦν δὲ, ὁ φανερὸν ὅσον ὑπερῶν αἰσθητὸν. εἰ αὖ κατὰ ὅσον κα-
λῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον φανερῶν, ἴδιον. Ἐπειτ' ἀνασκαυά-
ροντα μὲν, εἰ τὸν ὅσον ὡς ἴδιον ἀποδεδομένον. οὐ γὰρ ἔσαι καλῶς

καί μιν τὸ ἴδιον. οὐ γὰρ εἰς διηγουμένῳ τὸ τί ἡ εἶναι τὸ ἴδιον. οἷον
ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον, ζῶν πρὸς διήγου, τὸ τί ἡ εἶναι
σημαίνει ἀποδεδωκε τῷ ἀνθρώπου ἴδιον, οὐκ ἂν εἴη τὸ τῷ
ἀνθρώπῳ ἴδιον καλῶς ἀποδεδωμένον. καί τας κούζοντα δέ, εἰ
ἐντίσταται γὰρ μὲν ἀποδεδωκε τὸ ἴδιον, μὴ τὸ τί ἡ εἶναι
δὲ διηγου. εἰς γὰρ ἡ δὲ καλῶς ἀποδεδωμένον τὸ ἴδιον. οἷον
ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον, τὸ ζῶν ἢ μὲν φῦσαι, ἀντικατηγο-
ρεῖ μιν μὲν ἀποδεδωκε τὸ ἴδιον, ὅ τὸ τί ἡ εἶναι δὲ διηγου,
εἰς ἂν κατὰ τὸ καλῶς ἀποδεδωμένον τὸ ἴδιον τὸ ἀνθρώπου.

Ἐπεὶ τὰ ἀσκαδύζοντα μὲν, εἰ μὴ εἰς τὸ τί ὅτι οὐ εἰς ἀποδεδω-
κε τὸ ἴδιον. εἰ γὰρ τῷ ἴδιον καθάπερ τῷ ὄντι τὸ πρῶτον
ἀποδεδωκε γένος, ἐπεὶ δὲ ὅτις ἡ δὲ προσάπτει τὰ λοιπὰ καὶ
χωρεῖται. ὡς τε τὸ μὴ τούτου τὸν τρόπον καί μιν ἴδιον, οὐκ ἂν
εἴη καλῶς ἀποδεδωμένον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ζῶν ἴδιον τὸ ψυ-
χλὺ ἐχόν, οὐκ ἔστιν εἰς τὸ τί ὅτι ζῶν, οὐκ ἂν εἴη καλῶς κείμε-
νον τὸ τὸ ζῶν ἴδιον. κατασκαδύζοντα δέ, εἰς τις εἰς τὸ τί ὅτι εἰς
οὐ τὸ ἴδιον ἀποδίδωσι, τὰ λοιπὰ προσάπτει. εἰς γὰρ ἡ δὲ
καλῶς ἀποδεδωμένον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον,
ζῶν ὡς τῆς δὲ κτινῆς, εἰς τὸ τί ὅτι εἰς ἀποδεδωκε τὸ ἴδιον, εἰς
ἂν ἡ δὲ καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον τὸ ἀνθρώπου. ὁ γὰρ τὸν
οὐ καλῶς ἢ οὐ καλῶς ἀποδίδεται τὸ ἴδιον, εἰς τῶν δὲ σκε-
πῶν. πότερον δὲ ἴδιον ὅτις ὅλως τὸ ἐκ μὲν, ἢ οὐκ ἴδιον, ἐκ
τῶν δὲ θεωρητικῶν. οἱ γὰρ ἀπλῶς κατασκαδύζοντες τὸ ἴδιον ὅτι
καλῶς κείται, τόποι οἱ αὐτοὶ εἰσονται τοῖς τὸ ἴδιον ὅλως τοῖς
σιν, γὰρ ἐκείνοις οὐκ ῥηθῆσονται. Πρῶτον μὲν δὲ ἀσκαδύ-
ζοντες ὡς ἐπεὶ ἐφ' ἑκάστου τὸ ἴδιον ἀποδίδωκεν. οἷον εἰ
μὴ δὲ τῶν δὲ, ἢ εἰ μὴ ἡ δὲ ἀληθύνεται, ἢ εἰ μὴ ὅτις ἴδιον
ἐκαστοῦ αὐτῶν κατ' ἐκείνο, οὐ τὸ ἴδιον ἀποδίδωκεν, οὐ γὰρ εἰς
ἴδιον τὸ κείμενον εἰς ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ἡ δὲ τὸ γεωμετρικὸν οὐκ
ἀληθύνεται τὸ ἀντεπατήτομ εἶναι ὑπὸ λόγου, ἀπατάται γὰρ
ὁ γεωμετρικὸς γὰρ τῶν ψυδολογραφείσθαι, οὐκ ἂν εἴη ὅτις ὡς τῆς
νοῦ ἴδιον τὸ μὴ ἀπατάται ὑπὸ λόγου. καί τας κούζοντα δέ, εἰ
ἡ δὲ πᾶν τὸ ἀληθύνεται, καὶ κατὰ τοῦτ' ἀληθύνεται. εἰς γὰρ
ἴδιον

ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τὸ ζῶν ὡς τῆς δὲ κτι-
νῆς ἡ δὲ πᾶν τὸ ἀνθρώπου ἀληθύνεται, καὶ ἢ ἀνθρώπου, εἰς αὐ-
τὸν ἀνθρώπου ἴδιον, τὸ ζῶν ὡς τῆς δὲ κτινῆς. εἰ δὲ ὁ τόπος ὅτις
ἀσκαδύζοντι μὲν, εἰ μὴ κατ' οὐ τὸν νομα, καὶ ὁ λόγος ἀλη-
θύνεται, καὶ εἰ μὴ κατ' ὅ ὁ λόγος, καὶ τὸν νομα, καί τας κούζοντα
δὲ, εἰ κατ' ὅ τὸν νομα, καὶ ὁ λόγος, καὶ εἰ κατ' ὅ ὁ λόγος, καὶ τὸν
νομα κατὰ γορεῖται. Ἐπεὶ τὰ ἀσκαδύζοντα μὲν, εἰ μὴ κατ'
ὅ ὁ λόγος, καὶ τὸν νομα ἀληθύνεται, καὶ εἰ μὴ κατ' ὅ τὸν νομα,
καὶ ὁ λόγος ἀληθύνεται. οὐ γὰρ εἰς ἴδιον, τὸ κείμενον ἴδιον
εἶναι. οἷον ἐπεὶ τὸ μὲν ζῶν ὡς τῆς δὲ κτινῆς ἀληθύνεται κα-
τὰ θεοῦ, ὁ δὲ ἀνθρώπου οὐ κατὰ γορεῖται, οὐκ ἂν εἴη τῷ ἀνθρώ-
πῳ ἴδιον, ζῶν ὡς τῆς δὲ κτινῆς. κατασκαδύζοντα δέ, εἰ κατ'
ὅ ὁ λόγος, καὶ τὸν νομα κατὰ γορεῖται, καὶ κατ' ὅ τὸν νομα, καὶ
ὁ λόγος κατὰ γορεῖται. εἰς γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον.
οἷον ἐπεὶ κατ' ὅ τὸ ψυχλὺ ἐχόν τὸ ζῶν ἀληθύνεται, καὶ κατ' ὅ
τὸ ζῶν, τὸ ψυχλὺ ἐχόν, εἰς αὐτὸ τὸ ψυχλὺ ἐχόν τὸ ζῶν ἴδιον.

Ἐπεὶ τὰ ἀσκαδύζοντα μὲν, εἰς τὸ ὑποκείμενον ἴδιον ἀποδεδω-
κε τῷ γὰρ τῷ ὑποκείμενῳ λεγομένης. ὅ γὰρ εἰς ἴδιον τὸ κεί-
μενον ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ ἀποδίδει ἴδιον τῷ λεπτομέρειας τῶ
σώματος, τὸ πῦρ, τὸ ὑποκείμενον ἀποδίδωκε τῷ κατὰ γορε-
μένῳ ἴδιον, ὅτις εἰς τὸ πῦρ, σώματος τῷ λεπτομέρειας τῶ ἴδιον.
εἰς τὸ πῦρ δὲ εἰς εἰς τὸ ὑποκείμενον τῷ γὰρ τῷ ὑποκείμενῳ λε-
γομένης ἴδιον, διότι τὸ αὐτὸ πλείονος εἶναι καὶ εἰς τῶν δὲ
εἰς ἴδιον. τῷ γὰρ αὐτῷ, πλείονος τινὰ διαφορὰ τῷ εἰς τῶν δὲ
κατὰ μόνον λεγομένης, ὡς εἰς πάντων ἴδιον τὸ ὑποκείμενον,
εἰς τις ὅτις τινὲς τινὲς τῶ ἴδιον. καί τας κούζοντα δέ, εἰς τὸ γὰρ τῷ
ὑποκείμενῳ ἀποδίδωκεν ἴδιον τῷ ὑποκείμενῳ. εἰς γὰρ ἴδιον τὸ
κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον, εἰς πᾶν κατὰ μόνον κατὰ γορεῖται ὡς
εἰρηται τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας γῆς ἴδιον, σῶμα τὸ βαρύντα
τῶν δὲ εἰς τῶν δὲ ὑποκείμενῳ ἀποδίδωκε τὸ ἴδιον κατὰ μόνον λε-
γομένης τῷ πρᾶγματι, καὶ ὡς τὸ ἴδιον κατὰ γορεῖται εἰς αὐ-
τὸ γῆς ἴδιον, ὁρθῶς κείμενον. Ἐπεὶ τὰ ἀσκαδύζοντα μὲν,
εἰς ἡ δὲ μέτεξιν ἀποδίδωκε τὸ ἴδιον. ὅ γὰρ εἰς ἴδιον τὸ κείμενον

είναι ἴδιον. τὸ γὰρ κατὰ μέθεξιν ὑπάρχειν, εἰς τὸ τί ἡ εἶναι συμ-
βάλλεται. εἴη δ' αὖ τὸ τοιοῦτον, διαφορά τις κατὰ τὸ εἶδος
λεγομένη οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον τὸ πεζὸν δίπτω, κα-
τὰ μέθεξιν ἀπέδωκε τὸ ἴδιον, οὐκ αὖ εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ
πεζὸν δίπτω. κατὰ σκῶν δὲ, εἰ μὴ κατὰ μέθεξιν ἀπέ-
δωκε τὸ ἴδιον, μήτε τὸ τί ἡ εἶναι δηλοῦν, ἀντικείμενον μὲν
τῷ πράγματι. ἔσαι γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον
ἐπεὶ ὁ θείας ζώον ἴδιον τὸ αἰδανέσθαι πεφυκός, οὔτε κατὰ μέ-
θεξιν ἀπέδωκεν ἴδιον, οὔτε τὸ τί ἡ εἶναι δηλοῦν, ἀντικείμενον
τῷ πράγματι. εἴη ἄρ' ζώον ἴδιον τὸ αἰδανέσθαι πε-
φυκός. ἔπειτ' ἀσκαδύζοντα μὲν, εἰ μὴ γινώσκεται ἅμα
ὑπάρχειν τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἢ ὑπότρον, ἢ πρότρον, ἢ οὐ τὸ ὄνομα οὐ,
γὰρ ἔσαι ἴδιον, τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον, ἢ οὐδέποτε, ἢ οὐκ αἶ.
οἷον ἐπεὶ γινώσκεται καὶ πρότρον ἵνι ὑπάρξει, καὶ ὑπότρον τὸ
βαδίζειν εἰς τὴν ἀγορὰν, τὸν ἀνθρώπου, ὅκ' ἂν εἴη τὸ βαδίζειν
εἰς τὴν ἀγορὰν, ἴδιον ἀνθρώπου, ἢ οὐδέποτε, ἢ ὅκ' αἶ. κατὰ
σκῶν δὲ, εἰ ἅμα δὲ ἀνάγκης αἶ ὑπάρχει, μήτε ὅρ' ὅρ',
μήτε διαφορά. ἔσαι γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ
τὸ ζῶον ὑπόσῃμης δεκτικόν, ἅμα δὲ ἀνάγκης αἶ ὑπάρχει, καὶ τὸ
ἀνθρώπου, οὔτε διαφορά ὅρ', οὐδ' ὅρ', εἴη αὖ τὸ ζῶον ὑπόσῃμης
δεκτικόν τῷ ἀνθρώπου ἴδιον. ἔπειτ' ἀσκαδύζοντα μὲν,
εἰ τῶν αὐτῶν ἢ ταῦτα δὲ, μὴ δὲ τὸ αὐτὸ ἴδιον. ὅ γὰρ ἔσαι ἴδιον
τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὅκ' ἐστὶ δλωκτοῦ, τὸ φαίνεσθαι ἵ-
σιμ' ἀγαθόν ἴδιον, ὅδ' αὖ αἰρετοῦ εἶναι ἴδιον, τὸ φαίνεσθαι ἵσιμ' ἀ-
γαθόν, ταῦτον γὰρ δὲ τὸ δλωκτοῦ καὶ τὸ αἰρετοῦ. κατὰ σκῶν δὲ,
εἰ τὸ αὐτὸ ἢ ταῦτον δὲ, τὸ αὐτὸ ἴδιον. ἔσαι γὰρ ἴδιον
τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ἀνθρώπου ἢ ἀνθρώπος δὲ,
λέγεται ἴδιον τὸ τριμῶρ' ἢ ψυχῶν ἔχειν. καὶ βροτῶν ἢ βροτός δὲ,
εἴη ἄρ' ἴδιον, τὸ τριμῶρ' ἢ ψυχῶν ἔχειν. χρῆσιμος δ' ὁ τόπος ὅτ' ὅρ'
καὶ ὑπὸ τῷ συμβεβηκός. οἷον γὰρ αὐτοῖς ἢ ταῦτά δὲ, ταῦτα
οἶε ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ἔπειτ' ἀσκαδύζοντα μὲν, εἰ
τῶν αὐτῶν τῶ εἶδη, μὴ ταῦτον αἶ τῶ εἶδη τὸ ἴδιον δὲ, ὅδ' γὰρ
τὸ εἶρημῶν ἔσαι ἴδιον, τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ταῦ-
τόν δὲ.

τὸν δὲ τῶ εἶδει ἀνθρώπου καὶ ἵππου, οὐκ αἶ δὲ τὸ ἵππου δὲ
ἴδιον, τὸ εἶναι ὑφ' αὐτοῦ, οὐδ' αὖ εἴη τῷ ἀνθρώπου ἴδιον, αἶ
τὸ κινεῖσθαι ὑφ' αὐτοῦ. ταῦτον γὰρ δὲ τῶ εἶδει τὸ κινεῖσθαι καὶ
τὸ εἶναι ὑφ' αὐτοῦ, ἢ ζῶον δὲ εἶναι τὸν αὐτὸν τὸ συμβεβηκε-
ναι. κατὰ σκῶν δὲ, εἰ τῶν αὐτῶν τῶ εἶδη, ταῦτον αἶ τῶ
εἶδη τὸ ἴδιον. ἔσαι γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον, ἐπεὶ
ἀνθρώπου δὲ ἴδιον τὸ εἶναι πεζὸν δίπτω, καὶ ὀρνιθ' ἂν εἴη
ἴδιον, τὸ εἶναι πεζὸν δίπτω. ἐκείνους γὰρ τοῦτον, εἰ τα-
ύτον τῶ εἶδη, ἢ τὰ μὲν ὡς ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος δὲ εἶδη, ὑπὸ τὸ
ζῶον ὄντα. τὰ δὲ, ὡς γένους διαφορά τὸ ζῶον. οὗτο δὲ ὁ τί-
πος ὑπόσῃμης δὲ, ὅταν τὸ μὲν ὑπότρον τῶ λεχθέντων γινώσκεται
τῶν. ἔπει δὲ τὸ ταῦτον καὶ τὸ ὑπότρον πολλαχῶς λέγεται,
ἔργον δὲ φυσικῶς λαμβάνοντι, γένος ἀποδοῦναι καὶ μόνου ἵ-
νος τὸ ἴδιον. τὸ γὰρ ὑπάρχειν τινὶ ὡ συμβεβηκε τι, καὶ τῶ συμ-
βεβηκός τὸ ὑπάρχειν, λαμβανόμενον μετὰ τοῦ ὡ συμβεβηκός. οἷον
τὸ ὑπάρχειν ἀνθρώπου, καὶ λδνκῶ ἀνθρώπου ὑπάρχει, ἢ λδν-
κός ἀνθρώπου. καὶ τὸ, λδνκῶ δὲ ἀνθρώπου ὑπάρχει, καὶ ἀνθρώ-
που ὑπάρχει. διαβάλλοι δ' αὖ τις τὰ πολλὰ τῶν ἰδίων, τὸ ὑπο-
κείμενον ἄλλο μὲν καὶ αὐτὸ ποιεῖν, ἄλλο δὲ μετὰ τὸ συμβεβη-
κός. οἷον ἄλλο μὲν ἀνθρώπου εἶναι λέγω, ἄλλο δὲ λδνκῶν ἀν-
θρώπου. ἐτι δὲ ὑπότρον ποιεῖν τὴν εἶναι, καὶ τὸ κατὰ τὴν εἶναι
λεγομένη. τὸ γὰρ τῶ εἶναι ὑπάρχειν, καὶ τῶ κατὰ τὴν εἶναι λε-
γομένη ὑπάρχειν. καὶ τὸ τῶ κατὰ τὴν εἶναι λεγομένη ὑπάρ-
χειν, καὶ τῶ εἶναι ὑπάρχειν. οἷον ἐπεὶ ὁ ὑπόσῃμης κατὰ τὴν ὑπο-
σῃμην λέγεται διακρίσθαι, οὐκ αὖ εἴη τῶ ὑπόσῃμης ἴδιον τὸ
ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου. καὶ γὰρ ὁ ὑπόσῃμης ἔσαι ἀμετάπει-
στον ὑπὸ λόγου. κατὰ σκῶν δὲ, ῥητέον ὡς οὐκ ἐστὶν ὑπότρον
ἀπλῶς τὸ ὡ συμβεβηκε καὶ τὸ συμβεβηκός, μετὰ τὸ ὡ συμβε-
βηκε λαμβανόμενον, ἀλλ' ἄλλο λέγεται, τῶ ὑπότρον εἶναι αὐτοῖς
τὸ εἶναι. οὐ ταῦτον γὰρ δὲ ἀνθρώπου τε τὸ εἶναι ἀνθρώπου,
καὶ λδνκῶ ἀνθρώπου, τὸ εἶναι ἀνθρώπου λδνκῶ. ἐτι δὲ θεωρητέον
δὲ τῶ τὰς πῶσεις, λέγοντα διότι οὐδ' ὁ ὑπόσῃμης ἔσαι τὸ

ἀμετάπφσον ὑπὸ λόγῳ, ἀλλ' ὁ ἀμετάπφσος ὑπὸ λόγῳ. ὅθ' ἡ αὐτὴ
 σήμη το ἀμετάπφσον ὑπὸ λόγῳ, ἀλλ' ἡ ἀμετάπφσις ὑπὸ λό-
 γου. πῶς γὰρ τὸν πάντως γνισάμενον, πάντως ἀντακτεῖν
 ὅτι. Ἐπειτ' ἀνασκαυάζοντα μὲν, εἰ τὸ φύσιν ὑπάρχον βου-
 λόμεν' ἀποδοῦναι, τοῦτον τὸν τρόπον τίθησι τῇ λέξει, ὥστε
 τὸ αἰ ὑπάρχον σημαίνει. δόξει γὰρ αὐτὸ κινεῖσθαι τὸ κείμενον
 εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας ἀνθρώπου ἴδιον τὸ δίππου. βούλε-
 ται μὲν τὸ φύσιν ὑπάρχον ἀποδιδόναι. σημαίνει δὲ τῇ λέξει
 τὸ αἰ ὑπάρχον, οὐκ ἂν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ δίππου. οὐ γὰρ
 πᾶς ἀνθρώπος ὅτι διὰ πόδας ἔχει. κατασκαυάζοντα δ' εἰ
 βουλεται τὸ φύσιν ὑπάρχον ἴδιον ἀποδιδόναι, καὶ τῇ λέξει
 αὐτὸν τὸν τρόπον σημαίνει. οὐ γὰρ κινεῖσθαι τῇ αὐτῇ τὸ ἴδιον.
 οἷον ἐπεὶ ὁ ἀνθρώπου ἴδιον ἀποδιδὼς τὸ ζῶον ὑπὸ σήμης δεκτι-
 κόν, καὶ βούλεται καὶ τῇ λέξει σημαίνει, τὸ φύσιν ὑπάρχον ἴδιον,
 οὐκ ἂν κινεῖτο κατὰ τοῦτο, ὡς ἂν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον, τὸ ζῶον
 ὑπὸ σήμης δεκτικόν. Ἐτι ὅσα λεγεται ὡς κατ' ἄλλο τι πρῶ-
 τον, ἢ ὡς πρῶτον αὐτὸ, ἔργον ὅτι ἀποδοῦναι τῷ τοῦτον τὸ
 ἴδιον. εἰ μὲν γὰρ τὸ κατ' ἄλλο τι, ἴδιον ἀποδιδὼς, καὶ τῇ τῷ
 πρῶτον ἀληθεύεται. εἰ δὲ τὸ πρῶτον ἦν, καὶ τὸ κατ' ἄλλο κα-
 τηγορηθῇ. οἷον εἰ μὲν τις ὑπερφανείας ἴδιον ἀποδῶ τὸ κε-
 χρωῖται, καὶ κατὰ τὸ σῶματος ἀληθεύεται τὸ κεχρωῖται. εἰ δὲ
 σῶματος, καὶ ὑπερφανείας κατηγορηθῇ, ὥστε ὁ κατ' ὁ λό-
 γος, καὶ τὸννομα ἀληθεύεται. Συμβαίνει δ' ἐν γένεσι τ' ἴδιον
 ὡς ὑποπολὺν γίνεσθαι ἵνα ἀμαρτίαν, πρὶν τὸ μὴ διορίζεσθαι
 πᾶς καὶ τίνων τίθησι τὸ ἴδιον. ἀπαντὸς γὰρ ὑπερχεῖσιν ἀπο-
 διδόναι τὸ ἴδιον, ἢ τὸ φύσει ὑπάρχον. καθάπερ ἀνθρώπου τὸ
 δίππον, ἢ τὸ ὑπάρχον καθάπερ ἀνθρώπου τινος, τὸ τέτταρας δια-
 κτύλος ἔχει. ἢ εἰδὲ, καθάπερ πυρὸς τὸ λεπτομέρεσθαι. ἢ ἀπλῶς
 καθάπερ ζῶον τὸ ζῆν. ἢ κατ' ἄλλο καθάπερ ψυχῆς τὸ φρόνιμον.
 ἢ ὡς τὸ πρῶτον, καθάπερ λογικὸς τὸ φρόνιμον. ἢ ὡς τὸ ἔχειν,
 καθάπερ ὑπὸ σήμονος τὸ ἀμετάπφσον ὑπὸ λόγῳ. ὁ δὲ γὰρ ἔττον,
 ἢ τὸ ἔχειν τίς αἰ ἀμετάπφσον ὑπὸ λόγῳ. ἢ τὸ ἔχειν, καθάπερ
 ὑπὸ σήμης τὸ ἀμετάπφσον ὑπὸ λόγῳ. ἢ τὸ μετέχειν, καθάπερ
 ζῶον

ζῶον αἰδανέναι. αἰδανέναι μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι, οἷον ἀνθρώ-
 πος, ἀλλὰ μετέχειν αἰδανέναι, τούτου αἰδανέναι. ἢ τὸ μετέχειν, κα-
 θάπερ τὸ ζῶον ζῆν. μὴ πεθεῖς μὲν οὐκ τὸ φύσιν, ἀμαρ-
 τανί. διότι γινώσκεται τὸ φύσιν ὑπάρχον, μὴ ὑπάρχον ἐκείνῳ
 φύσιν ὑπάρχον. καθάπερ ἀνθρώπου τὸ διὰ πόδας ἔχειν. μὴ διο-
 ρίσας δ' ὅτι τὸ ὑπάρχον ἀποδιδόναι, ὅτι οὐκ ἔστι πιεῖσθαι,
 οἷον ναυ ὑπάρχον ἐκείνῳ. καθάπερ τὸ τέτταρας διακτύλος ἔχειν
 τὸν ἀνθρώπου. μὴ δηλώσας δὲ διότι ὡς πρῶτον, ἢ ὡς κατ' ἄλ-
 λο τίθησιν, ὅτι οὐ κατ' ὁ λόγος καὶ τὸννομα ἀληθεύεται. κα-
 θάπερ τὸ κεχρωῖται, εἰτε τὸ ὑπερφανείας εἰτε τὸ σῶματος ἀποδῶ
 θέν ἴδιον. μὴ προείπας δὲ διότι ἢ τὸ ἔχειν ἢ τὸ ἔχειν τὸ ἴδιον
 ἀποδιδόναι, διότι ὁ καὶ εἰς ἴδιον τὸ ἀποδιδόναι. ὑπάρχει γὰρ εἰς
 μὲν τὸ ἔχειν ἀποδιδόναι τὸ ἴδιον καὶ τὸ ἔχοντι. εἰ δὲ τὸ ἔχειν
 τῇ τῷ ἐχομένῳ, καθάπερ τὸ ἀμετάπφσον ὑπὸ λόγῳ, τὸ ἐπι-
 στήμης ἢ τὸ ἐπιστήμονος τὸν ἴδιον. μὴ πῶς σημαίνει δὲ, τὸ
 μετέχειν, ἢ τὸ μετέχειν καὶ ὅτι ἄλλοις τισὶν ὑπάρχει τὸ ἴδιον.
 εἰ μὲν γὰρ τὸ μετέχειν ἀποδῶ, τοῖς μετέχεισιν. εἰ δὲ τὸ με-
 τέχειν, τοῖς μετεχομένοις. καθάπερ εἰ τὸ τινος ζῶον, ἢ τὸ ζῶον
 θέν τὸ ζῆν ἴδιον. μὴ διασεισας δὲ τὸ τῷ εἰδῆ, ὅτι γινώσκων ὑπάρ-
 χει τὸ ὑπὸ τοῦ ὄντων ὁ τὸ ἴδιον τίθησι. τὸ γὰρ κατ' ὑπερβολὴν
 γινώσκων ὑπάρχει, καθάπερ τὸ πυρὸς τὸ κεφύταθαι. γινώσκων δὲ
 καὶ τὸ τῷ εἰδῆ πεθεῖς, διήμαρτε. δέχεται γὰρ γινώσκων εἰς τὸ
 λεχθέντων, ὅταν τὸ τῷ εἰδῆ πῶς τεθῇ. τοῦτο δ' ἐπ' γινώσκων συμ-
 πίπῃ. καθάπερ ὁ δ' ὡς τὸ πυρὸς. ὁ γὰρ ὅτι γινώσκων τὸ πυ-
 ρός. ἔττον γὰρ ὅτι τῷ εἰδῆ, αὐτὰς καὶ φλογὶ καὶ φῶς, ἔκαστον
 αὐτῶν πῶς ὁμ. δὲ τοῦτο δ' εἰς ὅταν τῷ εἰδῆ πῶς τεθῇ, ἐπε-
 ρον εἶναι εἰδῆ τὸ λεχθέντος, ὅτι τοῖς μὲν μᾶλλον τοῖς δ' ἡττοῖς
 ὑπάρχει τὸ λεχθέν ἴδιον. καθάπερ ὡς τὸ πυρὸς τὸ λεπτομέρε-
 σατον. λεπτομέρεσιρον γὰρ ὅτι τὸ φῶς τὸ ἀνθρακῶ καὶ τῷ
 φλογός. τοῦτο δ' εἰς γίνεσθαι, ὅταν μὴ καὶ τὸ ὄνομα μᾶλλον
 κατηγορηθῇ, κατ' οὐδ' ὁ λόγος μᾶλλον ἀληθεύεται. εἰ δὲ μὴ, ὁ κα-
 τ' ὁ λόγος μᾶλλον, καὶ τὸννομα μᾶλλον. ἐπὶ δὲ πῶς
 σὺν τοῖς ταῦτον εἶναι συμβέσεται τὸ ἴδιον τοῦ τε ἀπλῶς καὶ τῷ

μάλιστα ὄντος γὰρ ὅτι ἀπλῶς ποιούντων. καθάπερ αὖτις τοῦ πυρός
ἔχει τὸ λεπτομέρεσσαν. καὶ γὰρ τὸ φῶς, καὶ τὸ πυρὸς ἀπλῶς
ἔσται ταῦτο τοῦτο ἴδιον, λεπτομέρεσσαν γὰρ ὅτι τὸ φῶς. ἀλ-
λου μὲν οὐκ οὕτως ἀποδιείδοντος τὸ ἴδιον, ἀλλ' ὡς κενό, αὐτῷ
οὐδ' ὁμοίον ὅτι ταύτῃ τῷ γένει, ἀλλ' ὅτι τὸ τιθεμένου τὸ
ἴδιον, διορίσει. ὁ γὰρ τρόπον τίθησι τὸ ἴδιον. Ἐπειτ' ἀνα-
σκαυάξοντα μὲν, εἰ αὐτὸ αὐτοῦ ἴδιον ἔθηκεν. οὐ γὰρ ἔσται ἴδιον
τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον. αὐτὸ γὰρ αὐτῷ πᾶν, τὸ εἶναι διηγεῖται. τὸ
δὲ τὸ εἶναι διηγεῖται, οὐκ ἴδιον, ἀλλ' ὅτι ὅτι. οἷον ἐπεὶ ὁ εἶπας
καλῶν τὸ πρέπον ἴδιον εἶναι, αὐτὸ αὐτοῦ ἴδιον ἀπέδωκε.
ταῦτον γὰρ ὅτι τὸ καλὸν καὶ πρέπον, οὐκ αὖ εἰναι τὸ πρέπον τὸ
καλὸν ἴδιον. κατασκαυάξοντα δὲ, εἰ μὴ αὐτὸ μὲν αὐτοῦ ἴδιον
ἀπέδωκεν, ἀντικατηγορούμενον δ' ἔθηκεν. ἔσται γὰρ ἴδιον, τὸ
κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς, ζῶν ἴδιον τὸ οὐσία ἐμ-
ψυχῶ. οὐκ αὐτὸ μὲν αὐτοῦ ἴδιον ἔθηκεν, ἀντικατηγορούμε-
νον δ' ἀπέδωκεν, εἰναι αὖ ἴδιον τοῦ ζῶντος τὸ οὐσία ἐμψυχῶ.

Ἐπειτα αὖτις τῶν ὁμοιομερῶν σκεπτέον ὅτι. ἀνασκαυάξοντα
μὲν, εἰ τὸ τὸ συνόλου ἴδιον μὴ ἀληθύνεται κατὰ τὰ μέρη.
ἢ εἰ τὸ τὸ μέρους ἴδιον μὴ λέγεται κατὰ τὸ σύνπαν. οὐ
γὰρ ἔσται ἴδιον τὸ, κείμενον ἴδιον εἶναι. συμβαίνει δ' ἐπ' αὐτῶν
τοῦτο γίνεσθαι. ἀποδοίη γὰρ αὐτὸς ὅτι τῶν ὁμοιομερῶν ἴδιον.
γνίσκε μὲν ὅτι τὸ σύνπαν βλέψας, γνίσκε δ' ὅτι τὸ κατὰ με-
ρος λεγόμενον, αὐτὸς αὐτῶν ὡς ἔσται. ἔσται δ' οὐδέποτε ὁρθῶς
ἀποδοίμενον. οἷον ὅτι μὲν τὸ σύνπαντος, ἐπεὶ ὁ εἶπας θα-
λάττης ἴδιον, τὸ πλεῖστον ὕδατος ἀλμυρῶν, ὁμοιομερῶν μὲν τι-
νος ἔθηκε τὸ ἴδιον. ποιούντων δ' ἀποδιείδωκεν, ὁ οὐκ ἀληθύνε-
ται ὅτι τὸ μέρους. ὁ γὰρ ὅτι ἢ τίς θαλάττης τὸ πλεῖστον ὕδατος
ἀλμυρῶν, οὐκ αὖ εἰναι τὸ θαλάττης ἴδιον τὸ πλεῖστον ὕδατος ἀλμυ-
ρῶν. ἐπεὶ δὲ τὸ μέρους. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς αἴρος ἴδιον τὸ ἀναπνέου-
σόν, ὁμοιομερῶν μὲν τινος ἔθηκε τὸ ἴδιον, ποιούντων δ' ἀπέ-
δωκεν, ὁ κατὰ τὸ τινος αἴρος ἀληθύνεται, κατὰ δὲ τὸ σύν-
παντος οὐ λέγεται. οὐ γὰρ ὅτι τὸ σύνπαντος ἀναπνέουσός, οὐκ
αὖ εἰναι τὸ αἴρος ἴδιον τὸ ἀναπνέουσόν. κατὰ σκαυάξοντα δὲ, εἰ
ἀληθύνεται

ἀληθύνεται μὲν κατὰ ἑκάστη τῶν ὁμοιομερῶν, ὁ ἔστιν ἴδιον αὐτῶν
κατὰ τὸ σύνπαν. ἔσται γὰρ ἴδιον τὸ κείμενον μὴ εἶναι ἴδιον. οἷον
ἐπεὶ ἀληθύνεται κατὰ πάσης γῆς τὸ κατὰ φόρεσθαι ἢ φύσιν.
ἔστι δὲ ἴδιον ὅτι τῆς γῆς ἢ τὸ σύνπαν, ἢ γὰρ τῷ γῆν καὶ
τὸ γῆν εἶναι αὐτὸ τῆς γῆς ἴδιον, τὸ κατὰ φόρεσθαι κατὰ φύσιν.

Ἐπειτα ἐκ τῶν ἀντικαταστάσεων σκεπτέον ὅτι. πρῶτον μὲν ἐκ τῶν
ἐναντίων. ἀνασκαυάξοντα μὲν, εἰ τὸ ἐναντίον μὴ ὅτι τὸ ἐναντίον
ἴδιον. οὐδὲ γὰρ τὸ ἐναντίον ἔσται τὸ ἐναντίον ἴδιον. οἷον ἐπεὶ
ἐναντίον ὅτι δικαιοσύνη καὶ ἀδικία, ὅτι βέλτιον καὶ χείρονον.
ἐκ ἑστέ δὲ τὸ δικαιοσύνης τὸ βέλτιον ἴδιον, ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀδι-
κίας τὸ χείρονον ἴδιον. κατὰ σκαυάξοντα δὲ, εἰ τὸ ἐναντίον τὸ ἐναν-
τίον ὅτι ἴδιον, καὶ γὰρ τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον ἴδιον ἔσται. οἷον
ἐπεὶ ἐναντίον ὅτι ἀγαθὸν καὶ κακόν, αἵρεσιν δὲ, φθόνον. ἐστὶ δὲ
τὸ ἀγαθὸν ἴδιον τὸ αἵρεσιν, εἰ καὶ κακόν ἴδιον τὸ φθόνον.

Δεύτερον δὲ ἐκ τῶν πρὸς ἑ. ἀνασκαυάξοντα μὲν, εἰ τὸ πρὸς ἑ
πρὸς τι μὴ ὅτι ἴδιον, ὅτι τὸ πρὸς ἑ τὸ πρὸς ἑ ἔσται ἴδιον, οἷον
ἐπεὶ λέγεται διπλάσιον καὶ πῶς ἡμισυ, ὑπερέχον καὶ πῶς ὑπερέχον
μεινόν, ὅτι ἐστὶ δὲ τὸ διπλάσιον τὸ ὑπερέχον ἴδιον, ὅτι αὖ εἰναι τὸ
ἡμισιόν τὸ ὑπερέχον ἴδιον. κατὰ σκαυάξοντα δὲ, εἰ τὸ πρὸς ἑ
τὸ πρὸς τί ὅτι ἴδιον, καὶ γὰρ τὸ πρὸς ἑ τὸ πρὸς ἑ ἔσται ἴδιον.
οἷον ἐπεὶ λέγεται τὸ μὲν διπλάσιον πῶς τὸ ἡμισυ, τὸ δὲ γὰρ πῶς
διπλόν, τὰ δὲ διπλόν πῶς γὰρ. ἐστὶ δὲ τὸ διπλάσιον ἴδιον τὸ ὡς διπλόν
πῶς γὰρ, εἰ καὶ τὸ ἡμισιόν ἴδιον τὸ ὡς γὰρ πῶς διπλόν. Τρίτον
ἀνασκαυάξοντα μὲν, εἰ τὸ ἑξέως τὸ κατὰ ἑξίον λεγόμενον, μὴ ὅτι
ἴδιον. ὅτι γὰρ τὸ ἐξέως τὸ κατὰ ἑξίον λεγόμενον, ἔσται ἴδιον.
ἢ εἰ τὸ ἐξέως τὸ κατὰ ἑξίον λεγόμενον, μὴ ὅτι ἴδιον, ὅτι
τὸ ἐξέως τὸ κατὰ ἑξίον λεγόμενον, ἔσται ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ λε-
γεται τὸ κατὰ ἑξίον ἴδιον τὸ ἀναπνέουσόν, καὶ γὰρ τῶν ἄλλων
κοινόν. ὅτι αὖ τὸ ἀπὸ σπέρματος ἴδιον τὸ ἀπὸ σπέρματος εἶναι. κατὰ σκαυά-
ξοντα δὲ, εἰ τὸ κατὰ ἑξίον λεγόμενον ὅτι τὸ ἐξέως ἴδιον, καὶ τὸ ἐξ-
έως τὸ κατὰ ἑξίον λεγόμενον, ἔσται ἴδιον. καὶ τὸ ἐξέως τὸ κατὰ ἑξίον λε-
γόμενον ἔσται ἴδιον, οἷον ἐπεὶ τὸ ἐξέως ὅτι ἴδιον τὸ βλέπειν κα-

ὅτι ἐχρυσὸν ὄψιμ. εἴη αὖ τ' τυφλότητος ἰδίον, τὸ μὴ βλέπειν καὶ
οὐκ ἐχρυσὸν ὄψιμ, πεφυκότου ἐχρυσ. Ἐπείτα ἐκ τῶν καταφά-
σεων καὶ τῶν ἀποφάσεων, πρῶτον μὲν δὲ αὐτῶν τῶν κατηγορου-
μένων. ἐστὶ δὲ ὁ τύπος οὗτος χρησίμος ἀνασκαυάζοντι μόνον. οἷον
εἰ ἡ φάσις ἢ τὸ κατὰ τὴν φάσιν λεγόμενον αὐτῷ ἰδίον ὅτι, ἢ
ἔσται αὐτοῦ ἢ ἀπόφασις. οὐδὲ τὸ ἡτ' τὴν ἀπόφασιν λεγόμενον
ἰδίον. καὶ εἴη δὲ ἢ ἀπόφασις, ἢ τὸ κατὰ τὴν ἀπόφασιν λεγόμενον
ἰδίον αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἢ φάσις ἢ δὲ τὸ κατὰ τὴν φάσιν λεγόμενον
ἰδίον. οἷον ἐπεὶ τὸ ζῶον ὅτι ἰδίον τὸ ἐμφυχρον, οὐκ αὖ εἴη ζῶον
ἰδίον τὸ οὐκ ἐμφυχρον. Διότι τὸν δὲ ἐκ τῶν κατηγορουμένων,
ἢ μὴ κατηγορουμένων, καὶ δὲ ὅν κατηγορεῖται, ἢ μὴ κατηγο-
ρεῖται. ἀνασκαυάζοντα μὲν, εἰ ἡ φάσις ἢ φάσεως μὴ ὅτι ἰδίον,
οὐδὲ ἢ ἀπόφασις ἢ ἀποφάσεως ἔσται ἰδίον. καὶ εἰ ἡ ἀπόφασις
ἢ ἀποφάσεως μὴ ὅτι ἰδίον, ὅτι ἢ φάσις τ' φάσεως ἔσται ἰδίον.
οἷον ἐπεὶ οὐκ ἐστὶ τὸ ἀνθρώπου ἰδίον τὸ ζῶον, οὐδ' αὖ τὸ μὴ
ἀνθρώπου ἰδίον εἴη τὸ μὴ ζῶον. καὶ εἰ τὸ μὴ ἀνθρώπου μὴ φαί-
νηται ἰδίον τὸ μὴ ζῶον, οὐδὲ τ' ἀνθρώπου ἰδίον ἔσται τὸ ζῶον. κα-
τασκαυάζοντα δὲ εἰ ἢ φάσεως ἢ φάσις ὅτι ἰδίον, καὶ τ' ἀπο-
φάσεως ἢ ἀπόφασις ἔσται ἰδίον. εἰ δὲ ἢ ἀποφάσεως ἢ ἀπόφα-
σις ὅτι ἰδίον, καὶ ἢ φάσις ἢ φάσεως ἔσται ἰδίον. οἷον ἐπεὶ τὸ
μὴ ζῶον ὅτι ἰδίον τὸ μὴ ζῶον, εἴη αὖ τὸ ζῶον τὸ ζῶον ἰδίον. καὶ εἰ
δὲ τὸ ζῶον φαίνεται ἰδίον τὸ ζῶον, καὶ τὸ μὴ ζῶον φανταίνεται ἰδίον
τὸ μὴ ζῶον. Τρίτον δὲ, δὲ αὐτῶν τῶν ἀποκλεισμένων. ἀνασκαυά-
ζοντα μὲν εἰ τὸ ἀποκλεισμένον ἰδίον, ἢ φάσεως ὅτι ἰδίον, ἢ
ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ ἢ ἀποφάσεως ἰδίον. εἰ δὲ ἢ ἀποφάσεως ἰδίον
τὸ ἀποκλεισμένον, οὐκ ἔσται ἢ φάσεως ἰδίον. οἷον ἐπεὶ τὸ ζῶον ἰδίον
τὸ ἐμφυχρον, οὐκ αὖ εἴη τὸ μὴ ζῶον ἰδίον τὸ ἐμφυχρον. κατα-
σκαυάζοντα δὲ, εἰ τὸ ἀποκλεισμένον, μὴ ἢ φάσεως ἰδίον, εἴη αὖ ἢ
ἀποφάσεως. οὗτος δὲ ὁ τύπος ὅτι ψευδής. φάσις γὰρ ἀποφά-
σεως, καὶ ἀπόφασις φάσεως ὅτι ἔστιν ἰδίον. φάσις μὲν γὰρ ἀπο-
φάσις οὐδ' ὅπως ἀρχή, ἀπόφασις δὲ φάσις ἀρχή μὲν, οὐχ
ὡς ἰδίον δὲ ἀρχή. Ἐπείτα δὲ ἐκ τῶν ἀντιδιηρημένων, ἀνα-
σκαυάζοντα μὲν, εἰ τῶν ἀντιδιηρημένων μὴδὲν μὴδὲν τ' λοι-
πῶν

πῶν ἀντιδιηρημένων ὅτι ἰδίον. οὐδὲ γὰρ τὸ κείμενον ἔσται ἰδίον
τὸ τὸ, οὐ καίτοι ἰδίον. οἷον ἐπεὶ ζῶον ἀνθρώπου, οὐδὲν ὅτι τ' ἄλλων
θητῶν ζῶον ὅτι ἰδίον, οὐκ αὖ εἴη τὸ ζῶον νοητὸν τὸ θεῶν ἰδίον.
κατὰσκαυάζοντα δὲ, εἰ τῶν λοιπῶν τῶν ἀντιδιηρημένων ὅτι οὐκ
ὅτι τὸ λεγόμενον, ἰδίον τοῦ τὸ καὶ τὸν ἰδίον. οἷον ἐπεὶ φρονήσεως ὅτι ἰδίον
τὸ καὶ αὐτὸ πεφυκέναι λογιστικῶν ἀρετῶν εἶναι, καὶ τῶν ἄλλων
ἀρετῶν οὕτως ἐκείνης λαμβανομένης, εἴη αὖ σωφροσύνης ἰδίον
τὸ καὶ αὐτὸ πεφυκέναι ὑποθυμητικῶν ἀρετῶν εἶναι. Ἐπείτα ἐκ
τῶν πῶσεως, ἀνασκαυάζοντα μὲν, εἰ ἡ πῶσις ἢ πῶσεως μὴ
ὅτι ἰδίον. οὐδὲ γὰρ ἡ πῶσις τ' πῶσεως ἔσται ἰδίον. οἷον ἐπεὶ
ἢ ἐστὶ τὸ δικαίως ἰδίον τὸ καλῶς, οὐδ' αὖ τὸ δικαίον ἰδίον
εἴη τὸ καλόν. κατὰσκαυάζοντα δὲ, εἰ ἡ πῶσις ἢ πῶσεως ὅτι
ἰδίον, καὶ γὰρ ἡ πῶσις τῆς πῶσεως ἔσται ἰδίον. οἷον ἐπεὶ τὸ
ἀνθρώπου ὅτι ἰδίον τὸ περὶ δίκτυον, καὶ τὸ ἀνθρώπου εἴη αὖ
ἰδίον, τὸ περὶ δίκτυον λέγεσθαι. Οὐ μόνον δὲ ἐπ' αὐτῷ τὸ
εἰρημὸν καὶ τὰς πῶσις ὅτι σκεπτικόν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἀντι-
κειμένων, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν πῶσις τὸ πῶσις εἴρηται. ἀνα-
σκαυάζοντα μὲν, εἰ ἡ τὸ ἀντικείμενον πῶσις μὴ ὅτι ἰδίον τῆς
τὸ ἀντικείμενον πῶσεως. οὐδὲ γὰρ ἡ τὸ ἀντικείμενον πῶσις ἔσται
ἰδίον τ' τὸ ἀντικείμενον πῶσεως. οἷον ἐπεὶ οὐκ ἐστὶ τὸ δικαίως
ἰδίον τὸ ἀγαθόν, οὐδ' αὖ τὸ ἀδίκως εἴη ἰδίον τὸ καλόν. κα-
τασκαυάζοντα δὲ, εἰ ἡ τὸ ἀντικείμενον πῶσις ὅτι ἰδίον τ' τὸ
ἀντικείμενον πῶσεως. καὶ γὰρ ἡ τὸ ἀντικείμενον πῶσις ἔσται
ἰδίον ἢ τὸ ἀντικείμενον πῶσεως. οἷον ἐπεὶ τ' ἀγαθὸν ὅτι ἰδίον
τὸ βέλτιον, καὶ τὸ κακὸν αὖ εἴη ἰδίον τὸ χείριστον. Ἐπεὶ τ'
ἐκ τῶν ὁμοίως ἔχοντων. ἀνασκαυάζοντα μὲν, εἰ τὸ ὁμοίως ἔχον τὸ
ὁμοίως ἔχοντος μὴ ὅτι ἰδίον. ὅτι γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχον τὸ ὁμοίως
ἔχοντος ἔσται ἰδίον. οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἔχον οἰκιστὴς πῶσις τὸ
ποιεῖν οἰκίαν, καὶ ὁ ἰατρὸς πῶσις τὸ ποιεῖν ὑγίαν. ὅτι ἐστὶ δὲ ἰα-
τρὸς ἰδίον τὸ ποιεῖν ὑγίαν, ὅτι αὖ εἴη οἰκιστὴς ἰδίον, τὸ ποιεῖν
οἰκίαν. κατὰσκαυάζοντα δὲ, εἰ τὸ ὁμοίως ἔχον, τὸ ὁμοίως ἔχον-

πὸς ὅτι ἰδιον· καὶ γὰρ τὸ ὁμοίως ἔχον τὸ ὁμοίως ἔχοντος ἔσται ἰδιον· οἷον ἐπεὶ ὁμοίως ἔχει ἰὰ τὸς τε πῶς τὸ ποικιλικὸς ὑγείας εἶναι, καὶ γυμναστικὸς πῶς τὸ ποικιλικὸς θυξείας, ἐστὶ δὲ ἰδιον γυμναστικὸς τὸ ποικιλικὸς εἶναι θυξείας, εἴη αὖ ἰδιον ἰὰ τὸς τὸ ποικιλικὸς ὑγείας εἶναι. Ἐπειτα ἐκ τῶν ὡσαύτως ἔχοντων, ἀνασκηδάζοντα μὲν, εἰ τὸ ὡσαύτως ἔχον τὸ ὡσαύτως ἔχοντος μὴ εἶναι ἰδιον. οὐδὲ γὰρ τὸ ὡσαύτως ἔχον τὸ ὡσαύτως ἔχοντος ἔσται ἰδιον. εἰ δὲ ἐστὶ τὸ ὡσαύτως ἔχοντος τὸ ὡσαύτως ἔχον ἰδιον, τοῦτο οὐκ ἔσται ἰδιον οὐ καὶ τὰ ἰδιον εἶναι. οἷον ἐπεὶ ὡσαύτως ἔχει ἡ φρονήσις πῶς τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρὸν, ὅθεν ὡς ἐν μὲν ἐκαστὸν αὐτῶν εἶναι, οὐκ ἐστὶ δὲ ἰδιον φρονήσεως τὸ ὡς ἐν μὲν εἶναι καλὸν, οὐκ αὖ εἶναι ἰδιον φρονήσεως τὸ ὡς ἐν μὲν εἶναι αἰσχρὸν. εἰ δὲ ἐστὶν ἰδιον φρονήσεως τὸ ὡς ἐν μὲν εἶναι καλὸν, οὐκ αὖ εἶναι ἰδιον αὐτῆς τὸ ὡς ἐν μὲν εἶναι αἰσχρὸν, ἀδυνάτου γὰρ εἶναι τὸ αὐτὸ πλεονάζον ἰδιον. καὶ ἀσκηδάζοντα πῶς δὲ εἶναι οὗτος ὁ τόπος δὲ ἰσχυρισμός. τὸ γὰρ ὡσαύτως ἔχον, καὶ πῶς πλείω συλλέγειν. ἐπεὶ τὸ ἀνασκηδάζοντα μὲν, εἰ τὸ κατὰ τὸ εἶναι, λεγόμενον, μὴ εἶναι τὸ κατὰ τὸ εἶναι λεγόμενον ἰδιον. οὐδὲ γὰρ τὸ φθίρειν τὸ κατὰ τὸ φθίρειν, οὐδὲ τὸ γίνεσθαι τοῦ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγόμενον, ἔσται ἰδιον. οἷον ἐπεὶ οὐκ ἐστὶ τὸ ἀνθρώπου ἰδιον τὸ εἶναι ζῶν, οὐδ' αὖ τὸ ἀνθρώπου γίνεσθαι εἶναι αὐτὸ ἰδιον τὸ γίνεσθαι ζῶν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀνθρώπου φθίρειν εἶναι ἰδιον τὸ φθίρειν ζῶν. τὸν αὐτὸν ἢ τρόπον ληπτέον δὲ, καὶ ἐκ τῶν γίνεσθαι πῶς τὸ εἶναι καὶ φθίρειν, καὶ ἐκ τῶν φθίρειν, πῶς τὸ εἶναι καὶ πῶς τὸ γίνεσθαι. καθάπερ εἰρηταινῶν, ἐκ τῶν εἶναι πῶς τὸ γίνεσθαι καὶ φθίρειν. κατασκηδάζοντα δὲ, εἰ τὸ κατὰ τὸ εἶναι τὰ ταχυμύον, ἐστὶ τὸ κατὰ τὸ ταχυμύον ἰδιον. καὶ γὰρ τὸ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγόμενον, ἔσται τὸ κατὰ τὸ γίνεσθαι λεγόμενον ἰδιον. καὶ τὸ κατὰ τὸ φθίρειν, τὸ κατὰ τὸ φθίρειν ἀποδιδομένον. οἷον ἐπεὶ τὸ ἀνθρώπου εἶναι ἰδιον τὸ εἶναι βροτόν, καὶ τὸ γίνεσθαι ἀνθρώπου, εἶναι αὐτὸ ἰδιον τὸ γίνεσθαι βροτόν, καὶ τὸ φθίρειν ἀνθρώπου, τὸ φθίρειν βροτόν. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ληπτέον δὲ καὶ ἐκ τῶν γίνεσθαι καὶ ἐκ τῶν φθίρειν, πρὸς τε τὸ εἶναι καὶ πῶς τὸ γίνεσθαι αὐτὰ δὲ αὐτῶν, καθάπερ καὶ ἀνασκηδάζοντι εἰρηται.

Ἐπειτα

Ἐπειτα ἀνελίπην ὡς τὴν ἰδέαν τὸ καμνίσ, ἀνασκηδάζοντα μὲν, εἰ τὴν ἰδέαν μὴ ἀνασκηδάζοντα, καὶ ὁ λέγεται ὡς, οὐ τὸ ἰδιον ἀπερίσθη. οὐ γὰρ ἐστὶ ἰδιον τὸ καμνίσ εἶναι ἰδιον. οἷον ἐπεὶ αὐτὸ ἀνθρώπου οὐκ ἀνασκηδάζοντα τὸ καμνίσ, οὐκ ἡ ἀνθρώπου εἶναι, ἀλλ' ἡ ἰδέα, οὐκ αὖ εἶναι τὸ ἀνθρώπου ἰδιον τὸ καμνίσ. καὶ ἀσκηδάζοντα δὲ, εἰ τὴν ἰδέαν ἀνασκηδάζοντα, καὶ ὡς ἀνασκηδάζοντα, ἡ λέγεται κατ' αὐτὸ ἐκείνους οὐ καὶ τὸ μὴ εἶναι ἰδιον. ἔσται γὰρ ἰδιον τὸ καμνίσ μὴ εἶναι ἰδιον. οἷον ἐπεὶ ἀνασκηδάζοντα αὐτὸς τὸ ἐκ φύλης καὶ σώματος συλλέγειν, καὶ ἡ φύς αὐτῶν ἀνασκηδάζοντα, εἶναι αὐτῶν ἰδιον, τὸ ἐκ φύλης καὶ σώματος συλλέγειν. Ἐπειτα ἐκ τῶν μάλλον καὶ ἡττον. πρῶτον μὲν ἀνασκηδάζοντα εἰ τὸ μάλλον, τὸ μάλλον μὴ εἶναι ἰδιον, οὐδὲ γὰρ τὸ ἡττον, τὸ ἡττον ἔσται ἰδιον, οὐδὲ τὸ ἡκιστα, τὸ ἡκιστα, οὐδὲ τὸ μάλιστα, τὸ μάλιστα, οὐδὲ τὸ ἀπλῶς, τὸ ἀπλῶς. οἷον ἐπεὶ οὐκ ἐστὶ τὸ μάλλον κεχρῶσθαι τὸ μάλλον σώματος ἰδιον, οὐδὲ τὸ ἡττον κεχρῶσθαι, τὸ ἡττον σώματος αὐτῶν εἶναι ἰδιον. οὐδὲ τὸ κεχρῶσθαι, σώματος ὅλως. κατασκηδάζοντα δὲ, εἰ τὸ μάλλον τὸ μάλλον εἶναι ἰδιον, καὶ γὰρ καὶ τὸ ἡττον, τὸ ἡττον ἔσται ἰδιον, καὶ τὸ ἡκιστα, τὸ ἡκιστα, καὶ τὸ μάλιστα, τὸ μάλιστα, καὶ τὸ ἀπλῶς, τὸ ἀπλῶς. οἷον ἐπεὶ τὸ μάλλον ζῶντος, τὸ μάλλον αἰδανέως εἶναι ἰδιον, καὶ τὸ ἡττον ζῶντος, τὸ ἡττον αἰδανέως εἶναι αὐτὸ ἰδιον, καὶ τὸ μάλιστα δὲ τὸ μάλιστα, καὶ τὸ ἡκιστα, τὸ ἡκιστα, καὶ τὸ ἀπλῶς, τὸ ἀπλῶς. καὶ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἢ πῶς ταῦτα σκεπόμεν ὅτι ἀνασκηδάζοντα μὴ, εἰ τὸ ἀπλῶς τὸ ἀπλῶς μὴ εἶναι ἰδιον. οὐδὲ γὰρ τὸ μάλλον τὸ μάλλον, οὐδὲ τὸ ἡττον τὸ ἡττον, οὐδὲ τὸ μάλιστα, τὸ μάλιστα, οὐδὲ τὸ ἡκιστα, τὸ ἡκιστα, ἔσται ἰδιον. οἷον ἐπεὶ οὐκ ἐστὶ τὸ ἀνθρώπου τὸ ἀποδιδομένον ἰδιον, οὐδ' αὖ τὸ μάλλον ἀνθρώπου τὸ μάλλον ἀποδιδομένον ἰδιον εἶναι. καὶ ἀσκηδάζοντα δὲ, εἰ τὸ ἀπλῶς τὸ ἀπλῶς εἶναι ἰδιον, καὶ γὰρ τὸ μάλλον, τὸ μάλλον, καὶ τὸ ἡττον, τὸ ἡττον, καὶ τὸ ἡκιστα, τὸ ἡκιστα, καὶ τὸ μάλιστα, τὸ μάλιστα ἔσται ἰδιον. οἷον ἐπεὶ τὸ πρὸς ὅτι ἰδιον τὸ αὐτὸ φέρειν καὶ φύσιν, καὶ τὸ μάλλον πρὸς εἶναι αὐτὸ ἰδιον τὸ μάλλον αὐτὸ φέρειν καὶ φύσιν. τὸν αὐτὸν ἢ τρόπον σκεπόμεν ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πῶς ἀπάντα ταῦτα.

Διότι τὸν δὲ ἀνασκηδάζοντα μὲν, εἰ τὸ μάλλον τὸ μάλλον μὴ

R 2

Τέταρτος δὲ ἀνασκόβοντα μὲν, εἰ τὸ μᾶλλον αὐτοῦ ἴδιον
μὴ ὄναι ἴδιον, οὐδὲ γὰρ τὸ ἥττον αὐτῷ ἴδιον, ἔσαι ἴδιον, οἶον ἔπει
μᾶλλον ὄναι τοῦ ζώου ἴδιον τὸ αἰδανέσθαι ἢ τὸ φρίσσειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ
ζώου τὸ αἰδανέσθαι ἴδιον, οὐκ αὖτις ἐπὶ τοῦ ζώου τὸ μελεῖσθαι ἴδιον, κα-
τασκόβοντα δὲ, εἰ τὸ ἥττον αὐτοῦ ὅρ' ἴδιον ὄναι ἴδιον, καὶ γὰρ
τὸ μᾶλλον αὐτῷ ὅρ' ἴδιον, ἔσαι ἴδιον, οἶον, ἔπει ἡτόρ' ὄναι ἴδιον
ζώου τὸ αἰδανέσθαι ἢ τὸ φρίσσειν, ἐπὶ δὲ τοῦ ζώου τὸ αἰδανέσθαι ἴδιον,
εἴη αὖτις τοῦ ζώου τὸ φρίσσειν ἴδιον. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὁμοίως ὑπερχύντων,
πρῶτον μὲν ἀνασκόβοντα, εἰ τὸ ὁμοίως ὑπερχύνειν ἴδιον, μὴ
ὄναι ἴδιον τοῦτον, ὅ ὁμοίως ὄναι ἴδιον, ὅδε γὰρ τὸ ὁμοίως ὅρ' ἴδιον
ἔσαι ἴδιον τὸτο, ὅ ὁμοίως ὄναι ἴδιον, οἶον ἔπει ὁμοίως ὄναι ἴδιον
ὑπὸ θυμικῶς τὸ ὑπὸ θυμῷ, καὶ λογιστικῶς τὸ λογίζεσθαι, οὐκ ἐστὶ
δ' ἴδιον τοῦ ὑπὸ θυμικῶς τὸ ὑπὸ θυμῷ, ὅτι αὖτις ἐπὶ ἴδιον τὸ λογι-
στικῶς τὸ λογίζεσθαι. κατὰσκόβοντα δὲ, εἰ τὸ ὁμοίως ὅρ' ἴδιον,
ἔσαι τοῦτον ἴδιον, ὅ ὁμοίως ὄναι ἴδιον, ἔσαι γὰρ καὶ τὸ ὁμοίως ὅρ'
ἴδιον τὸτο ἴδιον, ὅ ὁμοίως ὄναι ἴδιον, οἶον ἔπει ὁμοίως ὄναι ἴδιον
λογιστικῶς τὸ πρῶτον φρόνιμον, καὶ ὑπὸ θυμικῶς τὸ πρῶτον σω-
φρον, ἐπὶ δὲ τοῦ λογιστικῶς ἴδιον τὸ πρῶτον φρόνιμον, εἴη αὖτις ὑπὸ
θυμικῶς ἴδιον τὸ πρῶτον σωφρον. Δούτορον, ἀνασκόβοντα
ζοντα μ,

R 3

διὰς τὸ ἴδιον πρὸς οὐκ ἀπέδωκε τὸ ἴδιον. ὅτι γὰρ οὐ δύναται δι-
νατὸν παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι ἑαυτοῦ. ὥστε εἴη αὐτὸ ἴδιον τοῦ ὄντος, ἢ
δινατὸν παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ ἀνασकुδάζοντα μὲν, εἰ
ὑπὲρβολὴν τίθεικε τὸ ἴδιον, ὃ γὰρ ἔστι ἴδιον τὸ κείμενον εἰν ἴδιον.
συμβαίνει γὰρ τοῖς οὕτως ἀποδιδέσθαι τὸ ἴδιον, οὐ καὶ ὃ τὸν
λόγον καὶ τὸ νόμα ἀληθύνεται. φθαρνύτος γὰρ τὸ πρᾶγμα, ὅσον
ἔστι καὶ τὸν ἔστι ὁ λόγος. τῶν γὰρ ὄντων ἐνὶ μάλιστα ὑπερβολή, οἷον
εἰ τις ἀποδίδῃ τὸ πρὸς ἴδιον σῶμα τὸ κοφύτατον. φθαρνύτος
γὰρ τὸ πρὸς, ἔστι τι τῶν σωμάτων, ὃ κοφύτατον ἔστι. ὥστε καὶ
αὐτὸ εἴη τὸ πρὸς ἴδιον σῶμα τὸ κοφύτατον. κατασकुδάζοντα
δὲ, εἰ μὴ ὑπὲρβολὴν τίθεικε τὸ ἴδιον, ἔστι γὰρ κατὰ τὸν καλῶς
κείμενον τὸ ἴδιον. οἷον ἐπεὶ ὁ θεὸς ἀνθρώπου ἴδιον ζῶν ἡμε-
ρον φύσει, οὐχ ὑπὲρβολὴν ἀπέδωκε τὸ ἴδιον, εἴη αὐτὸ κατὰ τὸ
καλῶς κείμενον τὸ ἴδιον.

τέλει τὸ πρᾶγμα τῶν ποτικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΡΙΚΩΝ ΕΚΤΟΝ

ἢ ζ' ἢ πρὸς τὰς ὁρὰς πρᾶγμαίαιας μὲν πρᾶ-
τε δέξιν. ἢ γὰρ ὅτι ὅλως ὅκ ἀληθὲς εἰπεῖν καὶ
οὐ τὸ ὄνομα καὶ τὸν λόγον. διὰ γὰρ τὸν τὸ
ἀνθρώπου ὁρισμὸν κατὰ πάντας ἀνθρώπου
ἀληθύνεται. ἢ ὅτι ὄντος γένος, οὐκ ἐθικεν εἰς
γένος. ἢ ὅκ εἰς τὸ οἰκίον γένος ἐθικε. διὰ γὰρ
τὸν ὁριζόμενον εἰς τὸ γένος θέντα, τὰς διαφορὰς προσάπτειν.
μάλιστα γὰρ τῶν γένων τῶ ὁρισμῶ, τὸ γένος δοκεῖ τὴν τὸ ὁριζόμενον
οὐσίαν σημαίνειν. ἢ ὅτι ὅκ ἴδιος ὁ λόγος. διὰ γὰρ τὸν ὁρισμὸν
ἴδιον εἶναι, καθάπερ καὶ πρότερον εἰρηκται. ἢ εἰ πάντα τὰ εἰρη-
μύα πεποινηκώς, μὴ ὠρεῖται, μὴ δὲ εἰρηκε τὸ τί ἡ εἶναι τῶ ὁρι-
ζομένῳ. λοιπὸν δὲ πρὸς τὰ εἰρημύα, εἰ ὠρεῖται μὲν, μὴ καλῶς δὲ
ὠρεῖται. εἰ μὲν οὖν μὴ ἀληθύνεται καὶ οὐ τὸ νόμα καὶ ὁ λόγος,
ἐκ τῶ

ἐκ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκὸς τόπων ὑποσκεπόμεν. καὶ γὰρ ἐκεῖ πρὸ-
πορὸν ἀληθὲς ἢ ὅκ ἀληθὲς, πᾶσα ἢ σκέψις γίνεται. ὅταν μὲν
γὰρ ὅτι ὑπερβολὴ τὸ συμβεβηκὸς ἀληθύνεται, ὅτι ἀληθὲς λέγο-
μεν, ὅταν δὲ ὅτι ὑπερβολὴ, ὅτι ὅκ ἀληθὲς. εἰ δὲ μὴ γνῶ οἰκίον
γένος ἐθικεν, ἢ εἰ μὴ ἴδιος ὁ ἀποδοθεὶς λόγος, ἐκ τῶν πρὸς τὸ γέ-
νος, καὶ τὸ ἴδιον ὁριζόμενον τόπων ὑποσκεπόμεν. λοιπὸν δὲ εἰ μὴ
ὠρεῖται, ἢ εἰ μὴ καλῶς ὠρεῖται πρὸς μετῴμιον εἰπεῖν. Πρῶτον
μὲν δὲ ὑποσκεπόμεν εἰ μὴ καλῶς ὠρεῖται, ἔατον γὰρ ὅτι οὐκ οἰκί-
σαι, ἢ καλῶς ποιῆσαι. διηλορ οὖν ὅτι ἡ ἀμαρτία πρὸς τοῦτο
πλείων, ἐπεὶ δὲ ὁ ὁριζόμενος. ὥστε ἡ ὑποκρίσις, ἔατον ἢ πρὸς
τὸν, ἢ ἢ πρὸς ἐκεῖνο γίνεται. εἰ δὲ τὸ μὴ καλῶς, μὲν δὲ οὐκ.
μὲν, τὸ ἀσφαῖ τῆ ἐρμύα καὶ ἐθικε. διὰ γὰρ τὸν ὁριζόμενον,
ὡς γνῶ οἰκίον σαφισάτη τῆ ἐρμύα καὶ ἐθικε. ἐπεὶ δὲ τὸ γνῶ-
εἶσαι καὶ ἀποδίδεται ὁ ὁρισμὸς. διὰ τὸν δὲ εἰ ὑπὸ πλείων
εἰρηκε τὸν λόγον τὸ δέοντος. πᾶν γὰρ τὸ πρὸς κείμενον γνῶ
ὁρισμῶ, πρὸς ὁριζόμενον. πᾶν δὲ ἐκείνου τὸ εἰρημύον, εἰς πλείων
μὲν διείληπται. Εἰς μὲν οὖν τόπος τὸ ἀσφαῖ, εἰ ὁ μὲν
μὲν ὅτι τινὶ τὸ εἰρημύον. οἷον ὅτι ἡ γένεσις, ἀγωγὴ εἰς οὐσίαν, ἢ
ὅτι ἡ ὑγίεια, συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν. ὁ μὲν οὖν γὰρ ἢ
ἀγωγὴ ἢ ἢ συμμετρία. ἀδηλορ οὖν ὁπότερον βλάπεται λεγόμε-
τῶν διηλορ μὲν, ὑπὸ τὸ πλεοναχὲς λεγομένον. ὁμοίως δὲ
καὶ εἰ τὸ ὁριζόμενον πλεοναχὲς λεγομένον, μὴ διελὼν εἰπεῖν.
ἀδηλορ γὰρ ὅποτερον τὸν ὁριζόμενον ἀπὸ δέδωκεν. γνῶ οἰκίον τε συ-
κοφαντεῖν, ὡς ὅκ ἐφαρμόζοντος τὸ λόγος ὑπὸ πάντων ὡν τὸν
ὁρισμὸν ἀπέδωκε. μάλιστα δὲ γνῶ οἰκίον τὸ ποῖον ποιῶν, λαυ
θανάσης ἐλὶ ὁ μὲν οὖν. γνῶ οἰκίον δὲ καὶ διελόμενον αὐτὸν,
ποσαχὲς λέγεται τὸ γνῶ ὁρισμῶ ἀποδοθεῖν, συλλογισμὸν
ποιῆσαι. εἰ γὰρ ἡ μὲν οὖν τῶν ὁριζόμενων ἰκανῶς εἰρηται, διηλορ
ὅτι ὅκ αὐτὸν ὁρισμὸν εἶναι κατὰ τὸν ὁριζόμενον. Ἄλλος εἰ κατὰ μετα-
φορὰν εἰρηκεν. οἷον εἰ τὴν ὑποκρίσιν, ἀμετάπτωτον, ἢ τὴν γλῶ-
υθύνειν, ἢ τὴν σωφροσύνην, συμφωνίαν. πᾶν γὰρ ἀσφαῖς τὸ ἡ
μετὰφορὰν λεγόμενον. γνῶ οἰκίον δὲ καὶ τὸν μεταφορὰν εἰπόν-
τα, συκοφαντεῖν ὡς οὐ κυρίως εἰρηκτά. οὐ γὰρ ἐφαρμόζονται

λεχθείς ὁρος οἶον ὡς ἡ σωφροσύνης. πᾶσα γὰρ συμφωνία ἐν
φθόγοις. ἐπεὶ εἰ γῆρος ἢ συμφωνία ἡ σωφροσύνης, ἐν δὲ δύο γε-
νισίον εἶναι τῶν τῶν, οὐκ ἔστιν ἀλλήλα. οὐτε γὰρ ἢ συμφωνία
τῶν ἀρετῶν, οὐδ' ἢ ἀρετὴ τῶν συμφωνία πᾶσι. ἔτι εἰ μὴ
κεκμηλοῖς ὀνόμασι χρῆται. οἶον Πλάτων ὁφρυσόκιον τὸν ὀφθαλ-
μόν, ἢ τὸ φαλαγγίον σκιδνακίς, ἢ τὸν μινελοῦ ὁσεοργίους. πᾶν
γὰρ ἀσάφες τὸ μὴ εἰσὶν. γὰρ δὲ οὐτε καὶ ὁμωνυμίας, ὅτι ἡ
μεταφορὰν, ὅτι κυρίως εἴρηται, οἶον ὁ νόμος μέτρον ἢ εἰκὼν τῶν
φύσει δικαίων. ἐπεὶ δὲ τὰ τοιαῦτα, χεῖρ ὡς μεταφορὰς. ἢ γὰρ
μεταφορὰ, ποιεῖ πῶς γινώσκον τὸ σημαίνον, ὅτι τὸ ὁμοιο-
τητα. πάντες γὰρ οἱ μεταφύροντες, κατὰ ἕνα ὁμοιότητα μετα-
φύρουν. τὸ δὲ τοιοῦτον, ὅτι ποιεῖ γινώσκον. οὐτε γὰρ ἢ ὁμοιότης
ὑπάρχει, καὶ δὲ μὴ μέτρον ἢ εἰκὼν ὁ νόμος δὲ, ὅτι κυρίως εἰσὶν
λέγει. ὡς τε εἰ μὴ κυρίως μέτρον ἢ εἰκὼν τῶν νόμων φησὶν εἶναι,
ψεύδεται. εἰκὼν γὰρ δὲ οὐ ἢ γῆρος δὲ μιμήσεως. ὅτι δὲ οὐ
ὑπάρχει τῶν νόμων. εἰ δὲ μὴ κυρίως, δὲ ὅτι ἀσάφως εἴρηται, ἢ
χεῖρον ὁποιοῦν τῶν κατὰ μεταφορὰν λεγομένων. ἔτι εἰ
μὴ δὲ ὁ δὲ γινώσκον λόγος ἐκ τῶν λεχθέντων. οἱ γὰρ καλῶς ἀρ-
τιδιόκλειοι, καὶ τὸς γινώσκοντες προσσημαίνουσιν, ἢ εἰ καὶ αὐτὸν
λεχθείς, μὴ φανερὸς εἰναι τίνος δὲ ὁ δεισμὸς, ἀλλὰ καθάπερ τὰ τῶν
ἀρχαίων γραφείων, εἰ μὴ ἔστιν ἐπὶ γραφῆν, ὅτι αὐτὸ ἐγνωρίζεται
ὅτι ἐκαστον. εἰ μὴ οὐ μὴ σαφές, ἐκ τῶν πρὸ τῶν δὲ ὑποσκη-
πῆτον. εἰ δὲ ὡς πλεονάζοντες τὸν ὅρον, πρῶτον μὴ σκοπεῖν
εἰ πῶς κεῖται ὁ πᾶσι ὑπάρχει, ἢ ἀπλῶς τοῖς οὐσί, ἢ τοῖς ὑπὸ
ταυτὸ γῆρος τῶν ὀρεζομένων. ὡς πλεονάζον γὰρ εἴρηται ἀναγκάσιον
εἶναι. δὲ γὰρ τὸ μὴ γῆρος ἀπὸ τῶν ἀλλῶν χωρίζεται, τῶν δὲ διαφο-
ρὰν ἀποτίνος τῶν ἐν τῶ αὐτῷ γῆρος. τὸ μὴ ἐν πᾶσι ὑπάρχει
ἀπλῶς, ἀπὸ οὐδὲν χωρίζεται, τὸ δὲ τοῖς ὑπὸ ταυτὸ γῆρος πᾶσι
ὑπάρχει, ὅτι χωρίζεται τῶν ἐν ταυτῷ γῆρος. ὡς τε μάταιον τὸ τοιοῦτον
προσκειμενον. ἢ εἰς ἰδίον τὸ προσκειμενον, ἀφαιρεθέντος
δὲ τῶτον, καὶ ὁ λοιπὸς λόγος ἰδίου δὲ, καὶ δηλοῖ τὴν ὁσίαν.
οἶον ἐν τῷ τῷ ἀνθρώπῳ λόγῳ, τὸ ὑπὸ γῆρος δεκτικὸν προστε-
θεῖν, πρὸς ὅρον. ἢ γὰρ ἀφαιρεθέντος τῶτον, ὁ λοιπὸς λόγος ἰδίου.

καὶ δηλοῖ

καὶ δηλοῖ τὴν ὁσίαν ἀπλῶς δὲ ἐπὶ αὐτῷ, ἀπαν πρὸς ὅρον, οὐ ἀφα-
ρεθέντος, τὸ λοιπὸν, δηλοῖ ποιεῖ τὸ ὀρεζομενον. τοῖς δὲ καὶ
ὁ τῷ ψυχῆς ὁρος ἐπὶ ἀφαιρέσει αὐτὸς αὐτὸν κινῶν δὲ, καὶ γὰρ τὸ
αὐτὸ αὐτὸ κινῶν, ψυχῆς, καθάπερ Πλάτων ὡρεῖται. ἢ ἰδίον μὴ
δὲ τὸ εἰρηκμένον, ὅτι δηλοῖ δὲ τὴν ὁσίαν ἀφαιρεθέντος τὸ ἀφαι-
ρέσει. ποτὶ ὅς μὴ οὐκ ἐχθρὸν ἀφαιρέσει. χρῆσιον δὲ ὡς
πάντων τῶν τοιούτων πᾶσι τὸ συμφέρον, οἶον ὁ τῷ φλεγμάτι
ὁρος, ὅτι πρῶτον ἀπὸ φθορᾶς ἀπὸ πᾶσι. ἢ γὰρ τὸ πρῶτον, οὐ
πολλὰ, ὡς τε πρὸς ὅρον τὸ ἀπὸ πᾶσι πᾶσι κινῶν. καὶ γὰρ τὸ
ἀφαιρεθέντος, ὁ λοιπὸς εἶναι ἰδίου λόγος. ὅτι γὰρ γινώσκον ἀπὸ
φθορᾶς καὶ τὸ τὸ τι καὶ ἄλλο πρῶτον εἶναι. ἢ οὐκ ἀπλῶς πρῶτον ἀπὸ
φθορᾶς τὸ φλεγμα, ἀλλὰ τῶν ἀπὸ πᾶσι πρῶτον. ὡς τε πᾶσι
τῶν ἀπὸ πᾶσι. ἐκείνως μὴ γὰρ γινώσκοντες ὅτι ἀληθὴς ὁ λόγος,
εἰπὼν μὴ πάντων πρῶτον δὲ. ἔτι εἰ τι τῶν τῶν λόγων μὴ
πᾶσι ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ ταυτὸ εἶδος. ὅτι γὰρ τοῖς τῶν, χεῖρον ὡρε-
σαι τῶν χωρίων, ὅτι πᾶσι ὑπάρχει τοῖς οὐσί. ἐκείνως μὴ γὰρ
αὐτὸν ὁ λοιπὸς ἰδίου λόγος, καὶ ὁ πᾶσι ἰδίου εἶναι. ἀπλῶς γὰρ πᾶσι
τὸ ἰδίον ὁ τοῦ πρὸς τῶν ἀληθῶς, ὅτι ὁ λόγος ἰδίου γίνε-
ται. εἰ δὲ τι τῶν τῶν λόγων μὴ πᾶσι ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ ταυτὸ
εἶδος, ἀδυνάτον ὅλον τὸν λόγον ἰδίον εἶναι. ὅτι γὰρ ἀντικατηγορη-
θῆσεται τὸ πρᾶγμα, οἶον ζῶον πᾶσι δίππου τετραπύχου, ὅτι γὰρ
τοῖς τῶν λόγος ὅτι ἀντικατηγορεῖται τὸ πρᾶγμα. ὅτι τὸ μὴ πᾶ-
σι ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ ταυτὸ εἶδος τὸ τετραπύχου. Γὰρ εἰ
ταυτὸ πλεονάζοντες εἴρηται. οἶον τῶν ὑπὸ θυμίας, ὅτι εἰς ἰδίον εἶ-
πων. πᾶσι γὰρ ὑπὸ θυμίας ἰδίου δὲ, ὡς τε τὸ ταυτὸν τῶν ὑπὸ
θυμίας ἰδίου εἶναι. γίνεται οὐκ ὁ ὅρος τῶν ὑπὸ θυμίας, ὅτι εἰς ἰδίον.
ὅτι γὰρ ἀφαιρέσει ὑπὸ θυμίας εἰπῶν, ἢ ὅτι εἰς ἰδίον, ὡς δὲ ἐκαστον
ἐκαστον ἰδίου εἶναι. ἢ ὅτι μὴ ὅτι ἀποπορ. καὶ γὰρ ὁ ἀνθρώ-
πος δίππου δὲ. ὡς τε καὶ τὸ ταυτὸν τῶν ἀνθρώπων, δίππου
εἶναι. ἐπεὶ δὲ ταυτὸν τῶν ἀνθρώπων, ζῶον πᾶσι δίππου. ὡς τε
ζῶον πᾶσι δίππου, δίππου δὲ. ἀλλ' οὐδὲν ὅτι ἀποπορ. τε
συμβαίνει. ὅτι γὰρ κατὰ ζῶον μόνον πᾶσι δίππου δίππου κατη-
γορεῖται, οὕτως μὴ γὰρ ἀπὸ δίππου πᾶσι τῶν αὐτῶν τὸ δίππου κα-

S

κατηγορεῖται, ἀλλὰ πάλιν ζῶντες τὸ δίκαιον λέγουται,
ὥστε ἀπαξ μόνον τὸ δίκαιον κατηγορεῖται. ὁμοίως δὲ καὶ πάλιν
ἐνθυμίας. ὁ γὰρ κατὰ τῆς ὁρεξέως, ὁ ἡδέως εἶναι κατηγορεῖται,
ἀλλὰ κατὰ τὸ σύνπαντος, ὥστε ἀπαξ καὶ ἑνταῦθα ἡ κατη-
γορεῖα γίνεται. οὐκ ἐστὶ δὲ τὸ δις φθίγγεσθαι ταυτὲρ ὄνομα, τῶν
ἀτόπων, ἀλλὰ τὸ πολλάκις πόρι πινος τὸ αὐτὸ κατηγορεῖσθαι.
οἷον ὡς ὁ ξυνοκράτης πῶς φρόνησιν ὀρεϊτικῶς καὶ θεωρητικῶς τῶν
ὄντων φησὶν εἶναι. ἡ γὰρ ὀρεϊτικὴ, θεωρητικὴ τις ὅστις, ὥστε δις τὸ
αὐτὸ λέγει, πρῶτις πάλιν καὶ θεωρητικῶς. ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι
πῶς κατὰ φύσιν, σόρῃσιν τὸ κατὰ φύσιν θερμὸ φασὶν εἶναι.
πάντα γὰρ σόρῃσις, ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ὑπάρχοντος. ὥστε πε-
ρίσσει τὸ πρῶτον εἶναι τὸ κατὰ φύσιν. ἀλλ' ἵκανόν ἐστι πᾶσι σε-
ρῃσιν θερμῶν. ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ σόρῃσις γνωριμὸς ποιεῖ, ὅτι τὸ
κατὰ φύσιν λέγεται. Πάλιν εἰ τὸ καθόλου εἰρημνός, πρῶτον
καὶ ὑπὸ μέρους. οἷον εἰ πῶς ὑπὸ ἐκείνων ἐλάττωσιν τὸ συμφερόντων
καὶ δίκαιον. τὸ γὰρ δίκαιον, συμφερόν τι, ὥστε ποιεῖται ὅτι
ἐν συμφερόντι. ποιεῖται οὖν τὸ δίκαιον, ὥστε καθόλου ἐπ' αὐτῷ,
ὑπὸ μέρους προσέθηκε. καὶ εἰ πῶς ἰατρικῶς ὑπὸ ἡμέλει τὸ ὑγιεινὸν
ζῶν καὶ ἀνθρώπων. ἡ τὸν νόμον, εἰκόνα τῶν φυσικῶν καλῶν ὁ δὲ δι-
καιοῦ. τὸ γὰρ δίκαιον καλόντι, ὥστε πλεονάκις τὸ αὐτὸ λέγει.
πότ' ὅσον μὲν ἐν καλῶς ἢ ὁ καλῶς ὡρεῖται, εἴα τῶν καλῶν καὶ τὸ τοῦ
τῶν ὑποκειμένου. πότ' ὅσον δὲ ὡρεῖται καὶ ὡρεῖται τὸ τί ἡ εἶναι
ἔχει, ἐκ τῶν δέ. Πρῶτον μὲν, εἰ μὴ εἴα πρῶτον καὶ γνωριμῶ-
τόντων ποιεῖται τὸν ὀρεϊσμόν. ἐπεὶ γὰρ ὁ ὀρεϊσμός ἐστι ποιεῖται
γνωριῖσαι χάριν τοῦ λεχθέντος, γνωρίζομεν δὲ ὅτι ἐκ τῶν τυχόντων,
ἀλλ' ἐκ τῶν πρῶτον καὶ γνωριμῶτόντων, καθάπερ ἐν τοῖς ἀπ-
δείξεσι. οὕτω γὰρ πάντα διδασκαλία καὶ μάθησις ἐχθ' φανε-
ρόν ἐν ὅτι ὁ μὴ εἴα τοῖς ὀρεϊσμοῖς ὁ καλῶς ὡρεῖται. εἰ γὰρ ὡρεῖται,
πλείους εἰσονται τὸ αὐτὸ ὀρεϊσμοί. δηλοῦν γὰρ ὅτι καὶ ὁ καλῶς πε-
ρὶ γνωριμῶτόντων, βέλτιον ὡρεῖται, ὥστε ἀμφοτέρω ἀντι-
στάντες ὅροι. τὸ αὐτὸ. ὁ δὲ ποιεῖται, ὁ δὲ καλῶς. ἕκαστον γὰρ τῶν ὄντων ἐν
ὅτι τὸ εἶναι ὅτι ὅστις. ὥστε εἰ πλείους εἰσονται τὸ αὐτὸ ὀρεϊσμοί, ταυ-
τὸν εἶναι ὅτι ὀρεϊσμοῦ τὸ εἶναι, ὅπου καὶ ἐκείνους τῶν ὀρεϊσμῶν

[illegible]

τα. ἔτορα γὰρ ἑτοροῖς, καὶ οὐ ταυτὰ πᾶσι τυγχάνει γνωριμώ-
 τора ὄντα. ὥστε πῶς ἕκαστον, ἑτορος αὐτῶν οὐκ οἰσμός ἀποδοτέος,
 εἴπερ ἐκ τῶν ἑκάστοις γνωριμωτόρων τὸν οἰσμὸν ποιεῖται χρῆ.
 ἔτι τοῖς αὐτοῖς ἄλλοτε ἄλλα μάλλον γνώριμα. δι' ἀρχῆς μὲν
 γὰρ τὰ αἰδητά. ἀκρίβες ὁρῶντες δὲ γινωσκόντες, ἀνάπαλιν. ὥστ' ὁ-
 δὲ πῶς τὸν αὐτὸν αἰεὶ ὁ αὐτὸς οἰσμός ἀποδοτέος, πῶς δὲ τῶν
 ἑκάστοις γνωριμωτόρων τὸν οἰσμὸν φάσκουσιν ἀποδοτέον εἶν.
 εἴηλον οὖν ὅτι οὐχ οἰσέον δὲ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ δὲ τῶν ἀπλῶς
 γνωριμωτόρων. μόνως γὰρ αὐτῶς εἰς καὶ ὁ αὐτὸς οἰσμός αἰ-
 γίνοιτο. ἴσως δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς γνώριμον, ὅτ' ὅτι πᾶσι γνώριμόν
 ὅστις, ἀλλὰ τὸ τοῖς οὐ διακρίμναις τῶν διάνοιαν. παθὰπερ καὶ
 τὸ ἀπλῶς ὑγιγνόν, τὸ τοῖς οὐ ἔχουσι τὸ σῶμα. διὲ μὲν οὖν ἕκα-
 στα τῶν ποιούτων ὁ ἀκριβοῦν, χρῆνται δὲ δὲ ἀλεγομνῶν, πῶς τὸ
 συμφέρον. μάλιστα δὲ ὁμολογημένως ἀναρεῖν φησὶν αὐτῶν
 οἰσμον, εἰ μὴτ' ἐκ τῶν ἀπλῶς γνωριμωτόρων, μὴτ' ἐκ τῶν ἡ-
 μῶν τυγχάνει τὸν λόγον πεποιημένον. εἰς μὲν οὖν τρόπος τοῦ
 μὴ δὲ γνωριμωτόρων ὅστις, τὸ δὲ τῶν ὑσώρων τὰ πρότερα δι-
 λουῖ. καθάπερ πρότερον εἰπομεν. ἄλλος δὲ, εἰ τὸ γνῶναι καὶ
 τοῦ οἰσμοῦ, δὲ τὸ ἀορίστου καὶ τοῦ γνῶναι κινήσας ἀποδίδεται ὁ λό-
 γος ἡμῶν. πρότερον γὰρ καὶ γνωριμωτόρον τὸ μόνον καὶ τὸ ὠρι-
 σμένον, τὸ ἀορίστου καὶ τὸ γνῶναι κινήσας ὄντος. Τὸ δὲ μὴ ἐκ πῶ-
 τῶν, τρεῖς εἰσὶ τρόποι. πρῶτον μὲν, εἰ δὲ τῶν ἀντικρίμων
 τὸ ἀντικρίμων ὠρισταί. οἷον δὲ τὸ κακοῦ τὸ ἀγαθόν. ἀμα γὰρ τῶν
 φύσας τὰ ἀντικρίμνα. γνῶναι ἢ καὶ ἡ αὐτὴ ὠρισημὴ ἀμφοτέρων
 δοκεῖ εἶν. ὥστε δὲ γνωριμωτόρον, τὸ ἑτορον τὸ ἑτορον. διὲ δὲ
 μὴ λανθανόν ὅτι γνῶναι ἴσως, δὲ εἰς ὁρᾶται ἄλλως. οἷον τὸ δι-
 πλάσιον, αὐτὸ τὸ ἡμίση. καὶ ὅτε καὶ αὐτὰ πρὸς ἡ λέγεται.
 πᾶσι γὰρ τοῖς τοιούτοις, ταυτὸν τὸ εἶναι, τὸ πρὸς ἡ πῶς ἐχόν. ὥστ'
 ἀδιώατον αὐτὸν θατόρα θατόρον γνωρίζειν. διόπερ ἀναγκαῖον
 γνῶναι τὸ ἑτορὸς λόγῳ συμπόσει ληφθῆναι καὶ θατόρον. γνωρίζειν
 μὲν οὖν διὲ τὰ τοιαῦτα πάντα, χρῆνται δὲ αὐτοῖς, καὶ ὡς τὸ
 τῶν ὡς αὐτὸ δοκεῖ συμφέρον. ἄλλος, εἰ αὐτῶν κεχρηται ὅτι
 οἰσμένον, λανθανόν δὲ ὅταν μὴ αὐτῶν ὅτι οἰσμένον οὐκ οἰσται
 χρῆσται.

χρησται. οἷον εἰ τὸν ἡλιον, ἄστρον ἡμόροφανος ὠρισταί, ὅ γὰρ ἡ-
 μόρα χρώμεν, ἢ ἡλίω χρῆται. διὲ δὲ πῶς τὸ φωραθῆναι τὰ
 τοιαῦτα, μεταλαμβάνειν αὐτὸ τὸ οὐκ οἰσται τὸν λόγον. οἷον ὅτι
 ἡ ἡμόρα, ἡλίος φορὰ ὡς γνῶναι. εἴηλον γὰρ ὅτι ὁ πῶς φορὰν
 ἡλίος ὡς γνῶναι εἰρηκώς, τὸ ἡλιον εἰρηκῶν, ὥστε κεχρηται τῶ ἡλίῳ
 ὁ τὸ ἡμόρα χρῶσται. Πάλιν εἰ τὸ ἀντιδιηρημένον τὸ αὐ-
 τιδιηρημένον ὠρισταί. οἷον πῶς τὸν, τὸ μονάδι μείζον, ἀρτίον.
 ἀμα γὰρ τῶ φύσας, τὰ ἐκ τῶ αὐτοῦ γνῶναι ἀντιδιηρημένα. τὸ δὲ
 πῶς τὸν καὶ ἀρτίον ἀντιδιηρημένον, ἀμφοῖν γὰρ ἀριθμὸς διαφοραί.
 ὁμοίως δὲ καὶ εἰ δὲ τῶ ὑποκᾶτω τὸ ἐπ' αὐτῶ ὠρισταί. οἷον ἀρ-
 τῶν ἀριθμῶν, τὸν δίχα διατεμενόν, ἢ τὸ ἀγαθόν, εἰς ἀρετῆς.
 τὸ, τε γὰρ δίχα, ἀπὸ τῶ δίνο εἰληπῆται ἀρτίων ὄντων. ἢ ἡ ἀρετῆς,
 ἀγαθόν τι ὅστις, ὥστε ὑποκᾶτω ταῦτα ἐκείνων ὅστις. εἰ δὲ ἀ-
 νάγκη τὸν τῶ ὑποκᾶτω χρώμενον, καὶ αὐτῶ χρῆνται. ὅ, τε γὰρ τῶ
 ἀρτίῳ χρώμενον, χρῆται ὅτι ἀγαθόν. ἐπειδὴ ἀγαθόν ἢ ἡ ἀρετῆς,
 ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῶ δίχα χρώμενος, ὅτι ἀρτίῳ χρῆται. ἐπειδὴ εἰς
 δίνο διηρημένα σημαίνει τὸ δίχα. τὰ δὲ δίνο ἀρτία ὅστις. καθόλου
 μὲν οὖν εἰπεῖν, εἰς ὅτι τὸ πῶς, τὸ μὴ δὲ πῶς τῶν καὶ γνωριμω-
 τῶν ποιῶνται τὸν λόγον, μόρ' ἢ αὐτῶ, τὰ εἰρημνῶν.
 Δούτερος, εἰ γνῶναι τὸ πρᾶγμα ὄντος, μὴ καίται γνῶναι. γνῶ-
 ἀπασι δὲ τὸ τοιοῦτον ἀμάρτημα ὅστις, γνῶναι οὐ πρὸς τὸν λό-
 γον τὸ πῶς. οἷον ὁ τὸ σῶμα ὁ οἰσμός, τὸ ἔχον τρεῖς δὲ σπᾶσας, ἢ εἰ-
 λος τὸν ἀνθρώπον οἰσσαι, τὸ ὠρισταί ἀριθμῶν. οὐ γὰρ εἰρη-
 ταί ἢ ὅ, ὅτι μέγεθος ὁ τρεῖς ἐχὼ διασπᾶσας, ἢ πῶς, ὅτι ὅτι ὅτι
 σαται ἀριθμῶν. τὸ δὲ γνῶναι βούλεται τὸ τι ὅτι σημαίνει, καὶ
 πρῶτον ὑποτίθεται τῶ γνῶναι ὁ οἰσμός λεγομένων. Εἰ εἰ
 πῶς πῶς λεγομένων τὸ οἰσμένον, μὴ πῶς πάντα ἀπείδω-
 κῶν. οἷον εἰ τῶ γραμματικῶν ὠρισημῶν, τὸ γραφῆναι τὸ ὑπογο-
 ρούμενον. πῶς δὲ τῶ γνῶναι, ὅτι καὶ τὸ ἀναγνώσκειν. οὐ δὲ γὰρ μάλλον
 τὸ γραφῆναι τὸ ἀναγνώσκειν ὁ ἀποδοτέος ὠρισταί. ὥστ' οὐδὲ ἑτορος
 ἀλλ' ὁ ἀμφοῖν ταῦτ' εἰπὼν, ἐπὶ τῶ πῶς εἰρηκῶν τὸ αὐτὸ
 οἰσμός εἶναι. ἐπὶ γνῶναι μὲν ὅτι κατ' ἀληθῆς ἐχὼ, καθάπερ εἰρηκῶν,
 ἐπὶ γνῶναι δὲ ὅ, οἷον ἐφ' ὅσων μὴ καὶ αὐτὸ πῶς ἀμφοῖν λεγεται.

καθὰ πόρ ἱατρικὴν τὸ νόσον καὶ υγιάν ποιῆσαι. Ἐπὶ μὲν γὰρ καθ' αὐτὴν λέγεται, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός. ἀπλῶς γὰρ ἀλλότριον, ὅτι ἱατρικὴς, τὸ νόσον ποιεῖν. ὥστ' οὐδὲν μάλλον ὤρσαι, ὁ πῶς ἀμφω ἀποδούς τοῦ πῶς θατόρου, ἀλλ' ἴσως καὶ χεῖρον ἐπειδὴ καὶ τῇ λοιπῇ ὁδῷ τοῦ διωκτοῦς ὅτι νόσον ποιῆσαι. Ἐπὶ εἰ μὴ πῶς τὸ βελλῶν, ἀλλὰ πῶς τὸ χεῖρον ἀπέδωκε, πλείονων ὄντων πῶς ἂν λέγεται τὸ οὐκ ὀφείλον. πᾶσαι γὰρ ὑπὸ τῆς καὶ διώκαμεν, τοῦ βελτίστου δοκεῖ εἶναι. Πάλιν εἰ μὴ κείται γὰρ τοῦ οἰκίω γὰρ τὸ λεχθὲν, σκυπεῖν ἐκ τῆς πόρ τὰ γὰρ σοικῶν, καθὰ πόρ πρότερον εἰρηται. Ἐπὶ εἰ ὑπὸ βελλῶν λέγει τὰ γὰρ, οἷον ὁ τὴν δικαιοσύνην, ἔξιν ἰσότητος ποιητικῶν, ἢ ἀνεμικτικῶν τῶν ἴσων. ὑπὸ βελλῶν γὰρ ὅτι ὅπως οὐκ ὀφείλον τὴν ἀρετὴν. ἀφελίπων ὅν τὸ δικαιοσύνης γένος, εἰ γὰρ τὸ τι τὴν εἶναι γὰρ εἰς ἡμᾶς, μετὰ τοῦ γένους. ἐπὶ δὲ τῶν ταυτῶν τοῦ μὴ εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος θείναι. ὁ γὰρ εἰς τὸ ἐγγυτάτω θείναι, πάντα τὰ ἐπάνω εἰρηται. ἐπειδὴ πάντα τὰ ἐπάνω γὰρ τῇ ὑποκάτω κατηγορεῖται. ὥστ' ἡ εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος θείναι, ἢ πᾶσαι τὰς διαφορὰς τοῦ ἐπάνω γὰρ πῶς πῶς, διὸν οὐκ εἶναι τὸ ἐγγυτάτω γένος. οὕτως γὰρ οὐδὲν αὐτὴν παραλελοιπώς, ἀλλ' αὐτὴν ὀνόματος λόγῳ εἰρητικῶς αὐτὴν τὸ ὑποκάτω γένος. ὁ δ' αὐτὸ μόνον τὸ ἐπάνω γένος εἶπας, εἰ λέγει ἡ τὸ ὑποκάτω γένος. ὁ γὰρ φησὶν εἶπας, εἰ λέγει ἡ τὸν ὄρον. Πάλιν ὑπὸ τῇ διαφορῶν ὁμοίως σκεπτόμεν, εἰ καὶ τὰς διαφορὰς εἶπας τὰς τῶν γένος. γὰρ μὴ ταῖς τῶν πρᾶγματῶς ἰδέας ὤρσαι διαφορὰς, ἢ τῶν πᾶσι τῶν ποιεῖν, ὁ μὴ δὲ γένος γὰρ εἰσὶν διαφορὰν εἶναι, οἷον τὸ ζῶον ἢ τὴν εἰρήνην, διὸν ὅτι οὐκ ὤρσαι. οὐδὲν γὰρ διαφορὰ τὰ εἰρημνῶν. ὁ γὰρ εἰ εἰς αὐτὴν διηρημνῶν τὴν εἰρημνῶν διαφορὰ. εἰ γὰρ μὴ ὅτι, διὸν ὅτι οὐκ αὐτὴν εἰρημνῶν τὸ γένος διαφορὰ. πᾶν γὰρ γένος, ταῖς αὐτὴν διηρημνῶν διαφορὰς διακρίνεται. καθὰ πόρ τὰ ζῶον τῶν πᾶσι, καὶ τοῦ πᾶσι, καὶ τοῦ γένος, καὶ τοῦ διπλοῦ. ἢ εἰς μὴ ἢ αὐτὴν διηρημνῶν διαφορὰ, μὴ ἀλλ' ὁρίζεται δὲ κατὰ τὰς γένους, διὸν ὅτι οὐκ ὤρσαι αὐτὴν τοῦ γένος διαφορὰ, πᾶσαι γὰρ αὐτὴν διηρημνῶν διαφορὰ ἀλλ' ὅτι

ονται καὶ τὰ τῶν οἰκείων γένους, ὁμοίως δὲ καὶ ἀληθεύεται μὲν,
 μὴ ποιεῖ δὲ προστιθεμένη ὅτι γένει εἶδος. διηγορῶν ὅτι ἐκ αὐ-
 τοῦ αὐτοῦ εἰδοποιούς διαφορὰ τῷ γένος, πᾶσα γὰρ εἰδοποιούς δια-
 φορὰ μετὰ τῶν γένος, εἶδος ποιεῖ. εἰ δὲ αὐτὴ μὴ ὅτι διαφορὰ,
 οὐδὲν λεγέσθαι. ἐπεὶ ταύτην ἀντιδιέρεται. Ἐπειὰν ἀποφά-
 σαι διαίρει τὸ γένος, καθάπερ τὴν γραμμὴν ὀριζόμενοι μῆκος
 ἀπλάτες εἶναι. οὕτως γὰρ ἄλλο σημαίνει, ὅτι ἐκείνη πλάτος. συμ-
 βύσεται οὖν τὸ γένος μετέχειν τῶν εἰδών. πᾶσα γὰρ μῆκος, ἢ ἀπλά-
 τες, ἢ πλάτος ἔχον ὅτι. ἐπεὶ καὶ πᾶν τις, ἢ ἡ κατάφασις, ἢ ἡ
 ἀπόφασις ἀληθεύεται. ὥστε καὶ τὸ γένος τῷ γραμμῆς, μῆκος ὅτι,
 ἢ ἀπλάτες, ἢ πλάτος ἔχον ἔσαι. μῆκος ἢ ἀπλάτες, εἶδος ὅτι λό-
 γος. ὁμοίως δὲ καὶ μῆκος πλάτος ἔχον. τὸ γὰρ ἀπλάτες ὅτι πλά-
 τος ἔχον, διαφορὰ εἰσιν. ἐκ δὲ τῆς διαφορᾶς καὶ τῶν γένος, ὁ πῦρ
 εἶδους ὅτι λόγος, ὥστε τὸ γένος ὑπερλεχθῆναι αὐτὸν τοῦ εἶδους
 λόγου. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν διὰ διαφορᾶς, ἐπειδὴ ἡ ἐτέρα τῶν εἰρη-
 μῶν διαφορᾶν, δὲ ἀνάγκης κατηγορεῖται τοῦ γένος. ἐστὶ δὲ
 ὁ εἰρημνὸς τῶν χρησίμων πρὸς τοὺς τιθεμένους ιδέας εἶναι.
 εἰ γὰρ μὴ ὅτι αὐτομῆκος, πᾶς κατηγορηθήσεται κατὰ τὸ γέ-
 νος, ὅτι πλάτος ἔχον ὅτι, ἢ ἀπλάτες ὅτι. διὰ γὰρ κατὰ πᾶν τοῦ
 μῆκος τὸ ἐτέρον αὐτῶν ἀληθεύειν, ἀπὸ κατὰ τοῦ γένος
 ἀληθεύειν μέλλει. ὅτι οὐ συμβαίνει, ἐστὶ γὰρ ἀπλάτη καὶ
 πλάτος ἔχοντα μῆκος. ὥστε πρὸς ἐκείνους μόνους χρησίμως ὁ τό-
 πος, ὅσοι τὸ γένος γὰρ ἀριθμῶ φασιν εἶναι. ὅτι οὐ ποιοῦσιν οἱ τὰς
 ιδέας τιθεμένοι. αὐτομῆκος γὰρ καὶ αὐτοζῶον γένος φασιν εἶ-
 ναι. ἴσως δὲ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων καὶ ἀποφάσει χρηθῆναι τὸν ὀρι-
 ζόμενον. οἷον ὅτι τῶν εὐρίστων. τυφλὸν γὰρ ὅτι, τὸ μὴ ἔχον ὄψιν
 ὅτι πεφύκον ἔχειν. διαφορὰ δὲ οὐδὲν ἀποφάσει διελθῆναι τὸ γέ-
 νος, ἢ τοιαύτην καταφάσει, ἢ ἀπόφασιν ἀναγκαῖον ἀντιδιαίρει
 εἶναι. οἷον εἰ μῆκος πλάτος ἔχον ὡρίσαι. ὅτι γὰρ πλάτος ἔχοντι,
 τὸ μὴ ἔχον πλάτος ἀντιδιέρεται, ἄλλο δὲ οὐδὲν. ὥστε ἀπο-
 φάσει πάλιν διαίρεται τὸ γένος. πάλιν εἰς τὸ εἶδος ὡς
 διαφορὰν ἀπέδωκε, καθάπερ οἱ τὸν πεπονηλακισμόν, ὕβρις με-
 τὰ χλιδασίας ὀριζόμενοι. ἢ γὰρ χλιδασίας, ὕβρις τις, ὥστε τὸ δια-

φορὰ, ἀλλ' εἰδὸς ἢ χλιδασία. Ἐπὶ εἰ τὸ γένος ὡς διαφορὰν
ἔρηκν. οἶον τὴν ἀρετὴν, ἔξιν ἀγαθὸν, ἢ ἀποδαιάν. γένος γὰρ
τὰγαθόν, εἰ ἀρετῆς ὅστις, ἢ οὐ γένος τὰγαθόν, ἀλλὰ διαφορὰ.
εἰ πόρ' ἀληθές, ὅτι οὐ γνῶσθι δέχεται τὰν τὸ γνῶσι γένος ἐν, μὴ
ποδὲχσι μὴ ἀληθῆ. ὅτε γὰρ τὰγαθόν τὴν ἔξιν ποδὲχθ', ὅδ' ἢ εἰς
τὰγαθόν. ὅ γὰρ πᾶσα εἰς, ἀγαθόν, ὅδ' πᾶν ἀγαθόν, εἰς ὡς τ'
ὅ καὶ εἰν γένος ἀμφοτέρω. εἰ οὐκ ἢ εἰς τῆς ἀρετῆς γένος, δὴλον
ὅτι τὰγαθόν ὃ γένος, ἀλλὰ μάλλον διαφορὰ. ἐπὶ ἢ μὴ εἰς, τί ὅτι
σημαίνει ἢ ἀρετῇ, τὸ δ' ἀγαθόν ὃ τὴν ὅστις, ἀλλὰ ποιόν. Διοκῆς δὲ ἢ
διαφορὰ ποιόν ἢ σημαίνει. Ὁρᾷ δὲ καὶ εἰ μὴ ποιόν ἢ, ἀλλὰ
τὸδ' σημαίνει ἢ ἀποδοθῆσαι διαφορὰ. Διοκῆς γὰρ ποιόν ἢ πᾶσα
διαφορὰ δὴλον. Σκοπεῖ δὲ καὶ εἰ μὴ συμβεβηκὸς πᾶρξθ' τῷ
ὁριζομένῳ ἢ διαφορὰ. ὅδ' μία γὰρ διαφορὰ τῷ κατὰ συμβεβη-
κὸς πᾶρξοντων ὅτι, καθάπορ' ὅδ' πὶ γένος. οὐ γὰρ γνῶσθι δέχεται
τὴν διαφορὰν πᾶρξθ' τινί, καὶ μὴ πᾶρξθ'. Ἐπὶ εἰ κατη-
γορεῖται τὸ γένος ἢ διαφορὰ, ἢ τὸ εἶδος, ἢ τῷ κατὰ τὴν πὶ τῷ
εἶδος, οὐ καὶ εἰν ὡριζομένῳ. οὐ δὲ γὰρ τῷ εἰρημένῳ γνῶσθι δέχεται
τὸ γένος κατηγορεῖται, ἐπὶ δὴ τὸ γένος οὐ πᾶσιν πάντων
λέγεται. Πάλιν εἰ κατηγορεῖται τὸ γένος εἰ διαφορὰς, οὐ
γὰρ καὶ εἰ διαφορὰς, ἀλλὰ καθ' ὡς ἢ διαφορὰ τὸ γένος Διοκῆς
κατηγορεῖται. οἶον τὸ ζῶον κατὰ τὸ ἀνθρώπου, καὶ τὸ βοός, καὶ
τῷ ἄλλῳ πᾶσιν ζῶον, ὅ καὶ αὐτῆς εἰ διαφορὰς, εἰ καὶ τὸ εἶδος
λεγομένης. εἰ γὰρ καθ' ἐκάστῳ τῷ διαφορῶν τὸ ζῶον κατηγο-
ρηθῆσεται, πολλὰ ζῶα τὸ εἶδος αὐ κατηγορεῖται. αἱ γὰρ διαφο-
ραὶ τὸ εἶδος κατηγορεῖται. Ἐπὶ διαφορὰς πᾶσαι, ἢ εἰδιν,
ἢ ἄτομα εἶσαι, εἰ πόρ' εἰν ζῶα. ἕκαστον γὰρ τῷ ζῶον, ἢ εἶδος ὅστις, ἢ
ἄτομον. Ομοίως δὲ σκεπτόμεν ὅτι εἰ τὸ εἶδος, ἢ τῷ πᾶσιν
τὶ τὸ εἶδος, τὴν διαφορὰς κατηγορεῖται. ἀδυνάτον γὰρ, ἐπὶ δὴ οὐκ
πᾶσιν ἢ διαφορὰ τῷ εἶδῳ λέγεται. Ἐπὶ συμβεβηκὸς τὴν
διαφορὰν εἶδος εἶν, εἰ πόρ' κατηγορηθῆσεται ἢ αὐτῆς τῷ εἶδῳ.
εἰ γὰρ κατηγορεῖται ὁ ἀνθρώπος, δὴλον ὅτι ἢ διαφορὰ ἀνθρώπος
ὅστις. Πάλιν εἰ μὴ πρότερον ἢ διαφορὰ τὸ εἶδος. τὸ μὴ γὰρ
γένος ὕποτον, τὸ δὲ εἶδος πρότερον τὴν διαφορὰν οἷον εἶν. σκο-
πεῖ δὲ

πῶς δὲ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ γένος ἡ ἐκείνη διαφορά μὴ δὲ ποδεχομένη
 του, μὴ δὲ ποδεχόντος. οὐ δοκεῖ γὰρ ἡ αὐτὴ διαφορά διὰ τὸ γένος
 εἶναι, μὴ ποδεχόντων ἄλληλα. εἰ δὲ μὴ, συμβήσεται καὶ εἶδος το
 αὐτό, ἐν δύο γένεσιν εἶναι μὴ ποδεχόντων ἄλληλα. ὑποφάσμα γὰρ
 ἐκαστὴ τῶν διαφορῶν τὸ οἰκίον γένος. καθάπερ τὸ πείζον καὶ τὸ
 δίππου, τὸ ζῶον σωπεπιφάσμα. ὥστε ἐκαστὸ οὐκ ἡ διαφορά, καὶ τὸ
 γένος ἐκαστόν. διήλωσεν οὖν ὅτι τὸ εἶδος, ἐν δύοσι γένεσιν οὐ
 ποδεχόντων ἄλληλα. ἢ οὐκ ἀδυνάτου τῶν αὐτῶν διαφορῶν διὰ
 γένων εἶναι μὴ ποδεχόντων ἄλληλα, ἀλλὰ ποδεχέτωρ, μὴ δι'
 ἄμφω ὑπὸ ταυτὸ ὄντων. τὸ γὰρ πείζον ζῶον, καὶ τὸ πῆκνον ζῶον,
 γένος ὅστις ὁ ποδεχόντα ἄλληλα, καὶ ἄμφοτέρων αὐτῶν τὸ δι-
 ππου ὅστις διαφορά. ὥστε προσθετέον ὅτι μὴ δι' ὑπὸ το αὐτὸ ὄν-
 των ἄμφω. ταῦτα γὰρ ἄμφω ὑπὸ τὸ ζῶον ὅστις, διήλωσεν δὲ, ὡς ὅτι
 οὐκ ἀνάγκη τῶν διαφορῶν πᾶσαν, τὸ οἰκίον ὑποφάσμα γένος.
 ἔπει ἐνδέχεται τῶν αὐτῶν δύο γένων εἶναι, μὴ ποδεχόντων
 ἄλληλα, ἀλλὰ τὸ ἐτόρον μόνον ἀνάγκη σωπεπιφάσμα, καὶ τὰ
 ἐπάνω τότε πάντα. καθάπερ τὸ δίππου, τὸ πῆκνον, ἢ τὸ πείζον,
 σωπεπιφάσμα τὸ ζῶον. Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ τὸ ἐν τινι διαφοράν
 ἀποδέδωκεν οὐσίας. οὐ δοκεῖ γὰρ διαφοράν οὐσίαν οὐσίας τῶ πᾶσι
 εἶναι, διὸ καὶ τοῖς τῶ πείζον καὶ τῶ γένει διαμεροῦσι τὸ ζῶον,
 ὑπὸ τιμωσίμ. ὥς τὸ πείζον καὶ τὸ γένος πᾶσι σημαίνον. ἢ ὑπὸ τῶν
 τῶν, οὐκ ὁρθῶς ὑπὸ τιμωσίμ. οὐ γὰρ ἐν τινι, οὐδὲ πᾶσι σημαίνει
 τὸ γένος, καὶ τὸ χερσαῖον, ἀλλὰ ποιόν τι. καὶ γὰρ ἀν' ἡ ἐν τῶ
 ἐπεὶ ὁμοίως γένος. ὁμοίως δὲ τὸ χερσαῖον, καὶ ἐν τῶ χερ-
 σαῖον, ἀλλ' οὐκ γένος εἶναι. ἀλλ' ὁμοῦς ἐάν ποτε σημαίνει τὸ
 γένος ἢ διαφορά, διήλωσεν ὅτι διημερτηκῶς εἶναι. Γὰρ εἰ τὸ
 πᾶσι διαφοράν ἀποδέδωκε. πᾶσι γὰρ πᾶσι μᾶλλον γινόμε-
 νον, ἐξίστησι τῆς οὐσίας, ἢ δὲ διαφορά, οὐ τοῖς ποτε. μᾶλλον γὰρ
 σώζου δοκεῖ ἡ διαφορά, οὐ ὅστις διαφορά. καὶ ἀπλῶς ἀδυνάτου
 εἶναι αὐτὸ τῆς οἰκείας διαφοράς ἐκαστον. πείζον γὰρ μὴ ὄντος, οὐκ
 εἶναι ἀνθρώπου. ἀπλῶς δι' εἴπερ καδ' ὅσα ἀλλοῖς τὸ ἐχον, οὐ-
 δὲν τῶν διαφορά ἐκείνη. ἅπαντα γὰρ τὰ τοιαῦτα μᾶλλον
 γινόμενα, ἐξίστησι τοῦ οὐσίας. ὥστ' εἴ τινα τοιαῦτα διαφοράν

ἀπέδωκεν, ἡμάρτηκεν. ἀπλῶς γὰρ οὐκ ἀλλοιοῦμεθα κατὰ τὰς διαφοράς. Καὶ εἰ τις τὴν πρὸς ἡμῶς ἄλλο τι τῶν διαφορῶν ἀποδίδωκε. ἤν γὰρ πρὸς ἡμῶς αἱ διαφοραὶ πρὸς τι. καθάπερ καὶ ὑδὶ ἐν ὕδατι. θεωρητικὴ γὰρ καὶ πρακτικὴ, καὶ ποιητικὴ λέγεται. ἕκασον ἡ τῶν πρὸς τὴν σημαίναν. θεωρητικὴ γὰρ τινος, καὶ ποιητικὴ τινος, καὶ πρακτικὴ. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ πῶς ὁ πεφυκεν ἕκασον ἤν πρὸς ἡμῶς, ἀποδίδωσι μὴ οὐκ ὀφείλει. γνῶσις μὴ γὰρ πῶς ὁ πεφυκεν ἕκασον ἤν πρὸς ἡμῶς μόνον ὅτι χρῆσθαι, πῶς ἄλλο δ' οὐδὲν, γνῶσις δὲ καὶ πῶς ἄλλο. οἷον τῆς ὁφείλει πῶς τὸ ἰδεῖν μόνον, τῆ δὲ σελεγχίδι καὶ ἀρῦσαι τὸ τίς. ἀλλ' ὁμως εἰ τις θεῖσιν τῶν σελεγχίδων ὄργανον πρὸς τὸ ἀρῦναι, ἡμάρτηκεν. οὐ γὰρ πρὸς τῶν πεφυκεν. ὅρος δὲ τῶν πρὸς ὁ πεφυκεν, ἐφ' ὃ αὐτὸ χρῆσθαι τὸ φρόνιμος ἢ φρόνιμος, καὶ ἡ πόλις ἕκασον οἰκεία ὕδατι. Ἐτι εἰ μὴ τῶν πρῶτον ἀπέδωκεν, ὅταν τυγχάνῃ πῶς πῶς λεγόμενον. οἷον τῶν φρόνιμον ἀρετῶν ἀνθρώπου, ἢ ψυχῆς, καὶ μὴ τῶν λογιστικῶν. πρῶτον γὰρ τῶν λογιστικῶν ἀρετῶν, ἢ φρόνιμον. καθάπερ γὰρ τῶν, καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος φρόνιμον λέγεται. Ἐτι εἰ μὴ δὲ κληρὸν ὅταν οὐ εἴρηται τὸ πῶς μόνον πῶς ἢ ἡ διαθεσις, ἢ οἷον ἄλλο, ἡμάρτηκε. πῶς αἰσθάνεται γὰρ διαθεσις καὶ πῶς πῶς, γνῶσις ἐκείνῳ πεφυκεν γίνεσθαι, οὐδὲν διαθεσις ἢ πῶς. καθάπερ καὶ ἡ ἐπιστήμη γνῶσις, διαθεσις ὅτι ψυχῆς. γνῶσις δὲ διαμαρτυροῦσιν γνῶσις τοῖς τοιοῦτοις. οἷον ὅταν λέγουσιν ὅτι ὕπνος ὅταν ἀδωαμία αἰσθήσεως, καὶ ἡ ἀπορία, ὁσότης γνῶσις λογισμῶν, καὶ ἡ ἀληθειᾶν διάστασις ἤν συμφύτων μὲτ' αὐτῶν. οὐτε γὰρ ὁ ὕπνος ὑπάρχει τῆς αἰσθήσεως. εἰ δὲ εἰς τὴν ἀδωαμίαν αἰσθήσεως ὅταν. ὁμοίως δὲ οὐδ' ἡ ἀρετὴ ὑπάρχει τοῖς γνῶσις λογισμοῖς. οὐδ' ἡ ἀληθειᾶν πῶς συμφύτων μὲτ' αὐτῶν. ἀληθεῖς γὰρ τὰ ἀψυχα, εἰς τὴν ἀληθειᾶν αὐτοῖς παρέσθαι. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῆς ὑγιείας οὐλοσμός, εἰς τὴν συμμετρίαν δόρμων καὶ ψυχῶν ὅταν. ἀνάγκη ὑγιαινῆναι τὰ θῶμα καὶ ψυχῆς. ἡ γὰρ ἐκείνου συμμετρία, γνῶσις ἐκείνῳ ὑπάρχει ὅταν ὅτι συμμετρία. ὥστε ἡ ὑγίεια ὑπάρχει αὐτῶν. Ἐτι τὸ ποιούμενον εἰς τὸ ποιητικόν, ἢ ἀνάγκη συμβαίνει λυθῆναι τοῖς ἀνθρώποις.

οὕτως οὐκ ἐξομῶμεν. ὁ γὰρ ὅστις ἀλγυκλῶν, ἢ διαέσασις ᾧ συμ-
φυτῶν μέρει, ἀλλὰ ποιητικῶν ἀλγυκλῶν, οὐδ' ἢ ἀδυναμία
ἐλπίδιότητος ὁ ὕπνος, ἀλλὰ ποιητικῶν θάτορον θατέρου. ἡτοι-
γὰρ εἴα τὴν ἀδυναμίαν ὑπνώσωμεν, ἢ εἴα τὸν ὕπνον ἀδυνα-
τῶμεν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐλπίδιότητος διόξισιν αὐτῶν ποιητικῶν εἶναι, ἢ
ᾧ γνῶντίων ἰσότης λογισμῶν. ὅταν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρω λογίζο-
μενοις ἡμῖν ὁμοίως, ἀπαντα φαίνετ' καθ' ἐκάτορον γίνεσθαι,
ἀπορῶμεν ὁπότορον αὐτῶν πράξωμεν. Ἐπὶ ἡτ' τὸς χρόνους πᾶν-
τας ὑποσκοπεῖν, εἴπω διαφανῆ. οἷοις τὸ ἀθάνατον ὡρίσασθαι
ζῶον ἀφθαρτὸν νῦν εἶναι. τὸ γὰρ νῦν ἀφθαρτὸν ζῶον, νῦν ἀθάνα-
τον εἶναι. ἢ ὡς τὸ μὲν τῶν, ὁ συμβαίνει. ἀμφίβολον γὰρ τὸ νῦν ἀφ-
θαρτὸν εἶναι. ἢ γὰρ ὅτι οὐκ ἀφθαρτὸν νῦν συμβαίνει, ἢ ὅτι ὁ δυνά-
τον φθαρεῖν νῦν, ἢ ὅτι τοῦτον ὅστις νῦν, οἷον μηδέποτε φθα-
ρεῖν. ὅταν οὖν λέγωμεν ὅτι ἀφθαρτὸν νῦν ὅστις ζῶον, ὁ αὐτὸς λέ-
γομεν ὅτι νῦν τοῦτον ὅστις ζῶον, ἀλλ' οἷον μηδέποτε φθαρεῖν.
αὐτὸ δὲ τῷ ἀθάνατῳ τὸ αὐτὸ λέγεται. ὡς τὸ συμβαίνει νῦν αὐτῷ ἀθά-
νατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως ἐάν τις συμβαίνει, τὸ μὲν κατὰ τὸν λόγον
ἀφθαρτὸν, ὑπάρχειν νῦν ἢ πρότορον, ὃ δὲ ἡτ' τὸν νομῶν μὴ ὑπάρ-
χειν, ὅτι αὐτὸς εἰναι τὸν. χρῆσθαι δὲ τῷ τῷ πᾶσι καθάπερ εἰρηται.

Σκεπθῶμεν δὲ καὶ εἰ καὶ δ' ἐτόρον ἑ. μάλλον λέγεται τὸ θεοιδεῖν, ἢ
τὸν ἀποδοθέντα λόγον. οἷον εἰ ἡ δικαιοσύνη, διώκῃς τοῖς
ἰσο ἀπονειμνύ. δίκαιος γὰρ μάλλον ὁ προαιρεμένος τὸ ἴσον
ἔλκεναι τοῖς διωκμένοις. ὥστε οὐκ αὖ ἐστὶ ἡ δικαιοσύνη, διώκ-
ῃς τοῖς ἰσο ἀπονειμνύ. καὶ γὰρ δίκαιος ἐστὶν αὖ μάλα ὁ προαιρε-
μένος τὸ ἴσον ἔλκεναι. Ἐτι εἰ τὸ μὲν πρᾶγμα δέχεται τὸ
μάλλον, τὸ δὲ κατὰ τὸν λόγον ἀποδοθῆναι μὴ δέχεται. ἢ ἀνά-
παλιμ, τὸ μὲν κατὰ τὸν λόγον ἀποδοθῆναι δέχεται, τὸ δὲ πρᾶ-
γμα μὴ. διὲ γὰρ ἡ ἀμφοτέρω δέχεται, ἢ μηδ' ἐτόρον, εἴ πορ δι-
κῶν τὸν δὲ κατὰ τὸν λόγον ἀποδοθῆναι πρᾶγμα.

Ἐτι εἰ δέχεται μὲν ἀμφοτέρω τὸ μάλλον, μὴ ἅμα δὲ τὴν ἐπί-
δοσιν ἀμφοτέρω λαμβανῇ. οἷον εἰ ὁ ἔως ὑποθυμία σωσσίας
ἔστιν. οὐ γὰρ μάλλον ἐρῶν, τὸ μάλλον ὑποθυμῇ τὴν σωσσίας. ὥστε οὐ
ἅμα ἀμφοτέρω τὸ μάλλον ὑποδεχί. ἐπεὶ δὲ λέγει, εἴ πορ τὸν τὸν ὑπὸ

Ἔτι εἰ δύο τινῶν πεποιηθήσονται καθ' οὗ τὸ πρᾶγμα μᾶλλον
λέγεται, τὸ δὲ κατὰ τὸν λόγον, ἥ τινι λέγεται. οἷον εἰ τὸ πῦρ
δοξασμα καὶ λεπτομέρειατον. πῦρ μὲν γὰρ μᾶλλον ἢ φλόξ· δοξᾷ
φωτός, σῶμα δὲ καὶ λεπτομέρειατον, ἥ τινι ἢ φλόξ ἢ φωτός. ἐοικὼς
δὲ ἀμφοτέρω μᾶλλον ὅτι αὐτῷ ὑποκείμενον, εἰς τὰ ταυτὰ ἔω.

Γάλιμ εἰ το μὲν ὁμοίως ἀμφοτέρους ὑπάρχει τοῖς πεπεθεῖσι,
το δ' ἔτερον μὴ ὁμοίως ἀμφοτέρους, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ μάλλον.

ἔτι καὶ πρὸς διόν τοι θεισμός ἀποδίδε καδ' ἐκείτορα· οἶον τὸ
καλόν, τὸ δὲ ὀφείας, ἢ τὸ δὲ ἀκοῆς ἡδὺν, καὶ τὸ ὄν, τὸ δὴ αὐτὸν πα-
θεῖν ἢ ποιῆσαι. ἀμα γὰρ ταυτὶ καλὸν τε καὶ καλὸν ὅστιν ὁμοίως
δὲ καὶ τὸ ὄν τε καὶ οὐκ ὄν. τὸ γὰρ δὲ ἀκοῆς ἡδὺν, ταυτὸν τῷ κα-
λῷ ἔσαι, ὥς τε τὸ μὴ ἡδὺν δὲ ἀκοῆς, ταυτὸν τῷ οὐ καλῷ ᾧδὲ γὰρ
αὐτοῖς, καὶ τὰ ἀντιθέμενα ταυτά. ἀντίτις δὲ τῷ μὴ καλῷ,
τὸ οὐ καλόν, τῷ δὲ δὲ ἀκοῆς ἡδὺν, τὸ οὐκ ἡδὺν δὲ ἀκοῆς. διήλομ
οὖν ὅτι ταυτὸν τὸ οὐκ ἡδὺν δὲ ἀκοῆς, τῷ οὐ καλῷ, εἰ οὖν τί ἐστι
δὲ ὀφείας μὴ ἡδὺν, δὲ ἀκοῆς δὲ μὴ, καλὸν τε καὶ οὐ καλὸν ἔσαι.
ὁμοίως δὲ δίδεσκον καὶ διότι ταυτὸν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ὅστιν.

ἔτι καὶ τῶν γένων καὶ τῶν διαφορῶν, ὧς τῶν ἄλλων ἀπαντῶν
τῶν γὰρ τοῖς ὀρειομοῖς ἀποδιδομένων λόγους ἀντιτῶν ὀνομάτων
ποιοῦντα, σκοπεῖν εἰ τι διαφωνεῖ. Ἐὰν δ' ἢ πρὸς τι τὸ ὄρει-
ζόμενον, ἢ καὶ αὐτὸ ἢ καὶ τὸ γένος, σκοπεῖν εἰ μὴ ἔρηται γὰρ ὅτι
ὀρισμῶ, πῶς δ' ἔλεγεταί, ἢ αὐτὸ ἢ καὶ τὸ γένος, οἷον εἰ τὴν ὑπὸ
σημῶν ὥρισε τοὺς ὑπόληφιν ἀμετάπιστον, ἢ τὴν βόλησιν ὄρεξιν
ἄλυτον. πάντος γὰρ τοῦ πρὸς τι ἢ οὐσία πῶς ἔτορον. ἐπειδὴ
ταυτὸν ἡμεῖς αὖτ' ἔτι πρὸς τὸ πᾶν, ὅπου τὸ πρὸς τι πᾶς ἔχει,
ἐπὶ αὐτῷ τὴν ὑπὸ σημῶν εἴπῃ ὑπόληφιν ὥρισε, καὶ τὴν βό-
λησιν ὄρεξιν ἀγαθῶ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὴν γραμματικὴν ὥρι-
σατο ὑπὸ σημῶν γραμμάτων. ἐπὶ γὰρ ἢ πῶς δ' αὐτὸ λέγεταί, ἢ
πῶς ὅποτε τὸ γένος γὰρ ὅτι ὀρισμῶν ἐκρίδιδοσι. Ἡ ἐξ ἑνός
πρὸς τι ἔρημνισ, μὴ πῶς τὸ τέλος ἐκρίδιδοσι. τέλος δ' γὰρ ἐκά-
σω τοὺς βέλειον, ἢ οὐ χεῖρ ταῖα. ῥητέον οὖν ἢ τὸ βέλτιστον ἢ τὸ
ἐχρατον. οἷον τὴν ἀνθυμῖαν, ὅχι κείνης, ἀλλ' ἡδονῆς. ταύτης γὰρ
χεῖρ καὶ τὸ ἡδὺν αἰρέμεθα. Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ γένεσις ὅτι πῶς
ὁ ἀκρίδι-

ὁ ἀρχιδιόσκων ἢ γινώσκει. οὐδὲν γὰρ τῶν ποιῶτων τέλος. μάλλον γὰρ τὸ γινώσκον καὶ τὸ γεγενῆσθαι, τέλος. ἢ τὸ γινώσκει καὶ γινώσκει, ἢ οὐκ ὑπὸ πάντων ἀληθές τὸ ποιῶτον. χειρὶ γὰρ οἱ πλεῖστοι, ἢ δὲ μᾶλλον βελοντῇ, ἢ πεπαισῇ ἡδοναί. ὥστε τὸ γινώσκει, τέλος αὐτῶν μάλλον ποιοῦτο τὸ γινώσκον. Γάλλιν ἐπὶ γνῶν, εἰ μὴ διώριξε τι ποσὸς, ἢ τι ποσὸς, ἢ πῶς, ἢ κατὰ τὰς ἄλλας διαφορὰς. οἷον φιλότιμος, ποταίος καὶ ὁπόσους ὀρεγόμενος τιμῆς. πάντες γὰρ ὀρεγόμενοι τιμῆς. ὥστ' οὐκ ἀπέχον φιλότιμου εἰπεῖν, ὅτι ὀρεγόμενός τις τιμῆς, ἀλλὰ περὶ τοῦ τὰς εἰρημνίας διαφορὰς. ὁμοίως δὲ καὶ φιλοχρήματος, ὁπόσους ὀρεγόμενος χρημάτων. ἢ ἀκρατής, ὁ πῶς ποταίος ἡδονῆς. οὐ γὰρ ὁ ὅς οἱ αποταῖ ἡδονῆς κρατῶμενος, ἀκρατής λέγεται, ἀλλ' ὁ ὑπό τινος. ἢ πῶς ὥς ὀρίζοντ' αὐτὴν νύκτα, σκιαὶ γῆς, ἢ τὸ σφῆμα, κίνησις γῆς, ἢ τὸ νέφος, πύκνωσις ἀέρος, ἢ τὸ πνέμα, κίνησις ἀέρος. περὶ τοῦ γὰρ πῶς καὶ ποσὸς, καὶ πῶς, καὶ πῶς ὅλινος. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων τῶν ποιῶτων. ἀρχέπων γὰρ διαφορὰν ἡν-δοναί, οὐ λέγει τὸ τί αὐτὸν εἶναι. διὰ δὲ αἰετὸς πρὸς τὸ γινώσκει ὑπὸ χειρὶν. ὅ γὰρ ὅπως αὐτὴν γῆς κινήσεως, ὅτι ὅπως αὐτὴν, σφῆμα ὅτι. ὁμοίως δὲ ὅτι ἀέρος ὅπως αὐτὴν, οὐδὲ ὅπως αὐτὴν κινήσεως, πνέμα. Ἐπὶ ὑπὸ τῶν ὀρέξεων, εἰ μὴ πρόσκειται τὸ φαινόμενον καὶ ὅπως αὐτὴν ἀντιθέσει, οἷον ὅτι ἡ βέλους, ὀρεξίς ἀγα-θού, ἢ δὲ ὑπὸ βυμίας, ὀρεξίς ἡδονῆς, ἀλλὰ μὴ φαινομένης ἀγαθοῦ ἢ ἡδονῆς. πολλὰς γὰρ λαμβάνει τοὺς ὀρεγόμενους, ὅτι ἀγαθὸν ἢ ἡδονὴν ὅτι. ὥστ' ἐκ ἀνταγιστοῦ ἀγαθοῦ ἢ ἡδονῆς εἶναι, ἀλλὰ φαινόμε-νον μόνον. εἰδὼς οὐτως καὶ τὴν ἀπόδοσιν ποιήσας. ἐάν δὲ καὶ ἐπὶ τὸ εἰρημνόν, ὑπὸ τὰ εἶδη ἀκτίον τὸν τιθέμενον ἰδέας εἶναι. ὅ γὰρ ὅτι ἰδέας φαινόμενους οὐδενός. τὸ δὲ εἶδος, πρὸς τὸ εἶδος δοκεῖ λέγεσθαι. οἷον αὐτοεπιθυμία, αὐτοκρίσις. καὶ αὐτὰ βέλους, αὐτοαγαθοῦ. ἐκείνα δὲ φαινόμενους ἀγαθοῦ, αὐτοβέλ-λους, ὅτι φαινόμενους ἡδονῆς, αὐτοεπιθυμία. ἐκείνα δὲ φαινόμε-νους ἀγαθοῦ, ὅτι φαινόμενους ἡδονῆς. ἀποποιῶν γὰρ ὅτι εἶναι αὐτοφαι-νόμενον ἀγαθόν, ἢ ἡδονήν. Ἐπὶ ἐάν μὲν ἢ τῆς ἕξως ὁ οὐρισμός, σκοπεῖν ὑπὸ τὸ ἔχοντ' ἐάν δὲ τὸ ἔχοντ' ὑπὸ τῆς ἕξως. ὁμοίως

δε καὶ ὡς τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, οἷον εἰ τοῦτο ὁπὲρ ὠφέλι-
μον, καὶ ὁ ἡδονικὸς ὠφελόμενος. καθόλου δὲ εἰπεῖν γὰρ τοῖς
τοιούτοις ὁρισμοῖς, τρόπον τινὰ πλείω γένος συμβαίνει τὸν ὁρι-
ζόμενον ὀρίζεσθαι. ὁ γὰρ πῶς ὡς ἡμῶν ὁρίζομενος, τρόπον τινὰ
καὶ πῶς ἀγνοῖαν ὀρίζεται. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὡς ἡμῶν, καὶ τὸ
ἀνεπισῆμον, καὶ τὸ ἐπιστάδα, καὶ τὸ ἀγνοεῖν. τὸ γὰρ πρῶτον
δηλοῦν γινόμενον, τρόπον τινὰ καὶ τὰ λοιπὰ δηλὰ γίνονται.
σκεπτικῶς οὖν ὡς πάντων τῶν τοιούτων μὴ τι διαφωτῇ, σοι-
χείοις χρώμενον τοῖς ἐκ τῶν γιναντίων, καὶ τῶν συσώχων. ἔτι
ὡς τῶν πρὸς τι σκεπτικῶν, εἰ πῶς ὁ τὸ γένος ἀποδίδοται, καὶ τὸ
ἐπίσης πρὸς ἐκείνῳ τι ἀποδίδοται. οἷον εἰ ἡ ἐπὶ ὁλῆς πρὸς τὸ
ἐπὶ ὁλῆς, καὶ ἡ τῆς ἐπὶ ὁλῆς πρὸς τὴν ἐπὶ ὁλῆς, καὶ εἰ τὸ
πολλὰ πλάσιον πρὸς τὸ πολλοσημῶριον, καὶ τὸ τὴν πολλὰ πλά-
σιον πρὸς τὸ τὴν πολλοσημῶριον. εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἀποδίδοται,
δηλοῦν ὅτι ἡμάρτηται. Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ τοῦ ἀντικειμένου ὁ ἀντι-
κειμένου λόγος. οἷον εἰ τὸ ἡμίσεος ὁ ἀντικειμένου ὁ ἀντι-
κειμένου, εἰ γὰρ διπλάσιον τὸ γὰρ ἴσως ὑποδέχον, ἡμισυ τὸ γὰρ ἴσως
ὑποδέχον. καὶ ὡς τῶν γιναντίων δὲ ὡς αὐτῶν. ὁ γὰρ γιναν-
τίῳ τοῦ γιναντίου λόγος ἔσται, κατὰ μίαν τινὰ τῶν γιναντίων
συμπλοκῇ. οἷον εἰ ὠφελίμον τὸ ποιητικὸν ἀγαθόν, βλαβερὸν
τὸ ποιητικὸν κακόν, ἢ τὸ φθαρτικὸν ἀγαθόν, βλαβερὸν γὰρ τούτων
ἀναγκαῖον γιναντίον εἶναι. ὅθεν ἀρχὴς ῥηθῆναι, εἰ οὐκ ἔστι
ρον γιναντίον. ὅθεν ἀρχὴς ῥηθῆναι, δηλοῦν ὅτι οὐδέποτε αὐ-
τὸν τῶν ὑπόδοι ἀποδοθέντων τοῦ γιναντίου λόγος. ὥς τ' οὐδ' ὁ
ὅθεν ἀρχὴς ἀποδοθεὶς ὁρθῶς ἀποδίδοται. Ἐπεὶ δὲ γὰρ τῶν
γιναντίων σφῆσι θάττον λέγονται, οἷον ἡ ἀνισότης, σφῆσι
ισότητος δοκεῖ εἶναι. αὖτις γὰρ τὰ μὴ ἴσα λέγεται, δηλοῦν ὅτι
τὸ μὴ κατὰ σφῆσι λεγόμενον γιναντίον, ἀναγκαῖον ὀρίζεσθαι
ἐπὶ θάττον, τὸ δὲ λοιπὸν, οὐκέτι δεῖ ἐπὶ τοῦ κατὰ σφῆσι λε-
γομένου ὀρίζεσθαι. συμβαίνει γὰρ αὐτὸ κατὰ δι' ἐκαστὸν γιναν-
τίον. ὡς σκεπτικῶν ὅτι γὰρ τοῖς γιναντίοις πῶς πᾶσι τῶν ἀμαρ-
τιῶν. οἷον εἰ τις ὀρίσασθαι τὴν ἰσότητα εἶναι τὸ γιναντίον ἀνισό-
τητα. εἰ γὰρ τὸ κατὰ σφῆσι λεγόμενον ὀρίζεται. ἔτι τὸν οὕ-
τως

τῶν ὀριζομένων, ἀναγκαῖον αὐτῶ τῶ ὀριζομένῳ ῥηθῆναι. δηλοῦν
δὲ ὅτι ἐὰν μεταληφθῇ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος ὁ λόγος. ἐπεὶ γὰρ αὐ-
σότητα ὅθεν διαφέρει εἰπεῖν ἢ σφῆσι ἰσότητος, ἔσται ἡ ἰσότης
τὸ γιναντίον σφῆσι ἰσότητος. ὥς τ' αὐτῶ αὐτὸν ἐκ χειρὸς μέλους. αὐτὸ δὲ
μὴ δέτερον τῶν γιναντίων ἢ τῶν σφῆσι λέγεται, ἀποδοθέν δὲ ὁ
λόγος ὁμοίως. οἷον ἀγαθόν, τὸ γιναντίον κακόν, δηλοῦν ὅτι κακόν,
τὸ γιναντίον ἀγαθόν. εἰπεῖν γὰρ οὕτως γιναντίον, ὁμοίως ὁ λό-
γος ἀκρίτος, ὥς τ' αὐτῶ αὐτὸν ὅθεν ὀριζομένῳ συμβαίνει ῥη-
θῆναι. γιναντίον γὰρ γὰρ τῶ τῶ κακὸν λόγω, τὸ ἀγαθόν. ὥς τ' ἀγα-
θόν ὅθεν τὸ τῶ κακόν γιναντίον, τὸ δὲ κακόν ὅθεν διαφέρει, ἢ τὸ
τῶ ἀγαθόν γιναντίον, ἔσται ἀγαθόν τὸ γιναντίον τῶ τῶ ἀγαθόν γιναν-
τίον, δηλοῦν οὖν ὅτι αὐτῶ κεχρηται. ἔτι εἰ τὸ κατὰ σφῆσι
λεγομένον ἀποδίδους, μὴ ἀπέδωκεν οὐδὲ ἢ σφῆσι, οἷον ἐπὶ
ἐξέως, ἢ τῶ γιναντίον, ἢ ὅπου ὅθεν σφῆσι, καὶ εἰ μὴ γὰρ πεφυκε
γίνεσθαι πεφωσθῆναι, ἢ ἀπλῶς, ἢ γὰρ πρῶτον πεφυκε γίνεσθαι.
οἷον εἰ πῶς ἀγνοῖαν εἰπὼν σφῆσι, μὴ ὡς ἡμῶν σφῆσι εἰπὼν, ἢ
μὴ πεφωσθῆναι γὰρ ὡς πεφυκε γίνεσθαι, ἢ πεφωσθῆναι, μὴ γὰρ πρῶτον
ἀπέδωκεν, οἷον ὅτι εἰ γὰρ τῶ λογιστικῶν, ἀλλ' εἰ ἀνθρώπων, ἢ φυ-
κῶν. ἐὰν γὰρ ὅθεν τῶ μὴ ποιήσῃ, ἢ μὴ ῥηθῆναι. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τῶ
τυφλότῃ μὴ ὅθεν σφῆσι γὰρ ὁφθαλμῶν εἰπεῖ. δεῖ γὰρ τὸν κα-
λῶς ἀκρίτον τὸ τί ὅθεν, καὶ τίνος ὅθεν ἢ σφῆσι ἀκρίτον, καὶ
τί ὅθεν τὸ ἐσφῆσι. Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ μὴ λεγομένου ἢ τῶ σφῆσι
σι, σφῆσι ὡς ἔσται. οἷον καὶ ὡς τῶ ἀγνοίας δόξαι αὐτῶν
χρὴν ἢ τοιαύτη ἀμαρτία, τοῖς μὴ κατὰ ἀπόφασιν τῶ ἀγνοῖαν λε-
γουσι. τὸ γὰρ μὴ εἶναι ὡς ἡμῶν οὐ δοκεῖ ἀγνοεῖν, ἀλλὰ μάλλον
τὸ διηπατημένον. διὸ ὅτε τὰ ἀνέχῃ, οὐτε τὰ παλαιὰ φανερὰ
ἀγνοεῖν. ὥς τ' οὐ κατὰ σφῆσι ὡς ἡμῶν ἢ ἀγνοῖα λέγεται.
ἔτι εἰ τῶ ὁμοίῳ τῶ ὀνόματος ἢ ὡς αὐτοῖς αὐτοῖς τῶ λόγου
ἢ ὡς αὐτοῖς ἐφαρμότθουσιν. οἷον εἰ ὠφελίμον τὸ ποιητικὸν ὑγίαιας,
ὠφελίμως τὸ ποιητικῶς ὑγίαιας. καὶ ὠφελήως, τὸ ποιητικῶς
ὑγίαιαν. Σκεπτικῶν δὲ καὶ ὡς τῶ ἰδέαν εἰ ἐφαρμότθῃ ὁ λεγόμενος
ὅρος. ἐπὶ γὰρ οὐ συμβαίνει. οἷον ὡς Γλατῶν ὀρίζεται τὸ
βλητὸν πεφωσθῆναι γὰρ τοῖς τῶ ζῶν ὁρισμοῖς, ἢ γὰρ ἰδέαν, οὐκ

ἔσται θνητῆ, οἷον αὐτὸν ἀνθρώπου. ὥς τε ἐκ ἐφαρμοσῆς ὁ λόγος ὑπὲρ
 τῶν ἰδίων. ἀπλῶς δ' οἷς πρόσκειται τὸ ποιητικὸν ἢ παθητικόν,
 ἀνάγκη διαφωνεῖν ὑπὲρ ἰδέας τὸν ὅρον. ἀπαθείς γὰρ καὶ ἀκί-
 νητοι διοκῶσι καὶ ἰδέαι τοῖς λέγουσιν ἰδέας εἶναι. πρὸς δὲ τῶ-
 ντις καὶ οἱ τοιοῦτοι λόγοι χρεῖσι μοι. Ἐπὶ ὑπὲρ τῶν κατὰ ὁμώνυ-
 μίαν λεγομένων, εἰ γὰρ λόγον κοινὸν ἀπαντῶν ἀπέδωκε. σιωπῶ
 νυμα γὰρ, ὡς εἰς ὁ κατὰ τὸν νομα λόγος. ὥς τ' οὐδενος τῶν ὑπὲρ
 τὸν νομα ὁ ἀποδοθείς ὅρος. ἐπεὶ δὲ ὁμοίως ὑπὲρ πάντων τὸ ὁμώνυμον
 ἐφαρμόθη, πεπονηθεὶς δὲ ὡς καὶ ὁ διοκῶσις ἐπὶ ζωῆς ὅρος. εἴπερ
 ὅτι κινήσεις γένος θρεπτοῦ σύμφυτος παρὰ κληρονομία. εἴπερ γὰρ
 μᾶλλον ὡς τοῖς ζωοῖς, ἢ τοῖς φυτοῖς ὑπάρχει. καὶ δὲ ζωὴ οὐ κατὰ γένος
 εἶδος διοκεῖ λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῖς ζωοῖς, ἐπὶ δὲ τοῖς
 φυτοῖς ὑπάρχει. γινώσκεται μὲν οὖν καὶ κατὰ πεποιθεσίμην, οὐ-
 τως ἀποδοῦναι τὸν ὅρον, ὡς σιωπῶντος, καὶ κατὰ γένος εἶδος πᾶ-
 σης ἐπὶ ζωῆς λεγομένης. οὐδὲρ δὲ καὶ κατὰ σιωπῶντος τῶν ὁ-
 μωνυμίων, καὶ θατόρου βουλόμην τὸν ὅρον ἀποδοῦναι, ἀλλὰ
 λαθεῖν μὴ ἰδίον, ἀλλὰ κοινὸν ἀμφοῖν λόγον ἀποδοῦναι. ἀλλ' εἴ-
 περ ἡ τῶν εἰς ὁποῖον τὸν πεποιθεσίμην, ἡμᾶρ τε κινῶν. Ἐπεὶ δ'
 γένος λαμβάνει τῶν ὁμωνυμίων ὁρων τῶν μὲν, ὡς σιωπῶντος χρε-
 εῖον. οὐ γὰρ ἐφαρμόσθη ὁ θατόρου ὅρος ὑπὲρ θατόρου. ὥς τε δὲ εἰς ὅ-
 ῳ εἶδος ἡ τῶν τῶν τῶν. εἰ γὰρ ὑπὲρ πάντων τὸ σιωπῶντος ἐφαρμόσθη.
 αὐτῶ δ' ἀποκεινομένων διαρετέον. Ἐπεὶ δ' οἱ τῶν ἀρ-
 κεινομένων, τὸ μὲν σιωπῶντος ὁμωνυμίου φασὶν εἶναι, ὅταν μὴ
 ἐφαρμόσθῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποδοθείς λόγος, τὸ δ' ὁμώνυμον σιωπῶ-
 ντος ἐάν ἐπ' ἀμφω ἐφαρμόσθῃ, περὶ οἷον μολογητέον ὑπὲρ τῶν
 τοιούτων. ἢ περὶ συλλογιστέον ὅτι ὁμώνυμον ἢ σιωπῶντος ἢ ὁπο-
 τῶν αὐτῶν. μᾶλλον γὰρ συγχωρεῖται περὶ ὁμωνυμίου τὸ συμβεβη-
 κένον. ἀντὶς μὴ γενόμενης οἰολογίας, φησὶ τις τὸ σιωπῶντος ὁμό-
 νυμον εἶναι, εἴτε τὸ μὴ ἐφαρμόσθῃ καὶ ὑπὲρ τούτου τ' ἀρδεδιγνῆτα
 λόγον, σκεπτεῖται εἰς ὅ τούτου λόγος ἐφαρμόσθῃ καὶ ὑπὲρ τῶν λοιπῶν.
 δηλοῦν γὰρ ὅτι σιωπῶντος αὐτῶν εἰς τοῖς λοιποῖς. εἰ δὲ μὴ, πλείους
 εἶσιν ὅσοι τῶν τοιούτων. διὸ γὰρ οἱ τῶν τῶν νομα λόγοι ἐφαρ-
 μόθησιν ἐπ' αὐτῶν, τὸ πρότερον ἀποδοθείς, καὶ ὁ ὅρος.

Γάλιμ

Γάλιμ εἰ τις δευτέρου τῶν πολλῶν καὶ λεγομένων, καὶ τῶν
 λόγου μὴ ἐφαρμόσθῃ τῶν πάντων, ὅτι μὲν ὁμώνυμον μὴ λέ-
 γοι, τὸ δ' ὄνομα μὴ φαίη ἐφαρμόσθῃ ὑπὲρ πάντων, ὅτι οὐδ' ὁ
 λόγος, ῥητέον πρὸς τὸν τοιοῦτον, ὅτι τῶν μὲν ὀνομασία δὲ χρε-
 ῖται τῶν παρὰ δεδομμένη καὶ παρὰ πομμένη, καὶ μὴ κινεῖται τὰ τοι-
 αῦτα, ἐνία δ' οὐ λεκτέον ὁμοίως τοῖς πολλοῖς. Ἐάν δὲ τῶν
 συμπεπλεγμένων ἕως ἀποδοθῇ ὅρος, σκοπεῖται ἀφαιρουμένα τ'
 θατόρου τῶν συμπεπλεγμένων λόγον, εἰ καὶ ὁ λοιπὸς τῶν λοι-
 πῶν. εἰ γὰρ μὴ, δηλοῦν ὅτι οὐδὲ ὁ ὅλος τῶν ὅλων. οἷον, εἰ ὡς ἔστι
 γραμμῶν περὶ πρᾶσμενὸν διδόναι, πρᾶς ὑπὲρ πρᾶς ἐχόντες πε-
 ρατα, εἰ τὸ μέσον ὑπὲρ πρᾶς εἰς πρᾶς. εἰ τ' περὶ πρᾶς ἐχόντες
 γραμμῶν, λόγος εἴτε πρᾶς ὑπὲρ πρᾶς ἐχόντες πρᾶτα τῶν δι-
 θέος τὸ λοιπὸν εἶναι οὐ τὸ μέσον ὑπὲρ πρᾶς τοῖς πρᾶσι.
 ἀλλ' ἢ ἀπὸ τοῦ ὅτι μέσον οὐτε πρᾶτα εἴτε, διδόναι δὲ εἴτε. ὥς τε
 οὐκ εἰσὶν ὁ λοιπὸς τῶν λοιπῶν λόγος. Ἐπὶ εἰς σιωπῶντος ὄντος
 τῶν ὁριζομένων, ἰσόκωλος ὁ λόγος ἀπὸ δὲ δευτέρου ὁριζομένων. ἰσόκωλος
 δὲ λέγεται ὁ λόγος εἶναι, ὅτι ὅσα πρὸς αὐτῶν τὰ συγκείμενα, το-
 σαῦτα καὶ τὰ γὰρ τῶν λόγων ὀνόματα, καὶ τὰ ῥήματα. ἀνάγκη
 γὰρ γένεσθαι τοῖς τοιούτοις, αὐτῶν τῶν ὀνομάτων μεταλλάξαι γένεσθαι,
 ἢ πάντων, ἢ ἑνὸς. ἐπεὶ δὲ οὐδὲρ πλείων νῦν ἢ πρότερον ὄνομα
 τα εἰρηται. εἰ δὲ τὸν ὁριζομένον, λόγον αὐτῶν τῶν ὀνομάτων ἀρ-
 δοῦναι. μάλιστα μὲν τῶν πάντων, εἰ δὲ μὴ, τῶν πλείων. οὕτω
 μὲν γὰρ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπλῶν ὁ τῶν νομα μεταλλάξαι, οὐχ ὁριζο-
 μένος εἰς. οἷον αὐτῶν λωπίου ἰμάτιον. ἐπὶ δὲ μείζων ἢ ἀμεινία, εἰ
 καὶ ἀγνωστοτέρων ὀνομάτων τῶν μεταλλάξαι ἐποιήσασθαι. οἷον
 αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων λυκοῦ, βροτῶν ἀργόμ. ὅτε γὰρ ὡρεῖται, ἢ ἥδον τε
 ἄφες οὕτω τὸ ῥητέον. Σκοπεῖται δὲ καὶ γὰρ τῶν μεταλλάξαι τῶν
 ὀνομάτων, εἰ μὴ ταῦτα ἐπὶ σημαινῇ. οἷον ὁ τῶν θεωρητικῶν ἐπι-
 στήμης, ὑπόληψιν θεωρητικῶν εἰπών. ἢ γὰρ ὑπόληψις τῶν ἐπι-
 στήμης οὐ ταῦτα. εἰ δὲ γὰρ εἰπὼν μέλλει καὶ τὸ ὅλον ταῦτα εἶναι,
 τὸ μὲν γὰρ θεωρητικόν, κοινὸν γὰρ ἀμφοτέρω τοῖς λόγοις εἶναι, τὸ
 δὲ λοιπὸν, διαφόρον. Ἐπὶ εἰς θατόρου τῶν ὀνομάτων μεταλλά-
 ξαι ποιουνμένων, μὴ ἐπὶ διαφορᾶς, ἀλλὰ τῶν γένους τῶν μεταλ

V

λαγνύει επί τῆς αἰτίας καὶ τῆς αἰτίας ἑκείνης. ἀγνώστου γὰρ ἢ θεωρητικῆς ἐπὶ τῆς αἰτίας. τὸ μὲν γὰρ γένος, τὸ δὲ διαφορὰ. πάντων δὲ γνωριμώτερον τὸ γένος, κοινώτερον γὰρ. ὥστε οὐ τοῦ γένους, ἀλλὰ ἐπὶ διαφορᾶς, εἰδὲ τὴν μετακλήσιν ποιήσασθαι, ἐπειδὴ ἀγνώστου ὅτι μὴ ἢ ὅτι μὴ γένος τὸ ὑποκείμενον. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὴν μὲν διαφορὰν ὅτι γνωριμώτερον ὀνόματι εἰρηδοῦναι, τὸ δὲ γένος μὴ. οὕτως δὲ ἐχόντων δηλονότι τοῦ γένους καὶ οὐ τῆς διαφορᾶς, κατὰ τὸν νομα τὴν μετακλήσιν ποιήσασθαι. εἰ δὲ μὴ ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος, ἀλλὰ λόγος ἀντὶ ὀνόματος, μεταλαμβάνει, δηλονότι ἐπὶ διαφορᾶς μᾶλλον ἢ τοῦ γένους, ὅτι μὴ ἀποδοτέον, ἐπειδὴ τὸ γνωρίζει χάριν ὁ οὐκ ἀποδίδωκεν. ἢ τὸν γὰρ ἢ διαφορὰ τὸ γένος γνωρίζει.

Εἰ δὲ ἐπὶ διαφορᾶς τὸν ὅρον ἀπεδιδωκεν, σηπεῖν εἰ καὶ ἄλλου τινος κοινός ὁ ἀποδιδούς ὅς. οἷον ὅταν τὸν ποδὶ τὸν αἰσθητόν, αἰσθητόν μὲν ἔχοντα εἴη, ὑποδιδούς τὸ πᾶς μὲν ἔχοντα. ὁ μὲν γὰρ αἰσθητός, κοινός γὰρ ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις ὑπάρχον. τὸ δὲ ποδὶ τὸν, μετέκληται ὁ λόγος. ἔχον δὲ καὶ γραμμὴ καὶ σῶμα μίσητον, οὐ ποδὶ τὸ ὄντα. ὥστε οὐκ ἂν εἴη ὁ οὐκ ἀποδίδωκεν οὗτος τὸ ποδὶ τὸν. εἰ δὲ πολλὰ ὡς λέγεται τὸ μίσητον ἔχον, διαιρέσει τὸ πᾶς μίσητον ἔχον. ὥστε ἢ ὑποκείμενους εἶναι ἢ συλλογισμούς, ὅτι ὅχι ὡς εἶναι. Γὰρ εἰ οὐ μὲν τὸν λόγον ἀποδίδωκεν, τὸν ὄντων ὅτι, τὸ δὲ ὑπὸ τὸν λόγον, μὴ τὸν ὄντων. οἷον εἰ τὸ λόνον ὡς εἶναι τὸ χρώμα πνεύματι μιγνύμενον. ἀδυνάτον γὰρ τὸ ἀσώματον μιγνύμεναι σώματι. ὥστε ὅτι καὶ εἰν χρώμα πνεύματι μιγνύμενον. λόνον δὲ εἶναι. Ἐπὶ ὅσοι μὴ διαίρεσις γὰρ τοῖς πρὸς τὴν πᾶς ὁ λέγει, ἀλλὰ γὰρ πλείοσι ποδὶ λαβόντος εἴη, ἢ ὅλως, ἢ ἐπὶ τὴν ἀδύνατον. οἷον εἰ τις τὴν ἰατρικὴν ὑποκείμενον ὄντος εἴη, εἰ γὰρ μηδενός τῶν ὄντων ἢ ἰατρικῆς ὑποκείμενον, δηλονότι ὅτι ὅλως ὁ λόγος ἐφύδαται, εἰ δὲ ἕως μὲν, τινος δὲ μὴ, ἐπὶ τὴν ἐφύδαται. εἰ γὰρ πάντες εἴη καὶ αὐτὸ, καὶ μὴ ἢ τὴν συμβεβηκός ὄντος εἴη λέγεται. καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν ἄλλων εἴη τὴν πρὸς τὴν. καὶ γὰρ ὑποκείμενον, πᾶς ὑποκείμενον λέγεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. ἐπὶ δὲ ἀντιστρέφει πάντα τὰ πρὸς τι, καὶ γὰρ ὑποκείμενον πρὸς τὴν. Ἐπὶ ἀπὸ ὁ μὴ καὶ αὐτὸ

ἀλλὰ

ἀλλὰ τὴν συμβεβηκός τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενον, ὅπως ἀπὸ διδωσιν, ὁ πρὸς γὰρ, ἀλλὰ πρὸς πᾶσι καὶ αὐτὴν πρὸς τὴν λέγοιτο. ὁ δὲ γὰρ κωλύει τὸ αὐτὸ καὶ ὁ, καὶ λόνον καὶ ἀγαθόν εἶναι. ὥστε πρὸς ὅποιον οὐ τῶν ἀποδίδους, ὅπως αὐτὸ εἴη ἀποδίδους, εἴπερ ὁ κατὰ συμβεβηκός ἀποδίδους, ὅπως ἀπὸ διδωσιν.

Ἐπὶ ἀδυνάτον τὸν ποιού τὸν λόγον, ἰδίον τὸ ἀποδιδόν. εἴη, ὁ γὰρ μόνον ἢ ἰατρικῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ὑποκείμενον αἰ πᾶσι καὶ πρὸς ὁμ λέγονται. ὥστε ἐκάστη ὑποκείμενον ὄντος εἶναι. δηλονότι οὐδὲν οὕτως, οὐδεμίαν ὑποκείμενον ὅτι οὐκ ἀποδίδωκεν. ἰδίον γὰρ καὶ οὐ κοινόν διὰ τὸν οὐκ ἀποδίδωκεν. γὰρ εἴη δὲ ὅτι οὐκ ἀποδίδωκεν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲ ἔχον ἢ τετελειωμένον. τοῖς δὲ καὶ ὁ τὸν ἔχοντα καὶ τὴν κλήσιν ὅρος, εἴπερ εἴη ἔχοντα ὁ διωκόμενος τὸν ἐκάστη πᾶσι θεωρεῖται, καὶ μηδὲν πᾶσι πᾶσι, καὶ τῆς δὲ, ὁ λάβρα λαμβάνων. δηλονότι γὰρ ὅτι τοῖς δὲ ὡς, ἀγαθός ἐκάστης, ὁ μὲν, ἀγαθός ἔχοντα, ὁ δὲ, ἀγαθός καὶ τῆς εἶναι. οὐ γὰρ ὁ λάβρα λαμβάνων, ἀλλὰ ὁ βεβηκόμενος λάβρα λαβὼν, καὶ τῆς ὅτι. Γὰρ εἰ τὸ διὰ αὐτὸ αἰρετόν, ὡς πᾶσι καὶ ὁ, καὶ πᾶσι καὶ ὁ, ὁ πᾶσι καὶ ὁ διὰ ἄλλο αἰρετόν ἀποδίδωκεν. οἷον τὴν δικαιοσύνην νόμων σωτικῶν εἴη, ἢ τὴν ὁφίαν ποιητικῶν διδασκαλίας. τὸ γὰρ ποιητικῶν ἢ σωτικῶν, τὴν διὰ ἄλλο αἰρετόν. ἢ οὐδὲν μὲν κωλύει, τὸ διὰ αὐτὸ αἰρετόν, καὶ διὰ ἄλλο εἴη αἰρετόν. ὁ μὲν, ἀλλὰ ὁ δὲ ἢ τὸν ἢ μάρτυρα, ὁ οὕτως διαιρέσις, ὁ διὰ αὐτὸ αἰρετόν. ἐκάστη γὰρ τὸ βέλτιστον, γὰρ τὴν οὐσίαν μάλα. βέλτιστον δὲ τὸ διὰ αὐτὸ εἶναι αἰρετόν, τὴν διὰ τὸν, ὥστε ὅτι καὶ τὸν οὐκ ἀποδίδωκεν εἰς μᾶλλον σημαίνει. Σηπεῖν δὲ καὶ εἰ τινος οὐκ ἀποδίδους, τὰ δὲ, ἢ τὴν τῶν, ἢ τὸ δὲ μετὰ τὸ δὲ ὡς εἶναι. εἰ μὲν γὰρ τὰ δὲ, συμβεβηκός ἀμφοῖν καὶ μὴ τὸν ὡς εἶναι. οἷον εἰ τὴν δικαιοσύνην σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν ὡς εἶναι. διὰ γὰρ ὄντων, εἰ ἐκάστη ὁμότητος ἔχει, ἀμφοτέροις δίκαιοι εἰσὶν, καὶ οὐδὲν τὸν. ἐπὶ δὲ ἀμφοτέροις μὲν ἔχουσιν δικαιοσύνην, ἐκάστη δὲ ὁ καὶ ἔχει. εἰ δὲ μὴ τὸν ἢ ἐκείνου σφόδρα ἀποπορ, εἴη τὸ καὶ ἐπὶ ἄλλων συμβεβηκόν τὸ τοῖς. οὐδὲν γὰρ κωλύει ἀμφοτέροις ἔχει μὴ καὶ, μὴ δὲ τὸν ἔχοντος. ἀλλὰ ὅτι τὸ γὰρ τὰν ἀντία ὡς εἶναι τοῖς, πᾶσι

ὡς ἀποπορ δόξεν αὐτῷ. συμβεβηκεῖν δὲ αὐτῷ, ἐάν ὁ μὲν αὐτῶν
σωφροσύνη καὶ δειλία ἔχῃ, ὁ δὲ ἀνδρεία καὶ ἀκολασίαν. ἀμ-
φοτέρω γὰρ δικαιοσύνη καὶ ἀδικία ἐξέσιν. εἰ γὰρ δικαιοσύνη,
σωφροσύνη καὶ ἀνδρεία ὄντων, ἡ ἀδικία, δολία δὲ ἀκολασία ἔσται.
ὅλως τὸ ὅσα ὄντων ὑπερβαίνει, ὅτι ὁ ταυτὸν ὄντα τὰ μόρῃ τε καὶ τῷ
ὅλῳ, πάντα χρῆσιμα πρὸς τὸ νῦν εἰρημνύει. εἰκοι γὰρ ὁ ὅπως
οὐδὲ μὲν, τὰ μόρῃ τῷ ὅλῳ τὰ αὐτὰ φάσκειν εἶναι. μάλιστα δὲ οἱ-
κῆροι γίνονται οἱ λόγοι, ἐφ' ὅσον κατὰ δίκην ἢ τῶν μόρων ὄντα συν-
θεσις, καθάπερ ὄντα οἰκίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν ποιῶν. δηλοῦν γὰρ
ὅτι τῶν μόρων ὄντων, οὐδὲν κωλύει τὸ ὅλῳ μὴ εἶναι. ὥστε ὁ ταυ-
τὸν τὰ μόρῃ τῷ ὅλῳ. Εἰ δὲ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ ἐκ τούτων ἔφη
σὺν εἶναι τὸ οὐδὲ μὲν, πρὸς τὸν μὲν ὑποσκοπεῖν, εἰ μὴ πεφύκει
ἐν τι γίνεσθαι ἐκ τῶν εἰρημνύων. Ἐνία γὰρ οὕτως ἐχθρὸς ἀλ-
ληλας, ὥστε μηδὲν δὲ αὐτῶν γίνεσθαι. οἷον γραμμὴ καὶ ἀεὶ θμός.
Ἐτι εἰ τὸ μὲν ὡρτισμὸν ἐν ᾧ τινὶ τῶν πρώτων πεφύκει γίνε-
σθαι, ὅς ὡρ δὲ ἐφύκει αὐτὸ εἶναι, μὴ ἐν ᾧ τῶν πρώτων πεφύκει γί-
νεσθαι, ἀλλ' ἐκαστὸν ἐν ἑκάστῳ. δηλοῦν γὰρ ὅτι οὐκ αὐτὸ ἐκ
τούτων ἐκείνου. ἐν οἷς γὰρ τὰ μόρῃ καὶ τὸ ὅλῳ ἀναγινώσκονται. ὥς-
τε ὅτι ἐν τῷ ὅλῳ πρώτῳ, ἀλλ' ἐν πλείοσι. Εἰ δὲ καὶ τὰ
μόρῃ καὶ τὸ ὅλῳ ἐν ᾧ τῶν πρώτων, σκοπεῖν εἰ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ,
ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ τὰ μόρῃ, καὶ ἐν ἑτέρῳ τὸ ὅλῳ. Πάλιν εἰ τῶν ὅλων
συμφέρεται τὰ μέρη. ἀνάπαλιν γὰρ δεῖ συμβαίνειν τῶν μόρων
φθαρῶντων, φθίρειν τὸ ὅλῳ. τῷ δὲ ὅλῳ φθαρῶντος, ὅτι ἀνάγ-
κη καὶ τὰ μέρη φθάρθαι. ἢ εἰ τὸ μὲν ὅλῳ, ἀγαθὸν ἢ κακόν, τὰ
δὲ μέρη, μηδέτερον, ἢ ἀνάπαλιν. τὰ μὲν μέρη ἀγαθὰ ἢ κακὰ, τὰ
δὲ ὅλῳ μηδέτερον. ὅτι γὰρ ἐκ μηδέτερος ἀγαθόν ἢ κακόν γε-
νέσθαι δυνατὸν, οὐτε ἐκ κακῶν ἢ ἀγαθῶν, μηδέτερον. ἢ εἰ μάλ-
λον μὲν θάτερον ἀγαθόν, ἢ θάτερον κακόν, τὸ δὲ ἐκ τούτων, μὴ
μᾶλλον ἀγαθόν, ἢ κακόν. οἷον εἰ ἡ ἀναιδία δὲ ἀνδρεία καὶ ψό-
δος δόξης. μᾶλλον γὰρ ἀγαθόν ἢ ἀνδρεία, ἢ κακόν ἢ ψόδος
δόξης. ἔδει δὲ ἐν τῷ ἐκ τούτων ἀκολουθεῖν τῶν μᾶλλον, καὶ εἶναι ἢ
ἀπλῶς ἀγαθόν, ἢ μᾶλλον ἀγαθόν, ἢ κακόν. καὶ ὅτι μὲν ὅτι ἀναγ-
καῖον, ἐάν μὴ ἐκαστὸν ἢ κατ' αὐτὸ ἀγαθόν ἢ κακόν. πολλὰ γὰρ
τῶν ποικι-

τῶν ποικιλιῶν κατ' αὐτὰ μὲν ὅτι ἐστὶν ἀγαθὰ, μὴ γινώσκοντα δὲ τι, ἢ
γινώσκοντα ἀγαθὰ. τὰ δὲ ἀνάπαλιν ἐκαστὸν μὲν ἀγαθόν, μὴ γινώσκοντα
δὲ, κακόν, ἢ ὁ δὲ τὸν μάλιστα δὲ καταφανές, τὸ νῦν ἔκδεμ, ὅτι
τῶν ὑγιεινῶν καὶ τῶν νοσοδῶν. Ἐνία γὰρ τῶν φαρμάκων οὕτως
ἐχθρὸς ἐκαστὸν μὲν εἶναι ἀγαθόν, ἐάν δὲ ἀμφω διοθῇ μὴ γινώσκοντα,
κακόν. Πάλιν εἰ ἐκ βελτίονος, καὶ χείρονος ὡρ μὴ ὄντα τὸ ὅλῳ,
τῷ μὲν βελτίονος, χείρον, τῷ δὲ χείρονος, βέλτιον. ἢ οὐδὲ τούτῳ
ἀναγκαστὸν, ἐάν μὴ κατ' αὐτὰ ἢ τὰ ὅσα συνγινώσκοντα ἀγαθὰ. ἀλλ'
οὐδὲν κωλύει τὸ ὅλῳ μὴ γίνεσθαι ἀγαθόν, καθάπερ ὅτι τῶν ἀρ-
τίων φθαρῶντων. Ἐτι εἰσιωάννου μὲν τὸ ὅλῳ θάτερον. οὐδὲ γὰρ
καθάπερ οὐδὲ ὅτι τῶν συλλαβῶν, οὐδὲ γὰρ τῶν στοιχείων δὲ ὡρ
συνγίνεται ἢ συλλαβῇ σωμαίνου μὲν ὄντων. Ἐπὶ εἰ μὴ ἐρεκεῖ τὸν
τρόπον τῶν συμβεβηκεῖς. οὐ γὰρ αὐτὰρ ἐκ πρὸς τὸ γνωρίσαι, τὸ
εἰπεῖν ἐκ τούτων. οὐδὲ γὰρ τὸ ἐκ τούτων, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐκ τού-
των ἐκαστὸν τῶν συμβεβηκεῖς οὐσία. καθάπερ ὅτι οἰκίας. οὐ γὰρ
αὐτὸ πᾶσι συμβεβηκεῖ, ταῦτα οἰκία ὄντων. Εἰ δὲ τὸ δὲ μετὰ τού-
δε ἀκρίβειαν, πρὸς τὸν μὲν ἔκτερον ὅτι τὸ δὲ μετὰ τούδε, ἢ τοῖς δὲ
ταυτῶν, ἢ τὸ ἐκ τῶν δὲ. ὁ γὰρ λέγων μέλι μετ' ὕδατος, ἢ τοῖς μέλι
καὶ ὕδατος λέγει, ἢ τὸ ἐκ μέλιτος καὶ ὕδατος. ὥς τ' αὐτὸ ὁποτέρῳ
οὐ τῶν εἰρημνύων ταυτὸν ὁμολογήσει εἶναι τὸ τὸ δὲ μετὰ τούδε,
ταῦτα ἀρμόσθαι λέγει. ἀπὸ πρὸς ἐκαστὸν τούτων ἐμπεριόχον
εἰρηται. Ἐτι διελόμενον ὁσαυτὸς λέγει τὸ ὅλῳ μετ' ἐτέρῳ,
σκοπεῖν εἰ μὴ διελόμεν τὸ δὲ μετὰ τούδε. οἷον εἰ λέγεται ἐτέρῳ
μετ' ἐτέρῳ, ἢ ὡς ἐν τῷ ταυτῷ δεκτικῷ. καθάπερ ἢ δικαιοσύνη
καὶ ἀνδρεία ἐν τῷ ἑνὶ, ἢ ἐν τῷ πᾶσι ταῦ αὐτῶν, ἢ ἐν χρόνῳ τῷ αὐτῷ.
μηδὲ μὲν δὲ ἀληθείας ἢ τὸ εἰρημνύειν τὰ τούτων, δηλοῦν ὅτι οὐ-
δὲ γινώσκοντα αὐτὸ ὅτι ἀκρίβειας οὐκ εἶναι. ἐπεὶ δὲ ὁ δὲ μετὰ τού-
δε ὄντων. Εἰ δὲ τὸ διακριθῶντων ὁσαυτὸς λέγεται ἐτέρῳ μετ'
ἐτέρῳ, ἀληθὲς τὸ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὑπερβαίνειν ἐκαστὸν σκοπεῖν
εἰ γινώσκοντα μὴ πρὸς ταυτῶν ἐκαστὸν λεγόμενα τέλος. οἷον εἰ πᾶσι
ἀνδρείαν ὡρὶς ἀπὸ πόλεως μετὰ διανοίας οὐκ εἶναι. γινώσκοντα γὰρ
πόλεως ἢ ἐχθρῶν ἀκρίβειαν, οὐδὲν δὲ διανοίαν πρὸς τὰ ὑγιεινά.
ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ἀνδρείας, ὅτι τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὸ δὲ μετὰ τούδε ἔχον.

Ἐπεὶ καὶ πρὸς ταῦτο ἀμφω λέγεται. οἷον πρὸς τὰ ἰατρικὰ.
οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ τόλμαν τινα ὁρᾶν διάνοιαν ἐχόν πρὸς
τὰ ἰατρικὰ, ἀλλ' ὅμως οὐδ' οὗτος ἀνδρείος ὁ τοῦ μετὰ τῷδε
ἐχωμ. οὔτε γὰρ πρὸς ἑτόρου ἐκάτορου αὐτῶν δὲ λέγεσθαι, οὔτε
πρὸς ταῦτο τοῦ τοῦ τοῦ τυχοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ εἰ ἀνδρείος τέλος. οἷον
πρὸς τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους, ἢ εἰ πᾶλλον τούτῳ τέλος.

[illegible]

ចម្បងនៃទូរស័ព្ទ

[illegible]

τέλθ το^ν ἐκτὸς τῶν τοπικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΤΟΡΙΚΩΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Πότορον δὲ ταυτὸν ἢ ἑτόρον ἢ τὸν κυνώ-
τατον τῶν φθάντων πρὸς ταυτὸν τρέπων-
την. ἐλέγετο δὲ κυνώτατα ταυτὸν, το-
ῦδε κελευθῶ ἦν σκοπεῖν ἐκ τε τῶν πῶστων
καὶ τῶν συνοίχων καὶ τῶν ἀντικειμένων, εἰ γὰρ
ἡ δικαιοσύνη ταυτὸν πᾶσι ἀνδράσι, καὶ ὁ δι-
καιος τοῦδε ἀνδρεῖται, καὶ το δικαίως τῶ ἀνδρείως, ὁμοίως δὲ καὶ
ὡς τῶ ἀντικειμένων. εἰ γὰρ τὰς δὲ ταυτά, καὶ τὰ ἀντικείμενα
πύτοις ταυτά, καθ' ὅποιον αὐτῶν λεγομένων ἀντιθέσεων, ο-
δὲ γὰρ ἀσφρὺς τὸ πούτω ἢ τότε ἀντικείμενον λαβεῖν, ἐπὶ δὴ
ταυτά ὅσι. Πάλιν ἐκ τ' ὁμοιότητων καὶ φθάνων, καὶ ἡγε-
σεων καὶ φθαρῶν, καὶ ὅλως τῶ ὁμοίως ἔχόντων πρὸς ἑκάστορον.

ὅσα γὰρ ἀπλῶς ταυτὰ, καὶ αἱ γενέσεις αὐτῶν καὶ αἱ φθοραί, αἱ αὐτοῦ, καὶ τὰ ποιητικά καὶ τὰ φθαρτικά. Σκοπεῖν δὲ καὶ ὡς θάτορον μάλιστα λέγεται ὅτι οὐκ, εἰ καὶ θάτορον ἦν αὐτῶν τούτων κατὰ τὸ μάλιστα λέγεται. καθάπορ ἔγνωκεράτης τὸν διδαιμόνα βίον καὶ τὸν σπουδαῖον ἀποδείκνυσιν τὸν αὐτόν. ἐπειδὴ πάντων ἦν βίον αἰρετώτατος ὁ σπουδαῖος, καὶ διδαιμῶν. ὅν γὰρ τὸ αἰρετώτατον καὶ τὸ μέγιστον. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς ἦν ἄλλων ἦν τούτων. Δεῖ δὲ ἐκάτορον ὅν ἀριθμῶ ἔιν τὸ λεγόμενον μέγιστον, ἢ καὶ αἰρετώτατον, εἰ ἢ μὴ, οὐκ ἔστι δεδιγμένον ὅτι ταυτὸν. οὐ γὰρ ἀναγκαῖον εἰ ἀνδρόφρασι ἦν ἡλθῶν πελοποννήσιοι καὶ λακεδαιμόνιοι, οὗς αὐτοὺς ἔιν πελοποννησίους ἦν λακεδαιμονίους. ἐπειδὴ οὐκ ἔστι ἀριθμῶ πελοποννήσιος, καὶ λακεδαιμόνιος, ἀλλὰ ποιεῖται μὲν τὸν ἑτορον ὑπὸ τῷ ἑτορου ἀναγκαῖον, καθάπορ οἱ λακεδαιμόνιοι ὑπὸ ἦν πελοποννησίων. εἰ δὲ μὴ συμβῇσι τῶ ἄλλων ἔιν βελτίους, ἐὰν μὴ ποδεύωνται οἱ ἑτοροι ὑπὸ ἦν ἑτορών. ἀναγκαῖον γὰρ οὗς πελοποννησίους βελτίους εἶναι ἦν λακεδαιμονίων, ἐπὶ μὴ ποδεύονται οἱ ἑτοροι ὑπὸ ἦν ἑτορών. πάντων γὰρ τῶν λοιπῶν εἰσὶ βελτίους. ὁμοίως δὲ καὶ τὸς λακεδαιμονίους ἀνάγκη βελτίους εἶναι ἦν πελοποννησίων. καὶ γὰρ καὶ οὗτοι πάντων τῶν λοιπῶν εἰσὶ βελτίους. ὥστε ἁπλῶν βελτίους γίνονται. Διὸ οὐκ ὅτι ὅν ἀριθμῶ δεῖ ἔιν τὸ βελτίον καὶ μέγιστον λεγόμενον, εἰ μέλλοι ὁ, ἡ ταυτὸν ἀποδείκνυσθαι. διὸ καὶ ἔγνωκεράτης οὐκ ἀποδείκνυσιν. οὐ γὰρ εἰς ἀριθμῶ ὁ διδαιμῶν, οὐδὲ ὁ σπουδαῖος βίος. ὥστε οὐκ ἀναγκαῖον τὸν αὐτὸν εἶναι, διότι ἀμφω αἰρετώτατοι, ἀλλὰ τὸν ἑτορον ὑπὸ τὸν ἑτορον. Πάλιν σκοπεῖν, εἰ ὡς θάτορον ταυτὸν, καὶ θάτορον. εἰ γὰρ μὴ ἀμφοτέρω τῶ αὐτῶ ταυτὰ, διὸ οὐκ ὅτι ἁπλῶς. ἔτι ἐκ ἦν τούτοις συμβεβηκότων, καὶ οἱ ταυτὰ συμβεβηκὼν ὡς σκοπεῖν. ὅσα γὰρ θάτορον συμβεβηκε, καὶ θάτορον δεῖ συμβεβηκέναι. καὶ οἱ θάτορον αὐτῶν συμβεβηκε, καὶ θάτορον δεῖ συμβεβηκέναι. εἰ δὲ τι τῶ ταυτὰ διαφωνεῖ, διὸ οὐκ ὅτι οὐ ταυτὰ. Ὅρα δὲ καὶ εἰ μὴ γὰρ γινώσκῃ κατηγορίας ἀμφοτέρω, ἀλλὰ τὸ μὲν, ποῖον, τὸ δὲ, πο-

σόν, τὸ

σόν, τὸ δὲ πρὸς ἡ, διηλοῖ. Πάλιν εἰ τὸ γινώσκῃ κατὰ τοῦ μὴ ταυτὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακόν, ἢ τὸ μὲν ἀρετὴν, τὸ δὲ ὑπὸ ἀρετῆς. ἢ εἰ τὸ μὲν γινώσκῃ ταυτὸν, αἱ διαφοραὶ δὲ, μὴ καὶ αὐτὰ ἐκάτορον κατηγορεύεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ὅτι θεωρητικὴ ὑπόληψις, τὸ δὲ ὅτι πρακτικὴ, ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ ἦν ἄλλων.

ἔτι ἐκ τῶ μᾶλλον. εἰ τὸ μὲν διέχεται τὸ μᾶλλον, τὸ δὲ μὴ. ἢ εἰ ἀμφω μὲν διέχεται, μὴ ἀμφοτέρω δὲ καθάπορ ὁ μᾶλλον ὁρῶν, εἰ μᾶλλον ὑποθυμῇ εἰς σωουσίας. ὥστε οὐ ταυτὸν ὁρῶν καὶ ὑποθυμῇ σωουσίας. ἔτι ἐκ τῶ πεποδισέως, εἰ τὸ αὐτῶ ἐκάτορον προστιθέμενον, μὴ ποιεῖ τὸ ὅλον ταυτὸν. ἢ εἰ τὸ αὐτῶ ἀφ' ἐκάτορου ἀφαιρέσθῃ, τὸ λιοπὸν ἑτορου. οἷον εἰ διπλάσιον ἡμίσεος, καὶ πολλὰ πλάσιον ἡμίσεος ταυτὸν ἔφηνον ἔιν. ἀφαιρέσθῃ τὸς γὰρ ἀφ' ἐκάτορου τὸν ἡμίσεος, τὰ λοιπὰ ταυτὸν εἶδει διηλοῦ. οὐ διηλοῖ δεῖ. ἢ γὰρ διπλάσιον καὶ πολλὰ πλάσιον, εἰ ταυτὸν διηλοῖ. Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον εἰ ἢ ὅτι συμβαίνει ἀδυνάτομον εἶναι τῶ θέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ διωατορὸν δὲ ὑποθέσεως ὑπερβαίνει, καθάπορ. τοῖς τὸ κενόν, καὶ τὸ πλήρες ἀόρος ταυτὸν φάσκουσιν εἶναι. διηλοῖ γὰρ ὅτι ἐὰν ἐξέλθῃ ὁ ἀήρ, κενόν μὲν οὐκ ἦτον, ἀλλὰ μᾶλλον ἔστι. πλήρες δὲ ἀόρος οὐκεν ἔστι. ὥστε ὑποθεσθῇ τῶ πινός εἶτε ψύδιος, εἶτε ἀλκυόνης (οὐδὲν γὰρ διαφέρει) εἰ τὸ μὲν ἑτορον ἀναερεῖται αὐτῶν, τὸ δὲ ἑτορον οὐ. ὥστε οὐ ταυτὸν.

Καθόλου δὲ εἰπεῖν ἐκ ἦν ὁπωδιῶν ἐκάτορον κατηγορεύμενων, καὶ ὡς ταυτὰ κατηγορεῖται, σκοπεῖν εἰπον διαφωνεῖ. ὅσα γὰρ θάτορον κατηγορεῖται, καὶ θάτορον κατηγορεῖται δεῖ, καὶ ὡς θάτορον κατηγορεῖται, καὶ θάτορον κατηγορεῖται δεῖ. ἔτι εἰπεῖ πολλὰ μάλα τὸ ταυτὸν λέγεται, σκοπεῖν εἰ καθ' ἑτορον ἵνα τὸ πορ ταυτὰ ὅτι. τὰ γὰρ εἶδει, ἢ γινώσκῃ ταυτὰ, οὐκ ἀνάγκη ἀριθμῶ ταυτὰ εἶναι. ὡς σκοποῦμεν δὲ, πότερον οὕτως ταυτὰ, ἢ οὐκ οὕτως. ἔτι εἰ διωατορὸν θάτορον αὐτῶ θάτορον εἶναι. οὐ γὰρ αὐ εἶν ταυτὸν. Οἱ μὲν οὐκ πρὸς τὸ ταυτὸν τοιοῦτοι, ποσὺν τοῖς λεγόνται. διὸ οὐκ ἐκ ἦν ἐκμετρίων, ὅτι ἀπαντες οἱ πρὸς τὸ ταυτὸν ἀνασκόνασιν τοιοῦτοι, καὶ πρὸς ὅρον χεῖσι μοι, καθάπορ ἡμπεροδῶν εἴρηται. εἰ γὰρ μὴ ταυτὸν διηλοῖ, τὸ τούνομα καὶ ὁ

X

λόγος, διηλομ ὅτι οὐκ αὖ ἐκ οὐδεμιᾶς οὐκ ἀποδοθείς λόγος. ἤν δὲ
 κατὰ σκόνδασιν κωμὸν τὸ πᾶν, οὐδὲ τις χρῆσιμος πῶς ὅρον. ἔνν ἀπὸ
 χην διῆσαι ταυτὸν τὸ ὑπὸ τὸν λόγον, καὶ τοῦνομα, τὰ πῶς τὸ
 κατὰ σκόνδασιν ὅτι οὐδεμιᾶς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα πάντα διῆσαι
 τὰ παρὰ γνησίαν τὸν οὐδεμιᾶς. ἀναεῖν μὲν οὐδὲ ὅρον, οὕτως
 καὶ διῆσαι τούτων αἰεὶ παρὰ τὸν. ἔαν δὲ κατὰ σκόνδασιν βσ-
 λωμένη, πρῶτον μὲν εἰδέναι διῆσαι, διότι οὐδὲ τις, ἢ ὀλίγοι ἤν διῆσαι
 λεγομένων, ὅρον συλλογίζονται, ἀλλὰ πάντα ἀρχὴν τὸ τοιοῦ-
 τον λαμβάνουσιν. οἷον οἷτι περὶ γεωμετρίας καὶ ἀριθμῶν, καὶ
 τὰς ἄλλας τὰς θανάτους μαθησῶν. εἰδὲ ὅτι διῆσαι ἀριθμῶν μὲν, ἀλ-
 λης δὲ πρᾶγματι ἀποδοῦναι, καὶ τί ὅτι ὅρος, καὶ πῶς,
 οὐδέποτε διῆσαι, νῦν δὲ ὅσον ἰκανὸν πῶς τὴν παρὰ τὸν λόγον, το-
 οῦτον μόνον λεκτέον, ὅτι διωκτὸν γινώσκου, καὶ τὴν τὴν ἑνὶ
 συλλογισμῶν. εἰ γὰρ ὅτι ὅρος, λόγος ὁ τὸ τί ἑνὶ εἶναι τὴν πρᾶγ-
 ματι διωκτὸν, καὶ διῆσαι τὰ ὅτι τὴν ὅρα κατὰ γνησίαν, ὅτι τὴν τὴν ὅτι
 πρᾶγματι μόνον κατὰ γνησίαν, καὶ γνησίαν δὲ ὅτι τὴν τὴν τὴν
 γνήσιον, καὶ αἰεὶ παρὰ τὸν, φανερὸν ὡς εἰ τις λάβοι ταῦτα μόνον, ὅτι
 τὴν τὴν τὴν πρᾶγματι κατὰ γνησίαν διῆσαι. ὅτι ὁ ταῦτα ἔχω λό-
 γος, ὅρος δὲ ἀνάγκης αὐτὸν εἶναι. ὅτι γὰρ γνῶναι εἶναι ὅρον, ἐπε-
 δὴν ὅτι ὅρον γνῶναι τὴν τὴν πρᾶγματι κατὰ γνησίαν, ὅτι ἢ ὅτι
 ἐγγωρεῖ συλλογισμὸν ὅρος γινώσκου, φανερὸν. ἐκ τίνων δὲ εἰ κα-
 τακτὸν εἶναι, διώκεται μὲν ὅτι γνῶναι ἀριθμῶν, πῶς δὲ
 τὴν πρᾶγματι μὲν ὅρος, οἱ αὐτοὶ τὸ πᾶν χρῆσιμοι. σκεπτικὸν γὰρ
 ὅτι τὴν γνῶναι, ὅτι ἤν ἄλλων ἤν ἀντικειμένων, καὶ ὅλος αὐτὸν λό-
 γος, καὶ ἤν μὲν ὅρος ἀποδοῦναι. εἰ γὰρ ὁ ἀντικείμενος τὴν ἀντι-
 κειμένου, καὶ τὴν ἀριθμῶν τὴν πρᾶγματι ἀνάγκης εἶναι. ὅτι δὲ τὴν γνῶναι
 τῶν πᾶν συμπελοῖται, ληπτὸν ἐκ τὴν γνῶναι ὅποιος αὐτὸν μα-
 λισκα φανερὸν ὁ γνῶναι οὐδεμιᾶς. ὅλος μὲν οὐδὲ αὐτὸν λόγος κατὰ
 πρᾶγματι σκεπτικὸν, ἤν μὲν δὲ, ὡς δὲ. πρῶτον ἢ ὅτι τὸ
 ἀποδοῦναι γνῶναι ὅπως ἀποδοῦναι. εἰ γὰρ τὸ γνῶναι γνῶναι
 τῶν, τὸ ὅτι πρᾶγματι μὲν ὅτι γνῶναι τὸν αὐτὸν, διηλομ ὅτι γνῶναι γνῶναι
 αὐτὸν εἶναι. ἐπεδὴν ἀνάγκης τὰ γνῶναι, ἢ γνῶναι αὐτὸν γνῶναι, ἢ γνῶναι
 τοῖς γνῶναι γνῶναι εἶναι, καὶ τὰς διαφορὰς ὅτι γνῶναι, ἤν
 γνῶναι

θνάντιωμ ἀξιῶμεν κατηγορεῖσθαι καθ' ἑπὶ λόβον καὶ μέλανος. τὸ
 γὰρ διακρίνον, τὸ ὃ συγκρίνον ὁψείας. ὥστε εἰ το γνάντιος
 αἱ θνάντιαι κατηγοροῦνται, ἢ προκρίνον αἱ ἀποδοθεῖσαι κατη-
 γοροῦντο αὐ. ὥστε ἐπεὶ καὶ τὸ γνάντιος αἱ διαφοραὶ ὁρθῶς ἀπο-
 διδόνται, διήλω, ὅτι ὁρισμὸς αὐ εἶν' ὁ ἀκριβής, ἢ ἐκ ἀναγκῆς
 ἢ θνάντιωμ τὰς θνάντιας διαφοράς κατηγορεῖσθαι, ἐὰν μὴ γν' ὅτι
 αὐτῷ γνάντι τὰ θνάντια ἢ. ὡς ἢ τὰ γνάντια, ὅτι καλὸν τὸ
 αὐτῶν διαφοράν κατ' ἄμφοιρ λεγέσθαι, οἷον κατὰ δικαιοσυ-
 νης καὶ ἀδικίας. τὸ μὲν γὰρ, ἀρετὴ, τὸ δὲ, κακία ψυχῆς. ὥστε τὸ
 ψυχῆς, διαφορά ἐπ' ἄμφοιρ λέγεται, ἐπεὶ καὶ σώματος ὅτι
 ἀρετὴ καὶ κακία. ἀλλ' οὐ τὸ τό γε αὐτὸς, ὅτι ἢ θνάντιωμ ἢ
 αἱ θνάντιαι, ἢ αἱ αὐταὶ διαφοραὶ εἰσιν. εἰ οὐ τὸ θνάντιον ἢ
 θνάντιαι κατηγορεῖται, τοῦτου δὲ μὴ, διήλω, ὅτι ἡ εἰρημνὴ τῶ-
 του αὐ κατηγοροῖτο. καθόλου δὲ εἰπεῖν, εἰπὲρ ὁ ὁρισμὸς ὅτι
 γνάντιος, καὶ διαφοράν, αὐ ἢ τὸ θνάντιον ὁ ὁρισμὸς φανερὸς, καὶ
 ὁ τὸ προκρίνον ὁρισμὸς φανερὸς ἔσται. ἐπεὶ γὰρ τὸ θνάντιον
 γν' ὅτι αὐτῷ γνάντι, ἢ γν' ὅτι θνάντιωμ, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ διαφο-
 ραί, ἢ αἱ θνάντιαι τῶν θνάντιωμ, ἢ αἱ αὐταὶ κατηγοροῦνται,
 διήλω, ὅτι τοῦ προκρίνον ἢ τοῦ αὐτοῦ γνάντιος αὐ κατηγοροῖ-
 το, ὅτι καὶ τοῦ θνάντιου, αἱ δὲ διαφοραὶ θνάντιαι, ἢ πᾶσαι,
 ἢ τινες, αἱ δὲ λοιπαὶ αἱ αὐταί, ἢ ἀνάπαλιν αἱ μὴ διαφοραὶ αἱ
 αὐταί, τὰ δὲ γνάντια, ἢ ἄμφω θνάντιαι καὶ τὰ γνάντι,
 καὶ αἱ διαφοραί. ἀμφότερα μὲν γὰρ ταῦτα εἶναι οὐκ ἐνδεχέ-
 ται. εἰ δὲ μὴ, ὁ αὐτὸς ὁρισμὸς τῶν θνάντιωμ ἔσται. Ἐπὶ ἐκ τῶν
 πῶς οὐ καὶ τῶν συσώχων. ἀνάγκη γὰρ ἀκολουθεῖν τὰ γνάντι
 τοῖς γνάντι, καὶ τοὺς ὅρους τοῖς ὅροις. οἷον εἰ ἡ λήθη ὅτι ἀπο-
 βολὴ ὑπὸ τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ ὑπὸ λανθάνειν, ἀποβέβηκεν ὑπὸ τῆς
 ψυχῆς, καὶ τὸ ὑπὸ λανθάνειν, ἀποβέβηκεν ὑπὸ τῆς ψυχῆς. γνός οὐ
 ὅτι οὐ καὶ τῶν εἰρημνῶν ὁμολογηθῆντος, ἀνάγκη καὶ τὰ λοιπὰ
 ὁμολογηθῆναι. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἡ φθορὰ διαλύσεις οὐσίας, καὶ τὸ
 φθαίρειν, διαλύειν ὅτι οὐ. καὶ τὸ φθαίρειν διαλύειν. εἰ γὰρ
 τὸ φθαίρειν διαλύειν οὐσίας, καὶ ἡ φθορὰ διαλύσεις οὐ-
 σίας. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι ἢ ἄλλω, ὥς ὅτι ὅτι οὐ καὶ φθαίρειν.

καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ὁμολογεῖται καὶ ἐκ τῶν ὁμοίως ἐχόντων πῶς
 ἀλλήλα. εἰ γὰρ τὸ ὑγιεινὸν, ποικίλον ὑγίαιας, καὶ τὸ δουλικόν,
 ποικίλον δουλείας ἐστί, καὶ τὸ ἀφιελιμον, ποικίλον ἀγαθῶν.
 ὁμοίως γὰρ ἔκαστον τῶν ἐκφυλῶν πρὸς τὸ οἰκτεῖν τέλος ἔχει. ὥστε
 εἰ γινώσκουσιν αὐτῶν ὁμοιότης ὅτι, τὸ ποιητικὸν εἶναι τὸ τέλος, καὶ τῶν λοι-
 πῶν ἕκαστον οὕτως αὐτὸ εἶναι ὁμοιότης. ἔτι ἐκ τοῦ μάλλον καὶ ἐκ τοῦ
 ὁμοίως, ὅσα καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αἵματος, δύο πρὸς δύο συγ-
 γελῶνται. οἷον, εἰ μάλλον ὁ δὲ τὸ δέ, καὶ ὁ δὲ τὸ δέ ὁμοιότης. ὁ δὲ ἡ πόρ-
 ρος, ὁμοιότης ὅτι, καὶ ὁ μάλλον, καὶ εἰ ὁμοίως ὁ δὲ τὸ δέ, καὶ ὁ δὲ τὸ
 δέ, εἰ ὁ ἑτέρος τοῦ ἑτέρου, καὶ ὁ λοιπὸς τοῦ λοιποῦ. γινώσκουσιν δὲ ὁμοιότη-
 πρὸς δύο συγγελῶνται, καὶ δύο ὁμοιότης πρὸς γὰρ, ὅθεν χρῆσι-
 μος ἢ ἐκ τοῦ μάλλον ἐπίσκειται. ὅτι γὰρ γὰρ δύο οὐκ, οὐκ δύο τοῦ
 αὐτοῦ ὅρος διωκτὴρ εἶναι. Εἰσὶ δὲ ἀπὸ κατερότατοι τῶν τόπων οἷ-
 τε νῦν ἀφελῶν, καὶ οἱ ἐκ τῶν πῶς, καὶ τὸ συσφύον. διὰ καὶ οὐκ
 μάλλον κατέχει καὶ πῶς ὅρος ἔχει τὰς. χρῆσιμότητι γὰρ
 πρὸς πῶς, καὶ τὰ ἄλλων δὲ τὸς μάλλον κοινὸς. ὅτι γὰρ γινώσκουσιν
 τὰς τοῦ λοιποῦ, οἷον τὸ ἀπὸ ἐκ τῶν ὅτι καὶ ἕκαστον, καὶ ὅτι
 τῶν εἰδῶν σκοπεῖν, εἰ ἐκ τῶν ὅτι ὁ λόγος ἐκ τῶν συσφύοντων τὸ
 εἶδος εἶναι. εἰ δὲ χρῆσιμος ὁ πόρος πρὸς τὸς ἀφελῶν ὁμοιότης εἶναι,
 καθάπερ πρότερον εἰρητή. ἔτι εἰ μάλλον εἶρηται πῶς, οἷον,
 ἢ αὐτὸ αὐτὸ κατὰ γινώσκουσιν ὡς ὅρος. ὅτι εἰς ἄλλος κοινὸς καὶ
 γινώσκουσιν τὸ τόπον ὅτι, τὸ τὸ χρῆσιμος. ὅτι ἡ χαλεπώτερον κα-
 τὰς κατέχει ἢ ἀπὸ κατέχει ὅρος, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ὁμοιότη-
 τῶν φανερῶν, καὶ γὰρ ὁμοιότης αὐτὸν καὶ λαβεῖν πῶς τῶν ἐρωτωμέ-
 νων τὰς τοιαύτας πῶς ὁμοιότης, οὐκ ὁμοιότης. οἷον ὅτι τῶν γὰρ
 ἀποδοθέντι λόγῳ, τὸ μὲν, γινώσκουσιν, τὸ δὲ, ἀφελῶν, καὶ ὅτι γὰρ
 τὸ ὅτι τὸ γινώσκουσιν, καὶ εἰ ἀφελῶν κατὰ γινώσκουσιν. αὐτὸ δὲ τὸ τὸ
 ἀφελῶν ὁμοιότης γινώσκουσιν συλλογισμὸς. εἰ γὰρ ἕνα καὶ ἄλλων
 τῶν τὸ ὅτι τὸ πρᾶγμα κατὰ γινώσκουσιν, ἀφελῶν πῶς ὁμοιότης,
 ἢ ὁμοιότης αὐτὸ ὁμοιότης ὅτι, ἐκ τῶν ὁμοιότης ὅτι, λόγος ὁ τὸ τὸ
 εἶναι σημαίνων, ἀφελῶν δὲ καὶ ἐκ τῶν δὲ, γινώσκουσιν γὰρ ὁμοιότης
 πολλὰ, αὐτοῦ τὸ μὲν εἶναι, ἀπὸ γινώσκουσιν πῶς ὅτι ἀφελῶν. γὰρ
 ὁμοιότης κατὰ γινώσκουσιν, ἀφελῶν τὸς ὁμοιότης τὸ ὅρος κα-
 τὰ γινώσκουσιν.

πασκαυάζοντι δὲ, πάντα ἀνάγκη συμβεῖν ὅτι ὑπάρχει τὰ
 ἔν ὧν ὅρων. ἔτι κατασκαυάζοντι μὲν, καθόλου οἰσίου συλλο-
 γισμόν, διὰ γὰρ πάντες ὁ τὸν νομᾶ, καὶ ἡ γρηγοῖται τὸν ὅρον, καὶ
 ἐπὶ πρὸς τοὺς αὐτιστρέφει καδ' ὁ τὸν λόγον καὶ τὸν νομᾶ, εἰ
 μέλλῃ ἰδίου εἶναι ὁ ἀποδοθεὶς ὅρος. ἀσκαυάζοντι δὲ, ἐκ ἀνάγκη
 διὰ τὸ καθόλου, ἀπόρη γὰρ τὸ διὰ τὸ εἶναι ὅτι ἐκ ἀλλοθύνει τὸ
 εἰς τοῦ ὧν τὸ τὸν νομᾶ ὁ λόγος, εἴτε καθόλου διὰ τὸ ἀσκαυάζου-
 σαι, ὅτι ὡς τὸ αὐτιστρέφει ἀναγκαστὸν τὸ ἀσκαυάζειν,
 ἀπόρη γὰρ ἀσκαυάζοντα καθόλου τὸ διὰ τὸ εἶναι, ὅτι κατὰ τινος
 τὸν τὸν νομᾶ κατὰ γρηγοῖται, ὁ λόγος ὁ κατὰ γρηγοῖται, τὸ δὲ ἀναπα-
 λιν, ἐκ ἀναγκαστὸν πρὸς τὸ διὰ τὸ εἶναι ὅτι καδ' ὡς ὁ λόγος μὴ κατὰ
 γρηγοῖται, ὅτι τὸν νομᾶ. ἔτι εἰς ὧν παντὶ ὑπάρχει τὸ ὑπὸ τὸν
 νομᾶ, μὴ μόνον δὲ, ἀνερμῆς ὑπάρχει ὁ οἰσίου. Ομοίως δὲ
 καὶ πρὸς τὸ ἰδίον ὅτι τὸ γρηγοῖται. ἔν ὧν ἀποδοθεὶς γὰρ ἀσκαυάζειν,
 ἢ κατασκαυάζειν ῥᾶον, πρὸς μὲν τὸ ἰδίον, φανερὸν ἐκ τῶν
 εἰρημῶν, ὡς γὰρ ὑπὸ το πολὺ, ἔν ὧν συμπλοκὴ τὸ ἰδίον ἀρῶν δόξῃ.
 ὡς τε ἀσκαυάζειν μὲν ὅρον, ἔν ὧν ἀνελόντα, κατὰ σκαυάζοντα δὲ,
 πάντα συλλογίᾳ ἀνάγκη, γρηγοῖται δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ὅσα
 πρὸς τὸ οἰσίου, καὶ πρὸς τὸ ἰδίον ἀρῶν οἰσίου, παντὶ τε γὰρ
 διὰ τὸ ὑπὸ τὸν νομᾶ τὸν κατὰ σκαυάζοντα διὰ τὸν νομᾶ, ὅτι ὑπάρ-
 χει, ἀσκαυάζοντα δὲ, ἀπόρη ἔν ὧν διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν, εἴτε καὶ
 παντὶ ὑπάρχει, μὴ μόνον δὲ, καὶ οὕτως ἀσκαυάσκαυῶν γίνεται,
 καθάπορ καὶ ὑπὸ τὸν οἰσίου εἰλεγο. Γενεὶ δὲ τὸ γρηγοῖται, ὅτι
 κατὰ σκαυάζειν μὲν, ἀνάγκη μοναχῶς παντὶ διὰ τὸ εἶναι ὑπάρ-
 χειν, ἀσκαυάζοντα δὲ διὰ τὸ. καὶ γὰρ εἰ μὴ διὰ καὶ εἰ τινι δι-
 ακτῇ μὴ ὑπάρχειν, ἀνερῇ τὸ ἔν ὧν ἀρχῇ. ἔτι κατὰ σκαυάζον-
 τι μὲν, ἐκ ἀπόρη ὅτι ὑπάρχει διὰ τὸ εἶναι, ἀλλὰ καὶ διότι ὡς γρηγοῖται
 ὑπάρχει διὰ τὸν νομᾶ, ἀσκαυάζοντι δὲ, ἰκανὸν τὸ διὰ τὸ εἶναι μὴ ὑπάρ-
 χειν, ἢ τινι ἢ μὴ διὰ τὸν νομᾶ, εἰ δὲ ὡς πορ καὶ ἔν ὧν τοῖς ἄλλοις τὸ διὰ τὸ
 εἶναι τὸ ποιεῖσαι, ῥᾶον οὕτω, καὶ ὑπὸ τῶν τὸ ἀσκαυάσκαυῶν τὸ
 κατασκαυάσκαυῶν. Ἐπὶ ἡ δὲ συμβεῖν ὅπως, τὸ ἢ καθόλου ῥᾶον
 ἀσκαυάζειν, ἢ κατὰ σκαυάζειν, κατὰ σκαυάζοντα μὲν γὰρ δι-
 ακτῇ ὅτι παντὶ, ἀσκαυάζοντα ἡ, ἀπόρη ἔν ὧν διὰ τὸ μὴ ὑπάρ-
 χειν, τὸ δὲ ὑπὸ μὲν, ἀναπαλιν, ῥᾶον γὰρ κατὰ σκαυάσκαυῶν ἢ ἀνα-

Λοισοτέλης

σκοδύσσει. κατασκοδύσσει γὰρ, ἀπόρησιν ἢ δειξάτω. ἡνὶ ὑπάρ-
 χον, ἀνασκοδύσσει δὲ, διδάσκειν ὅτι ὁ δὲν ὑπάρχει. φανερὸν δὲ
 καὶ διότι πάντων ῥᾶσον, ὅρον ἀνασκοδύσσει. πλείστα μὲν γὰρ ἐν
 αὐτῷ τὰ δεδομένα πολλῶν ἐρημνύων. ἐκ δὲ τῶν πολλῶν, θάτ-
 τον γίνετ' συλλογισμός. εἰκός γὰρ ἐν τοῖς πολλοῖς μάλιστα ἢ ἐν τοῖς
 ὀλίγοις ἀμάρτυμα γίνεσθαι. ἔτι πῶς μὲν ὅρον ἐνδέχεται; ἢ ἢ
 ἄλλων ὑποχρεῖται. εἰ γὰρ μὴ ἴδιος ὁ λόγος, εἰ μὴ γῆρος ἢ ἀρ-
 ριόθεν, εἰ μὴ ὑπάρχει τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ, ἀνηρημένος γίνετ' ὁ
 οὐρισμός. πρὸς δὲ τὰλλα, οὐτε τὰ ἐκ τῶν ὅρων, οὐτε τὰλλα ἐνδέχε-
 ται πάντα ὑποχρεῖται. μόνον γὰρ τὰ πρὸς τὸ συμβεβηκός, καὶ
 πάντων τῶν ἐρημνύων ὅστις. ὑπάρχει μὲν γὰρ δὲ ἕκαστον τῶν ἐρη-
 μνύων, εἰ μὴ ὡς ἴδιον ὑπάρχει τὸ γῆρος, ὅθεν ἀνέρεται τὸ
 γῆρος. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰδίων, ὅθεν ἀναγκάσιον ὡς γῆρος, ὅθεν τὸ συμ-
 βεβηκός, ὡς γῆρος ἢ ἴδιον, ἀλλ' ὑπάρχει μόνον, ὅθεν ὁ δυνάτωρ
 ἐκ τῶν ὅρων πρὸς τὰ ἑτέρω ὑποχρεῖται, ἀλλ' ἢ ὑπὸ τῶν οὐρισμῶν. δι-
 λον ὅτι ῥᾶσον πάντων ὅρον ἀναρεῖται, κατασκοδύσσει δὲ, κα-
 λεπώτατον. ἐκείναι γὰρ πάντα δὲ συλλογίζεσθαι. καὶ γὰρ ὅτι ὑ-
 πάρχει τὰ ἐρημνύει, ὅτι γῆρος τὸ ἀρριόθεν, καὶ ὅτι ἴδιος ὁ λό-
 γος. καὶ ἐπὶ ταῦτα, ὅτι διηλοῖ τότι ἡμῶν ὁ λόγος. καὶ ὅθεν κα-
 λῶς δὲ πεποιημένον. τῶν δ' ἄλλων τὸ ἴδιον μάλιστα τοῖσιν
 ἀναρεῖται. ἢ γὰρ, ῥᾶσον, ἢ τὸ ἐκ πολλῶν ὡς ὑπὸ τὸ πολὺ εἶναι, κα-
 τασκοδύσσει δὲ καλεπώτατον, ὅτι τὰ πολλὰ δὲ συμβεβηκός.
 καὶ πρὸς τὸ τῶν, ὅτι μόνον ὑπάρχει καὶ ἀντικατέστηται τῷ πρᾶγ-
 ματι. ῥᾶσον δὲ πάντων κατασκοδύσσει τὸ συμβεβηκός. ἐν γὰρ
 γὰρ τοῖς ἄλλοις ὁ μόνον ὑπάρχον, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὅπως ὑπάρχει,
 διδάσκειν, ὡς δὲ τῶν συμβεβηκός ὅτι ὑπάρχει μόνον, ἵκανον δὲ
 εἶναι. ἀνασκοδύσσει δὲ καλεπώτατον τὸ συμβεβηκός, ὅτι ἐλάχιστον
 ἐν αὐτῷ δίδεται. οὐ γὰρ προσσημαίνει ἐν τῷ συμβεβηκός
 πῶς ὑπάρχει, ὡς τε ὑπὸ τῶν ἄλλων, διχῶς ὅστις ἀναρεῖται, ἢ δει-
 ξαυτά ὅτι οὐχ ὑπάρχει, ἢ ὅτι οὐχ οὕτως ὑπάρχει, ὡς δὲ τῶν συμ-
 βεβηκός, οὐκ εἰσὶν ἀνελῆν, ἀλλ' ἢ δειξάμεν, ὅτι οὐχ ὑπάρχει.
 οἱ μὲν οὖν τίποι δι' ὧν δύναται πορεύεσθαι πρὸς ἕκαστα τῶν προβλη-
 μάτων ὑποχρεῖται, καὶ διὰ ἵκανῶς ἐξηγεῖται.

Τέλος τῶν ἐκδόσεων τῶν Τοπικῶν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

ΤΟΠΙΚΩΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Ἐπὶ δὲ ταῦτα πῶς τάξεως καὶ πῶς δὲ ἐρω-
 τᾶν, λεκτέον. δὲ δὲ πρῶτον ἢ ἐρωτᾶν μέλ-
 λουσα τόπον ἐρεῖται, ὅθεν ὑποχρεῖται, δίδυτε-
 ρον δὲ ὁρωτηματίσαι καὶ τάξαι καθεκασα
 πρὸς ἑαυτὸν, τὸ δὲ λοιπὸν καὶ τρίτον, εἰπεῖν
 ἢ διὰ ταῦτα πρὸς ἑτόρον. μέλει μὲν οὖν τῷ
 ἐρεῖται τὸν τόπον, ὁμοίως τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ δεικτικῷ, ἢ
 σκέψαι, τὸ δὲ ἴδιον ταῦτα τάξαι καὶ ἐρωτηματίσαι, ἴδιον τῷ
 δεικτικῷ. πρὸς ἑτόρον γὰρ πᾶν τὸ τοῖσιν, τῷ δὲ φιλοσόφῳ
 καὶ ζητοῦντι καὶ ἑαυτὸν, οὐδὲν μέλει, εἰ μὴ ἀληθὴ μὲν ἢ, καὶ
 γνώριμα δι' ὧν ὁ συλλογισμός, μὴ θῆναι αὐτὰ ὁ ἀπεκρινόμενος,
 ἢ τὸ συνέχον εἶναι τῷ ἀρχῇ, καὶ προορᾶν τὸ συμβεβηκός.
 ἀλλ' ἴσως αὖ καὶ ἀποδιδόναι ὅτι μάλιστα γνώριμα καὶ συνέ-
 γον εἶναι τὰ ἀξιώματα. ἐκ τούτων γὰρ οἱ ἀποσημονικοὶ συλλογι-
 σμοί. τὸς μὲν οὖν τίπτε ὅθεν δὲ λαμβάνει, εἰρηται πρὸς ἑτόρον.
 πῶς τάξεως δὲ καὶ τῶν ἐρωτηματίσαι λεκτέον, διελόμενον τὰς
 προτάσεις ὅσαι ληψίται πρὸς τὰς ἀναγκαίους, ἀναγκαίαις ἢ λε-
 γοντι, δι' ὧν ὁ συλλογισμός γίνετ', αἱ δὲ πρὸς ταύτας λαμβανόμε-
 ναι, τέλει εἰσὶν, ἢ γὰρ ἐπαγωγῆς χάριν τῷ δεικτικῷ καὶ
 θέλου, ἢ εἰς ὅλον τὸν λόγον, ἢ εἰς κρῖναι τὸ συμπόσματος, ἢ
 πρὸς τὸ σαφές εἶναι τὸν λόγον. πρὸς δὲ ταύτας, ὅθεν μὲν
 ληψίται προτάσεις, ἀλλ' ἢ δὲ τούτων, αὐτῶν ἢ ἐρωτηματίσαι πρᾶ-
 γματι. εἰς ἢ αἱ πρὸς κρῖναι, ἀγκῶνος χάριν. ἀλλ' ἐπεὶ δὲ πᾶ-
 σαι ἢ θιανύτην πραγματείαν πρὸς ἑτόρον ὅστις, ἀναγκῆ καὶ ταύταις
 γινώσκει. τὰς ἢ οὖν ἀναγκαίαις δι' ὧν ὁ συλλογισμός, ὅθεν δυνά-
 προτακτέον, ἀλλ' ἀρρατέον, ὅτι ἀνωτάτω. οἷον μὴ τῶν ἐρω-
 τῶν ἀξιοῦντα τῶν αὐτῶν ὑποθέμεν, αὐτῶν βόληται λαβεῖν,
 ἀλλὰ τῶν ἀντικειμένων. πρὸς γὰρ τούτων καὶ ὅτι τῶν ἐρωτῶν
 ἢ αὐτῶν ὑποθέμεν συλλογισμῶν. ἐπεὶ δὲ τῶν ἀντικειμένων τὰ γὰρ
 τῶν κατὰ μέτρον ἐρωτῶν. ἢ γὰρ δὲ συλλογισμοῦ, ἢ δι' ἐπα-

[illegible]

εἴτα το μᾶλλον ἔχειν ἐπ' αὐτῷ τὴν γνῶσιν οἰοῦν ὅτι οὐ πᾶς ὁ ὀρε-
 γιζόμενος ὀρεγεται. ἡμωρίας. τοῖς γὰρ γονόμοις, ὀρεγίζομεθα
 μὲν, οὐκ ὀρεγόμεθα δὲ τιμωρίας, ἴσως ἢ οὐκ ἀληθὴς ἡ γ-
 νῶσις. πᾶρ γνῶν γὰρ ἱκανὴ ἡμωρία τὸ λυπηῖσθαι μόνον, καὶ
 ποιῆσαι μετamelείδω. οὐ μὲν ἀλλ' ἔχει τι πικρὸν πρὸς τὸ μὴ
 διοικεῖν ἀλόγως ἀρνεῖσθαι τὸ προσηνόμενον. ὡς δὲ περὶ ὀργῆς
 ὁρισμὸν οὐχ ὁμοίως ῥᾶδιον εἶναι γνῶσιν. Ἐπὶ τὸ προτείν-
 νει ὡς οὐ δι' αὐτὸ, ἀλλ' ἄλλο χάριν προτείνοντα. ἐν λαβουῦται
 γὰρ τὰ πρὸς τὴν θέσιν χρήσιμα. ἀπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὅτι μάλιστα
 ποιεῖ ἀδίκον πότον τὸ προσηνόμενον ἢ τὸ ἀντικείμενον β-
 λεται λαβεῖν. ἀδύλου γὰρ ὄντος τοῦ πρὸς τὴν θέσιν χροσίου,
 μᾶλλον τὸ δοκῶν αὐτοῖς τιθεῖσιν. Ἐπὶ εἰς ὁμοιότητ-
 ῳ ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ ἀγνοία τῇ γνῶσιν ἡ αὐτή, οὕτω
 καὶ ἡ αἰσθησις τῇ γνῶσιν ἡ αὐτή, ἡ ἀπάται, ἐπεὶ δὴ ἡ αἰ-
 σθησις ἡ αὐτὴ τῇ γνῶσιν, καὶ ὡς ἡμῶν. ὅσοι δὲ ὅσοι ὁμοίως
 ἐπαγωγῇ, οὐ μὲν ταυτὴν γὰρ ἐκεί μὲν γὰρ ἀπ' τῇ καθέκαστον τὸ
 καθόλου λαμβάνεται, ὡς δὲ τὸ ὁμοίως, οὐκ ἐστὶ τὸ λαμβανόμενον
 τὸ καθόλου, ἐφ' ᾧ πάντα τὰ ὁμοίως ὅτι. Δεῖ δὲ ἐν αὐτῷ ἐα-
 τῶ ποτε γνῶσιν φέρει, ἀνυπόπτης γὰρ ἔχουσιν οἱ ἀποκρινό-
 μενοι πρὸς αὐτὸν δοκῶντας δικαίως ἀντιφῆναι. Χρήσιμον δὲ
 καὶ τὸ ἀντιφῆναι, ὅτι σωθῆναι ἐν λεγόμενον τὸ τοῖστον. οὐκ ὅσοι
 γὰρ κινεῖν τὸ εἶδος γνῶσιν μὴ έχοντες. ἀμα δὲ εἰς τὸ γνῶν
 καὶ αὐτοὶ τοῖς τοῖστοις, φυλάττονται κινεῖν αὐτά. Ἐπὶ τῇ
 ἀπουδίᾳ, καὶ ὅπως χρήσιμον ἢ. πρὸς γὰρ αὐτὸ ἀπουδιζόντας
 μᾶλλον ἀντιφῆναι. Καὶ τὸ ὡς ἐν πᾶσι προτείνει, τὸ γὰρ
 δι' ἄλλο τι προσηνόμενον ἢ μὴ δι' αὐτὸ, χρήσιμον ἡθεῖσι μᾶλλον.
 Ἐπὶ μὴ αὐτὸ προτείνει, ὃ δὲ ἀπὸ ληθῆναι, ἀλλ' ὡς ὅσοι ἐπεὶ τὸ
 ἀναγκῆς. μᾶλλον τὸ γὰρ συγχωρεῖσθαι, εἴτα τὸ μὴ, ὁμοίως ἐκ τῶν
 φανερῶν ἐν τῷ συμβεβηκότι. καὶ ληθῆναι τὸ τῶν, εἰληπῆαι κα-
 κῆνον. Καὶ τὸ ἐπὶ ἑκάστῳ ὁρώται, ὃ μάλιστα βούλεται λαβεῖν.
 μάλιστα γὰρ τὰ πρῶτα ἀναδύσθαι, εἴτα τὸ τὸν πλεονέχον τὸ ὁ-
 τῶν πρῶτα λέγειν πρὸς ἡμῶν ἀπὸ ἀνάγκης. πρὸς γνῶσιν δὲ

πρῶτα τὰ τοιαῦτα προταίνω. οἱ γὰρ δύσκολοι τὰ πρῶτα μά-
λιστα συγχωρεῖται, ἐὰν μὴ παντελῶς φανερόν ᾖ τὸ συμβεβη-
κότα. ὡς τελευτῆς δὲ, δύσκολαίνονται. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ οἶον-
ται δριμύεις εἶναι τῶ ἀποκρίνεται. θέντες γὰρ τὰ πλεῖστα, ὡς
τέλος τέρμα δύνανται εἶναι συμβαινόντες ἐκ τῶν κειμένων. τιθεῖται
δὲ προχειρῶς, πρὸς δύναντες τῆ ἔξαι, καὶ ὑπολαμβάνοντες ὅτι
πείσονται. ἔτι τὸ μηκύνει καὶ πρὸς ἀλλήλους τὰ μηδὲν χρη-
σιμα πρὸς τὸν λόγον. καθάπερ οἱ ψόφου γραφουμένων. πολλὰ γὰρ
ὄντων, ἀδύνατον γνῶναι τὸ ψόφου. διὰ καὶ λαμβάνουσιν
ἐνίοτε οἱ ἐρωτῶντες γνῶναι πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τὸν γὰρ ἀντὶ
προσφύμενα, οὐκ αὖτε βέλτε. Εἰς μὲν οὖν κρύψιν, τοῖς ἐκ-
κελευμένοις χρῆται, εἰς δὲ κόσμον, ἐπαγωγὴ καὶ διαίρεσις τῶν συ-
γγενῶν. ἢ μὲν οὖν ἐπαγωγὴ ὅπου τί ἐστι διήλω, τὸ δὲ διαίρε-
σις τοῖς τοῖς οἶον ὅτι ὡς ἡμῶν ὡς ἡμῶν βελτίων, ἢ ἀκριβέ-
στερα εἶναι, ἢ βελτιόνων. καὶ ὅτι τῶν ὡς ἡμῶν, αἱ μὲν θεωρεῖ-
ται, αἱ δὲ πρακτικαί, αἱ δὲ ποιητικαί. τῶν γὰρ τοῖς τοῖς ἐκαστοῦ
συνεπινοοῦνται μὲν, τὸν λόγον, οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ἐκτελεῖν, πρὸς
τὸ συμπόρεσθαι. Εἰς δὲ σαφύνειαν, πρὸς ἀδείγματα καὶ πα-
ραβολὰς οἰσίου. πρὸς ἀδείγματα ἢ οἰκία καὶ ἢ ὡς ἰσχυρὰ, οἷα ὁμη-
ρος, μὴ οἷα Χοιρίλῳ. οὕτω γὰρ αὖ σαφὲς ὅρου εἶναι τὸ προσφύ-
μενον. Χρησιμὸν δὲ γνῶναι τὴν διαλέγειν, ὅτι μὲν συλλογισμῶν
πρὸς τοὺς διαλεκτικὰς μάλλον, ἢ πρὸς τοὺς πολλὰς, τῆ δὲ ἐπα-
γωγῆς, τὸν κενώτερον πρὸς τοὺς πολλοὺς μάλλον. εἴρηται δὲ ὑπερ-
τονύτων, καὶ πρὸς τὸν. Εἰς δὲ ἐπὶ γνῶναι μὲν ἐπάγοντα δι-
νατὸν ἐρωτῆσαι τὸ καθόλου, ἐπὶ γνῶναι δὲ, οὐ γὰρ εἰς, ὅτι μὴ
κεῖται ταῖς ὁμοιότησιν ὄνομα πᾶσαις κοινόν. ἀλλ' ὅταν δὲ καὶ
καθόλου λαβῇ, οὕτως ὡς πάντων τῶν τοῖς τοῖς φασὶ ὅτι δι-
οῖσαι, τῶν χαλεπωτάτων δὲ, ὅποια τῶν προσφύμενων τοιαῦ-
τα, καὶ ὅποια οὐ. καὶ πρὸς ὅτι πολλὰς ἀλλήλους πρὸς ἀκρίβειαν
ἢ τὸς λόγους, οἱ μὲν φάσκοντες ὁμοία εἶναι τὰ μὴ ὄντα ὁμοία, οἱ
δὲ ἀμφισβητοῦντες τὰ ὁμοία, μὴ εἶναι ὁμοία. διὰ τὸ φραγμένον ὡς
πάντων τῶν τοῖς τοῖς ὀνομασθέντων αὐτῶν, ὅπως μήτε τῶ ἀκρι-
βέστερον εἶναι ἀμφισβητῆται, ὡς ὁμοίως τὸ ἀποφύμενον λέγεται.

μήτε

μήτε τὸ ἐρωτῶντι συκοφαντῆται, ὡς ὁμοίως λεγόμενον, ἐπὶ δὲ
πολλὰ τῶν ὁμοίως λεγομένων, ὁμοίως φαίνεται λέγεσθαι.
Ὅταν δὲ ἐπάγοντες ὡς πολλὰ μὴ διδῶν τὸ καθόλου, τότε
δικαιον ἀπατεῖν γνῶσιν. μὴ εἰπόντα δὲ αὐτὸν ὡς τίνων οὐ-
τως, δὲ δικαιον ἀπατεῖν ὡς τίνων οὐχ οὕτως. διὰ γὰρ ἐπάγον-
τα πρὸς τὸν οὕτω τὴν γνῶσιν ἀπατεῖν. Ἀξιωτέον τε τὰς
γνῶσιν μὴ ἐπὶ αὐτῶ τὸν προσφύμενον φέρειν, αὐτὸν μὴ γὰρ μόνον
τὸ τοῖς τοῖς. καθάπερ ἡ δύναμις τῶν ἀετῶν ἀετῶν μόνος πρῶ-
τος. διὰ γὰρ τὸν γνῶσιν, ἐφ' ἑτέρου τὴν γνῶσιν φέρειν, ἢ λε-
γῆναι, ὅτι ὅτι μόνον τοῖς τοῖς. Πρὸς δὲ τὰς γνῶσιν τῶ κα-
θόλου, μὴ γνῶναι αὐτῶ δὲ τὴν γνῶσιν φέροντας, ἀλλ' ὡς τῶ ὁμωνύ-
μῳ, οἶον ὅτι ἔχει αὐτὸς τὸ μὴ αὐτῶ χρώμα, ἢ πόδι, ἢ χεῖρα. ἔχει
γὰρ αὐτὸς ὁ χρωματὸς τὸ μὴ αὐτῶ χρώμα, καὶ ὁ μαγνῆρος πόδι αὐτῶ
μὴ αὐτῶ. διελόμενον οὖν ὡς τῶ τοῖς τοῖς, ἐρωτητέον. λαμβάνει
σης γὰρ τὴν ὁμωνυμίας, ὅτι δὲ γνῶσιν τῶ πρὸς ἀσφ. Ἐὰν δὲ
μὴ γνῶναι τῶ ὁμωνύμῳ, ἀλλ' ὡς αὐτῶ γνῶσιν, καὶ τὴν ἐρωτη-
σιν, ἀφαιρούμενα δὲ γνῶναι ἢ γνῶσιν, πρὸς τὴν τὸ λοιπὸν κα-
θόλου ποιοῦντα, ὡς αὐτὸν λαβῇ τὸ χρώμα. οἶον ὡς τὴν λήθη καὶ
τὸ ὡς λήθη. ὅτι γὰρ συγχωρεῖται τὸ ἀποβεβληκὸς τὴν ὡς
σύνεμ, ὡς λήθη. διότι μεταπεσόντες τὸ πρῶτον ἀφαι-
βεβληκε, ὡς λήθη δὲ οὐ γνῶσιν οὐκ ἀφελόντα γνῶναι ἢ γνῶσιν
τὸ λοιπόν. οἶον εἰ διαμελόντες τὸ πρῶτον, ἀποβεβληκε
τὴν ὡς σύνεμ, διότι ὡς λήθη. Ὅμοιως δὲ καὶ πρὸς τὰς
γνῶσιν μόνους διότι ὡς μείζονι ἀγαθῷ μείζον ἀντίκειται κακόν.
προφύρουσι γὰρ ὅτι τῶ ὡς ἀλάττονι ὄντι ἀγαθῷ τὸ δυνεξίας,
μείζον κακόν ἀντίκειται. τὴν γὰρ νόσον μείζον εἶναι κακόν τῶ
καχεξίας. ἀφαιρετέον οὖν καὶ ὡς τῶ γνῶσιν γνῶναι ἢ γνῶσιν. ἀφαι-
ρετέον γὰρ, μάλλον αὐτῶ. οἶον ὅτι τῶ μείζονι ἀγαθῷ μείζον
κακόν ἀντίκειται, ἐὰν μὴ συνεπιφύρῃ θάνατον. καθάπερ ἡ δύ-
ξια τὴν ὡς γνῶσιν. Οὐ μόνον δὲ γνῶσιν μόνους, ὡς ποιητέον,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν γνῶσιν ἀρνῆται, ὅτι τὸ προσφύμενον τὸ τῶ τῶ.
ἀφαιρετέον γὰρ γνῶναι ἢ γνῶσιν, ἀναγκαῖον δὲ πηγαῖν, ὅτι
τὸ μὴ προσφύμενον γνῶναι τῶ τῶ, ἐπὶ πῶς οὐχ οὕτως. ἐὰν δὲ μὴ λήθῃ

ἀπαιτεῖται γνῶσις, οὐχ ἔστι ἀποδιδόναι. εἰσὶ δὲ ποικίλα τὰ
 πρῶτα, αἱ ἐπὶ τῇ ψυχαῖ, ἐπὶ τῇ δὲ αἰσθητικῇ. τῶν
 γὰρ ὅτι ἀφελόντα, τὸ λοιπὸν ἀληθὲς καταλιπεῖν. ἔαν δὲ
 ὡς πολλὰ προτείνοντα μὴ φέρη τὴν γνῶσιν, ἀξιώτην τι-
 θέναι. διαλεκτικὴ δὲ ὅτι πρότασις, πρὸς ἣν οὕτως ὡς πολ-
 λὰ ἔχουσιν, μὴ ὅτι γνῶσις. Ὅταν ὅ γινώσκῃ τὸ αὐτὸ ἀνδρὶ
 τὸ ἀδυνάτου, καὶ δὲ τὸ ἀδυνάτου συλλογίζεσθαι, ἀρδην
 πὶ μὴ καὶ διαλεγόμενῳ, ὅ δὲ διαφορά ἢ ὅπως ἢ ἐκείνως συλ-
 λογίσασθαι, διαλεγόμενῳ δὲ, ὅ γινώσκῃ τὸ ἀδυνάτου
 συλλογισμῶ, ἀνδρὶ μὴ γὰρ τὸ ἀδυνάτου συλλογισαμένῳ, οὐκ
 ἔστι ἀμφισβητῆν. ὅταν δὲ τὸ ἀδυνάτου συλλογισθῇ, αὐτὸ μὴ
 λῖαν ἢ πολεμῇ, ψυχαῖ, οὐκ ἀδυνάτου φασι εἶναι. ὥστε ὅ
 γίνεται τοῖς ἐρωτῶσι ὁ βέβαιος. Δεῖ δὲ προτείνοντα ὡς
 πολλὰ μὴ οὕτως ἔχει γνῶσις δὲ ἢ ὅπως μὴ ὅτι, ἢ μὴ ὡς πο-
 λλὰ ὅτι τὸ σωφιστικόν. μὴ δυνάμενοι γὰρ σωφιστικῶν ἐφ' ὧν ὅχι οὐ-
 τως, ὡς ὅτι ἀληθὲς τίθεσιν. Οὐ δὲ δὲ τὸ συμπέρασμα ἐξ
 ἑνὸς ποιεῖν. εἰ δὲ μὴ ἀντιφασίαν ὅτι δὲ δὲ γινώσκῃ συλλο-
 γισμός. πολλὰ γὰρ ἢ μὴ ἐρωτῶντος, ἀλλ' ὡς συμβαίνει ὡς
 φρόνως, ἀρδην. καὶ ὅτι ποιεῖν τὸ δὲ δὲ ἐλεγχῶν τοῖς
 μὴ σωφιστικῶν, ὡς συμβαίνει ἐκ τῶν τεχνῶν. ὅταν δὲ μὴ δὲ φή-
 σαι συμβαίνει, ὅτι ὅτι, ὅ δὲ ἀρνηθῇ παντελῶς, ὅ δὲ δὲ γινο-
 μέναι συλλογισμός. Οὐ δὲ δὲ τὸ καθόλου διαλεκτικὴ
 πρότασις εἶναι. οἷον τί ὅτι ἀνθρώπου, ἢ ποσαχὼς λέγεται ὅτι ἀγα-
 θόν. εἰ γὰρ πρότασις διαλεκτικὴ πρὸς ἡμῶν ἀποκρίνεσθαι
 ἢ ὅτι. πρὸς ὅτις ἀρνηθῇ, ὅτι εἰ. διὸ δὲ διαλεκτικὴ ὅτι τὰ βίαια
 τὰ ἐρωτημάτων, εἰ μὴ αὐτὸς διαιρέσας ἢ διελόμενος
 εἶπεν. οἷον ἀγαθόν ὅτις ὅτις ὅτις λέγει. πρὸς γὰρ τὰ βίαια
 τὰ ῥαδία ἢ ἀποκρίσεις, ἢ ἀπαφύσας, ἢ ἀποφύσας. διὸ πε-
 ρατὸν ὅτι προτείνοντα τὰς ποικίλας τὰς προτάσεων. ἀμα δὲ ἢ
 δίκαιον ὅτις παρ' ἐκείνου ζητῆν ποσαχὼς λέγεται τὰ γὰρ.
 ὅταν αὐτὸ διαιρέσας ἢ προτείνοντος μετὰ μὲν συγχωρήσῃ.
 ὅτις δὲ γὰρ λόγον πολλὸν χρόνον ἐρωτᾷ, κακῶς παυθεῖν.
 εἰ μὴ γὰρ ἀποκρίνομεν τὸ ἐρωτῶν μὴ ὅτι ἐρωτημένου, δὲ δὲ
 ὅτι πολ-

ὅτι πολλὰ ἐρωτήματα ὅτις, ἢ πολλὰς ταῦτα. ὥστε ἢ ἀδύ-
 νατον, ἢ ὅτι συλλογισμός. ὅτι ὅτις γὰρ ὅτις συλλογισμός.
 εἰ δὲ μὴ ἀποκρίνομεν, ὅτι ὅτις ἢ ἀφίσταται. ἔστι δὲ
 ὡς ὅτις τε χαλεπὸν καὶ ὑπέχον ῥαδία τὰς αὐτὰς ὡς ὅτις.
 εἰ δὲ τοιαῦτα τὰ φῶς πρῶτα καὶ τὰ ἔργα. τὰ μὴ γὰρ
 πρῶτα, ὅτι δὲ δὲ, τὰ δὲ ἔργα δὲ πολλὰ πρῶτα, ἢ ὅτις
 βελομένῳ τὸ σωφιστικόν λαμβάνει ὅτις πρῶτα, ἢ ὅτις
 δὲ φαίνεται τὰ ὡς ὅτις. ἀδυνάτου γὰρ ἀποδίδει τι, μὴ
 ἀρδην ὅτις ὅτις οἰκίαν ἀρδην, καὶ σωφιστικῶν μέγιστον ὅτις
 τῶν. ὅτις δὲ μὴ οὐ οὐτ' ἀξίον οἱ ἀποκρίνομεν. οὐτ' αὐτὸ
 ἐρωτῶν ὅτις, προσέχον. μὴ γινώσκῃ δὲ φανερὸν τί ποτ'
 ὅτι τὸ προκείμενον, οὐ ῥαδία ὡς ὅτις. μάλιστα δὲ τὸ τοῖς
 πρὸς τὰς ἀρχὰς συμβαίνει. τὰ μὴ γὰρ ἄλλα δὲ τῶν
 τοῦ, ταῦτα δὲ οὐκ ὡς ὅτις δὲ τῶν, ἀλλ' ἀναγκαῖον ὅτις
 σμῶν τῶν τοῖς ἑκαστον γινώσκῃ. ἔστι δὲ διυσιπλήρη
 καὶ τὰ λῖαν ἐγγὺς ὅτις ἀρχῆς. οὐ γὰρ γινώσκῃ πολλοὺς
 αὐτὰ λόγους πορίσασθαι, ὅτις ὅτις ὅτις αὐτὸ τὸ
 καὶ ὅτις ἀρχῆς, δὲ δὲ ἀναγκαῖον δὲ δὲ τὰ μετὰ αὐτά. τῶν
 δὲ ὅτις διυσιπλήρη τῶν οὐτοι πάντων εἰσὶ μάλιστα, ὅσοι
 κέρωνται τοῖς οὐνοῖς, ἀπὸ τῶν μὴ ἀδυνάτου ὅτις, εἰ
 ἀπλῶς εἰ τὸ πολλὰς λέγεται. πρὸς δὲ τῶν, μὴ δὲ γινώ-
 μα, ὅτις κινεῖται ἢ ἢ μεταφορὰν ὅτις ὅτις ἀδυνάτου
 γεται. δὲ μὴ γὰρ τὸ ἀσαφὲς εἶναι οὐκ ὅτις ὡς ὅτις, δὲ δὲ
 ἀγνοεῖται εἰ πρὸς τὸ κατὰ μεταφορὰν λέγεται τοῖς
 οὐκ ὅτις ὡς ὅτις. ὅτις δὲ τὸν πρόβλημα ὅταν ἢ διυσι-
 πλήρη, ἢ ὅτις δὲ δὲ ὡς ὅτις, ἢ τῶν πολλὰς, ἢ τῶν
 κατὰ μεταφορὰν εἶναι λεγομένων, ἢ οὐ ὅτις τῶν ἀρχῶν, ἢ
 τὸ μὴ φανερὸν εἶναι πρῶτον ἢ μὴ τὸ αὐτὸ, κατὰ τὴν πο-
 τῶν ἀρνηθῇ πρῶτον ὅτις, ὅτις ἀποκρίαν πρῶτον.
 γὰρ ὅτις τὸ πρῶτον, δὲ δὲ ὅτις ὅτις ὅτις ἀδυνάτου, ἢ
 διαιρέσας, ἢ τὰς αὐτὰς μεσοῖς προτάσεως ὅτις δὲ δὲ.
 δὲ τῶν γὰρ δὲ δὲ. Πολλὰς τε τῶν θέσεων μὴ καλῶς ἀποδιδό-
 μεν τὸ ὅτις, ὅτις ὅτις δὲ δὲ ὅτις ὡς ὅτις. οἷον ὅτις

ἐν γὰρ ἡντιον, ἢ πλείω. οὐδὲ γὰρ δὲ τῶν ἡντιων ἡντιον ῥαδιον συμμιθεῖται πώπορον γνῶνται. πλείω τῶν αὐτῶν
 εἶν ἡντιον, ἢ οὐ. τὸν αὐτὸν δὲ ῥαδιον καὶ αὐτὸ τῶν ἄλλων τῶν οὐ
 συμμιθεῖται. ἔοικε δὲ καὶ γὰρ τοῖς μαθημασιν γὰρ δι' οὐ-
 συμμιθεῖται οὐ ῥαδιῶς γράφεται. οἷον καὶ ὅτι ἡ παρὰ τῶν
 πλῆθυν τένυσσα τὸ ἐπίπεδον γραμμῆ, ὁμοίως διακρίνεται
 πὲρ γραμμῆ καὶ τὸ χωρὶον. τὸ δὲ οὐρισμὸν ῥηθῆναι, φανερὸν
 τὸ λεγόμενον. τῶν γὰρ αὐτῶν ἀντικεινόντων ἐν τῇ χωρίᾳ καὶ
 αἱ γραμμά. ἐστὶ δὲ οὐρισμὸς τὸ αὐτὸ λόγος ὅτος. Ἀπλῶς δὲ
 τὰ πρῶτα τῶν σοιχείων τιθεμένων μὲν τὸ οὐρισμῶν, οἷον τὴν γραμ-
 μῇ, καὶ τὴν κύκλος, ὅσα δὲ εἶναι. πλείω οὐ πολλα γὰρ πρὸς κα-
 σὸν ὅτι τὸ τῶν αὐτῶν, εἶναι τὸ μὴ πολλα τὰ ἀνὰ μέσον εἶναι. ἐάν
 δὲ μὴ τιθῶνται οἱ τῶν ἀρχῶν οὐρισμοί, χαλεπὸν. τὰ δὲ ὅλως
 ἀδυνάτοιν, ὁμοίως δὲ τὸ τοῖς καὶ αὐτὸ τῶν καὶ τὰς λόγους ἐχθρῶν.
 καὶ δὲ λαμβάνειν, ὅταν διυσεπείρητος ἢ ἡ θέσις, ὅτι πεπον-
 θέ τῶν εἰρημνίων. Ὅταν δὲ ἢ πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ τῶν πρὸ-
 τασιμ μεῖζον ἐργον διαλεγῶνται, ἢ τῶν θέσιμ, διαπορήσειν αὐ-
 τῶν, πώπορον θετίον τὰ τοιαῦτα ἢ οὐ. εἰ γὰρ μὴ θῆσθαι, ἀλλ' ἀξιώσει
 καὶ πρὸς τὸ τοῦ διαλεγέσθαι, μεῖζον προσάξει τὸ γὰρ ἀρχὴν κήμε-
 νου. εἰ δὲ θῆσθαι, πωλύσει δὲ ἡ τῶν πωλύων. εἰ μὲν οὐ δὲ μὴ χαλε-
 πώπορον τὸ πρόβλημα ποιεῖν, θετίον, εἰ δὲ εἰ γινώσκων τῶν
 συλλογίζεσθαι, οὐ θετίον, ἢ τῶν μὲν μανθάνοντι οὐ θετίον αὐτὸ μὴ
 γνωριμώπορον, ἢ τῶν δὲ γυμναζομένων θετίον, αὐτὸ ἀληθὲς μόνον
 φανήσεται. ὥστε φανερὸν ὅτι ὁμοίως ἐρωτῶν τὰ καὶ διδασ-
 κον τὰ ἀξιώσειν τιθεῖναι. Πῶς μὲν δὲ ἐρωτηματίσειν ἢ τὰ
 τῶν, δὲ ἡντιον ἡντιον τὰ εἰρημνία, πῶς δὲ ἀποκρίσεως, πρῶ-
 τον μὲν διορισεῖν, τί ὅτι ἐργον τοῦ καλῶς ἀποκρινόμενος κα-
 θέτορ τοῦ καλῶς ἐρωτῶντος. ἐστὶ δὲ τῶν μὲν ἐρωτῶντος, τὸ οὐ
 πως μετὰ γὰρ τὸν λόγον, ὥστε ποιεῖσαι τὸν ἀποκρινόμενον
 τὰ ἀδοξότατα λέγειν τῶν εἰρημνίων τῶν θέσιμ ἀναγκάσιμον, τῶν δὲ
 ἀποκρινόμενον, ὃ μὴ δὲ αὐτὸν φαίνεσθαι συμβαίνειν τὸ ἀδυνά-
 τον ἢ τὸ πρὸς ἀδοξον, ἀλλὰ εἰρημνίων θέσιμ. ἐπεὶ γὰρ ἴσως ἀμαρ-
 τία, τὸ θετίον πρῶτον ὃ μὴ δὲ, καὶ τὸ θεμνὸν μὴ φυλάξει ἢ
 τῶπορον.

τῶπορον. Ἐπεὶ δὲ ὅτι ἀδύνατον τοῖς γυμνασῖας καὶ πείρας
 γνῶναι τὰς λόγους ποιεῖται οἱ οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ σκοποὶ τοῖς τε δι-
 δασκοσιν ἢ μανθάνουσι, καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις, οὐδὲ τὸν τοῖς
 τε καὶ τοῖς διατρίβουσιν αἱ μετ' ἀλλήλων σκέψεις καὶ πείρας.
 μὲν γὰρ μανθάνοντι θετίον αἱ τὰ δοκῶντα. καὶ γὰρ οὐδὲ αὐ-
 χρεῖς ἢ οὐδὲ οὐδὲ διδασκῶν. τῶν δὲ ἀγωνιζομένων, τὸν μὲν
 ἐρωτῶντα φαίνεσθαι τι δὲ ποιεῖν πᾶσι, τὸν δὲ ἀποκρινό-
 μενον, μὴ δὲ φαίνεσθαι πᾶσι. γὰρ δὲ τῶν εἰρημνίων σιω-
 λοῖς, τοῖς μὴ ἀγῶνος χάρις, ἀλλὰ πείρας καὶ σκέψεις τοῖς λό-
 γους ποιεῖται, ὃ διηρηθῆναι πῶς, τίνος δὲ σοφάζεσθαι τὸν
 ἀποκρινόμενον, καὶ ποῖα διδόναι, καὶ ποῖα μὴ, πρὸς τὸ καλῶς
 ἢ μὴ καλῶς φυλάττειν τῶν θέσιμ. ἐπεὶ οὐ οὐδὲν ἐχέμεν παρὰ
 δεδωμένον ὑπ' ἄλλων, αὐτοὶ δὲ περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. Ἀνάγκη
 δὲ τὸν ἀποκρινόμενον ἐπεὶ λόγον, θεμνὸν ἢ τοῖς γνῶναι, ἢ
 ἀδοξον θέσιμ, ἢ μὴ δὲ τῶν καὶ ἢ τοῖς ἀπλῶς γνῶναι ἢ ἀδοξον,
 ἢ ὁρισμῶν, οἷον τῶν δὲ τῶν ἢ αὐτῶν ἢ ἄλλων. διαφορὰ δὲ ὅτι
 ὁπωσοῦν γνῶναι ἢ ἀδοξον οὐσης. ὁ γὰρ αὐτὸς τῶν εἰρημνίων
 καλῶς ἀποκρίνεσθαι, καὶ διουῖαι ἢ μὴ διδόναι τὸ ὅρῳθεν.
 ἀδοξον μὲν οὐ οὐσης τῆς θέσεως, γνῶναι ἀνάγκη τὸ συμ-
 πόρασμα γίνεσθαι, γνῶναι δὲ, ἀδοξον. τὸ γὰρ ἀντικείμενον
 αἱ τῇ θέσει ὁ ἐρωτῶν συμπορεύεται. εἰ δὲ μὴ ἀδοξον μὴ
 γνῶναι τὸ κείμενον, καὶ τὸ συμπόρασμα εἶσαι τοῖοντον.
 Ἐπεὶ δὲ ὁ καλῶς συλλογίζομενος ὅτι γνῶναι τῶν καὶ γνῶ-
 ναι τῶν τὸ πρόβλημα ἀποδείκνυσιν, φανερὸν ὡς ἀδοξον μὲν
 ὅντος ἀπλῶς τῶν κήμεν, ὃ δὲ τῶν ἀποκρινόμενων, οὐδ' ὃ μὴ
 δοκεῖ ἀπλῶς, οὐδ' ὃ δοκεῖ μὲν, ἡ τῶν δὲ τῶν συμποράσματος
 δοκεῖ. ἀδοξον γὰρ οὐσης τῆς θέσεως, γνῶναι τὸ συμπόρασμα.
 ὥστε δὲ τὰ λαμβανόμενα γνῶναι πᾶσι εἶναι, καὶ μάλλον ἐνδο-
 ξον πορεύεσθαι. ὥστε εἰ μὴ τε τοῖοντον δὲ τῶν ἐρωτῶντων, οὐ
 θετίον τῶν ἀποκρινόμενων. εἰ δὲ ἐνδοξον ἀπλῶς ἢ θέσις, διηλοῖ
 ὅτι τὸ συμπόρασμα ἀπλῶς ἀδοξον. θετίον δὲ τὰ τε δοκῶν-
 τα πᾶσι, καὶ τὸ μὴ δοκῶντα ὅσα ἢ τῶν ὅτι ἀδοξον τὸ συμ-

πράσματος, ἰκανῶς γὰρ αὐτὸν δόξει διειλεχθαι. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴτ' ἀδοξος, μὴτ' ὑπόδοξος ὅστις ἡ θέσις, καὶ γὰρ ὅπως τὰ τε φαινόμενα ἀπαντὰ διοτίον, καὶ τῶν μὴ διοκουμένων ὅσα μάλ-
λον ὑπόδοξα τοῦ συμπεράσματος. ὅτω γὰρ αὐτὸν ὑπόδοξοτόρος συμ-
βήσεται τοὺς λόγους γίνεσθαι, εἰ μὲν οὐκ ἀπλῶς ὑπόδοξον, ἢ ἀδοξον
τὸ κείμενον πρὸς τὰ διοκουμένα, ἀπλῶς τὴν σύγκρισιν ποιη-
τίον, εἰ δὲ μὴ ἀπλῶς ὑπόδοξον ἢ ἀδοξον εἶναι τὸ κείμενον, ἀλλὰ τῶ
ἀποκρινόμενῳ, πρὸς αὐτὸν τὸ διοκουμένον, καὶ μὴ διοκουμένον κρίνον-
τα, θετίον, ἢ οὐ θετίον. αὐτὸ δὲ ἐτέρου δόξαν διαφυλάττει ὁ ἀπο-
κρινόμενος, διήλθον ὅτι πρὸς τὴν ἐκείνου διανοίαν ἀποβλέποντα,
θετίον ἢ κατὰ καὶ ἀρνητικόν. διὸ καὶ οἱ κομίζοντες ἀλλοθρίας δι-
ξας, οἷον ἀγαθόν καὶ κακόν εἶναι ταῦτον, καθάπερ ἡράκλειτος
φησιν, οὐκ ἀδύνατον μὴ πρῆναι ἅμα τῷ αὐτῷ ταναντία, οὐκ ὡς
οὐκ διοκουμένον αὐτοῖς ἴδον, ἀλλ' ὅτι παρ' ἡράκλειτον, οὕτω λεκτέον.
ποιοῦσι δὲ ἴδον καὶ οἱ παρ' ἀλλήλων δεχόμενοι τὰς θέσεις. σοχά-
ζονται γὰρ ὡς αὐτοῖς οἱ θεμελιῶται. φανερὸν οὐκ εἶναι τῶν σοχαστικῶν
τῶν ἀποκρινόμενων, εἶτε ἀπλῶς ὑπόδοξον, εἶτε τὴν τὸ κείμενον ὅστις.
Ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη πάντων τῶν ὁρωμένων, ἢ ὑπόδοξον εἶναι, ἢ ἀδο-
ξον, ἢ μηδὲ τῶν, καὶ ἢ πρὸς τὸν λόγον, ἢ μὴ πρὸς τὸν λόγον,
εἶναι τὸ ὁρωμένον, εἰ μὲν ἢ διοκουμένον, καὶ μὴ πρὸς τὸν λόγον,
διοτίον φήσαντα διοκίον. οὐ γὰρ ἀναιρεῖται τιθέντος τὸ ὑπό-
δοξον. εἰ μὴ δὲ διοκουμένον καὶ μὴ πρὸς τὸν λόγον, διοτίον μὲν, ὑπο-
σημαντικόν δὲ τὸ μὴ διοκουμένον πρὸς διελκίδαν διηκίδας. ὅντος δὲ
πρὸς τὸν λόγον ἢ διοκουμένον, λεκτέον ὅτι δοκεῖ μὲν, ἀλλὰ λίκον
συνέχουσιν τὸ ὑπόδοξον, καὶ ἀναιρεῖται τὸ τε τιθέντος τὸ κεί-
μενον. εἰ δὲ πρὸς τὸν λόγον λίκον ἀδοξον τὸ ἀξίωμα, συμβαίνει
μὲν φατέον τὸ τε τιθέντος, ἀλλὰ λίκον διηκίδας εἶναι τὸ προσηγό-
μενον. εἰ δὲ μὴτ' ἀδοξον, μὴτ' ὑπόδοξον, εἰ μὲν μὴδὲν πρὸς τὸν
λόγον, διοτίον μὴδὲν διορίσαντα, εἰ δὲ πρὸς τὸν λόγον, ὑποση-
μαντικόν ὅτι ἀναιρεῖται τιθέντος τὸ ὑπόδοξον. οὕτω γὰρ ὅτι ἀπο-
κρινόμενος, ὅστις δόξει δι' αὐτὸν πᾶσι, εἰ μὴ πρὸς οὐκ ἕκασ-
τα τιθέν, ὅτι ὁρωμένων τρέφεται συλλογισμὸς, τιθεμένων αὐτῶν
πάντων τὸ ὑπόδοξοτόρον τὸ συμπεράσματός, ὅσοι δὲ ὅτι ἀδοξο-
τόρον

τόρων τοῦ συμπεράσματος ὑποχρεῖται συλλογίζεσθαι, διήλθον ὡς
οὐ καλῶς συλλογίζοντα. διὰ τοῖς ὁρωμένοις ὁ θετίον. ὁμοίως
δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἀσφαῶς ἢ πλεοναχῶς λεγομένων ἀπαντήτιον.
ἐπεὶ γὰρ διέδοται τῶν ἀποκρινόμενων μὴ μανθανόντων, εἴπειρ ὅτι ὁ
μανθάνων, καὶ πλεοναχῶς λεγομένων μὴ δὲ ἀνάγκης ὁμολογήσας
ἢ ἀρνήσασθαι, διήλθον ὡς πρὸς τὸν μὲν αὐτὸν μὴ σαφές ἢ τὸ ἔνδεον, ὅτι
ἀπεκυντικόν τὸ φανῆναι μὴ σιωπῆσαι. πολλὰ γὰρ ἐκ τῶν μὴ σα-
φῶς ἐρωτηθέντων διελκίδας, ἀπαντᾷ διηκίδας. εἰ μὴ γινώσκου-
μεν μὲν ἢ τὸ πλεοναχῶς λεγόμενον, εἰ μὲν ὑπὸ πάντων ἀλη-
θές, ἢ ψεύδους ἢ τὸ λεγόμενον, διοτίον ἀπλῶς τὸ λεγόμενον, ἢ
ἀρνητικόν. εἰ μὴ ἐπὶ μὲν ψεύδους ἢ, ἐπὶ δὲ ἀληθείας, ὑποση-
μαντικόν ὅτι πλεοναχῶς λέγεται. καὶ διότι τὸ μὲν, ψεύδους, τὸ
δὲ ἀληθείας. ὕσθον γὰρ διηκίδας, ἀδύνατον εἶναι ὑπὸ ἀρχῇ σιωπῆσαι
τὸ ἀμείβομεν. εἰ μὴ πρὸς τὸν ἀμείβομεν, ἀλλ' εἰς ἕτε-
ρον βλέψας θῆ, ἔστιον πρὸς τὸν ὑπὸ θάτορον ἀγοντα, ὅτι ὅτι εἰς
ἴδον βλέπων ἐβήκον, ἀλλ' εἰς θάτορον αὐτῶν. πλεόνων γὰρ ὄντων
τῶν ὑπὸ ταῦν τὸ ὄνομα ἢ λόγον, ἢ ἀμείβομεν, εἰ μὴ ἀμείβομεν, εἰ μὴ
καὶ σαφές ἢ ἀπλοῦς τὸ ἐρωτώμενον, ἢ ναί, ἢ οὐ, ἀποκρινέται.
Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις συλλογιστικὴ, ἢ τῶν τίς ὅστις ὅτι
ὅμοιο συλλογισμὸς, ἢ πινος τῶν ὅτι, διήλθον δὲ ὅταν ἐτέρου
καὶ λαμβάνεται τῶν πλείων τὰ ὅμοια ἐρωτᾶται. ἢ γὰρ δι' ἐπα-
γωγῆς, ἢ δι' ὁμοιότητος, ὡς ὑπὸ τοπολὺ τὸ καθόλου λαμβάνεται,
τὰ μὲν καθέκαστα πάντα θετίον, αὐτὸ ἀληθὲς καὶ ἐνδοξα, πῶς
δὲ τὸ καθόλου πλεοναχῶς ἔνστασι φέρει. τὸ γὰρ αὐτὸν ὑπόδοξος
ἢ ὅσης, ἢ διοκουμένης κωλύει τὸν λόγον, διηκίδας ὅστις. εἰ δὲ
ἐπεὶ πολλὰ φαινόμενα οὐκ ἀδύνατον τὸ καθόλου μὴ ἔχον ἔνστα-
σιν, φανερὸν ὅτι διηκίδας. ἔτι δὲ, εἰ μὴ δὲ ἀντιπαραστή-
σει ὅτι ὅτι ἀληθές, μάλλον αὐτὸ δόξει διηκίδας, καίτοι οὐδὲ
τὸ ἰκανόν. πολλὰ γὰρ λόγους ὑποδείκνυται ἐχόμενα τῶν δόξαις,
οὐκ ἁπλοῦς λυγρῶ. καθάπερ τῶν Ζωώντων, ὅτι οὐκ ὑπόδοξος
κινεῖται, ἀλλὰ τὸ σάδιον διελκίδας, ἀλλ' ὅτι ἴδον τὰ ἀντικείμε-
να τῶν ὅτι θετίον. εἰ οὐκ ἔστι ἀντιπαραστήσει ἔχον, μὴτ' ὑπόδοξος
δαίον τίθησι, διήλθον ὅτι διηκίδας. εἰ γὰρ ἢ ὑπόδοξος δι-
Z

στολία, ἀποκρίσις πρὸς τοὺς ἐρημνίους τρόπους συλλογισμῶν
φθαρτική. Ἐπέχθη ἡ ἡθίστη ἐξουσία αὐτῶν αὐτῶν διὰ πρῶ-
την ἐξουσίαν. ὅθεν γὰρ ἀναιρεσιμὸς οἱ πωυθανόμην τοῦ κέμελον,
διηλόν ὅτι τούτοις γινώσκοντες. Ἀδελφὸν δὲ ὑποθέσιν διπλα-
σθέντων ὑπέχθη. εἰς δὲ αὐτὸν ἀδελφός, παλαιοναχός. καὶ ὅς τις ἀποπτε
συμβαίνει λέγειν, οἷον εἰ πάντα φαίη τις κινεῖσθαι ἢ μηδεὶν, καὶ
ὅσα χείρον ἢ θούους ἐλεῖν καὶ ὑποφωτιστὴς ταῖς βελήσεσιν. οἷον
ὅτι ἢ ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἀδίκειν βέλτιον τοῦ ἀδικεῖσθαι. οὐ
γὰρ ὡς λόγου χάριν ὑπέχοντα, ἀλλ' ὡς τὰ δοκῶντα λέγονται
μισοῦσιν. Ὅσοι δὲ τῶν λόγων ψεύδους συλλογίζονται, λυτέον
ἀνακερῶντα παρ' ὃ γίνεται τὸ ψεύδος. οὐ γὰρ ὅτι οὐκ ἀνέλων,
ἀλλ' οὐκ εἰ ψεύδους ὅτι τὸ ἀνακερῶν μόνον. εἰ γὰρ αὐτὸς πάλιν
ψεύδῃ ὁ λόγος, οἷον εἰ τις λάβῃ τὸν καθήμενον γραφῆν, Σωκρά-
τῳ δὲ καθῆσθαι. συμβαίνει γὰρ ἐκ τούτων Σωκράτῳ γραφῆν
ἀνακερῶντος οὐκ εἶναι τὸν Σωκράτῳ καθῆσθαι, οὐδὲν μάλλον λει-
πόμεν ὁ λόγος. καὶ τοῦ ψεύδους τὸ ἀξίωμα. ἀλλ' ὅτι παρὰ ὅσον ὁ λό-
γος ψεύδους. εἰ γὰρ τις τύχῃ καθήμενον μὴ, μὴ γραφῆν δὲ,
οὐκ ἐστὶν αὐτῷ τὸ ποιεῖν ἢ αὐτὴν λύσις ἀρμόσθαι. ὥστε ὁ ὅσον ἀναι-
ρετέον, ἀλλὰ τὸ τὸν καθήμενον γραφῆν. οὐ γὰρ πᾶς ὁ καθή-
μενος γραφῆν. λέλυκε μὲν οὐκ ἀνέλων παρ' ὃ γίνεται
τὸ ψεύδος. οἷον δὲ τῷ λύσει ὁ εἰδώς ὅτι παρὰ ὅσον ὁ λόγος,
καθὰ πόρ ὑπὸ τῶν ψεύδους γραφῶν μόνον. οὐ γὰρ ἀπόρρητον τὸ γν-
ῶναι, οὐδ' αὐτὸ ψεύδους ἢ τὸ ἀνακερῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ διότι ψεύ-
δος, ἀποδοκίμει. ὅταν γὰρ αὐτὸς φανερὸν, πόρρον πειραδῶν,
ἢ οὐ, ποιεῖται τῷ γνῶσι. Ἐστὶ δὲ λόγος κωλύσαι συμ-
ποράναι, τετραχός. ἢ γὰρ ἀνελόντα παρ' ὃ γίνεται τὸ ψεύ-
δος, ἢ πρὸς τὸν ὁρωτῶντα γνῶσις ἐπὶ ὄντα. πολλάκις μὲν γὰρ
ὅς λελυκε μὲν, ὁ μὲν τοῦ πωυθανόμην, ὁ δὲ δυνάται πορρῶν τῶν
πρωτῶν. ἵνα γὰρ ἡ πρὸς τὰ ἡρωτῆμνία. συμβαίνει γὰρ αὐτὸν ἐκ μὲν
τῶν ἡρωτῆμνίων, μὴ γινεῖσθαι, ὁ βολόμεθα, εἰς τὸ ἵακως ἡρωτῆσθαι.
πρὸ τῶν πρὸς διετινὸς γινεῖσθαι τὸ συμποράσθαι. εἰ γὰρ ἐν μηκέτι
δυνάται πορρῶν ὁ ὁρωτῶν, εἰς τὸν ὁρωτῶντα εἰναι αὐτὸν ἢ γνῶσις,
καὶ δὲ δυνάται, πρὸς τὰ ἡρωτῆμνία, τετάρτη δὲ καὶ χεῖρη τῶν
γνῶσις.

γνῶσις, ἢ πρὸς τὸν χρόνον. γνῶσις γὰρ διακρίνεται γνῶσις, πρὸς
τὸ διακρίναι πρὸς χρόνον, ἢ πρὸς τὸν χρόνον διακρίνεται. αἱ
οὐ γνῶσις καθὰ πόρ ἐπομέν, τετραχός γίνονται. λύσις δὲ
ὅτι τῶν ἐρημνίων, ἢ πρῶτον μόνον, αἱ δὲ λοιπαί, κωλύσθαι τινες
καὶ ἐμποδισμοὶ τῶν συμποράσθαι, ὑπὸ τῶν δὲ τῶν λόγος,
καὶ αὐτὸν τε τὸν λόγον, ὅταν ἐπρωτῆται ἐκ τῆς αὐτῆς. πολ-
λάκις γὰρ τὸ μὴ καλῶς διακρίναι τὸν λόγον, ὁ ἐρωτῶμενος αἰ-
τίας, εἰς τὸ μὴ συγχωρεῖν ὅσον ἢ διακρίναι ἵακως πρὸς τῶν
θεσιν. οὐ γὰρ ὅτι ὑπὸ θατάρ μόνον τὸ καλῶς ὑπὸ τῶν διακρίναι τὸ
κοινόν ὁρῶν. ἀναγκαῖον οὐ γνῶσις πρὸς τὸν λεγόντα, καὶ μὴ
πρὸς τῶν θεσιν ὑπὸ τῶν, ὅταν ὁ ἀκρίνόμενος τὰ ἀντιτῶν ἐρω-
τῶντι πρὸς τῶν προσεπιδέξω. δυσκολαίνοντες ἐν, ἀγωνισ-
κῶς καὶ οὐ διακρίνεται ποιοῦνται τὰς διακρίσεις. Ἐπὶ δὲ
ἐπεὶ γυμνασίας καὶ πειρας χάριν, ἀλλ' οὐ διδασκαλίας οἱ τοι-
ούτοις τῶν λόγων, διηλόν ὡς ὁ μόνον τὰς ἀκρίναι συλλογισμῶν, ἀλλὰ
καὶ ψεύδους. ὅτι διὰ τῶν αἰ, ἀλλ' γνῶσις καὶ ψεύδους. πολλὰ-
κις γὰρ ἀληθὲς τῶν γνῶσις, ἀνακερῶν ἀνάγκη τὸ διαλεγόμενον, ὥστε
πρὸς τῶν τὰ ψεύδους, γνῶσις δὲ καὶ ψεύδους τῶν γνῶσις, ἀνακε-
τέον εἰς ψεύδους. οὐδὲν γὰρ κωλύει ὑπὸ τῶν τὰ μὴ ὄντα μάλ-
λον τῶν ἀληθῶν. ὥστε ἐκ τῶν ἐκείνων δοκούντων τὸν λόγον γινο-
μνίου, μάλλον εἶναι πεπρωμένους, ἢ ὡφελήμεν. διὰ δὲ τὸν κα-
λῶς μεταβιβάζοντα, διακρίνεται καὶ μὴ ἐριστικῶς διακρίνεται.
καθὰ πόρ τὸν γεωμέτρου γεωμετρικῶς, αὐτὸ ψεύδους αὐτὸ ἀλη-
θὲς ἢ τὸ συμποράνόμενον. ὅποιοι δὲ διακρίνεται συλλογισμοί,
πρὸς τὸν εἰρητή. ἐπεὶ ἡ φανερὸς κοινωνος ὁ ἐμποδίζων τὸ κοινόν
ὁρῶν, διηλόν ὅτι καὶ γὰρ λόγους. κοινόν γὰρ τὸ προκειμένον καὶ γν-
ῶσις ὅτι. πλὴν τῶν ἀγωνισμῶν. τούτοις ἡ γνῶσις ἀμφοτέρους
τὸ αὐτὸ τέλος τυχεῖν. πλείους γὰρ γνῶσις ἀδυνάτου νικᾶν. δια-
φορὰ δὲ οὐδὲν, αὐτὸ εἰς τὸ ἀκρίνεται, αὐτὸ εἰς τὸ ἐρωτῶν
ποιοῦν αὐτό. ὅτι γὰρ ἐριστικῶς ἐρωτῶν, φανερὸς διακρίνεται, ὅτι γν-
ῶσις ἀκρίνεται μὴ διδῶν τὸ φαινόμενον, μὴ δὲ ἐκ δὲ χρόνος ὅ-
τι ποτε βούλεται ὁ ἐρωτῶν πυνθεῖσθαι. διηλόν οὐκ ἐκ τῶν ἐρη-
μνίων, ὅτι ἐκ ὁμοίως ὑπὸ τῶν καὶ αὐτὸν τε τὸν λόγον καὶ τῶν

ἐρωτῶν. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸν μὲν λόγον, φάσκειν εἶναι, τὸν δὲ ἐρωτῶντα, ὡς γινώσκεται βέλτερον πῶς τὸν ἀρκούντων διδ-
λέχθαι. πῶς γὰρ τὸς διυσιζαίνοντες, οὐ διωκτὸν ἴσως οὐδὲν
οἷος τις βάλειται, ἀλλ' οἷος γινώσκεται ποιῆσαι τὸς συλλογι-
σμούς. Ἐπεὶ δὲ οὕτως ἀδιόριστον πότε τὰναντία, καὶ πότε
τὰ γινώσκοντες λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι. πολλὰ γὰρ καὶ αὐ-
τοὺς λέγοντες γινώσκοντες λέγουσι, καὶ ἀναδύσαντες πρότερον,
διδόσκουσιν ὅτι οὐκ ἐρωτῶντες, καὶ τὰ γινώσκοντες καὶ τὰ
γινώσκοντες πολλὰς ὑπακύνουσιν, ἀναγλὴν φάσκειν γίνεσθαι τοὺς
λόγους. αὐτὸ δὲ ὁ ἀποκρινόμενος, τὰ μὲν οὐ διδίδως, τὰ δὲ
τοιαῦτα διδίδως. φανερὸν οὖν ὅτι οὐχ ὁμοίως ὑπὸ πᾶσι τοῖς
ἐρωτῶσι καὶ τοῖς λόγοις. καὶ αὐτοὺς δὲ ὅτι λόγῳ, πρῶτον
εἰσὶν ὑπὸ πᾶσι τοῖς, πρῶτον μὲν ὅταν ἐκ τῶν ἡρώτων μὴ συμ-
πράνῃται, μήτε πῶς τὸ τεθεῖν μήτε ὅλως μηδὲν, ὅντων ἢ
ψυδῶν ἢ ἀλόγων, ἢ πάντων ἢ τῶν πλείων, γινώσκοντες τὸ συμπε-
ρασμα. καὶ μήτε ἀφαιρεθῆναι πινῶν, μήτε προστεθῆναι, μὴ
δὲ τῶν μὴ ἀφαιρεθῆναι, τῶν δὲ προστεθῆναι γίνεσθαι τὸ συμ-
πράσμα. διότι τὸ δὲ εἰ πῶς τὸν θέσιν μὴ γίνεσθαι ὁ συλλογι-
σμός, ἐκ τοῦτων τε καὶ οὕτως ὡς εἴρηται πρότερον. τρίτη δὲ,
εἰ προστεθῆναι πινῶν γίνεσθαι συλλογισμός, τοῦτα δὲ εἰρη-
ξω τῶν ἐρωτηθέντων, καὶ ἡτορ ἐνδοξα τὸ συμπράσμα. πάλιν
εἰ ἀφαιρεθῆναι πινῶν, γίνεσθαι γὰρ πλείονα λαμβάνουσι
τῶν ἀναγλῶν, ὥστε οὐ ὅτι τοῦτα εἶναι, λέγεται ὁ συλλογι-
σμός. ἐπὶ εἰ δὲ γινώσκοντες καὶ ἡτορ τοῖς τὸ συμπράσμα
τος, ἢ δὲ ἀληθῶν, ἀλλὰ πλείονος ἔργου δεομένων ἀποδείξει τὸ
προβλήματος. Οὐ δὲ δὲ πάντων τῶν προβλημάτων ὁμοίως
ἀξιουῖ τὸς συλλογισμούς, γινώσκοντες εἶναι καὶ πινῶν. φύσει γὰρ δι-
θυς ὑπαρχει τὰ μὲν, ἴσως, τὰ δὲ χαλεπώτερα τῶν ζητούμενων.
ὥστε αὐτὸς γινώσκοντες μάλιστα γινώσκοντες συμβιβάζει, διείλεται
καλῶς. φανερὸν οὖν ὅτι οὐδὲ τῶν λόγων ἢ αὐτῶν ὑπὸ πᾶσι τοῖς, πρῶ-
τον τὸ προβλεπόμεν καὶ καὶ αὐτό. οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ αὐτὸν
μὲν εἶναι τὸν λόγον ψεκτῶν, πῶς δὲ τὸ πρόβλημα ἐπαινετόν.
καὶ πάλιν ἀντισημασμένως, καὶ αὐτὸν μὴ ἐπαινετόν. πῶς δὲ τὸ
πρόβλη-

πρόβλημα, ψεκτῶν, ὅταν ἐκ πολλῶν γινώσκοντες συμπράνῃται
ἴσως ἢ καὶ ἀληθῶν. Εἴη δὲ αὐτὸς λόγος καὶ συμπε-
πρασμένος μὴ συμπεπρασμένου χείρων, ὅταν ὁ μὲν δὲ δι-
θυς συμπράνῃται, μὴ τοῦτου τὸ προβλήματος ὅντος, ὁ δὲ
πρὸς δέχεται τοῦτων, ὁ δὲ ἐνδοξα καὶ ἀληθῶν, καὶ μὴ γινώσκοντες
προσλαμβάνοντο ἢ ὁ λόγος. Τοῖς δὲ δὲ ψυδῶν ἀληθῶν
συμπράνῃται ὁ δίκαιος ὑπὸ πᾶσι. ψυδῶν μὲν γὰρ αἰετὶ ἀναγ-
λῶν δὲ ψυδῶν συλλογίζεσθαι. τὸ δὲ ἀληθῶς ὅτι καὶ δὲ ψυ-
δῶν ποτε συλλογίζεσθαι. φανερὸν δὲ, ἐκ τῶν ἀναγλῶν.

Ὅταν δὲ ἀποδείξει ἢ πινῶν ὁ εἰρημένος λόγος, εἰ τί οὕτως ἄλλο
πῶς τὸ συμπράσμα μὴ διαμῶς ἐχόν, οὐκ εἶσαι πᾶσι ἐκείνους συλ-
λογισμός. εἰ δὲ φαίνεται, σφισμα εἶσαι, καὶ οὐκ ἀπόδειξις. εἰ
δὲ φιλοσόφημα μὲν, συλλογισμός ἀποδείκνυται, ὑπὸ χείρων δὲ,
συλλογισμός διαλεκτικός, σφισμα δὲ, συλλογισμός εἰρημένος,
ἀπόδειξις δὲ, συλλογισμός διαλεκτικός ἀντιφάσεως. εἰ δὲ ἀμ-
φοτέρων τὶ διοκύντων δειχθῇ, μὴ ὁμοίως δὲ διοκύντων, οὐδὲν
κωλύει τὸ διχόμεν μᾶλλον ἐκαστὸς δοκεῖν. ἀλλ' εἰ τὸ μὲν διοκύν-
τὸ δὲ μηδενόπως, ἢ εἰ τὸ μὴ διοκύντῃ τὸ δὲ μὴ διοκύντῃ, ἢ ὁμοίως,
ὁμοίως αὐτὸ εἶναι, καὶ μὴ, εἰ δὲ μᾶλλον βιάτορ, ἀκολούθησεν τὸ μᾶλ-
λον. εἰ δὲ ἡ ἀμαρτία καὶ αὐτῇ τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δὲ
εἰ δὲ μακροτέρων, γινώσκοντες, δι' ἐλαττόνων, καὶ γινώσκοντες
ὑπαρχόντων. οἷον ὅτι δὲ δὲ μᾶλλον ἐτόρα ἐτόρας, εἰ δὲ αὐτῇ
σας τὸ αὐτοῦ καὶ μάλιστα εἶναι, εἶναι δὲ διοξασὸν αὐτοῦ ἀληθῶς.
ὥστε τῶν τινῶν μᾶλλον αὐτό. πῶς δὲ τὸ μᾶλλον, μᾶλλον τὸ λεγόμε-
νον εἶναι. εἶναι δὲ καὶ αὐτοῦ διοξασὸν ἀληθῶν, ἢ εἶσαι μᾶλλον ἀκριβῶς
τῶν πινῶν. ἡτορ δὲ, καὶ αὐτοῦ διοξασὸν ἀληθῶν εἶναι, καὶ αὐτοῦ καὶ
μάλιστα εἶναι. ὥστε αὐτῇ ἢ διοξασὸν ἢ μάλιστα ἀληθῶς, ἀκριβέστερα
ὅτι. τίς δὲ ἢ μοχθηρία, ἢ ὅτι ποιεῖ παρ' ὁ ὁ λόγος, λαμβάνει τὸ
αἴτιον. λόγος δὲ δὲ διήλως, γὰρ ἢ βόπον καὶ δημοσιώτατον,
εἰναι ἢ συμπεπρασμένος ὅπως, ὥστε μὴ δὲ δὲ ἐπὶ πρῶτον. γὰρ
δὲ καὶ ὁ μάλιστα λέγει, ὅταν εἰλημμένα ἢ ἢ δὲ ὡς ἀναγλῶν
εἶναι. εἰ δὲ δὲ συμπεπρασμένων, συμπράνῃται. εἰ, εἰ ἐλλεί-
πει τὸ σφόδρα ἐνδοξα. Ὑποδῶν δὲ λόγος καλεῖται τῶν αἰσθῶν.

ἔστι μὲν τρόπος, ὅταν φαίνεται συμποραίνεσθαι μὴ συμποραίνε-
 νόμῳ, δὲ καλεῖται συλλογισμὸς ἐριστικός. ἄλλοι δὲ, ὅταν συμ-
 ποραίνετ' ἄλλῃ, μὴ μὲν τοι πῶς τὸ πῶς κείνου, ὅπου συμβαίνει
 μάλας τῶς εἰς τὸ ἀδυνάτου ἀγασσιν. ἢ πῶς τὸ πορεῖσθαι μὲν
 συμποραίνετ' ἄλλῃ, μὴ μὲν τοι κατὰ τὴν οἰκίαν μέθοδον. ὅθεν δὲ
 ὅθεν, εἰ μὴ ὡς ἰατρικός, διοικῶν ἰατρικός εἶναι, ἢ γεωμετρικός, μὴ
 ὡς γεωμετρικός, ἢ διαλεκτικός, μὴ ὡς διαλεκτικός, αὐτὸ τε φερόμεν,
 αὐτὸ τε ἀληθές ἢ τὸ συμβαίνειν. ἄλλοι δὲ τὸν τρόπον, εἰ μὴ δὲ φερόμεν
 συμποραίνετ' ἄλλῃ, τὸ τε εἶναι ποτὶ τὸν συμπορασμὸν φε-
 ρόμεν ποτὶ δὲ ἀληθές. τὸ μὲν γὰρ φερόμεν, αἰεὶ δὲ φερόμεν συμ-
 ποραίνετ' ἄλλῃ, τὸ δὲ ἀληθές, ἐγγεγραμμένον μὴ δὲ ἀληθῶν, ὡς περ
 εἶρηται καὶ περὶ τὸν τρόπον. τὸ μὲν δὲ φερόμεν τὸν λόγον εἶναι, τὸ
 λεγόμενον ἀμαρτημα μᾶλλον ἢ τὸν λόγον, καὶ οὐδὲ τὸ λεγόμενον αἰεὶ, ἀλλ'
 λαμβάνει αὐτόν, ὅτι φερόμεν λόγον εἶπε πινά. ἐπεὶ καὶ εἰς αὐτόν
 γε, πολλῶν ἀληθῶν ἀρετὴ χόμιθα μᾶλλον, αὐτὸ δὲ ὅτι μάλας δι-
 κωσύων ἀναεῖται τῶν ἀληθῶν. τοῖς τοις γὰρ ὡς, ἀληθῶν ἀπόδι-
 ξίς ὅτι. δὲ γὰρ τὸ κείνου τὸ μὴ εἶναι πάντεσσι, ὡς τε εἶναι τὸ τε
 ἀπόδιξις, εἰ δὲ ἀληθές συμποραίνει τὸ δὲ φερόμεν ὡς λίαν ὅν
 ὡς, πολλῶν αὐτὸν εἰς χείρων φερόμεν συλλογισμῶν. εἰ δὲ αὐτὸ
 ποτὶ τὸν καὶ φερόμεν συμποραίνειν. ὡς τε δὴ λὸν ὅτι περὶ τὴν
 μὲν ἐπίσκεψιν λόγος καὶ αὐτόν, εἰ συμποραίνεται, φερόμεν ἢ
 ποτὶ τὸν ἀληθές ἢ φερόμεν, τρίτη δὲ ἐκ ποίῳ τινῶν. εἰ μὲν γὰρ
 ἢ φερόμεν, γνῶσις δὲ, λογικός, εἰ δὲ ὅντων μὲν, ἀδύνατον
 δὲ, φερόμεν. εἰ δὲ καὶ φερόμεν ἢ λίαν ἀδύνατον, φερόμεν ὅτι φερόμεν,
 ἢ ἀπλῶς ἢ τὸν περὶ γματός. τὸ δὲ γὰρ ἀρχὴ καὶ τὰ γνῶσις πῶς
 αἰτεῖται ὁ ἐρωτῶν, κατὰ ἀληθῶν μὲν γὰρ τοῖς ἀναλυτικῶς εἶρη-
 ται, κατὰ δὲ φερόμεν, αἰτεῖται δὲ φαίνεται τὸ γὰρ
 ἀρχὴ, πρῶτα γὰρ. φανερῶτατα μὲν καὶ πρῶτον, εἰ τις αὐτὸν
 δείκνυται φερόμεν αἰτεῖται. ὅθεν δὲ ἐπ' αὐτὸ μὲν, οὐ γὰρ φερόμεν λα-
 βάνει, γὰρ δὲ τοῖς συλλογισμοῖς καὶ γὰρ ὅσοις τὸ ὄνομα καὶ ὁ λόγος τὸ
 αὐτὸ σημαίνει, μᾶλλον. φερόμεν δὲ, ὅταν ἢ μὲν φερόμεν φε-
 ρόμεν, καθόλου τις αἰτεῖται. οἷον ἀπὸ φερόμεν ὅτι τῶν γνῶσις μίαν
 ἀνέστη, ὅπως τῶν ἀντικειμένων ἀξιώσει μίαν εἶναι. διοικῶν γὰρ δὲ
 ἐπὶ καὶ

ἐπὶ καὶ αὐτὸ δεικνύει μετὰ ἄλλων αἰτεῖται πλεονάζει. τῶν, εἰ
 τὸ καθόλου δεικνύει προκειμένου, ἢ μὲν αἰτεῖται. οἷον εἰ πάν-
 των τῶν γνῶσις προκειμένου, τῶνδε τινῶν ἀξιώσει. διοικῶν γὰρ
 καὶ οὕτως, ὁ μετὰ πλεονάζει, εἰ δὲ δεικνύει, καὶ αὐτὸ καὶ χαλκὸς αἰ-
 τεῖται. πάλιν εἰ τις διελών, αἰτεῖται τὸ προβληθὲν. οἷον εἰ δεικνύει
 δεικνύει τὴν ἰατρικὴν ὑγιᾶν καὶ νοσώδους, χαλκὸς ἐκαστὸν ἀξιώ-
 σει, ἢ εἰ τις τῶν ἐπομένων ἀλλήλοις ἐξ ἀνάγκης, θαλάσσης αἰτε-
 σει, οἷον τὴν πλεονάζει ἀσύμμετρον τῇ διαμέτρῳ, δεικνύει ἀπο-
 δεικνύει ὅτι ἡ διάμετρος τῇ πλεονάζει. ὅσα καὶ δὲ καὶ τὰ γνῶ-
 σία αἰτεῖται τὸν δὲ ἀρχῆς. πρῶτον μὲν γὰρ εἰ τις τὰς ἀντικει-
 μένας αἰτεῖται, φερόμεν καὶ ἀπόφασιν. φερόμεν δὲ, τὰν αὐτίκα
 κατὰ τὴν ἀντίθεσιν. οἷον ἀγαθὸν καὶ κακόν, ταυτὸν, τρίτον,
 εἰ τις τὸ καθόλου ἀξιώσει, ὡς μὲν αἰτεῖται τὴν αὐτίκα φασιν,
 οἷον εἰ λαβὼν τῶν γνῶσις μίαν ἀνέστη, ὑγιᾶν καὶ νοσώδους
 ἐπὶ τὸν ἀξιώσει, ὡς αἰτεῖται φερόμεν, ὡς τὸ καθόλου τὴν ἀντί-
 θεσιν φερόμεν λαμβάνει. πάλιν ἐάν τις αἰτεῖται τὸ γνῶσις τὸν
 ἐξ ἀνάγκης συμβαίνειν δὲ τῶν κειμένων, καὶ εἰ τις αὐτὰ μὲν
 μὴ λαβὼν τὰ ἀντικείμενα, τοιαῦτα δὲ αἰτεῖται τὸν δὲ, ὡς εἶναι
 ἢ ἀντικειμένων ἀντίφασιν. Διαφορὰ δὲ τὸ τὰν αὐτίκα λαμβάνει
 τὸν ἀρχῆς φερόμεν, ὅτι τὸ μὲν δὲ ἢ ἀμαρτία πῶς τὸ συμπε-
 ρασμα. πῶς γὰρ ἐκείνο βλεπόντες, τὸν ἀρχῆς λεγόμεν αἰτεῖται,
 τὰ δὲ γνῶσις δὲ γὰρ ταῖς προτάσεσι, τὸ γὰρ ἔχει πῶς ταύτας
 πῶς ἀλλήλας. πρὸς ἡ γνῶσις καὶ καλεῖται τὸ φερόμεν λό-
 γων, φερόμεν μὲν ἀντιφασίαν ἐπὶ τῶν λόγων. ὅπως γὰρ
 πρὸς τε τὸ λεγόμενον ὅσον φερόμεν ἐξομῶν, καὶ γὰρ ὀλίγοις πο-
 λὺς ἐξέπαισθαι λόγους. τὸ γὰρ ἀντιφασίαν δὲ, τὸ μεταλα-
 βόντα τὸ συμπερσμα μετὰ τὸ λοιπὸν ἐρωτημάτων, ἀνελθὼν
 γὰρ τὸ φερόμεν ἀνάγκη γὰρ εἰ τὸ συμπερσμα μὴ δὲ, μίαν ἡ
 ἀναεῖται τὸ φερόμεν, εἰ περὶ πασῶν αὐτῶν τῶν φερόμεν ἀνάγκη
 τὸ συμπερσμα εἶναι. πῶς ἀπασάν τε θέσιν, ὅτι ὅπως, καὶ
 ὅτι ὅπως τὸ ἀντικείμεν σκεπτόμεν. καὶ εὐρόντα τὴν λύσιν, ὅ-
 θως ζητεῖται. ὅπως γὰρ ἅμα συμβαίνει πρὸς τε τὸ ἐρωτῶν, καὶ
 πρὸς τὸ ἀντικείμεν γινυμένῳ, καὶ πῶς μετὰ ἄλλων ἐκεί-
 νου

μὲν, καὶ αὐτοὺς. πρὸς ἄλλήλους τε πρὸς ἄλλους, ἐκλέγοντα πῶς
τὴν ἀντίθεσιν ἀντιμετάθετα. ὅθεν γὰρ πρὸς τὴν τοῦ βιολίου πολ-
λὴν δύναμιν ποιεῖ, καὶ πῶς τὸ ἐλεγχθῆναι μετὰ τὴν ἐξουσίαν,
ὅταν δύναται τις, καὶ ὅτι οὕτως, καὶ ὅτι οὐκ οὕτως. πρὸς τὰς ἡμέ-
τερας γὰρ αὐτὴν συμβαίνει ποιεῖν τὴν φυλακὴν, πρὸς τὴν γυναι-
καὶ τὴν φιλοσοφίαν φρόνησιν, τὸ δυνάμει σωφρονισμῶν, καὶ συ-
νθεστικῶν, τὰ ἀφ' ἑκαστοῦ συμβαίνοντα τὴν ὑποθέσεως, ὅμι-
κρον ὅργανον. λοιπὸν γὰρ τούτων ὁρθῶς ἐλέγξει τὸν τρόπον. διὰ δὲ
πῶς τὸ τοιοῦτον ὑπάρχει δύναται. καὶ τὸ ἐπὶ τῇ ἀλλοτρίᾳ
δυνάμει, τὸ δυνάμει καλῶς ἐλέγξει τὰς ἀλλοτρίους, καὶ φυγεῖν τὸ
ἐξουσίαν, ὅταν οἱ πεφνημένοι οὗ, δυνάμει ποιεῖν οὗ. οἱ γὰρ φιλοσοφῶντες,
καὶ μισοῦντες, τὸ πρὸς φρόνησιν δύναται τὸ βελτιστον. πρὸς
τὴν τὰς πλεονεξίας ἐμπέτην τὴν πρὸς βλάβην τῶν ἐξουσιῶν διὰ
λόγους, καὶ μάλιστα πῶς τὴν πρῶτον θέσται. καὶ τούτοις γὰρ ἀπο-
δυνάμει οἱ ἀντιμετάθετα πολλὰς. ἔτι τε ὅρων δύνα-
ται διὰ καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν πρῶτον ἔχει προχείρους. διὰ
γὰρ τούτων οἱ συλλογισμοὶ γίνονται. πρῶτον δὲ καὶ εἰς τὴν πλε-
ονεξίαν ἐμπέτην οἱ ἄλλοι λόγοι κατέχονται. ὡς γὰρ καὶ τὴν γυναι-
καὶ πρὸς ἐργον τὸ πῶς τὰς σοφίας, γεγυμνάσθαι, καὶ τὴν ἀντιμετάθε-
τον πῶς τοὺς κεφαλαισμοὺς προχείρους ἔχει. καὶ μετὰ τὴν ἀφ' ἑκαστοῦ
πρὸς τὴν καὶ τὸν ἄλλον ἀντιμετάθετον γυναικαὶ πολλὰς πλαστομε-
νους, ὁμοίως καὶ τὴν τοῖς λόγοις, τὸ προχείρον εἶναι πῶς τὰς ἀλλο-
τρίους προτάσεις, ἀπὸ σύμβολος ἐξουσιῶν, καὶ τῶν γὰρ καὶ τὴν μνη-
μονικῶν μόνον οἱ τόποι τεθγῆναι δύναται ποιοῦσιν αὐτὰ μνημο-
νίσαι, καὶ ταῦτα ποιεῖν συλλογιστικῶν τρόπον, διὰ τὸ πρὸς ὡρι-
σμένης αὐτὰς βλέπειν κατ' ἀντιμετάθετον. πρῶτον τε κρινῶν μὲν
τοὺς εἰς λόγους, καὶ μνήμην θετέον. ἀρχὴ γὰρ καὶ τὴν ὑποθέσεως δύνα-
ται μετὰ τὴν χαλεπὸν. ἔτι τὸν γὰρ λόγον πολλὰς ποιεῖ
ἐξουσίαν, ὡς ἀπὸ τῶν λόγων κρινῶντας. εἴη δὲ αὐτὸ τοιοῦτον, εἴ τις
ὅτι πλεονεξία ἀντιμετάθετον συγγενείας πῶς ὁ λόγος. εἰσονται δὲ
δυνάμει τὴν λόγον, οἱ μάλιστα καὶ ὁλοῦς πρὸς τὰς δυνάμεις,
οἷον ὅτι ἐκ εἰς μία πλεονεξία ἀντιμετάθετον. οὕτω γὰρ καὶ ὡς τὴν πρὸς
τὴν, καὶ ὡς τὴν γυναικῶν καὶ συγγενείας. Διὰ δὲ καὶ τὰς ἀν-
τιμετάθετον

μνημονεύσας καὶ ὁλοῦς ποιεῖν τὴν λόγον, καὶ τὴν διδασκαλίας
καὶ μόρας. οὕτω γὰρ καὶ πολλὰς ἐξουσίαν ποιεῖ. ὁμοίως
δὲ καὶ τὴν ἐξουσίαν ὡς τὴν γυναικαὶ τῶν ἀντιμετάθετον. αὐτὸν δὲ ὅτι μάλιστα
φύσει καὶ τὸ καθόλου φέρει τοὺς συλλογισμούς. αἰεὶ τε διὰ
σκοπεῖν τὸς λόγους, εἰ ὡς πλεονεξία κοινῶν διαλέγονται. πάν-
τες γὰρ οἱ καὶ μόρας καὶ καθόλου διδασκαλίας εἰσὶ, καὶ ἐν εἰς τὴν
καὶ μόρας καὶ τὸ καθόλου ἀπόδειξις, διὰ τὸ μὴ εἶναι συλλογιστικῶν
μνημονεύσας καὶ τὴν καθόλου. τὴν δὲ γυναικαὶ ἀποδείκνυται, τὴν μὲν
ἐπακτικῶν πρὸς νέον, τὴν δὲ συλλογιστικῶν, πρὸς ἐμπειρον. πρῶ-
τον τε λαμβάνει πρὸς τὴν συλλογιστικῶν τὰς προτάσεις,
πρὸς δὲ τὴν ἐπακτικῶν τὰς ἀποδείξεις. καὶ τούτω γὰρ ἐκάτεροι γε-
γυμνασμένοι εἰσιν. ὅλως δὲ ἐκ τῶν γυναικαὶ εἶναι ἀντιμετάθετον,
πρῶτον ἀποδείκνυται, καὶ συλλογισμὸν πρὸς τὸν, καὶ λυσιν, καὶ
πρὸς τὰς, καὶ ἐξουσίαν, καὶ ὁρθῶς τὴν ἡμετέραν, καὶ ἐκ τῶν ὁρθῶν, καὶ αὐτὸς
καὶ τὸς, καὶ πρὸς τὴν ἐκάτερος ἐκάτερον. ἐκ τούτων γὰρ καὶ δυνάμεις.
τὸ δὲ γυναικαὶ εἶναι, δυνάμει χάρις, καὶ μάλιστα πῶς τὰς πρῶ-
τάσεις καὶ ἐξουσίαν. εἰς γὰρ ὡς ἀπλῶς εἶναι ἀντιμετάθετον, ὁ πρῶ-
τον καὶ καὶ ἐξουσίαν. εἰς δὲ τὸ μὲν πρῶτον εἶναι, καὶ ποιεῖν τὰ
πλεονεξία. διὰ γὰρ καὶ ὡς ἀπλῶς εἶναι πρὸς τὸν λόγον, τὸ δὲ ἐξουσίαν,
τὸ καὶ πολλὰ. καὶ γὰρ ἀντιμετάθετον, καὶ ἀντιμετάθετον, τὸ δὲ οὐ, τὴν
πρῶτον καὶ ἀπλῶς. ἀπλῶς δὲ ἀπλῶς εἶναι ἀντιμετάθετον, ὁ δὲ πρὸς τὴν
γυναικαὶ. ἀντιμετάθετον γὰρ πρὸς τὴν φωνῆς γίνεσθαι τὸς λόγους.
πρὸς γὰρ τὸν πάντως περὶ μνημονεύσας ἀντιμετάθετον, δι-
κασιν μὲν πάντως περὶ ἀντιμετάθετον συλλογιστικῶν, οὐκ ἀντιμετάθετον
διὰ. διότι οὐ διὰ σιωπῆσαι δύναται πρὸς τοὺς τυχόντας.
ἀντιμετάθετον γὰρ πρὸς τὴν συλλογιστικῶν ἀντιμετάθετον. καὶ γὰρ οἱ γυναικαὶ
ἐξουσίαν ἀντιμετάθετον τοῦ διαλέγεσθαι καὶ ἀντιμετάθετον. διὰ
δὲ καὶ περὶ μνημονεύσας ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὰς τοιαῦτα τῶν πρῶ-
τον καὶ τῶν, καὶ οἱ ἐλαχίστων δύναται πρὸς τὴν πρῶτον καὶ
σίμους ἐξουσίαν. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ καθόλου καὶ πρὸς οὓς ποιεῖ
εἶναι χαλεπῶν τρόπον ἐκ τῶν πρῶτον πρῶτον.

Τέλος τῶν ὁλοῦς τῶν Τοπικῶν, καὶ τῶν ὁλοῦς ἀντιμετάθετον.

I

[illegible]

Aa 2

[illegible]

Fallacious feint
in various Vol
non dissimulato.

Et ergo ubi

Dr. *Aspidobolus*

οὐκ οὐ φησὶ ἐν τῇ φησὶ ὅτι λίθος ἐστὶν, οὐκ ἀρα φησὶ λίθος ἐστὶν. καὶ ἀρα οὕτως
 σιγῶντα λέγει· διὰ τὸν γὰρ οὕτως καὶ τὸ σιγῶντα λέγει, τὸ, τὸ
 τὸν λέγοντα σιγᾶν, καὶ τὸ τὰ λεγόμενα. εἰσὶ δὲ τρεῖς τρόποι
 τῶν πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν καὶ τὴν ἀμφιβολίαν. εἰς μὲν ὅταν ὁ λό-
 γος ἢ τὸ νομα κυρίως σημαίνει πλεῖον, οἷον ἀετὶς ἢ κύνων. εἰς δὲ
 ὅταν εἰσθότις ὡς οὐτω λέγει. τρίτος δὲ, ὅταν τὸ συντεθεῖν
 πλεῖον σημαίνει, κεχωρισμὸν δὲ, ἀπλῶς. οἷον τὸ ἐπίσαδι γραμ-
 ματα. ἐκάτορον μὲν γὰρ εἰς τεχνήν, καὶ σημαίνει, τὸ ἐπίσαδι καὶ
 τὰ γραμματα. ἀμφω δὲ πλεῖον, ἢ τὸ τὰ γραμματα καὶ τὰ ὑπὸ
 τῇ μὲν ἔχον, ἢ τῇ γραμμάτων ἄλλον. ἢ μὲν οὖν ἀμφιβολία καὶ
 ὁμωνυμία, παρὰ τὸν τοῦ τοῦ τρόπου ὅτι. παρὰ δὲ τὴν σω-
 θέσιν τὰ τοιαῦτα. οἷον τὸ διδάσκει καθήμενον βαδίζειν καὶ μὴ
 γραφόντα γραφεῖν. ὃ γὰρ ταυτὸν σημαίνει, ἐὰν διελθὼν τις εἴπῃ
 καὶ σωθῆς, ὡς διδάσκον τὸν καθήμενον βαδίζειν, καὶ μὴ γρα-
 φόντα γραφεῖν. σημαίνει γὰρ αὐτὸς ὡς ἐχθὲρ διδάμιν τὸ μὴ γραφὼν γρα-
 φῆν. ἐὰν δὲ μὴ σωθῇ ὅτι ἐχθὲρ διδάμιν ὅτε ὃ γραφεῖ τὸ γραφῆν,
 καὶ μανθάνει νῦν γραμματα, εἴπερ εἰμάνθανεν ἀπὸ σατά. ἐπὶ
 τὸ γὰρ μόνον, διδάμιν φέρει, πολλὰ διδάσκει φέρει. Παρὰ
 δὲ τὴν διαίρεσιν, ὅτι τὰ πρὸς οὕτως οὕτως καὶ τρία, καὶ πρὸς τὰ
 καὶ ἀετὶς. καὶ τὸ μέτρον, ἴσον. ποσὸν γὰρ καὶ ἐπὶ πρὸς. ὃ γὰρ
 αὐτὸς λόγος διηρημένος καὶ συγχεόμενος, οὐκ αἰ ταυτὸ ση-
 μαίνειν αὐτὸς ὁ λόγος. οἷον ἐγὼ σε εἶπα διδάσκειν ὅτι διδάσκον. καὶ
 τὸ πρὸς τὴν αὐτὸν ἀνδρὶ ἐκάτορ λίπε διὰς Ἀχιλλεύς. Παρὰ δὲ
 τὴν προσωδίαν, καὶ μὲν τοῖς, αὐτὸν γραφὴς διαλεχένης, οὐ γὰρ
 διὰ τοῖς ποιῆσαι λόγον. καὶ δὲ τοῖς γινόμενοι καὶ ποιῆσαι,
 μάλλον. οἷον καὶ τὸν Ὀμηρον γῆνοι διορθοῦνται πρὸς τοὺς ἐλεγ-
 χοντας ὡς ἀπὸ πρὸς εἰρηκότα, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ἀμφω.
 λύνουσι γὰρ αὐτὸ τῇ προσωδία, λέγοντες τὸ οὐ ὅθεν τὸν. καὶ τὸ
 πρὸς τὸ γὰρ πνιόν τὸ Ἀγαμέμνονος, ὅτι οὐκ αὐτὸς ὁ ζῶν εἴπῃ,
 διδόνον δὲ οἱ οὐδὲν ἀρεῖαι, ἀλλὰ τὸ γὰρ πνιόν γινέται δι-
 δόναι. τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα πρὸς τὴν προσωδίαν ὅτι. οἱ δὲ πρὸς
 τὸ γινέται λέγειν συμβαίνουσιν, ὅταν τὸ μὴ ταυτὸν ὡς αὐτὸ

πῶς ἐρμηνεύεται. οἶον, τὸ ἄρρον, θήλυ, ἢ τὸ θήλυ, ἄρρον, ἢ τὸ με-
ταξὺ θάττορον τῶτων, ἢ πάλιν τὸ ποσσόν, ποιοῖον, ἢ τὸ ποιοῖον πο-
σσόν, ἢ τὸ ποιοῖον πᾶλλον, ἢ τὸ διακειμένον ποιοῖον, καὶ τὰ ἄλλα
ὡς διήρηται πρότερον. ἐστὶ γὰρ τὸ μὴ, τῶν ποιοῖον ὅν, ὡς τῶν
ποιοῖον τὴν λέξει σημαίνει. οἶον τὸ ὑγιαίνειν ὁμοίως χήματι ἢ
λεξέως λέγεται ὅτι τέμνειν, ἢ οἰκοδομεῖν. καὶ τοι τὸ μὴ ποιοῖον
καὶ διακειμένον πῶς διηλοῖ, τὸ δὲ ποιοῖον τι. τὸν αὐτὸν δὲ
τρόπον καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. οἱ μὲν οὖν πᾶσι τῶν λέξιν ἐλεγχον,
ἐκ τούτων τῶν τόπων εἰσὶ. Τῶν δὲ ἑξῆς τῆς λέξεως παρα-
λογισμῶν, εἰδή εἰσὶν ἐπὶ αὐτῶν μὲν, παρὰ τὸ συμβεβηκός. διότι τε-
ρον δὲ τὸ ἀπλῶς, ἢ μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ πᾶσι τῶν, ἢ ποσόν, ἢ πρὸς τι
λέγεσθαι. τρίτον δὲ, τὸ παρὰ τῶν τῶν ἐλεγχῶν ἀνοικῶν. τεταρ-
τον δὲ, τὸ παρὰ τὸ ἐπόμενον. πέμπτον δὲ, τὸ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ
λαμβανόμεν. ἕκτον δὲ, τὸ παρὰ τὸ, τὸ μὴ αἰτιον, ὡς αἰτιον πθε-
ναι. ἑβδόμον δὲ, τὸ παρὰ τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἢ ποιοῖον.
Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὸ συμβεβηκός παραλογισμοὶ εἰσιν, ὅταν
ὁμοίως ὅτι οὐκ ἀφαιρῶν πρᾶγματι καὶ τῶ συμβεβηκός τῶν
χαρ. ἐπεὶ γὰρ τῶ αὐτῶ πολλὰ συμβεβηκῶν, ὅκ ἀνάγκη πᾶσι
τοῖς καὶ ἡγορημένοις, καὶ κατ' οὐ κατηγορεῖται ταῦτα πάντα
ὑπάρχειν. πάντα γὰρ ὅπως εἶναι ταῦτα, ὡς πρὸ φασιν οἱ σοφι-
σταί. οἶον εἰ ὁ Κορίσιος ἐτόρος ἀνθρώπου, αὐτὸς αὐτοῦ ἐτόρος. ἐστὶ
γὰρ ἀνθρώπου, ἢ εἰ Σωκράτους ἐτόρος, ὁ δὲ Σωκράτης ἀνθρώπου,
ἐτόρον ἀνθρώπου φασὶν ὁμολογῆσαι. εἴτε τὸ συμβεβηκόν οὐ
ἐτόρον ἐφιστῶν εἶναι, τοῦτον εἶναι ἀνθρώπου. Οἱ δὲ πᾶσι τὸ, τὸ
ἀπλῶς τὸ δὲ, ἢ πᾶσι λέγεσθαι καὶ μὴ κυρίως, ὅταν τὸ ἢ μόριον
λεγομένου ὡς ἀπλῶς ἐρμηνεύον ληφθῇ. οἶον εἰ μὴ ὅν ὅτι διοξα-
σόν, ὅτι τὸ μὴ ὅν ὅτι. οὐ γὰρ ταῦτον εἶναι τὸ, καὶ εἶναι ἀπλῶς.
ἢ πάλιν ὅτι τὸ ὅν οὐκ εἰσιν ὅν, εἰ τῶν ὄντων τὸ μὴ ὅν. οἶον εἰ
μὴ ἀνθρώπου. οὐ γὰρ ταῦτ' οὐ μὴ εἶναι τι, καὶ ἀπλῶς μὴ εἶναι.
φαίνεται δὲ εἴτε τὸ παρὰ τῶν τῆς λέξεως καὶ μικρὸν διαφορῶν
τὸ εἶναι τι τοῦ εἶναι, καὶ τὸ μὴ εἶναι τι, τοῦ μὴ εἶναι. ὁμοίως δὲ
καὶ τὸ, παρὰ τὸ πᾶσι καὶ ἀπλῶς. οἶον εἰ ὁ ἰνδὸς ὅλ' ἑλκας
ἔμ, λόντος ὅτι τοῦς ὀδόντας, λόντος ἄρα καὶ οὐ λόντος ὅτι.
εἰ ἀμφω

εἰ ἀμφω πᾶσι, ὅτι ἅμα τὰ γινώσκια ὑπάρχει, τὸ δὲ ποιούτων ἐπὶ
γνώσῳ. Πάντι θεωρησάμενοι ῥαδιον. οἶον εἰ λαβὼν μέλαινα εἶναι τὸν
αἰθίοπα, τοῦς ὀδόντας, ἔροιτο εἰ λόντος. εἰ οὐκ αὐτὴ λόντος
ὅτι μελαινός, καὶ ὁ μελαινός, οἶον τὸ διελθεῖν συλλογιστικῶς τελέω-
σας τῶν ἐρωτήσεων. ἐπὶ γνώσῳ ἢ λαμβανὴ πολλὰ κίς, ἐφ' ὅσων ὅταν
πᾶσι λέγεται, καὶ τὸ ἀπλῶς δ' ὅτι ἀκολουθεῖν. καὶ ἢ ὅσοις μὴ
ῥαδιον θεωρησάμενοι, πῶς τὸν αὐτὸν κυρίως ἀποδοτέον. γίνεσθαι
δὲ τὸ τιούτων ἢ ὅσοις ὁμοίως ὑπάρχει τὰ ἀντικείμενα. διοκῆς
γὰρ ἢ ἀμφω, ἢ μὴ διέτορον διότερον ἀπλῶς εἶναι κατηγορεῖν. οἶον εἰ
τὸ μὲν ἡμισυ λόντος, τὸ δὲ ἡμισυ μέλαν, πῶς τὸν λόντος ἢ
μέλαν. Οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ διωρίζαι τί ὅτι συλλογισμός,
ἢ τί ἐλεγχος, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἐλεγχῶν τοῦ λόγου γίνεσθαι. ἐλεγχ-
χος μὲν γὰρ ὅτι ἀντίφασιν τῶν αὐτῶ ὅτι ἢ ὅτι μὴ ὀνόματις, ἀλλὰ
πρᾶγματις, καὶ ὀνόματος μὴ σιωπῶντος, ἀλλὰ τῶ αὐτοῦ, ἐκ τῶ
δοθέντων ὅτι ἀνάγκη, μὴ σιωπῶντος μὲν τοῦ ἐν ἀρχῇ καὶ κα-
τὰ τὸ αὐτὸ, καὶ πᾶσι τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως, καὶ ἢ τῶ αὐτῶ ἡρό-
νῳ. τὸ αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ ὑπόστασις πρὸς τινος. γινώσκοντες δὲ ἀπλῶς
πόντες τὴν λεχθέντων, φαίνονται ἐλεγχῶν. οἶον ὅτι τὸ αὐτὸ
διπλάσιον καὶ ὁ διπλάσιον. τὰ γὰρ δυοῖν τῶν ἢ ὅτις διπλά-
σια, τῶν δὲ τριῶν ὁ διπλάσιος. ἢ εἰ τὸ αὐτὸ τῶ αὐτοῦ διπλάσιον
καὶ οὐ διπλάσιον, ἀλλ' οὐ κατὰ ταῦτ'. κατὰ μὲν γὰρ τὸ μήκος,
διπλάσιον, κατὰ δὲ τὸ πλάτος, οὐ διπλάσιον. ἢ εἰ τὸ αὐτοῦ
καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ, καὶ ὡσαύτως, ἀλλ' ἔχ' ἅμα. διότι ὅτι φαί-
νόμενον ἐλεγχος. ἔλκοι δ' αὐτὸς τοῦτον καὶ εἰς τοῦς παρὰ
τῶν λέξιν. Οἱ δὲ παρὰ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβανόμεν, γίνονται μὲν
ἔως καὶ ποσότητος, ὅσα καὶ γινώσκονται τὸ ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ.
φαίνονται δὲ ἐλεγχῶν, εἴτε τὸ μὴ εἰσάγει σιωπῶν τὸ ταῦτον
καὶ τὸ ἐτόρον. Οἱ ἢ παρὰ τὸ ἐπόμενον ἐλεγχος, εἴτε τὸ οἶ-
σθαι ἀντιστρέφειν τῶν ἀκολουθησιν. ὅταν γὰρ περὶ ὄντος, ὅτι
ἀνάγκη τὸ δὲ, καὶ τοῦ δὲ ὄντος, οἶον καὶ θάττορον εἶναι ὅτι
ἀνάγκη. ὅθεν καὶ αἱ πόλεις τῶν διοξάν ἐκ τῆς αἰδομένης ἀπάται
γίνονται. πολλὰ καὶ γὰρ τῶν πολλῶν μέλι ὑπολαμβάνομεν εἶναι,
εἴτε τὸ ἐπὶ τῶν τῶν ἑκτονος χροῖα ὅτι μέλιτι, καὶ ἐπεὶ συμβαί-
ναι ἀμφω

νη τῶν γλῶττων ὕσαντο γίνεσθαι διάβροχον, καὶ ἡ διάβροχός, ἡ ἀλαβάνομις ὕσαι, τὸ δὲ οὐκ ἀναγκάσιον. γὰρ δὲ τοῖς ῥητορικοῖς, αἱ καὶ τὰ ῥητορικοῦ ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐπομύνων εἰσὶ. βουλόμενοι γὰρ δεῖξαι ὅτι μοιχός, τὸ ἐπόμενον ἔλαβον, ὅτι καλλωπίσης, ἢ ὅτι νυκτωρ ὁράται πλανώμενος. πολλοῖς δὲ ταῦτα μὲν ὑπάρχει. τὸ δὲ καθ' ἡγορὸν μὲν οὐκ ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ ἰσχυρὸν τοῖς συλλογιστικοῖς. οἷον ὁ μελίσσαν λόγος, ὅτι ἄπτερον ῥῆπαν, λαβὼν τὸ μὲν ἅπαν ἀγνήστον. ἐκ γὰρ μὴ ὄντος, οὐδὲν αὐτὸ γινέσθαι. ῥῆ δὲ γινόμενον, δὲ ἀρχῆς γινέσθαι. εἰ δὲ μὴ γέγονεν, ἀρχὴ οὐκ ἔχει τὸ πᾶν, ὥστε ἄπτερον. οὐκ ἀνάγκη δὲ τῶν συμβαινῶν. οὐ γὰρ εἰ τὸ γινόμενον ἅπαν ἀρχὴν ἔχει, καὶ εἰ τι ἀρχὴν ἔχει, γέγονεν. ὥς περ οὐδ' εἰ ὁ πυρετὴρ θερμός, ἀνάγκη καὶ τὸν θερμὸν πυρετὴν. ὁ δὲ πῦρ τὸ μὴ αἰτιον, ὥς αἰτιον, ὅταν πῦρ λαβῇτο αἰτιον, ὥς πῦρ ἐκείνο γινόμενον τὸ ἐλέγχον. συμβαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον γὰρ τοῖς εἰς τὸ ἀδυνάτου συλλογισμοῖς. γὰρ τούτοις γὰρ ἀναγκαῖον ἀναρῆναι τὴν κηρύκην. ἐάν οὖν καταειθμηθῇ γὰρ τοῖς ἀναγκαῖοις ὁρωτήμασι πῶς τὸ συμπεράσματός τὸ συμβαῖνον ἀδυνάτου, δόξει πῦρ τῶν γινέσθαι πολλὰς οὐκ ἐλέγχος. οἷον ὅτι ψυχὴ καὶ ζῶν ταυτόν. εἰ γὰρ φθορὰ γένεσις θνήσκουσιν, καὶ τῇ ζῳῇ φθορὰ εἶσαι τις γένεσις. ὁ δὲ θανάτος, φθορὰ τις καὶ θνήσκουσιν ζῶν, ὥς γένεσις ἢ ζῶν, καὶ τὸ ζῆν γινέσθαι. τῶν δὲ ἀδυνάτου. οὐκ ἄρα ταυτόν ἢ ψυχὴ καὶ ἢ ζῶν. οὐδὲν συλλογισαί. συμβαίνει γὰρ καὶ μὴ τις ταυτόν φῶς τῇ ψυχῇ τῇ ζῳῇ, ῥῆ ἀδυνάτου, ἀλλὰ μόνον θνήσκουσιν, ζῶν ἢ θανάτω, ὅντι φθορὰ, φθορὰ δὲ, γένεσις. ἀσυλλόγιστοι μὲν ἐν ἀπλῶς οὐκ εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, πῶς δὲ τὸ κείμενον, ἀσυλλόγιστοι. καὶ λαμβάνει πολλὰς οὐκ ἢ τῶν αὐτῶν εἰς ἐρωτῶντας τὸ τοιοῦτον. οἱ μὲν οὖν πῦρ τὸ ἐπόμενον καὶ πῦρ τὸ μὴ αἰτιον λόγοι, τοιοῦτοί εἰσιν.

Οἱ δὲ παρὰ τὸ τὰ δύο ἐρωτήματα γὰρ ποιεῖν, ὅταν λαμβάνῃ πλείω ὄντα, καὶ ὡς γνῶς ὄντος ἀποδοθῇ ἀπόκλεισις μία. ἐπ' ἑνὶ μὲν οὖν ῥαδίον εἰσὶν ὅτι πλείω, καὶ ὅτι ὁ δότιον ἀπόκλεισις. οἷον πότρου ἢ γῆ θάλασσα ὅντι οὐρανός. ἐπ' ἑνὶ δὲ, ἢ τῶν καὶ ὡς γνῶς ὄντος, ἢ ὁμολογοῦσι (ῥῆ) μὴ ἀποκρίνεσθαι ῥῆ ἐρωτῶ μὲν, ἢ

μὲν, ἢ ἐλέγχου φαίνονται. οἷον ἄρα οὐτὸς καὶ ὁτὸς ἀνθρώπος, ὥς αὐτὸς τῶν τοῦ τοῦ καὶ τῶν, ἀνθρώπου, ἀλλ' οὐκ ἀνθρώπου τυπῆσαι. ἢ πάλιν, ὡς τὰ μὲν ὅντι ἀγαθὰ, τὰ δὲ οὐκ ἀγαθὰ, πάντα ταῦτα ἀγαθὰ ἢ οὐκ ἀγαθὰ. ὁπότρου γὰρ αὐτὸς, εἰ μὲν ὡς ἐλέγχου, ἢ ψυδὸς φαίνονται ὁτὸς αὐτὸς εἰπεῖν. τὸ γὰρ φῶναι τῶν μὴ ἀγαθῶν εἶναι τι ἀγαθόν, ἢ τῶν ἀγαθῶν μὴ ἀγαθόν, ψυδὸς. ὅτι δὲ προσληφθέντων τινῶν, καὶ ἐλέγχος γνῶντο ἀληθινός. οἷον εἰ τις δοίη ὁμοίως γὰρ καὶ πολλὰ λέγειν. λδνκὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ τυφλὰ. εἰ γὰρ τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, πεφυκός δὲ ἔχει, καὶ τυφλὰ εἶσαι τὰ μὴ ἔχοντα, πεφυκός δὲ ἔχει. ὅταν δὲ τὸ μὴ ἔχει, τὸ δὲ μὴ ἔχει, τὰ ἀμφω εἶσαι ἢ ὁρῶντα ἢ τυφλὰ, ὁτὸς ἀδυνάτου. ἢ δὲ ὅπως διακρίνει τὸν φαίνοντάς συλλογισμούς καὶ ἐλέγχους, ἢ πάντας ἀνακτῶν εἰς τὴν τὸ ἐλέγχου ἀγνοίαν, ἀρχὴν ταύτην ποιησάμεν. εἰ γὰρ ἅπαντας ἀναλύσαι οὖν λαβόντας τῶν τοῦ τοῦ ἐλέγχου διορισμῶν, πρῶτον μὲν, εἰ ἀσυλλόγιστοι. δεῖ γὰρ ἐκ τῶν κηρύκων συμβαίνει τὸ συμπεράσμα, ὥς λέγει δὲ ἀνάγκη, ἀλλὰ μὴ φαίνεται. ἐπ' ἡμεῖς καὶ τὴν τὰ μὲν τὸ διορισμῶν. τῶν μὲν γὰρ γὰρ τῇ λέξει, οἱ μὲν εἰσι πῦρ τὸ διττὸν. οἷον ἢ τε ὁμωνυμία καὶ ὁ λόγος, καὶ ἢ ὁμοιοχημοσύνη. σωθῆς γὰρ, τὸ πᾶν ὡς τὸ δὲ τι σημαίνει. ἢ δὲ σωθῆς καὶ ἢ διαίρεσις καὶ ἢ πρῶτος δία, τὸ μὴ ταυτόν εἶναι τὸν λόγον ἢ τὸ νόμα τὸ διακρίνον. εἰ δὲ καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα ταυτόν, εἰ μὲν ἐλέγχος ἢ συλλογισμός εἴσεται. οἷον εἰ λῶπιον μὴ ἱμάτιον συλλογίσαι, ἀλλὰ λῶπιον. ἀληθὲς μὲν γὰρ καὶ κείνο, ἀλλ' οὐ συλλογισαί. ἀλλ' ἐπὶ ὁρωτήματι δεῖ, ὅτι ταυτόν σημαίνει πῶς τὸν ζήτησιν τὸ διακρίν. Οἱ δὲ πῦρ τὸ συμβεβηκός, ὁρωτῶντος τὸ συλλογισμοῦ, φανερὸν γίνονται. τὸν αὐτὸν γὰρ διορισμὸν δεῖ καὶ τὸ ἐλέγχου γίνεσθαι, πλείω προσκείμεναι τῶν ἀντίφασιν. ὁ γὰρ ἐλέγχος, συλλογισμός ἀντιφάσεως. εἰ οὖν μὴ δὲ συλλογισμός τὸ συμβεβηκός, οὐ γίνεταί ἐλέγχος. ὁ γὰρ εἰ τῶν ὄντων, ἀνάγκη τὸ δὲ εἶναι. τῶν δὲ δὲ λδνκόν. ἀνάγκη λδνκόν εἶναι τὸν συλλογισμὸν. ὁ δὲ εἰ τὸ πρᾶγμα γινώσκον διδοῖν ὁρᾶν ἴσας ἔχει, συμβεβηκὸς δὲ αὐτῶν χρώματι εἶναι,

πρὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἀρχὴ ἢ ἀρχή, ἢ πρὸ τοῦ πρώτου ὅστις, οὐ γὰρ ἢ ἀρχή, οὐδ' ἢ πρὸ τοῦ, ἀλλ' ἢ τρίγωνον ἢ ἀπόδειξις. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὥστε εἰ ὁ ἐλεγχος συλλογισμός τις, οὐκ ἂν εἴη ὁ κατὰ συμβεβηκός ἐλεγχος. ἀλλὰ πρὸς τὸ καὶ οἱ τεχνίται καὶ ὅλως οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ ἀνέπισκμονων ἐλεγχονταί. κατὰ συμβεβηκός γὰρ ποιοῦνται τοὺς συλλογισμούς πρὸς τὸ εἰδέναι. οἳ δ' οὐ διωκόμενοι διαίρειν, ἢ δρωτῶμενοι, διδασκίμ, ἢ οὐ διδόντες οἴονται διδασκάναι. Οἱ δὲ πρὸς τὸ πᾶν καὶ ἀπλῶς, ὅτι οὐ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἢ ἀπόφασις καὶ κατὰ φασιν. τὸ γὰρ πᾶν λόγον, τὸ πᾶν οὐ λόγον. τὸ δ' ἀπλῶς λόγον, τὸ ἀπλῶς ὁ λόγον ἀπόφασις. εἰ οὐκ ὁ λόγον τὸ πᾶν εἴναι λόγον, ὥς ἀπλῶς ἐρημνὸν λαμβάνει, ὁ ποιεῖ ἐλεγχον. φαίνεται δὲ, ὅτι τὸ ἀγνοῖαν τὸ εἶναι ἐλεγχον. φανερὸν γάρ ἐστι πάντων οἱ πρότερον λεγόντες πρὸς τὸν ἐλεγχον διορισμόν. διὸ ὁ προσηγορεύθησαν οὕτως. πρὸς γὰρ τὸ λόγον τὴν ἐλεψιν ἢ φαντασίαν γίνεται, καὶ διαερμενίαις, οὕτως κοινὸν ὑπὸ πᾶσι πυντοῖς θεωρεῖται τὴν τὸ λόγον ἐλεψιν. Οἷτε πρὸς τὸ λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ τὸ ἀναίτιον ὡς αἶτιον πηγῆναι διηλοῖ δὲ τὸ εἰσμεν. Δεῖ γὰρ τὸ συμπέρασμα τῷ ταῦτα εἶναι συμβαίνειν, ὅπου οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀναιτίοις. καὶ πάλιν μὴ ἀριθμενίου τὸ εἶναι ἀρχῆς, ὅπου οὐκ ἔστιν οἱ πρὸς τὴν αἴτησιν τὸ εἶναι ἀρχῆς. Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἐπόμενον, μόρος εἰσι τὸ συμβεβηκός, τὸ γὰρ ἐπόμενον συμβεβηκε, ὅπου δὲ τὸ συμβεβηκός. ὅτι τὸ συμβεβηκός, εἰς ἐφ' ἑνὸς μόνου λαβὴν οἶον ταυτὸν ὅτι τὸ ξανθὸν καὶ τὸ μέλι, καὶ τὸ λόγον καὶ κύκλον. τὸ δὲ πρὸς τὸ ἐπόμενον, αἰετὶν πλείοσι. τὰ γὰρ ἐν ταῦτα ταῦτα, καὶ ἀλλήλοις ἀξιοῦμεν εἶναι ταῦτα. διὸ γίνεται ὁ πρὸς τὸ ἐπόμενον ἐλεγχος. εἰ δ' οὐ πάντως ἀληθεῖς, οἶον αὐτὸν λόγον κατὰ συμβεβηκός. καὶ γὰρ ἢ χιὼν καὶ ὁ κύκλος τῷ λόγῳ ταυτὸν. ἢ πάλιν ὡς ἐν τῷ Μετὰ τοῦ λόγου, τὸ αὐτὸ λαμβάνει εἶναι τὸ γεγονέναι καὶ ἀρχῇ εἶναι, ἢ τὸ, ἴσοις γίνεσθαι ταυτὸ μέγεθος λαμβάνειν. ὅτι γὰρ τὸ γεγονὸς ἐκ ἀρχῇ, καὶ τὸ ἐκ ἀρχῇ, γίνεσθαι ἀξιοῖ, ὡς ἀμφὺ ταυτὰ ὄντα ἐκ ἀρχῇ εἶναι τὸ γεγονὸς καὶ πᾶν περὶ ἀσμενόν. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἴσων γινόμενων.

μὲν, εἰ τὰ, τὸ αὐτὸ καὶ ἐν μεγέθος λαμβανόμενα ἴσα γίνονται, καὶ τὰ ἴσα γινόμενα ἐν μεγέθος λαμβάνει. ὥστε τὸ ἐπόμενον, λαμβάνει. ἐπεὶ οὐκ ὁ πρὸς τὸ συμβεβηκός ἐλεγχος ἐν τῇ ἀγνοίᾳ τὸ ἐλεγχον, φανερὸν ὅτι καὶ ὁ πρὸς τὸ ἐπόμενον, ὑποσκεπόμεν δὲ τὸ καὶ ἄλλως βέλτιον. οἱ δὲ πρὸς τὸ τὰ πλείω ἐρωτήματα ἐν ποιεῖν, ἐν τῷ μὴ διαερμενίᾳ ἡμᾶς, ἢ μὴ διαίρειν τὸν λόγον τὸ πρὸς τὰς αἰτίας. ἢ γὰρ πρότασις ὅστις ἐν κατ' ἑνός, ὁ γὰρ αὐτὸς ὅρος ἑνός μόνου, καὶ ἀπλῶς τὸ πρᾶγμα. οἶον ἀνθρώπου, καὶ ἑνός μονοῦ ἀνθρώπου. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. εἰ οὐκ μία μόνον πρότασις ἐν κατ' ἑνός ἀξιοῦσα, καὶ ἀπλῶς εἶσαι πρότασις ἢ διακρίσις ἐρωτήσεως. ὑπὸ δ' ὁ συλλογισμός ἐκ προτάσεων, ὁ δὲ ἐλεγχος συλλογισμός, καὶ ὁ ἐλεγχος εἶσαι ἐκ προτάσεων. εἰ οὐκ ἢ πρότασις ἐν κατ' ἑνός, φανερὸν ὅτι καὶ ὁ πρὸς τὴν τὸ ἐλεγχον ἀγνοίαν. φαίνεται γὰρ εἶναι πρότασις, ἢ οὐκ οὐσα πρότασις. εἰ μὲν οὐκ ἐλεγχον ἀποκρίσιν ὡς πρὸς μίαν ἐρωτήσιν, εἶσαι ἐλεγχος, εἰ δὲ μὴ ἐλεγχον ἀλλὰ φαίνεται, φαινόμενος ἐλεγχος. ὥστε πάντες οἱ τρόποι πᾶν πᾶν εἰς τὴν τὸ ἐλεγχον ἀγνοίαν. οἱ μὲν οὐκ πρὸς τὴν λέξιν, ὅτι φαινόμενῃ ἀντίφασιν, ὅπου ἡ ἴδιον τὸ ἐλεγχον, οἱ δ' ἄλλοι πρὸς τὸν τὸ συλλογισμοῦ ὅρον. ἢ δ' ἀπατην γίνεται, τῶν μὲν παρὰ τὴν ὁμνυμίαν καὶ τὸν λόγον, ἐν τῷ μὴ διωκόμεν διαίρειν τὸ πολλαχῶς λεγόμενον. Ἔνια γὰρ οὐκ ὁποροῦ διαίρειν. οἶον τὸ ἐν καὶ τὸ ὅν καὶ τὸ ταῦτο. τῶν δὲ παρὰ τὴν σωθεσίαν καὶ διαίρειν, ὅπου μὴ εἶναι οἷον δὲ φέρειν σωτηρίαν καὶ διαερμενίαν τὸν λόγον, καθάπερ ὑπὸ τῶν πλείων. ὁμοίως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν παρὰ τὴν προσωδίαν. ὁ γὰρ ἄλλο δὲ σημαίνει ἀνιμενός καὶ ὑπὸ τῶν ὁμνυμῶν ὁ λόγος, ἐπ' οὐκ ἐνός, ἢ οὐκ ὑπὸ πολλῶν. τῶν δὲ πρὸς τὸ ἀρχῇ, δὲ τὴν ὁμοιότητά ἐλεξεως. χαλεπὸν γὰρ διαίρειν ποῖα ὡσαντως, καὶ ποῖα ὡς ἐπὶ λέγεται. φερόν γὰρ ὁ τούτου διωκόμενος ποιεῖν, ἐχόντες ὅτι τὸ θεωρεῖν τὰ ληθές. μάλιστα δ' ἐπίσταται σιωπεπινδύειν, ὅτι πᾶν τὸ κατηγορεσμενόν ἔνός, ὑπολαμβάνομεν τὸ δὲ πᾶν, καὶ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ. ὅπου γὰρ ἐν καὶ τῇ οὐσίᾳ μάλιστα δοκεῖ πρὸς πᾶν τὸ, τὸ δὲ πᾶν καὶ τὸ ἐν. διὸ καὶ τῶν πρὸς τὴν λέξιν ὅπου ο

πρότος θετός. πρότος μὲν ὅτι μάλλον ἢ ἀπάτη γινέται μετ' ἀλλήλων σκοπεύουσιν, ἢ καὶ αὐτοὺς. ἢ μὲν γὰρ μετ' ἄλλοις σκέψις δὲ λόγου, ἢ δὲ καὶ αὐτὰς οὐχ ἡττοὶ δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸς. εἴτα καὶ καὶ αὐτὰς ἀπατάσθαι συμβαίνει, ὅταν ὡς τ' λόγου ποιεῖται τὴν σκέψιν. ἐπεὶ ἢ μὲν ἀπάτη ἐκ τῆς ὁμοιότητος, ἢ δὲ ὁμοιότης, ἐκ τ' ἁπλῆς. τῶν δὲ παρὰ τὸ συμβεβηκός, δὲ τὸ μὴ διωκᾶν διακρίνειν τὸ ταυτοῦ καὶ τ' ἑτέρου, καὶ τ' ὅτι καὶ τὰ πολλὰ. μὴ δὲ τοῖς ποίοις τῶν κατηγορημάτων πάντα ταῦτα καὶ τ' πρᾶγματι συμβεβηκὸν ὁμοίως δὲ καὶ τῶν παρὰ τὸ ἐπὶ ὁμολογίᾳ. μὲν γὰρ τὸ συμβεβηκός τὸ ἐπὶ ὁμολογίᾳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὡς πολλὰ φαίνεται καὶ ἀξιοῦται οὕτως, εἰ τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε μὴ χωρίζεται, μὴ δὲ ἀπὸ θατόρου χωρίζεται θάτορον. τῶν δὲ παρὰ τὴν ἁπλῆς τὸ λόγος, καὶ τῶν πρᾶ τ' ὅτι καὶ ἀπλῶς, ἐν τῷ πρᾶ μικρόν ἢ ἀπάτη. ὡς γὰρ οὐδὲν προσσημαίνον τὸ τί, ἢ τῶν, ἢ τὰ ἀπλῶς ἢ τῶν, ἢ τὸ νῦν, καθόλου συγχωρεῖται. ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τῶν ἀρχὴ λαμβανόντων, καὶ τῶν ἀνατίων, καὶ ὅσοι τὰ πλείω ἐρωτήματα ὡς ἐν ποιοῦσιν. ἐν ἅπασιν γὰρ ἢ ἀπάτη δὲ τὸ πρᾶ μικρόν. οὐ γὰρ διακρίβουμιν οὔτε τ' προτάσεως, οὔτε τ' συλλογισμῶν τ' ὅρα, δὲ τὴν πρᾶ μὲν αἰτίαν. ἐπεὶ δὲ ἔχομεν παρ' ὅσα γίνονται οἱ φαινόμενοι συλλογισμοί, ἔχομεν καὶ παρ' ὅσα οἱ σοφιστικοὶ γίνονται αὐτοὶ συλλογισμοὶ καὶ ἐλεγχοί. λέγω δὲ σοφιστικὸν ἐλεγχον, καὶ συλλογισμόν, οὐ μόνον τὸν φαινόμενον συλλογισμόν, ἢ ἐλεγχον, μὴ ὄντα δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸν ὄντα μὲν, φαινόμενον δὲ οἰκῆον τὸ πρᾶγμα. εἰσι δὲ οὗτοι οἱ μὴ ἡτ' τὸ πρᾶγμα ἐλεγχοντες καὶ διδόντες ἀγνοουῦντας, ὅπου ἡ τῆς πρᾶς. εἰσι δὲ ἢ πρᾶς, μὲν γὰρ τ' διαλεκτικῆς. αὐτὴ δὲ διωκᾶν συλλογίζεσθαι ψεύδους, δι' ἀγνοίαν τὸ διδόντες ποῦ τὸ πρᾶγμα τ' λόγος. οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἐλεγχοί, αὐτοὶ καὶ συλλογίζονται τὴν ἀντίφασιν, ἢ ποιοῦσι δῆλον εἰ ἀγνοεῖ. καὶ γὰρ τὸν εἰδέντα ἐμποδίσαι τοῖς τοῖς λόγοις. ὅτι ἢ ἔχομεν αὐτὸς, τῇ αὐτῇ μετὰ δὲ δῆλον. παρ' ὅσα γὰρ φαίνεται τοῖς ἀκροῦσιν ὡς ἡρωτημῖα συλλογίζεσθαι, πρᾶ ταῦτα καὶ τῶ ἀρκεινομένῳ δόξῃ. ὡς τε εἰσὶν συλλογισμοὶ ψεύδους δὲ τὸν τῶν ἢ πάντων, ἢ ἑνὶ.

ὁ γὰρ

ὁ γὰρ μὴ ἐρωτηθεὶς οἶται δέλωσθαι, καὶ ἐρωτηθεὶς εἶναι. πλὴν ἐπὶ γε τῶν ἁπλῶν συμβαίνει προσδρατῆν τι γινέσθαι, καὶ τὸ ψεύδους ἐμφανίζεσθαι. οἷον ἐν τοῖς πρᾶ τὴν ἁπλῆς καὶ τὸν ὁμοιολογισμόν. εἰ δὲ οἱ πρᾶλογισμοὶ τ' ἀντιφάσεως πρᾶ τὸν φαινόμενον ἐλεγχον εἰσι, δῆλον ὅτι πρᾶ τὸσαῦτα αὐτοὶ καὶ τῶν ψεύδους εἰσιν συλλογισμοί, παρ' ὅσα καὶ ὁ φαινόμενος ἐλεγχῶν. ὁ δὲ φαινόμενος πρᾶ τὰ μόρια τοῦ ἀληθοῦς. ἐκάστων γὰρ ἐκλείποντες, φαίνεται αὐτοὶ ἐλεγχῶν. οἷον ὁ παρὰ τὸ μὴ συμβαίνειν δὲ τὸν λόγον, ὁ εἰς τὸ ἀδυνάτομ, καὶ ὁ τὰς δύο ἐρωτήσεως μίαν ποιοῦν παρὰ τὴν πρότασιν, καὶ ἀντιτὸ καὶ αὐτὸ, ὁ πρᾶ τὸ συμβεβηκός, καὶ τὸ τούτου μόριον, ὁ παρὰ τὸ ἐπὶ ὁμολογίᾳ. ἐπεὶ τὸ μὴ ὡς τ' πρᾶ ματος, ἀλλ' ὡς τὸ λόγος συμβαίνειν. εἰ ἀντιτὸ καθόλου τὴν ἀντίφασιν, καὶ ἡτ' ταυτοῦ, καὶ πρὸς ταυτοῦ, καὶ ὡς αὐτῶς. παρὰ τε τὸ ἐπὶ τι, ἢ παρ' ἐκάστων τούτων, ἀμαρτανῆς. ἐπεὶ παρὰ τὸ γινεσθαι μὲν τὸ γινέσθαι, τὸ γινέσθαι λαμβάνειν. ὡς τε ἔχομεν αὐτοὶ ὅσα γίνονται οἱ πρᾶλογισμοί. παρὰ πλείω μὲν γὰρ εἰσιν αὐτοὶ, πρᾶ δὲ τὰ ἐρημνία εἰσονται πάντων. εἰσι δὲ ὁ σοφιστικὸς ἐλεγχῶν, οὐχ ἁπλῶς ἐλεγχος, ἀλλὰ πρὸς πῖνα. καὶ ὁ συλλογισμὸς ὡς αὐτῶς. αὐτοὶ μὴ λαβὴν, τε παρὰ τὸ ἀμύνειν ἐν σημαίνῃ, καὶ ὁ παρὰ τὴν ὁμοιοχημοσύνην τὸ μόνον τὸδε, καὶ οἱ ἄλλοι ὡς αὐτῶς, οὔτε ἐλεγχοί, οὔτε συλλογισμοὶ εἰσὶν αὐτοῖς, οὐδ' ἁπλῶς, οὔτε πρὸς τὸν ἐρωτώμενον. εἰ δὲ λάβωσι πρὸς ἢ τὸν ἐρωτώμενον, εἰσονται, ἁπλῶς δὲ, εἰ εἰσονται. οὐ γὰρ ἐν σημαίνῃ εἰλήφασιν, ἀλλὰ φαινόμενον, καὶ πρᾶ τὸδε. παρ' ὅσα δὲ ἐλεγχονται οἱ ἐλεγχόμενοι, οὐδὲν παρὰ τὸ λαμβάνειν, ἀνδρὶ τῶν ὄντων ὡς τῆς ἀπάντων. ὡς δὲ οὐδεμίας ὅδε τεχνικῆς. ἀπφροὶ γὰρ εἰσιν αὐτοῖς. ὡς τε δῆλον ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀποδείξαι. ἐλεγχοί, δι' εἰσι καὶ ἀληθεῖς. ὅσα γὰρ ὅσον ἀποδείξαι, εἰ καὶ ἐλεγχῶν, τὸν φαινόμενον τὴν ἀντίφασιν τὸ ἀληθές. οἷον εἰ σύμμετρον τὴν διάμετρον ἔθηκεν, ἐλεγχῶν αὐτὸς τὴν ἀποδείξει, ὅτι ἀσύμμετρον. ὡς τε πάντων διεῖσαι ὡς τῆς μονα εἶναι. ὁ μὲν γὰρ ἐπονται παρὰ τὰς ἐν γεωμετρίας ἀρχάς, καὶ τὰ πάντων συμπεράσματα, οἱ δὲ παρὰ τὰς ἐν ἱατρικῇ, οἱ δὲ παρὰ

τὰς τῶν ἄλλων ὑπόθεσιν. ἀλλὰ μὲν καὶ οἱ ψευδοὶς ἐλεγχῶν
 ὁμοίως αὐτοὶ γινώσκονται. καὶ ἐκάστῳ γὰρ τέχνῳ ἐστὶ ψευδοὶς
 συλλογισμὸς οἷον κατὰ γεωμετρικὴν ὁ γεωμετρικὸς, καὶ κατὰ
 ἰατρικὴν, ὁ ἰατρικὸς. λέγω δὲ τὸ κατὰ τέχνῳ τὸ κατὰ τὰς
 ἐκείνης ἀρχάς. διηγοροῦν ὅτι οὐ πάντων τῶν ἐλεγχῶν, ἀλλὰ
 τῶν παρὰ τὴν διαλεκτικὴν ληπτέων τοὺς τόπους. οὗτοι γὰρ
 κοινοὶ πῶς ἀπασαν τέχνῳ καὶ διωάμην. καὶ τὸν ἥ καὶ ἐκά-
 στῳ ὑποθέσει ἐλεγχῶν τὸ ὑποθέμενός ἐστι θεωρεῖν, εἴτε μὴ αὐτὴ
 φαίνεται, εἴτε ἐστὶ, καὶ διατί. τὸν δὲ ἐκ τῶν κοινῶν καὶ ὑποθέ-
 μεϊαν τέχνῳ, τοῦ διαλεκτικοῦ. εἰ γὰρ ἐχομένη ἐστὶν οἱ ψευδοὶς
 συλλογισμοὶ πᾶσι τοῖσι, ἐχομένη δὲ ὡς οἱ ἐλεγχῶν. ὁ γὰρ ἐλεγχῶν
 ἐστὶν ἀντιφάσεως συλλογισμὸς. ὥστε ἢ εἰς ἢ διὰ συλλογισμοῦ
 ἀντιφάσεως, ἐλεγχῶν ἐστὶν, ἐχομένη ἄρα παρ' ὅποια πάντες εἰ-
 σὶν οἱ τοιοῦτοι. εἰ δὲ τὰ ἐχομένη, καὶ τὰς λύσεις ἐχομένη. αἱ γὰρ
 τούτων γινώσκονται, λύσεις εἰσὶν. ἐχομένη δὲ παρ' ὅποια γίνονται,
 καὶ τοὺς φαινομένους. φαινομένους δὲ οὐχ ὁπωσδήποτε, ἀλλὰ τοῖς
 τοιοῖσι δὲ ἀόριστος γὰρ ἐστὶν ἐκείνις σκοπῇ, παρ' ὅποια φαίνον-
 ται τοῖς τυχεῖσι. ὥστε φανόρον, ὅτι τὸ διαλεκτικὸν ἐστὶ τὸ δι-
 ναδαι λαβεῖν παρ' ὅποια γίνεται δὲ τῶν κοινῶν, ἢ ὡς ἐλεγ-
 χος, ἢ φαινόμενος ἐλεγχος, ἢ διαλεκτικὸς, ἢ φαινόμενος διαλεkti-
 κὸς ἢ ψευδοὶς. ἀκέραια δὲ διαφορά τῶν λόγων ἢ λέγουσιν τι-
 νες, τὸ εἶναι τοὺς μὲν πῶς τὸννομα λόγους, τοὺς δὲ πῶς τὴν
 διανοίαν. ἀποδοῖν γὰρ τὸ ὑπολαμβάνειν, ἄλλους μὲν εἶναι πῶς
 τὸννομα λόγους, ἐτέρους δὲ πῶς τὴν διανοίαν, ἀλλ' οὐ τὸς αὐ-
 τὸς. τί γὰρ ἐστὶ τὸ μὴ πῶς τὴν διανοίαν, ἀλλ' ἢ ὅταν μὴ χρῆται
 τῷ ὀνόματι οἰόμενος ἐρωτᾶν, ἐφ' ᾧ ὁ ἐρωτώμενος ἐδίδκε. τὸ
 αὐτὸ δὲ τοῦτο ἐστὶ καὶ πρὸς τὸννομα. τὸ δὲ πρὸς τὴν διανοίαν,
 ὅταν ἐφ' ᾧ ἐδίδκεν δεικνύει. εἰ δὲ τις πλείον σημαίνει τὸ
 ὀνόματος οἷον τὸν σημαίνει, ἢ ὁ ἐρωτῶν τὸ ἐρωτώμενος, οἷον
 ἔσως τὸ ὄν, ἢ τὸ γινώσκον. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποκρινόμενος, ὁ
 ἐρωτῶν Ζῶν, γινώσκον, ἢ ὀνόματος εἶναι, ἢ ὁ ἐρωτῶν, ὅτι
 γινώσκον, ὅπως πρὸς τὸννομα ἐστὶν, ἢ πρὸς τὴν διανοίαν τὸ ἐρω-
 τῶν δὲ δεικνύει, εἰ δὲ τις πολλὰ οἶετ' σημαίνει, διηγο-
 ῖται οὐ

ὅτι οὐ πρὸς τὴν διανοίαν. πρῶτον μὲν γὰρ πᾶσι τὸς πρὸς τὴν
 λόγους τοὺς πρὸς τὸννομα, καὶ τὴν διανοίαν, ὅσοι πλείον ση-
 μαίνεισιν. εἴτα πᾶσι ὁ νόμος ἐστὶν. ὁ γὰρ γινώσκον τὸ πρὸς
 τὴν διανοίαν εἶναι, ἀλλ' γινώσκον τὸν ἀποκρινόμενον ἔχον πῶς
 πρὸς τὰς δεικνύει. εἴτα πρὸς τὸννομα γινώσκεται πάντας αὐ-
 τοὺς εἶναι. τὸ γὰρ πρὸς τὸννομα, τὸ μὴ πρὸς τὴν διανοίαν εἶναι
 ἐστὶν γινώσκον. εἰ γὰρ μὴ πάντες, εἰσιν αὐτοὶ τινες ἐτεροί, οἳ δὲ πρὸς
 τὸννομα, ὅτε πρὸς τὴν διανοίαν. οἳ δὲ φασὶ πάντας, καὶ δια-
 νοῦνται, ἢ πρὸς τὸννομα ἢ πρὸς τὴν διανοίαν εἶναι πάντας,
 ἀλλὰς δὲ οὐ. ἀλλὰ μὲν ὅσοι συλλογισμοὶ εἰσι πᾶσι τὸ πλείον
 νακῶς, τῶν εἰσὶν οἱ παρὰ τὸννομα. ἀποδοῖν μὲν γὰρ εἰρη-
 ται τὸ πᾶσι τὸννομα φαῖναι πάντας τὸς πᾶσι τὴν λέγειν. ἀλλ'
 οὐ εἰσὶ τινὲς πᾶσι συλλογισμοί, ὅτε πᾶσι ἀποκρινόμενον, πρὸς τὸ
 τὸ ἐχόν πῶς, ἀλλὰ τὸ τοῖον δὲ ἐρώτημα τὸν λόγον αὐτὸν ἐχόν, ὁ
 πλείον σημαίνει. ὅπως τε ἀποδοῖν τὸ πᾶσι ἐλεγχῶν δεικνύει,
 ἀλλὰ μὴ πρότερον πᾶσι συλλογισμοῦ. ὁ γὰρ ἐλεγχῶν, συλλογι-
 σμὸς ἐστὶν. ὥστε καὶ πᾶσι συλλογισμὸς πρότερον, ἢ πᾶσι ψευ-
 δοὶς ἐλεγχῶν. εἰ γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐλεγχῶν, φαινόμενος συλλογισμὸς
 ἀντιφάσεως. διὸ ἢ γινώσκον συλλογισμῶν ἐστὶ τὸ ἀτιόν, ἢ γινώσκον
 ἀντιφάσις (προσκεισθαι γὰρ δὲ τὴν ἀντιφάσιν) ὅτι δὲ γινώσκον
 ἀντιφάσει οὐκ ἐστὶν συλλογισμῶν. ὁ δὲ ἢ μὴ ἔχει τις δόξιν
 αὐτὸν ἀμφοῖν. ὁ δὲ ὅτι Ὀμήρου ποιήσιν ἄνθρωπος δὲ τὸ κυκλον,
 γινώσκον συλλογισμῶν, ὁ δὲ γινώσκον μὴ διετέρω ἀληθὲς συλλογισμὸς.
 ἀλλὰ διηγοῖν ὁ λόγος ἢ ληθεῖ. πρότερον οἳ γινώσκον μαθήμασι λό-
 γοι, πρὸς τὴν διανοίαν εἰσιν ἢ οὐ. καὶ εἰ τις δόκει πολλὰ ση-
 μαίνειν τὸ τρίγωνον, καὶ ἐδίδκε μὴ ὡς τοῦτο τὸ σχῆμα ἐφ' οὗ
 σιωπεδράνατο ὅτι διηγοῖν ὁρθαί, πρότερον πρὸς τὴν διανοίαν οὐ-
 πὸς δεικνύεται, τὴν ἐκείνου ἢ οὐ. ἔτι εἰ πολλὰ μὲν σημα-
 νει τὸννομα, ὁ δὲ μὴ νοεῖ, μὴ δὲ οἶεται, πῶς οἳ τὸ, πρὸς τὴν
 διανοίαν δεικνύεται, ἢ πῶς δὲ ἐρωτῶν, πᾶσι δεικνύει δια-
 νοῖν. εἴτε ἐρωτῶν τις, εἴ εἰσι σιγῶντα λέγειν, ἢ οὐ. ἢ ὅτι μὲν
 ὡς οὐ δὲ δὲ ὡς ναι, εἰ δὲ τις δόξιν μεθ' ἑαυτοῦ, ὁ δὲ διαλεχέμενος

ἡ πῶς τὴν διάνοιαν διέλεκται. καὶ τοῦτο ὁ λόγος δοκεῖ ἔχει
 πρὸς τὸ νόημα. οὐκ ἄρα ὅτι γῆρας τὸ λόγῳ τὸ πῶς τὴν δι-
 νοικαν. ἀλλ' οἱ μὲν τῶν πῶς τὸ νόμα ἐστὶ, καὶ τοιοῦτι οὐ παύ-
 πες, οὐχ ὅτι οἱ ἐλεγχοί, ἀλλ' οὐδ' οἱ φαινόμενοι ἐλεγχοί. ἐστὶ γὰρ
 καὶ μὴ πρὸς τὴν λέξιν φαινόμενοι ἐλεγχοί. οἷον οἱ πρὸς τὸ συμβε-
 βηκός καὶ ἐτόροι. εἰδὲ τις ἀξιοῖ διαίρειν, ὅτι λέγω δὲ σιγῶντα
 λέγειν, τὰ μὲν ὥδι, τὰ δ' ὥδι, ἀλλὰ ὅσον ὅτι πρῶτον ἢ ἄπο-
 πορ, τὸ ἀξιοῦν, γνῶτε γὰρ οὐ δοκεῖ τὸ ἐρωτώμενον πολλαχῶς
 ἔχειν. ἀδυνάτομ δὲ διαίρειν ὃ μὴ οἶται. ἐπὶ τὰ το διδασκῆν,
 τί ἄλλο εἶσαι. φανόρον γὰρ ποιῆσθαι πῶς ὡς ἔχει, ὅτι μὴτε ἐπε-
 σκεμμένον, μὴτε εἰδῶτι μὴτε ὑπολαμβάνοντι, ὅτι ἄλλο ἄλλως
 λέγει. Ἐπειγὲ γὰρ οἱ μὴ διπλοῖς τί κωλύει ὅσον ποιεῖν; ὡς
 ἄρα εἶσαι αἱ μονάδες τῶν διυσιγνῶν τοῖς τέσσαρσι; ἐστὶ δὲ διὰ
 εἰς αἱ μὲν ὥδι γνῶσθαι, αἱ δὲ ὥδι. καὶ ἄρα τῶν γινώσκων μία
 ὑπόθεσις ἢ οὐ; ἐστὶ δ' ὅτι γινώσκοντα τὰ μὲν γινώσκον, τὰ δ' ἄγινώσκον,
 ὡς τὸ εἰκοῖν ἄγινώσκον ὃ ὅσον ἀξιοῦν, ὅτι ἐτόρον τὸ διδασκῆν τοῦ
 διαλέγεσθαι. καὶ ὅτι δὲ τὸν ἢ διδασκῶντα μὴ ἐρωτᾶν, ἀλλ'
 αὐτὸν διηλεῖν ποιεῖν, τὸν δ' ὁρώμεν. ἐστὶ τὸ φῶναι ἢ ἀποφῶναι
 ἀξιοῦντος, οὐ διδόνοντος ὅτιν, ἀλλὰ πῶς λαμβάνοντες. ἢ
 γὰρ πῶς ἀσκήσῃ διαλεκτικῇ τις. διὸ καὶ πῶς πάντων ὑπὸ
 σκοπῆς καὶ θεωρεῖ, οὐ τὸν εἰδόντα, ἀλλὰ τὸν ἀγνοῶντα, καὶ πρὸ
 αἰσίου μὲν. Ὁ μὲν οὖν καὶ τὰ το πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινά,
 διαλεκτικὸς ὅστις, ὃ δὲ τὸν φαινόμενόντος ποιεῖν, σοφιστικὸς.
 καὶ συλλογισμὸς εἰσικός καὶ σοφιστικὸς ὅστις. εἰς μὲν ὁ φαινό-
 μενος συλλογισμὸς, πῶς ὅτι ἢ διαλεκτικῇ, πῶς ἀσκήσῃ, καὶ
 ἀληθὲς ἢ τὸ συμπέρασμα. τῶ γὰρ διατὶ ἀπατηλὸς ὅστις. καὶ
 ὅσοι μὴ ὄντες καὶ τὰ τὴν ἐκάστον μέθοδον παραλογισμοί, δο-
 κούσιν εἶναι καὶ τὰ τὴν τέχνῳ. τὰ γὰρ ψευδογραφήματα, ὅτι
 εἰσικά. κατὰ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν τέχνῳ οἱ πρᾶλογισμοί. ὅστις γὰρ
 εἰ πῶς ψευδογράφῃ, πῶς ἀληθὲς. οἷον τὸ Ἰπποκράτους, ἢ ὁ
 τετραγωνισμὸς ὃς ἢ τὴν μίμωσκων. ἀλλ' ὡς ὁ Βρύωνος ἐτετραγώ-
 νιζε τὸν κύκλον. εἰ μὴ τετραγωνίζετο ὁ κύκλος, ἀλλ' ὅτι ὅτι τὸ
 πρᾶγμα, ὅστις ὅσον σοφιστικὸς, ὡς τε ὅ, τε πῶς ὅτι φαινόμενόντος
 συλλο-

συλλογισμὸς, καὶ ἢ συλλογισμὸς, εἰσικός λόγος. φαινόμενόντος
 γὰρ ὅτι κατὰ τὸ πρᾶγμα. ὡς ἀπατηλὸς καὶ ἀδικος. ὡς πῶς
 γὰρ ἢ ἐν ἀγωνί ἀδικία εἰδὸς ἔχει, καὶ ἐστὶν ἀδικομαχία τις, οὐ-
 τὼς ἢ γινώσκοντος, ἀδικομαχία ἢ εἰσική ὅστις. ἐκείνη γὰρ ὅτι
 πάντας νικᾶν πτωχευμένοι, πάντων ἀπὸνται, καὶ γινώσκοντες
 οἱ εἰσικοί. οἱ μὲν οὖν ὅτι νίκης αὐτῆς χάριν τοιοῦτι, ὅστις αὐ-
 θρωποὶ καὶ φιλέιδες δοκούσιν εἶναι, οἱ δὲ δόξης χάριν ὅτι εἰς
 χρηματισμὸν, σοφιστικοί. ἢ γὰρ ὅτι σοφιστικῇ, ἐστὶν ὡς πῶς εἰπομένῳ, χρη-
 ματισμῇ τις ἀπὸ σοφίας φαινομένης. διὸ φαινομένης ἀποδεί-
 ξαις ἐκείνηται. καὶ τὴν λόγῳ τὴν αὐτῶν μὲν εἰσιν οἱ φιλόδοξοι
 καὶ σοφισταί, ἀλλ' οὐ τὴν αὐτῶν γινώσκον. καὶ λόγῳ ὁ αὐτὸς ἢ εἶσαι
 σοφιστικὸς, καὶ εἰσικός, ἀλλ' οὐ κατ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ μὲν νίκης φαι-
 νομένης, εἰσικός, ἢ δὲ σοφίας, σοφιστικός. καὶ γὰρ ἢ σοφιστικῇ,
 ἐστὶ φαινομένη σοφία τις, ἀλλ' οὐκ οὐκ. Ὁ δὲ ὅστις, ὅτι
 πῶς οὕτως ἔχον πῶς τὸν ἀσκήσῃ, ὡς ὁ ψευδογράφος πῶς
 τὸν γεωμετρικόν. καὶ γὰρ τὴν αὐτῶν τῇ διαλεκτικῇ παραλογί-
 ζονται, καθάπερ ὁ ψευδογράφος τὸν γεωμέτρου, ἀλλ' ὁ ἢ
 ὅτι εἰσικός, ὅτι ἐκ τὴν ἀρχῶν καὶ τὴν συμπέρασματων ὅτι ὑπὸ
 τὴν τέχνῳ ψευδογράφῃ, ὃ δὲ ὑπὸ τῇ ἀσκήσῃ. πῶς ἢ τὰ
 ἀλλὰ ὅτι εἰσικός ὅτι, διηλόν. οἷον ὁ τετραγωνισμὸς, ὃ μὲν ὅτι
 μίμωσκων, οὐκ εἰσικός, ὃ δὲ Βρύωνος, εἰσικός. καὶ τὸν ἢ ὅτι
 ἐστὶ μετεγλυκῆν, ἀλλ' ἢ πῶς γεωμετρίαν μόνον, ὅτι τὸ ἐκ τῇ ἰδί-
 ων εἶναι ἀρχῶν, τὸν δὲ πῶς πολλούς, ὅσοι μὴ εἶσαι τὸ δυνάτομ
 γνῶν ἔκαστον, καὶ τὸ ἀδυνάτομ. ἀρμόσθαι γὰρ. ἢ ὡς Ἀντιφῶν ἐτε-
 τραγωνίζον, ἢ εἰ τις μὴ φαίη βέλτιον εἶναι, ἀπὸ δέπνου πῶς
 πατῆρ, ὅτι τὸν Ζεύωνος λόγῳ, οὐκ ἰατρικός. κοινὸς γὰρ. εἰ
 μὲν οὖν πάντι ὁμοίως ἔχον ὁ εἰσικός πῶς τὸν διαλεκτικόν τῶ
 ψευδογράφῳ πῶς τὸν γεωμέτρου, οὐκ αὐτῶ πῶς ἐκείνων
 εἰσικός. καὶ δὲ ὅτι ἐστὶν ὁ ἀσκήσῃ πῶς γινώσκον τὸν εἰσικόν,
 οὐδὲ διαλεκτικὸς οὐδὲν, οὐδὲ πεινῶν οἷος ὁ καθόλου. οὐτε
 γὰρ ὅστις ἀπαντα γνῶντι γινώσκον, οὐτε εἰ ἐκ, οἷον τε ὑπὸ τὰς
 αὐτὰς ἀρχὰς εἶναι τὰ ὄντα. ὡς τε οὐδὲ μία τέχνη, τὴν διδόνον-
 σῶν ἵνα φούσιν ὁρώμεν ὅστις. οὐ γὰρ ἐξέστιν ὁποτέρου οὐ

τῶν μορίων διαίωαι. συλλογιστικὸς γὰρ οὐ γίνεται δὲ ἀμφοῖν. ἢ ζ
 διαλεκτικῇ, ὁρῶνται μάλ' ὅτι. εἰ δὲ ἐδείκνυντο, εἰ μὴ πάντα,
 ἀλλὰ τὰ γε πρῶτα καὶ τὰς οἰκείας ἀρχὰς οὐκ αὐτῶν. μὴ δι-
 δόντος γὰρ, οὐκ αὐτῶν ἐπὶ ἔχον δὲ ὡς ἐπὶ διαλεξεται πρὸς τὴν γν-
 ωσιν. Ἡ δὲ αὐτὴ καὶ πωφρασικῇ. οὐδὲ γὰρ ἡ πωφρασικῇ ποι-
 αὐτὴ ὅτι οἶα ἡ γεωμετρία, ἀλλ' ὡς αὐτῶν καὶ μὴ εἰδώς τις. ἔ-
 ξεισι γὰρ πῶς λαβεῖν, καὶ τὸν μὴ εἰδὼτα τὸ πρᾶγμα τὸ μὴ εἰ-
 δότος. εἴπερ καὶ διδιδωσιν, οὐκ δὲ ὡς οἶδον, οὐδὲ ἐκ τῶν ἰδίων,
 ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπομένων ὅσα τοιαῦτά ὅτι, ἀεὶ δότα μὲν, οὐδὲν
 πωλύει μὴ εἰδέναι τὴν τέχνῃ, μὴ εἰδότα δὲ, ἀνάγκη ἀγνοεῖν.
 ὥς τε φανόρον ὅτι οὐθὺν ὥς οἰσμένου ἢ πωφρασικῇ πωφρασικῇ ὅτι.
 διὸ καὶ πᾶσι πάντων ὅτι, πᾶσαι γὰρ αἱ τέχναι χρῶνται καὶ κοι-
 νοῖς ὡς. διὸ πάντων καὶ οἱ ἰδιώται τρόπον ἕνα χρῶνται τῇ
 διαλεκτικῇ καὶ πωφρασικῇ. πάντες γὰρ μέχρι τινὸς ἐχέουσιν
 ἀνακρίναι τοὺς επαγγελνομένους. ταῦτα δὲ ὅτι τὰ κοινὰ. ταῦ-
 τε γὰρ οὐδὲν ἥσσον ἔχουσιν αὐτοὶ, καὶ δοκᾷσι λίαν ἐξω λεγόν.
 ἐλεγχουσιν οὐκ ἅπαντες. ἀτέχνως γὰρ μετέχουσιν τοῦτο, οὐ γν-
 ούς ἢ διαλεκτικῇ ὅτι, καὶ ὁ τέχνη συλλογιστικῇ πωφρασικῇ,
 διαλεκτικῇ. ἐπεὶ δὲ ὅτι πολλὰ τὰ ταῦτα καὶ κατὰ πάντων,
 οὐ τοιαῦτα δὲ ὥς τε φύσιν ἕνα εἶναι καὶ γένος, ἀλλ' οἷον αἱ ἀρ-
 φάδες, τὰ δὲ οἱ τοιαῦτα, ἀλλὰ ἰδίᾳ ὅτι, ἐκ τούτων πᾶσι ἅπαν-
 των πῶς λαμβάνειν, καὶ εἶναι τέχνῃ τινά, καὶ μὴ τοιαύτῃ
 εἶναι, οἶα αἱ δεικνύουσαι. διόπερ ὁ εἰσικός, ἐκείνῃ οὕτως ἔχωμεν
 πάντῃ, ὥς ὁ ψυδολογικός. οὐ γὰρ ὅτι παραλογιστικῇ δὲ ἀρ-
 σμένῃ ἑνὸς γένους ἀρχῶν, ἀλλὰ πᾶσι πάντων γένος εἶναι ὁ εἰσικός.
 ὅσοι οὖν οὐκ εἰσιν οὗτοι τῶν σοφιστικῶν ἐλεγχων. Ὅτι δὲ
 ὅτι τὸ διαλεκτικῇ τὸ θεωρεῖν πᾶσι τούτων καὶ διδάσκει
 ταῦτα ποιεῖν, οὐ χελεπὸν εἶδεν. ἢ γὰρ πᾶσι τὰς πωφρασικῇ με-
 θόδους, ἅπασαν ἐκ ταύτων τὴν θεωρεῖν. καὶ πᾶσι μὲν τῶν ἐλέγ-
 χων εἶναι τῶν φαινομένων, πᾶσι δὲ τῶν ψυδολογικῶν ἡ δειξάσαι,
 καὶ τὸν λόγον εἰς ἀδολφον ἀγαγεῖν. τοῦτο γὰρ ὡς διδύτορον τὴν
 σοφιστικῇ πωφρασικῇ, πρῶτον μὲν ἐκ τῶν πωφρασικῇ πῶς
 καὶ εἰς τὴν ἐρωτήσεως συμβαίνει μάλιστα, τὸ γὰρ πρὸς μηδὲν οἶσιν

σκάντα

παντα κἀμὲν ἐρωτᾷμεν θεοὺς διὰ τὸ τῶν, εἴη γὰρ λέγοντες, ἀμαρτάνουσι μάλλον. εἴη δὲ λέγουσιν, ὅταν μὴ δὲ ἢ περὶ κἀμὲν, τὸ, τε ἐρωτᾷμεν πολλὰ, καὶ ὠραιομύλον ἢ πῶς ὁ δὲ λέγοντες, καὶ τὸ τὰ θεοῦ τα λέγειν ἀξιοῦν, ποιεῖν ἵνα δὲ περὶ τὰς εἰς ἀδ-
ξου ἀγαθῶν ἢ φούδους. εἰάν τε ἐρωτᾷμεν φῶν ἢ ἀρκῶν τῶν τῶν
ἀγῶν πῶς αὐτῶν ἀρκῶν ἀδὲν πορῶν. διὸ αὐτὰ δὲ νῦν ἢ τῶν κα-
καρῶν δὲ τῶν τῶν, ἢ πρὸς τὸν. ἀπαιτῶνται γὰρ ἡ τῶν πῶς
τὸ γὰρ ἀρκῶν, σοιχεῖον δὲ τῶν τῶν ἢ φούδους ἡνὸς ἢ ἀδὲν, τὸ μὴ
δεμίαν δὲ πῶς ἐρωτᾷμεν θεοῖς, ἀλλὰ φάσκειν ἐρωτᾷμεν μαθεῖν βολο-
μύλον, χάραν γὰρ ἡ ἀρκῶν ἢ σκεψίς ποιεῖ. πρὸς ἡ τὸ φού-
δου μύλον δὲ ξῶν, ἵδους τὸ πῶς ὁ δὲ πῶς, τὸ ἀγῶν πῶς τῶν αὐτῶν,
πῶς αὐτῶν πορῶν λόγων. εἰσα δὲ ἢ καλῶς δὲ μὴ καλῶς τῶν πο-
εῖν, καθάπερ ἐλεγχῶν πρὸς τὸν. πάλιν πρὸς τὸ παρὰ δὲ ξῶν
ἀγῶν, σκοπεῖν ἐκ τίνος γῶν ὁ δὲ ἀρκῶν μύλον, εἴτα ἐρωτᾷμεν ὁ τοῖς
πολλοῖς οὗτοι λέγουσι παρὰ δὲ ξῶν. εἰ γὰρ ἐκάσους τὶ τοῖς τῶν.
σοιχεῖον δὲ τῶν, τὸ τὰς ἐκάσους εἰληφῶν θεοῖς γὰρ ταῖς πῶ-
σῶν. λύσις δὲ ἢ τῶν ἢ πῶς ἡ πῶς φῶν, τὸ ἐμφανίζῶν,
ὅτι ὁ δὲ τὸ λόγον συμβαίνει τὸ ἀδὲν. αὐτὰ δὲ τῶν δὲ βολεται ὁ
ἀγῶν ἀρκῶν. εἰ τὸ ἢ ἢ ἐκ τῶν βολῶνται δὲ ἐκ τῶν φανόρων δὲ ξῶν,
ὅ γὰρ ταῦτα βολονται τε δὲ φασί, ἀλλὰ λέγουσι μὴ αὐτῶν ἀρκῶν
μονεῖα τῶν λόγων. βολονται δὲ τὰ φαινόμενα λύσις τε λει-
οῖον, πῶς αὐτῶν καλῶς μάλλον, ἢ ζῶν ἢ πῶς φασί δὲ, ἢ πῶν-
εἰσα δὲ δικαίως μάλλον, ἢ πῶς τῶν ἀρκῶν. βολονται δὲ τὰν
τῶν. τὸν μὴ οὐ λέγοντα κατὰ τὰς βολῶν, εἰς τὰς φαινο-
μύλον δὲ ξῶν ἀρκῶν, τὸν δὲ κατὰ ταῦτα, εἰς τὰς ἀρκῶν
μύλον. ἀρκῶν γὰρ ἀρκῶν παρὰ δὲ ξῶν λέγειν, ἢ γὰρ πρὸς
τὰς φανόρας, ἢ πρὸς τὰς ἀρκῶν δὲ ξῶν ἐρῶν γῶν, πῶς
εἰς δὲ τὸ πῶς δὲ τὸ ποιεῖν παρὰ δὲ ξῶν λέγειν. ὡς περὶ καὶ ὁ καλ-
δικῶν γὰρ τῶν γῶν γῶν λέγειν. καὶ οἱ ἀρκῶν δὲ πῶν-
εἰσα ὡν τὸ συμβαίνει, πῶς τὸ κατὰ φύσιν καὶ ἢ τῶν νόμον.
γῶν γὰρ γὰρ φύσιν καὶ νόμον, καὶ τῶν δικαιοσύνην κατὰ τὸ
νόμον μὴ εἰν καλόν, κατὰ φύσιν δὲ οὐ καλόν. δὲ οὐ πρὸς ἢ
τῶν εἰπόντα κατὰ φύσιν, κατὰ νόμον ἀπαντᾷ, πρὸς δὲ τῶν

ἢ νόμον, ὡς τὴν φύσιν ἔχειν. ἀμφοτέρως γὰρ εἶναι πρᾶξις λέγειν. ὡς δὲ τὸ μὴ ἢ φύσιν αὐτοῖς, τὸ ἀληθές, τὸ δὲ ἢ νόμον, τὸ τοῖς πολλοῖς δοκοῦν. ὥστε δηλοῦν ὅτι καὶ κείνοι καθὰ πρὸς οὗ οἱ νῦν, ἢ ἐλεγεῖν ἢ παρὰ δόξαν λέγειν τὸν ἀρκυνόμηνον ἐπεχειροῦν ποιεῖν. Ἐνία δὲ τῶν ἐρωτημάτων, εἴη τι ἀμφοτέρως δόξαν εἶναι τὴν ἀπόκρισιν. οἷον πότερον τοῖς σοφοῖς ἢ τῷ πᾶσι λέει πείθεσθαι, καὶ τὰ συμφερόντα πράττειν, ἢ τὰ δίκαια, καὶ ἀδικεῖν ἀιρετῶ τὸν, ἢ ἀδικεῖν. λέει δὲ ἄγε μὴ εἰς τὰ τοῖς πολλοῖς καὶ σοφοῖς γιναντία. ἐν μὲν λέγει τις ὡς οἱ πόλιες λόγους, εἰς τὰ τοῖς πολλοῖς. ἐὰν δὲ ὡς οἱ πολλοὶ, ὡς τὰ τοῖς σοφοῖς. φασὶ γὰρ οἱ μὴ δὲ ἀνάγκης τὸν διδασκόμενον δίκαιον εἶναι, τοῖς δὲ πολλοῖς δόξαν, τὸ βασιλεῖα μὴ διδασκόμεναι. ἐστὶ δὲ τὸ εἰς τὸ οὕτω τὰ δόξαν σωζομένη, τὸ αὐτὸ ὡς εἰς τὴν φύσιν καὶ ἢ τὸν νόμον καταγκαντιστοῖν ἄγε μὴ γὰρ νόμος, δόξα ἢ πολλῶν, οἱ δὲ σοφοί, καὶ τὰ φύσιν καὶ ἢ ἀληθὲν λέγουσι. καὶ τὰ ἢ πρᾶξις ἐκ τούτων λέει ζυτεῖν τῶν τούτων. περὶ δὲ τοῦ ποιήσαντος δόξα μὴ λέγομεν τὸ ἀδολεχεῖν, εἰρήκαμεν ἡδὴ. πάντες δὲ οἱ τοῖς τοῖς λόγοι ὡς βυλονται ποιεῖν, εἰ μὴ δὲ διαφύκει τὸ ὄνομα, ἢ τὸν λόγον εἰπεῖν. διπλάσιον δὲ καὶ διπλάσιον ἡμίσιος, τὸν τὸν. εἰ ἄρα ὅτι ἡμίσιος διπλάσιον, ἔσαι ἡμίσιος ἡμίσιος διπλάσιον. καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν διπλάσιον, διπλάσιον ἡμίσιος τὴν, τρις ἔσαι εἰρημνόν, ἡμίσιος ἡμίσιος ἡμίσιος διπλάσιον. καὶ ἀρα γὰρ ὅτι ἡ ὡς θυμίας ἡδὴ εἰς; ὡς διε ὅτι ὅτι ὅτι ἡδὴ εἰς, εἰς ἄρα ἡ ὡς θυμίας, ὅτι εἰς ἡδὴ εἰς ἡδὴ. εἰς δὲ πάντες οἱ τοῖς τῶν λόγων γὰρ τοῖς πρὸς τι. ὅσα μὴ μόνον τὰ γὰρ, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πρὸς τι λεγόντ. ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ γὰρ ὅτι ὅτι τοῖς οἷον ἡτὲ ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι, καὶ ἡ ὡς θυμίας ὅτι ὅτι ὅτι, καὶ τὸ διπλάσιον, ὅτι διπλάσιον, καὶ διπλάσιον ἡμίσιος, καὶ ὅσα μὴ ἡ οὐσία οὐκ ὄντων, πρὸς ὅτι ὅτι ὅτι εἰς ἡ ὅτι, ἢ τι τοῖς τοῖς, γὰρ τῶν λόγων αὐτῶν πρὸς διηλοῦντ. καὶ γὰρ ὅτι ὅτι ὅτι τῶν τοῖς οἷον τὸ ὅτι ὅτι, ἀριθμὸς μέσον ὅτι. ἐστὶ δὲ ἀριθμὸς ὅτι πρὸς, εἰς ἄρα ἀριθμὸς μέσον ὅτι ἀριθμὸς. καὶ εἰ τὸ σίμον κοιλότης ὅτι, ἐστὶ δὲ καὶ ὅτι σίμη, εἰς ἄρα ὅτι, ὅτι κοίλη. φαί-

ποτηρ δὲ ποιεῖ, τ' ωιοῦνται γίνονται, δὲ τ' μὴ προσπυθάνει, ἀλλ'
 εἰ σημαίνει τι καθ' αὐτὸ λεχθὲν τὸ διπλάσιον, ἢ ὅσον, καὶ εἰ τὸ
 σημαίνει, πότερον τι αὐτὸ κενόρου, ἢ λατ' ὁ συμπόρασμα λέ-
 γειν δύναται. ἀλλὰ φαίνεται δὲ τὸ ὄνομα, ταῦτα εἶναι ὡς καὶ ση-
 μαίνειν. Σολοικισμός δέ, οἱ οὐκ ὄντι, εἰρητ' πρότερον. εἰ δὲ
 ὡς ποιεῖ μὴ ωιοῦντα φαίνεσθαι, καὶ ωιοῦντα μὴ δοκεῖν.
 καθάπερ Πρωταγόρας ἔλεγεν. εἰ ὁ μὲν καὶ ὁ πῦλινξ, ἄρξεν
 ὅτιν. ὁ μὲν γὰρ λέγων οὐλομένην, σολοικίζει κατ' ἐκείνον, οὐ
 φαίνεται δὲ τοῖς ἄλλοις, ὁ δὲ οὐλόμενον, φαίνεται μὲν, ἀλλ' οὐ σολο-
 ικίζει. δηλονότι ὅτι καὶ τεχνίτης διώκει τὸν ποιεῖν. διὰ πολ-
 λοῦ τῶν λόγων οὐ συλλογίζονται, σολοικισμόν φαινόντ' συλ-
 λογίζεσθαι. καθάπερ γὰρ τοῖς ἔλεγχοις. εἰσι δὲ πάντες σχεδὸν οἱ
 φαίνονται σολοικισμοί, πᾶσα τὸ τί δέ. καὶ ὅταν ἡ πῖδος μὴτε
 ἄρξεν, μὴτε θηλυ διηλοῖ, ἀλλὰ τὸ μεταξὺ. τὸ μὲν γὰρ οὗτος ἄρξεν
 σημαίνει, τὸ δὲ αὐτὴ, θηλυ, τὸ δὲ ὡς, θελήσει τὸ μεταξὺ σημαί-
 νειν, πολλάκις ἢ σημαίνει καὶ κενῶν ἐκείνου. οἱ οὐκ ὄντι, καλ-
 λόπην, ξυλον, κορίνθος. τὸ μὲν οὐκ ἄρξεν καὶ τὸ θήλειος
 δὲ φ' ὅρουσι καὶ πῶσος ἀπασαι, τ' δὲ μεταξὺ, αἱ μὲν, αἱ δὲ οὐ.
 ὁ θῆλος δὲ πολλὰκις ὡς, συλλογίζοντ' ὡς εἰρημίου. πούτω
 ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλων πῶσιν αὐτ' ἄλλος. ὁ δὲ πῖδαλογισμός γινέ-
 ται, δὲ τὸ κοινὸν εἶναι τὸ ὡς πῶσιν πῶσιν. τὸ γὰρ ὡς ση-
 μαίνει, ὅτε μὲν, οὐπερ, ὅτε δέ, ὡς. δὲ δὲ ἑτάλλαξ' σημαίνειν.
 μετὰ μὲν τὸ ὅτι, τ' ὅτος, μετὰ δὲ τὸ εἶναι, τὸ, ὡς. οἱ οὐκ ὄντι ἰπ-
 πόνιχος, εἶναι ἰππόνιχος. καὶ ὡς τῶν θηλεωνονομάτων ὡσαντίως.
 καὶ ὡς τῶν λεγομένων μὲν σκδύνων, ἐχόντων δὲ θηλείας, ἢ ἄρ-
 ξενος κλῆσιμ. ὅσα γὰρ εἰς τὸ ὁ καὶ τὸ ν' τελούσιν, ταῦτα μὲν
 σκδύνους ἐκείνων, οἱ οὐκ ὄντι ξυλον, χοινίον. τὰ δὲ μὴ οὕτως, ἄρξεν-
 νος, ἢ θήλειος. ὡς γὰρ φερόμεν ὡς τὰ σκδύν, οἱ οὐκ ὄντι μὲν, ἄρ-
 ξεν τούνομα, κλῆν δὲ θηλυ. διόπερ καὶ ὡς τ' οἰοντων, ὡσαν-
 τίως καὶ τὸ εἰσι, καὶ τὸ εἶναι διόσι δὲ καὶ τρόπον τινα ὁμοίως ὅτιν ὁ
 σολοικισμός τοῖς πῖδα τὸ τί μὴ ὁμοία, ἢ τοῖς πῖδα τὴν ἡμέ-
 ὁμοίως λεγομένοις ἐλέγχους. ὡς περὶ γὰρ γὰρ ἐκείνοις ὡς τῶν πῖ-
 γμάτων, ταῖς τοῖς ὡς τ' ονομάτων συμπίπτει σολοικίζον. αὐθρῶν

πὸς γὰρ καὶ λόγον, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα ὅτι φανερὸν ἐστὶ ὅτι
τοῖς σολοικισμοῖς πρᾶγμα ἐκ τῶν εἰρημνίων πῶς αὖτε συλλογι-
ζέσθαι. εἰδὼς μὲν οὖν ταῦτα τῶν ἀγωνιστικῶν λόγων, καὶ μὲν τῶν
εἰδῶν, καὶ τρόποι, οἱ εἰρημνιοὶ διαφύκει δὲ ὁ μικρὸν, εἰάν τινα
πὸς τὰ πρὸς τῶν ἐρωτησίων πρὸς τὸ λαμβάνειν, ὡς πρὸς γὰρ τοῖς δια-
λεκτικοῖς. ἐφεξῆς ἐν τοῖς εἰρημνίοις, ταῦτα πρῶτον λεκτέον. ἐστὶ
δὲ πρὸς τὸ ἐλεγχέειν γὰρ μὲν, μήκος. χαλεπὸν γὰρ ἅμα πολλὰ συ-
νορᾶν. εἰς δὲ τὸ μήκος, τοῖς προσημνίοις σοικείοις χρῆται. γὰρ δὲ
τῶν ὁρίωντες γὰρ ἡτῶν προσημνίων. ἐπὶ δὲ ὁρῶν καὶ φιλο-
υφία. ταρὰ πρὸς μὲν γὰρ, ἡτῶν διώκων φυλάττει πάντα. σοι-
χία δὲ τῶν ὁρίων, τὸ τε φανερὸν ποιεῖν αὐτὸν βολόμενον ἀδι-
καίαν, καὶ τὸ πρὸς ἀναισχυτῶν. ἐπὶ, τὸ γινάσκειν τὰ ἐρωτηματῶν
τιθῆναι, εἰάν τε πρὸς αὐτὸ πλείους τῶν λόγων, εἰάν τε καὶ ὅτι
ἔστω, καὶ ὅτι ἔστω. ἅμα γὰρ συμβαίνει, ἢ πρὸς πλείων, ἢ πρὸς
τῶν πάντων ποιεῖν τῶν φυλάκων. ὅπως τε πάντα τὰ πρὸς τῶν
κρῦψιν λεχθέντα πρὸς τὸν χρῆσιμα καὶ πρὸς τὸς ἀγωνιστικὰς
λόγους. ἢ γὰρ κρῦψιν ὅτι, τὸ λαβεῖν χάριν, τὸ δὲ λαβεῖν, τὸ ἀπέ-
της. πρὸς δὲ τὸς ἀνὰ δυνάμεις ἀπὸ αὐτῶν οὐκ ἔστιν πρὸς τὸν
λόγον, ὅς ἀποφάσις ἐρωτητέον, ὡς τὸν ἀντιπρὸς βολόμενον, ἢ
καὶ ὅς ἐστιν ποιοῦντα τῶν ἐρωτησίων. ἀδύλου γὰρ ὄντος τι βύλα
ταυ λαβεῖν, ἡτῶν διυκολαίνουσιν. ὅταν δὲ ὕδρι τῶν μὲν τῶν
διιδῶν τὰ καὶ ἐκαστον ἐπάγοντα τὸ καθόλου πολλὰς, ὅτι ἐρω-
τητέον, ἀλλ' ὡς δεδιμένῳ χρῆται. γνίστε γὰρ οἶοντ' καὶ αὐτοὶ δε-
διωκέναι, καὶ τοῖς ἀκούσι φαίνοντ', ὅτι τῶν ἐπαγωγῆς μείαν,
ὡς ὅτι ἀν' ἐρωτηματῶν μάλιστα. γὰρ ὅσοις τε ὀνόμασι μὴ σημαίνει
τὸ καθόλου, ἀλλὰ τῶν ὁμοιότητι χρῆται πρὸς τὸ συμφέρον. λαν-
θάνει γὰρ ἢ ὁμοιότης πολλὰς. πρὸς τε τὸ λαβεῖν τῶν πρότασιν,
τὸν ἀντιπρὸς πρὸς ἀλόντα, καὶ πρὸς ἀντιπρὸς. οἶον ἐστὶ λαβεῖν,
ὅτι διὰ πάντα τὰ πρὸς πρὸς πρὸς, πρὸς τὸν ἀπὸ πάντων διὰ πρὸς
πρὸς τοῖς γινόμενι, ἢ πάντ' ἀπὸ πρὸς, καὶ τὸ πολλὰς. πρὸς τὸν
πολλὰ συγχωρητέον, ἢ ὀλίγα; μάλλον γὰρ ἀπὸ ἀνάγκης, πολ-
λὰ δόξειν αὐτῶν. πρὸς ἀντιπρὸς γὰρ ἡ γὰρ τῶν γινόμενι, καὶ
μείαν, καὶ μεγάλα φαίνεται, καὶ χεῖρα, καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις.

σφίδρα

σφίδρα δὲ καὶ παλῶν διοκῆν ποιεῖ ἐλεγχέειν τὸ μάλιστα ὁ-
φιστικὸν συκοφάντημα τῶν ἐρωτησίων, τὸ μὲν συλλογισα-
μῆναι, μὴ ἐρωτήματα ποιεῖν τὸ τελευτᾶν, ἀλλὰ συμπτωσικῶς
εἰπεῖν ὡς συλλογισμῶν, ὅτι ἄρα τὸ καὶ π. Σφιστικὸν δὲ
καὶ τὸ, καὶ μὲν παρὰ δόξιν, τὸ φαινόμενον ἀξιοῦν ἀποκρίνειν,
πρὸς μὲν τὸ διοκοῦντος ὅς ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐρωτησίων τῶν ποιο-
τῶν οὐτῶ ποιεῖν. πρὸς τὸν σοι διοκῆν. ἀναγκάειν γὰρ αὐτὸν τὸ
ἐρωτήματα ὅς ὡς ὁ συλλογισμὸς ἢ ἐλεγχον ἢ πρὸς ἀποφάντων γίνεσθαι.
δόντος μὲν, ἐλεγχον, μὴ δόντος δὲ, μὴ ὅτι διοκῆν φάσκειν, ἀδ-
ξον. μὴ δόντος δὲ, διοκῆν δὲ ὁμολογοῦντος, ἐλεγχον δὲ. ἔτι
καθὰ πρὸς τῶν ἐκτορικοῖς, καὶ γὰρ τοῖς ἐλεγκτικοῖς, ὁμοίως τὰ
ἐρωτηματῶν θεωρητέον, ἢ πρὸς τὰ ὑφ' αὐτῶν λεγόμενα, ἢ πρὸς
οὐς ὁμολογεῖ, καλῶς λεγῶν ἢ πρὸς τῶν. ἔτι πρὸς τὸν διοκῆν
τας τοῖς τῶν, ἢ πρὸς τὸς ὁμοίους, ἢ πρὸς τὸς πλείους, ἢ πρὸς τὸς
πάντας. ὡς πρὸς καὶ ἀποκρινόμενοι πολλὰς ὅταν ἐλεγχωντ',
ποιοῦσι διήκον, εἰάν μὲν συμβαίνειν ἐλεγχέειν. καὶ ἐρωτῶντας
χρῆται ποτὲ τῶν πρὸς τὸς γινόμενους. εἰάν ὅτι ἢ συμβαί-
νῃ, ὅτι δὲ μὴ, ὅτι οὐτῶς εἰληφον. οἶον καὶ ὁ κλειφῶν ποιεῖν τῶν
μανδροβούλων. Δεῖ δὲ καὶ ἀφιστημῆναι τὸ λογῶν, τὰ λοιπὰ
τῶν ἀντιπρὸς τῶν ἀντιπρὸς, καὶ ἀποκρινόμενον ὅταν πρὸς ἀντιπρὸς
ῖνται, πρὸς γινόμενους καὶ πρὸς ἀποφάντων. ἀντιπρὸς δὲ γνίστε
καὶ πρὸς ἄλλο, τὸ εἰρημνίον ἐκείνο λαμβάνοντες εἰάν μὴ πρὸς τὸ
προκειμένον ἔχῃ τις ἀντιπρὸς, ὅπῃ ὁ διοκῆν ἐποίησε πρὸς
βληθέντος λύσαν ἐλεγχέειν. πρὸς δὲ τὸς ἀπαιτούμενους πρὸς
τὸ ἀντιπρὸς, ἐπὶ δὲ διοκῆν διοκῆν ἀποδιδόναι τῶν αὐτῶν. λεχθέν-
των δὲ γνίστεν δι' ἀντιπρὸς τὸ καθόλου, συμβαίνειν γὰρ τοῖς
ἐλεγκτοῖς λεγῶν τῶν ἀντιπρὸς ὅτι ἐφῆσιν ἀποφῆσαι, ἢ ὅτι
ἀπεφῆκε, φῆσαι. ἀλλὰ μὴ ὅτι τῶν γινόμενι ἢ αὐτῶν ἀντιπρὸς, ἢ
οὐχ ὡς ἢ αὐτῶν. οὐ δὲ δὲ τὸ συμπράσσειν πρὸς ἀντιπρὸς ἐρωτῶν.
γνίστε δὲ οὐδὲ ἐρωτητέον, ἀλλ' ὡς ὁμολογοῦντοῖς χρῆται. ὅς ὡς
μὲν οὖν αἱ ἐρωτήσεις, καὶ πρὸς ἐρωτητέον γὰρ ταῖς ἀγωνιστικαῖς
διατριβαῖς εἰρηται. Περὶ δὲ ἀποκρίσεως, καὶ πρὸς δὲ
ἀντιπρὸς, καὶ πρὸς τὴν χρῆται τῶν λόγων οἱ ποιοῦντες ὅτι

λιμοι, μετὰ ταῦτα λεκτέον. Χρήσιμοι μὲν οὖν εἰσὶ πρὸς
 φιλοφιλίαν, ὥς δὲ πρῶτον μὲν ὡς αὐτὸ το πολὺν γινόμενος
 πρὸς τὴν λείψιν, ἀμείνον ἐχέει ποιοῦσι πρὸς τὸ ποσάχως ἐκα-
 στον λέγεται, καὶ ποῖα ὁμοίως, καὶ ποῖα ἐτέρως αὐτὴν πρᾶγ-
 μάτων συμβαίνει, καὶ αὐτὴ τῶν ὀνομάτων. διδύτῳ δὲ, πρὸς
 τὰς κατ' αὐτὸν ζήτησις. ὁ γὰρ ὑφ' ἐτέρων ῥαδίως πρᾶλογίζε-
 ται, καὶ οὐ μὴ αὐτὸν ἀνόμενον, καὶ αὐτὸς ὑφ' αὐτῶν πᾶ-
 θοι πολλὰς. τρίτον δὲ καὶ τὸ λοιπὸν ἐτι, πρὸς δέξιν, ὅθεν πρὸς
 πάντα γεγυμνάσθαι δοκεῖ, καὶ μηδενὸς ἀπείρους ἐχέει. τὸ γὰρ
 κοινωνοῦν τα λόγων, φέγειν λόγους μηδὲν ἔχοντα διορίζειν, πρὸς
 τὴν φαυλότητος αὐτῶν, ὑποφίαν δίδωσι τὴν δοκεῖν διυπερβαίνειν,
 ὅθεν τὰ λήθεις, ἀλλὰ δι' ἀπφείαν. ἀρκυνομένων δὲ πως ἀπαν-
 τητέον πρὸς τοὺς τριούτους λόγους, φανερὸν, ἐπεὶ ὁρθῶς εἰρή-
 καμὲν πρὸς τὸν, ὅθεν εἰσὶν οἱ πρᾶλογισμοί, καὶ τὰς γὰρ τῶν πω-
 θανέσθαι πλεονεξίας, ἱκανῶς διειλομένων οὐ ταυτὸν δὲ δεῖ λαβόν-
 τα τὸν λόγον ἰδέσθαι, καὶ λύσαι τὴν μοχθηρίαν, καὶ ὁρωτῶν μὲν,
 ἀπαντᾶν διωκόμενα ταχέως. ὁ γὰρ ἴσμεν πολλὰς, μετατιθέ-
 μενον ἀγνοῦμεν. ἐτι δὲ ὡς πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις, τὸ θεῖον καὶ βρα-
 δύτῳ ἐκ τῶν γεγυμνάσθαι γίνεται μάλλον, οὐτὼ καὶ αὐτὴν ὥς
 λόγων ἐχέει, ὡς τε αὐτὸν διηλὸν μὲν ἡμῖν, ἀμελετήσῃ δὲ ὡμῶν, ὡς
 ῥᾶ μὲν ὥς καὶ πολλὰς. συμβαίνει δὲ ποτε καθάπερ γὰρ τοῖς
 διαγρᾶμμασι, καὶ γὰρ ἐκεῖ ἀναλύσαντες, γνίσκῃ σιωθεῖναι πᾶ-
 λιν ἀδυνατοῦμεν, οὐτὼ καὶ γὰρ τοῖς ἐλέγχοις. εἰδότες γὰρ πᾶρ
 ὁ λόγος συμβαίνει, σιωθεῖναι τὸν λόγον ἀποροῦμεν. πρῶτον μὲν
 οὖν ὡς πρὸς συλλογίζεσθαι φανὲν γνῶσθαι ποτε ἢ μάλλον ἀλη-
 θῶς περὶ εἶναι δὲ μὲν, οὐτὼ καὶ λυτέον γνῶσθαι ποτε μάλλον
 ἢ κατὰ τὰ λήθεις. ὁ δὲ γὰρ πρὸς τὰς εἰρηνικὸν μαχητέον, οὐχ ὡς
 ἐλέγχοντας, ἀλλ' ὡς φαινομένων ἐλέγχων. οὐ γὰρ φανὲν συλλο-
 γίζεσθαι γε αὐτοὺς. ὡς τε πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν διορθώτεον.

Εἰ γὰρ δεῖν ὁ ἐλέγχος ἀντίφασις μὴ ὁμῶνυμος ἐκ ἑνὸς, ὅθεν
 αὐτὸν διαιρεῖσθαι, πρὸς τὰ μὲν βόλα καὶ τὴν ὁμῶνυμίαν. οὐ γὰρ
 ποιεῖ συλλογισμὸν, ἀλλ' οὐδενὸς ἑκαστὸν περὶ διαιρετέον.
 ἔστι δὲ ὅτι τὸ συμπᾶσμά φανέει ἐλέγχος δὲ οὐκ οὐκ ἐλέγ-
 χθῆναι,

χθῆναι, ἀλλὰ τὸ δοκεῖν δύλακτικόν. ἐπεὶ τὸ γὰρ ἐρωτᾶν ἀμφί-
 βολα, καὶ τὰ πρὸς τὴν ὁμῶνυμίαν, ὅσαι τε ἄλλαι τοιαῦται πρὸς
 κρούσας, καὶ τὸν ἀληθινὸν ἐλέγχον ἀφανίζει, καὶ τὸν ἐλεγχόμε-
 νον, καὶ μὴ ἐλεγχόμενον ἀδύλον ποιεῖ. ἐπεὶ γὰρ εἴτε μὴ ὅθεν
 τέλει συμπᾶσαν αὐτῶν, μὴ ὅθεν ἐφῆσεν, ἀποφῆσαι λέγειν, ἀλλ'
 ὁμῶνυμος ἢ ἀμφιβολος, εἰ καὶ οὐτὶ μάστις ἐτυχὴν αὐτὸν ταυτὸν
 φέρων, ἀδύλον εἰ ἐλέγχεται. ἀδύλον γὰρ εἰ ἀληθὴ λέγειν, εἰ
 δὲ διελὼν εἶρετο τὸ ὁμῶνυμον, ἢ τὸ ἀμφιβολον, οὐ καὶ ἀδύλον
 εἰν ὁ ἐλέγχος. ὅτ' αὐτὸν τοῦ σινὺ μὲν ἡτῶν, πρὸς τὸν δὲ μάλλον
 οἱ εἰρηνικοὶ ἢ ἢ ναι, ἢ οὐ, ἀρκυνομένων τὸν ἐρωτῶμενον, ἐγίνετο αὐ-
 τῶν δὲ ὅθεν τὸ μὴ καλῶς ἐρωτᾶν τοὺς πωθανομένους ἀνὰ γὰρ
 πῶσα ποτε εἶναι δὲ διορθοῦντα τὴν μοχθηρίαν ἐπὶ ἐρωτήσεως.
 ἐπεὶ διελόμενον γὰρ ἱκανῶς, ἀνὰ γὰρ ἢ ναι, ἢ οὐ, λέγειν τὸν ἀπο-
 κρινόμενον. εἰ δὲ ἴς ὑπολήφεται τὸν ἡτῶν ὁμῶνυμίαν ἐλέγ-
 χον εἶναι, τρῶτον ἵνα οὐκ εἶσαι διαφυγεῖν τὸ ἐλέγχεσθαι τὴν ἀρκυ-
 νομένην, ὅθεν γὰρ ὅθεν ὁρατῶν, ἀνὰ γὰρ ὅθεν ὅθεν ἀποφῆσαι
 ἔνομα, καὶ ὁ ἀπέφῃσε, φῆσαι. ὡς γὰρ διορθοῦντα τινὸς, οὐδὲν
 ὁφείλει. ὁ γὰρ Κορίσκον φασὶν εἶναι μουσικὸν καὶ ἀμφοῖν, ἀλλὰ τῶ-
 τον τὸν Κορίσκον, μουσικόν, καὶ οὐτὸν τὸν Κορίσκον ἀμφοῖν. ὁ
 γὰρ αὐτὸς εἶσαι λόγος τὸ, τὸν Κορίσκον ὅθεν, τοῦτον τὸν Κορί-
 σκον μουσικόν εἶναι, ὅθεν ἅμα φῆσονται καὶ ἀρκυνομένων. ἀλλ' ἴσως
 ὁ ταυτὸν σημαίνει, οὐδὲ γὰρ ἐκ τὸν νομα. ὡς τε οὐδὲν τι διαφέ-
 ρει εἰ δὲ τὸ μὲν, τὸ ἀπλῶς λέγειν ἀποδιδόναι, ὅθεν δὲ, πρὸς δὲ τὸ
 ἵνα ἢ τὸν δὲ, ἀποπομ. ὅθεν γὰρ μάλλον θατέρω, ὅποτέρω γὰρ οὐ-
 δὲν διαφέρει. ἀλλὰ ἅλλ' ἐπειδὴ ἀδύλον μὲν ὅθεν ὁ μὴ διορυσά-
 μενος τὴν ἀμφιβολίαν πῶς τὸν ἐλέγχεσθαι, ἢ οὐκ ἐλέγχεσθαι,
 εἰδότες γὰρ γὰρ τοῖς λόγοις τὸ διελὼν, φανερὸν ὅτι ἢ μὴ διορ-
 σαντα δοῦναι τὴν ἐρωτήσιν, ἀλλὰ ἀπλῶς, ἀμφοτέρω ὅθεν. ὡς
 τε καὶ εἰ μὴ αὐτὸς, ἀλλ' ὅθεν λόγος, ἐλέγχεσθαι ὁμοίως δεῖ. συμ-
 βαίνει μὲν τοι πολλὰς ὁρῶντας τὴν ἀμφιβολίαν, ὅθεν εἰ
 εἰ δὲ τὴν πωκνότηντα ὅθεν. τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν ὅθεν, ὅπως
 μὴ πῶς ἀπαν διοκῶσι δυσκολαίνου. εἰ δὲ καὶ οὐδὲν τὸν πρὸς
 ὅθεν γὰρ τὸν λόγον, πολλὰς δὲ ἀπλῶς πρὸς τὸν ὅθεν. ὡς τε

ἐπεὶ δὲ διδοῖται διακρίναι, οὐκ ὀκνητέον, καθάπερ ἐλεγχθὲν πρότερον.
εἰ δὲ τὰ δύο ἐρωτημαῖα μὴ γινώσκουσιν, ποιεῖ ἐρωτήματα, οὐδ' αὖ οὐκ ἔστι
τῶν ὁμωνυμίων καὶ ἀμφοτερόντων ἐγένετο πρῶτος λόγος, ἀλλ' ἢ
ἐλεγχος, ἢ δ' ἐπὶ γὰρ διακρίναι ἐρωτῆσαι, εἰ καλλίως μὲν καὶ οὐκ
σοκλήνως μουσικοί εἰσι, ἢ ἀμφοτεροῖς γινώσκουσιν ὄνομα καὶ ἐπὶ τοῖς ὅμοις.
εἰ γὰρ πλείων δηλοῖ γινώσκων, πλείων κέρως τῶν. εἰ οὐκ ἔστι ὁρθὸν πρὸς
δύο ἐρωτήσεως, μίαν ἀποκρίσιν ἀξιοῦν λαμβάνειν ἀπὸ τῶν, φανε-
ρὸν ὅτι ἐπὶ τῇ προσήκῃ τῇ ὁμωνυμίας ἀποκρίνεται ἀπὸ τῶν, οὐδ'
εἰ μὴ τῶν πάντων ἀληθῆς, ὥς περ ἀξιοῖσιν. οὐδ' ἐπὶ γὰρ ὅτι δια-
κρίνει, ἢ εἰ εἴρετο, Κορίσκος καὶ Καλλίας, πότερον οἱ εἰσι ἢ
οὐκ οἱ, εἴτε πρὸντων ἀμφοῖν, εἴτε μὴ πρὸντων. ἀμφοτεροῦς
γὰρ, πλείους αἱ προτάσεις. δ' γὰρ εἰ ἀληθῆς εἴπω, δ' ὅτι μία ἢ
ἐρωτήσεως. ἐγγράφει γὰρ καὶ μετὰ ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τὰ ἐρωτημαῖα,
ἀπαντᾷ ναί, ἢ οὐ, ἀληθῆς ἐπὶ λέγειν, ἀλλ' ὁμῶς οὐκ ἀρκεῖται μίαν
ἀρκείει. ἀναιρεῖται γὰρ τὸ διαλεγόμενον. ὅτι δ' ὁμοίον ὡς εἰ
τὸ αὐτὸ ὄνομα τίθειν τοῖς ἐπὶ τοῖς. εἰ οὐκ ἔστι πρὸς δύο ἐρωτῆ-
σεις μίαν ἀποκρίσιν διδόναι, φανερὸν ὅτι οὐδ' ἔστι τῇ ὁμωνυ-
μίας τὸ ναί, ἢ οὐ, λεκτέον. δ' γὰρ ὅτι εἴπω ἀρκεῖται, ἀλλ' ἔρηκεν.
ἀλλ' ἀξιοῦνται πῶς γινώσκουσιν τοῖς διαλεγόμενοις, δ' ὅτι τὸ λαμβάνειν τὸ
συμβαίνειν, ὥς περ οὐκ εἴπω, ἐπὶ δὲ τῇ οὐδ' ἐλεγχοῖ τινος
ὄντες δοκῶσι εἶναι, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ λύσεως δέξουσιν
εἶναι οὐκ οὐσαι λύσεις. ἀς δὲ φανερὸν γινώσκουσιν μάλλον εἶναι φανερὸν, ἢ
τὰς ἀληθείας γινώσκουσιν τοῖς ἀγωνιστικοῖς λόγοις, καὶ τῇ πρὸς τὸ δι-
κῆν ἀπαντήσας. ἀρκεῖται δὲ, ὡς γὰρ τὸ δοκῶντων, τὸ ἔσω λέγοντα,
καὶ γὰρ οὕτως ἡκιστα γινώσκουσιν ἀντιθέτως ἐλεγχος. ἀντὶ τῆς πρῆξις
ἐξομολογίας ἀναγκάζει λέγειν, γινώσκουσα μάλιστα προδοτέον τὸ δοκῶν.
οὕτω γὰρ οὐτε ἐλεγχος ὅτι πρῶτος ἐξομολογία ἀντιθέτως δόξας. ἐπεὶ δὲ
πῶς αἰτέται τὸ γινώσκον, δηλοῦν. οἷόν τι τὸ πάντες ἀντὶ τῇ σιωπῇ,
ἀναιρεῖται, καὶ μὴ συγχωρεῖται εἶναι γινώσκων, ὡς τὸ γινώσκον αἰτοῦ-
τος. ὅταν δὲ πρὸς ἀξιοῖ τις, ὁ ἀναγκάσιον μὲν συμβαίνειν ἐκ τῆς
θέσεως, ἢ δὲ ψεύδους, ἢ ἀδύνατον, ταῦτα λεκτέον. τὰ γὰρ δὲ ἀναγ-
νῆς συμβαίνειν τῇ αὐτῇ εἶναι θέσεως δοκεῖ. ἔτι ὅταν
τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῇ, ἀλλὰ πρῶτος ἐλεγχος, λεκτέον ὅτι ὅτι
ἐπὶ τῇ.

ἐπὶ τῇ. οὐδ' ὡς προὔττει λαμβάνει, καὶ γὰρ τῇ αὐτῇ γίνεταί
πολλὰ ἐλεγχος. ἐπὶ γὰρ ὅτι τῇ αὐτῇ τῇ αὐτῇ καλῶς δε-
δοκῆται, πορὸν τῇ, ἀπαντῶντα τῇ τῇ εἰρημνίῃ διανομοῦ.
γινώσκον οὐκ οὐκ κυρίως λεγομένοις ὀνόμασι, ἀναγκῇ ἀποκρί-
νεται, ἢ ἀπὸ τῆς, ἢ διακρίνουσιν. ἀ δὲ σιωπῶντων τῇ τῇ τῇ τῇ
οἷον ὅσα μὴ σαφῶς, ἀλλὰ κρυφῶς ἐρωτᾶται, πρῶτος τῇ τῇ συμ-
βαίνειν ὁ συλλογισμὸς. οἷον ἄρα ὁ ἀντὶ τῇ ἀθλιότητι κτήμα, εἰς ἀ-
θλιότητι; ναί. ὁμοίως δὲ καὶ ἀντὶ τῇ ἄλλων. ἀλλὰ μὲν ὁ ἀνθρώ-
πος ὅτι τῇ ζώων; ναί. κτήμα ἄρα ὁ ἀνθρώπος τῇ ζώων. τὸν
γὰρ ἀνθρώπου τῇ ζώων εἶναι λεγομένον, ὅτι ζώων ὅτι καὶ λυσαν
ἐπὶ τῇ λακόνων, ὅτι λάκων. δηλοῦν οὐκ ὡς γινώσκουσιν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ μὲν ὄντος, δὲ ἀναγκῇ θάτερον εἶναι δοκῇ, θάτερον δὲ
τῇ μὴ ἀναγκῇ. ἐρωτῶμεν τὸν πότερον δὲ, τὸ ἐλαττον διδο-
ναι. χαλεπώτερον γὰρ συλλογίσασθαι ἐκ πολλόνων. εἰ δὲ ὡς
καὶ ὅτι τῇ μὲν ὅτι γινώσκον, τῇ δὲ οὐκ εἰς, ἀντὶ τῇ λόγος ἀλη-
θείας ἢ γινώσκον φανερὸν, ὄνομα δὲ μὴ κείναι τῇ ἐπὶ τῇ. ἐπεὶ δὲ γινώ-
σκον μὲν ὡς λεγοῦσιν οἱ πολλοὶ τῇ μὴ συγχωροῦντα ψεύδεται αὐ-
τῇ, γινώσκον δὲ οὐ. οἷον ὅσα ἀμφοτεροῦσι. πότερον γὰρ φθαρτὴ
ἢ ἀφθαρτος ἢ ψυχὴ τῇ ζώων, οὐ διώκειται τοῖς πολλοῖς. γινώσκον
οὐκ ὁ δὲ ποτέρας οἷον λεγόμενα τὸ πρὸ τῇ μὲν, πότερον
καὶ αἱ γινώσκουσι, καλοῦσι γὰρ γινώσκουσι, καὶ τὰς ἀληθείας δόξας, καὶ
τὰς ὅλας ἀποφάσεις, ὡς ἢ διαμετρεῖται ἀσύμμετρος. ἐπὶ οὐτὶ ἀλη-
θείας ἀμφοτεροῦται μάλιστα, μεταφύων αὐτῇ τις λαμβάνει τὰ ὀνό-
ματα πρὸς τῇ τῇ. δ' ὅτι γὰρ τὸ ἀδύνατον εἶναι ποτέρας ἔχει
τὸ ἀληθῆς, οὐ δόξας ἀμφοτεροῦται, δ' ὅτι τὸ ἀμφοτεροῦται, οὐ δόξας
ψεύδεται. ἢ δὲ μεταφορά ποιῇ τῇ λόγον ἀντιθέτως ἐλεγχῶν.

ἔπ' ὅτι ἀντὶ τῇ πρῶτος ἀντιθέτως τῇ ὀνόματι, προνομία τῇ,
καὶ προνομία τῇ. οὕτω γὰρ αὐτὴ μάλιστα τῇ πρῶτος ἀντιθέτως
καλοῦσιν. ἐπεὶ δὲ ὅτι ἢ μὲν ὅτι λύσεις, ἐμφάνισιν ψεύδους
συλλογισμῶν, πρὸς ὅποιαν ἐρωτήσιν συμβαίνει τὸ ψεύδους. ὁ δὲ
ψεύδους συλλογισμὸς λέγεται διχῶς, ἢ γὰρ εἰ συλλογισμῶν
ψεύδους, ἢ εἰ μὴ ὡς συλλογισμὸς δοκεῖ εἶναι συλλογισμὸς, εἰ

καὶ ἢ τι ἐρωτῶν νυνὶ λύσις, καὶ ἢ τὸ φαινομένον συλλογισμῶς,
πρὸς ἃ φαίνεται τῶν ἐρωτημάτων διόρθωσις. ὥστε συμβαίνει τὸ
λόγῳ, τοὺς μὲν συλλογισμῶν ἀνελόντα, τοὺς δὲ φαινο-
μένους διελόντα, λύειν. πάλιν ἐπεὶ τὸ συλλογισμῶν λόγῳ,
οἱ μὲν ἀληθεῖς, οἱ δὲ ψευδὲς ἔχουσι τὸ συμπόρεσθαι. τοὺς μὲν
κατὰ τὸ συμπόρεσθαι ψευδῆς, διχῶς γινώσκεται λύειν. καὶ
γὰρ ὅταν ἀνέλῃν τῶν ἐρωτημάτων, καὶ τῶν δειξάμεν τὸ συμπόρε-
σθαι ἔχον οὕτως, τοὺς δὲ ἢ τὰς πωτάσας, τῶν ἀνέλῃν ἢ μόνον.
τὸ γὰρ συμπόρεσθαι ἀληθεῖς. ὥστε τοῖς βολομένοις λύειν λόγῳ,
πρὸς τὸ μὲν σκεπτόμεν εἰ συλλογισμῶς ἢ ἀσυλλογισμῶς, εἴτα πῶς
τόσοτον ἀληθεῖς τὸ συμπόρεσθαι ἢ ψευδῆς. ὅπως ἢ διαμερούμεν
ἢ ἀναμερούμεν λύειν, καὶ ἀναμερούμεν, ἢ ὡς ἢ ὡς, καθάπερ
ἐλέγχετο πρότερον. Διαφορὰ δὲ πλεονάζει ἐρωτῶμεν τε καὶ μὴ,
λύειν λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ προὐδὲν χαλεπὸν, τὸ δὲ κατὰ χολῶν
ἐλεῖν, βλάδιον. τῶν μὲν οὐκ ἔστι τῶν ὁμωνυμίων καὶ τῶν ἀμει-
βομένων ἐλέγχων, οἱ μὲν ἔχουσι τῶν ἐρωτημάτων πλεονάζειν σημε-
νόν, οἱ δὲ τὸ συμπόρεσθαι πολλαχῶς λεγόμενον. οἷον γὰρ μὲν τῶν
σιγῶν λέγειν, τὸ συμπόρεσθαι διήκον. γὰρ δὲ ὅταν μὴ σιωπῇ-
σθαι τὸν ἐπιστάμενον, ὡς ὅταν τὸ ὡς ἀντιμενέω λέγειν, ἢ
πρὸς τῶν, καὶ ἐκείνο σιωπῇσθαι ὁ λέγειν, ἢ πρὸς τῶν; ὅπως δὲ ἐπὶ
σας λέγειν ἰαμβείας, ὅπως ἀρὰ σιωπῇσθαι, καὶ τὰ ἰαμβείας. γὰρ τῶν
ἐρωτημάτων ἀμειβομένων, καὶ διήκον, ὅτι ἢ ὅτι, ὅτι ἢ ὅτι, ἀλλὰ
σημαίνει τὸ διήκον. τὸ ἢ ὅτι, τὸ δὲ ὅτι ὅτι μὲν ὅτι γὰρ τέλος τὸ
πλεοναχῶς, αὐτὸ μὴ προσλάβειν τὴν ἀντίφασιν, οὐ γίνετ' ἐλεγχος.
οἷον γὰρ τῶν τυφλοῦ ὁρᾶν. αὐτὸ γὰρ ἀντιφάσις, ὅτι καὶ ἐλεγχος.
ὅσοις δὲ γὰρ τοῖς ἐρωτήμασι, ὅτι ἀντιφάσις προαποφῆσαι τὸ δι-
τόν. οὐ γὰρ πῶς ὅτι, ἀλλὰ ὅτι ὅτι ὁ λόγος. γὰρ ἀρχὴ μὲν οὐκ τὸ
διπλῶν, καὶ ὄνομα, καὶ λόγος ὅπως ἀρκετεῖον, ὅτι ἔστιν ὡς, καὶ. ἐ-
στὶ δὲ ὡς, ὅτι ὡς πρὸς τὸ σιγῶν λέγειν, ὅτι ἔστιν ὡς, καὶ. ἐστὶ δὲ ὡς, ὅτι καὶ
τὰ διελόντα πρὸς τῶν ὅτι, ἐστὶ ἢ ὅτι, τὰ γὰρ διελόντα λέγειν πο-
λλαχῶς. ἐάν δὲ λάβῃ, ὡς τέλος προστιθέντα τῶν ἐρωτημάτων διόρθω-
τέον. ἔστιν ἀρὰ σιγῶν λέγειν, ὅτι, ἀλλὰ τὸν δὲ σιγῶν, καὶ γὰρ τοῖς
ἔχουσι δὲ τὸ πλεοναχῶς γὰρ τῶν προτάσεων, ὁμοίως. ὅτι ἀρὰ συ-
νεπί-

νεπίστανται ὅτι ἐπίστανται; καὶ. ἀλλ' οὐκ οὕτως ὡς ἀντιμενέω. οὐ
γὰρ ταυτὸν ὅτι, ὅτι οὐκ ἐστὶ σιωπῇσθαι, καὶ ὅτι τὸς ὡς διελόντα
μὲν ὅτι ἐστὶν. Ὅλως τὸ μαχητικὸν καὶ ἀπλῶς συλλογιστικόν,
ὅτι ὅτι ὅτι ἐφιστῇ ἀπὸ φησι πρᾶγμα, ἀλλὰ ὄνομα, ὡς τὸ ὅτι οὐκ
ἐλεγχος. φανερὸν δὲ ὅτι τὸς πρὸς τῶν διαίρεσιν καὶ σιωπῇσιν πῶς
λυτέον. ἐάν γὰρ διαμερούμενος καὶ σιωπῇσιν ὁ λόγος ἔτερον ση-
μαίνει, συμπόρεομεν, τὸν ἀντιφάσις λεκτικόν. εἰσι δὲ πάντες
οἱ τοῖς τοῖς λόγοι, πρὸς τῶν σιωπῇσιν, καὶ διαίρεσιν. ἀρὰ ὡς εἶδες οὐ τὸ
τοῖς τῶν ὡς, τὸ τῶν ἐπὶ τῶν οὕτως; καὶ ὡς ἐπὶ τῶν, ὡς οὐ
εἶδες; ἐπὶ μὲν ὅτι καὶ τῶν ἀμειβομένων ἐρωτημάτων, ἀλλ' ἐστὶ πρὸς
σιωπῇσιν, οὐ γὰρ ὅτι διήκον τὸ πρὸς τῶν διαίρεσιν, οὐ γὰρ ὁ αὐ-
τὸς λόγος γίνεται διαμερούμενος, εἴπερ μὴ καὶ τὸ ὅτι καὶ ὁ ὅτι
τῶν πρὸς τῶν λέγειν ὡς, ἔτερον σημαίνει. ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς γι-
γραμμένοις ταυτὸν ὄνομα ὅταν ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων γιγρᾶ-
μῶν ἢ, καὶ ὡς αὐτῶς, καὶ καὶ διὰ τὰ πρὸς τῶν ποιοῦν. τὰ δὲ
φθελγόμενα, οὐ ταυτᾶ. ὥστε οὐ διήκον τὸ πρὸς τῶν διαίρεσιν,
φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ὅτι πάντες οἱ ἐλεγχοὶ πρὸς τὸ διήκον, καθάπερ
ἴναι φασι. διαμερούμεν ὅτι τῶν ἀρκετεῖον. ὅτι γὰρ ταυτὸν ἐπὶ
ἐλεῖν τοῖς ὁφθαλμοῖς τῶν ὡς, καὶ τὸ φάναι ἐλεῖν τοῖς ὁφθαλ-
μοῖς τῶν ὡς. καὶ ὅτι ἐνθυμήσθαι λόγος, ἀρὰ οἱ δὲ οὐκ οὐκ
σας γὰρ πρὸς τῶν φησι γὰρ σκελίαν ὡς; καὶ πάλιν ἀρὰ ὅτι ἀγαθόν
ὄντα σκυτεῖα μοχθηρὸν ὡς; εἰ δὲ αὐτὸς ἀγαθὸς ὡς σκυτεῖς μο-
χθηρὸς, ὥστε σκυτεῖς μοχθηρὸς. ἀρὰ αὐτὸς αὐτὸς σημαίνει ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι τὰ μαθήματα; τὸ δὲ κακὸς ἀποδοῦναι τὸ μάθημα;
ἀποδοῦναι ἀρὰ μάθημα τὸ κακόν. ἀλλὰ μὲν τὸ κακόν, καὶ μάθη-
μα, καὶ κακόν, ὥστε κακόν μάθημα τὸ κακόν. ἀρὰ ἀληθεῖς εἰπεῖν
νῦν ὅτι οὐ γέγονας; γέγονας ἀρὰ νῦν, ἢ ἀλλο σημαίνει διαμε-
ρούμεν. ἀληθεῖς γὰρ εἰπεῖν νῦν, ὅτι γέγονας, ἀλλ' ὅτι νῦν. ἀρὰ ὡς δι-
σας, καὶ ἀδύνασαι, ὅπως καὶ ταῦτα, ποιοῦσας αὐτὸ. ὅτι καθαρῶς
δὲ ἐχθρὸς δυνάμις τὸ καθαρῶς; καθαρῶς αὐτὸς ἀρὰ ὅτι καθαρῶς.
ἢ οὐ τούτῳ ἐχθρὸς τὸ δυνάμις τὸ καθαρῶς; καθαρῶς αὐτὸς ἀρὰ ὅτι καθαρῶς.
οὐ ποιεῖ ὅτι ποιεῖν. λύσει ἢ τὰ τὸ ἴναι καὶ ἄλλως. εἰ γὰρ ἐδωκεν
ὡς δυνάμις ποιεῖν, ὅφρα συμβαίνει μὴ καθαρῶς ὡς καθαρῶς.

οὐ γὰρ πάντως ὡς δυνάτῃ ποιεῖν, διὰ δὲ τοῦτο οὐ τὰυτὸ
 εἶναι τὸ ὡς δυνάτῃ, πάντως ὡς δυνάτῃ ποιεῖν, ἀλλὰ φανε-
 ρόν, ὅτι καὶ καλῶς λύσει. τῶν γὰρ πρὸς ταυτὶ λόγων ἡ αὐτὴ λύ-
 σις, αὐτὴ δὲ ὅτι ἀρμόσει ὑπὸ πάντας, ὅδε πάντως ἐρωτώμενος,
 ἀλλ' ἐστὶ πῶς τὸν ἐρωτῶντα ὁ πῶς τὸν λόγον. πρὸς δὲ τὴν πῶς
 σωθῆναι, λόγοι μὲν οὐκ εἰσὶν, ὅτε τῶν γεγραμμένων, οὐτε τὴν
 γεγραμμένων. πολλὰ εἰς τινες ὀλίγοι γινώσκονται, οἷον οὗτος ὁ λόγος.
 ἀρὰ γὰρ ὅτι τὸ οὐ κατὰ φύσιν οἰκία; καὶ οὐκοῦν τὸ ὁ καταλύει τὸ
 καταλύειν ἀπόφασις. ἐφησας δὲ εἶναι τὸ οὐ καταλύειν οἰκίαν, ἢ
 οἰκίαν ἀρὰ ἀπόφασις. ὡς δὴ λυτέον, δὴ λυόν. οὐ γὰρ ταυτὸ ση-
 μαίνειν ὅξυτόρον, τὸ δὲ βραδύτόρον ῥηθῆναι. δὴ λυόν δὲ, καὶ τοῖς πρὸς
 τὸ αὐτὸ λέγειν, τὰ μὴ ταυτὰ, πῶς ἀπαυλῆτεον, ἐπεί πορ
 ἔχοντα τὰ γινώσκοντες καὶ κατηγορεῖν. ὁ μὲν γὰρ ἐδωκεν ἐρωτῆσαι μὴ
 ὑπάρχειν τι τῶν ὅσα τίς σημαίνει, ὁ δὲ ἐδίδεξεν ὑπάρχειν τι τῶν
 πρὸς ἡ, ἢ ποσῶν, δοκῶντων δὲ τίς σημαίνει, δὴ τὴν λέξιν,
 οἷον γὰρ τῶν λόγων, ἀρὰ γὰρ ὅτι τὸ αὐτὸ ἅμα ποιεῖν καὶ πε-
 ποιηκέναι; ἀλλὰ μὲν ὅρα γὰρ τι καὶ ἐωρακέναι τὸ αὐτὸ, καὶ ἡ
 τὸ αὐτὸ γινώσκειται. ἀρὰ ὅτι ἡ τῶν ὁρῶν, ποιεῖν τί; οὐκοῦν τὸ
 τέμνειν, καίεται, αἰδανέται, ὁμοίως λέγεται, καὶ πάντα ὁρ-
 γῆν τι σημαίνει. τί δὲ ὁρῶν τὸ λέγειν, τρέχειν, ὁρῶν, ὁμοίως ἀλλή-
 λους λέγει; ἀλλὰ μὲν τὸ γ' ὁρῶν, αἰδανέται τίς σημαίνει, ὡς τε καὶ
 ὁρῶν τι, ἅμα δὲ καὶ ποιεῖν. εἰ δὲ ἡ ἐκείνου μὴ γινώσκοντα
 ἅμα τὸ αὐτὸ ποιεῖν τε καὶ πεποιηκέναι, τὸ ὁρῶν καὶ ἐωρακέναι
 φαίνεται ἑγχωρεῖν, οὐ πῶς ἐληλεγκται, εἰ μὴ λέγοι τὸ ὁρῶν ποιεῖν
 τι, ἀλλὰ ὁρῶν. προσδίδει γὰρ τὸ τὸ ἐρωτήματος, ἀλλ' ὑπὸ
 τοῦ ἀκούοντος λαμβάνεται δὲ δυνάμει, ὅτε τὸ τέμνειν ποιεῖν
 τι, καὶ τὸ τέμνειν, πεποιηκέναι τίς σημαίνει, καὶ ὅσα ἄλλα
 ὁμοίως λέγεται. τὸ γὰρ λοιπὸν αὐτὸς προσδίδει ὁ ἀκούων, ὡς
 ὁμοίως λέγεται. τὸ δὲ λέγεται μὲν οὐχ ὁμοίως, φαίνεται δὲ
 δὴ τὴν λέξιν. τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει, ὅπου γὰρ ταῖς ὁμωνυμίαις.
 οἰεῖται γὰρ γὰρ τοῖς ὁμωνύμοις ὁ ἀγνώστῳ τῶν λόγων, ὁ ἐφησας ἀρὰ
 σαι πρᾶγμα οὐχὶ ὄνομα. τῶ δὲ ἐτι προσδίδει ἐρωτήματος, εἰ ἐφ'
 ὅν βλέπων λέγει τὸ ὁμωνυμὸν, οὕτως γὰρ δόντος, ἔσται ἐλεγχος.

ὁμοίως

ὁμοίως δὲ καὶ οἱ λόγοι τούτοις. εἰς τίς ἔχω ὑπόθεσιν μὴ ἔχει
 ἀπὸ βάλων. ὁ γὰρ εἴνα μόνον ἀπὸ βάλων ἀσφαλῶν, ὅχι ἐξ ἐλεκα
 ἀσφαλῶν, ἢ οὐ μὲν μὴ ἔχει πρὸς τὸν ἔχω ἀπὸ βάλων. ὅπου
 δὲ μὴ ἔχει ἢ ὅσα, οὐκ ἀλλὰ πῶς αὐτὰ ἀπὸ βάλων. ἐρωτήσας δὲ
 ὅτι ἔχει, σιωπῶν ὑπὸ τοῦ ὅσα. τὰ γὰρ ἐλεκα, πῶς αὐτὰ. εἰ οὐκ ἔρετο
 ἀρὰ ὅσα τίς μὴ ἔχει πρὸς τὸν ἔχω, ἀρὰ γὰρ ἀπὸ βάλων ὅσα αὐ-
 τα; οὐδὲ αὐτὸς ἐδωκεν, ἀλλ' ἢ πῶς αὐτὰ, ἢ τῶν πῶς, καὶ ὅτι
 εἰς αὐτὸ μὴ ἔχει. οὐ γὰρ ἔχει μόνον εἴνα ἀσφαλῶν. ἢ οὐδὲ ἐδω-
 κεν ὁ οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔχει τὸν εἴνα. τὸ γὰρ μόνον ὅτι δὲ ση-
 μαίνειν, οὐδὲ τοῖον δὲ, οὐδὲ ποσὸν δὲ τι, ἀλλ' ὡς ἔχει πρὸς ἡ, οἷον
 ὅτι οὐ μετὰ ἄλλου. ὡς πορ οὐκ εἰ ἔρετο, ἀρὰ μὴ ἔχει τίς εἰς αὐτὸ
 τίς; μὴ φάντος δὲ, ἔρετο, εἰ εἰς αὐτὸ τίς ἡ ταχέως μὴ ἔχω τα-
 χέως; φήσαντος δὲ, συλλογίζοιτο, ὅτι εἰς αὐτὸ τίς ὁ μὴ ἔχει, καὶ
 φανερὸν ὅτι οὐ συλλογίζοιτο. τὸ γὰρ ταχέως, οὐ πορ διδόναι
 ὅτι, ἀλλ' ὡς διδόναι. ὡς δὲ μὴ ἔχει, εἰς αὐτὸ. οἷον ἡ δὲ ἔχει, καὶ
 εἰς αὐτὸ ληπτέος. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ λόγοι πάντες, ἀρὰ μὴ ἔχει καὶ
 τὴν πῶς αὐτὸ. ἢ ὡς μὴ ἔχει ὁφθαλμῶ ἴδιοι αὐτὸ, οὐ γὰρ ἔχει εἴνα μόνον.
 λύνουσι μὲν οὐκ ἔστιν λέγοντες, καὶ ὡς ἔχει εἴνα μόνον καὶ ὁφθαλ-
 μῶν καὶ ἄλλο ὅτι οὐκ ἔχει. οἱ δὲ καὶ ὡς ὅτι ἔχει ἔλαβον.
 ἐδίδεκε γὰρ μίαν μόνον ὅτι φησιν, καὶ οὗτος ἔχει φασὶ μίαν
 μόνον πρὸς τὸ φησιν. οἱ δὲ εἰς αὐτὸ τῶν ἐρωτῶντων ἀναρῶντων,
 ὅτι γινώσκοντα ὁ μὴ ἔλαβον ἔχει. οἷον οἷον λαβόντα ἡ δὲ τῶν
 φησιν ὅτι γὰρ ἔχει, ἔχει δὲ ἐξ αὐτῶν. ἀλλ' ὅπου ἐλέχθη καὶ πρὸς
 πορ, ὅτι οὐ πάντες οὐ πῶς τὸν λόγον, ἀλλὰ πῶς τὸν ἀνθρώπου
 λύνουσιν. εἰ γὰρ ἡ αὐτὴ λύσις, δόντα τὸ ἀντικείμενον, οὐχ οἷον
 τε λύνει καθάπορ αὐτὸ τῶν ἄλλων. οἷον εἰς αὐτὸ μὲν ὅ, εἰς δὲ ὅ, ἢ
 λύσις αὐτὴ ἀπλῶς δὴ λέγεται, συμπόρρηνται. εἰ δὲ μὴ συμ-
 πόρρηνται, οὐκ αὐτὴν λύσις, εἰ δὲ τῶν προσφθεμένων πάν-
 των διδομένων, οὐ φανερὸν γίνεσθαι συλλογισμὸν. ἐτι δὲ καὶ
 οἱ εἰς αὐτὸ τῶν λόγων. ἀρὰ ὁ γέγραπται γέγραφε τίς; γέ-
 γραπται δὲ νῦν ὅτι σὺ κάθησαι. φθόγος ὁ λόγος, ἡ δὲ ἀληθὴς
 ὅτι ἐγράφητο. ἅμα ἀρὰ ἐγράφητο, φθόγος καὶ ἀληθὴς. τὸ γὰρ
 φθόγος ἢ ἀληθὴς λέγειν λόγον ἢ δόξαν εἶναι, ὅτε δὲ, ἀλλὰ εἰς αὐτὸ

σημαίνω, ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ἐν ᾧ τὸ δέξιν καὶ ἀρὸ μανθανέ, ὁ
μανθάνων τὸ τὸ δεῖν ὁ μανθάνει. μανθανέ τις τὸ βασιλεῖ, τα-
χύν, ὁ γὰρ ὁ μανθάνει, ἀλλ' ὡς μανθανέ εἴρηκε. ἐν ᾧ τὸ βασιλεῖ σις
πατέ. βασιλεῖ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὅλῳ, ἢ ὅχ' ὁ βασιλεῖ, ἀλλ' ὅτε βα-
σιλεῖ εἴρηκεν. οὐδ' ὅταν τῇ κύλικα πίνῃ, ὁ πίνῃ, ἀλλ' δὲ τ. ἐν ἄρα
ὅτις οἶδε, ὅτ' ἐν ἐνῶν ἢ μαθῶν οἶδον, ὡρ δὲ τὸ μὲν εὔρε το δὲ
ἐμαθε, τὰ ἀμφὺ ἐδιδόρῳ, ἢ ὁ μὲν, οὐχ' ἅπαν, ὁ δὲ, ἅπαν. ἐν ὅτι
ὅδε τις τρίτος ἀνθρώπος παρ' αὐτῶν καὶ τὸς καδ' ἐκασόν. τὸ γὰρ
ἀνθρώπος ἐν ἅπαν τὸ κοινόν, ὁ τὸ δὲ τί, ἀλλὰ τοῖόνδε τί, ἢ πρὸς
τῇ, ἢ πῶς, ἢ τῇ τοῖστων τι σημαίν. ὁμοίως δὲ ἐν ᾧ τὸ Κορί-
στος καὶ Κορίσκος μεσικός, πώτόρῳ τάντορ ἢ ἐτόρῳ, τὸ μὲν
γὰρ τόδε, ὅτ' ἐν τοῖόνδε σημαίν, ὥστε δεκτικὸν αὐτὸ ἐκδεδά. οὐ
τὸ ἐκτίθε δὲ ποιῶν τὸν τρίτον ἀνθρώπον, ἀλλὰ τὸ ὅπρ' τόδε,
τὸ τί ἐν συνχωρεῖν. ὅ γιν' εἶσαι τοδὲ τι ἐν ὅπρ' Καλλιᾶς καὶ
ὅπρ' ἀνθρώπος δεῖν. οὐδ' εἰ τις τὸ ἐκτιθέμενον μὴ ὅπρ' τὸ δὲ
τί ἐν λέγοι, ἀλλ' ὅπρ' τοῖόν, ὁ δὲ δίοισθ'. εἶσαι γὰρ πᾶς τὸς πολ-
λὰς γνῆντι, οἶον ὁ ἀνθρώπος. φανερὸν ἐν ὅτι τὸ διοτέον τοδὲ τι ἐν
τὸ κοινῇ, κατηγορεῖμενον ὑπὸ πᾶσιν, ἀλλ' ἢ τοι ποσόν, ἢ τοῖόν,
ἢ πρὸς τί, ἢ τῇ τοῖστων σημαίν. ὅλως δὲ γν' τοῖς πᾶς τὴν λέξι
λόγοις, αἰ ἐν τῇ ἀντικείμενον εἶσαι ἢ λύσις, ἢ παρ' ὅδε τὸ λό-
γος. οἶον εἰ παρὰ τὴν σωθῆσιν ὁ λόγος, ἢ λύσις διελόντι, εἰ δὲ
πᾶς τὴν διαίρειν, σωθῆντι. πάλιν εἰ πᾶς προσωδῶν ὀξείαν,
ἢ βαρεῖαν προσωδῶν λύσις, εἰ δὲ πᾶς βαρεῖαν, ἢ ὀξείαν. εἰ δὲ παρ'
ὁμωνυμίαν δεῖν, τὸ ἀντικείμενον ὄνομα ἐπόντα λύειν. οἶον εἰ ἐμ-
ψυχον ὅρ' συμβαίνει λέγειν, ἀρφήσαντα δὲ μὴ ἐν, διπλῶν ὡς
εἰς ἐμψυχον. εἰ δ' ἀψυχον ἐφισχ, ὁ δὲ τὸ ἐμψυχον σιωλεογι-
σατο, λέγειν ὡς εἰς ἐμψυχον. ὁμοίως δὲ ἐν ᾧ τὸ ἀμφιβολίας. εἰ
δὲ παρ' ὁμοιότητι λέξεως, τὸ ἀντικείμενον εἶσαι λύσις. ἀρὸ μὴ
ἐχθ' δίοις τις αὐτῇ; ἢ ὅχ' ὁ μὴ ἐχθ', ἀλλ' ὡς ἐκ ἐχθ'. οἶον γνᾶ μόνον ἀσπρὸς
γαλῶν. ἀρα ὁ ἐπίσεται, μαθῶν ἢ ἐνῶν ἐπίσεται; ἀλλ' οὐχ' ἄ
ἐπίσεται. καὶ εἰ ὁ βασιλεῖς πατέ; ἀλλ' οὐχ' ὅτι. ὁμοίως δὲ ἐν ᾧ
τῇ ἄλλω. πῶς δὲ τὸς πᾶς τὸ συμβεβηκός, μία μὲν γν' αὐτοῖς
λύσις πῶς ἅπαντας. ἐπεὶ γὰρ ἀδιόριστον ὅτι τὸ πότε, λεκτέον
ὑπὸ τοῦ

ὡς τὸ πρᾶγματος, ὅταν ᾧ τὸ συμβεβηκὸς ὑπαρχῇ. καὶ ἐπὶ γνώμῃ μὲν δοκεῖ καὶ φασίμ, ἐπὶ γνώμῃ δὲ οὐ φασίμ ἀναγκαῖον εἶναι. ῥητιορὸν οὖν συμβεβηκόστας ὁμοίως πῶς ἀπαύτας, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον, ἔχει δὲ διὰ προφορῇ τὸ οἶον. εἰσι δὲ πάντες οἱ τοιοῦδε τῇ λόγῳ, πᾶς τὸ συμβεβηκός. οἶον, ἄρ' οἶδας ὁ μέλλω σε ἐρατᾶν; ἄρ' οἶδας τὸν προσιόντα, ἢ τὸν κεκαλυμμένον. ἄρ' οὐ ἀνδρίας τὸν ὄσιν ἐργον, ἢ σὸς ὁ κύων πατήρ; ἕρα τὰ ὀλίγα καὶ ὀλίγα ὀλίγα; φανερὸν γὰρ ἐν ἅπασιν τοῦτοις, ὡς οὐκ ἀνάγκη τὸ ἦν τὸ συμβεβηκὸς, καὶ ἦν τὸ πρᾶγματος ἀληθεύειν. μόνοις γὰρ τοῖς κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιαφόροις καὶ ἐν οὐσίᾳ, ἅπαντα δοκεῖ τὰυτὰ ὑπαρχεῖν. τῷ δὲ ἀγαθῷ, ὃ ταυτίῳ ὄσιν ἀγαθὸν τε εἶναι καὶ μέλλου ἐρωτάειν, οὐδὲ τῷ προσιόντι, ἢ ἐγκαλυμμένῳ, προσιόντι τε εἶναι καὶ Κορίσκῳ, ὥστε οὐκ εἶ τὸν Κορίσκον οἶδα, ἀγνοῶ δὲ τὸν προσιόντα, τὸν αὐτὸν οἶδα καὶ ἀγνοῶ. οὐδ' εἰ τὸ τὸ ὄσιν ἐργον, ἐμὸν δὲ ὄσιν, ἐμὸν ὄσιν ἐργον, ἀλλ' ἢ κτήμα, ἢ πρᾶγμα, ἢ ἄλλο ὅτιοῦ. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὡς τῇ ἄλλῳ. λύουσι δὲ τινες διαίρωντες τὴν ἐρωτησίαν. φασί γὰρ ἐνδιεχέει ταυτὸ πρᾶγμα εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν, ἀλλὰ μὴ κατὰ ταῦτο. τὸν οὖν προσιόντα οὐκ εἰδότες, τὸν δὲ Κορίσκον εἰδότες, ταῦτο μὲν εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν φασίμ, ἀλλ' οὐ κατὰ ταῦτο. καί τοι πρότερον μὲν, καθάπερ ἦδη εἴπωμεν δεῖ τῇ πρὸς ταῦτο λόγῳ τὴν αὐτὴν εἶναι διόρθωσιν. αὕτη δὲ οὐκ ἔσται, ἀνὰ πῃ μὴ ᾧ τὸ εἰδέναι, ἀλλ' ὡς τῇ εἶναι τὸ αὐτὸ ἀξίωμα λαμβάνει. οἶον εἰ ὁδε ὄσιν πατήρ, ἐστὶ ἡ σὸς. εἰ γὰρ ἐπὶ γνώμῃ τὸ τὸ ὄσιν ἀληθές, καὶ ἐνδιεχέται ταῦτο εἰδέναι καὶ ἀγνοεῖν, ἀλλ' ἐν ταῦθα σὲ κοινῶναι τὸ λεχθόν. σὲ δὲ κωλύει τὸν αὐτὸν λόγον πλείους μοχθηρίας εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἢ πάσης ἀμαρτίας ἐμφανίσις, λύσις ὄσιν. ἐγχαίρει γὰρ δειφαίλῃνα ὅτι ψεύδους ἢ συλλελογίσαι, παρ' ὃ γὰρ δειφαί. οἶον τὸν Ζήνωνος λόγον ὅτι οὐκ ἐστὶ κινηθῆναι. ὥστε καὶ εἰς ὡς χρεῖται σιωπᾶν ὡς εἰς ἀδυνάτων, ἀμαρτανύει, καὶ εἰ μυεῖται καὶ συλλελογισμένον, ἀλλ' οὐκ εἰς ἑνὶ λύσει. ὡς γὰρ ἢ λύσις, ἐμφανίσις ψεύδους συλλογισμὸς παρ' ὃ ψεύδους. εἰ γὰρ μὴ συλλελογίσαι, ἢ καὶ ἀληθές ἢ ψεύδους ὡς χρεῖται

στου γὰρ, ἢ ἐκείνους διηλωσας, λυσις ὅστις ἢ καὶ ἄλλος ἐπὶ γνώμῃ
 ἔστι κωλύει συμβαίνει, πάλιν ἐπὶ γὰρ τούτων, ὅδε ἔστι δὲ ἐξ ἑνός,
 καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ Κορίσκον, ὅτι Κορίσκος, οἶδε, ὅτι προσίον, ὅτι προ-
 σίον, γινώσκεις τὸ αὐτὸ εἰδέναι καὶ μή. οἶον ὅτι ἢ λυσις, εἰδέναι
 ὅτι ἢ προσίον, ἢ γινώσκεις. ὅτι γὰρ αὐτὸ οἶδε καὶ ὅτι οἶδεν,
 ἀλλ' ὅτι ταυτό, τὸ ἢ προσίον καὶ Κορίσκον, ὅτι προσίον, καὶ
 ὅτι Κορίσκος οἶδεν. ὁμοίως δὲ ἀμαρτανύσει καὶ οἱ λυσις, ὅτι
 ἅπας ἀεθμός, ὅτι πολλὸς καὶ ὀλίγος, ὡς πόρ' ὅς ἐπομνη. εἰ γὰρ μὴ
 συμπτρινομένη, ὅτι πᾶσι πόντες, ἀληθὲς συμπτρινομένη φα-
 σί. πάντες γὰρ εἶναι καὶ πολλὸν ὅτι ὀλίγον, ἀμαρτανύσει. γινώσκεις
 καὶ τὸ διηλὺν λυσις ὅτι συλλογισμός. ὅτι σὺ ὅτι πᾶσι, ἢ ὅς,
 ἢ διόλος, καὶ τρι φανόρ' ὡς εἰ πᾶσι τὸ πολλαχῶς φαίνεται λέγε-
 δαι ὅτι ἐλεγχος, δὲ τένονμα ἢ τὸ λόγον κύριον εἶναι πλόνων. τὸ ἢ
 τόνδε τόνδε εἶναι τέκνον, ὅδε λέγει κυρίως, εἰ δεσπότης ὅτι τε-
 κνός, ἀλλὰ πᾶσι τὸ συμβεβηκός ἢ σιωνθεσίς ὅστις. ἀρα ὅτι σὺ νῶν.
 εἰ δὲ ὅτι τέκνον, σὺν ἀρα ὅτι τέκνον, ὅτι συμβεβηκός εἶναι καὶ
 σὺν ὅτι τέκνον, ἀλλ' ὅτι σὺν τέκνον. καὶ τὸ εἶναι ἢ τὸ καλῶν ἀγαθόν.
 ἢ γὰρ φρόνησις ὡς ἡμῶν ὅστις ἢ κακῶν, τὸ δὲ ὅτι τούτων εἶναι, οὐ
 λέγει πολλαχῶς, ἀλλὰ κτῆμα. εἰ δὲ ἀρα πολλαχῶς, καὶ γὰρ τὸν
 ἀνθρώπου τὸν ζῶον φανὸν εἶναι, ἀλλ' ὅτι κτῆμα, καὶ εἶναι τι πᾶσι
 τὰ κακὰ λέγεται ὡς ἡνός, ὅτι ὅτι ἢ κακῶν ὅστις, ἀλλ' ὅτι ὅτι τὸν
 καλῶν, πᾶσι τὸ πᾶν καὶ ἀπλῶς φαίνεται. καὶ τοὶ γινώσκεις ἴσως
 ἀγαθόν εἶναι τι τὸ κακόν, διηλὺν, ἀλλ' ὅτι ὡς τὸ λόγος τῶν, ἀλλ'
 εἰ δὲ διόλος εἰν ἀγαθόν ὅτι μαχθὲς μᾶλλον, ἴσως ἢ ὅτι ὅτι. ὅτι γὰρ
 εἰ ἀγαθόν καὶ τῶν, ἀγαθόν τῶν ἅμα. ἀλλ' ὅτι τὸν ἀνθρώπου
 φάναι τὸν ζῶον εἶναι, ὅτι λέγεται πολλαχῶς. ὅτι γὰρ ὅτι ἡμῶν ἐπὶ
 νομῶν ἀφελόντες, ὅτι λέγει πολλαχῶς. καὶ γὰρ τὸ ἡμῶν ἐπὶ
 τὸν ἐπὶ, δόσμοι ἐλίσσεται σημαίνοντες, οἶον τὸ μῦθον ἀεθ-
 θεῖα. Τὸς ἢ παρὰ τὸ κυρίως τὸδε, ἢ πᾶν, ἢ πᾶν, ἢ πᾶν, ἢ πᾶν ἢ
 λέγει, καὶ μὴ ἀπλῶς, λυσις σκοπῶν τὸ συμπτρινομένη πᾶσι
 τὸν ἀντίφασιν, εἰ γινώσκεις τούτων τὴν πεπονημένη. τὰ γὰρ γινώ-
 πια, καὶ τὰ ἀντικείμενα, ὅτι φάσιν, καὶ ἀπόφασιν, ἀπλῶς ἢ ἀδύ-
 νατον ὡς ἀρχὴ τῶν αὐτῶν, πᾶν μὴ τὴν ἐκαστόν, ἢ πᾶν ἢ, ἢ πᾶν,
 ἢ τὰ

ἢ τὸ μὴ πᾶν, τὸ δὲ ἀπλῶς, ὅτι κωλύει. ὡς τε εἰ τὸ μὴ ἀπλῶς,
 τὸ δὲ πᾶν, ὅτι ἐλεγχος. ὅτι γὰρ τὸ συμπτρινομένη βεωρητέον
 πᾶσι τὸν ἀντίφασιν. εἰ δὲ πᾶσι οἱ βίοντες λόγοι ὅτι ἔχον-
 τες. ἀρ' γινώσκεις τὸ μὴ ὅτι εἶναι; ἀλλὰ μὴ ὅτι γὰρ ἢ μὴ ὅτι, ὁμοίως ἢ
 καὶ τὸ ὅτι εἶναι, ὅτι εἶναι τὸ ὄντων. ἀρ' γινώσκεις τὸν αὐτὸν
 ἅμα διόρκειν τε, καὶ ὡς διόρκειν. ἀρ' γινώσκεις τὸ αὐτὸν ἅμα τῶν αὐ-
 τῶν πᾶσι, καὶ ἀπείθειν, ἢ οὐτε τὸ εἶναι τι καὶ εἶναι ταυτόν. ὅτι δὲ
 μὴ ὅτι, ὅτι εἶναι τι, καὶ ἀπλῶς ὅτι, ὅτι εἰ διόρκει τὸδε καὶ πᾶν, ἀνάγκη
 ἢ διόρκειν. καὶ γὰρ ὁμοίως ὡς διόρκειν, διόρκει ὡς διόρκειν ὅτι
 μόνον, διόρκει δὲ οὐ. ὅτι ὅτι ἀπείθειν πᾶσι, ἀλλὰ ἢ πᾶσι πᾶσι.
 ὁμοίως δὲ ὁ λόγος, καὶ πᾶσι τὸν ὡς διόρκειν καὶ τὸν αὐτὸν ἅμα καὶ
 ἀληθὲς. ἀλλὰ ὅτι τὸ μὴ εἶναι διωκτέον τὸν ὡς διόρκειν ἀν-
 δροῖν τὸ ἀπλῶς ἀληθὲς, ἢ ὡς διόρκειν, διωκτέον φαίνεται. κω-
 λυεῖ δὲ αὐτὸν οὐδὲν, ἀπλῶς μὴ εἶναι ὡς διόρκειν, πᾶν δὲ ἀληθὲς, ἢ ἢ
 νός, καὶ εἶναι ἀληθὲς ἢ ἀληθὲς δὲ μὴ ὁμοίως δὲ καὶ ὡς τὸν πᾶν
 ἢ, καὶ πᾶν, καὶ πᾶν. πάντες γὰρ οἱ πᾶσι λόγοι πᾶσι ὅτι συμ-
 βαινόντων. ἀρα ἢ ὡς ἢ ὅτι πᾶσι ἀγαθόν; ἀλλὰ τῶν ἀφρονῶν, καὶ
 μὴ ὅτι ὡς ὡς, ὅτι ἀγαθόν, ἀγαθόν ἀρα καὶ ὅτι ἀγαθόν. ἀρα
 τὸ ὡς ἀνδρῶν, ἢ διωκτέον τὸν ὡς ἀγαθόν; ἀλλ' εἰς ὅτι καὶ οὐ
 βέλτιον, ταυτὲν ἀρα τῶν αὐτῶν ἀγαθόν, καὶ ὅτι ἀγαθόν, ἢ ὅτι
 κωλύει ἀπλῶς ὅτι ἀγαθόν, τῶν δὲ μὴ εἶναι ἀγαθόν. ἀρ' ὅτι βέλτιον
 αὐτὸ φρόνιμος, κακόν; ἀποβάλλει δὲ ὅτι βέλτιον τὸ ἀγαθόν; κα-
 κόν ἀρα τὸ ἀγαθόν. ὅτι γὰρ ταυτὲν εἶναι τὸ ἀγαθόν εἶναι κακόν,
 καὶ τὸ ἀποβάλλει τὸ ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ ὅτι τὸν κλέπτειν λόγος. ὅτι
 γὰρ εἰ κακόν ὅτι κλέπτει, καὶ τὸ λαβεῖν ὅτι κακόν, ὅτι πᾶν κα-
 κόν βούλεται, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. τὸ γὰρ λαβεῖν ἀγαθόν. καὶ ἢ νόσος
 κακόν ὅτι, ἀλλ' οὐ τὸ ἀποβάλλει τὸν νόσον. ἀρα τὸ δίκαιον τὸ
 ἀδίκον, καὶ τὸ ἀδίκον, τὸ δίκαιον αἰρετῶν τῶν; ἀλλὰ ἀποβα-
 νεῖν ἀδίκως αἰρετῶν τῶν. ἀρα δίκαιον τὰ αὐτῶν εἶναι ἕκαστον; ἢ
 εἰ αὐτὸς κείνους κατὰ δόξαν τὸν αὐτὸν αὐτὸν ἢ ὡς διόρκειν κείνους ὅτι
 ἐκ τῶν νόμων; ὅτι αὐτὸ ἀρα δίκαιον, καὶ ὅτι δίκαιον. ὅτι ὡς τῶν
 κείνους τὸν δίκαιον λέγοντες, ἢ τὰ ἀδίκων. ἀλλὰ μὴ καὶ τὸ ἀδ-
 κείνους, δίκαιον ὅτι ἕκαστος λέγειν ἢ ἐπαθε, ταῦτα δὲ ἢ ἢ ἀδ-
 ἢ τὰ

καὶ οὐ γὰρ εἰ παθεῖν τὴν ἀδικίαν αἰρετοῦ, τὸ ἀδικῶς αἰρετὸν ὁρῶν
 τὸν δικαίως. ἀλλ' ἀπλῶς μὲν τὸ δικαίως, τοδὶ μὲν τοι οὐδὲν
 κωλύει, ἀδικῶς ἢ δικαίως, καὶ τὸ ἐχθρὸν, τὰ αὐτὰ δίκαιον, τὰ δὲ
 ἄλλοτρια οὐ δίκαιον. κρίσιμ' μὲν τοι ταύτῃ δικαίαν εἶναι οὐδὲν
 κωλύει, οἷόν μ' αὖ ἡ γῆ τὴν θάλασσαν τοῦ κρίνοντος. οὐ γὰρ εἰ δίκαιον
 τοδὶ ἢ ὠδὶ, καὶ ἀπλῶς δίκαιον. ὁμοίως δὲ καὶ ἀδίκαια ὄντα,
 οὐδὲν κωλύει ταῦτα λέγειν δίκαιον εἶναι. οὐ γὰρ εἰ λέγειν δί-
 καιον, ἀνάγκη δίκαια εἶναι, ὥς περ οὐδ' εἰ ὠφελίμου λέγειν,
 ὠφέλιμα. ὁμοίως δὲ καὶ ὠδὶ τῶν δικαίων, ὥς τε οὐκ εἰ τὰ λεγό-
 μενα ἀδίκαια, ὁ λέγων ἀδίκαια, νικᾷ. λέγει γὰρ ἂν λέγειν ἐς δι-
 καια, ἀπλῶς δὲ καὶ παθεῖν ἀδίκαια. τοῖς δὲ πρὸ τὸν οὐρανοῦ γι-
 νομένοις τὸν ἐλεγχον, καθάπερ ὑπεγράφη πρότερον, ἀπαντη-
 τέον. σκοπεῖσι τὸ συμπόρῳσμα τὸ πρὸς τὴν ἀντίφασιν ὅπως
 ἔσται τὸ αὐτὸ, καὶ ἡ γῆ τὸ αὐτὸ, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ, ὥς αὐτῶς, καὶ
 ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. εἰ δὲ ἐν ἀρχῇ προσέστη, οὐχ ὁμοιογενέ-
 ῳς ἀδυνάτομ τὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιον, καὶ ὁ διπλάσιον, ἀλλὰ φα-
 τίον, μὴ μὲν τοι ὠδὶ, ὥς ποτε τῷ τὸ ἐλεγχέειν διωμοιογενε-
 νομ. εἰσὶ γ' πάντες οἶδε οἱ λόγοι, πρὸ τῶν οὐρανῶν. ἄρα ὁ εἰδὼς ἔκα-
 σομ ὅτι ἔκασον, οἶδε τὸ πρᾶγμα; καὶ ὁ ἀγνοῶν ὡς αὐτῶς; εἰδὼς
 δὲ ἴδεν τὸν Κορίσκον ὅτι Κορίσκος, ἀγνοοῖν αὐτὸν μισικός; ὥς-
 τε τὸ αὐτὸ καὶ ἐπίσταται ὁ ἀγνοεῖν. καὶ πάλιν ἄρα τὸ τετράπῃχον
 τοῦ τριπύχους μείζον; γρηοῖς δ' αὐτὸ ἐκ τριπύχους τετράπῃχον ἡ γῆ
 τὸ μήκος, τὸ δὲ μείζον, ἐλάττωτος μείζον, αὐτὰ ἄρα αὐτὸ μείζον
 καὶ ἐλάττω. τὸς δὲ πρὸς τὸ αὐτεῖναι ὁ λαμβανόμεν τὸ ἐν ἀρχῇ, πῶς
 θανομένῳ μὲν, αὐτὸ δὲ διπλῶν, ὁ διπλῶν, οὐδ' αὖ ἐνδιόξον, λέγον-
 ται τὰ ληθῆναι. εἰ δὲ λάθῃ, τὴν ἀγνοίαν εἶναι τὴν μοχθηρίαν τῶν οὐ-
 ρανῶν λόγων εἰς τὸν ἐρωτῶντα μεταστρεψέτω, ὥς ὁ διδλεγμαῖον.
 ὁ γὰρ ἐλεγχος, αὐτὸν τοῦ εἰς ἀρχῆς, εἶδ' ὅτι εἰδόθῃ, οὐχ ὡς τότε χρη-
 σιμῶς, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν συλλογισμῶν τὸ φαντικόν, ἢ αὐτὸ τῶν
 πρὸ ἐξ ἐλέγχου, καὶ τὸς εἶναι τὸν ἐπομνίου συμβιβάζοντας. ἐπ'
 αὐτὸ τοῦ λόγου δικτεῖον δὲν, ὥς διττὴν τῶν ἐπομνίων ἢ ἀκρο-
 θησις. ἢ γὰρ ὡς τῶν ἐν μέρει τὸ καθόλου, οἷον ἀνθρώπων ἄνθρωπος. ἀξί-
 ον γὰρ εἰ τὸδε μετὰ τῶνδε, καὶ τὸδε εἶναι μετὰ τῶνδε, ἢ ἡ γῆ τὰς

αὐτὴν ἐσθλ. εἰ γὰρ ποδὲ τῷ δὲ ἀκολουθεῖ, καὶ ἔτι αὐτὴν ἐκμελῶν τὸ αὐ-
 τὸν ἐκμελῶν, παρ' οὗ καὶ ὁ τῷ Μελίσσῃ λόγος. εἰ γὰρ τὸ γεγονὸς ἐν
 ἀρχῇ, καὶ τὸ ἀρχήν του ἀξιοῖ μὴ ἐχθρῶ, ὥστε ἐκ ἀρχῆς οὐδ' ἐναντίας,
 καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδ' ἐκ ἐξ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ὅσοι τε
 πρὸς τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν τι συλλογίζονται, σκοπεῖν εἰ ἀφαιρουμένης
 συμβαίνει μὴ δὲ μὴ τῷ τὸ ἀδυνάτου. κατὰ τὰ οὐδ' ἐμφανίζου
 καὶ λεκτέον ὡς ἐδωκεν, ὅπως οὐδ' οὐκ, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ λόγον, ὡς ἡ
 ἡγεῖται, ὅδε μὲν πρὸς τὸ λόγον. πρὸς δὲ τὸς τὰ πλείω ἐρωτήματα γνῶ-
 ποιῶντας, διὸ οὐ γνῶν ἀρχὴν διόριστον, ἐρωτήσεις γὰρ μία πρὸς μίαν
 ἀποκρίσιν. ὥστε ὅτε πλείω καὶ ἑνός, ὅτε γνῶν πολλῶν, ἀλλ'
 γνῶν καὶ ἑνός ἢ φατέον ἢ ἀποφατέον. ὡς πορὶ δὲ ὑπὲρ τὸ ὁμνύμενον
 ὅτι ἢ ἀμφοῖν, ὅτι δὲ οὐδ' ἐπὶ τῷ ὑπάρχῃ, ὥστε τοῖς ἢ τὸ ἀπλοῦ
 ἐρώτημα ἀπλῶς ἀρκουμένης, ὅδε μὲν συμβαίνει παρὰ τὸν ὁμοίως
 δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν, ὅταν μὲν ἢ τὰ πλείω τῷ γνῶν, ἢ τὸ γνῶν τοῖς πολ-
 λῶς ὑπάρχῃ, ἢ μὴ ὑπάρχῃ, τῷ ἀπλῶς δύναι καὶ ἀμφοτέρω τῶν
 τῶν ἀμφοτέρων, ὅδε μὲν ὑπὸ τῶν ἀμφοτέρων συμβαίνει, ὅταν δὲ ἢ τὸ
 ἢ, τὸ δὲ μὴ, ἢ πλείω ἢ τὸ πλείων, καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ὡς ἀμφοτέρω ὑπάρ-
 χῃ ἀμφοτέρω, ἐκ δὲ ὡς ἐκ ὑπάρχῃ πάλιν. ὥστε δι' ἀμφοτέρων,
 αἶον γνῶν τοῖς δὲ τοῖς λόγοις, εἰ τὸ μὲν ὅσον, ἀγαθόν, τὸ ἢ κακόν, ὅτε
 ταῦτα ἀληθῆς εἶπεν, ἀγαθόν καὶ κακόν, ὅτε πάλιν μήτε ἀγαθόν
 μήτε κακόν, ὅτε ἐκ ἐκ ἀμφοτέρων ἐκ ἀμφοτέρων. ὥστε ταῦτα ἀγαθόν
 καὶ κακόν, ὅτε ἀγαθόν, ὅτε κακόν. καὶ εἰ ἐκαστον αὐτὸ αὐτῷ ταυ-
 τόν, καὶ ἄλλοις ἑτέρω. εἶπε δὲ ὅτι ἄλλοις ταῦτα, ἀλλ' αὐτοῖς καὶ
 ἑτέρω αὐτῶν, ταῦτα ἐκαστοῖς ἑτέρω καὶ ταῦτα. Εἰπε δὲ ἢ ἀγα-
 θόν, κακόν γίνεσθαι, τὸ δὲ κακόν ἀγαθόν, διὸ γινώσκουσιν αὐτὸν, διότι
 καὶ ἀνίσωρ ἐκ ἀμφοτέρων αὐτὸ ἐκαστῷ ἴσον, ὥστε ἴσα ὅτι αὐτὸς τὰ αὐ-
 τὰ ἐκαστοῖς. ἐκ μὲν πρὸς ἢ ἐκαστοῖς οἱ λόγοι καὶ εἰς ἄλλας λυσὲς, καὶ
 γὰρ τὸ ἀμφοῦ ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν πλείω σημαίνει, ὅσον ταυτὸν. πλείω
 ὄνομα συμβαίνει φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι, ὅσον δὲ ὅτι ἐκ ἐκ ἐλεγχος.
 ἀλλὰ φανερὸν ὅτι μὴ μίαν ἐρωτήσεως τὸ πλείων, γινώσκουσιν,
 ἀλλ' γνῶν καὶ ἑνός φαντός ἢ ἀρκυντός, ὅτε ἐκαστον αὐτῷ ταυ-
 τόν, δὲ τὸ ἀπαγόντων εἰς ταῦτα πολλὰ καὶ εἶπεν, φανερὸν ὡς ὅδε
 τὸν γνῶν πρὸς τὴν λεγομένην σημαίνει τι χωρὶς ὁμνύμεν καὶ αὐτὸ

τὰς καθ' ἑαυτοὺς οἷον το διπλάσιον αὐτοῦ τ' διπλάσιον ἡμισυός, ὅτι γὰρ φαίνεται. ὅτι γὰρ τὰ δέκα, γὰρ τοῖς ἑξῆς δέσσι δέκα, καὶ τὸ ποιῆσαι, γὰρ τὸ μὴ ποιῆσαι, καὶ ὅπως γὰρ τῇ ἀποφάσει ἡ φάσις. ἀλλ' ὁμῶς οὐκ εἰ τις λέγοι τόδε μὴ εἶναι λόγον, λέγει αὐτὸν λόγον εἶναι. τὸ δὲ διπλάσιον, ὃ δὲ σημαίνει ὅδε μὴ ἴσως, ὡς πρὸς ὃδὲ τὸ γὰρ τῷ ἡμισυῖ. εἰ δὲ ἄρα εἰ σημαίνει, ἀλλ' ὃ ταυτο, καὶ συνηρημένον, ὃ δὲ ἡ ὑπερβολὴ γὰρ τῷ εἶναι. οἷον εἰς τὴν ἡμετέραν ὑπερβολὴν ὅτι τὸ κοινόν, ἐκείνο δὲ καὶ ὑπερβολὴν ὑπερβολῆς. γὰρ δὲ τοῖς δι' ὧν διηλθες. καὶ ἡγορημένοις, ὅσοι λεκτέον, ὡς ὃ τὸ αὐτὸ χωρὶς καὶ γὰρ τῷ λό- γῳ τὸ διηλθόν. τὸ γὰρ κοῖλον, κοινὴ καὶ τὸ αὐτὸ διηλθὼν ὡς τὸ σιμὸν καὶ ῥαίβου, προστιθέμενον δὲ, ὃ δὲ καλῶναι, ἀλλὰ τὸ καὶ πρὸ ῥαίβου, τὸ δὲ τῷ σιμὸν συμβαίνει, ὃ δὲ διαφύκει εἰπεῖν, εἰς σι- μὸν, ἢ εἰς κοῖλον. ἐπεὶ ὁ δὲ τῶν τῶν λέγει κατὰ δύναμιν, καὶ δύναμις γὰρ ὅτι. ὃ γὰρ ὅτι τὸ σιμὸν εἰς κοῖλον ἀλλὰ ῥαίβου τοῦ οἷον παῖδος, ὡς τε ὃ δὲ ἀποπορ εἰς ἡμῖν σιμὸν, εἰς ὅτι ἔχον καὶ ὁμοίαν ῥαίβου. πρὸς δὲ τὸ ὁμοιότητος, πρὸς δὲ μὴ φαίνοντες συμβαίνει, εἰ ποικί- λον πρὸς τὸν, ὡς τε λυτὸν ἐπ' αὐτῶν τὸ λόγων εἶναι φανερὸν, ἀπαν- τῶν γὰρ οἱ δὲ ὅσοι βαλόντες καὶ ἀσκήσαντες, ὅσοι λέγεις ἀληθῶς, ὅσοι εἶναι ὅσοι ἀληθῶς; φησὶ δὲ εἶναι λίθον, εἰς ἄρα τὴν λίθον. ἢ τὸ λέ- γειν λίθον οὐκ εἰς λέγειν, ἀλλ' ὅτι, ὃ δὲ ὅσοι, ἀλλὰ τὸ πορ. εἰ οὖν ἐροῖτό τις, ἄρα ὅτι λέγεις ἀληθῶς ὅτι ὅσοι, οὐκ αὐτοὶ οἱ οἱ ἐλλεί- νει. ὡς πρὸς οὐδὲ εἰροῖτο, ἄρ' αὖ λέγεις εἶναι ὅτι οὐτος; ξύλον δὲ εἰπεῖν ὅτος, ἢ ὅσα μὴ τε θῆλυ μὴ τ' ἀρρεν σημαίνει, ὃ δὲ δια- φύκει. διὸ καὶ ὃ γίνετο ὁμοιότητος, εἰ ὁ λέγεις εἶναι, εἰς ὅσοι. ξύλον δὲ λέγεις εἶναι, εἰς ἄρα ξύλον. ὃ δὲ λίθος καὶ τὸ οὐτος, ἀρρενός ἐστι καὶ σιμὸν. εἰ δὲ τις ἐροῖτο. ἄρ' οὐτός ἐστι αὐτὴ εἶτα πάλιν, τί δὲ ὃς ὅτος ἐστι ὁ Κορίσκος. εἶτα εἰποι, εἰς ἄρα ὅτος αὐτὴ ὃ συλλε- λογίσαι τὸν ὁμοιότητος, ὃ δὲ τὸ Κορίσκος σημαίνει ὅσοι αὐ- τῇ, μὴ διδῶσι δὲ ὁ ἀποκρινόμενος, ἀλλὰ εἰς ὅσοι πρὸς ὁμοιότη- ναι. εἰ ὃ μὴ τε ὅτι, μὴ τε διδῶσι, ὃ συλλελογίσαι ὅτι τῷ ὅτι, ὅτε πρὸς τὸν ὁμοιότητος, ὁμοίως εἶναι καὶ εἰς τὸν λίθον ση- μαίνει ὅτος. εἰ δὲ μὴ τε ὅτι, μὴ τε διδῶσι, ὃ λεκτέον τὸ συμπρά- σμα. φαίνεται δὲ πρὸς τὸ τὸ ὁμοιότητος πρὸς τὸ ὁμοιότητος ὁμοιότη- τος φαίνε-
φαίνε-
φαίνε-

φαίνεσθαι. ἄρα ἀληθῶς ὅτι εἰπεῖν ὅτι αὐτὴ ὅτι, ὅσοι εἶναι φησὶ αὐ- τῷ; εἰ δὲ φησὶ ἀπὸ δὲ, εἰς ἄρα αὐτὴ ἀπὸ δὲ. ἢ οὐκ ἀναγκαῖον εἶ- ναι τὸ αὐτὸ ἀπὸ δὲ σημαίνει, ἀλλὰ ἀπὸς, τὸ δὲ ἀπὸ δὲ τῶ- τῷ. ὃ δὲ φησὶ εἶναι τὸ ὅτι ὅτος; φησὶ δὲ εἶναι κλέωνα, εἰς ἄρα ὅτος κλέωνα, ὃ γὰρ ὅτι ὅτος κλέωνα, εἰρηγὶ γὰρ ὅτι φησὶ τὸ πορ εἶναι, εἰς ὅτος, ὃ τὸ πορ. οὐδὲ γὰρ ἐλλείπει ὅτος τὸ ὁμοιότητος λεγόμε- νον, ἄρ' ἐπίσασαι ὅσοι; εἰ δὲ λίθος, ἐπίσασαι ἄρα λίθος, ἢ ὃ ταυτομ- σημαίνει γὰρ τῷ, ἄρα ἐπίσασαι ὅσοι, καὶ γὰρ ὅσοι δὲ λίθος, ἀλλ' γὰρ τῷ πρῶτον, τὸ πορ, γὰρ δὲ τῷ ὅσοι, ὅτος. ἄρ' ὃ ὅσοι μὴ ἐχ- εἶναι, ἐπίσασαι ὅσοι; ὅσοι μὴ ἐχ- εἶναι, ἐπίσασαι ἄρα λίθος. ἢ τὸ μὴ τὸ πορ, λίθος λέγεις, τὸ δὲ τὸ πορ, λίθος. ἐδίδθη δὲ οὐ ὅσοι μὴ ἐχ- εἶναι ἐπίσασαι, ὃ τὸ πορ, ἀλλὰ ὅσοι, ὡς τε οὐ λίθου ἀλλὰ λίθου. ὅτι μὴ οἱ τοῖς τὸ λόγων ὃ συλλογίζονται ὁμοιότητος, ἀλλὰ φα- νονται, καὶ πρὸς ἀπαντήτων πρὸς αὐτοὺς, φανερὸν ἐκ τῶν εἰρη- μένων. ἀπὸ δὲ καὶ ὅσοι εἶναι ὅτι πάντων τὸ λόγων, οἱ μὴ εἰς ὅσοι καὶ δὲ, οἱ δὲ χαλεπώτεροι παρὰ τὴν καὶ γὰρ τὴν πρὸς ὅσοι τὸ ἀκούοντα, πολλὰ οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνος ὄντες, τὸν αὐτὸν γὰρ λόγον εἶναι καὶ τὸ πρὸς τὸ λεγόμενον. ὃ αὐτὸς δὲ λόγος τοῖς μὴ πρὸς τὴν λέγειν, τοῖς δὲ παρὰ τὸ πορ δόξαται αὐτῶν. εἰ δὲ τὸ μετα- φέρωμεν ἐκαστον, μὴ ὁμοίως εἶναι διηλόν. ὡς πρὸς οὐ γὰρ τοῖς πρὸς τὴν ὁμοιότητος, ὃς πρὸς δὲ οἱ τὸ πορ συνηθεῖς εἶναι τῶν πα- ραλογισμῶν. τὰ καὶ γὰρ τὸ τυχόντι ὅτι διηλόν, ὃ οἱ λόγοι χεῖρον οἱ γελοῖοι, πάντες εἰς τὸ πρὸς τὴν λέγειν. οἷον αὐτὸς ἐφύκει τὸ καὶ κλί- ματος διφύκει, καὶ ὅποια σε μετέδωκε, πρὸς τὴν κεραίαν; καὶ ποτόρα. τῶν βοῶν ἐμπροσθεν τρέφει; οὐδὲ τὸ πορ, ἀλλ' ὅποια, ἀμφω, καὶ καθεστὸς ὁ βορέας; οὐ διηλόν. ἀπὸ κτείνει γὰρ τὸν πῶλον καὶ τὸν ὠνόμενον, ἄρ' οὐκ ἀρχος; ὃ διηλόν. ἀλλὰ ἀπολλωνίδης; τὸν αὐτὸν εἶναι τὸ πορ, καὶ τῶν ἄλλων χεῖρον οἱ πλείστοι. τὰ καὶ καὶ ἐμπρο- σθεν φαίνεται λαμβάνειν, σημαίνει δὲ τὸ πορ, ὅτι μαχόντες πολ- λάκις πρὸς τῶν ὀνομάτων, οἷον ποτόρα τῶν σημαίνει τὸ γὰρ καὶ τὰ πάντων καὶ τὸ πορ, ἢ ἐπὶ τὸ πορ. τοῖς μὴ γὰρ δὲ οἱ τῶν σημαίνει τὸ πορ, καὶ τὸ γὰρ. οἱ δὲ τὸν Ζώνανος καὶ Παρμενίδου λυσοὶ λόγων, πρὸς τὸ πολλὰ φανερὸν, ὃ γὰρ λέγειν καὶ τὸ πορ.

ὁμοίως καὶ πρὶ τὸ συμβεβηκός, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἕκαστον. οἱ μὲν
ἴσονται ῥάους ἰδίῃν, οἱ δὲ χαλεπώτεροι τῶν λόγων, καὶ λαβεῖν
γὰρ τινὶ ῥηθί, καὶ πὸ τὸν ἡλεγχος, ἢ οὐκ ἡλεγχος, ὃ ῥάδιον ὁμοίως
πρὸς πάντων. ἐστὶ δὲ δριμύν λόγος, ὃς τις ἀρξέειν ποιεῖ μάλισα.
διὰ κηδὶ γὰρ οὗτος μάλισα, ἀρξεία δὲ ὅτι διττὴ. ἢ γὰρ τοῖς συλ-
λελογισμένους, ὅτι αὐτοὶ τις τῶν ὁρωτῆμάτων, ἢ δὲ γὰρ τοῖς ἐρι-
στικοῖς, ὡς εἴποι τις τὸ προστεθέν. διότι πρὶ γὰρ τοῖς συλλογισ-
ταῖς, οἱ δριμύντεροι λόγοι, ζητεῖν μάλλον ποιοῦσιν. ἐστὶ δὲ συλλο-
γιστικός ἢ λόγος δριμύντατος, αὐτὸ δὲ ὅτι μάλισα δοκῶντων γινώ-
σκων, ὃ, ὅτι μάλισα γινώσκων ἀναρῇ τις, καὶ κατὰ σκόδαζιν. εἰς γὰρ ὧν
ὁ λόγος, μεταβιβηκὼς ἐπὶ αὐτοφάσεως, ἀπαντὰς ὁμοίως ἔχει τοῖς
συλλογισμοῖς, αἵ γὰρ δὲ γινώσκων ὁμοίως γινώσκων ἀναρῇσι ἢ
κατὰ σκόδαζιν, διότι πρὶ ἀρξέειν ἀναγκάσιον. μάλισα μὲν ὅτι ὁ ὅτι
τοῖς δριμύν, ὁ δὲ ἴσος τὸ συμπέρασμα ποιεῖν τοῖς ὁρωτῆμασι,
διότι τὸς ἴσος δὲ ἀπάντων ὁμοίων. ὅτος γὰρ ὁμοίως ποιεῖσθαι ἀπο-
ρεῖν, ὅποτόρον τῶν ἐρωτημάτων ἀναρετέον, ὅσοι ἢ χαλεπὸν, ἀνα-
ρετέον μὲν γὰρ, ὃ, ὅτι ἀναρετέον, ἀδύνατον. τῶν δὲ ἐριστικῶν, δρι-
μύνατος μὲν, ὁ πρῶτος δυνάεις ἀδύνατος πώτορον συλλελογίσει,
ἢ οὐ, καὶ πώτορον πρὸς τὸ φάσθαι ἢ διαίρεσιν ὅτι ἢ λύσις. διότι
τὸς δὲ τῶν ἄλλων, ὁ δυνάεις ἢ, ὅτι πρὸς διαίρεσιν ἢ ἀναρετέον
ὅτι μὴ φανερὸς δὲ ὧν, διὰ ἴσος τῶν ἐρωτημάτων ἀναρετέον, ἢ δι-
αίρεσιν λυτέος ὅτι. ἀλλὰ πώτορον αὐτὴ πρὸς τὸ συμπέρα-
σμα, ἢ πρὸς τὸ τῶν ἐρωτημάτων ὅτι, γινώσκου ἢ ὅτι μὴ συλλογισ-
τάτος δυνάεις ὅτι. ἐὰν ἢ λίαν ἀδύνατος, ἢ φάσθαι τὰ λήμματα, γινώ-
σκου δὲ ὅτι ἀξίος κατὰ φρονεῖσθαι, ὅταν μὲν γὰρ ἐλπίσιν τι τῶν ποιε-
των ἐρωτημάτων πρὸς οὐ ὁ λόγος καὶ διό, καὶ μὴ προσλαβῶν ὅσοι,
καὶ συλλογιστάμενος, δυνάεις ὁ συλλογισμός. ὅταν δὲ τῶν ἐξωθεν,
ὅτι δυνάεις ἀφρονήτος, ἀλλ' ὁ ἢ λόγος, ἐπιφάνει, ὁ δὲ ἐρωτῶν ἐρωτῶν
καὶ ὁ καλῶς. ἐστὶ ἡ ὡς πρὶ λυθὲν ὅτι ἢ πρὸς τὸν λόγον, ὅτι ἡ πρὸς
τὸν ἐρωτῶντα καὶ τὸν ἐρωτῶντα, ὅτι δὲ πρὸς ὁπότερον τῶν ποιε-
των. ὁμοίως καὶ ἐρωτῶν ὅτι, καὶ συλλογίζεσθαι, καὶ πρὸς τὸν θέσιν,
καὶ πρὸς τὸν ἀρκεῖν ὁ μὲν, καὶ πρὸς τὸν χρόνον, ὅταν ἢ πλεον-
τος χρόνου δυνάεις λυθὲν, ἢ τὸ πρὸντος κατὰ τὸ διαλεχθῶναι
πρὸς τὴν

πῶς τὴν λύσιν· ἐκ πόσω μὲν ἐν ἡ ἐκ τῶν ὀνυζόντων πῶς δια-
 λεγομένοις οἱ πῆλαγοισμοί, καὶ πῶς διεξομέν τε ψιδολόμενον,
 καὶ πῆλαδοξά, λέγειν ποιεῖται. ἐπὶ δὲ ἐκ τῶν συμβαίνοντων οὐ συλ-
 λογισμός, καὶ πῶς ἐρωτήτορ, καὶ τίς ἡ τάξις τῶν ἐρωτημάτων,
 ἐπὶ δὲ πρὸς τὴν χρῆσιν ποῦ πάντων εἰσι· οἱ ποῦται λόγοι, καὶ πῶς
 ἀποκρίσεις ἀπλῶς τε παύσης, καὶ πῶς λυτέον τοὺς λόγους, καὶ
 τὰς συλλογισμούς, εἰρήδω πῶς πάντων ἡμῶν ταῦτα· λοιπὸν δὲ
 πῶς ἐπὶ ἀρχῆς προθεσεως ἀναμνήσασιν, εἴπερ τί βραχὺ πῶς
 αὐτῆς, καὶ τέλος ὑποθέσιν· πῶς δεξιόμεθα ἐν ἐν-
 ρεῖν ἡν αὐτὰ μιν συλλογιστικῶς πῶς τὸ προβλεβήντος ἐκ τῶν
 ὑπαρχόντων ὡς ἐνδοξότατων· ὅσον γὰρ ὅσον δὲ τὸ διαλεκτικῆς
 καθ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ φραστικῆς· ἐπὶ δὲ προκαίσομεν ἀντι-
 αὐτῶν δια-
 λεκτικῆς γὰρ τῆς αὐτῆς, ὡς ὁ μὲν αὐτῶν διώκει τὴν
 λαβεῖν διαλεκτικῶς, ἀλλὰ καὶ ὡς εἰδὼς, δια-
 ὅσον οὐ μόνον τὸ
 λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅπως λόγον ὑποθέσιν φυλάξωμεν τῶν θέσιν,
 ὡς δὲ ἐνδοξότατα ὁμολόγως· τὴν δὲ αἰτίαν εἰρηκαμνίαν τὴν
 ἐπὶ καὶ δια-
 ὅσον Σωκράτους ἡρώτα, ἀλλ' ἐκ ἀπεκρίσεως, ὁμολογῶ
 γὰρ μὴ εἰδέναι· δὲ ἀντι-
 ὅσον τῶν πρὸς τὸν ὅσον πῶς ὅσον
 καὶ ἐκ ποίῳ, δὲ πόσω ὅσον εἶσαι, καὶ ὅσον ὅσον
 ἐπὶ δὲ πῶς ἐρωτήτορ, ἡ τακτικῶς τῶν ἐρωτησίων πῶσαν, καὶ ποῦ
 τε ἀποκρίσιν καὶ λύσιν τῶν πῶς ὅσον συλλογισμούς· δὲ ὅσον
 δὲ δὲ πῶς ὅσον ὅσον αὐτῆς μεθόδοι τὸν ὅσον ὅσον πῶς δὲ
 τῶν πῶς τὸ πῶς ἀποκρίσεως διελελυμένα, ὡς ὁ εἰρηκαμνίαν
 ὅσον πρὸς τὸν ὅσον· ὅσον μὲν ἐν ἐκ τῶν ὅσον ὅσον ἀποκρίσεως, φανε-
 ρόν· δὲ δὲ ὅσον μὲν λειψήναι τὸ συμβεβηκός πῶς ταύτῃ τῶν
 πραγματείαν· τὸ γὰρ ἐνδοξομνίαν ἀπάντων, τὰ ὅσον πῶς
 ὅσον ἀποκρίσεως πρὸς τὸν ὅσον, πεπονημένα ὅσον μὲν ὅσον
 ὅσον τῶν ἀποκρίσεως ὅσον ὅσον, τὰ ὅσον ὅσον ἐνδοξομνίαν
 μικρὰν τὸ, πῶς τὸν ὅσον ὅσον λαμβάνειν εἰσθε· χρῶμαι ὅσον
 μὲν τοὶ πολλοὶ ἐπὶ ὅσον ἐκ τῶν αὐξήσεως· μέγιστον γὰρ ὅσον
 ἀρχὴν πάντων, ὡς πῶς λέγει, δὲ καὶ χαλεπώτατον· ὅσον γὰρ
 ὅσον τῶν διώκει, πῶς τὸν μικροτάτον ὅσον τῶν μεγέθων, χαλεπώτα-
 τον ὅσον

Ἀριστοτέλης πρὸ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.
τὸν δὲ οὐ φθινύει. ταύτης δὲ ἐν ῥημῶν ῥᾶν το προδίδειναι, καὶ
σιωπᾶν το λοιπὸν δὲ, ὅπρ' ἢ πρὸς αὐτὸν πολυλίκους λόγους συμ-
βέβηκε. ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀπάτας τέχναις. οἱ μὲν γὰρ
τὰς ἀρχὰς εὐρόντο, πᾶσι μὲν ὡς ἰσοκράτους πρόγονοι, οἱ δὲ
νῦν διδουμένοι, πρὸς ἀλλήλους πρὸς πολλὰ, οἱ οὖν ἐκ δὲ ἀδ-
χῆς τῶν ἡμῶν πρόγονοι, οὕτως ἡνέκασι. Τισίας ἢ
μετὰ αὐτὸν πρώτος, Θρασύμαχος δὲ, μετὰ Τισίαν, Θεόδωρος δὲ
μετὰ τὸν, καὶ πολλοὶ πολλὰ σιωνυμολόγοι μὲν. Διόπορ δὲ
δὲ θαυμαστόν, ἔχον τὴν πλῆθος τῶν τέχνων. ταύτης δὲ τὴν πραγμα-
τείαν, ὅτι μὲν ἡ, ὅτι δὲ ἡ πρὸς ἐργασίαν, ἀλλ' ὅτι δὲ πᾶν
τελὸς ἴσχυρ' ἢ γὰρ τῶν πρὸς αὐτὸν σοφιστικῶν λόγους μετὰ ἀντι-
των, ὁμοίᾳ τῶν ἢ πρὸς αὐτὸν τῶν Τοργίων πραγματεία. λόγους
γὰρ οἱ ἢ ῥητορικῶν, οἱ δὲ ῥητορικῶν ἐκδοσαν ἐκμανθάνειν,
εἰς ὅς τινες ἐμπροσθέν ἐκδοσαν ἐκδοσαν αὐτὸν ἀλλήλων λό-
γους. Διόπορ ταχὺ μὲν, ἀτεχνος δὲ ἡ διδασκαλία τοῖς μαν-
θάνουσι παρ' αὐτῶν. ὅτι γὰρ τέχνῳ, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν τέχνης διδόν-
τες, παρ' αὐτῶν ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν. ὡς πορ' αὐτὸν πρὸς αὐτὸν φάσιν
πρὸς αὐτὸν ὡς ἰσοκράτους μὲν πρὸς αὐτὸν, εἴτα σκυτοβόμῃ
μὲν μὴ διδάσκει, μὴ δὲ ὅτι πορ' αὐτὸν τὰ ποιῶντα, ὅτι δὲ
πολλὰ γὰρ πρὸς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν. οὐ τοῖς γὰρ βεβή-
θηκε μὲν πρὸς τῶν ῥητορικῶν, τέχνῳ δὲ ὅτι πρὸς αὐτὸν. καὶ πρὸς τῶν ῥητο-
ρικῶν ἢ ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν. καὶ παλαιὰ τὰ λεγόμενα, πρὸς τῶν
πρὸς αὐτὸν ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν.
ἀλλὰ τριβὴν ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν.
θεαταῖς ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν.
ἢ μεθόδους ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν. καὶ πρὸς αὐτὸν ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν.
σιωπᾶν ἡνέκασι, λοιπὸν αὖ ἐν πάντων ὅσων ἢ τῶν
ἀκροωμένων ὅσον, τῶν ἢ πρὸς αὐτὸν ἴσχυρ' ἢ πρὸς αὐτὸν.
μεθόδους, συγγνώμῃ, τοῖς δὲ εὐρημέ-
νοις πολλὰ χρεὶν ἔχον.

Τέλος τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων.

411970
11.11

11.11

Noenung Togarys Xarfgare. Yuraf q. 1. 11.11.11
pfg. a